

ॐ

॥ श्रीकालीविद्याक्रमः ॥

॥ प्रथमो भागः ॥

अम्बत्तूर-वेङ्कटपुरस्थस्कन्दगानविद्यालयाध्यक्षेण
पैङ्गानाडुराजगोपालार्येण (कालिकानन्देन)
सङ्कलितः तेनैव संस्कृतः ॥

॥ विमलानन्दमण्डली ॥

वेङ्कटपुरम् ॥

अम्बत्तूर ॥

सर्वस्वातन्त्र्यं स्वीयम् ॥

अष्टाशीतिरूप्यकाः ॥

First Edition : 1989

© All rights Reserved

Copies : 1000

Price : Rs. 88/- (Price Revised to : Priceless)

Copies can be had From :

P. K. RAJAGOPALA AIYAR

No. 2, Devarajulu Naidu Street

Venkatapuram

MADRAS-600 053.

Present Person of Contact : as of 15 Sept 2015

1.

V.S.SANKARAN ,
33 Gopeshwari Street,
Ramin nagar, Ambattur,
Chennai 600 053
Tamil Nadu, India

Phone: 044-26595821; 9940135818

2.

Ramachandran, USA

Ph: 404 213 9098 (cell)
ambapuri@gmail.com (email)

Printed at :

ELANGO ACHUKOODAM

166, Royapettah High Road

Mylapore, Madras-600 004

Phone : 7 4 1 2 1

ஓம்

ஸ்ரீகாலீவித்யாக்ரமம்

முதற் பாகம்

அம்பத்தூர்-வேங்கடபுரம் ஸ்கந்த கான வித்யாலயத்தின் தலைவர்
பைங்கானாடு ராஜகோபால அய்யர் (காலிகானந்தர்)
அவர்களால் தொகுக்கப்பட்டுப் பரிசோதிக்கப்பெற்றது.

விமலானந்த மண்டலீ

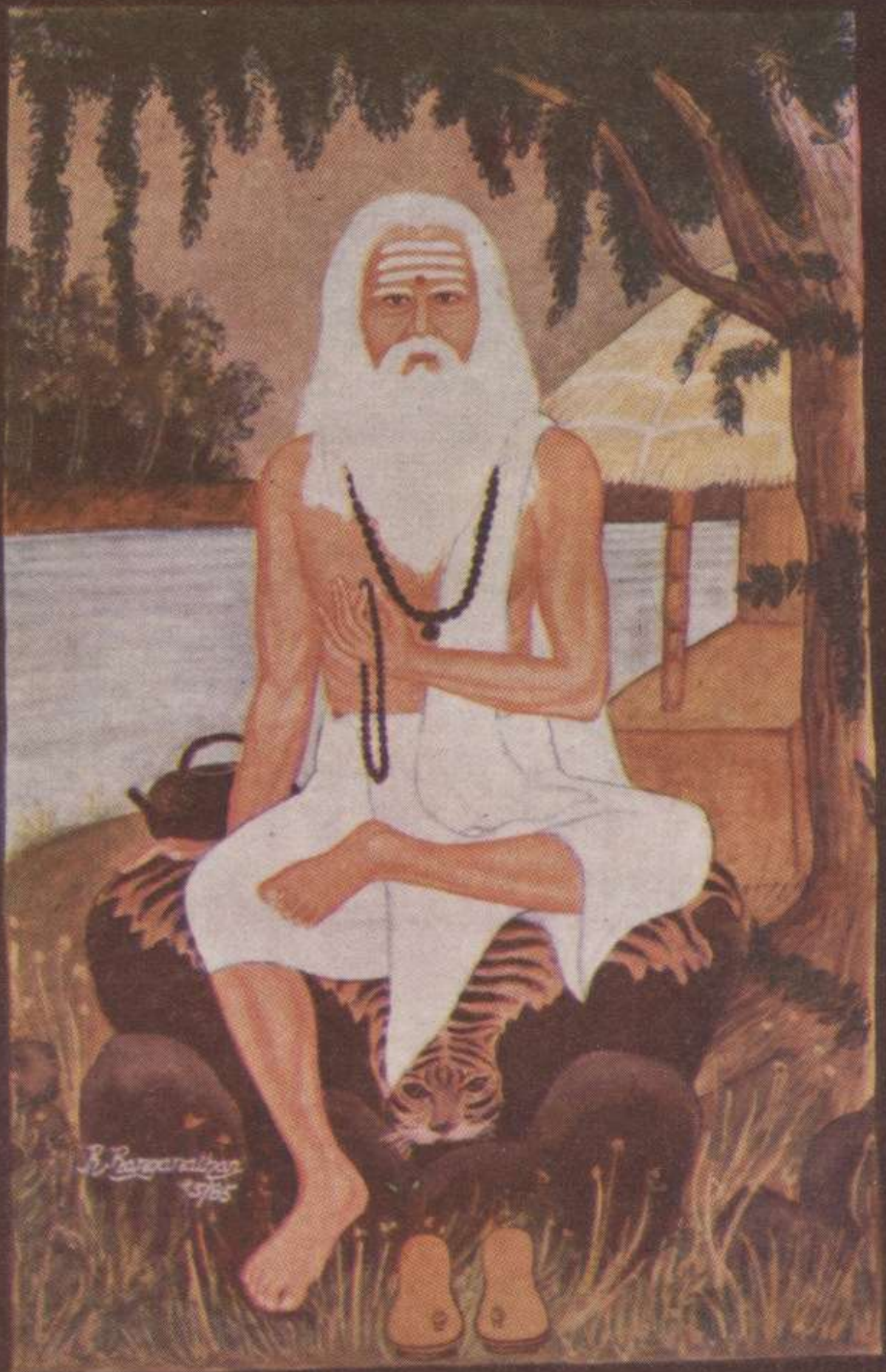
வேங்கடபுரம்

—

அம்பத்தூர்

பதிப்பு உரிமை]

[விலை ரூ. 88-00

श्रीविपलानन्दनाथः॥

॥ ॐ ॥

॥ ग्रन्थसमर्पणम् ॥

श्रीदक्षिणकालिकास्वरूपाणां मद्गुरुनाथानां
श्रीविमलानन्दनाथश्रीचरणानां पादपद्मे
ग्रन्थोऽयं तदनुग्रहप्रफुल्लः उपहार-
तया त्रिकरणशुद्ध्या सप्रेम-
भक्तिश्रद्धं सासकृत्प्रणामं
समर्प्यते ॥

க்ரந்த ஸமர்ப்பணம்.

ஸ்ரீதக்ஷிணகாலிகாஸ்வரூபமான எனது குருநாதர்களான
ஸ்ரீவிமலானந்தநாத ஸ்ரீசரணர்களின் பாதகமலங்களில்
அவர்களது அநுக்ரஹத்தால் மலர்ந்துள்ள இந்நூல்
அடியேனுடைய அன்புக் காணிக்கையாக
த்ரிகரணசுத்தியுடனும் ப்ரேம பக்தி-
யுடனும் ஸ்ரத்தையுடனும் அஸக்ருத்-
ப்ரணாமபூர்வமாக ஸமர்ப்பிக்கப்-
படுகிறது.

॥ श्रीः ॥

मुद्रा

श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्य्यवर्य्यश्रीमच्छङ्करभगवत्पादप्रतिष्ठित-
श्रीकाञ्चीकामकोटिपीठाधिपजगद्गुरुश्रीमच्चन्द्रशेखरेन्द्र-
सरस्वतीश्रीपादादेशानुसारेण श्रीमज्जयेन्द्रसरस्वती-
श्रीपादैः क्रियते नारायणस्मृतिः ॥

अम्बत्तूर् स्कन्दगानविद्यालयाध्यक्षेण पैङ्गानाडुश्रीराजगोपालाचार्य्येण (कालि-
कानन्दनाथेन) सङ्कलितः तेनैव संस्कृतः अयं विद्याक्रमः वैदिकरीतिप्रधानः सर्वथा
दक्षिणाचारमार्गप्रणाल्या सङ्ग्रथितः कालोत्तन्त्रमन्त्रमहार्णवात् उद्धृतः ॥

अयं विद्याक्रमः औत्तरभारते प्रायशः जन्तुशरीरबलिपुरस्सरमनुष्ठीयते ।
अस्य पथः वैदिकमूलं नास्ति । वस्तुतः प्राणिनां कामक्रोधाद्यरिषड्वर्ग एव बलिविषय-
तया विहितः ॥

किञ्च दक्षिणकालिकासहस्रनामावतारिकायां सुन्दर्याः प्रार्थनात् काल्या स्वय-
मेव पूर्वं निर्मितस्य सहस्रनाममहामन्त्रस्य विधिवत्पारायणात् पूर्णशक्तिर्भविष्यतीत्यनु-
गृहीतम् । तदारभ्य सुन्दरी एतत्कालीसहस्रनामस्तोत्रमद्यावधि क्रमेण पठन्ती पूर्णशक्तिं
प्राप्तवती विराजते ॥

एतत्कारणादेवास्मिन् लोके इदानीं सर्वे शाक्तोपासकाः श्रीविद्योपासनक्रमे
पूर्णनिष्ठाः महालाभमानन्दं प्राप्नुवन्ति ॥

अस्य क्रमस्य मूलमन्त्रः विद्याराजीत्यभिधीयते । यतः सर्वासां विद्यानां सा
महाराजीत्यभिहितं कालीतन्त्रे ॥

अस्मिन् ग्रन्थे कालिकाविद्यायाः उपासनक्रमे अन्वयिनः अनेके इतरविषयाश्च
सङ्कलिता दृश्यन्ते ॥

अयं ग्रन्थः कालीभक्तानामत्यन्तोपकाराय भवेत् ॥

कालीभक्ताः गुरुमुखात् सर्वानेतान् मन्त्रान् उपदेशपुरस्सरं स्वीकृत्य जपहोमा-
द्यनुष्ठानेन देव्यनुग्रहभाजः प्रेयश्च्रेयःफलजातमवाप्नुयुरित्याशास्महे ॥

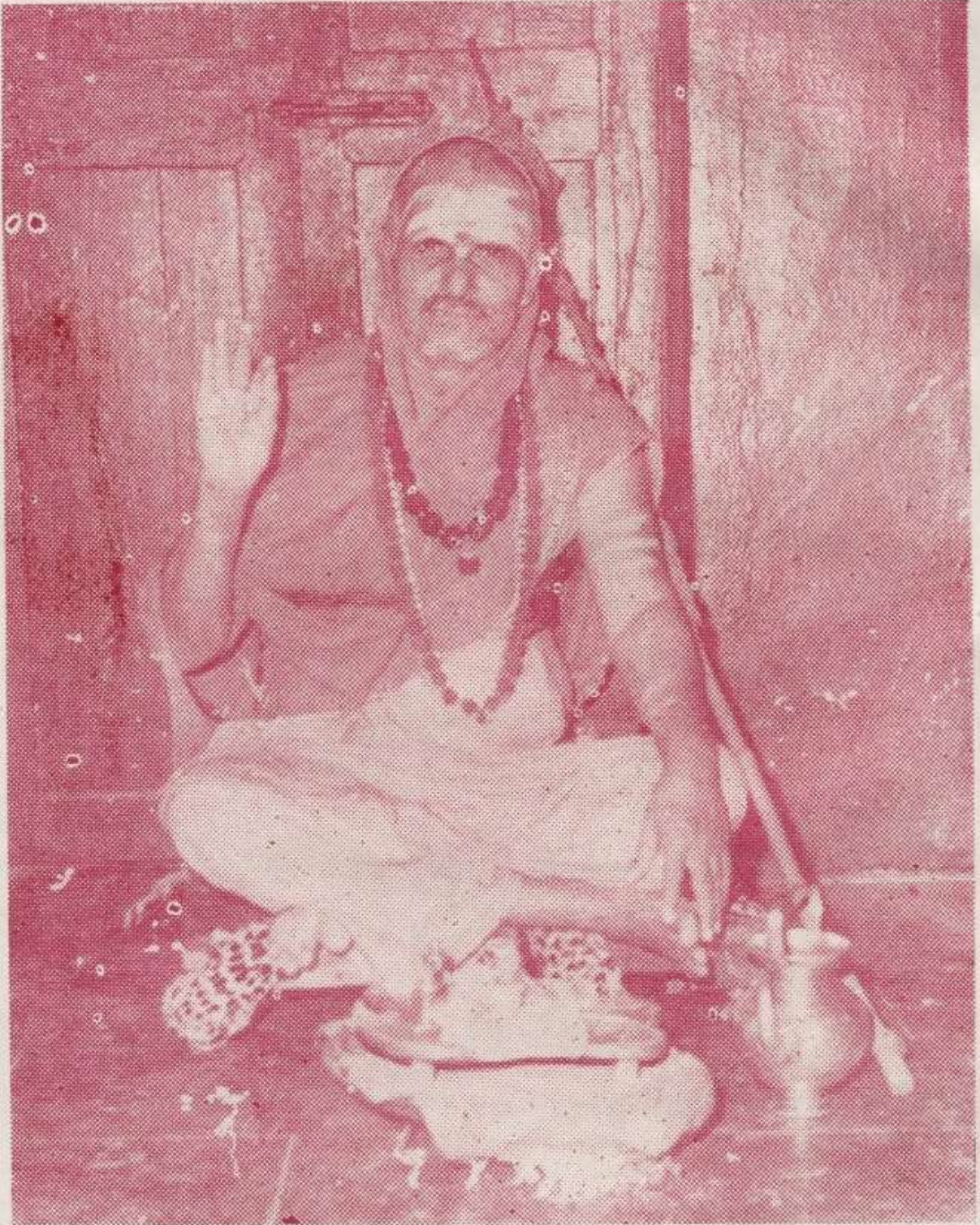
यात्रास्थानम्

पैठान् (महाराष्ट्रप्रदेशः)

क्रोधनभाद्रपदशुद्धचतुर्दशी ॥

नारायणस्मृतिः ॥

JAGATGURU

AMBATTUR SRI MOUNANANDA THIRTHAR

Om Tat Sat

Jagadguru His Holiness Om Santi Maunananda

Tirtha Maha Svamigal Sannidhanam

Sri Bhuvanesvari Pitham

Om Santi Asramam, Ambattur P.O., Madras-600 053.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ காலீ வித்யாக்ரம பத்ததி வரிசையாக எழுதப்பட்டு உபாஸகர்களுக்கு த்யானத்தை உண்டாக்கும்படியாக இந்த நூல் அமைந்துள்ளது.

ஆதிசங்கரர் “பரப்ரஹ்ம மஹிஷி” என்று குறிப்பிடுவது, காலிகா தேவி, புவனேஸ்வரீ, த்ரிபுரஸுந்தரீ, லலிதா பரமேஸ்வரீ, சண்டிகா முதலிய பல்லாயிர நாமாக்களை அடக்கி “பரப்ரஹ்ம மஹிஷி” என்று குறிப்பிடுவதால், பரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமாகவே அம்பிகை போற்றப்படுகிறாள்.

ஆகவே இந்த காலீ வித்யா க்ரமத்தைப் பாராயணம் செய்தால், அம்பிகையே குருவாக வந்து அந்த பரப்ரஹ்ம தத்துவத்தை உபாஸகனது த்யானத்தில் ஆழ்த்தி “அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி” என்ற தத்துவம் அவனுக்கு விளங்கச் செய்து அவனை அம்பிகை ஸ்வரூபமாகவே ஆக்கிவிடுவாள்.

ஸ்வரூபத்தைக் கடந்த நிலையை காலீ வித்யா க்ரமம் விளங்குகிறது.

காலீ வித்யா க்ரமத்தின் சக்ரம், கட்கம், மேரு, குருபாதகை முதலிய எல்லாம் இந்த நூலில் அந்வயித்திருக்கின்றன.

மேலும் உச்சிஷ்ட கணபதி, காலீ கவசம், அஷ்டோத்தரம், த்ரிசதீ, ஸஹஸ்ர-நாமம் முதலிய எல்லா அநுஷ்டான க்ரமங்களும் இந்த நூலில் இணைக்கப்-பட்டிருப்பது ஒரு முக்கியமான அம்சம்.

பைங்காநாடு ராஜகோபால அய்யர் (காலிகானந்த நாதர்) விமலானந்த-நாதருடைய சிஷ்யர். அவர் இங்கு ஸ்கந்த கான வித்யாலயத்தின் தலைவர். அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட இந்த க்ரந்தத்தின் மூலம் தேவீ பக்தர்களுக்குப் பரமோபகாரம் செய்துள்ளார்.

சுமார் பத்து வருஷ காலமாக இந்த க்ரந்தம் எழுதி அரும்பாடு பட்டு செய்திருப்பது போற்றத்தக்கது.

அவருக்கும் அவரைச் சேர்ந்த அனைவருக்கும் புவனேஸ்வரீ ஸமேத ஸ்ரீ சந்த்ரமௌலீஸ்வரர் ஸுபிக்ஷத்தையும் தீர்க்காரியையும் தந்து அருள் புரிவாராக.

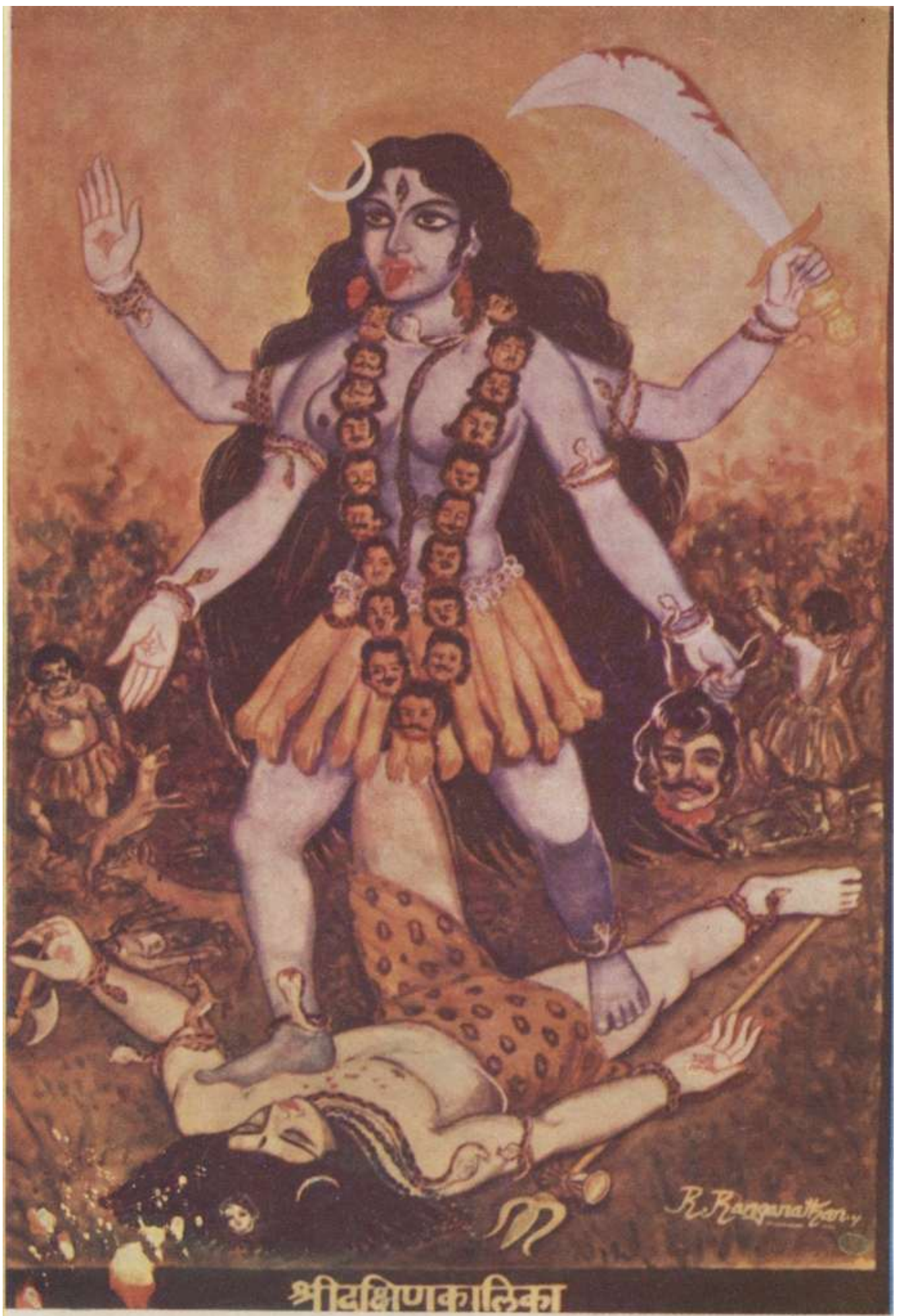
தேவீபக்தர்களும், அன்பானவர்களும், எல்லோருமே இந்த காலீ வித்யா க்ரமத்தைப் படித்து அநுஷ்டித்து ஸகல ஸ்ரேயஸையும் அடையவேண்டியது. எல்லோருக்கும் பூர்ண ஆசீர்வாதம்.

நாராயண ஸ்மரணம்.

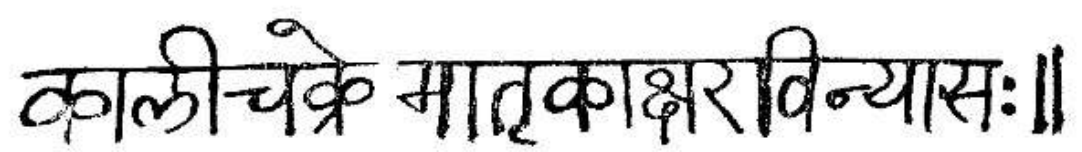
ஓம் சாந்தி.

श्रीदक्षिणकालिका

श्रीदक्षिणकालिका

॥ श्रीः ॥

श्रीकालीप्रपत्तिपञ्चकम् ॥

सदा भैरवैः कालमुख्यैः प्रशस्तां

महाकालहृत्लास्यलीलाविनोदाम् ।

रसज्ञाविबीजात्तविद्याधिराज्ञो-

मजस्रं प्रपद्ये मुदा कालिकां ताम् ॥ १ ॥

चतुर्बाहुयुक्तामभीतिं वरञ्च

धरन्तीं परां दक्षहस्ताब्जयुग्मे ।

नृमुण्डं च खड्गं तथा वामभागे

ह्यजस्रं प्रपद्ये मुदा कालिकां ताम् ॥ २ ॥

सदा योगिनीबृन्दसेवाप्रहर्षां

शिवां विश्वधात्रीं शिवाराधितां ताम् ।

शिवारण्यलोलां गले मुण्डमाला-

मजस्रं प्रपद्ये मुदा कालिकां ताम् ॥ ३ ॥

त्रिपञ्चारचक्रस्थसर्वस्थलेषु

प्रमोदोल्लसत्प्रेमकेलोविलासाम् ।

सदानन्दसम्पूर्णमद्धृद्विहारा-

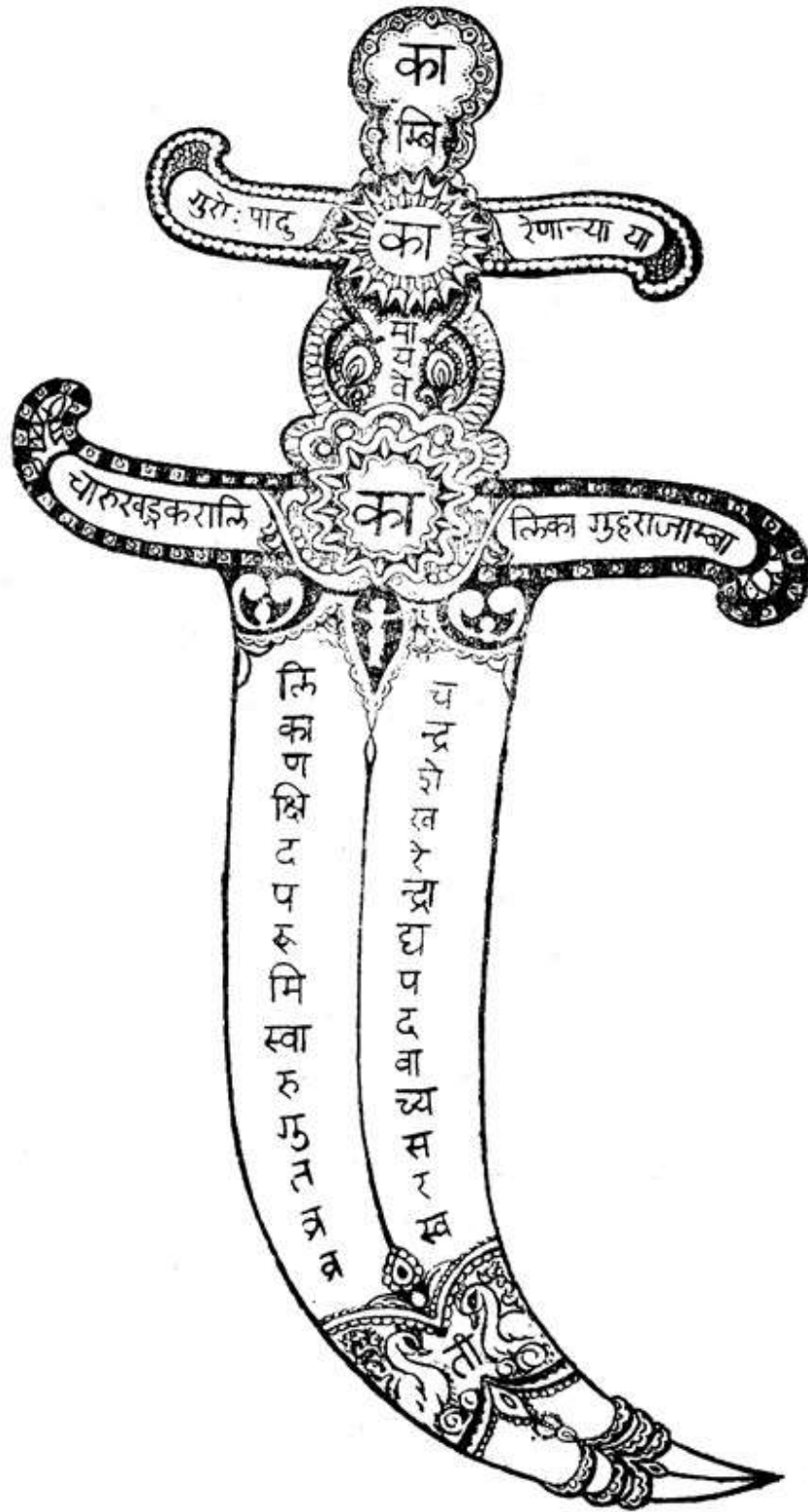
मजस्रं प्रपद्ये मुदा कालिकां ताम् ॥ ४ ॥

कटौ प्रेतबाह्यावलीमेखलाढ्यां

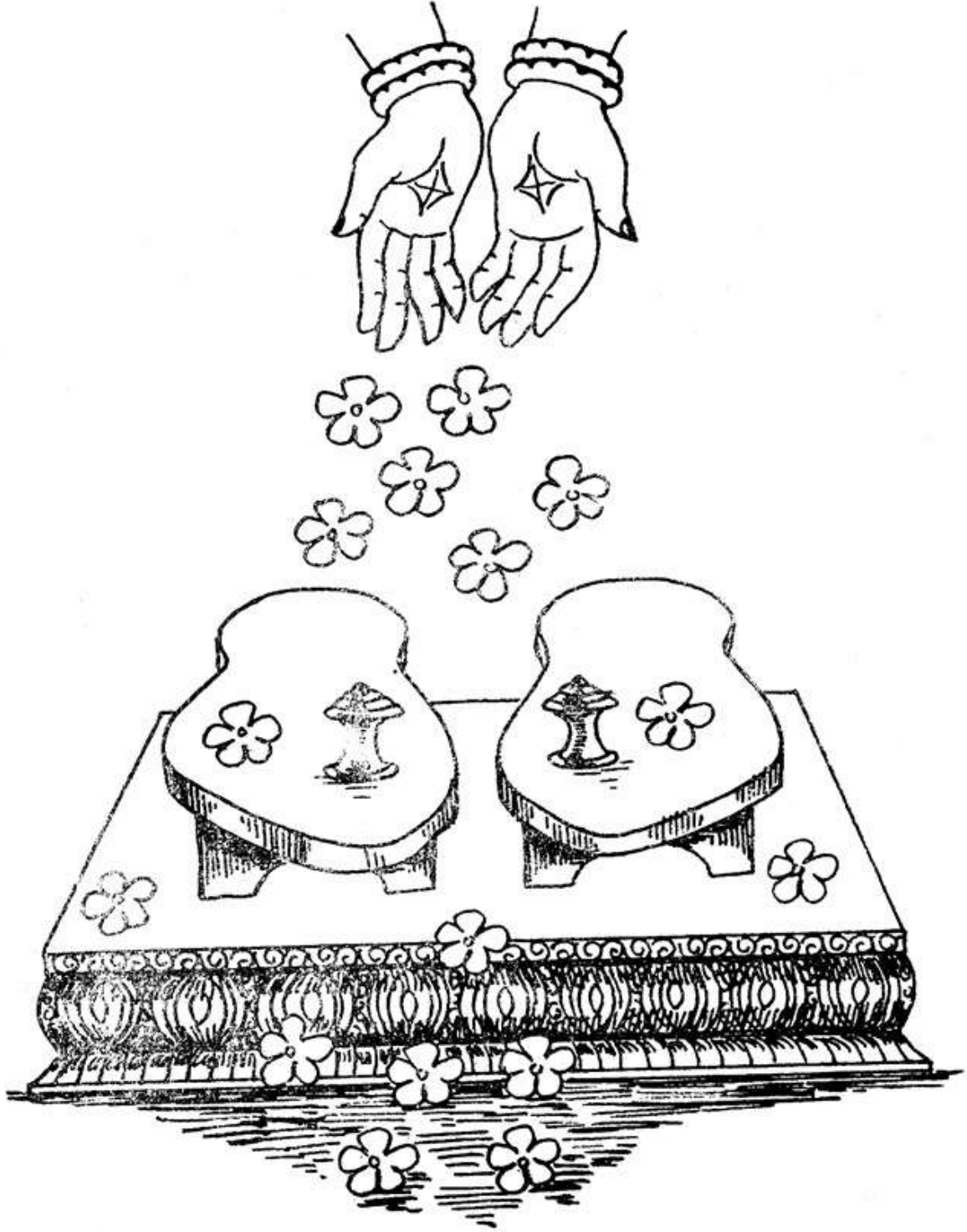
रुचा विद्युदोजस्विनीमभ्रकान्तिम् ।

कटाक्षप्रपुष्टाखिलप्राणिलोका-

मजस्रं प्रपद्ये मुदा कालिकां ताम् ॥ ५ ॥

பாதுகா கட்கபந்தம்

ஆசார்யர்களின் திவ்ய பாதுகைகள்

உச்சரிப்பு

अ	आ	इ	ई	उ	ऊ
அ	ஆ	இ	ஈ	உ	ஊ
ऋ	ॠ	ऌ	ॡ	ए	ऐ
ரு	ரு	லு	லு	ஏ	ஐ
ओ	औ	अं	अः		
ஓ	ஔ	அம்	அ:		

क	ख	ग	ख	ङ	प	फ	ब	भ	म
க	க	க	க	ங	ப	ப	ப	ப	ம
	2	3	4			2	3	4	
च	छ	ज	झ	ञ	य	र	ल	व	
ச	ச	ஜ	ஜ	ஞ	ய	ர	ல	வ	
	2		4						
ट	ठ	ड	ढ	ण	श	ष	स	ह	
ட	ட	ட	ட	ண	சா	ஷ	ஸ	ஹ	
	2	3	4						
त	थ	द	ध	न	ठ	झ	व	ज्ञ	श्र
த	த	த	த	ந (ன)	ள	க்ஷ	த்ர	ஜ்ஞ	ஸ்ர
	2	3	4						

வேதமந்த்ரங்களை உச்சரிக்கும் போது அக்ஷரத்தின் கீழ் உள்ள-இந்தக் குறி அநுதாத்தம் (அதாவது ஸ்ருதியில் சற்று தாழ்ந்த உச்சரிப்பு) என்றும், அக்ஷரத்தின் மேல் உள்ள இந்தக்குறி உதாத்தம் (அதாவது ஸ்ருதியில் சற்று உயர்ந்த உச்சரிப்பு) என்றும் கொள்ள வேண்டும். அக்ஷரத்திற்கு இந்தக் குறிகள் எதுவும் இல்லாமல் இருந்தால் அது ஸ்ருதியில் உயர்ந்ததும் அல்ல, தாழ்ந்ததும் அல்ல, —மத்தியில், அதாவது ஆதார ஸ்ருதியில் உச்சரிக்க வேண்டும். இதற்கு ஸ்வரிதம் என்று பெயர்.

அக்ஷரத்தின் மேல் " இந்தக்குறி இருந்தால் அதற்குப் "ப்ரசயம்" அல்லது "திர்க்கஸ்வரிதம்" என்று பெயர். இதனை ஸ்வரித ஸ்தானத்திலேயே சற்று நீட்டி உச்சரித்த பிறகு உதாத்த ஸ்தானத்தில் கொண்டு போய் உச்சரிக்க வேண்டும்.

அக்ஷரங்களின் இடையில் १ இக்குறி இருந்தால் அதனை "கம்" என்று உச்சரிக்க வேண்டும்.

उपोद्घातः ॥

अत्र खलु नाज्ञातचरमिदमास्तिकानां यच्चतुर्वर्गार्थिष्वपवर्गार्थिनामेव परमपुरुषार्थित्वमुपदिष्टं वारं वारमगस्त्यवसिष्ठात्रिदुर्वासोभृगुभरद्वाजविश्वामित्रगौतमव्यासादिभिर्महर्षिभिरिति । तैरेवानुशिष्टास्तदुपायास्सुखकरा मुमुक्षूणाम् । मुक्तिघटनक्षमस्यात्मज्ञानस्य सम्पादनोपायेषु तेष्वनायाससाधयितृत्वात्सगुणब्रह्मणः करुणाप्राप्तिरेवोत्तमा मता संसारसागरसुखतरणे । सा च सगुणब्रह्मकृपा वैदिकमार्गस्थवर्णमतसम्प्रदायप्रतिपादितमूर्तिभेदान्यतमोपासनेनैव सुलभसाध्या । गाणपत्यकौमारशैवशाक्तवैष्णवसौराभिधेषु तेषु मतेषु षट्सु सर्वेषु शाक्तमूललक्षणव्यापकत्वात् सर्वमतलक्षणसारांशगर्भशाक्तम् । कालीतारासुन्दरोभुवनेश्वरीभैरवीच्छिन्नमस्ताधूमावतीबगलामुखीमातङ्गीकमलात्मिकाख्यासु शाक्तमतप्रतिपादितासु दशसु महाविद्यास्वाद्या कालीविद्या* । सा च सिद्धकाली महाकाली गुह्यकाली दक्षिणकाली भद्रकाली रक्तकाली श्मशानकाली रक्षाकालीत्यादिबहुविधस्वरूपा मता । तेषु सर्वेषु मूर्तिभेदेषु शुद्धसत्त्वप्रधानलक्षणस्वरूपमूर्तिश्चैव दक्षिणकालिका । निजप्रियभवतच्छन्दानुवर्तिन्यतिसरला श्रीमहाकालहृदयन्यस्तस्वदक्षिणपादा लास्यानन्दिनी चेत्याद्यनेककारणैस्तस्या दक्षिणकालिकेति विशिष्टगौणनाम प्रसिद्धम् ॥

एतस्या मूर्त्या उपासनपद्धतिश्चैव कालीतन्त्रे अतिगम्भीररीत्या निदिष्टा । किञ्चेयम् ऋग्वेदीयकालीसूक्ताथर्ववेदीयकालिकोपनिषदादिश्रुतिनिदिष्टोपासनरीतिर्वेदमूला । तच्चैषा श्रौतमार्गानुसारिण्येव पूर्वाचार्यैर्विहिता ॥

अस्या मूर्तेरुपासनमुत्तरभारते बहुविस्तीर्णप्रयोगप्रचारं सुप्रसिद्धं प्रसरति । दक्षिणापथे तु न तावत्प्रचुरानुष्ठितम् । खड्गमुण्डहस्ता मुण्डमालाधरा कटिधृतशवकरात्तमेखला ललज्जिह्वा— ईदृशी भयावहाकृतिः महारौद्रमूर्तिस्सुदुरूपगम्या— एवं प्रकारसन्दृब्धः कश्चिदयथार्थो भ्रान्तिमूलकोऽभिप्रायस्सुदृढः प्रचलति बाहुल्येन दक्षिणेत्यजनसमूहेषु ॥

*काली तारा महाविद्या षोडशी भुवनेश्वरी । भैरवी च्छिन्नमस्ता च विद्या धूमावती तथा । बगला सिद्धविद्या च मातङ्गी कमलात्मिका । एता दशमहाविद्या भुक्तिमुक्तिप्रदास्समृद्धाः ।

एतया देव्या करेष्वितरदेहस्थलेषु च धृतानि वस्तूनि सुमहतराणां तत्त्वानां सङ्केतभूतानि विज्ञेयानि । नूनं तानि नैव खलु भयास्पदानि । व्याघ्रः कोऽपि भयङ्कर-
श्वापदः । अतिक्रूरवर्गीयं सत्त्वम् । यः कश्चिज्जन्तुर्दृश्यते तं तमनुपदमेव स्वाभाविक-
तया घातुकतया हत्वा भक्षयति । परं तु का वा ल्याघ्री स्वशावकं हन्तुं प्रवर्तमाना
दृश्यते । पोतस्स कदा वा स्वमातुर्विभेति । प्रेमपूर्णा का वा माता कदाप्यत्यपराद्धानपि
स्वान् शिशून् प्रसभं दण्डयन्ती दृश्यते । अपरिमितदोषापराधेन येन केनापि डिम्भेन भृशं
व्यथितापि पदे पदे क्षीयमाणं तमवलोक्य तन्माता—हा हन्त अयं बालः अहो शीर्यते
खलु—इति दूयमाना दयमाना चाविचिकित्सा अविलम्बा यथोचितं प्रयस्य यथाकथञ्चि-
त्सोऽर्भको जीवेत्सुखमाप्नुयात्—इत्येव चिन्तयमाना—यद्यवश्यं स्वप्राणत्यागेनापि सत्वर-
कृतकृत्या तद्रक्षणे प्रवर्तमाना दृश्यते—न तु तद्दण्डने—न च वा कदाप्युदासीना
अलक्ष्य-दर्शना विरमति ॥

परमकरुणामूर्त्यामस्यां देव्यां स्वशिशुभूतसर्वप्रपञ्चजीवसमूहरक्षणसुखरसन-
हर्षिण्यां सानन्दं नृत्यन्त्याम् अस्या आनन्दपादं स्वहृदयस्थाने धरन् हृष्यन् अस्याः
प्राणनायको महाकालः अस्या अनुग्रहशक्तेः पुरतः स्वप्रकृतिनिर्वीर्या भवतीति ज्ञात्वा
स्वयं शववदधश्शयानस्तन्नुत्यानन्दरूपं निरतिशयनित्यानन्दं निरन्तरमनुभवन्नास्ते ।
एतदवस्थां ध्यायन् प्रत्येकोऽप्युपासकस्तस्मिन् शिवानन्दे निमग्नस्स्वयमपि शिवभावं
प्राप्नोति—नैव यात्यामिषतां भीतेः ॥

अस्या मूर्त्या उपासनक्रमे बलिदानं प्रधानाङ्गत्वेन विहितम्—यच्च च्छाग-
महिषमार्जारमेषनरोष्ट्रबलिवितरणमावश्यकत्वेन निर्दिष्टम् । परन्तु च्छागो महिष
इत्यादयः परिभाषाशब्दाः । तेषां नैघण्टुकार्थास्तद्रूपेणैव न ग्राह्याः । छागशब्दः कामं
सूचयति* । तथा च महिषशब्दः क्रोधं मार्जारशब्दो लोभं मेषशब्दो मोहं नरशब्दो
मदम् उष्ट्रशब्दो मात्सर्यञ्च सूचयन्ति ॥

यतः काल्युपासकः कामाक्रोधादिरूपहवींषि मन्त्रजपरूपहोमाग्निकुण्डे जुहुयात् ।
तथाहि परिभाषालक्षितार्थो लोकव्यवहारे प्रयोगदशां नोपलभते । दृष्टान्तोऽयम्—

*कामक्रोधी छागवाही बलिं दत्त्वा प्रपूजयेत् ॥ अन्नदाकल्ये ॥

यो रसं जानाति स रसज्ञः । रसं जानात्यनया इति रसज्ञा जिह्वेति लोकेऽर्थः । परन्तु रसज्ञेति मन्त्रशास्त्रपरिभाषाशब्दः क्रीमिति कालिकाबीजं सूचयति । किञ्च देहिन-
शरीरे शब्दज्ञानसाधनमङ्गं कर्ण इत्यभिधीयते लोके । क्षेत्रगणितशास्त्रपरिभाषा-
शब्दोऽयम् ऋजुत्रिकोणे भुजकोटिसंयोजकरेखां सूचयति । एवंरीत्या परिभाषाशब्दानां
सन्दर्भानुसारार्थं गाढं विमृश्य यद्युपासकस्तमनुष्ठाने प्रयुनक्ति तर्हि स नूनमुद्दिष्टं
फलमुपलभेत ॥

तस्मात् सुस्पष्टवैज्ञानिकविमर्शदृष्ट्या साधुरीत्या प्रेमभक्त्या च यद्यनुष्ठितम्
अस्या देव्या उपासनं भक्तमानन्दाब्धौ निमज्जयित्वा काक्रमेण गभीरानुभवफलात्
देव्यनुग्रहबलाच्च लब्धपरिपूर्णात्मज्ञानम् अन्ततो जीवन्मुक्तं च साधयेन्निसंशयम् ॥

तथापि मनःपूर्णगमनसमासेन क्रियाकलापसमावेश आवश्यकः । याथातथ्येन
स्वयं यया कयापि विधया नैवाधिकारी इत्याकिञ्चन्यभावरूढबुद्ध्या—अपि च यथा
डिम्भो मातरमाश्रयेत तथैव शैशवभावेन अनन्यशरणगुरुभक्त्या च गुरूपदिष्टक्रमा-
विरोधेन अन्तरायास्खलितदृढभक्त्या चानवरतमनुतिष्ठन् यः कश्चित् पतितोऽपि ध्रुवं
लब्धदेव्यनुग्रहो नित्यसुखं प्राप्नोतीति तत्त्वतो वेदाः पुराणानि चोद्धोषयन्ति ॥

सैषा चोपासनपद्धतिस्तत्क्रमानुसारेण यथा मद्गुरुनाथाश्रीविमलानन्दनाथ-
श्रोचरणा मे उपादिक्षन् तत्प्रकारेणैव कालीभक्तानां सौकर्याय मया सङ्ग्रहेण सङ्कलिता
सुगमरीत्या । तच्चैष क्रमो भागद्वये विभज्य विहितः । पूर्वभागे जपार्चनपारायणविषया
निक्षिप्ताः । उत्तरभागे पूजाहोमतर्पणविषया न्यस्ताः । तयोः प्रथमतः पूर्वभागीऽय-
मधुना प्रकाश्यते देव्यनुग्रहेण । अचिरादेवोत्तरभागमपि प्रकाशयितुं सौकर्यमनुगृह्यता-
मित्यपारकरुणाजलधिमखिलाण्डकोटीश्वरीं प्रार्थयेऽहं श्रीदक्षिणकालिकाम् ॥

अम्बतूर् ।
प्रभवमाषपूर्णिमा ॥

शिवम् ॥

कालिकानन्दराजगोपालार्यः ॥

முன்னுரை

பூமியில் தோன்றும் ஐந்து வர்க்கங்களில் மானிட ஜன்மமே ஸர்வோத்-
க்ருஷ்டமானது; மிக்க துர்லபமானது. எளிதிற் பெற இயலாத இம்மானவ
ஜன்மம் ஓர் அரிய பெரிய வாய்ப்பாகக் கிடைத்திருக்குங்கால், மனிதன் ஈட்டக்
கூடிய நான்கு புருஷார்த்தங்களுள் வீடு பெறுதலே தலையாயது என்ற
உண்மையை அகஸ்தியர், வஸிஷ்டர், அத்ரி, துர்வாஸர், ப்ருகு, பரத்வாஜர்,
விஸ்வாமித்திரர், கௌதமர், வ்யாஸர் முதலிய மஹரிஷிகள் உபதேசிக்கிறார்கள்.
அவர்களே மோக்ஷம் அடைய பல எளிய மார்க்கங்கள் காட்டியுள்ளார்கள்.
முத்திக்கு ஸாதனம் ஆத்ம ஜ்ஞானம். அதனை அடைந்து ஸம்ஸார ஸாகரத்தைத்
தாண்ட, முமுக்ஷுக்கள் அவலம்பிக்கக் கூடிய உபாயங்களுள், ஸகுணப்ர-
ஹ்மத்தின் கருணையைப் பெறுதலே மிக அனாயாஸமானது. வைதிக மார்க்கத்தில்
உபதேசிக்கப்பட்ட ஷண்மதங்களில் ஸூசிக்கப்பட்ட ஏதேனும் இஷ்டமான-
தொரு தேவதா மூர்த்தியின் உபாஸனையின் மூலமே ஸகுணப்ரஹ்மத்தின் க்ருபை
மிக்க ஸூலப ஸாத்தியமாகும். காணபத்யம், கௌமாரம், ஸைவம், ஸாக்தம்,
வைஷ்ணவம், ஸௌரம் ஆகிய ஆறு மதங்கள் எல்லாவற்றிலும் ஸாக்தத்தின்
மூல லக்ஷணம் அடிப்படையாக விரவியிருத்தலால், ஸர்வ மத லக்ஷணங்களின்
ஸாராம்சமும் ஊடுருவி இருப்பது ஸாக்தம். இந்த ஸாக்த மதத்தில் உபதேசிக்கப்-
பட்ட காலீ, தாரா, ஸூந்தரீ, புவனேஸ்வரீ, பைரவீ, சின்னமஸ்தா, தாமாவதீ, பக்-
லாமுகீ, மாதங்கீ, கமலாத்மிகா ஆகிய தஸ்மஹாவித்யைகளில் முதன்மையானது
காலீ வித்யை. எரித்த காலீ, மஹா காலீ, குஹ்ய காலீ, தக்ஷிண காலீ, பத்ர காலீ,
ரக்த காலீ, ஸ்மஸான காலீ, ரக்ஷா காலீ, என்றெல்லாம் பல ஸ்வரூபங்களில் காலீ
வழிபாடு வேறுபடுகிறது. இந்த மூர்த்தி பேதங்களுள், ஸூத்த ஸத்துவ ப்ரதான
லக்ஷண ஸ்வரூபம் கொண்ட மூர்த்தி ஸ்ரீ தக்ஷிண காலிகை தன் அன்பான பக்தர்-
களின் விருப்பப்படி நடப்பவள், மிக்க ஸரளமான போக்கு உள்ளவள், ஸ்ரீ மஹா-
காலருடைய ஹ்ருதயத்தில் தன் வலது பாதத்தை வைத்து நடனம் செய்து
மகிழ்ந்து அருள்பவள், என்பது முதலான பல காரணங்களால் அவளுக்கு
'தக்ஷிண காலிகை' என்ற சிறப்புப் பெயர் ப்ரஸித்தம்.

இந்த மூர்த்தியின் வழிபாடு வட இந்தியாவில் பெருவாரியாகப் பரவியிருக்க
தென்னாட்டில் அவ்வளவாகப் பரவவில்லை. கைகளில் வாளும் வெட்டப்பட்ட
தலையும் கொண்டு, கழுத்தில் முண்டமலை தரித்து, இடுப்பில் வெட்டப்பட்ட
கரங்களின் மேகலை அணிந்து, வெளியில் நீட்டிய நாக்குடன்—இங்ஙனம் காண்-
பதற்கு பயங்கரமான தோற்றம் உள்ளவள், மிதந்த ரௌத்ரமான மூர்த்தி—என்-
டெல்லாம் ஒரு வகை தவறான அபிப்பிராயம் பொதுவாக மக்களிடையே பெரும்-
பான்மையாக ஊன்றியிருக்கிறது.

இந்த தேவி கைகளில் கொண்டுள்ள பொருள்களும் உடலில் தரிக்கும்
பொருள்களும் சில அரிய பெரிய தத்துவங்களை ஸூசிக்கும் ஸங்கேதங்களே தவிர
அவற்றைக் கண்டு நாம் சற்றும் பயப்படத் தேவை இல்லை. புலி ஒரு பயங்கர-

மான மிருகம். மிகக் கொடூரமான இனத்தைச் சேர்ந்த ஜந்து. எந்த ஜந்துவையும் பார்த்தவுடன் அடித்துக் கொண்டு தின்னும் சுபாவம் உள்ளது. ஆனால் ஒரு புலி தன் குட்டியைக் கொல்ல விழைவதை எங்காவது நாம் பார்த்திருக்கிறோமா? அந்தக் குட்டிதான் தன் தாயைக் கண்டு அஞ்சுகிறதா?

ஆனந்தமும் ப்ரேமையுமே வடிவான ஓர் அன்னை தன் குழந்தைகள் எவ்வளவுதான் பெரிய குற்றங்கள் இழைத்த போதிலும் எங்காவது தன் சிசுக்களைத் தண்டித்து அழிப்பதை இந்த உலகத்தில் யாராவது பார்த்தது உண்டா? குறைபாடுகளும் குற்றங்களும் மலிந்து, ஏதேனும் ஒரு குழந்தை இழிந்து இழிந்து மிகவும் கெட்டுப் போனாலும் கூட, தன் குழந்தையை எந்த ஒரு தாயாரும் “ஆகா! இந்தக் குழந்தை இப்படி நலிகிறதே!” என்று இரங்கி மனமிளகி, தேவைப்பட்டால் தன் உயிரையும் கூட த்யாகம் செய்து, “எப்படியாவது அந்தக் குழந்தை பிழைத்து வளமுற்று ஸுகிக்கட்டும்” என்று, அதற்காகச் செய்ய வேண்டியது எதுவாயினும் சிறிதும் தயங்காமல் விரைந்தோடிச் செய்து முடித்து குழந்தையைக் காப்பாற்றுவதையே உலகில் பார்க்கிறோமே தவிர, தண்டிக்க முற்படமாட்டாள்—அல்லது, அந்தக் குழந்தை எப்படிப் போனாலும் போகட்டும் என்று வாளாவிருக்கவும் மாட்டாள்.

பரம கருணாமூர்த்தியாகிய இந்த தேவி, தன் குழந்தைகளாகிய, இந்தப் பிரபஞ்சத்திலுள்ள எல்லா ஜீவ ஸமுஹங்களையும் ரக்ஷிக்கும் இன்பத்தில் திளைத்து மகிழ்ந்து ஆடி அருளுகையில், இவளுடைய ஆனந்த பாதத்தைத் தன் ஹ்ருதய ஸ்தானத்திலேயே தாங்கி இடையருது அகமகிழும் இவளுடைய அன்பு நாயகராகிய ஸ்ரீமஹாகாலர், இவளுடைய அருளிச் செயலின் ஆற்றலின் முன் தன் ப்ரக்ருதி செயலற்றுப் போவதை உணர்ந்து, தாம் ஒரு சுவம் போல் கீழே கிடந்து, அவளுடைய ந்ருத்யானத்தை ஒரு மஹத்தான நித்தியானந்தமாகவே நிரந்தரமாக அநுபவித்துக் கொண்டே இருக்கும் நிலையைத் தயானிக்கும் பொழுது எந்த உபாஸகனும் தானும் அந்த சிவானந்தத்தில் மூழ்கி, தானும் சிவத்துவம் அடைந்து விடுவானே தவிர, பீதிக்கு இரையாக மாட்டான்.

இந்த தேவியின் வழிபாட்டு முறையில் பவி இடுதல் ஒரு முக்கியமான அங்கமாக உபதேசிக்கப்படுகிறது: அதாவது—வெள்ளாடு, எருமைக்கடா, பூனை, செம்மறி ஆடு, நரன், ஒட்டகம் ஆகிய ஜந்துக்களைப் பவி இடுவது அவசியமாகக் கூறப்படுகிறது. ஆனால் இந்த “ஆடு, எருமை” முதலிய சொற்கள் பரிபாஷைப் பதங்கள், அவற்றின் நிகண்டு அர்த்தங்களை அப்படியே க்ரஹிக்கக் கூடாது. “வெள்ளாடு” என்ற சொல் காமத்தைக் குறிக்கிறது; “எருமைக்கடா” என்பது க்ரோதத்தைக் குறிக்கிறது; “பூனை” என்பது லோபத்தைக் குறிக்கிறது; “செம்மறி ஆடு” என்பது மோஹத்தைக் குறிக்கிறது; “நரன்” என்பது மதத்தைக் குறிக்கிறது; “ஒட்டகம்” என்பது மாத்ஸர்யத்தைக் குறிக்கிறது.

ஆக, காலீ உபாஸகன் காம க்ரோதாதிகளை ஹவிஸ்ஸுகளாக “தேவியின் மந்த்ர ஜபம்” என்ற அக்னி குண்டலத்தில் ஆஹுதி செய்து விட வேண்டும். உதாரணமாக, தேரையர் என்ற எரித்த வைத்திய ஆசான் ஒரு குறிப்பிட்ட

நோய்க்குப் பரிஹாரமாக “இரு குரங்குக் கியாழம்” உட்கொள்ளச் சொல்கிறார்-
இங்கு “இரண்டு குரங்குகள்” என்று பொருள் அல்ல. “முக” என்றால் குரங்கு
என்று அர்த்தம். அதாவது, “முக முசுக்கை” என்ற மூலிகைக் கஷாயம் என்று
பொருள் படும்.

எனவே, பரிபாஷைப் பதங்களுக்கு (technical, symbolic terms and code words) அவற்றின் ஸந்தர்ப்பாநுஸாரமான பொருளை ஆழ்ந்து, ஆய்ந்து, தெளிந்து, அவற்றை அநுஷ்டானத்தில் கொண்டு வந்து ப்ரயோகித்தால் விரும்பிய பயனை நிச்சயமாகப் பெறலாம். ஆக, உள்ளத் தெளிவுடனும் சீரிய முறையிலும், அபி-
பியளித்து, ப்ரேம பக்தியுடன் அநுஷ்டிக்கப்பட்டால், இந்த தேவியின் உபாஸனை-
யானது பக்தனை ஆனந்தக் கடலில் மூழ்கச் செய்து, காலக்ரமத்தில் ஆழ்ந்த அநு-
பவத்தின் பயனாகவும் தேவியின் அநுக்ரஹத்தாலும் ஆத்மஜ்ஞானம் பரிபூரணமாக
ஸித்திக்கப் பெற்று, ஜீவன் முக்தனாக்கிவிடும் என்பது நிண்ணம்.

ஆனால், முழு மனதுடன் ஈடுபடல் வேண்டும். “தான் எந்த விதத்திலும்
அதிகாரி இல்லை” என்ற உணர்ச்சியுடனும், ஆயினும் ஒரு குழந்தை தாயினிடம்
உரிமையுடன் அணுகும் “சைசவ” பாவத்துடனும், அனன்ய ஸ்ரணமான குரு
பக்தியுடனும், குருநாதரின் உபதேச க்ரமத்தில் சிறிதும் மாறுதல் இல்லாமலும்,
எந்த இடையூறுக்கும் தளராத த்ருடமான பக்தியுடனும்; தொடர்ந்து தொடர்ந்து
அநுஷ்டித்து வந்தால், எப்படிப்பட்ட பதிதனாலும் நிச்சயமாக தேவியின்
அநுக்ரஹம் பெற்று நித்ய ஸுகம் அடையலாம் என்ற உண்மையை வேதங்களும்
புராணங்களும் அறுதி இட்டுக் கூறுகின்றன.

இந்த தேவதையின் உபாஸனா பத்ததி ஸ்ரீ காலீ தந்த்ரத்தில் வெகு கம்பீர-
மாக உபதேசிக்கப் பட்டிருக்கிறது. மேலும், ருக் வேதத்தைச் சேர்ந்த காலீ
ஸூக்தத்திலும் அதர்வண வேதத்தைச் சேர்ந்த காலிகோபநிஷத்திலும் ஸூசிக்-
கப்பட்ட உபாஸன முறையே வேத மூலம் கொண்டது. அதன்படி, இந்த பத்-
ததியின் க்ரமத்தை அநுஸரித்து, அடியேனது குருநாதர் ஸ்ரீ விமலானந்தநாத ஸ்ரீ-
சரணர்கள் எனக்கு உபதேசித்தருளிய ப்ரகாரம், காலீ பக்தர்களின் ஸௌகர்யத்-
திற்காக, ஸங்க்ரஹ ரூபமாகவும், எளிதாக ஆசரிக்கக் கூடிய ரீதியிலும் தொகுத்து,
இந்த உபாஸன க்ரமத்தின் முதற் பாகமாக ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரம், கவசம்,
ஹ்ருதயம் முதலிய பாராயண க்ரந்தங்கள் கூடங்கிய விஷயங்களும், உபநிஷத்-
துக்கள், ஸூக்தங்கள் முதலிய வேத மந்த்ரத் தொகுப்புக்களும் சுருக்கமான தாத்-
பர்ய விளக்கங்களுடன் இப்பொழுது இந்த நூலில் அளிக்கப்படுகின்றன.
தொடர்ந்து, தேவியின் விரிவான பூஜை, ஹோமம், தர்ப்பணம் முதலிய புரஸ்சரண
விஷயங்களை அடுத்த பாகமாக வெளியிட்டு அன்பர்களுக்கு உதவி புரிய, எல்லாம்
வல்ல கருணைக்கடலாம் அகிலாண்டேஸ்வரியாகிய ஸ்ரீதக்ஷிண காலிகை அருள்
பாலிக்க வேண்டுமென ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

சிவம்.

அம்பத்தூர்.
ப்ரபவ மாகபூர்ணிமா. }

காலிகானந்த ராஜகோபால அய்யர்.

कालीविद्याक्रमस्य प्रधानलक्षणांशः ॥

१. अस्मिँल्लोके अनुष्ठेयमानेषु शाक्तविद्योपासनक्रमेषु कालीविद्यावरिवस्या-
क्रम एव सर्वप्रथमतयोत्पन्नः ॥

२. अनया देवताया हस्तेष्वङ्गान्तरेषु च धृतानि वस्तूनि केषाञ्चन सुमहत्तर-
शाक्ततत्त्वानां निर्देशकचिह्नतया बोद्धव्यानि । तेभ्यः खलु नैव भेतव्यं किञ्चिदपि ।
यथा—अस्या देव्या मुक्तकेशराशस्य प्राचुर्यातिशयोद्रेकेण उत्तरङ्गोर्मिवत् इतस्ततः
उन्नतानतप्रविचलनम् इयं देवता निर्गलपरब्रह्मस्वरूपिणी इति तत्त्वं सूचयति । अस्या
विवस्त्रता एषा निर्गुणस्वरूपिणी इति मूलतत्त्वं द्योतयति । अनया वामोर्ध्वकरधृतः
खड्गः ज्ञानशक्तेश्चिह्नभूतः—तथा च अत्रःकरधृतं छिन्नशिरः योगी विधूतसकलप्रपञ्च-
बन्धः आनन्दकाष्ठानिलोनः शान्तिभूमवृंहितः इति रहस्यं निर्दिशति । किञ्च अनया
कटिप्रदेशे धृता शक्ररात्तमेखला कर्मसिद्धयाः महिमानं व्यञ्जयति । तद्वत् महा-
कालस्य हृदये स्वस्याः दक्षिणपादं निधाय अस्यास्तदा लास्यलोलाविनोदनर्त्तनं जीवन्मु-
क्तस्य निरतिशयनित्यानन्दभरितस्थितिं प्रत्याययति । एवम्प्रकारेण अस्यास्वरूपे
अन्तर्गताः अनेके इतरविषयाः सुबहूनि वेदान्ततत्त्वानि मन्त्रशास्त्रतत्त्वानि च आवि-
ष्कुर्वन्ति चिह्नानि ॥

आनन्देन प्रेम्णा च पूर्णया परमकरुणामूर्त्याम् अस्यां देव्यां स्वशिषुभूतानां
सकलजीवलोकानां रक्षणसुखे अतवरतनिमग्नायां प्रहृष्यन्त्यां नृत्यन्त्यां सत्याम् अस्याः
आनन्दपादं स्वस्य हृद्देशे धृत्वा आह्लादमानः अस्याः प्राणनायकश्रीमहाकालः अस्याः
अनुग्रहशक्तेः पुरतः स्वस्य प्राकृतिको व्यापारः निष्क्रियो भवतीति ज्ञात्वा स्वयं शव-
प्रायो भूमौ शयानः तस्याः नृत्यानन्दं नित्यानन्दप्रतिरूपभूतम् अनुभवन्नास्ते इतीममव-
सरं दृष्ट्वा यः कश्चिदप्युपासकः स्वयमपि तस्मिन्नानन्दप्रवाहे अवगाढः परवशशिव-
भावम् अमोघमवानुयात् खलु नैव कदाचिदपि ततस्त्वस्येत् ॥

अस्या देवताया उपासनक्रमे प्रधानान्यतमाङ्गत्वेन विहिते बलिदाने वस्तुतः
तत्तज्जन्तून् हत्वा समर्पयेदिति न तावद्विधिः । कालिकोपासकः कामक्रोधाद्यरिषड्-
वर्गान् हवीरूपेण देवोमन्त्रजगत्त्रयोमकुण्डे आहुतिरूपत्वेन जुहुयात्—एष एव बलि-
दानविधिः ॥

एतस्या देवताया मूलमन्त्रस्य विद्याराज्ञी इति संज्ञा । यतः एषा विद्यैव सर्वासां शाक्तविद्यानाम् अधिराज्ञी—यदियं विद्यैव शक्तितत्त्वप्रतिपादकमन्त्रेषु सर्वेषु पराशक्तेः पूर्णशक्तिप्रवाहप्रणालीभूता इति एतस्या देव्या उपासनक्रमस्य आधारभूते कालीतन्त्राख्ये ग्रन्थे विशदीकृतम् । यदस्य क्रमस्य मूलाधारतत्त्वम्—यस्य कस्यचिद्देवतोपासनक्रमस्य तत्तन्मूलशक्तिरेव प्रधानभूता । सा शक्तिर्नानाप्रकारासु प्रणालीषु प्रवहेत् । तस्मात् सा बहूनि स्वरूपाणि गृह्णाति । तेषु सर्वेषु घटनेषु अस्य मन्त्रस्य प्रसारधोरण्येव सुमहावीर्य्यवत्तमा । अनेन कारणेन एतत्क्रम एव परमोत्कृष्टः—इति हेतोः एतत्स्वरूपा शक्तिमूर्तिरेव सर्वोत्तमा—यतः एषा देवता पराशक्तिमूर्तिरिति अवधार्य्यते अस्मिन् ग्रन्थे ॥

सर्वप्राचीनकालादारभ्य अद्यावधि पराशक्तिदेवतामूर्त्युपासनक्रमाः (१) काली (२) तारा (३) सुन्दरी (४) भुवनेश्वरी (५) भैरवी (६) छिन्न-मस्ता (७) धूमावती (८) बगलामुखी (९) मातङ्गी (१०) कमलात्मिका चेत्याख्यानां दशमूर्त्तीनां—दशमहाविद्याभिधानाम्—उपासनक्रमेषु परिणम्य व्यवहारे प्रचलन्तो विद्यन्ते । तेषु सर्वेषु क्रमेषु सर्वप्रथमोत्पन्नः पूर्णवीर्य्यप्रवहणः काल्युपासनक्रम एव—इति कारणादेषा देवता आदिपराशक्तिरिति नाम्ना व्यवहियते ॥

३. उत्तरभारते त्वयं विद्याक्रमो वामाचाररीत्या केवलं तान्त्रिकप्रयोगेण जन्तुशरीरबलिदानप्राचुर्य्येण अनुष्ठीयते । अस्याः पद्धतेः वेदेष्वाधारो नास्ति । परन्तु अस्मत्क्रमो दक्षिणाचारप्रतिष्ठितः वेदाधारः—अथर्वणवेदस्थकालिकोपनिषत्प्रतिपादितः ऋग्वेदीयकालीसूक्तनिर्दिष्टः । अत्र बलिदानक्रमे कामक्रोधाद्यरिषड्वर्गोत्सर्गो विहितः ॥

४. श्रीदक्षिणकालिकासहस्रनामस्तोत्रावतारिकायां—कैलासे त्रयस्त्रिंशत्कोटि-देवतापरिवृतेन श्रीमहाकालेन सुमहाविस्तारवैभवमहोत्सवसमारोहेण पूजिता काली प्रत्यक्षीभूता सद्य एव तिरोहिता । पुनश्च सर्वस्समष्ट्या प्रार्थिता काली करुणया आविर्भूता । तस्मिन् सन्निवेशे ललिता त्रिपुरसुन्दरी स्वस्यै शक्तिमनुग्रहीतुं तां देवीं प्रार्थयामास । कालिकया च कृपया—मया पूर्वं विनिर्मितस्य मत्सहस्रनामस्तोत्रमहामन्त्रस्य विधिवत्पारायणाच्छक्तिः पूर्णा भविष्यति—इत्यनुगृहीतम् । ततः प्रभृत्यद्यावधि त्रिपुरसुन्दरी एतत्सहस्रनामस्तोत्रस्य भक्तिपुरस्सरानवरतपारायणात् पूर्णशक्ति

प्राप्तवती विलसति—इति वृत्तान्तो विस्तारेण विवृतम् । तस्मात् अस्मिँल्लोके प्रायः सर्वे शाक्ताः षोडशीविद्योपासनक्रमे सुनिष्ठिताः पूर्णफलं प्राप्तवन्तः अशेषसौख्यभाजिनः विराजन्ते ॥

५. बहुष्वितरविद्याचक्रेषु भूपुरद्वारा अपावृताः । परन्तु अस्मिन् कालीविद्याचक्रे भूपुरद्वारास्सर्वे पिहिताः । अर्थात् अस्मिन् विद्याक्रमे साधके प्राप्तभूपुरमात्रे सभर्तृका गुरुपत्नी कालभैरवी स्वयमेव साधकं स्वकराभ्यामेवोन्नमय्य तमुपपन्नमार्गे अन्वाययित्वा बिन्दुस्थानं नीत्वा देव्याः पादपद्मं प्रापयति कृपया ॥

६. किञ्चावधेयोऽपरो विशेषांशः—यद्बहुद्भूय इतरविद्याचक्रेभ्यो व्यतिरिक्ततया अस्मिन् कालीचक्रे घटितेषु पञ्चत्रिकोणेष्वेकमात्रम्—यन्नवकोणदलस्थमध्यत्रिकोणमात्रम्—चक्रस्य इतरत्किञ्चिदप्यङ्गं न स्पृशद्विश्लिष्टमसंयोगद्योतनं विराजते । अयमसाधारणविशेषांशः अवधानेन लक्षणीयः । अर्थात् निर्गुणं निर्लिप्तं परं ब्रह्म रूपारूपनामरूपप्रपञ्चस्फोटनकारणात् सगुणत्वसम्पन्नं करुणारसव्यञ्जनसमृद्धम्—एवम्प्रकारेण चक्रस्य आवरणप्राकारे एव गुरुमण्डलव्यक्त्या आविर्भूय तत्रैव पूर्णसान्निध्यसाक्षात्कारेण साधकानुग्रहसूचनम्—इतिह साधकः असङ्गत्वपूर्णः अनन्यशरणागतिभावभरितः परदेवताम् आश्रयेत्—इति सिद्धान्तं लक्षयतीति कश्चिन्महारहस्यविशेषांशः ॥

७. आहत्य अस्मिन् विद्याक्रमानुष्ठाने उपासकस्य केवलं पूजाहोमतर्पणयोगिनीसन्तर्पणादिविद्योपासनसाधनस्य परोपकारपारम्पर्यस्य सदा इष्टदेवताप्रेमध्यानपूर्णमन्त्रजपस्य गुरुशुश्रूषायाश्च मात्रं क्रमेण निवर्त्तनेनैवालम् ॥

காலீ வித்யா க்ரமத்தின் முக்கியமான லக்ஷணம்சங்கள்.

1. உலகத்தில் தோன்றிய ஸக்தி வழிபாட்டு க்ரமங்களில் காலீ தேவியின் வழிபாடுதான் முதன் முதலில் ஏற்பட்டது.

2. இந்த தேவி கைகளில் கொண்டுள்ள பொருள்களும் உடலில் தரிக்கும் பொருள்களும் சில அரிய பெரிய தத்துவங்களை ஸூசிக்கும் ஸங்கேதங்களே தவிர, அவற்றைக்கண்டு நாம் சற்றும் பயப்படத் தேவை இல்லை. உதாரணமாக, இந்த தேவியின் கூந்தல் விரிந்து பரவி ஆடிக்கொண்டிருத்தல், இவள் கட்டிலடங்காத நிலையில் உள்ள பரம்பொருளின் ஸ்வரூபத்தினள் என்ற உண்மையைக் குறிப்பதாகும். இவள் உடலில் வஸ்தரம் இல்லாமல் இருப்பதானது இவள் நிர்த்துண ஸ்வரூபினி—அதாவது குணங்கடந்த கோலத்தினள் என்ற தத்துவத்தைக் குறிப்பதாகும். இவள் இடது மேற்கரத்தில் தாங்கும் வாள் ஞான சக்தியின் சின்னமாகும்; இடது கீழ்க்கரத்திலுள்ள வெட்டப்பட்ட சிரஸ் நானது, போகியானவன் ப்ரபஞ்சத்தின் எல்லாப் பற்றுகளும் அற்றுப்போய் ஆனந்த நிலையில் திளைத்திருப்பதைக் காட்டும் சின்னமாகும். மற்றும் இவள் தன் இடையில், வெட்டப்பட்ட கரங்களைக் கோத்த மேகலையைத் தரித்திருப்பதானது, கர்மயோகஸித்தியின் மஹிமையைக் காட்டும் சின்னமாகும். இவள் மஹாகாலரின் ஹ்ருதயத்தில் வலப்பாதம் வைத்து ஸதா ஆடிக்கொண்டே இருப்பதானது ஜீவன் முக்தனின் நித்தியானந்த நிலையைக் காட்டுகிறது. இங்ஙனமாக இவளுடைய ஸ்வரூபத்தில் உள்ள மற்றும் பல விஷயங்கள் இன்னும் பல்வேறு வேதாந்தக் கருத்துக்களையும் மந்த்ர ஸாஸ்த்ரத் தத்துவங்களையும் ஸூசிக்கும் குறிப்புக்களாகும்.

ஆனந்தமும் ப்ரேமையுமே நிறைந்த பரம கருணாமூர்த்தியாகிய இந்த தேவி தன் குழந்தைகளாகிய எல்லா ஜீவர்களையும் ரக்ஷிக்கும் இன்பத்தில் திளைத்து மகிழ்ந்து ஆடி அருளுகையில், இவளுடைய ஆனந்த பாகத்தைத் தன் ஹ்ருதய ஸ்தானத்திலேயே தாங்கி களிப்படையும் இவளுடைய அன்பு நாயகராகிய ஸ்ரீமஹாகாலர் இவளுடைய அருளிச் செயலின் ஆற்றலின் முன் தன் இயல்பான இயக்கம் செயலற்றதுப் போவதை உணர்ந்து, தாம் ஒரு சுவம் போல்கீழே கிடந்து அவளுடைய கூத்தின் ஆனந்தத்தை ஒரு பேரின்பமாகவே நிரந்தரமாக அநுபவித்துக் கொண்டே இருக்கும் நிலையைத் தியானிக்கும் பொழுது, எந்த ஒரு உபாஸகனும் தானும் அந்தப் பெருமகிழ்ச்சிப் பரவசத்தில் முழுகி, தானும் சிவத்துவம் அடைவானே தவிர, பீதிக்கு இரையாகமாட்டான்.

இந்த தேவியின் வழிபாட்டுக் க்ரமத்தில் ஒரு முக்கியமான அங்கமாக விதிக்கப்பட்டுள்ள “பலியிடுதல்” என்ற முறையானது, உண்மையில் அந்த அந்த ஜீவன்களைக் கொன்று அர்ப்பணிக்க வேண்டும் என்பதல்ல. காலீ உபாஸகன் எமக்ரோதாதி ஆறு உட்பகைவர்களை ஹவிஸ்ஸுகளாக “தேவியின் மந்த்ர ஜபம்” என்ற ஹோமாக்னி குண்டத்தில் ஆஹுதி செய்து விடவேண்டும்; இதுவே பலியிடுதலாம்.

இந்த தேவதையின் மூலமந்தரத்திற்கு “வித்யாராஜ்ஞீ” என்று பெயர். அதாவது எல்லா வித்யைகளுக்கும் “பேரரசி”—அதாவது எல்லா வித்யைகளுக்கும் மேலான வித்யையாகும் என்று இந்த வழிபாட்டு க்ரமத்தின் ஆதாரமாகிய “காலீ தந்த்ரம்” என்ற க்ரந்தத்தில் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் அடித்தளமான கருத்தாவது—எந்த ஒரு தெய்வ வழிபாட்டிற்கும் அதனதன் மூல சக்தியே ப்ர-தானமானது. அந்த சக்தி பல பாதைகளில் இயங்கும். அதனால் அது பல ஸ்வ-ரூபங்கள் கொள்கிறது. அவற்றுள்ளெல்லாம் இந்த மந்தரத்தின் வலிமையே பேராற்றலாக இயங்குவதால் இதன் வழிபாடே தலையாயது என்ற அடிப்படையில் இந்த ஸ்வரூபமான சக்தி மூர்த்தியே மேலானது—ஆதலால் இதுவே பராசக்தி மூர்த்தி என்று இந்நூலில் வலிபுறுத்தப் பெறுகிறது.

ஆதிகாலந்தொட்டு இன்று வரை பராசக்தியின் வழிபாட்டு க்ரமங்கள் (1) காலீ (2) தாரா (3) ஸுந்தரீ (4) புவனேஸ்வரீ (5) பைரவீ (6) சின்ன-மஸ்தா (7) தாமாவதீ (8) பக்லாமுகீ (9) மாதங்கீ (10) கமலாத்ம்கா என்ற பத்து மூர்த்திகளின் (தச மஹாவித்யைகளின்) உபாஸனை முறைகளாகப் பரிண-மித்துப் பழக்கத்தில் இருந்து வந்திருக்கின்றன. அவற்றில் முதன்மையானது காலீ வழிபாடே ஆனது பற்றி, இவளை “ஆதிபராசக்தி” என்று வழங்குவது மர-பாயிற்று

3. வட நாட்டில் இந்த வித்யா க்ரமம் வாமாசாரமாக, கேவலம் தாந்த்ரிக முறையில், ஐந்து சக்களின் ஸரீரங்களைப் பலி இடுவதுடன் அநுஷ்டிக்கப்படுகிறது. இதற்கு வேதங்களில் ஆதாரம் இல்லை. ஆனால் நமது முறை தக்ஷிணாசாரமானது—அதாவது வேதங்களை (உபந்ஷத்—அதர்வண வேதம்; ஸூக்தம்—ருக்வேதம்) ஆதாரமாகக் கொண்டது. இங்கு “பலியிடுதல்” என்பதால் காமக்ரோதாதி ஆறு உட்பகைவர்களைப் பலியிடுதல் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

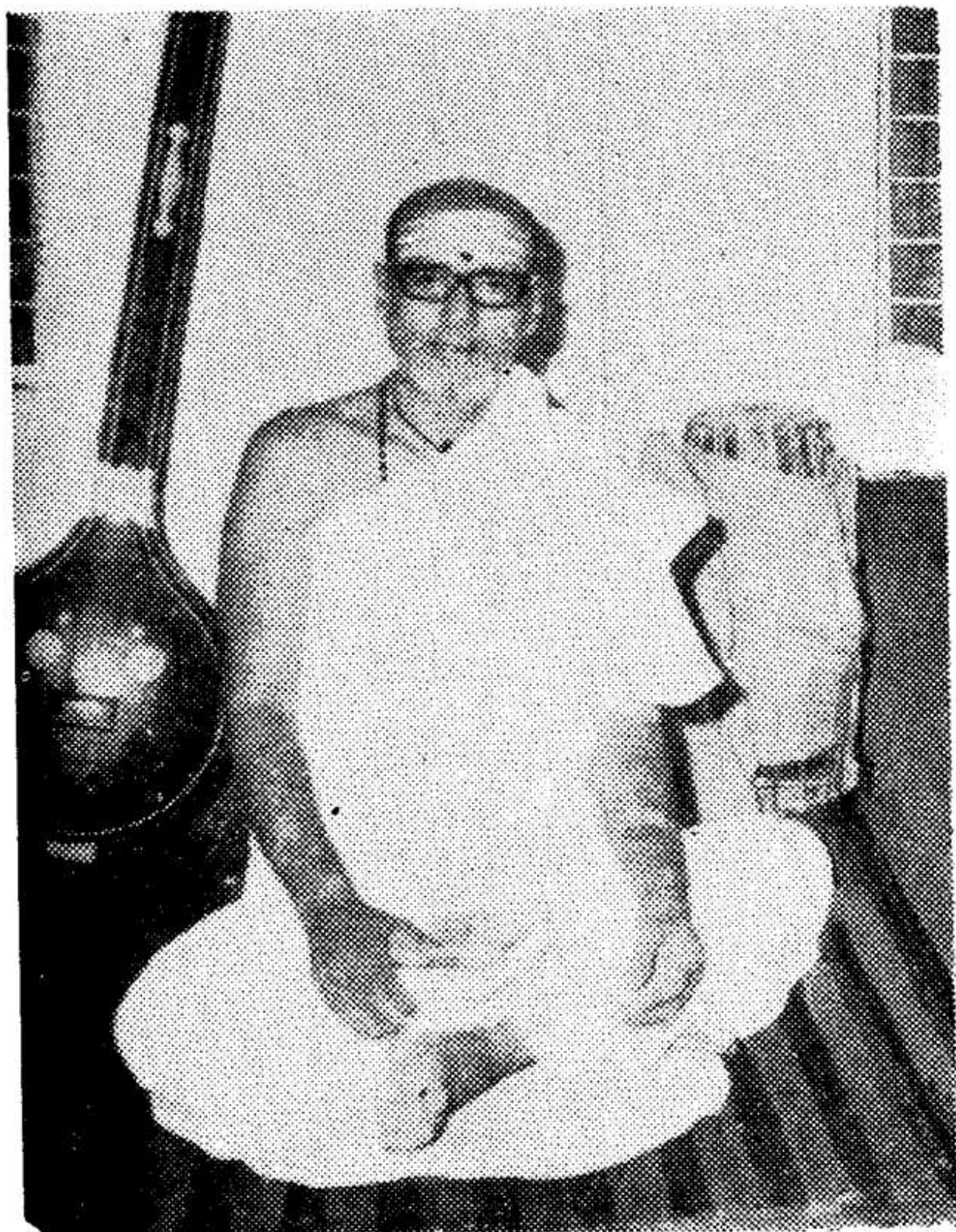
4. தக்ஷிணகாலிகா ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திர அவதாரிகையில்—கைலா-ஸத்தில், முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் புடைகுழ, மஹாகாலர் காலிகையை விஸ்தாரமாகப் பூஜிக்க. தேவி காலிகை தோன்றி உடனே மறைத்து விடுகிறாள். மறுபடியும் எல்லோரும் ஸபஷ்டியாகப் பிரார்த்திக்க, காலிகை மறுபடியும் ஆவிர்ப்-பவித்து அநுக்ரஹிக்கிறாள். அந்த ஸந்நிவேசத்தில் லலிதா த்ரிபுரஸுந்தரியானவள் தனக்கு சக்தி அருளவேண்டும் என்று ப்ரார்த்திக்க, காலிகா தேவி கருணையுடன் “என்னுடைய ஸஹஸ்ர நாமம் என்னால் பூர்வத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனை முறைப்படி பாராயணம் செய்து வந்தால் பூரணசக்தி ஏற்படும்” என்று திருவாய் மலர்ந்து அருளி மறைந்தனள். அன்று முதல் ஸ்ரீலலிதா த்ரிபுரஸுந்தரி-யானவள் இந்த ஸஹஸ்ரநாமத்தைப் பக்தியுடன் பாராயணம் செய்து வருவதால் அவளுக்குப் பூரண சக்தி ஏற்பட்டு, அதனால் இந்த உலகில் அநேகமாக எல்லா ஸாக்தர்களும் ஷோடஸீ வித்யா உபாஸனை க்ரமத்தில் ஈடுபட்டுப் பயனடைந்து வருகிறார்கள்—என்ற இந்த வரலாற்று விவரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

5. மற்ற பல வித்யைகளின் சக்ரத்தில் பூபுரத்தின் வாயில்கள் திறந்திருக்கின்றன. ஆனால் இந்த காலீ வித்யையின் சக்ரத்தில் பூபுரத்தின் வாயில்கள் எல்லாம் மூடியிருக்கின்றன. அதாவது, இந்த க்ரமத்தில் ஸாதகன் சக்ரத்தின் புரத்தை—அதாவது வெளி மதில் சுவரை—அடைந்தவுடனேயே குருபத்தினிபுத்ருவும் (காலபைரவீ—கரலபைரவர்) ஸாதகனைத் தாமாதவே கைதூக்கி உரிய வழியில் செலுத்தி, பிந்து ஸ்தானத்திற்குச் செல்லும் மார்க்கத்தில் அவனை வழிப்படுத்தி தேவியின் பாதத்தில் கொண்டு சேர்த்து விடுகிறார்கள்.

6. மேலும் ஒரு குறிப்பான விசேஷம் என்னவென்றால், மற்ற பல வித்யைகளின் சக்ரத்தைப் போல் அல்லாமல் இந்த காலீ சக்ரத்தில் அமைந்துள்ள ஐந்து த்ரிகோணங்களில் ஒரே ஒரு த்ரிகோணம் மட்டும், அதாவது நவகோண தளத்தில் அடங்கிய மத்திய த்ரிகோணம் மட்டும், சக்ரத்தின் வேறு எந்த அங்கத்தையும் ஸ்பர்சிக்காமல், தனித்து—அதாவது அஸம்யோகமாக—அமைந்திருப்பது குறிப்பாகக் கவனிக்கத் தக்கது. அதாவது, நிர்க்குணமும் நிர்விப்தமுமான பரப்ரஹ்மமானது, ரூபரூப - நாமரூப - ப்ரபஞ்ச ஸ்பேடனம் காரணமாக ஸகுணத்வம் எய்தி, கருணாஸ வ்யஞ்ஜனம் அடைந்து—இங்ஙனமாக சக்ரத்தின் ஆவரண ப்ராகாரத்திலேயே, குரு மண்டலத்தின் வ்யக்திபாக ஆவிர்ப்பவித்து, அங்கேயே பூரண ஸாந்தித்தியத்துடன் ஸாக்ஷாத்கரித்து ஸாதகனை ஆட்கொள்ளும் அவஸரத்தை—அதாவது ஸாதகன் அஸங்கமாகவும் அனன்ய ஸரணாதி பாவத்துடனும் பரதேவதையை அணுகி ஆஸ்ரயிக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படைத் தத்துவத்தைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றமை ஒரு மஹத்தான ரஹஸ்ய விசேஷமாகும்.

7. ஆக, இந்த வித்யா க்ரமத்தில், உபாஸகன் தேவலம் வித்யோபாஸன ஸாதனங்களான பூஜை, ஹோமம், தர்ப்பணம், யோகினி ஸந்தர்ப்பணைகளும், பரோபகாரமும், ஸதா இஷ்ட தேவதையினுடைய ப்ரேம த்யான பூர்ணமான மந்த்ர ஜபமும், குரு ஸூக்ருதஷயம் மட்டும் க்ரமேண செய்து வந்தாலே போதுமானது.

பைங்காஞ்சு ராஜகோபால அய்யர்
(காலிகானந்தர்)

நூல் ஆசிரியர்

நன்றி கூறல்

இந்நூல் வெளிவருவதற்குத் தேவையான பொருள் உதவி தந்து ஸஹாயம் செய்த அன்பர்கள் :—

(1) தொழிலதிபர் ஸ்ரீமல்லாதி க்ருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள்; (2) ரெயில்வே என்ஜினீயர் ஸ்ரீ V. S. ராஜப்பன் அவர்கள்; (3) ஹிந்துஸ்தான் மோட்டார்ஸ் ஆபீஸர் ஸ்ரீ V. கணேசன் அவர்கள்; (4) தமிழ் நாடு அரசாங்கப் பொறியாளர் ஸ்ரீ V. S. சங்கர அய்யர் அவர்கள்; (5) ஜெனரல் இன்ஷியூரன்ஸ் ஆபீஸர் ஸ்ரீ S. சிவராமக்ருஷ்ண அய்யர் அவர்கள்; (6) அம்பத்தூர் பாம்பே டெய்லரிங் தையற் கல்லூரி முதல்வர் திருமதி தங்கம் ஸுப்ரஹ்மண்யம் அவர்கள்; (7) சென்னை ஸ்டாக் எக்ஸ்சேஞ்ஜ் நிர்வாஹ டைரக்டர் ஸ்ரீ S. ராமநாதன் அவர்கள்; (8) தமிழ் நாடு அரசு தலைமைச் செயலகம் கல்வி இலாகா ஸெக்ஷன் உதவியாளர் ஸ்ரீ R. ரங்கநாதன் அவர்கள்; (9) ரெயில்வே இணைப்புப்பெட்டி தொற்சாலை உதவியாளர் ஸ்ரீ S. வைத்திய நாதன் அவர்கள்; (10) பாரத ஸ்டேட் வங்கி ஆபீஸர் ஸ்ரீ S. சங்கரராமன் அவர்கள்; (11) திருச்சி சிறுகமணி மிராசுதார் ஸ்ரீ S.P. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யர் அவர்கள்; (12) மாத்ருஸ்ரீ முத்துலக்ஷ்மி அம்மாள் அவர்கள்; (13) ரெயில்வே ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் ஸ்ரீ K. V. கருணாகரன் அவர்கள்; (14) மாத்ருஸ்ரீ S. விசாலாக்ஷி அம்மாள் அவர்கள்; (15) திருமதி V. ராஜலக்ஷ்மி ராமன் அவர்கள்; (16) சென்னை விவேக் கம்பனி உரிமையாளர் ஸ்ரீசந்த்ரசேகர முதலியார் அவர்கள்; (17) ஸர் இராமஸ்வாமி முதலியார் மேல் நிலைப்பள்ளி தமிழ்ப் பேராசிரியர் வித்துவான் திரு இராமச்சந்திரன் அவர்கள்; (18) மாத்ருஸ்ரீ ருக்மிணி ஸ்ரீநிவாஸன் அவர்கள்; (19) மயிலாடுதுறை கோழிகுத்தி காலீ உபாஸகர் ஸ்ரீ KON. க்ருஷ்ணஸ்வாமி ஆத்ரேயா அவர்கள்; (20) அம்பத்தூர் ஸ்ரீ R. ஸங்கர அய்யர் அவர்கள்; (21) அம்பத்தூர் ஸ்ரீ P. ராமஸ்வாமி அய்யர் அவர்கள்; (22) அம்பத்தூர் ஸ்ரீகோடீஸ்வர அய்யர் அவர்கள்; (23) பாம்பே திருமதி B. ஆனந்தவல்லி அவர்கள்; (24) அமெரிகா ஸ்ரீ R. பத்மநாபன் அவர்கள்; (25) கோயம்புத்தூர் திருமதி B. ப்ரபாவதீ அவர்கள்; (26) ஹரிஹர் திருமதி B. ஸாரதா அவர்கள்; (27) அஸோக் நகர் திருமதி த்ரிவேணி அவர்கள்; (28) பெங்களுர் தொழிலதிபர் ஸ்ரீ R. ராஜகோபாலாசார்யர் அவர்கள்.

தவிர இந்நூலுக்குச் சீரிய முறையில் அச்சுக்குக் கையெழுத்துப் பிரதி தயாரித்துக் கொடுத்தும் மற்றும் இதர வகைகளிலும் தேவையான உதவிகள் பல செய்தும் ஸஹாயம் செய்துள்ள அன்பர்கள் :—

(1) ஆவடி Tube Products தொழிற்சாலை உதவியாளர் ஸ்ரீ K. வேணுகோபால் அவர்கள்; (2) ஷே ஸ்ரீ R. ரங்கநாதன் அவர்கள்; (3) ஷே ஸ்ரீ V. S. சங்கர அய்யர் அவர்கள்; (4) ஷே ஸ்ரீ S. சங்கரராமன் அவர்கள்; (5) திருமதி S. ஐயலக்ஷ்மி அவர்கள்; (6) என் மகன் சிரஞ்ஜீவி P. R. குஞ்ஜரமணி (7) ஷே ஸ்ரீ K. V. கருணாகரன் அவர்கள்.

இன்னும் பலரும் பலவகைகளில் ஸஹாயம் புரித்திருக்கிறார்கள்.

இவ்வெல்லா அன்பர்களுக்கும், தேவி ஸ்ரீ தக்ஷிண காலிகா உபாஸகமாண்டலமாதிய விமலானந்த மண்டலியைச் சேர்ந்த அனைத்து அன்பர்களுக்கும் தீர்க்காயுளும் ஸகல இஹபர ஸௌக்கியங்களும் அநுக்கிரஹிக்க வேணுமாய்ப் பர தேவதையைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

இந்தூலைச் சரிய முறையில் அச்சிட்டுத் தந்து உதவிய இளங்கோ அச்சுக் கூடத்தாருக்கு என் மனமார்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தச் சிறந்த அச்சகம் தேவியின் அருளால் மேன் மேலும் எல்லாச் சிறப்புகளும் பெற்று சிறந்து ஒங்கி வளர வேண்டும் என்று ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

இன்னும் இந்தாலின் இரண்டாம் பாகத்தில் தக்ஷிண காலிகையின் த்ரிஸுதீ, அஷ்டோத்தரஸுதம், கவசம், ஹ்ருதயம், கர்ப்பூர ஸ்தோத்திரம், சக்ஷமாபணம், அர்க்கலா, கீலகம், ஸாபோத்தாரம், லகு பூஜா விதி, மஹாகாலரின் மந்த்ர ஜப விதி, அஷ்டோத்தரஸுதம், குமாரியின் மந்த்ர ஜப விதி, அஷ்டோத்தரஸுதம், பத்திராத்மஜரின் மந்த்ர ஜப விதி, அஷ்டோத்தரஸுதம் முதலியவையும், மூன்றாம் பாகத்தில் கட்கமாலை, ஆவரண பூஜாவிதி, தர்ப்பண விதி, ஹேறாம விதி முதலியவையும் வெளிவர இருக்கின்றன. இவ்வெல்லாம் கூடிய சீக்கிரம் செவ்வனே உருவாகி காலீ பக்தர்களுக்கு ஸஹாயமாக ப்ரசுரமாக அநுக்கிரஹிக்க வேண்டுமாய் எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீதக்ஷிண காலிகையைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

அம்பத்தூர்
விபவ தைப்பூசம்
22-1-1989

காலிகானந்த ராஜகோபாலன்.

அட்டவணை

அத்தியாயம்	விஷயம்	பக்கம்
1	குருபாதுகா மஹாமந்த்ர ஜபவிதி	1
2	குருத்வாவிம்ஸாத்யக்ஷரீ மஹாமந்த்ர ஜபவிதி	ஸம்ஸ்க்ருதம் 21
3	” ” ”	தமிழ் 24
4	குரு அஷ்டோத்தரஸாதநாம ஸ்தோத்திரம்	ஸம்ஸ்க்ருதம் 27
5	” ” ”	தமிழ் 32
6	குரு அஷ்டோத்தரஸாத நாமாவலி	ஸம்ஸ்க்ருதம் 37
7	” ” ”	தமிழ் 42
8	ஸ்ரீகாலபைரவ த்வாதஸாக்ஷரீ மஹாமந்த்ர ஜபவிதி	ஸம்ஸ்க்ருதம் 47
9	” ” ” ”	தமிழ் 50
10	ஸ்ரீகாலபைரவ அஷ்டோத்தரஸாதநாம ஸ்தோத்திரம்	ஸம்ஸ்க்ருதம் 53
11	” ” ” ”	தமிழ் 58
12	ஸ்ரீகாலபைரவ அஷ்டோத்தரஸாத நாமாவலி	ஸம்ஸ்க்ருதம் 63
13	” ” ” ”	தமிழ் 68
14	ஸ்ரீமஹாகணபதி ஸுக்தம்	ஸம்ஸ்க்ருதம் 73
15	” ” ”	தமிழ் 74
16	” ” ”	கருத்துச் சுருக்கம் - தமிழ் 75
17	ஸ்ரீமஹாகணபதி அதர்வ ஸீர்ஷம்	தமிழ் தாற்பர்யத்துடன் 76
18	ஸ்ரீமத் உச்சிஷ்ட கணபதி ஸுக்தம்	ஸம்ஸ்க்ருதம் 85
19	” ” ”	தமிழ் 87
20	” ” ”	கருத்துச் சுருக்கம் - தமிழ் 90
21	ஸ்கந்த ஸுக்தம்	ஸம்ஸ்க்ருதம் 91
22	” ” ”	தமிழ் 94
23	ஸ்ரீராத்ரி ஸுக்தம்	ஸம்ஸ்க்ருதம் 97
24	” ” ”	தமிழ் 104
25	துர்க்கா ஸுக்தம்	ஸம்ஸ்க்ருதம் 113
26	” ” ”	தமிழ் 114
27	ஸ்ரீகால ஸுக்தம்	கருத்துச் சுருக்கத்துடன் 115
28	ஸ்ரீகாலிகா உபநிஷத்	தமிழ் தாற்பர்யத்துடன் 118
29	ஸ்ரீதக்ஷிணகாலிகா மஹாமந்த்ர ஜபவிதி	தமிழ் தாற்பர்யத்துடன் 138
30	ஸ்ரீதக்ஷணகாலிகா ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரம்	தமிழ் தாற்பர்யத்துடன் 152
”	ஸ்ரீதக்ஷிணகாலிகா ஸஹஸ்ரநாமாவலி	ஸம்ஸ்க்ருதம் 489
”	” ” ”	தமிழ் 507
”	” ” ”	அகராதி - தமிழ் 525
—	பிழையும் திருத்தமும்	542

॥ श्रीगुरुपादुकामहामन्त्रजपविधिः ॥

श्रीगुरुमण्डलं ब्रह्मरन्ध्रे मृगीमुद्रया न्यस्य प्रथमतः समष्ट्या प्रणम्य यथा—

(ॐ) ह्रीं नमश्श्रीमद्भूचस्सर्वविद्यासम्प्रदायकर्तृभ्यो नमो महद्भूचो नमो गुरुभ्यः ॥

गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णुर्गुरुर्देवो महेश्वरः ।

गुरुस्साक्षात्परं ब्रह्म तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥

कालीकूर्चसमायुक्तमायागूढोपदेशतः ।

प्रणवार्थप्रबोधिन्धौ नमामि गुरुपादुके ॥

महाकालसमारम्भां श्यामलानन्दमध्यमाम् ।

अस्मादाचार्यपर्यन्तां वन्दे गुरुपरम्पराम् ॥

॥ ஓம் ॥

ஸ்ரீகுருபாதுகரமஹாமந்த்ரஜபவிதி:॥

ஸ்ரீகுருமண்டலம் ப்ரஹ்மரந்த்ரே ம்ருகிமுத்ரயா ந்யஸ்ய ப்ரதமதஸ்-
ஸமஷ்ட்யா ப்ரணம்ய யதா—

(ஓம்) ஹ்ரீம் நமஸ்ஸ்ரீமத்ப்யஸ்ஸர்வவித்யாஸம்ப்ரதாயகர்த்ருப்யோ நமோ
மஹத்ப்யோ நமோ குருப்ய: ॥

குருர்ப்ரஹ்மா குருர்விஷ்ணுர்குருர்தேவோ மஹேஸ்வர: ।

குருஸ்ஸாக்ஷாத்பரம் ப்ரஹ்ம தஸ்மை ஸ்ரீகுரவே நம: ॥

காலீகூர்ச்சஸமாயுக்தமாயாகூடோபதேஸத: ।

ப்ரணவார்த்தப்ரபோதின்யௌ நமாம் குருபாதுகே ॥

மஹாகாலஸமாரம்பாம் ச்யாமலானந்தமத்யமாம் ।

அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம் ॥

ஆதிநாதரான ஸ்ரீமஹாகாலரிலிருந்து ஸ்வகுருவரை வந்துள்ள ஸகல குருமார்களின் மண்டலத்தை ப்ரஹ்மரந்தரத்தில் (ஸிரஸ்ஸின் மத்தியில்) ம்ருகீ முத்திரையால்¹ ந்யாஸம் செய்து மேற்கண்ட ஸ்லோகங்களைச் சொல்லிக் கொண்டு முதலில் ஸமஷ்டியாக நமஸ்கரிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடி ஹ்ருதய ந்யாஸமாக பின்வரும் ஸ்லோகங்களைச் சொல்லிக் கொண்டு, தானும், குருவும், மந்த்ரமும், தேவதையும் ஒன்றே என்ற தன்மயத்வ பாவத்தை ப்ரதிஜ்ஞை செய்ய வேண்டும்—

सोऽहम्भावेन गुरुदेवतामन्त्रसाधकैकीभावं हृदयन्यासेन प्रतिज्ञाय यथा—

कालिकैव गुरुस्सोऽहं मन्त्रविग्रहवान् स्वयम् ।

शर्मशान्तिमनःपूर्णश्रुतुर्णां मेलनात्सुखी ॥

अहं काली न चान्योऽस्मि ब्रह्मैवाहं न शोकभाक् ।

सच्चिदानन्दरूपोऽहं नित्यमुक्तस्वभाववान् ॥

ஸோஹம்⁴பாவேன⁴ குருதேவதாமந்த்ரஸாதகைகீ³பாவம்⁴ ஹ்ருதய³ந்யாஸேன³
ப்ரதிஜ்ஞாய² யதா—

காலிகைவ³ குருஸ்ஸோஹம்³ மத்ந்ரவிக்ரஹவான்³ ஸ்வயம் ।

ஸர்மஸாந்திமன:பூர்ண²ஸ்சத்ர²ணாம் மேலனாத்ஸுகீ ॥

அஹம் காலீ ந சான்யோ³ஸ்மி ப்ரஹ்மைவா⁴ஹம் ந ஸோகபாக் ।

ஸச்சிதானந்தரூ³போஹம்³ நித்யமுக்த⁴ஸ்வபாவவான் ॥

அதன் பிறகு ஸ்வகுரு, பரமகுரு, பரமேஷ்டிகுரு ஆகியோரை முறையே தலித்தனியே மானஸிகமாக அர்ச்சித்து ம்ருகீ முத்திரையுடன் பின்வரும் மந்த்ரங்களை உச்சரித்துக் கொண்டு வ்யஷ்டியாக நமஸ்கரிக்க வேண்டும்—

ततस्स्वगुरुपरमगुरुपरमेष्ठिगुरुन् पौर्वापर्येण स्मृत्वा यथाक्रमं मनसा अर्चयित्वा मृगीमुद्रया व्यष्ट्या नमस्कुर्यात् यथा—

1. ம்ருகீமுத்திரை—இரு கைகளின் அங்குஷ்டங்கள், மத்யமா, அநாமிகைகள் ஆகிய விரல்களை நீட்டி, அவற்றின் நுனிகள் ஒன்றை ஒன்று இணையாக ஸபர்சித்துக் கொண்டு ப்ரஹ்ம ரந்த்ரத்தில் பொருத்தி அங்கு குருமார்களை ந்யாஸம் செய்வது.

(ॐ) ह्रीं कीं हूं ह्रीं ऐं क्लीं ह्रसौः हंसशिवस्सोऽहम् । ह्रस्वफ्रे हसक्षमलव-
रयूं । ह्रसौः सहक्षमलवरयीं । ह्रहौः हंसशिवस्सोऽहम् । स्वरूपनिरूपणहेतवे मम
श्रीगुरवे नमः । श्रीअमुकानन्दनाथश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ॥

ததஸ்ஸ்வகுருபரமகுருபரமேஷ்டிகுருன் பெளர்வாபர்ய்யேண ஸ்ம்ருத்வா
யதா₂க்ரமம் மனஸா₃ அர்ச்சயித்வா₃ ம்ருஜீமுத்ரயா₃ வ்யஷ்ட்யா₃ நமஸ்குர்ய்யாத் யதா—

(ஓம்) ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹ்ரீம் ஹ்ரீம் ஐம் க்லீம் ஹ்ஸௌ: ஹம்ஸஸ்ஸிவஸ்ஸோஹம்
ஹம் । ஹ்ஸ்க்ஃப்ரேம் ஹஸக்ஷமலவரயூம் । ஹ்ஸௌ: ஸஹக்ஷமலவரயீம்ஸ்தௌ:
ஹம்ஸஸ்ஸிவஸ் ஸோஹம் । ஸ்வகுபநிருபணஹேதவே மம ஸ்ரீகுரவே நம: । ஸ்ரீ-
அமுகானந்தநாதஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்ப்பயாமி நம: ॥

தன் ஸ்வகுருநாதரின் திருநாமத்தை உச்சரித்து மானஸிகமாக அர்ச்சிக்க வேண்டும்.

(ॐ) ह्रीं कीं हूं ह्रीं ऐं क्लीं ह्रसौः सोऽहं हंसशिवः । ह्रस्वफ्रे हसक्षमलवरयूं ।
ह्रसौः सहक्षमलवरयीं । ह्रहौः सोऽहं हंसशिवः । स्वच्छप्रकाशविमर्शहेतवे मम श्री-
परमगुरवे नमः । श्रीअमुकानन्दनाथश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ॥

(ஓம்) ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹ்ரீம் ஹ்ரீம் ஐம் க்லீம் ஹ்ஸௌ: ஸோஹம் ஹம்ஸஸ்-
ஸிவ: । ஹ்ஸ்க்ஃப்ரேம் ஹஸக்ஷமலவரயூம் । ஹ்ஸௌ: ஸஹக்ஷமலவரயீம்ஸ்தௌ:
ஸோஹம் ஹம்ஸஸ்ஸிவ: । ஸ்வச்சப்ரகாஸவிமர்ஸஹேதவே மம ஸ்ரீபரமகுரவே
நம: । ஸ்ரீஅமுகானந்தநாதஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்ப்பயாமி நம: ॥

தன் பரம குருநாதரின் திருநாமத்தை உச்சரித்து மானஸிகமாக அர்ச்சிக்க வேண்டும்.

(ॐ) ह्रीं कीं हूं ह्रीं ऐं क्लीं ह्रसौः हंसशिवस्सोऽहं हंसः । ह्रस्वफ्रे हसक्षम-
लवरयूं । ह्रसौः सहक्षमलवरयीं । ह्रहौः हंसशिवस्सोऽहं हंसः । स्वात्मारामपञ्जर-
विलीनतेजसे मम श्रीपरमेष्ठिगुरवे नमः । श्रीअमुकानन्दनाथश्रीपादुकां पूजयामि तर्प-
यामि नमः ॥

(ஓம்) ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹ்ரீம் ஹ்ரீம் ஐம் க்லீம் ஹ்ஸௌ: ஹம்ஸஸ்ஸிவஸ் ஸோஹம்
ஹம் ஹம்ஸ: । ஹ்ஸ்க்ஃப்ரேம் ஹஸக்ஷமலவரயூம் । ஹ்ஸௌ: ஸஹக்ஷமலவரயீம்:

ஸ்ஹேள: ஹம்ஸ்ஸிவஸ்ஸோஹம் ஹம்ஸ்: | ஸ்வாத்மாராமபஞ்ஜரவிலீனதே-
ஜஸே மம ஸ்ரீபரமேஷ்டிகுரவே நம: | ஸ்ரீஅமுகானந்தநாதஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாம்
தர்ப்பயாமி நம: ||

தன் பரமேஷ்டி குருநாதரின் திருநாமத்தை உச்சரித்து மானஸிகமாக அர்ச்சிக்க வேண்டும்.

குரு தத்துவம்

நாம் ஸ்வகுரு, பரமகுரு, பரமேஷ்டிகுரு ஆகிய மூன்று குருமார்களையும் அடிக்கடி சிந்தனை பண்ண வேண்டும். “குரு” என்ற பதம் “ஆத்மஜ்ஞானம் அருள்பவர்” என்று பொருள்படும்; ஸ்ரீரத்தைக் குறிப்பதல்ல. நீளம், அகலம், உயரம் முதலிய பரிமாணங்கள் ஆத்மாவுக்குக் கிடையாது. குருவை நாம் ப்ரார்த்தனை செய்யும்போது “முதலில் நிர்க்குணமாயிருந்தவர்; பின்னர் நம் பால் கருணை அதிகமாகி, ஸகுண ஸ்வரூபம் தாங்கி. நம்மை உய்விக்க வந்துள்ளார்” என்று ப்ரேமையுடன் த்யானிக்க வேண்டும். உதாரணம்—ஸ்ரீக்ருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும், ஸ்ரீ ராமக்ருஷ்ண பரமஹம்ஸரும் விவேகானந்தரும் பரஸ்பரம் பழகின முறைகள்.

குருநாதர்தான் ¹பரப்ரஹ்மம். அவருடைய முதல் லக்ஷணம் கருணை—

करुणाज्ञानविनयाः प्रयासश्च क्षमा तथा ।

पञ्चकं शर्मशान्तिप्रदाचार्यलक्षणं स्मृतम् ॥

மற்றவர்கள் செய்ய லஜ்ஜைப்படும் செயலைக்கூடச் சிஷ்யனுக்காகச் செய்பவர்தான் குரு. தன் சிஷ்யனுக்காகத் தன் நிலையிலிருந்து கீழ் இறங்கி, அவனை எப்படியாவது கைதூக்கிவிடுவார். பரப்ரஹ்மத்திற்கு, “ஜீவர்கள் எப்படியாவது முக்தி அடைய வேண்டும்” என்ற எண்ணமே எப்பொழுதும் மேலோங்கி நிற்கும். “குரு” என்ற சொல்லில் “கு” என்றால் அஜ்ஞானமாகிய இருள்; “ரு” என்றால் “அந்த இருளைப் போக்குபவர்” என்று அர்த்தம்.² இருள், பெளதிக இருள், அஜ்ஞான இருள் என இருவகைப்படும். அஜ்ஞான இருளை நீக்க வல்லவர் குரு. அஜ்ஞான இருளாகிய “தம்ஸ்ரா” என்ற அரக்கியை அச்சுறுத்துவதற்காகக் காலிகை தன் கையில் “பத்ராத்த்மஜன்” என்ற கத்தியை வைத்துள்ளாள்.

மந்த்ரஸாஸ்த்ரத்தின் ராஜா சந்த்ரன். “ராஜ்” என்றால் ப்ரகாஸம். சந்த்ரன், குருவின் ப்ரதான லக்ஷணமாகிய கருணாஸம் நிறைந்தவர். “करुणस्य विधुः॥” ஜ்ஞானத்தால் ராஜா:ஆக குரு, ராஜா, சந்த்ரன் என்பவை பர்யாய பதங்கள்.

1. सर्वदेवमयो गुरुः ॥ — मनुस्मृत्युति

2. गुरुणद्धीति गुरुः ॥

தேவர்களை நாம் யஜ்ஞங்கள் மூலமாக ஆராதிக்க வேண்டும். யஜ்ஞங்களுள் ஐபயஜ்ஞம் உத்தமமானது. ஐபத்தின் ப்ரதான அங்கம் மந்த்ரம். மந்த்ரத்தை நமக்கு உபதேசித்து அதை ஐபிக்கவேண்டிய க்ரமத்தையும் தானே அனுஷ்டித்துக் காட்டி அருள்பவர் குருவே. குருவை ஸாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து நம் ஸாணாகதியைத் தெரிவித்து, அவருக்கு என்ன தேவையோ, விருப்பமோ அதை இங்கிதமாகத் தெரிந்து கொண்டு அவருக்கு பூர்ணத்ருப்தி வருமாறு செய்து கொடுத்து, இங்ஙனம் ஸுஸ்ருஷைகள் பல செய்து, அவர் ஓய்வாக இருக்கும் போது விநயமாக கேள்விகள் கேட்டு ஸாஸ்த்ர விஷயங்களை அவருடைய உபதேச அநுக்ரஹம் மூலமாக கிடைக்கப்பெற்று தெளிந்து உய்ய வேண்டும்.

तद्विद्धि प्रणिपातेन परिप्रश्नेन सेवया ॥ — பகவத்கீதை-IV-34

பரமாத்ம-ஜீவாத்ம ஸம்பந்தமே குரு சிஷ்ய ஸம்பந்தம்.

ஜ்ஞான ஸீத்திக்குக் குரு பக்தியைக் காட்டிலும் அதிக சக்தி வாய்ந்த ஸாதனம் வேறு எதுவும் கிடையாது. மேலான குருபக்தி வாய்ந்தவனை “மஹாத்மா” என்று சிறப்பிக்கிறது ஸ்வேதாஸ்வதர உபநிஷத்:

“எவனொருவனுக்கு பகவானிடத்தில் மேலான பக்தி இருக்கிறதோ, பகவானிடத்தில் இருப்பதே போல் குருவினிடத்திலும் பக்தி இருக்கிறதோ, அந்த மஹாத்மாவிற்கு எல்லா பரம ரஹஸ்யமான உண்மைகளும் முழுமையாகத் தாமாகவே ஸ்புரிக்கும்”.

यस्य देवे परा भक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ ।⁵

तस्यैते कथिता ह्यर्थाः प्रकाशन्ते महात्मनः ॥

—ஸ்வேதாஸ்வதர உபநிஷத்-VI-23.

மஹாவாக்யம்

வாக்கில் அடங்காத மிகப்பெரிய விஷயத்தை வாக்கில் வரும்படியாக வரவழைத்து கிஷ்யனுக்கு உபதேசித்து விளக்குபவர் குரு.

“தத்த்வமஸி” என்ற வாக்கியம் ஸாமவேதத்தின் ஸாரம். “ஜீவாத்மாவாகிய நீயேதான், அதுவாகிய பரமாத்மாவாகியாய்” என்ற கருத்தே இந்த வாக்கியத்தின் ஸாராம்சம். “ஸாமன்” என்ற சப்தம் நபும்ஸகலிங்கம்.

1. जानुभ्यां च तथा पद्भ्यां पाणिभ्यामुरसा धिया । शिरसा वचसा दृष्ट्या प्रणामोऽष्टाङ्ग ईरितः ॥

—வாசஸ்பத்யம்—523.

2. शरीरं चैव वाचं च बुद्धीन्द्रियमनांसि च । नियम्य प्राञ्जलिस्तिष्ठेत् वीक्षमामाणो गुरोर्मुखम् ॥

—மநுஸ்மருதி

3. चोदितो गुरुणा नित्यमप्रचोदित एव वा । कुर्यादध्ययने यत्नमाचार्यस्य हितेषु च ॥ मनुस्मरुति.

4. गुरुशृणुषया त्वेवं ब्रह्मलोकं समश्नुते ॥—மநுஸ்மருதி

5. हरौ गुरौ च परा भक्तिः कार्य्या ॥ —விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாம ஸாங்கர பாஷ்யம்.

“அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி” என்ற வாக்கியம் யஜுர் வேதத்தின் ஸாரம். மேற் குறித்த தத்துவத்தைக் கேட்டுத் தெளிந்த சிஷ்யன் அதனை இனியும் தெளிவாக உணர்கிறான். “யஜுஸ்” என்ற சப்தம் நபும்ஸகலிங்கம்.

“அயமாத்மா ப்ரஹ்ம” என்ற வாக்கியம் அதர்வண வேதத்தின் ஸாரம். மேற்குறிப்பிட்டபடி தெளிந்த சிஷ்யனுக்கு குரு மேலும் விளக்குகிறார்: “இந்த ஜீவாத்மா பரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமாகிய பரமாத்மாவேதான். இது திண்ணம்” என்று உறுதிப்படுத்துகிறார். “அதர்வன்” என்ற சப்தம் பும்லிங்கம்.

“ப்ரஜ்ஞானம் ப்ரஹ்ம” என்ற வாக்கியம் ருக்வேதத்தின் ஸாரம். மேற் சொன்ன மூன்று வாக்கியங்களின் திரண்ட பொருளே இந்த வாக்கியத்தின் ஸாராம்சம். “ருக்” என்ற சப்தம் ஸ்த்ரீலிங்கம்.

மேற்கண்ட நான்கு வாக்கியங்களின் திரண்ட பொருளான “ஜீவ-ப்ரஹ்ம அபேதம்” என்ற உண்மையைத் தெளிவாக உணர்தலே, ஒரு ஜீவன் தன்னைப் பரப்ரஹ்மமாகவே அறிந்து தெளியக் காரணமாகிறது.

“தத் த்வம் அஸி” என்ற வாக்கியத்தில் “அஸி” என்ற பதம் கத்தியைக் குறிக்கும். ஒரு பொருளைக் கத்தியால் வெட்டினால் அது இரண்டாகிறது. அது போல, “ஜீவாத்மாவாகிய ரீயேதான் பரமாத்மா” என்ற இந்த தத்துவத்தை மனதில் உள்ள குழப்பங்களிலிருந்து தனியாகப் பிரித்துக் காட்டுகிறது குருவினுடைய உபதேசம். இந்த இடத்தில் குருவினுடைய உபதேசம்தான் கத்தி. கட்க பூஜாமந்த்ரத்தில் “அஸி” என்ற பதம் கத்தியின் ஒரு சிறப்புப் பெயராகக் கூறப்படுகிறது:

असिर्विशसनः खड्गस्तीक्ष्णधारो दुरासदः ।

श्रीगर्भो विजयश्चैव धर्मपालो नमोऽस्तुते ।

इत्यष्टौ तव नामानि स्वयमुक्तानि वेधसा ॥

ப்ரஹ்மணர்களுக்கு, அவர்களுடைய வேத ஜ்ஞானமே கத்தியாகிறது.

वेदखड्गधरा द्विजाः ॥ — மதுஸ்ம்ருதி

குரு பாதுகை.

ஸஹஸ்ராரம்: இது ப்ரஹ்மரந்த்ரத்தில் உள்ள ஆயிரம் தளங்கள் கொண்ட கமலம். இது கபாலத்திற்கு அடுத்தபடியாக கீழே உள்ளது. இது கீழ் நோக்கி மலர்ந்திருக்கும். இதன் மத்தியில் த்வாதசதள கமலம் என்ற சிறியதொரு கமலம் கீழ்நோக்கி மலர்ந்திருக்கும். இந்தக் கமலத்தின் மத்தியில், கர்ணிகையில், இடது

தொடையில் அமர்ந்துள்ள பத்னியை அணைத்தவாறு குருநாதர் வீற்றிருப்பார். இதையெல்லாம் மனத்தால் உணர முடியுமே தவிர ஊனக்கண்ணால் காண முடியாது.

குருவே பரப்ரஹ்மம். இந்த பரப்ரஹ்ம ஸ்வரூப குருவிலிந்து பல கிளைகள் தோன்றி நம் வரையில் வந்து, ஸ்வகுருவாகத் தோன்றி, நம்மை அநுக்ரஹிக்கிறார்கள். த்வாதசதள கமலத்தில் ஸ்வகுரு, பரமகுரு, பரமேஷ்டி குரு ஆகிய மூவரைத் தவிர நவநாதர்கள் என்ற ஒன்பது குருமார்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களே 1. கோரக்ஷானந்த நாதர் 2. மத்ஸ்யானந்த நாதர் 3. கோங்கணானந்த நாதர் 4. போகானந்த நாதர் 5. கல்ஹாடானந்த நாதர் 6. வீரேந்த்ரானந்த நாதர் 7. மலயாசலானந்த நாதர், 8. மத்யானந்த நாதர் 9. கிரானந்த நாதர் என்ற ஒன்பதின்மர் ஆவர்.

கோரக்ஷானந்த நாதரிலிருந்து கிரானந்தநாதர் வரையில் பெளர்வாபர்ய க்ரமத்தில் வந்த மேற்குறித்த ஒன்பது குருமார்களுடன் ஸ்வகுரு, பரமகுரு, பரமேஷ்டிகுரு ஆகியோரும் இருப்பார்கள். ஆக மொத்தம் பன்னிருவர் ஆவர்.

இந்த குரு மண்டலத்தில், நாம் உபாஸிக்கும் தேவதையாகிய காலிகை ஸர்வகுரு ஸ்வரூபினியாகவும் ஸ்வகுரு ஸ்வரூபினியாகவும் வீற்றிருக்கிறாள். அந்தக் காலிகைதான் பரமாத்ம ஸ்வரூபமாகவும், பரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபினியாகவும் இருக்கிறாள். இது மானவ ஓகம். அதாவது ஆத்ம தத்துவம். இந்த ஆனந்த நாதர்கள் பன்னிருவரும், நாம் எடுத்திருக்கும் இந்த மானவ ஜன்மம் முடிவதற்குள்ளாகவே, தேவதா உபாஸனத்தின் மூலமாக நமக்கு ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானம் ஶித்திக்கப் பெற்று, அதன் மூலமாக ப்ரஹ்மானந்தமும், மோக்ஷமும் கிடைக்கும் என்பதை நமக்குத் தெளிவுபடுத்தி, நம்மை அந்த மார்க்கத்தில் ஈடுபடுத்தி வழிப்படுத்தி அநுக்ரஹிப்பார்கள்.

இத்த த்வாதசதள கமலத்திற்கும் பரமாத்ம ஸ்வரூபினி காலிகைக்கும் நடுவில் மற்றுமொரு பன்னிரு குருமார்கள் இருக்கிறார்கள். பெளர்வாபர்ய க்ரமத்தில் 1. கஸ்யபர் 2. அத்ரி 3. பரத்வாஜர் 4. விஸ்வாமித்ரர் 5. கௌதமர் 6. ஜமதக்னி 7. வஸிஷ்டர் 8. ஸாகர் 9. அகஸ்த்யர் 10. ருபு 11. நிதாகர் 12. தத்தாத்ரேயர் ஆகிய இவர்கள் வேதத்ரஷ்டாக்களான ருஷிகள். உலகில் ஆதி காலத்திலிருந்து வேதங்கள் இருந்து வருகின்றன; இருக்கின்றன; இருக்கும். இவற்றிற்கு அழிவே கிடையாது.

மேற்கூறிய ருஷிகள் யாவருமே ஶித்த புருஷர்கள். இது ஶித்தௌகம்: அதாவது வித்யா தத்துவம்.

மத்தியில் பிந்துவைச் சுற்றி மற்றும் எழுவர் இருக்கிறார்கள்: அவர்கள் முறையே 1. தக்ஷிணமூர்த்தி 2. நாராயணர் 3. ப்ரஹ்மா 4. ஸனகர் 5. ஸனாதனர் 6. ஸனந்தனர் 7. ஸனத்குமாரர். இது திவ்யௌகம்: அதாவது ஸிவ தத்துவம்.

ஆக மொத்தம் குருமார்கள் முப்பத்தொருவர் ஆகின்றனர். பிந்துவின் மத்தியிலுள்ள குருஸ்வரூபினியாகிய தேவி காலிகையும் சேர்ந்து குருமண்டலம் எனப்படும். அதாவது முதல் தளத்தில் பன்னிருவர்; இரண்டாவது தளத்தில் பன்னிருவர்; மூன்றாவது தளத்தில் எழுவர்; காலிகையே ஒரு குரு; ஆக மொத்தம் முப்பத்திருவர் ஆகிறார்கள். வித்யாராஜனீயின் ருஷியாகிய காலபைரவருடன் குருமார்கள் மொத்தம் முப்பத்து மூவர் ஆவர்.

ஸ்வகுருவையும் உபாஸ்ய தேவதையான காலிகையையும் மட்டும்தான் சரீரஸ்வரூபத்துடன் த்யானம் செய்யலாம். மற்ற குருமார்களை ஜ்யோதிஸ் ஸ்வரூபமாக த்யானம் பண்ண வேண்டும். ஆனால் குரு மண்டல அர்ச்சனம் பண்ணும் போது, தனித்தனியாகவும், சரீர ஸ்வரூபத்துடனும், த்யானாதி மானஸிக ஆராதனம் செய்வதுடன் பாத்திரமான மனிதர்களில் ஆவாஹனம் செய்து ப்ரத்யக்ஷமாகவும் ஆரதிக்கலாம்.

குருதான் ஆதி ஸக்தி: அவரே விமர்ஸ சக்தி ஸ்வரூபமான சித்சக்தியாகவும் இயங்குகிறார்:

गुरुराद्या भवेच्छवितस्सा विमर्शमयी मता ।

नवत्वं तस्य देहस्य रन्ध्रत्वेनावभासते ॥

—தந்த்ர ராஜம்

ஈஸ்வரிதான் சித் சக்தி.

चिच्छवितश्चेतनारूपा जडशवितर्जडात्मिका ॥

—லலிதா ஸஹஸ்ரநாமம்.

குரு தத்துவத்தில் ஈஸ்வரிக்குச் சொல்வதெல்லாம் குருவிற்கும் சொல்லப்படுகிறது. குரு வெளிப்பார்வைக்கு ஆனாக இருந்தாலும் அவர் எல்லாச் செயல்களிலும் ஈஸ்வரியாகவே இருக்கிறார். மூலமந்தரத்தின் விரிவாக்கமே சக்ரமேரு. அதனில் தேவதையை ஆரதிக்க வேண்டும். ப்ரத்யக்ஷ குருவின் சரீரத்தில் பரோக்ஷ தேவியின் ஸ்வரூபத்தைக் காண வேண்டும். அதாவது ப்ரத்யக்ஷ த்வைத ப்ரபஞ்சத்தில் பரோக்ஷ அத்வைத ப்ரஹ்மத்தைக் காணவேண்டும்.

மனிதரின் உடலில் உள்ள த்வாரங்கள் பதினொன்று. அதாவது கர்மேந்த்ரியம் ஐந்து, ஜ்ஞானேந்த்ரியம் ஐந்து, மனஸ்; ஆக மொத்தம் பதினொன்று. இவற்றில் பாதம், கை தவிர மீதி உள்ளது ஒன்பது. இந்த நவத்வாரங்கள் வழியாக குருவின் தன்மைகள் வெளிப்படுகின்றன. கர்த்தவ்ய கர்ம இல்லாததால் பாத-பாணி இல்லை. பரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபியாகிய குரு ஜீவனாகவும் இயங்கி அநுக்ரஹிக்கிறார். அவரை ஸ்த்ரீ ஸக்தி ஸ்வரூபியாக அணுக வேண்டும். விமர்ஸ ஸக்தியே மனித ரூபத்தில் காட்சியளிக்கிறார் என்று உணரவேண்டும். அவரை ஒரு ஜ்ஞான

மயமான பிண்டமாகக் கருத வேண்டும். பாஹ்ய வீஷய ஜ்ஞானம் மூலமும் இந்த்ரியங்கள் மூலமுமாக அவருடைய மனோபாவத்தையும் குணத்தையும் தெரிந்து கொண்டு அவருக்கு நம்பால் கருணை சுரக்கும்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும். ஈஸ்வரிக்கு ஈஸ்வரன் குரு; ஈஸ்வரனுக்கு ஈஸ்வரி குரு. குரு பரம்பரையைப் பற்றி அவசியம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். குரு பரம்பரா ஜ்ஞானத்தால் ஆத்ம ஜ்ஞானம் ஸித்திக்கிறது.¹

தத்துவங்கள் மொத்தம் மூப்பத்தாறு.

षट्त्रिंशत्तत्त्वमयं तत्त्वातीतं हि सद्गुरोस्तत्त्वम् ॥

— விருபாக்ஷ பஞ்சாஸிகா

இவை ப்ருத்வியில் ஆரம்பித்து ஸிவத்தில் முடிகின்றன. முதல் இருபத்து நான்கு தத்துவங்கள் அஸூத்த தத்துவங்கள் எனப்படும். இவை ஆத்மதத்துவத்தில் அடங்குவன. அடுத்த ஏழு தத்துவங்கள் ஸூத்தாஸூத்த தத்துவங்கள். இவை வித்யா தத்துவத்தில் அடங்கும். கடைசி ஐந்து தத்துவங்கள் ஸூத்த தத்துவங்கள். இவை ஸிவதத்துவத்தில் அடங்கும்.

I. ஆத்ம தத்துவம் — மனஸ்ஸை ஸூத்தப்படுத்துதல்.

இது மானவௌகம். இதில் பஞ்ச பூதங்கள், பஞ்ச தன் மாத்திரைகள், பஞ்ச கர்மேந்த்ரியங்கள், பஞ்ச ஜ்ஞானேந்த்ரியங்கள், மனஸ், புத்தி, அஹங்காரம், ப்ரக்ருதி—ஆகிய இருபத்து நான்கு தத்துவங்கள் அடங்கும். ஆத்ம தத்துவம் தாமஸம். ஆத்மா தாமஸம் அல்ல: இங்கு “ஆத்மா” என்றால் “மனஸ்” என்று அர்த்தம். ஜீவாத்மா, பரமாத்மாவாகிய குருவிடம் ஆஸ்ரயிக்கிறது. குரு காந்தமாகவும் ஜீவாத்மா இரும்புத் துண்டாகவும் இருக்கிறது. ஜீவாத்மாவிற்கு மாயையினால் சிறிது ஜ்ஞாபகம் தவறி மறதி உண்டாகிறது. இந்த மறதி ஒரு வரப்ரஸாதம். இந்த நிலையில் ஜீவாத்மாவிற்கு சரீரத்தினிடமும் பந்துக்களிடமும் பாசம் அதிகம். பந்த பாசங்கள் எல்லாம் தாமஸம். அஜ்ஞான இருள் தான் தாமஸம். தான், தன் உடல், தன் பந்துக்கள் என்ற எண்ணமெல்லாம் தாமஸத்தின் லக்ஷணம். இது ரக்த மாம்ஸத்தின் பாசம்தான். தன்னுடைய அஹங்காரம் ஆத்ம தத்துவம் எனப்படும். தான் ஜீவாத்மா என்ற உணர்விற்கு “அஹம்” என்பது பெயர். அஹம் என்ற உணர்வு வந்தாலும், பூர்வஜன்ம வாஸனை வந்து முட்டுகிறது. இதற்கு “ப்ரக்ருதி” என்று பெயர். இவை எல்லாம் “தான்” என்பதையே குறிப்பதால் தாமஸமாகிறது. ஆத்மாவுடன் ஸம்பந்தம் கொண்டிருப்பவைகளை நீக்கி பரிசுத்தம் செய்து நம்மை ஹம்ஸதத்துவத்திற்குப் பாத்திரமாக்குவது இந்த தத்துவமே. இது அஸூத்த தத்துவம். இந்த அஸூத்தத்தை நீக்கி ஸூத்தமாக்குவதற்காக நாம் ஸ்வகுருவிடம் செல்கிறோம். ஸ்வகுரு நமக்கு பெரிய துணை. நாம் அடைய

1. कर्णात्कर्णोपदेशेन सम्प्राप्तमवनीतम् । पारम्पर्येण विज्ञाता भवबन्धविमोचनी ॥

—வாமகேகஸ்வர தந்த்ரம்

உதேத்தசிக்கிற நிலைக்கு நம்மை அவரே அழைத்துச் செல்கிறார். மந்த்ரம், தேவதை, குரு, ஸாதகன் இந்நான்கும் ஒன்றே என்று நிரூபிப்பவர் ஸ்வகுரு. தன் உபதேசத்தின் மூலமாகவும், அநுஷ்டானத்தின் மூலமாகவும் தத்துவங்களைத் தெளிவிப்பவர் ஸ்வகுருவே. நம்மை, மாயையைத் தாண்டிச் செய்து நம்மைக் கடைத்தேற்றிப்பவர்தான் ஸ்வகுரு. நம்மை அடுத்த படிக்குக் கொண்டு செல்பவர்—அதாவது, உபாஸனம் மூலமாக, ஆத்மஜ்ஞானம் அடைய வழிகாட்டுபவர். “த்வம்” பதலக்ஷயார்த்த ஸ்வரூபியே ஸ்வகுரு.

II. வித்யா தத்துவம் : மூளையின் இயக்கத்தைச் சுத்தப்படுத்துதல்.

இது ஸூத்தாஸூத்த தத்துவம். இதில் மாயை, கலை, அவித்யை, அராகம், காலம், நியதி, புருஷன்—ஆகிய ஏழு தத்துவங்கள் அடங்கும். இது ராஜஸம். இந்த இரண்டாம் படியில் இருப்பவர் பரமகுரு. முதற்படியில் மாயையைத் தாண்டுகிறோம். மாயையைத் தாண்டினால் கலை உண்டாகிறது. கலை வேறு, ஆத்மா வேறு, பஞ்சபூதங்கள் வேறு என்று பிரித்து விமர்சனம் செய்பவர் பரமகுரு. இது ஸித்தௌகம். “தத்” பதலக்ஷயார்த்த ஸ்வரூபியே பரமகுரு.

III. சிவதத்துவம் : மூளையைப் பிரயோகித்து ஜ்ஞானத்தை வளர்த்தல்.

இது ஸூத்த தத்துவம்: இதில் ஸூத்த வித்யை, ஈஸ்வரன், ஸதாசிவன், ஸக்தி, சிவம்—ஆகிய ஐந்து தத்துவங்கள் அடங்கும். இது நிவ்யௌகம்.

दिवु कीडायाम्...द्युति...कान्तिषु ॥

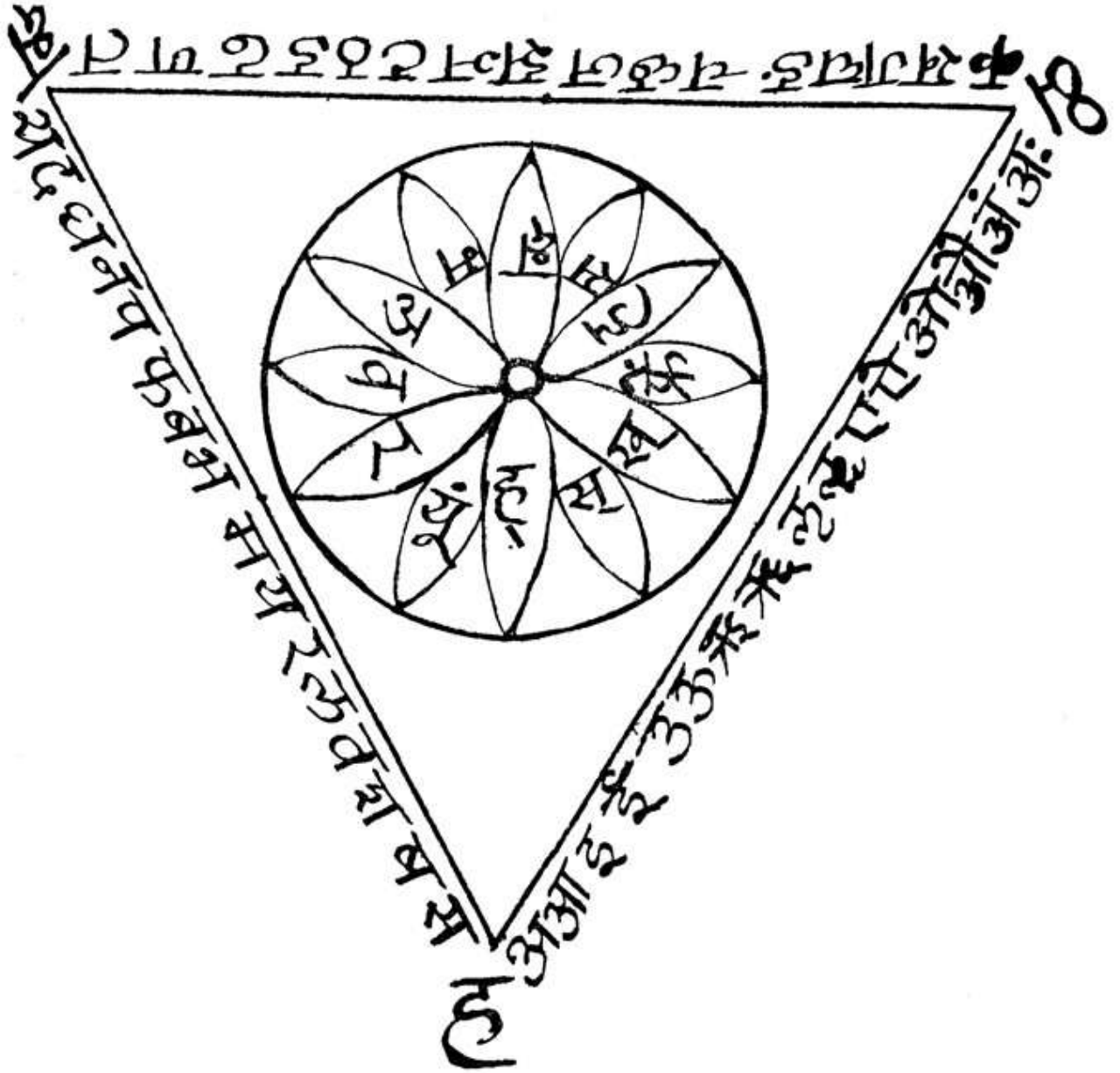
“திவ்” என்றால் விளையாடுதல். ஜ்ஞானப்ரகாஸத்துடன், குருவானவர் ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை வெகுளளிதாக, விளையாட்டாகவே அனாயாஸமாக விளக்கி, வெகு சிக்கிரமே ப்ரஹ்மஜ்ஞானம் ஸித்திக்கும்படி அநுக்ரஹிக்கிறார். “திவ்” என்றால் ப்ரகாஸம், வெளிச்சமானது. இந்த தத்துவம் ஜ்ஞானப்ரகாஸம். இது ஸாத்விசம். இவருக்குப் பொறுப்புக்களின் நிர்ப்பந்தம் கிடையாது. இவர் அநுக்ரஹத்தால் ஸாதகன், தான் வேறு - ஈஸ்வரன் வேறு என்ற பேத உணர்வு அற்று அபேத நிலை எய்துகிறான். பரமேஷ்டி குருவின் அநுக்ரஹத்தால் ஜீவன் முக்தி நிலை ஏற்படுகிறது. “அஸி” பதலக்ஷயார்த்த ஸ்வரூபியே பரமேஷ்டி குரு.

ப்ரஹ்ம ரந்த்ரம்

மூலாதாரத்தின் கீழ் உள்ள சிவப்பு நிறமான ஸஹஸ்ராரம் (கோகநதம்) குலஸஹஸ்ராரம் எனப்படும். இது மேல் நோக்கி மலர்ந்திருக்கும். குலம் என்றால் ஸக்தி அல்லது ஸக்தி பாரம்பரியம். இதிலிருந்து ஸக்தி கிரணங்கள் வீசிக் கொண்டே இருப்பதால் இது சிவப்பாக இருக்கும். மேலே ப்ரஹ்மரந்த்ரத்தில் இருக்கும் அகுல ஸஹஸ்ராரம் (புண்டரீகம்) கீழ் நோக்கி மலர்ந்திருக்கும். இது வெண்மையாக இருக்கும். இந்தக் கருத்தைப் பிரதானமாகக் கொண்டுதான் குருவின் பாதுகைகள் இரண்டையும் த்யானிக்க வேண்டும். குருவின் இடது பாதம் சிவப்பு நிறம். இது, சித் ஸக்தி ப்ரதிபாதகம் ஆதலால், விமர்சனபாதம் எனப்படும். குருவின் வலது பாதம் வெண்மை நிறம். இது சிவஸக்தி ப்ரதிபாதகம் ஆதலால், ப்ரகாஸபாதம் எனப்படும்.

मातृका पीठम्

अकुल षड्विंशत्यक्षरं नद्विंशत्यक्षरं एकं त्रिकोणम् अक्षरं इति
“मातृका पीठम्” एतद्विदुः. इति मत्तियित्तान् त्रिंशत्क्षरं कमलम्
अक्षरं.

ब्रह्मरन्ध्रसरसीरुहोदरे निलग्नमवदातमद्भुतम्।
कुण्डलीविवरकाण्डमण्डितं द्वादशार्णसरसीरुहं भजे॥
— पातुकापकुंभकम्.

ஜீவானுவன் தன் ஸாதனையினால் ஆஜ்ஞா சக்ரத்தைத் தாண்டிய பிறகு “அகதாஸனம்” எனப்படும் மாத்ருகா மணி பீடத்தின் அக்ர கோணமாகிய முதல் முனையை அடைகிறான். அந்த ப்ராந்தத்தில் ஆனந்தமாக உலவிக் கொண்டிருக்கும் மஹாவாத்ஸல்ய மூர்த்தியான காலபைரவீ ஸாதகனைக் கருணையுடன் த்ரிகோணத்தைச் சுற்றி வாமகதியாக அழைத்துக் கொண்டு போவான். ஸாதகன் காலபைரவியின் ஸஹாயத்துடன் த்ரிகோணத்தின் உட்பக்கச் சுழலாகச் சுழன்று நடுவில் உள்ள த்வாதஸதள கமலம் அல்லது குரு பீடத்தை அடைவான். குரு பீடத்தில் ஸ்வகுருவின் ஸ்வரூபா தெரியும். இனி நம் முயற்சியால் குருவின் பாதுகையும் பாதமும் த்யானத்தில் நிலைக்கும்படி அடர்ந்து உறுதியாக த்யானிக்க வேண்டும். இந்தப் பாதங்களில் வலது சிவதத்துவம்; இடது சக்தி தத்துவம். இந்தத் த்ரிகோணத்தில் ஒரு ரேகைக்குப் பதினாறு வீதம் மூன்று ரேகைகளில் (அ-க-உ) நாற்பத்தெட்டு மாத்ருகைகளும் மூன்று கோணங்களில் (ஹ ந ஞ) மூன்று அக்ஷரங்களுமாக மொத்தம் ஐம்பத்தொரு மாத்ருகைகள் ஆகின்றன. இந்த குரு பீடத்தில் கமலாஸனத்தில் குருவானவர் தன் சக்தியாகிய பத்தினியை இடது தொடையில் வைத்து அணைத்தபடி மந்தஹாஸத்துடன் அமர்ந்திருப்பார். பரமாத்மாவாகிய அந்தக் குருவின் பாதுகை நாம் ஸஹிக்க முடியாத அளவு ப்ரகாசம் கொண்ட ஜ்யோதிஸ்ஸுடன் ஜ்வலித்துக் கொண்டிருக்கும். முதலில் ஸ்வகுரு பிறகு க்ரமேண இதர எல்லா குருமார்கள், கடைசியில் காலிகை—என்ற கரமத்தில் த்யானிக்கவேண்டும்.

ம்ருகிமுத்திரையின் தத்துவம்

இந்த முத்திரையானது ஜீவாத்ம-பரமாத்ம அபேத தத்துவத்தைக் குறிக்கிறது. இடக்கை ஜீவாத்மா; வலக்கை பரமாத்மா. இரு கைகளையும் சேர்த்து வைப்பதில் இரண்டு தத்துவங்கள் உள்ளன. முதலில் இடக்கை சிஷ்யனாகவும் வலக்கை குருவாகவும் நினைத்துச் செய்ய வேண்டும்; காலக்கடப்பில் அவை பரஸ்பர பேத உணர்ச்சி அற்று குரு-சிஷ்ய ஐக்யபாவ நிலையில் ஒன்றிவிடும். முதலில் குருவும் சிஷ்யனும் சேர்வதாகக் கொள்ள வேண்டும்.

सह नाववतु । सह नौ भुनक्तु । सह वीर्यं करवावहै । तेजस्विनावधीत-
मस्तु । मा विद्विषावहै । ॐ शान्तिश्शान्तिश्शान्तिः ॥

இரண்டாவது தத்துவம்:

एकस्तपस्वी । द्विध्यायी ॥

த்யானம், தாரணை, நிஷ்டை முதலிய தவ ஆசரணம் செய்யும் போது ஒருவனாகவும், உபதேஸம் பெறும் போது இருவராகவும் (பலராகவும்) இயங்கி ஸகுண ப்ரஹ்மத்தை ஸாக்ஷாத்தரிக்க வேண்டும். இதில் சிஷ்யனானவன் தன் தோழனுடன் (- தோழியுடன்—குண்டலினியுடன்) சேர்ந்து ப்ரயாணை செய்வதாகக் கொள்ள வேண்டும்.

மருகீ முத்திரையானது ஜீவாத்மா பரமாத்மாவிடம் சரணமடைந்து தானும் அவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்துவிடுவதைக் குறிக்கிறது. “மருகீ” என்றால் பெண் மான். இதில் இவை இரண்டும் பெண் மான்கள். இடது கை சக்தி தத்துவத்தையும் வலது கை சிவ தத்துவத்தையும் குறிக்கிறது. மேலும் இது யோகதத்துவத்தையும் குறிக்கிறது. இடது கை நிர்க்குணம்; வலது கை ஸகுணம். ஆத்ம ஜ்ஞானம் ஏற்பட்ட பிறகு ஸகுணம் நிர்க்குணமாகிவிடும். தவிர அதுவேதான் “ஸக்தி-ஸிவம்” என்ற கூட்டுத் தத்துவத்தையும் குறிக்கிறது. வலதுகை ப்ரவ்ருத்தி—அதாவது இந்த்ரியங்களின் ஓட்டத்திலேயே செல்லுதல். இடதுகை நிவ்ருத்தி—அதாவது இந்த்ரியங்களின் வழியில் செல்லாமல், மனத்தைத் திருப்பி, ஆத்ம விசாரமாகிய நல்வழியில் ஈடுபடுத்துதல். மூயதே इति मृगः ॥ தேடப்படுவது ம்ருகம்; தேடப்படும் பொருள், அதாவது ஆத்மஜ்ஞானம். அதன் மூலமாக ப்ரஹ்ம ஸாக்ஷாத்காரம் அடையப் பெறுவது. பெண்மானுக்குப் பயமும் ஓட்டமும் அதிகம். மானின் ஓட்டத்தை அடக்க, இந்த்ரியங்களால் மாயையினால்—படக்கூடிய கஷ்டங்களைப் பரிஹரித்து தேவதையைக் காணவைக்கிறது.

ஸ்ரீகுரு மண்டலத்தை ப்ரஹ்மரந்த்ரத்தில் ம்ருகீ முத்திரையால் ந்யாஸம் செய்து ஸமஷ்டியாக ப்ரணாமம் செய்யும் மந்த்ரம்:—

ह्रीं नमश्श्रीमद्भूचस्वर्वविद्यासम्प्रदायकर्तृभ्यो नमो महद्भूचो नमो गुरुभ्यः ॥

गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णुर्गुरुर्देवो महेश्वरः ।

गुरुस्साक्षात्परं ब्रह्म तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥

வித்யோபாஸனத்தில் ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட மந்த்ரத்தை ஜபித்து, ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட பத்ததியையும் நாம் அநுஸரிக்கிறோம். எல்லாம் கடைசியில் பரமாத்ம தத்துவத்தைத்தான் குறிக்கிறது. எல்லாக் குருமார்களுக்கும் ப்ரேம பக்தியுடன் வந்தனம் செய்யவேண்டும்.

कालीकूर्चसमायुक्तमायागूढोपदेशतः ।

प्रणवार्थप्रबोधिन्त्यौ नमामि गुरुपादुके ॥

ப்ரணவம் என்பது வேத மந்த்ரங்களின் ஸாரம். அதன் அர்த்தத்தை நமக்கு விளக்கிக் காட்டுகிறது குருபாதுகை. गूढम् என்றால் மறைந்திருக்கும் மர்மமான உட்பொருள். உட்பொருளை நமக்கு விளக்கிக் காட்டுகிறது குருபாதுகை. கால ஸக்தியின் தத்துவத்தை ப்ரகாஸமாக விளக்கிக் காட்டுவது ॥ என்ற காலீபீஜம்:

कालशक्त्या सर्वमिदं जगत् परिचालयति इति काली ॥

“கூர்ச்சம்” என்பது ஹும்ம்காரம். மாயாபீஜம் ஹ்ரீம்காரம். காலீ கூர்ச்சத்துடன் மாயாபீஜம் கலந்திருக்கிறது. இதனால் கீ ஹ்ரீ என்ற மூன்று தாரைகளின் (பீஜங்களின்) கூட்டு (விராரி) உருவாகிறது* இந்த முக்கூட்டு ப்ரணவத்தின் அர்த்தத்தைக் கொடுக்கிறது. குருவின் பாததூளியைத் தாங்கும் பாதுகை இதை நமக்கு விளக்குகிறது. அப்படிப்பட்ட பாதுகைக்கு நமஸ்காரம்.

महाकालसमारम्भां श्यामलानन्दमध्यमाम् ।

अस्मदाचार्यपर्यन्तां वन्दे गुरुपरम्पराम् ॥

நமது குரு பரம்பரையின் ஆதி குரு மஹாகாலர். அவருக்கு வந்தனம். இந்த பரம்பரையில் இடையில் தோன்றியவர் ஸ்யாமலானந்தர். அவருக்கு வந்தனம். ஸ்வகுரு வரையில் தொடர்ச்சியாக வந்துள்ள இந்த குருபரம்பரைக்கு நமஸ்காரம்.

ஹ்ருதய ந்யாஸத்தால் தேவதையாகிய காலிகை, குரு, மந்த்ரம், ஸாதகன் ஆகிய எல்லாம் நானே என்று “ஸோஹம்” பாவத்துடன் ப்ரதிஜ்ஞை செய்யும் மந்த்ரம்:

कालिकैव गुरुसोऽहं मन्त्रविग्रहवान् स्वयम् ।

शर्मशान्तिमनःपूर्णश्रतुर्णां मेलनात्सुखी ॥

காலிகைதான் குரு. குருவே மந்த்ரம். மந்த்ரத்தின் உருவேதான் நான். स्वयं என்பது இங்கு, தன் ஸ்வச்சந்தமான விருப்பத்தைக் குறிக்கிறது. “நான் என் சொந்தமான விருப்பத்துடனேயே இந்த மந்த்ரத்தை ஸ்வீகரித்துக்கொண்டதால் இதன் ஜபத்தின் வீர்யத்தால் நான் இந்த மந்த்ர மயமாகவே ஆகிவிட்டேன். அதனால் ஆனந்தமும் ஸாந்தியும் என் மனதில் நிறைந்துவிட்டன.”

अहं काली न चान्योऽस्मि ब्रह्मैवाहं न शोकभाक् ।

सच्चिदानन्दरूपोऽहं नित्यमुक्तस्वभाववान् ॥

“நான் தான் காலீ. நானே பரப்ரஹ்மம். எனக்குத் துன்பம் இல்லை. என் ஸாதனையால் நான் ஸச்சிதானந்த மயமாகிவிட்டேன். எனக்கு நிலையான முக்தி கிடைத்துவிட்டது.” என்று மனதில் நாம் உறுதியாக ப்ரதிஜ்ஞை செய்து கொள்ள வேண்டும்.

குரு பாதுகா மஹா மந்த்ரம்

குரு பாதுகா மஹா மந்த்ரம் காலீ வித்யா உபாஸன க்ரமத்தில் முதன் முதலில் உபதேசிக்கப்படுகிறது.

* இதற்குக் “காலீ த்ரிதாரீ” என்று பெயர்

पालनात्सर्वदुरितक्षालनेन महाभयात् । काङ्क्षितार्थप्रदानत्वात्पादुकेत्यभिधीयते ॥

सर्वदुरितम् —ஸகலவிதமான பாபங்கள்.

महाभयम् —ஸம்ஸார பயம்.

काङ्क्षितार्थः—மோக்ஷம்.

குரு பாதுகைகளில் இடது பாதுகை காலீ; வலது பாதுகை காலர். காலீ காலர்களாக ஆவிர்ப்பவித்து ஒருவர் மற்றவருக்குப் பரஸ்பரம் குருவாகிறார்கள். அதனால் மஹாகாலானந்தநாதரே ஆதிநாதரானார். இவருக்குச் சர்யானந்தநாதர் என்று ஒரு சிறப்புப் பெயர். காலீ சக்ரத்தில் உள்ள குருமண்டலம் அனாதியானது.

காலீ - கூர்ச்ச - மாயா - பாலா - வாக்யத்ரய - த்வாதஸபீஜ - ஸம்புடம் பாதுகா மஹா மந்த்ரம்.

குரு பாதுகா மஹாமந்த்ரத்தில் காலியின் த்ரிதாரீ (क्लिं हूं ह्रीं) “குமாரீ” என்ற பாலா த்ரிதாரீ (ऐं क्लीं ह्रौः) வாக்யத்ரயம் (हंसांशिवस्सोऽहम्-सोऽहं हंसांशिवः-हंसांशिवस्सोऽहं हंसाः ॥) த்வாதஸபீஜம் (ह्रस्वक्लं ह्रसक्षमलवरय्) ஆகிய மந்த்ரங்கள் கோக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

ऐं என்பது வாக்பவபீஜம். குழந்தை முதலில் கத்தவது “ஐம்” என்பது போல் ஒலிக்கும். இதைக் கொடுப்பவன் ஈஸ்வரீ. ऐं என்ற பீஜம் “ருக், யஜுஸ், ஸாமன், அதர்வன்” என்ற நான்கு வேதங்களின் கூட்டைக் குறிக்கிறது. கடவுளைப் புகழ்வது ருக். “ருக்” என்ற தாயானவன் ஜீவாத்மாவிற்கு “யஜுஸ்” என்ற பாலைக் கொடுக்கிறான். பகவத் ஸ்தோத்தரமாக உள்ள ருக்குகளை ஹோமாதிரியஜ்ஞங்களில் ப்ரயோகிக்க வழிகாட்டுவது யஜுஸ். ஆக, ஸ்துதி வாசகங்களாகிய ருக்குகள் அநுஷ்டான வாசகங்களாக உருவாகும்போது “யஜுஸ்” ஆகிறது. ஓய்வாக இருக்கும்போது நிதானமாகப் பரம்பொருளை நினைவு படுத்திப் பாடுவது ஸாமன் ஆனந்த ஸ்வரூபமானது ஸாமன். அதர்வண வேதம் ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபம். अ+इ=ए ॥ ए+अ=ऐ ॥ இதனுடன் பிந்துவாகிய அநுஸ்வாரம் சேர்ந்து ऐं என்று ஆகிறது. இந்த நான்கு மாத்ருகைகளும் முறையே ருக், யஜுஸ், ஸாமன், அதர்வன் என்ற நான்கு வேதங்களாகும். இருபுறமும் अ காரம் அணைந்து மத்தியில் ஸக்தி பீஜமாகிய इ காரம் கர்ப்பமாக ப்ரதிஷ்டையாகி, இம் முக்கூட்டு பிந்துவாகிய அநுஸ்வாரத்தின் சேர்க்கையால் வீறுபெற்று ऐं என்று உருவாகிறது. அநுஸ்வாரத்தின் அநுநாஸிக நாதம் (nasal sound) தான் பிந்துவாகத் தொடர்கிறது. இதற்கு அக்ஷரம் கிடையாது; நாதம் தான் உண்டு ऐं என்ற மாத்ருகையைச் சப்தித்துவிட்டு, அநுஸ்வாரத்தை உச்சரிக்கும்போது வாயை மூடிவிட்டாலும்

நாதம் தொடர்கிறது. நாம் எல்லோரும் ப்ரஹ்ம மயமாவதற்கு வழி செய்வது அதர்வணம்.

ॐ - இது மன்மதனின் பீஜம். காமராஜ தத்துவம். $ॐ + ॐ + ॐ + ॐ = ॐ$ || மன்மதன் இரண்டு வகையான ஆசைகளைக் கிளப்புக்ருன். (1) இந்த்ரிய விஷய ஸம்பந்தமானவை. அதாவது லோக ஸம்பந்தமானவை (2) லோகத்தில் இருந்து கொண்டே ஆத்ம ஜ்ஞானம் அடைய வேண்டும் என்ற ஆசை. இந்த ஆசைகள் தான் லௌகிகமானவைகளும், ஆத்மிகமானவைகளுமான செயல்களுக்குக் காரணமானவை. தர்மாசரணமும் கர்மாநுஷ்டானமுமே தெளிவான ஆத்ம ஜ்ஞான லாபததிற்கு ஹேதுக்களாம். மன்மதனைப் போஷிப்பவன் ஈஸ்வரீ; அவன் உடலை அழித்து அருள்பவர் ஈஸ்வரன்.

ॐ - இதில் ॐ + ॐ + ॐ + ॐ: என்ற நான்கு மாத்ருகைகள் அடங்கியிருக்கின்றன. ॐ என்பது ஸிவ தத்துவம் ॐ: என்பது ஸக்தி தத்துவம். ॐ என்பது அம்ருத தாரை. ॐ என்பது அநுக்ரஹேஸ்வரனாகிய ஸதாசிவன். $ॐ + ॐ + ॐ + ॐ = ॐ$ ||

ॐ என்பது ஸர்வமங்கல ரூபினியாகிய காயத்ரீ. பரப்ரஹ்ம ப்ரதிபாதகமான ॐ காரம் இருபுறமும் அணைந்து, மத்தியில் ஸர்வமங்கல ரூபினியான காயத்ரீ பீஜம் ப்ரதிஷ்டையாகியிருப்பது எளிதில் ப்ரஹ்ம ஜ்ஞான ஸித்தியைக் குறிக்கிறது. ॐ: என்ற பீஜத்தில் கடைசியில் விஸர்க்கம் அமைந்திருக்கிறது. இதன் பிந்துக்கள் இரண்டும் ஸக்தி தத்துவத்தையும் ஸிவ தத்துவத்தையும் குறிக்கின்றன. மேலும், இந்த பீஜம் “ப்ரேதம்” அல்லது உணர்ச்சிகள் அற்றுப்போன ஸாந்தி நிலையைக் குறிக்கும். ப்ரஹ்மரந்த்ரமே இதன் ஸ்தானம்.

ॐ ॐ ॐ என்ற கால த்ரிதாரீ—இம் மூன்றும் விமர்ஸப்ரணவங்கள். இதில் ॐ என்ற பீஜம் ஜாக்ரத் அவஸ்தையை, அதாவது விழிப்பு நிலையைக் குறிக்கிறது. இது த்வைத வ்ருத்தி, இதன் அபிமான தேவதை விஸ்வன். தத்பதவாச்சயனான பரமேஸ்வரனின் ஸ்வரூபத்தை விமர்ஸிப்பதை இது குறிக்கிறது.

ॐ என்ற பீஜம் ஸ்வப்னாவஸ்தையைக் குறிக்கிறது. விழிப்பும் இல்லாமல் உறக்கமும் இல்லாமல் மற்ற இந்த்ரியங்கள் எல்லாம் ஒடுங்கிய நிலையில் மனஸ் மட்டும் விழித்துக் கொண்டிருந்து, மற்ற விஷயங்களைப்பற்றி நினைத்துப் பார்க்கும் நிலை ஸ்வப்னம் எனப்படும். இது ஸாக்ஷிவ்ருத்தி எனப்படும். இதன் அபிமான தேவதை தைஜஸன். “தான் வேறு—ப்ரஹ்மம் வேறு” என்ற பேதம் இல்லை என்ற தத்துவத்தை விளக்குகிறது. இதில் ஜீவன் போக போக்த்ரு—போக்ய ஸ்வரூப ஸ்வப்ன ப்ரபஞ்சத்தை விமர்ஸிக்கிறான்.

ॐ என்ற பீஜம் ஸுஷுப்தி அவஸ்தையைக் குறிக்கிறது. விழிப்பும் இல்லாமல் ஸ்வப்னமும் இல்லாமல், எல்லா இந்த்ரியங்களும் வேலை செய்யாமல் ஒடுங்கி இருக்கும்போது ஆத்மா மட்டும் தன் ஆனந்த ஸ்வரூபத்தை விமர்ஸிக்கும் இந்த

நிலை நித்ரா எனப்படும். இதன் அபிமான தேவதை ப்ராஜ்ஞன். இதுவும் ஸாக்ஷி வ்ருத்தி.

हसौ: என்ற பீஜம் துரிய (ஸமாதி) அவஸ்தையைக் குறிக்கிறது. இதில் விழிப்பு உணர்ச்சி இருக்கும்; ஜீவன் உறங்கமாட்டான். ஆனால் உறங்கும் போது எந்த நிலையில் இருப்பானோ அந்த மாதிரி நிலையில் இருப்பான். ஹ்ருதயத் துடிப்பும் ஸ்வாஸமும் தவிர உடலில் வேறு இயக்கம் இல்லாமல், ஆனால் உடல் ஸ்திரமாக அமர்ந்த வண்ணம் தன் உள்ளத்தின் ஆழத்தில் தெள்ளிய ப்ரஜ்ஞையுடன் பர-ப்ரஹ்மத்தின் ஸாக்ஷாத்காரத்தால் அடையும் ஆனந்தத்தை அநுபவித்துக் கொண்டு அப்படியே ஸுகித்தபடியே நிலைத்து மகிழ்ச்சியுடன் அமைந்திருக்கும் நிலை ஸமாதி எனப்படும்.

सम्यक् आधीयते मनः अस्मिन्निति समाधिः ॥

இதன் அபிமான தேவதை ஸாதகன். இது அகண்டாகார வ்ருத்தி. இதற்கு லக்ஷண வ்ருத்தி என்று மற்றொரு பெயர்.

हस्र्क् என்ற பீஜம் துரியாதீத அவஸ்தையைக் குறிக்கிறது. இதில், பர-ப்ரஹ்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தால் ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானம் பூர்ணமாக எரித்திக்கப்பெற்று. தாமரை இலை நீர்த்துளி போல் ப்ரபஞ்சத்தில் ஓட்டாமல், நிலைத்த ஆனந்தமும், பூர்ண ஸாந்தியும் நிலவும் ஜீவன் முக்தி நிலையை அடைகிறான் ஸாதகன். हस् ख्क् என்ற நான்கு பீஜங்களின் ஸமஷ்டியாகிய இதற்கு (वेचरी) கேசரீ பீஜம் என்று பெயர். वे-ब्रह्मणि-चरतीति ॥ ख் என்றால் ப்ரஹ்மம். “ப்ரஹ்மத்தில் சரிக்கத் தொடங்கி விட்டான் ஜீவன்” என்று பொருள். இதன் அபிமான தேவதை ஆருடன்.

ह् = பரமேஸ்வரன், ஸ் = ஸக்தி ஸ் = ஸூத்த ப்ரஹ்மம், ஃ = வாமபாகம் (நிவ்ருத்தி ஜ்ஞானம்), ர் = ஐக்ய விமர்ஸம். ஃ = ஸத்தாஸ்பூர்த்தி = தானே ப்ரபஞ்ச ரூபத்தில் அந்தர்க்கதமான ஸூத்த ப்ரஹ்மம் என்ற உணர்ச்சி.

இந்த கேசரீ பீஜமானது ஸாதகன்—ப்ரபஞ்சம்—ப்ரஹ்மம் ஆகிய இம் மூன்றின் ஐக்யத்தை உணர்த்துகிறது.

பரமாத்மஸ்வரூபமான “தத்” பதத்தின் வாசகம் ह् என்ற ப்ரகாஸ ப்ரணவம். ஜீவாத்மஸ்வரூபமான “த்வம்” பதத்தின் வாசகம் क्वि ह् ह्रीं हसौ: हस्र्क् என்ற ஐந்து விமர்ஸ ப்ரணவங்கள். இவ்வைந்தும் ஜீவனுடைய ஜாக்ரத், ஸ்வப்ன, ஸுஷுப்தி, துரிய, துரியாதீத அவஸ்தைகளில் வ்யாபிக்கும். இவைகள் முறையே விஸ்வன், தைஜஸன், ப்ராஜ்ஞன், ஸாதகன், ஆருடன் என்ற யோக நிஷ்டர்களைக் குறிக்கும்.

வ்யஷ்டி பீஜங்கள் பன்னிரண்டு : அவற்றுள் நான்கின் ஸபஷ்டி ட்ஷக். எட்டின் ஸமஷ்டியாகிய ட்ஷக்ஸவரய் என்பது “ஆனந்த பைரவ பீஜம்” எனப்படும். இதற்கு “நவநாத பீஜம்” என்று மற்றொரு பெயர். ஆஜ்ஞைக்கு மேல் ப்ரஹ்ம-ரந்த்ரத்துக்குக் கீழ் இடையில் ஒன்பது உபாதி ஸ்தானங்கங்கள் இருக்கின்றன. அவையாவன :—

உத்தரோத்தரமாக—பிந்து, அர்த்த சந்த்ரன், ரோதின், நாதம், நாதாந்தம், ஸக்தி, வ்யாபிகா, ஸமனா, உன்மனீ. இவைகள் சிதாகாஸ ஸ்தானங்கள். கடைசியில் உள்ள உன்மனீ மனோவாக்குகளுக்கு எட்டாதது. ஆகையால், அதை ஸமனாவுடன் சேர்த்து எட்டாகக் கணக்கிடுவது வழக்கம். பூதாகாஸம் விஸுத்தி. சித்த ஆகாஸம் ஆஜ்ஞா. சிதாகாஸம் ஸஹஸ்ராரம். தஹர ஆகாஸம் ஹ்ருதயம்.

மாத்ருகைகளையும் பீஜங்களையும் பரிவர்த்தனம் செய்து அவற்றின் கோவைகளுக்கு மாற்றுக அமைத்துப் ப்ரயோகிக்கும் முறை “ஸம்புடிகரணம்” எனப்படும். இங்ஙனமான பரிவர்த்தனம் குருபாதுகா வ்யஷ்டி பீஜக் கோவையில் அமைந்திருக்கிறது. பாலாத்ரிதாரியில் கடைசியில் அமைந்த, ஸமாதி-விமர்ஸ-ஸாதக ப்ரணவமான ட்ஷி: என்ற பீஜம் ஆனந்த பைரவ ஸமஷ்டி பீஜத்துடன் இணைக்கப்படும் போது ட்ஷி: என்பது ட்ஷி: என்றும், ட்ஷக்ஸவரய் என்பது ட்ஷக்ஸவரய் என்றும் பரிவர்த்திப்பதானது “ஸிவஸுந்தி” தத்துவம் “ஸக்திஸிவ” தத்துவமாக மாறி ஜீவப்ரஹ்ம தன்மயத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. இந்த மாத்ருகா-பீஜ பரிவர்த்தனத்தினால் கடனம் செய்யப்பட்ட தத்த்வ-விநிமய ரஹஸ்யத்தை உணர்வதானது, ஸாதகன் தானே குரு, மந்த்ரம், தேவதை எல்லாமாக ஒன்றிய பாவம் அடைந்து, குரு-சிஷ்ய தாதாத்மிய ஸ்வானந்தம் அநுபவிக்க ஹேதுவாகிறது.

த்வாதுஸாதக கமலத்தின் மத்தியில் ட் ஸ: என்ற இரண்டு பீஜங்கள் ப்ரதிஷ்டையாகி இருக்கின்றன. இவைகளே குருபாதுகைகளாம். இவற்றுள் இடது பாதுகை விமர்ஸ பாதுகை, சிவப்பு நிறம். வலது பாதுகை ப்ரகாஸ பாதுகை, வெண்மை நிறம்: २८१७८५३२१०५०२१॥ ட் = குரு = வெண்மை = சிவம். குருபத்னீ = சிவப்பு = ஸக்தி = ஸ: ||

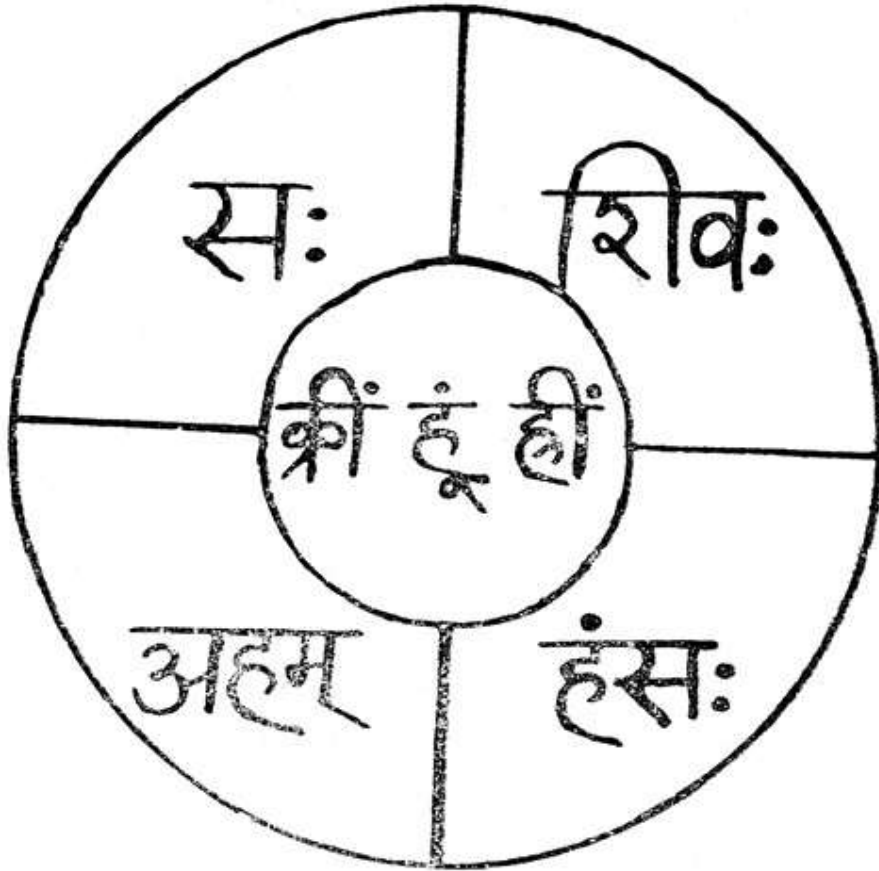
மாத்ருகா பீடத்தில் மாத்ருகைகள் வாமகதியாகப் போகின்றன. அஃ ஸ: என்ற வாக்யம் அக்ரகோணத்தில் கிடைக்கிறது. இதுவே (அ)ஃ: என்று உருவாகிறது. “நானே அவன்” என்று உபதேசிப்பதால் ஸ்வகுருவிற்கு ஃ: என்று பெயர். ஃ: என்ற பதத்தை (வாக்யத்தைத்) திருப்பிப்போட்டால் ஸ: அஃ = ஸோஃ என்று ஆகிறது. அஃ = ஜீவாத்மா. ஸ: = பரமாத்மா. ஃ: = ஸ்வகுரு. ஜீவாத்மா = பரமாத்மா = ஸ்வகுரு.

நான் தான் நீ = ஸ்வகுரு = ஹ்ஸிஷிவஸ்சோஹ் ||

நீ தான் நான் = பரமகுரு = சோஹ் ஹ்ஸிஷிவ: ||

நான் தான் நீ; அதே நேரத்தில் நீ தான் } = பரமேஷ்டி குரு = ஹ்ஸிஷிவஸ்சோஹ்
நான் என்ற பரமேஷ்டி பாவம் } ஹ்ஸ: ||

ஜீவப்ரஹ்ம ஐக்யபாவ ஸித்தியே வாக்கியத்ரயத்தின் திரண்ட ஸாரமாகும். ஜ்ஞானம் வஸ்து தந்த்ரம்: த்யானம் கர்த்ரு தந்த்ரம். குரு-தேவதா-ஸாதக ஏகீ-பாவத்தின் ப்ரதிஜ்ஞா வாசகத்தை அடிக்கடி ஐபித்தல் குருத்யானத்தை வலுப்-படுத்தும். த்யானம் மானஸிக கர்ம. த்யானத்துடன் கலந்த ஐபத்தின் ஆவர்த்தம் ஏராளமாக, பல கோடிகள் கணக்கில் அதிகரிக்க அதிகரிக்க, தேவதா—குருஸ்வரூப ஸாக்ஷாத்கார சிந்தனத்தில் மனஸ்ஸின் ஸக்தி பாய்ந்து, மந்த்ர ஸித்தி ஏற்படும். மந்த்ர ஸித்தி ஏற்பட்ட பிறகு ஸாதகன் ப்ரஹ்மமாகிவிடுகிறான்—ஜீவன் முக்தனாகி விடுகிறான்.

வாக்யத்ரயம் என்பது த்ரிதாரீ என்ற அச்சில் சுழலும் ஒரு சக்ரம். இந்த முக்கூட்டானது ஹ்ஸ: என்ற பதத்துடன் ஆரம்பித்து அந்தப் பதத்துடனேயே

முடிவது — ஜீவன் தன்னுள்ளேயே வெளி ப்ரபஞ்சத்தையும் தேவதையையும் குருவையும் மந்த்ரத்தையும் கண்டு ஆனந்தக் கடலில் மூழ்கிவிடுவதைக் குறிக்கிறது.

குரு பாதுகையில் ப்ரதிஷ்டையாகி அமர்வது அவரது பாதம். பரப்ரஹ்மத்திற்கு நான்கு பாதங்கள்—அவித்யா பாதம், வித்யா பாதம், ஆனந்த பாதம், துரிய பாதம் என்பன. இந்த குருவின் பாதம் மூலமாக நாம் அடைவது பரம்பதம்: तद्विष्णोः परमं पदम् ॥

சிஷ்யனின் கடமைகளாவன :—1. குருபஸதனம் (குருவிரிடம் அனன்ய ஸரணாகதி) 2. குரு பக்தி 3. குரு ஸௌஸ்ருஷை 4. குருவாக்கிய பரிபாலனம் 5. குரு நாமஸ்மரண—ஸங்கீர்த்தனம் 6. குரு த்யானம்.

“தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
தெளிவு குருவின் திருநாமம் செப்பல்
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
தெளிவு குரு உரு சிந்தித்தல் தானே”

—திருமூலர்.

ஆறறிவு படைத்த மனிதனின் உடலில் உள்ள குறிப்பிட்ட அங்கங்களில் ப்ரதிஷ்டையாகியிருக்கும் ஐம்பத்தொரு மாத்ருகைகளின் கூட்டமைப்பே தேவதையின் மூல மந்த்ரத்தின் விரிவாக்கமாகிய சக்ரத்தின் குறிப்பிட்ட ஸ்தானங்களில் ப்ரதிஷ்டையாகி இருப்பதால், மனிதனின் உடலே சக்ரமாம். ஆக, உபாஸகன், மாத்ருகா விக்ரஹமாக அமைந்துள்ள தன் சரீரத்துக்குச் செய்து கொள்ளும் உதவிகள் எல்லாம் தேவதைக்குச் செய்யும் ஆராதனமாகக் கொள்ள வேண்டும்.

॥ अथ श्रीगुरुद्वाविंशत्यक्षरीमहामन्त्रजपविधिः ॥

श्रीगुरुपादुकानन्तरम्—

अथ श्रीगणेशवन्दनम्—

ह्रीं नमःश्रीकालीगणपतये ढुण्डिराजाय ॥

अथ श्रीगुरुवन्दनम्—

ह्रीं ह्रस्वर्फे ह्रसौः नमःश्रीगुरवे परमहंसाय ॥

अथ आचमनम्—

ह्रीं आत्मतत्त्वं शोधयामि नमस्स्वाहा । ह्रस्वर्फे विद्यातत्त्वं शोधयामि नमस्स्वाहा ।
ह्रसौः शिवतत्त्वं शोधयामि नमस्स्वाहा । ह्रीं ह्रस्वर्फे ह्रसौः सर्वतत्त्वं शोधयामि
नमस्स्वाहा ॥

अथ प्रत्यूहशान्तिः—

शुक्लाम्बरधरं — ... —

अथ प्राणायामः—

ॐ भूः — ... —

अथ सङ्कल्पः —

ममोपात्तसमस्तदुरितक्षयद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं श्रीगुरुनाथपरमहंसप्रसादसिद्धयर्थं
श्रीगुरुनाथपरमहंसप्रसादसिद्धिद्वारा मम मन्त्रसिद्धयर्थं मम सर्वाभीष्टसिद्धयर्थं मम
चिन्तितमनोरथफलावाप्त्यर्थं श्रीगुरुद्वाविंशत्यक्षरीमहामन्त्रजपं करिष्ये ॥

अथ समष्टिन्यासाः—

ह्रीं अस्य श्रीगुरुद्वाविंशत्यक्षरीमहामन्त्रस्य श्रोकालभैरव ऋषिः । उष्णिक् छन्दः ।
परमात्मा परमहंसो गुरुर्देवता । ह्रीं बीजम् । ह्रस्वर्क् शक्तिः । ह्रसौः कीलकम् ।
श्रीपरमहंसगुरुप्रसादसिद्धयर्थे जपे विनियोगः ॥

अथ ऋष्यादिन्यासाः—

ह्रीं श्रोकालभैरवर्षये नमश्शिरसि । उष्णिक्छन्दसे नमो मुखे । श्रीपरमहंसगुरवे देवतायै
नमो हृदये । ह्रीं बीजाय नमो गुह्ये । ह्रस्वर्क् शक्तये नमस्स्तनयोः । ह्रसौः कीलकाय
नमो नाभौ । विनियोगाय नमस्सर्वाङ्गे ॥

मूलेन करौ संशोध्य ॥

अथ करन्यासाः—

ह्रसां अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । ह्रसीं तर्जनीभ्यां नमः । ह्रसूं मध्यमाभ्यां नमः । ह्रसैं अना-
मिकाभ्यां नमः । ह्रसौं कनिष्ठिकाभ्यां नमः । ह्रसः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥

अथ अङ्गन्यासाः—

ह्रसां हृदयाय नमः । ह्रसीं शिरसे स्वाहा । ह्रसूं शिखायै वषट् । ह्रसैं कवचाय हुं ।
ह्रसौं नेत्रत्रयाय वौषट् । ह्रसः अस्त्राय फट् ॥

अथ दिग्बन्धः—

ह्रसौः भूर्भुवस्सुवरोम् इति दिग्बन्धः ॥

अथ ध्यानम्—

ध्यायेत्कारुण्यसिन्धुं गगनपरमहंसं तमानन्दनाथं
श्वेतापीडं तटस्थं सितवसनधरं मातृकाबिन्दुपीठम् ।
विद्योपास्तिप्रदानेऽपचितिवितरणे कामधेनुं प्रसन्नं
पर्याश्लुष्टं स्वपत्न्याभयवरदकरं द्वादशार्णाम्बुजस्थम् ॥

अथ पञ्चोपचारपूजा—

लं पृथिव्यात्मने गन्धं कल्पयामि नमः । हं आकाशात्मने पुष्पाणि कल्पयामि नमः ।
यं वाय्वात्मने धूपं कल्पयामि नमः । रं अग्न्यात्मने दीपं कल्पयामि नमः । वं अमृतात्मने
अमृतं महानैवेद्यं कल्पयामि नमः । सं सर्वात्मने सर्वोपचारान् कल्पयामि नमः ॥
नमः

अथ मूलमंत्रः—

ह्रीं ह्रस्व्फ्रं ह्रसौः संविदे जातवेदसे महागुरवे परमहंसाय ॥
जपान्ते पुनर्हृदयाद्यङ्गन्यासाः ॥

अथ दिग्विमोकः—

ह्रसौः भूर्भुवस्सुवरोम् इति दिग्विमोकः ॥

पुनर्ध्यानम् ॥

अवसाने लं इत्यादि पञ्चोपचारपूजां कृत्वा आचम्य समापयेदिति शिवम् ॥

वन्देऽहं वन्दनीयानां वन्द्यां वाचासधीश्वरीम् ।

कामिताशेषकल्याणकलनाकल्पवल्लिकाम् ॥

—अभिनभट्टबाणः कृष्णमाचार्यः ॥

அத ஸ்ரீகுருத்வாவிம்சத்யக்ஷீமஹாமந்த்ரஜபவிதி: 2 3 3 4

ஸ்ரீகுருபாதுகானந்தரம்— 3 3

அத ஸ்ரீகணேசுவந்தனம்— 2 3 3

ஹ்ரீம் நமஸ்ஸ்ரீகாலீகணபதயே ஓண்டி ராஜாய || 3 4 4

அத ஸ்ரீகுருவந்தனம்— 2 3 3

ஹ்ரீம் ஹஸ்க்ஸிப்ரேம் ஹ்ஸௌ: நமஸ்ஸ்ரீ குரவே பரமஹம்ஸாய || 2 2 3

அத ஆசமனம்— 2

ஹ்ரீம் ஆத்மதத்த்வம் சோதயாமி நமஸ்ஸ்வாஹா | ஹஸ்க்ஸிப்ரேம் வித்யா- 4 2 3 3
தத்த்வம் சோதயாமி நமஸ்ஸ்வாஹா | ஹ்ஸௌ: ஸிவதத்த்வம் சோதயாமி நமஸ்- 4 4
ஸ்வாஹா | ஹ்ரீம் ஹஸ்க்ஸிப்ரேம் ஹ்ஸௌ: ஸர்வதத்த்வம் சோதயாமி நமஸ்- 2 2 3
ஸ்வாஹா ||

அதப்ரத்யூஹஸாந்தி:— 2

ஸாக்லாம்பரதரம்—...— 4 4

அத ப்ராணாயாம:—...— 2

ஓ பூ:—...— 4

அத ஸங்கல்ப:— 2

மமோபா த்தஸமஸ்ததுரிதக்ஷயத்வாரா ஸ்ரீபரமேஸ்வரப்ரீத்யர்த்தம் ஸ்ரீ- 3 3 2
குருநாதபரமஹம்ஸப்ரஸாதனித்த்யர்த்தம் ஸ்ரீகுருநாதபரமஹம்ஸப்ரஸாதனித்தி- 3 2 3 4 2 3 2 4
த்வாரா மம மந்த்ரனித்த்யர்த்தம் மம ஸர்வாபீஷ்டனித்த்யர்த்தம் மம சிந்தித- 3 3 4 2 4 3 4 2

மனோரதபலாவ_{2 2} ப்த்யர்த்தம்₂ ஸ்ரீகுருத்வா_{3 3} விம்ஸ₃ த்யக்ஷீமஹாமந்த்ரஜபம்₃ கரிஷ்யே₃

அத ஸமஷ்டி ந்யாஸா: —
2

ஹீம் அஸ்ய ஸ்ரீகுருத்வா_{3 3} விம்ஸ₃ த்யக்ஷீமஹாமந்த்ரஸ்ய ஸ்ரீகாலபைரவ₄
ருஷி: 1 உஷ்ணிக் சந்த: 1 பரமாத்மா பரமஹம்ஸோ குருந்தேவதா 1 ஹீம் பீஜம் 1
ஹஸ்க்ஸிப்ரேம்_{2 2} ஸக்தி: 1 ஹ்ஸௌ: கிலகம் 1 ஸ்ரீபரமஹம்ஸகுருப்ரஸாதஸித்த-_{3 3 4}
யர்த்தேஜபே_{2 2} விநியோக: 11₃

அத ருஷ்யாதிந்யாஸா: —
2 3

ஹீம் ஸ்ரீகாலபைரவரஷ்யே₄ நமஸ்சிரஸி 1 உஷ்ணிக்சந்தஸே_{2 3} நமோ முகே₂ 1
ஸ்ரீபரமஹம்ஸகுருவே₃ தேவதாயை₃ நமோ ஹ்ருதயே 1 ஹீம் பீஜாய₃ நமோகுஹ்யே₃ 1
ஹஸ்க்ஸிப்ரேம்_{2 2} ஸக்தயே₂ நமஸ்ஸ்தனயோ: 1 ஹ்ஸௌ: கிலகாய₄ நமோ நரபௌ 1
விநியோகாய₃ நமஸ்ஸர்வாங்கே 11₃

மூலேன கரௌ ஸம்ஸோத்ய 11₄

அத கரந்யாஸா: —
2

ஹ்ஸாம் அங்குஷ்டாப்யாம்_{3 2 4} நம: 1 ஹ்ஸீம் தர்ஜனீப்யாம்₄ நம: 1 ஹ்ஸூம்
மத்யமாப்யாம்_{4 4} நம: 1 ஹ்ஸைம் அநாமிகாப்யாம்₄ நம: 1 ஹ்ஸௌம் கனிஷ்டிகாப்யாம்_{2 4}
நம: 1 ஹ்ஸ: கரதலகரப்ருஷ்டாப்யாம்_{2 4} நம: 11

அத அங்கந்யாஸா: —
2 3

ஹ்ஸாம் ஹ்ருதயாய₃ நம: 1 ஹ்ஸீம் சிரஸே₂ ஸ்வாஹா 1 ஹ்ஸூம் ஸிகாயை₂
வஷட் 1 ஹ்ஸைம் கவசாய₂ ஹும் 1 ஹ்ஸௌம் நேத்ரத்ரயாய₂ வெளஷ்ட் 1 ஹ்ஸ:
அஸ்த்ராய₂ பட் 11

அத திக்பந்த: —
2 3 3 3 4

ஹ்ஸௌ: பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோம்_{4 3 4} இதி திக்பந்த: 11_{3 3 3 4}

அத த்யானம் —
2 4

த்யாயேத்காருண்யவிரிந்தும் கக னபரமஹம்ஸம் தமானந்த நரதம்
4 4 3 3 3 2

ஸ்வேதாபீடம் தடஸ்தம் விதவஸனதரம் மாத்ருகாபிந்துபீடம் ।
2 2 4 3 3 2

வித்யோபாஸ்திப்ரதானேபசிதிவிதரணே காமதநாம் ப்ரஸன்னம்
2 3 4

பர்யயாஸ்லிஷ்டம் ஸ்வபத்ன்பாபயவரதகரம் த்வாதஸார்ணம் புஜஸ்தம் ॥
4 3 3 3 3 2

அத பஞ்சோபசாரபூஜா —
2

லம் ப்ருதி வ்யாத்மனே கந்தம் கல்பயாமி நம: । ஹம் ஆகாஸாத்மனே புஷ்-
2 3 3
பாணி கல்பயாமி நம: । யம் வாய்வாத்மனே தூபம் கல்பயாமி நம: । ரம்
4
அகன்யாத்மனே தீபம் கல்பயாமி நம: । வம் அம்ருதாத்மனே அம்ருதம்
3 3
மஹானவேத்யம் கல்பயாமி நம: । ஸம் ஸர்வாத்மனே ஸர்வோபசாரான்
3
கல்பயாமி நம: ॥

அத மூலமந்த்ர: —
2

ஹ்ரீம் ஹஸ்க்ஃப்ரேம் ஹ்ஸௌ: ஸம்வதே ஜாதீவதஸே மஹாகுரவே பரம-
2 2 3 3 3

ஹம்ஸாய ॥

ஜபாந்தே புனர்ஹ்ருதயாத்யங்கந்யாஸா: ॥
3 3 3

அத திக்ஷிமோக: —
2 3 3

ஹ்ஸௌ: பூர்ப்புவஸ் ஸுவரோம் இத திக்ஷிமோக: ॥
4 3 4 3 3

புனர்த்யானம் ॥
4

அவஸானே லம் இத்யாதிபஞ்சோபசாரபூஜாம் ச்ருத்வா ஆசம்ய ஸமாபயே-
3

திதி ஸிவம் ॥
3

परस्परगुरु प्राञ्चौ प्रपञ्चपितरौ परौ ।

कालीकालौ प्रपद्येऽहं परार्थप्रतिपत्तये ॥

—कालिकानन्दः ॥

अथ श्रीगुर्वष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम् ॥

गुरुपादुका	—	...	—
आचमनम्	—	...	—
प्रत्यूहशान्तिः	—	...	—
प्राणायामः	—	...	—
सङ्कल्पः	—	...	—

अथ समष्टिन्यासाः —

ह्रीं अस्य श्रीहंसातन्दैकमुद्रा नाम श्रीगुर्वष्टोत्तरशतनामस्तोत्रमहामन्त्रस्य
श्रीपरब्रह्म ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । परमात्मा श्रीपरमहंसो गुरुर्देवता ।
ह्रीं बीजम् । ह्रस्वर्के शक्तिः । हसौः कीलकम् । श्रीपरमहंसगुरुप्रसादसिद्धयर्थे
जपे विनियोगः ॥

अथ ऋष्यादिन्यासाः—

ह्रीं श्रीपरब्रह्मर्षये नमश्शिरसि । अनुष्टुप्छन्दसे नमो मुखे । श्रीपरमहंस-
गुरवे देवतायै नमो हृदये । ह्रीं बीजाय नमो गुह्ये । ह्रस्वर्के शक्तये
नमस्स्तनयोः । हसौः कीलकाय नमो नाभौ । विनियोगाय नमस्सर्वाङ्गे ॥

भूलेन करौ संशोध्य ॥

अथ करन्यासाः—

हसां अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । हसीं तर्जनीभ्यां नमः । हसूं मध्यमाभ्यां नमः ।
हसै अनामिकाभ्यां नमः । हसौं कनिष्ठिकाभ्यां नमः । हसः करतलकर-
पृष्ठाभ्यां नमः ॥

अथ अङ्गन्यासाः—

हसां हृदयाय नमः । हसीं शिरसे स्वाहा । हसूं शिखायै वषट् । हसै कवचाय
हुं । हसौं नेत्रत्रयाय वौषट् । हसः अस्त्राय फट् ॥

अथ दिग्बन्धः—

हसौः भूर्भुवस्सुवरोम् इति दिग्बन्धः ॥

अथ ध्यानम्—

ब्रह्मानन्दं प्रकाशाभयवरदकरं पद्ममध्ये सुखस्थं
शुक्लं माल्यं धरन्तं शुचिमणिविलसद्गौरवासो वसानम् ।
कान्ताश्लिष्टं तटस्थं दहरपरमहंसं तमध्यात्मबोधं
ध्यायेत्प्रेम्णा कृपालुं हृदि गुरुमनिशं भक्तसद्यःप्रसादम् ॥

अथ पञ्चोपचारपूजा—

लं पृथिव्यात्मने गन्धं कल्पयामि नमः । हं आकाशात्मने पुष्पाणि कल्पयामि
नमः । यं वाय्वात्मने धूपं कल्पयामि नमः । रं अग्न्यात्मने दीपं कल्पयामि नमः ।
वं अमृतात्मने अमृतं महानैवेद्यं कल्पयामि नमः । सं सर्वात्मने सर्वोपचारान् कल्पयामि
नमः ॥

योनिमुद्रा¹ दण्डमुद्रा² च प्रदर्श्य श्रीगुरुमहामन्त्रं द्वाविंशत्यन्यूनसङ्ख्यं जप्त्वा आत्म-
शुद्धिमन्त्रजपानन्तरं अष्टोत्तरशतनामस्तोत्रपारायणं कुर्यात् ॥

अथ आत्मशुद्धिः—त्वामिद्धि हवामहै साता वाजस्य कारवः । त्वां वृत्तेष्विन्द्र

1. இருகனிஷ்டிகைகளையும் ஒன்றோடொன்று பிணைத்து மடக்கி, அதன் மீது அங்ஙனமே
அநாமிகைகளையும் தர்ஜனிகளையும் பிணைத்து மடக்கி, அதன் மீது அங்குஷ்டங்களை
இணைத்துப் படியப்பொருத்தி, இக்கூட்டமைப்பின் மத்தியில் இரு மத்தியமாக்களையும்
நீட்டி உயர்த்தி ஒன்றோடொன்று நுனியில் ஸ்பர்சித்துக் கொண்டு நிற்க வைத்து, இங்ஙன-
மாக உருவாகும் ஊர்த்வமுக த்ரிகோணத்தின் மத்திய அந்தராலத்தினூடே ஸாதகன்
இடது கண்ணால் சக்ரமேருவின் பிந்துவை(குருவின் பாதம் அல்லது ஆஜ்ஞா சக்ர ஸ்தானத்-
தைக்) கூர்ந்து நோக்குதலே யோனி முத்திரையாம் :

मिथः कनिष्ठिके बद्धा तर्जनीभ्यामनामिके । अनामिकोर्ध्वसंश्लिष्टे दीर्घमध्यमयोरधः । अङ्गुष्ठाग्रद्वयं न्यस्य
योनिमुद्रेयमीरिता ॥ - தந்திரஸாரம்.

2. யோனி முத்திரையின் செய்முறையாகவே அமைத்த முஷ்டிப்பிணைப்பில் இரு மத்தியமாக்க-
ளை மட்டும் ருஜ்விதாக மேல் நோக்கி நிற்க வைத்தலே தண்டமுத்திரையாம் :

उत्तानोर्ध्वरूपा मध्या सरला बद्धमुष्टिका । दण्डमुद्रा समाख्याता भवबन्धविमोचनी ॥ - தந்திரஸாரம்.

सत्पतिं नरस्त्वां काष्ठास्वर्वतः ॥ त्वामग्ने पुष्करादध्यथर्वा निरमन्थत । मूढर्नो विश्वस्य
बाधतः ॥

अथ श्रीगुर्वष्टोत्तरशतनामस्तोत्रप्रारम्भः—

नमाम्यानन्दनाथं तं श्रीस्वरूपनिरूपणम् ।
विमर्शानन्दनाथं तं प्रकाशं स्वच्छमेव च ॥ १ ॥
विलीनं पञ्जरे नाथं स्वात्मारामं नमाम्यहम् ।
ऊर्ध्वमानन्दनाथं तं परमं च शिवं तथा ॥ २ ॥
श्रीचर्यानिन्दनाथं श्रीवीरभद्रं नमाम्यहम् ।
शरवणोद्भवं नाथं श्रीभद्रात्मजमेव च ॥ ३ ॥
कालिकानन्दनाथं श्रीमहाकालं प्रभासकम् ।
कैवल्यानन्दनाथं चानन्दं शान्तं च शाक्तकम् ॥ ४ ॥
मेघानन्दं कालभैरवं महान्तं च सिंहकम् ।
धूम्रं श्रीभीममुन्मत्तं वशीकरणभैरवम् ॥ ५ ॥
मोहनं चैव गोरक्षानन्दं मत्स्यं च कोङ्कणम् ।
भोगानन्दं च कल्हाटं वीरेन्द्रं मलयाचलम् ॥ ६ ॥
मध्यानन्दं गिरान्तदं दक्षिणामूर्तिमेव च ।
नारायणं तथा ब्रह्माणं सोमं काममेव च ॥ ७ ॥
जातवेदसमेव श्रीसनकं च सनातनम् ।
सनन्दनं नमामि श्रीसनत्कुमारमेव च ॥ ८ ॥
तत्पुरुषमुखं च श्रीवामदेवमुखं तथा ।
सद्योजातमघोरं तमीशानं शक्तिमेव च ॥ ९ ॥
गाणपत्यं च कौमारं शाक्तमूर्तिं नमाम्यहम् ।
शैवञ्च वैष्णवं सौरमिन्द्रं च माधवं यमम् ॥ १० ॥

रुद्रं श्रीवरुणं वन्दे विनायकं नमाम्यहम् ।
 कुबेरमथ सूर्यश्च प्रणमामि बृहस्पतिम् ॥ ११ ॥
 उशनसं नमामि श्रीकश्यपं चात्रिमेव च ।
 भरद्वाजं नमामि श्रीविश्वामित्रं च गौतमम् ॥ १२ ॥
 जमदग्निं वसिष्ठं श्रीशुकं चागस्त्यमेव च ।
 वन्दे ऋभुं निदाघं च दत्तात्रेयं नमाम्यहम् ॥ १३ ॥
 कात्यायनं च दुर्वाससं रामं पर्शुधारिणम् ।
 मरीचमङ्गिरोऽभिख्यं पुलस्त्यं पुलहं क्रतुम् ॥ १४ ॥
 भृगुं कुत्सश्च कण्वश्च व्यासं पैलं नमाम्यहम् ।
 श्रीवैशम्पायनाचार्यं जैमिनिं प्रणमाम्यहम् ॥ १५ ॥
 सुमन्तुं श्रीऋगाम्नायमूर्तिं याजुषमूर्तिकम् ।
 साममूर्तिमथर्वश्च शिक्षामूर्तिश्च कल्पकम् ॥ १६ ॥
 व्याकरणं निरुक्तश्च छन्दो ज्योतिषमूर्तिकम् ।
 अविद्याञ्चैव विद्यापादमानन्दं तुरीयकम् ॥ १७ ॥
 इतीदं गुरुदेवस्य नाम्नामष्टोत्तरं शतम् ।
 ब्रह्मज्ञानप्रदं नाम्ना श्रीहंसानन्दकौमुदीम् ॥ १८ ॥
 गुरुतत्त्वपरीवाहं दुष्प्रापं सुकृतं विना ।
 गुर्वनुग्रहसम्प्राप्यं योगिनीगणसन्निधौ ॥ १९ ॥
 यो भक्तश्चद्वया नित्यं पठेदेकाग्रमानसः ।
 गुरोः प्रसादाल्लभते सर्वमेवेप्सितं ध्रुवम् ॥ २० ॥

परायणान्ते उत्तरन्यासादि आत्मगुद्धिमन्त्रजपपर्यन्तं निर्वर्त्य आचम्य समापयेदिति
 शिवम् ॥

परमानन्दकं रूपं जगतां कारणं महत् ।
 तस्या देव्यास्तु तद्रूपमुदयास्तविवर्जितम् ॥
 महामहाब्रह्मविद्या विद्येयं कालिका मता ।
 यान्नासाद्य च निर्वाणमुक्तिमेति नराधमः ॥

—योगिनीतन्त्रम् ॥

गुरुनाथानां गणसंख्या-

१-	स्वरूपनिरूपणानन्दनाथादयः	...	...	...	...	...	...	३
२-	ऊर्ध्वनिन्दनाथादयः	...	...	...	...	...	...	३
३-	वीरभद्रानन्दनाथादयः	...	...	...	...	...	...	५
४-	प्रभासानन्दनाथादयः	...	...	...	...	...	...	६
५-	कालभैरवानन्दनाथादयः	...	...	...	...	...	...	५
६-	गोरक्षानन्दनाथादयः	...	...	...	...	...	...	९
७-	दक्षिणामूर्त्यादयः	...	...	...	...	...	...	३
८-	सोमादयः	...	...	...	...	...	...	३
९-	सनकादयः	...	...	...	...	...	...	४
१०-	तत्पुरुषमुखादयः	...	...	...	...	...	...	६
११-	गाणपत्यादयः	...	...	...	...	...	...	६
१२-	इन्द्रादयः	...	...	...	...	...	...	५
१३-	बृहस्पत्यादी	...	...	...	...	...	...	२
१४-	कश्यपादयः	...	...	...	...	...	...	१२
१५-	कात्यायनादयः	...	...	...	...	...	...	११
१६-	वेदव्यासादयः	...	...	...	...	...	...	५
१७-	ऋग्वेदमूर्त्यादयः	...	...	...	...	...	...	४
१८-	शिक्षामूर्त्यादयः	...	...	...	...	...	...	६
१९-	अविद्यापादादयः	...	...	...	...	...	...	४

आहत्य १०८

அத ஸ்ரீகுர்வஷ்டோத்தரசதநாமஸ்தோத்ரம்—

ஸ்ரீகுருபாதுகா —

ஆசமனம் —

ப்ரத்யுஹஸாந்தி: —

ப்ரானாயாம: —

ஸங்கல்ப: —

அத ஸமஷ்டிந்யாஸா: —

ஹ்ரீம் அஸ்ய ஸ்ரீஹம்ஸானந்தகௌமுத்யா நாம ஸ்ரீகுர்வஷ்டோத்தர சாத-
நாமஸ்தோதரமஹாமந்த்ரஸ்ய ஸ்ரீபரப்ரஹ்ம ருஷி: | அநுஷ்டுப்சந்த: | பரமாத்மா
ஸ்ரீபரமஹம்ஸோ குருர் தேவதா | ஹ்ரீம் பீஜம் | ஹ்ஸ்க்ஸிப்ரேம் சக்தி: | ஹ்ஸௌ:
கீலகம் | ஸ்ரீபரமஹம்ஸகுருப்ரஸாதஸித்த்யர்த்தே ஜபே விரியோக: ||

அத ருஷ்யாதிர்யாஸா: —

ஹ்ரீம் ஸ்ரீபரப்ரஹ்மர்ஷயே நமஸ்சிரஸி | அநுஷ்டுப்சந்தஸே நமோ முகே |
ஸ்ரீபரமஹம்ஸகுரவே தேவதாயை நமோ ஹ்ருதயே | ஹ்ரீம் பீஜாய நமோ
குஹ்யே | ஹ்ஸ்க்ஸிப்ரேம் சக்தயே நமஸஸ்தனயோ: | ஹ்ஸௌ: கீலகாய நமோ
நாபௌ | விரியோகாய நமஸஸர்வாங்கிக ||

மூலௌ கரௌ ஸம்ஸோத்ய ||

அத கரந்யாஸா: —

ஹ்ஸாம் அங்குஷ்டாப்யாம் நம: | ஹ்ஸீம் தர்ஜனீப்யாம் நம: | ஹ்ஸூம் மத்-
யமாப்யாம் நம: | ஹ்ஸைம் அநாமிகாப்யாம் நம: | ஹ்ஸௌம் கனிஷ்டிகாப்யாம்
நம: | ஹ்ஸ: கரதலகரப்ருஷ்டாப்யாம் நம: ||

அத அங்கந்யாஸா: —
2 3

ஹ்ஸாம் ஹ்நுதயாய நம: | ஹ்ஸீம் ஸிரஸே ஸ்வாஹா | ஹ்ஸாம் ஸிகாயை
வஷட் | ஹ்ஸைம் கவசாய ஹும் | ஹ்ஸௌம் நேத்ரத்ரயாய வெளஷட் | ஹ்ஸ:
அஸ்த்ராய பட் ||
2

அத திக்பந்த: —
2 3 3 3 4

ஹ்ஸௌ: பூர்ப்புவஸ் ஸுவரோம் இதி திக்பந்த: ||
4 3 4 3 3 3 4

அத த்யானம் —
2 4

ப்ரஹ்மானந்தம் ப்ரகாஸாபயவரதகரம் பத்மமத்யே ஸுகஸ்தம்
3 3 4 3 3 4 2 2
ஸுகலம் மால்யம் தரந்தம் ஸுசிமணிலிலஸத்கௌரவாஸோ வஸானம் |
4 3 3
காந்தாஸலிஷ்டம் தடஸ்தம் தஹரபரமஹம்ஸம் தமத்யாத்மபோதம்
2 3 4 3 4
த்யாயேத்ப்ரேம்னா க்ருபாலும் ஹ்நுதி குருமநிஸம் பக்தஸத்ய:ப்ரஸாதம் ||
4 3 3 4 3 3

அத பஞ்சோபசார பூஜா —
2

லம் ப்ருதிவ்யாத்மனே கந்தம் கல்பயாமி நம: | ஹம் ஆகாஸாத்மனே புஷ்-
2 3 4
பாணி கல்பயாமி நம: | யம் வாய்வாத்மனே தூபம்கல்பயாமி நம: | ரம் அக்ன்யாத்-
4 3
மனே தீபம் கல்பயாமி நம: | வம் அம்ருதாத்மனே அம்ருதம் மஹாநைவேத்யம் கல்-
3 3
பயாமி நம: | ஸம் ஸர்வாத்மனே ஸர்வோபசாரான் கல்பயாமி நம: ||

யோனிமுத்ராம்¹ தண்டமுத்ராம்² ச ப்ரதர்ஸ்ய ப்ரீகுருமஹாமந்த்ரம்
3 3 3 3
த்வாவிம்ஸத்யந்யூனஸங்க்யம் ஜப்த்வா ஆத்மஸுத்திமந்த்ரஜபானந்தரம்
3 2 3 4
அஷ்டோத்தரஸதநாமஸ்தோத்ரபாராயணம் குர்யாத் ||

அத ஆத்மஸுத்தி: —
2 3 4

த்வாமித்தி ஹ்வாமஹே ஸாதா வாஜ்ஸ்ய காரவ: | த்வாம் வ்ருத்ரேஷ்வந்த்ர
3 4
ஸத்ப்திம் நரஸ்த்வாம் காஷ்டாஸ்வர்வத: || த்வாம்க்னே புஷ்க்ராதத்யத்ர்வா நிர-
3 2 3 4 2
மந்தத | மூர்த்தேன விஸ்வஸ்ய வாக்த: ||
2 4 4

1, 2. 28-ஆம் பக்கம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க

அத₂ ஸ்ரீகு₃ர்வஷ்டோத்தரஸ்தநாமஸ்தோத்ரப்ராரம்ப: —₄

நமாம்யானந்தநாதம் தம் ஸ்ரீஸ்வரூபநிருபணம் ।

விமர்ஸானந்தநாதம் தம் ப்ரகாஸம் ஸ்வச்சமேவ ச ॥ 1 ॥

விலீனம் பஞ்ஜரே நாதம் ஸ்வாத்மாராமம் நமாம்யஹம் ।

ஊர்த்வமானந்தநாதம் தம் பரமம் ச ஸிவம் ததா ॥ 2 ॥

ஸ்ரீசர்ய்யானந்தநாதம் ஸ்ரீவீரபத்ரம் நமாம்யஹம் ।

ஸரவணோத்பவம் நாதம் ஸ்ரீபத்ராத்மஜமேவ ச ॥ 3 ॥

காலிகானந்தநாதம் ஸ்ரீமஹாகாலம் ப்ரபாஸகம் ।

கைவல்யானந்தநாதம் சானந்தம் ஸாந்தம் ச ஸாக்தகம் ॥ 4 ॥

மேதானந்தம் காலபைரவம் மஹாந்தம் ச ஸிம்ஹகம் ।

தாம்ரம் ஸ்ரீபீமமுன்மத்தம் வஸீகரணபைரவம் ॥ 5 ॥

மோஹனம் சைவ கோரக்ஷானந்தம் மத்ஸ்யம் ச கோங்கணம் ।

போகானந்தம் ச கல்ஹாடம் வீரேந்த்ரம் மலயாசலம் ॥ 6 ॥

மத்யானந்தம் கிரானந்தம் தக்ஷிணமூர்த்திமேவ ச ।

நாராயணம் ததா ப்ரஹ்மாணம் ஸோமம் காமமேவ ச ॥ 7 ॥

ஜாதவேதஸமேவ ஸ்ரீஸனகம் ச ஸனாதனம் ।

ஸநந்தனம் நமாமி ஸ்ரீஸனத்குமாரமேவ ச ॥ 8 ॥

தத்புருஷமுகம் ச ஸ்வாமதேவமுகம் ததா ।

ஸத்யோஜாதமகோரம் தமீஸானம் ஸக்திமேவ ச ॥ 9 ॥

காணபத்யம் ச கௌமாரம் ஸாக்தமூர்த்திம் நமாம்யஹம் ।

ஸைவஞ்ச வைஷ்ணவம் ஸௌரம்ந்த்ரம் ச மாதவம் யமம் ॥ 10 ॥

ருத்ரம் ஸ்ரீவருணம் வந்தே விநாயகம் நமாம்யஹம் ।

குபேரமத ஸூர்ய்யஞ்ச ப்ரணமாமி ப்ருஹஸ்பதிம் ॥ 11 ॥

உஸாஸம் நமாமி ஸ்ரீசுஷ்பம் சாத்ரிமேவ ச ।

பரத்வாஜம் நமாமி ஸ்ரீவிஸ்வாமித்ரம் ச கௌதமம் || 12 ||
4 3 3

ஐமதக்னிம் வஸிஷ்டம் ஸ்ரீஸுகம் சாகஸ்த்யமேவ ச |
3 3 2 3

வந்தே ரூபம் நிதாகம் ச தத்தாத்ரேயம் நமாம்யஹம் || 13 ||
3 3 4 3

காத்யாயனம் ச தூர்வாஸஸம் ராமம் பர்ஸுதாரிணம் |
3 4

மரீசமங்கிரோபிக்யம் புலஸ்த்யம் புலஹம் க்ரதும் || 14 ||
3 4 2

ப்ருகும் குத்ஸஞ்ச கண்வஞ்ச வ்யாஸம் பைலம் நமாம்யஹம் |
4 3

ஸ்ரீவைஸம்பாயனாசார்ய்யம் ஜைமினிம் ப்ரணமாம்யஹம் || 15 ||

ஸுமந்தும் ஸ்ரீருகாம்நயமூர்த்திம் யாஜுஷமூர்த்திகம் |
3

ஸாமமூர்த்திமதர்வஞ்ச ஸிக்ஷாமூர்த்திஞ்ச கல்பகம் || 16 ||
2

வ்யாகரணம் நிருக்தம் ச ச்சந்தோ ஜ்யோதிஷமூர்த்திகம் |
2 3

அவித்யாஞ்சைவ வித்யாபாதமானந்தம் துரியகம் || 17 ||
3 3 3 3

இதீதம் குருதேவஸ்ய நாம்னமஷ்டோத்தரம் ஸதம் |
3 3 3

ப்ரஹ்மானந்தப்ரதம் நாம்னா ஸ்ரீஹம்ஸானந்தகௌமுதீம் || 18 ||
3 3 3 3

குருதத்த்வபரீவாஹம் துஷ்ப்ராபம் ஸுக்ருதம் வினா |
3 3

சூர்வநுக்ரஹஸம்ப்ராப்யம் யோகினீகணஸந்திதௌ || 19 ||
3 3 3 3 4

யோ பக்தஸ்ச்ரத்தயா நித்யம் பட்டேதேகாக்ரமானஸ: |
4 3 4 2 3 3

குரோ: ப்ரஸாதால்லபதே ஸர்வமேவேப்ஸீதம் த்ருவம் || 20 ||
3 3 4 4

பாராயணந்தே உத்தரந்யாஸாதி ஆத்மஸுத்திமந்த்ரஜபர்ய்யந்தம்
3 3 4

நிர்வர்த்ய ஆசம்ய ஸமாபயேதிதி ஸிவம் ||
3

ருக்வேதத்தின் அதிபதி ப்ருஹஸ்பதி; யஜுர்வேதத்திற்கு ஸுக்ரன்; ஸாம-
வேதத்திற் ற அங்காரகன்; அதர்வவேதத்திற்கு புதன் :

ऋग्यजुषामधिपा गुरुसौम्यभीमसिता: ||

—வராஹநிஹிரரின் ஸ்வல்பஜாதகம்.

குருநாதாலும் கணஸங்க்யா

1.	ஸ்வரூபநிரூபணந்தநாதாதய:	...	...	...	...	...	...	...	...	3
	_{3 2 3}									
2.	ஊர்த்வானந்தநாதாதய:	...	...	...	...	...	...	...	...	3
	_{4 3 2 3}									
3.	வீரபத்ரானந்தநாதாதய:	...	...	...	...	...	...	...	...	5
	_{4 3 3 2 3}									
4.	ப்ரபாஸானந்தநாதாதய:	...	...	...	...	...	...	...	...	6
	_{4 3 2 3}									
5.	காலபைரவானந்தநாதாதய:	...	...	...	...	...	...	...	...	8
	_{4 3 2 3}									
6.	கோரக்ஷானந்தநாதாதய:	...	...	...	...	...	...	...	...	9
	_{3 3 2 3}									
7.	தக்ஷிணமூர்த்யாதய:	...	...	...	...	...	...	...	...	3
	_{3 3}									
8.	ஸோமாதய:	...	...	...	...	...	...	...	...	3
	₃									
9.	ஸனகாதய:	...	...	...	...	...	...	...	...	4
	₃									
10.	தத்புருஷமுகாதய:	...	...	...	...	...	...	...	...	6
	_{2 3}									
11.	காணபத்யாதய:	...	...	...	...	...	...	...	...	6
	_{3 3}									
12.	இந்த்ராதய:	...	...	...	...	...	...	...	...	8
	_{3 3}									
13.	ப்ருஹஸ்பத்யாதீ	...	...	...	...	...	...	...	...	2
	_{3 3}									
14.	கஸ்யபாதய:	...	...	...	...	...	...	...	...	12
	₃									
15.	காத்யாயனாதய:	...	...	...	...	...	...	...	...	11
	₃									
16.	வேதவ்யாஸாதய:	...	...	...	...	...	...	...	...	5
	_{3 3}									
17.	ருக்வேதமூர்த்யாதய:	...	...	...	...	...	...	...	...	4
	_{3 3 3}									
18.	ஸிக்ஷாமூர்த்யாதய:	...	...	...	...	...	...	...	...	6
	₃									
19.	அவித்யாபாதாதய:	...	...	...	...	...	...	...	...	4
	_{3 3 3}									

॥ अथ गुर्वष्टोत्तरशतनामावलिः ॥

उपचारवरिवस्यान्तर्गता—

न्यासाद्यनन्तरम्—

सर्वत्रादौ ह्रीं क्रीं हूं ह्रीं इति चतुस्तारीसंयोजनम् ।

डेऽन्तप्रतिनामोच्चारणान्ते नमःपूर्वप्रणवपल्लवितार्चनम् ॥

१.	ह्रीं क्रीं हूं ह्रीं	स्वरूपनिरूपणानन्दनाथाय	नमः ॐ	
२.	" "	स्वच्छप्रकाशविमर्शानन्दनाथाय	"	१
३.	" "	स्वात्मारामपञ्जरविलीनानन्दनाथाय	"	
४.	" "	ऊर्ध्वानन्दनाथाय	"	
५.	" "	परमशिवानन्दनाथाय	"	२
६.	" "	चय्यानन्दनाथाय	"	
७.	" "	वीरभद्रानन्दनाथाय	"	
८.	" "	शरवणभवानन्दनाथाय	"	
९.	" "	भद्रात्मजानन्दनाथाय	"	३
१०.	" "	कालिकानन्दनाथाय	"	
११.	" "	महाकालानन्दनाथाय	"	
१२.	" "	प्रभासानन्दनाथाय	"	
१३.	" "	कैवल्यानन्दनाथाय	"	
१४.	" "	आनन्दानन्दनाथाय	"	
१५.	" "	शान्तानन्दनाथाय	"	
१६.	" "	शाक्तानन्दनाथाय	"	४
१७.	" "	मेघानन्दनाथाय	"	
१८.	" "	कालभैरवानन्दनाथाय	"	
१९.	" "	महाभैरवानन्दनाथाय	"	
२०.	" "	सिंहभैरवानन्दनाथाय	"	

२१.	ह्रीं कीं हूं ह्रीं	धूम्रभैरवानन्दनाथाय	नमः ॐ
२२.	" "	भीमभैरवानन्दनाथाय	"
२३.	" "	उन्मत्तभैरवानन्दनाथाय	"
२४.	" "	वशीकरणभैरवानन्दनाथाय	" ६
२५.	" "	मोहनभैरवानन्दनाथाय	"
२६.	" "	गोरक्षानन्दनाथाय	"
२७.	" "	मत्स्यानन्दनाथाय	"
२८.	" "	कोङ्कणानन्दनाथाय	"
२९.	" "	भोगानन्दनाथाय	"
३०.	" "	कल्हाटानन्दनाथाय	"
३१.	" "	वीरेन्द्रानन्दनाथाय	"
३२.	" "	मलयाचलानन्दनाथाय	" ६
३३.	" "	मध्यानन्दनाथाय	"
३४.	" "	गिरानन्दनाथाय	"
३५.	" "	दक्षिणामूर्तये	"
३६.	" "	नारायणाय	"
३७.	" "	ब्रह्मणे	"
३८.	" "	सोमाय	"
३९.	" "	कामाय	" ७
४०.	" "	जातवेदसे	"
४१.	" "	सनकाय	"
४२.	" "	सनातनाय	"
४३.	" "	सनन्दनाय	"
४४.	" "	सनत्कुमाराय	" ८
४५.	" "	तत्पुरुषमुखाय	"
४६.	" "	वामदेवमुखाय	"
४७.	" "	सद्योजातमुखाय	"

४८.	हीं कीं हूं हीं	अघोरमुखाय	नमः ॐ	
४९.	" "	ईशानमुखाय	"	
५०.	" "	शक्तिमुखाय	"	९
५१.	" "	गाणपत्यमूर्तये	"	
५२.	" "	कौमारमूर्तये	"	
५३.	" "	शाक्तमूर्तये	"	
५४.	" "	शैवमूर्तये	"	
५५.	" "	वैष्णवमूर्तये	"	
५६.	" "	सौरमूर्तये	"	
५७.	" "	इन्द्राय	"	
५८.	" "	माधवाय	"	
५९.	" "	यमाय	"	१०
६०.	" "	रुद्राय	"	
६१.	" "	वरुणाय	"	
६२.	" "	विनायकाय	"	
६३.	" "	कुबेराय	"	
६४.	" "	सूर्याय	"	
६५.	" "	बृहस्पतये	"	११
६६.	" "	उशनसे	"	
६७.	" "	कश्यपाय	"	
६८.	" "	अत्रये	"	
६९.	" "	भरद्वाजाय	"	
७०.	" "	विश्वामित्राय	"	
७१.	" "	गौतमाय	"	१२
७२.	" "	जमदग्नये	"	
७३.	" "	वसिष्ठाय	"	
७४.	" "	शुकाय	"	

७५.	ह्रीं क्रीं हूं ह्रीं	अगस्त्याय	नमः ॐ	
७६.	" "	ऋभवे	"	
७७.	" "	निदाघाय	"	
७८.	" "	दत्तात्रेयाय	"	१३
७९.	" "	कात्यायनाय	"	
८०.	" "	दुर्वाससे	"	
८१.	" "	परशुरामाय	"	
८२.	" "	मरीचये	"	
८३.	" "	अङ्गिरसे	"	
८४.	" "	पुलस्त्याय	"	
८५.	" "	पुलहाय	"	
८६.	" "	ऋतवे	"	१४
८७.	" "	भृगवे	"	
८८.	" "	कुत्साय	"	
८९.	" "	कण्वाय	"	
९०.	" "	वेदव्यासाय	"	
९१.	" "	पैलाय	"	
९२.	" "	वैशम्पायनाय	"	
९३.	" "	जैमिनये	"	१५
९४.	" "	सुमन्तवे	"	
९५.	" "	ऋग्वेदमूर्त्तये	"	
९६.	" "	यजुर्वेदमूर्त्तये	"	
९७.	" "	सामवेदमूर्त्तये	"	
९८.	" "	अथर्ववेदमूर्त्तये	"	
९९.	" "	शिक्षामूर्त्तये	"	
१००.	" "	कल्पमूर्त्तये	"	१६
१०१.	" "	व्याकरणमूर्त्तये	"	

१०२.	हीं कीं हूं हीं	निरुक्तमूर्तये	नमः ॐ	
१०३.	" "	छन्दोमूर्तये	"	
१०४.	" "	ज्योतिषमूर्तये	"	
१०५.	" "	अविद्यापादाय	"	
१०६.	" "	विद्यापादाय	"	
१०७.	" "	आनन्दपादाय	"	
१०८.	" "	तुरीयपादाय	"	१७

अर्चनान्ते धूपदीपनैवेद्यताम्बूलनोराजनमन्त्रपुष्पाञ्जलिप्रदक्षिणनमस्काराद्युपचारानन्तरं
अर्घ्यप्रदानोत्तन्यासादि निर्वर्त्य आचम्य समापयेदिति शिवम् ॥

काली मे हृद्गुहायां विहरति सततं तां च कालीं प्रपद्ये
काल्या देव्या प्रपञ्चं ततमिदमखिलं ह्यस्तु काल्यै प्रणामः ।
काल्या मातुः परं नास्ति किमपि शरणं चास्तु काल्याः पदं मे
काल्यां लीनं मनो मे सुखमनवरतं देहि मे कालि भक्तिम् ॥

—कालिकानन्दनाथः ॥

ப்ராஹ்மணர்கள் மட்டுமே வேதாத்தியயனம் செய்யத் தகுதியும் உரிமையும்
உடையவர்கள் என்ற தவறான அபிப்பிராயம் வழங்கி வருகிறது. ஆதிகாவக்-
தொட்டு ஸமீபகாலம் வரை க்ஷத்திரியர்களும் வைஸ்யர்களும் கூட வேதாத்தியயன-
மும் வைதிக கர்மாநுஷ்டானங்களும் செய்து வந்திருக்கின்றனர்.

विशत्याशु पशुभ्यश्च कृष्यादानरुचिशुचिः ।
वेदाध्ययनसम्पन्नस्त वैश्य इति संज्ञितः ॥

—பத்ம புராணம்.

அத₂ ஸ்ரீஞர்வஷ்டோத்தரசதநாமாவலி:—

உபசாரவரிவஸ்யாந்தர்க்கதா —

3 3

ந்யாஸாத்யனந்தரம் —

ஸ்வத்ராதேன ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹும் ஹ்ரீம் இதி சதஸ்தாரீஸம்யோஜனம் ||

வேந்தப்ரதிநாமோச்சாரணந்தே நம:பூர்வப்ரணவபல்லவிதார்ச்சனம் ||

1. ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹும் ஹ்ரீம் ஸ்வரூபநிருபணானந்தநாதாய நம: ஓம்
2. " " ஸ்வச்சப்ரகாஸவிமர்ஸானந்தநாதாய நம: ஓம் 1
3. " " ஸ்வாத்மாராமபஞ்ஜரவிலீனானந்தநாதாய " 1
4. " " ஊர்த்வானந்தநாதாய " 1
5. " " பரமஸிவானந்தநாதாய " 2
6. " " சர்ய்யானந்தநாதாய " 1
7. " " வீரபத்ரானந்தநாதாய " 1
8. " " ஸரவணபவானந்தநாதாய " 1
9. " " பத்ராத்மஜானந்தநாதாய " 3
10. " " காலிகானந்தநாதாய " 1
11. " " மஹாகாலானந்தநாதாய " 1
12. " " ப்ரபாஸானந்தநாதாய " 1
13. " " கைவல்யானந்தநாதாய " 1
14. " " ஆனந்தானந்தநாதாய " 1
15. " " ஸாந்தானந்தநாதாய " 1
16. " " ஸாக்தானந்தநாதாய " 4
17. " " மேதானந்தநாதாய " 1

18.	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹ்ரீம் ஹ்ரீம்	காலபைரவானந்தநாதாய	நம: ஓம்
		4 3 2	
19.	" "	மீஹாபைரவானந்தநாதாய	"
		4 3 2	
20.	" "	ஸிம்ஹாபைரவானந்தநாதாய	"
		4 3 2	
21.	" "	தூம்ரபைரவானந்தநாதாய	"
		4 4 3 2	
22.	" "	பீமபைரவானந்தநாதாய	"
		4 4 3 2	
23.	" "	உன்மத்தபைரவானந்தநாதாய	"
		4 3 2	
24.	" "	வஸீகரணபைரவானந்தநாதாய	" 5
		4 3 2	
25.	" "	மோஹனபைரவானந்தநாதாய	"
		4 3 2	
26.	" "	கோரக்ஷானந்தநாதாய	"
		3 3 2	
27.	" "	மத்ஸ்யானந்தநாதாய	"
		3 2	
28.	" "	கோங்கணானந்தநாதாய	"
		3 2	
29.	" "	போகானந்தநாதாய	"
		4 3 3 2	
30.	" "	கல்ஹாடானந்தநாதாய	"
		3 2	
31.	" "	வீரேந்த்ரானந்தநாதாய	"
		3 3 2	
32.	" "	மலயாசலானந்தநாதாய	" 6
		3 2	
33.	" "	மத்யானந்தநாதாய	"
		4 3 2	
34.	" "	கிரானந்தநாதாய	"
		3 3 2	
35.	" "	தக்ஷிணாமூர்த்தயே	"
		3	
36.	" "	நாராயணாய	"
37.	" "	ப்ரஹ்மணே	"
		3	
38.	" "	ஸோமாய	"
39.	" "	காமாய	" 7
40.	" "	ஜாதவேதஸே	"
		3	
41.	" "	ஸனகாய	"
42.	" "	ஸனாதனாய	"
43.	" "	ஸனந்தனாய	"
		3	

44.	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹ்ரீம் ஹ்ரீம்	ஸனத்ருமாரசாய	நம: ஓம்	8
45.	" "	தத்புருஷமுகாய 2	"	
46.	" "	வாமதேவமுகாய 3 2	"	
47.	" "	ஸத்யோஜாதமுகாய 3 2	"	
48.	" "	அகோரமுகாய 4 2	"	
49.	" "	ஈசானமுகாய 2	"	
50.	" "	ஸக்திமுகாய 2	"	9
51.	" "	காணபத்யமூர்த்தயே 3	"	
52.	" "	கௌமாரமூர்த்தயே	"	
53.	" "	ஸாக்தமூர்த்தயே	"	
54.	" "	ஸைவமூர்த்தயே	"	
55.	" "	வைஷ்ணவமூர்த்தயே	"	
56.	" "	ஸௌரமூர்த்தயே	"	
57.	" "	இந்த்ராய 3	"	
58.	" "	மாதவாய 4	"	
59.	" "	யமாய	"	10
60.	" "	ருத்ராய 3	"	
61.	" "	வருணாய	"	
62.	" "	விநாயகாய	"	
63.	" "	குபேராய 3	"	
64.	" "	ஸூர்ய்யாய	"	
65.	" "	ப்ருஹஸ்பதயே 3	"	11
66.	" "	உஸன்னே	"	
67.	" "	கஸ்பபாய	"	
68.	" "	அத்ரயே	"	
69.	" "	பரத்வாஜாய 4 3	"	
70.	" "	வீஸ்வாமித்ராய	"	
71.	" "	கௌதமாய 3	"	12

72.	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹூம் ஹ்ரீம்	ஐமதக்னயே	நம: ஓம்	
73.	"	வஸிஷ்டாய	"	
74.	"	ஸாகாய	"	
75.	"	அகஸ்த்யாய	"	
76.	"	ருபவே	"	
77.	"	நிதாகாய	"	
78.	"	தத்தாத்ரேயாய	"	13
79.	"	காத்யாயனாய	"	
80.	"	துர்வாஸஸே	"	
81.	"	பரஸ்ராமாய	"	
82.	"	மரிசயே	"	
83.	"	அங்கிரஸே	"	
84.	"	புலஸ்த்யாய	"	
85.	"	புலஹாய	"	
86.	"	க்ரதவே	"	14
87.	"	ப்ருகவே	"	
88.	"	குத்ஸாய	"	
89.	"	கண்வாய	"	
90.	"	வேதவ்யாஸாய	"	
91.	"	பைலாய	"	
92.	"	வைஸம்பாயனாய	"	
93.	"	ஜைமினயே	"	15
94.	"	ஸுமந்தவே	"	
95.	"	ருக்வேதமூர்த்தயே	"	
96.	"	யஜுர்வேதமூர்த்தயே	"	
97.	"	ஸாமவேதமூர்த்தயே	"	
98.	"	அதர்வவேதமூர்த்தயே	"	
99.	"	ஸிக்ஷாமூர்த்தயே	"	

100.	ஹீம் கீரீம் ஹூம் ஹீம்	கல்பமூர்த்தயே	நம: ஓம் 16
101.	„	„ வ்யாகரணமூர்த்தயே	„
102.	„	„ நிருக்தமூர்த்தயே	„
103.	„	„ சந்தோமூர்த்தயே	„
		2 3	
104.	„	„ ஜ்யோதிஷமூர்த்தயே	„
105.	„	„ அவித்யாபாதாய	„
		3 3	
106.	„	„ வித்யாபாதாய	„
		3 3	
107.	„	„ ஆனந்தபாதாய	„
		3 3	
108.	„	„ தூரியபாதாய	„ 17
		3	

அர்ச்சனாந்தே தூபதிபனைவேத்யதாம்பூலநீராஜனமந்த்ரபுஷ்பாஞ்ஜலிப்ர-
 தக்ஷிணநமஸ்காராத்யுபசாரானந்தரம் அர்க்யப்ரதானோத்தரந்யாஸாதி நிர்வர்த்த்ய
 ஆசம்ய ஸமாபயேதிதி ஸிவம் ॥

शवशिवहृत्स्थया परमया ह्यसिमुण्डवराभयाभयो-
 रसिधृतमुण्डमाल्यशुभया विगताम्बरयासिताङ्गया ।
 श्रवणविशोभिवालयुगया शवबाहुगमेखलाभया
 पितृवनपीठयेह खलु दक्षिणकालिकयाविता वयम् ॥

—காலிகானந்த ராஜகோபாலன்.

“ராம” என்ற திருநாமம் சிவபெருமானுக்குரியது :

रामं त्रिनेत्रं सोमार्द्धधारिणं शूलिनं परम् ।
 भस्मोद्धूलितसर्वाङ्गं कर्पाद्भिनमुपास्महे ॥

— (அதர்வவேத) ராமரஹஸ்யோபநிஷத்.

॥ अथ श्रीकालभैरवद्वादशाक्षरीमहामन्त्रजपाविधिः ॥

श्रीगुरुपादुकानन्तरम्—

अथ श्रीगणेशवन्दनम्—

ह्रीं नमःश्रीकालीगणपतये ढुण्ढिराजाय ॥

अथ श्रीकालभैरववन्दनम्—

हसौः ह्रीं क्षफ्रौं नमःश्रीकालभैरवाय ॥

अथ आचमनम्—

हसौः आत्मतत्त्वं शोधयामि नमस्स्वाहा ।

ह्रीं विद्यातत्त्वं शोधयामि नमस्स्वाहा ।

क्षफ्रौं शिवतत्त्वं शोधयामि नमस्स्वाहा ।

हसौः ह्रीं क्षफ्रौं सर्वतत्त्वं शोधयामि नमस्स्वाहा ॥

अथ प्रत्यूहशान्तिः—

शुक्लाम्बरधरं —

अथ प्राणायामः—

ॐ भूः — —

अथ सङ्कल्पः—

ममोपात्तसमस्तदुरितक्षयद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं श्रीकालभैरवप्रसादसिद्धयर्थं श्रीकालभैरवप्रसादसिद्धिद्वारा मम इष्टकाम्यार्थसिद्धयर्थं मम सर्वाभीष्टसिद्धयर्थं मम चिन्तितमनोरथफलावाप्त्यर्थं श्रीकालभैरवद्वादशाक्षरीमहामन्त्रजपं करिष्ये ॥

अथ समष्टिन्यासाः—

ह्रीं अस्य श्रीकालभैरवद्वादशाक्षरीमहामन्त्रस्य आनन्दभैरव ऋषिः । जगती-
च्छन्दः । श्रीकालभैरवो देवता । ह्रीं बीजम् । हसौः शक्तिः । क्षफ्रौं कीलकम् ।
श्रीकालभैरवप्रसादसिद्धयर्थं जपे विनियोगः ॥

अथ ऋष्यादिन्यासाः—

ह्रीं श्री आनन्दभैरवर्षये नमश्शिरसि । जगतीच्छन्दसे नमो मुखे । श्रीकाल-
भैरवाय देवतायै नमो हृदये । ह्रीं बीजाय नमो गुह्ये । ह्रसौः शक्तये नमस्स्तनयोः ।
क्ष्र्फौ कीलकाय नमो नाभौ । विनियोगाय नमस्सर्वाङ्गे ॥

मूलेन करौ संशोध्य ॥

अथ करन्यासाः—

क्ष्फां अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । क्ष्फीं तर्जनीभ्यां नमः । क्ष्फूं मध्यमाभ्यां नमः ।
क्ष्फ्रै अनामिकाभ्यां नमः । क्ष्फ्रौ कनिष्ठिकाभ्यां नमः । क्ष्फः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥

अथ अङ्गन्यासाः—

क्ष्फां हृदयाय नमः । क्ष्फीं शिरसे स्वाहा । क्ष्फूं शिखायै वषट् । क्ष्फ्रै कव-
चाय हुं । क्ष्फ्रौ नेत्रत्रयाय वौषट् । क्ष्फः अस्त्राय फट् ॥

अथ दिग्बन्धः—

क्ष्फ्रौ भूर्भुवस्सुवरोम् इति दिग्बन्धः ॥

अथ ध्यानम्—

कारुण्यामृतसागरं त्रिनयनं श्रीदण्डपाणिं विभुं
विद्यामूलनिधिं जगत्प्रवरमन्त्रर्षीश्वरं मुक्तिदम् ।
ध्यायेद्ब्रह्मकपालखर्परधरं तं सारमेयस्थितं
कान्तासंयुतकालभैरवगुरुं काशीपुराधीश्वरम् ॥

अथ पञ्चोपचारपूजा—

लं पृथिव्यात्मने गन्धं कल्पयामि नमः । हं आकाशात्मने पुष्पाणि कल्पयामि
नमः । यं वाय्वात्मने धूपं कल्पयामि नमः । रं अग्न्यात्मने दीपं कल्पयामि नमः ।
वं अमृतात्मने अमृतं महानैवेद्यं कल्पयामि नमः । सं सर्वात्मने सर्वोपचारान् कल्पयामि
नमः ॥

அத மூலமந்த:—

हसौ: ह्रीं क्ष्रौं सहसे कालभैरवाय ॥

जपान्ते पुनर्हृदयाद्यङ्गन्यासा: ॥

अथ दिग्विमोक:—

क्ष्रौं भूर्भुवस्सुवरोम् इति दिग्विमोक: ॥

पुनर्ध्यानम् ॥

अवसाने लं इत्यादिपञ्चोपचारपूजां कृत्वा

आचम्य समापयेदिति शिवम् ॥

காலியின் பீஜமாகிய கீகாரத்தில் அடங்கிய க் ர் ஃ ஆகிய நான்கு மாத்ருகைகளும் முறையே தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் ஆகிய நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் உபாஸகனுக்கு வழங்கும்.

ककारं धर्मदं देवि ईकारं चार्थदायकम् ।

रकारं कामदं कान्ते सकारं मोक्षदायकम् ।

एकत्रोच्चारणाद्देवि निर्वाणमोक्षदायिनी ॥

—தோடலதந்த்ரம்.
3

வியோபாஸனத்தின் அடித்தளம் மூலமந்த்ரம். மந்த்ரத்தின் விரிவாக்கமே சக்ரம். அதுவே மேருவாக எழும்புகிறது. மந்த்ரத்தின் அபரஸ்வரூபமே தேவதை. இந்த ஸ்வரூபமே ரிஷிகளால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டு வர்ணிக்கப்பெற்று உபாஸகனின் புத்தியில் உருக்கொண்டு நிலைக்கிறது. அந்த ரிஷியும் அவர் உபதேசித்த மந்த்ரமும், அதன் எழுச்சியான தேவதா ஸ்வரூபமும் சேர்ந்து ஒருமிக்க உபாஸகனின் ஸ்தூல சரீரத்திலும் ஸூக்ஷ்ம சரீரத்திலும் பாய்ந்து தேவதா மயமாக்கிவிடுவதால் அவனது தேஹமே சக்ரமாக மாறிவிடுகிறது. அப்படி தேவதா மயமான இந்த சரீரத்திற்கு "முண்டயந்த்ரம்" எனப்பெயர். அதாவது, மாத்ருகா-க்ஷர மண்டலம் வியோபாஸமாகியுள்ள சக்ரமே (சரீரமே) "முண்டயந்த்ரம்" எனப்படும். அதுவே எல்லா யந்த்ரங்களிலும் பரமோத்க்ருஷ்டமானது:

तथा मन्त्रात्मकं चक्रं देवताया: परं वपु: ।

शिवशक्त्यात्मकं यन्त्ररूपिणी ब्रह्मरूपिणी ।

निजदेहाख्ययन्त्रं तु सर्वयन्त्रात्परं स्मृतम् ॥

—கந்தர்வ தந்த்ரம்.

அத ஸ்ரீகாலபைரவத்வாதசாக்ஷீமஹாமந்த்ரஜபவிதி: —

ஸ்ரீகுருபாதுகானந்தரம் —

அத ஸ்ரீகணேசுவந்தனம் —

ஹ்ரீம் நம்ஸ்ரீகாலிகணபதயே ண்டுண்டிராஜாய ||

அத ஸ்ரீகாலபைரவவந்தனம் —

ஹ்ஸௌ: ஹ்ரீம் க்ஷஃப்ரௌம் நம்ஸ்ரீகாலபைரவாய ||

அத ஆசமனம் —

ஹ்ஸௌ: ஆத்மதத்த்வம் ஸோதயாமி நமஸ்ஸ்வாஹா |

ஹ்ரீம் வித்யாதத்த்வம் ஸோதயாமி நமஸ்ஸ்வாஹா |

க்ஷஃப்ரௌம் சிவதத்த்வம் ஸோதயாமி நமஸ்ஸ்வாஹா |

ஹ்ஸௌ: ஹ்ரீம் க்ஷஃப்ரௌம் ஸர்வதத்த்வம் ஸோதயாமி நமஸ்ஸ்வாஹா ||

அத ப்ரத்யூஹஸாந்தி: —

ஸுக்லாம்பரதரம் — ... —

அத ப்ராணாயாம: —

ஓம் ஸ்: — ... —

அத ஸங்கல்ப: —

மமோபாத்தஸமஸ்ததுரிதக்ஷயத்வாரா ஸ்ரீபரமேஸ்வரப்ரீத்யர்த்தம் ஸ்ரீகால-
பைரவப்ரஸாதஸித்த்யர்த்தம் ஸ்ரீகாலபைரவப்ரஸாதஸித்தித்வாரா [மம இஷ்ட-
காம்யார்த்தஸித்த்யர்த்தம் மம ஸர்வாபிஷ்டஸித்த்யர்த்தம் மம, சிந்திதமனோரத-
பலாவாப்த்யர்த்தம் ஸ்ரீகாலபைரவத்வாதசாக்ஷீமஹாமந்த்ரஜபம் கரிஷ்யே ||

அத ஸமஷ்டிந்யாஸா: —

ஹ்ரீம் அஸ்ய ஸ்ரீகாலபைரவத்வாதஸாஷ்ரீமஹாமந்த்ரஸ்ய ஆனந்தபைரவ
 ருஷி: | ஜகதி ச்சந்த: | ஸ்ரீகாலபைரவோ தேவதா | ஹ்ரீம் பீஜம் | ஹ்ருஸௌ: ஸக்தி: |
 ஷ்ரீப்ரெளம் கிலகம் | ஸ்ரீகாலபைரவப்ரஸாதனித்த்யர்த்தே ஜபே விநியோக: ||

அத ருஷ்யாத்ந்யாஸா: —

ஹ்ரீம் ஆனந்தபைரவர்ஷயே நமஸ்ஸிரஸி | ஜகதிச்சந்தஸே நமோ முகே |
 ஸ்ரீகாலபைரவாய தேவதாயை நமோ ஹ்ருதயே | ஹ்ரீம் பீஜாய நமோ குஹ்யே |
 ஹ்ருஸௌ: ஸக்தயே நமஸ்ஸ்தனபோ: | ஷ்ரீப்ரெளம் கிலகாய நமோ நாபௌ |
 விநியோகாய நமஸ்ஸர்வாங்கே ||

மூலேன கரௌ ஸம்ஸோத்ய ||

அத கரந்யாஸா: —

ஷ்ரீப்ராம் அங்குஷ்டாப்யாம் நம: | ஷ்ரீப்ரீம் தர்ஜனீப்யாம் நம: | ஷ்ரீப்ரூம்
 மத்யமாப்யாம் நம: | ஷ்ரீப்ரேம் அநாமிகாப்யாம் நம: | ஷ்ரீப்ரெளம் கனிஷ்டி-
 காப்யாம் நம: | ஷ்ரீப்ர: கரதலகரப்ருஷ்டாப்யாம் நம: ||

அத அங்கந்யாஸா: —

ஷ்ரீப்ராம் ஹ்ருதயாய நம: | ஷ்ரீப்ரீம் ஸிரஸே ஸ்வாஹா | ஷ்ரீப்ரூம்
 ஸிகாயை வஷட் | ஷ்ரீப்ரேம் கவசாய ஹும் | ஷ்ரீப்ரெளம் நேத்ரத்ரயாய
 வெளஷட் | ஷ்ரீப்ர: அஸ்த்ராய பட் ||

அத திக்பந்த: —

ஷ்ரீப்ரெளம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோம் இதி திக்பந்த: ||

அத த்யானம் —
2 4

காருண்யாம்ருதஸாகரம் த்ரிநயனம் ஸ்ரீதண்டபாணிம் விபும்
3 3 3 4
வித்யாமுலநிதிம் ஜகத்ப்ரவரமந்த்ரர்ஷீஸ்வரம் முக்திதம் ।
3 4 3 3
த்யாயேத்ப்ரஹ்மகபாலகர்ப்பரதரம் தம் ஸாரமேயயஸ்திதம்
4 3 3 2 4 2
காந்தாஸம்யுகதகாலபரவகுரும் காஸ்புராதீஸ்வரம் ॥
4 3 4

அத பஞ்சோபசாரபூஜா —
2

லம் ப்ருதிவ்யாத்மனே கந்தம் கல்பயாமி நம: । ஹம் ஆகாஸாத்மனே புஷ்-
2 3 4
பாணி கல்பயாமி நம: । யம் வாய்வாத்மனே தூபம் கல்பயாமி நம: । ரம் அக்ன்-
3
யாத்மனே தீபம் கல்பயாமி நம: । வம் அம்ருதாத்மனே அம்ருதம் மஹாநைவேத்யம்
3
கல்பயாமி நம: । ஸம் ஸர்வாத்மனே ஸர்வோபசாரான் கல்பயாமி நம: ॥

அத மூலமந்த்ர: —
2

ஹ்ஸௌ: ஹ்ரீம் க்ஷிப்ரேளம் ஸஹஸே காலபரவாய ॥
2 3
ஜபாந்தே புனர்ஹ்ருதயாத்யங்கந்யாஸா: ॥
3 3 3

அத திக்விமோக: —
2 3 3

க்ஷிப்ரேளம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோம் இதி திக்விமோக: ॥
2 4 4 4 3 3
புனர்த்யானம் ॥
4

அவஸானே லம் இத்யாதிபஞ்சோபசாரபூஜாம் க்ருத்வா ஆசம்ய ஸமாப-

யேதிதி ஸிவம் ॥
3

யோஸி முத்திரையுடன் குருவையும் தேவதையையும் தரிசனம் செய்தல் மூலம் ஸாதகன் சக்திமயமாகவும் ப்ரஹ்மானந்தமயமாகவும் ஆவான்; தானே பாமாத்ம நிலை அடைவான்.

योनिमुद्रां समासाद्य स्वयं शक्तिमयोभवेत् ।

स शृङ्गाररसेनैव विहरेत्परमात्मनि ।

आनन्दमयस्सम्भूय एवयं ब्रह्मणि सम्भवेत् ॥

—கேரண்டஸம்ஹிதை

॥ अथ श्रीकालभैरवाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम् ॥

बुरुपादुका ॥

आचमनम् ॥

प्रत्यूहशान्तिः ॥

प्राणायामः ॥

सङ्कल्पः ॥

अथ समष्टिन्यासाः—

ह्रीं अस्य श्रीशाक्तानन्दपीयूषस्य नाम श्रीकालभैरवाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रमहा-
मन्त्रस्य श्री आनन्दभैरव ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । श्रीकालभैरवो देवता । ह्रीं बीजम् ।
ह्रसौः शक्तिः । क्ष्र्फ्रौं कीलकम् । श्रीकालभैरवप्रसादसिद्धयर्थे जपे विनियोगः ॥

अथ ऋष्यादिन्यासाः—

ह्रीं श्रीकालभैरवर्षये नमश्शिरसि । अनुष्टुप्छन्दसे नमो मुखे । श्रीकालभैर-
वाय देवतायै नमो हृदये । ह्रीं बीजाय नमो गुह्ये । ह्रसौः शक्तये नमस्तनयोः । क्ष्र्फ्रौं
कीलकाय नमो नाभौ । विनियोगाय नमस्सर्वाङ्गे ॥

मूलेन करौ संशोध्य ॥

अथ करन्यासाः—

क्ष्र्फ्रां अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । क्ष्र्फ्रीं तर्जनीभ्यां नमः । क्ष्र्फ्रूं मध्यमाभ्यां नमः ।
क्ष्र्फ्रैं अनामिकाभ्यां नमः । क्ष्र्फ्रौं कनिष्ठिकाभ्यां नमः । क्ष्र्फ्रः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥

अथ अङ्गन्यासाः—

क्ष्र्फ्रां हृदयाय नमः । क्ष्र्फ्रीं शिरसे स्वाहा । क्ष्र्फ्रूं शिखायै वषट् । क्ष्र्फ्रैं कवचाय
हुं । क्ष्र्फ्रौं नेत्रत्रयाय वौषट् । क्ष्र्फ्रः अस्त्राय फट् ॥

अथ दिग्बन्धः—

क्ष्र्फ्रौं भूर्भुवस्सुवरोम् इति दिग्बन्धः ॥

अथ ध्यानम्—

श्वस्थं त्रीक्षणशोभितं श्रितजनोद्धारं कृपासागरं
आम्नायास्यकरोटिखर्पकरं दण्डं धरन्तं सदा ।
श्रीकाशीपुरनायकं सकलमन्त्रर्षीश्वरं मोक्षदं
ध्यायेत्तं हृदि कालभैरवगुरुं कान्तासमेतं परम् ॥

अथ पञ्चोपचारपूजा—

लं पृथिव्यात्मने गन्धं कल्पयामि नमः । हं आकाशात्मने पुष्पाणि कल्पयामि
नमः । यं वाय्वात्मने धूपं कल्पयामि नमः । रं अग्न्यात्मने दीपं कल्पयामि नमः ।
वं अमृतात्मने अमृतं महानैवेद्यं कल्पयामि नमः । सं सर्वात्मने सर्वोपचारान् कल्पयामि
नमः ॥

योनिमुद्रां दण्डमुद्रां¹ च प्रदर्श्य श्रीकालभैरवमहामन्त्रं द्वात्रिंशदन्यूनसङ्ख्यं
जप्त्वा आत्मशुद्धिमन्त्रजपानन्तरम् अष्टोत्तरशतनामस्तोत्रपारायणं कुर्यात् ॥

अथ आत्मशुद्धिः—

त्वमग्ने प्रथमो अङ्गिरा ऋषिर्देवो देवानामभवत्शिवस्सखा । तव व्रते कवयो
विद्यनापसोऽजायन्त मरुतो भ्राजदृष्टयः । एतेनाग्ने ब्रह्मणा वावृधस्व शक्ती वा यत्ते
चक्रुमा विदा वा । उत प्रणेष्यभिवस्यो अस्मान् संनस्सृज सुमत्या वाजवत्या ॥²

अथ श्रीकालभैरवाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रप्रारम्भः—

कालभैरवदेवः कालकालः कालदण्डधृक् ।
कालात्मा काममन्त्रात्मा काशिकापुरनायकः ॥ १ ॥
करुणावारिधिः कान्तामिलितः कालिकातनुः ।
कालजः कुक्कुरारूढः कपालो कालनेमिहा ॥ २ ॥
कालकण्ठः कटाक्षानुगृहीताखिलसेवकः ।
कपालखर्परोत्कृष्टभिक्षापात्रधरः कविः ॥ ३ ॥

1 पக்கம் 28 அடிக்குறிப்பு காண்க.

2 श्रुतो अग्ने रङ्गिरस्त्वमुक्तम् । वा ५०० पत्र्यम्—80. अग्ने इति सम्बोधनं शिवस्य ललाटा-
ग्निनेत्रोद्भूतत्वात् ॥

कल्पान्तदहनाकारः कलानिधिकलाधरः ।

कपालमालिकाभूषः कालीकुलवरप्रदः ॥ ४ ॥

कालीकलावतीदीक्षासंस्कारोपासनप्रियः ।

कालिकादक्षपार्श्वस्थः कालीविद्यास्वरूपवान् ॥ ५ ॥

कालीकूच्चसमायुक्तभुवनाकूटभासुरः ।

कालीध्यानजपासक्तहृदगारनिवासकः ॥ ६ ॥

कालिकावरिवस्यादिप्रदानकल्पपादपः ।

काल्युग्रावासवब्राह्मीप्रमुखाचार्य्यनायकः ॥ ७ ॥

कङ्कालमालिकाधारी कमनीयजटाधरः ।

कोणरेखाष्टपत्रस्थप्रदेशबिन्दुपीठगः ॥ ८ ॥

कदलीकरवीरार्ककञ्जहोमार्चनप्रियः ।

कूर्मपीठादिशक्तीशः कलाकाष्ठादिपालकः ॥ ९ ॥

कटप्रूः कामसञ्चारी कामारिः कामरूपवान् ।

कण्ठादिसर्वचक्रस्थः क्रियादिकोटिदीपकः ॥ १० ॥

कर्णहीनोपवीताभः कनकाचलदेहवान् ।

कन्दराकारदहराकाशभासुरमूर्तिमान् ॥ ११ ॥

कपालमोचनानन्दः कालराजः क्रियाप्रदः ।

करणाधिपतिः कर्मकारकः कर्तृनायकः ॥ १२ ॥

कण्ठाद्यखिलदेशाहिभूषणाढ्यः कलात्मकः ।

कर्मकाण्डाधिपः किल्बिषमोची कामकोष्ठकः ॥ १३ ॥

कलकण्ठारवानन्दी कर्मश्रद्धवरप्रदः ।

कुणपाकीर्णकान्तारसञ्चारी कौमुदीस्मितः ॥ १४ ॥

किङ्किणीमञ्जुनिक्वाणकटीसूत्रविराजितः ।

कल्याणकृतकलिध्वंसी कर्मसाक्षी कृतज्ञपः ॥ १५ ॥

करालदंष्ट्रः कन्दर्पदर्पघ्नः कामभेदनः ।
 कालागुरुविलिप्ताङ्गः कातरात्तभयप्रदः ॥ १६ ॥
 कलन्दिकाप्रदः कालीभक्तलोकवरप्रदः ।
 कामिनीकाञ्चनाबद्धमोचकः कमलेक्षणः ॥ १७ ॥
 कादम्बरीरसास्वादलोलुपः काङ्क्षितार्थदः ।
 कबन्धनावः कामाख्याकाञ्च्यादिक्षेत्रपालकः ॥ १८ ॥
 कैवल्यप्रदमन्दारः कोटिसूर्यसमप्रभः ।
 क्रियेच्छाज्ञानशक्तिप्रदीपकानललोचनः ॥ १९ ॥
 काम्यादिकर्मसर्वस्वफलदः कर्मपोषकः ।
 कार्यकारणनिर्माता कारागृहविमोचकः ॥ २० ॥
 कालपर्यायमूलस्थः कार्यसिद्धिप्रदायकः ।
 कालानुरूपकर्मार्ङ्गमोषणभ्रान्तिनाशनः ॥ २१ ॥
 कालचक्रप्रभेदी कालिम्मन्ययोगिनीप्रियः ।
 काह्लादिमहावाद्यतालताण्डवलालसः ॥ २२ ॥
 कुलकुण्डलिनीशाक्तयोगसिद्धिप्रदायकः ।
 कालरात्रिमहारात्रिशिवाराव्यादिकारकः ॥ २३ ॥
 कोलाहलध्वनिः कोपी कौलमार्गप्रवर्तकः ।
 कर्मकौशल्यसन्तोषी केलिभाषणलालसः ॥ २४ ॥
 कृत्स्नप्रवृत्तिविश्वाण्डपञ्चकृत्यविधायकः ।
 कालनाथपरः कारः कालधर्मप्रवर्तकः ॥ २५ ॥
 कुलाचार्यः कुलाचाररतः कुह्लष्टमीप्रियः ।
 कर्मबन्धाखिलच्छेदी कोष्ठस्थभैरवाग्रणीः ॥ २६ ॥
 कठोरौजस्यभीष्माज्ञापालकिङ्करसेवितः ।
 कालरुद्रः कालवेलाहोरांशमूर्तिमान् करः ॥ २७ ॥

इत्युक्तं गुरुनाथस्य नाम्नामष्टोत्तरं शतम् ।

श्रीकालभैरवस्येदं रहस्यमतिपावनम् ॥ २८ ॥

श्रीशाक्तानन्दपीयूषं मोक्षसाधनमुत्तमम् ।

विद्यासर्वस्वसाराढ्यं योगिनीहृदयङ्गमम् ॥ २९ ॥

पुण्यं सुदुर्लभं गोप्यं शमथप्रदमौषधम् ।

ककारमातृकाबृंहं गुर्वनुग्रहसिद्धिदम् ॥ ३० ॥

यो जपेत्परया भक्त्या प्रेमध्यानपरस्सदा ।

गुरुप्रसादात्लभते वरं सर्वमभीप्सितम् ॥ ३१ ॥

पारायणान्ते उत्तरन्यासादि आत्मशुद्धिमन्त्रजपपर्यन्तं निर्वर्त्य आचम्य समापयेदिति
शिवम् ॥

குருவின் கருணை

சரீரம், ப்ரபஞ்சம், மனஸ், ஆத்மா, தேவதை (தேவதையே குரு)—ஆகிய இவ்வைந்தும் குரு தத்துவத்தின் “பஞ்ச ப்ரணலி” எனப்படும். ஸாதகன் சரீரத்தின் மூலம் ப்ரபஞ்சத்தை உணர்கிருன். சரீரத்தையும் ப்ரபஞ்சத்தையும் உணர்ந்த பிறகு மனஸ்ஸின் குணங்களையும் சக்திகளையும் உணர்கிருன். மனஸ்ஸின் சக்தியால் ஆத்மாவை உணர்கிருன். அதன் மூலம் தேவதையை உணர்கிருன். இதற்கெல்லாம் குருவின் கருணையான உபதேசமே காரணம். ஆகலின் ஸ்தூல சரீரத்தின் உதவியால் ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தின் தன்மைகளை உணர்ந்து, அதன் மூலம் தேவதையின் ஸ்வரூபத்தை உணர்கிருன். இதெல்லாம் குருவின் அன்பிலிருந்து சுரக்கும்.

உலகத்தின் ஆதி தாந்த்ரிகர், ஆதி சாக்தர், ஆதி குரு (ஆதி நாதர்) மஹாகாலர். ஆதி சக்தி காலி: கால சக்தி. ஆக, அடிப்படையாக, சாக்தனின் தேவதை ஸ்த்ரீ: ஒவ்வொரு ஸ்த்ரீயும் காலி. ஸ்த்ரீயுடன் எந்தவித தொடர்பும் காலி பூஜையே. “தான் காலியே” என்று அவன் உணர்வதால் ஒவ்வொரு சாக்தனும் ஸ்த்ரீயே. ஆகையால், உண்மையான காலி பக்தன் எந்த ஒரு கன்னிகைக்கோ ஸ்த்ரீக்கோ செய்யும் எச்செயலும் காலிகைக்குச் செய்யும் உபசார கைங்கர்யமாக பாவித்துச் செய்ய வேண்டும். மேலும், தன் மனோ வாக்கு காயங்களால் செய்யும் செயல்பாடுகள் அனைத்தையும் காலிக்கே அர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும்.

அத ஸ்ரீகாலபைரவாஷ்டோத்தரசதநாமஸ்தோத்ரம்.

சூரு பாதுகா ||
3 3

ஆசமனம் ||

ப்ரத்யூஹஸாந்தி: ||

ப்ராணாயாம: ||

ஸங்கல்ப: ||

அத ஸமஷ்டிந்யாஸா:—
2

ஹ்ரீம் அஸ்ய ஸ்ரீஸாக்தானந்தபீயூஷஸ்ய நாம ஸ்ரீகாலபைரவாஷ்டோத்தர-
ஸதநாமஸ்தோத்ரமஹாமந்த்ரஸ்ய ஸ்ரீ ஆனந்தபைரவ ரூஷி: | அநுஷ்டுப்சந்த: |
ஸ்ரீகாலபைரவோ தேவதா | ஹ்ரீம் பீஜம் | ஹ்ஸௌ: ஸக்தி: | க்ஷ:ப்ரௌம் கீலகம் |
ஸ்ரீகாலபைரவப்ரஸாதஸித்த்யர்த்தே ஜபே விநியோக: ||
4 3 3 4 2 3

அத ருஷ்யாதிந்யாஸா:—
2 3

ஹ்ரீம் ஸ்ரீகாலபைரவரஷ்யே நமஸ்சிரஸி | ஆநுஷ்டுப்சந்தஸே நமோ முகே |
ஸ்ரீகாலபைரவாய தேவதாயை நமோ ஹ்ருதயே | ஹ்ரீம் பீஜாய நமோ குஹ்யே |
ஹ்ஸௌ: ஸக்தயே நமஸஸ்தனயோ: | க்ஷ:ப்ரௌம் கீலகாய நமோ நாபௌ |
விநியோகாய நமஸஸர்வாங்கே ||
3 3 4

மூலேன கரௌ ஸம்ஸேராத்ய ||
4

அத கரந்யாஸா:—
2

க்ஷ:ப்ராம் அங்குஷ்டாப்யாம் நம: | க்ஷ:ப்ரீம் தர்ஜனீப்யாம் நம: | க்ஷ:ப்ரூம்
மத்யமாப்யாம் நம: | க்ஷ:ப்ரௌம் அநாமிகாப்யாம் நம: | க்ஷ:ப்ரௌம் கனிஷ்டி-
காப்யாம் நம: | க்ஷ:ப்ர: கரதலகரப்ருஷ்டாப்யாம் நம: ||
4 4 2 4 2 4

அத அங்கந்யாஸா:—
2 3

க்ஷ:ப்ராம் ஹ்ருதயாய நம: | க்ஷ:ப்ரீம் ஸிரஸே ஸ்வாஹா | க்ஷ:ப்ரூம்
2 3 2 2 2
ஸிகாயை வஷட் | க்ஷ:ப்ராம் கவசாய ஹும் | க்ஷ:ப்ரௌம் நேத்ரத்ரயாய
2 2 2
வௌஷட் | க்ஷ:ப்ர: அஸ்த்ராய பட் ||
2 2

அத திக்பந்த:—
2 3 3 3 4

க்ஷ:ப்ரௌம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோம் இதி திக்பந்த: ||
2 4 4 3 3 3 4

அத த்யானம்—
2 4

ஸ்வஸ்தம் த்ரீக்ஷண ஸோபிதம் ஸ்ரிதஜ்ஞேத்தாரம் க்ருபாஸாகரம்
2 4 3 4 3
ஆம்ந்யாஸ்யகரோடிகர்ப்பரகரம் தண்டம் தரந்தம் ஸதா |
2 3 3 4 3
ஸ்ரீகாஸீபுரநாயகம் ஸகல மந்த்ரர்ஷிஸ்வரம் மோக்ஷதம்
3
த்யாயேத்தம் ஹ்ருதி காலபைரவகுரும் காந்தாஸமேதம் பரம் |
4 3 4 3

அத பஞ்சோபசாரபூஜா—
2

லம் ப்ருதிவ்யாத்மனே கந்தம் கல்பயாமி நம: | ஹம் ஆகாஸாத்மனேபுஷ்-
2 3 4
பாணி கல்பயாமி நம: | யம் வாய்வாத்மனே தூபம் கல்பயாமி நம: | ரம்
4
அகன்யாத்மனே தீபம் கல்பயாமி நம: | வம் அம்ருதாத்மனே அம்ருதம்
3 3
மஹாநைவேத்யம் கல்பயாமி நம: | ஸம் ஸர்வாத்மனே ஸர்வோபசாரான்
3
கல்பயாமி நம: ||

யோனிமுத்ராம் தண்டமுத்ராம்¹ ச ப்ரதர்ஸ்ய ஸ்ரீகாலபைரவமஹாமந்த்ரம்
3 3 3 3 4
த்வாத்ரிம்ஸதயந்யூனஸங்க்யம் ஜப்த்வா ஆத்மஸூத்திமந்தரஜபானந்தரம் அஷ்-
3 3 2 3 4
டோத்தரஸதநாமஸ்தோத்ரபாராயணம் குர்யாத் ||

அத ஆத்மஸூத்தி:—
2 3 4

த்வம்க்னே ப்ரதமோ அங்கிரா ருஷித்தேவோ தேவானுமபவஸ்ஸிவஸ்ஸகா¹¹ |
3 2 3 3 4 2

தவ்¹ வ்ரதே¹ கவயோ¹ வித்மனா³பஸோ³ஜாயந்த³ மருதோ⁴ ப்ராஜ⁴த்ருஷ்டய: || ஏ-
 தேனா³க்னே³ ப்ரஹ்மனா³ வாவ்ருதஸ்வ⁴ ஸக்தி¹ வா¹ யத்தே¹ சக்ருமா¹ விதா³ வா¹ | உ-த
 ப்ரணேஷ்யபிவஸ்யோ⁴ அஸ்மான்¹ ஸம்நஸ்ஸருஜ¹ ஸுமத்யா¹ வாஜவத்யா¹ ||*

அத ஸீகாலபரவாஷ்டோத்தரஸதநாமஸ்தோத்ரப்ராரம்ப: —

காலபரவதேவ: காலகால: காலதண்டத்ருக் |
 காலாத்மா காமமந்த்ராத்மா காஸிகாபுரநாயக: || 1 ||
 கருணாவாரிதி: காந்தாமிலித: காலிகாதநு: |
 காலஜ: குக்குராரூட: கபாலீ காலநேமிஹர || 2 ||
 காலகண்ட: கடாஷாநுக்ருஹீ தாகிலஸேவக: |
 கபாலகர்ப்பரோத்க்ருஷ்டபிஷாபாத்ரதர: கவி: || 3 ||
 கல்பாந்ததஹனாகார: கலாநிதிகலாதர: |
 கபாலமாலிகாபூஷ: காலீகுலவரப்ரத: || 4 ||
 காலீகலாவதீதீக்ஷாஸம்ஸ்காரோபாஸனப்ரிய: |
 காலிகாதக்ஷபார்ஸ்வஸ்த: காலீவித்யாஸ்ருபவான் || 5 ||
 காலீகூர்ச்சஸமாயுக்தபுவனாகூடபாஸுர: |
 காலீத்யானஜபாஸக்தஹ்ருதகாரநிவாஸக: || 6 ||
 காலிகாவரிவஸ்யாதிப்ரதானகல்பபாதப: |
 காலயுக்ரவாஸவப்ராஹ்மீப்ரமுகாசார்யநாயக: || 7 ||
 கங்காலமாலிகாதாரீ கமனீயஜடாதர: |
 கோணரேகாஷ்டபத்ரஸ்தப்ரதேஸபிந்துபீடக: || 8 ||
 கதலீகரவீரார்க்ககஞ்ஜஹோமார்ச்சனப்ரிய: |
 கூர்ம்மபீடாதிஸக்தஸ: கலாகரஷ்டாதிபாலக: || 9 ||

*வேதத்தில் அக்னிக்கு “அங்கிரஸ்” என்ற சிறப்புப் பெயர் உண்டு. பரமசிவனின் நெற்றிக் கண்ணினின்று உற்பத்தியானதால்.

கடப்ரு: காமஸஞ்சரீ காமாசி: காமரூபவான் ।

கண்டாதிஸர்வசக்ரஸ்த: க்ரியாதிகோடிதீபக: ॥ 10 ॥
2 2 3 3

கர்ணஹிநோபவீதாப: கனகாசலதேஹவான் ।
4 3

கந்தராகாரதஹராகாஸபாஸுரமூர்த்திமான் ॥ 11 ॥
3 3 4

கபாலமோசனந்த: காலராஜ: க்ரியாப்ரத: ।
3 3

கரணாதிபதி: கர்ம்மகாரக: கர்த்ருநாயக: ॥ 12 ॥
4

கண்டாத்யகிலதேஸாஹிபூஷணாய: கலாத்மக: ।
3 3 2 3 4 4

கர்ம்மகாண்டாதிப: கில்பிஷமோசீ காமகோஷ்டக: ॥ 13 ॥
3 4 3 2

கலகண்டாரவானந்தீ கர்ம்மஸ்ரத்தவரப்ரத: ।
2 3 3 4 3

குணபாகீர்ணகாந்தாரஸஞ்சரீ கௌமுதீஸ்மித: ॥ 14 ॥
3

கிங்கிணீமஞ்ஜுநிக்வாணகடஸுத்ரவிராஜித: ।

கல்யாணக்ருத்தகலித்வம்ஸீ கர்ம்மஸாக்ஷீ க்ருதஜ்ஞப: ॥ 15 ॥
4

கராலதம்ஷ்ட்ர: கந்தர்ப்பதர்ப்பக்ன: காமபேதன: ।
3 3 3 4 4 3

காலாகுருவிலிப்தாங்க: காதார்த்தாபயப்ரத: ॥ 16 ॥
3 3 4 3

கலந்திகாப்ரத: காலீபக்தலோகவரப்ரத: ।
3 3 4 3

காமினீகாஞ்சனாபத்தமேரசக: கமலேக்ஷண: ॥ 17 ॥
3 3 4

காதம்பீரஸாஸ்வாதலோலுப: காங்க்ஷிதார்த்தத: ।
3 3 3 2 3

கபந்தநாவ: காமாக்ஸாகாஞ்சயாதிக்ஷேத்ரபாலக: ॥ 18 ॥
3 3 2 3

கைவல்யப்ரதமந்தார: கோடிஸூர்ய்யஸமப்ரப: ।
3 3 4

க்ரியேச்சாஜ்ஞானஸக்திப்ரதீபகானலோசன: ॥ 19 ॥
2 3

கார்யாதி கர்ம்மஸர்வஸ்வபலத: கர்ம்மபோஷக: ।
3 2 3

கார்ய்யகாரணநிர்மாதர காராக்ருஹவிமோசக: ॥ 20 ॥
3

காலபர்ய்யாயமூலஸ்த: கார்ய்யஸித்திப்ரதாயக: ।
2 3 4 3

காலாநுரூபகர்ம்மாங்கமோஷணப்ராந்திகாஸன: ॥ 21 ॥
3 4

காலசக்ரப்ரபேதி காலிம்மன்யயோகினிப்ரிய: |
4 3 3

காஹலாதிமஹாவாத்யதாலதாண்டவலாலஸ: || 22
3 3 3

குலகுண்டலினிஸாக்தயோகனித்திப்ரதாயக: |
3 3 3 4 3

காலராத்ரிமஹாராத்ரிஸிவாராத்ரியாதிகாரக: || 23 ||
3

கோலாஹலத்வனி: கோபி கௌலமார்க்கப்ரவர்த்தக: |
4 3 3

கர்ம்மகௌஸல்யஸந்தோஷி கேலிபாஷணலாலஸ: || 24 ||
4

க்ருத்ஸன்னப்ரவ்ருத்தவிஸ்வாண்டபஞ்சக்ருத்யவிதாயக: |
3 4

காலநாதபர: கார: காலதர்ம்மப்ரவர்த்தக: || 25 ||
2 4

குலாசார்ய்ய: குலாசாரத: குஹ்வஷ்டமீப்ரிய: |

கர்ம்மபந்தாகிலச்சேதி கோஷ்டஸ்தபரவாக்ரண: || 26 ||
3 4 2 2 2 2 2 2 4 3

கடோரௌஜஸ்யபீஷ்மாஜ்ஞாபாலகிங்கரஸேவித: |
2 4

காலருத்ர: காலவேலாஹாராம்ஸமூர்த்திமான் கர: || 27 ||
3

இத்யுக்தம் குருநாதஸ்ய நாம்ஸுமஷ்டோத்தரம் ஸதம் |
3 2

ஸ்ரீகாலபரவஸ்யேதம் ரஹஸ்யமதிபாவனம் || 28 ||
4 3

ஸ்ரீஸாக்தானந்தபீயுஷம் மோக்ஷஸாதனமுத்தமம் |
3 4

வித்யாஸர்வஸ்வஸாராடியம் யோகினிஹ்ருதயங்கமம் || 29 ||
3 4 3 3

புண்யம் ஸுதூர்லபம் கோப்யம் ஸமதப்ரதமௌஷதம் |
3 4 3 2 3 4

ககாரமாத்ருகாப்ரும்ஹம் சூர்வநுக்ரஹஸித்திதம் || 30 ||
3 3 3 3 4 3

யோ ஜபேத்பரயா பக்த்யா ப்ரேமத்யான பரஸ்ஸதா |
4 4 3

குருப்ரஸாதால்லபதே வரம் ஸர்வமபீப்ஸிதம் || 31 ||
3 3 4 4

பாராயணந்தே உத்தரந்யாஸாதி ஆத்மஸுத்திமந்த்ரஜபர்யந்தம் நிர்

வர்த்ய ஆசம்ய ஸமாபயேதிதி ஸிவம் ||
3

॥ अथ श्रीकालभैरवाष्टोत्तरशतनामावलिः ॥

उपचारवरिवस्यान्तर्गता—

न्यासाद्यनन्तरम्—

सर्वत्रादौ ह्रीं क्रीं हूं ह्रीं इति चतुस्तारीसंयोजनम् । डेऽन्तप्रतिनामोच्चारणान्ते
नमः पूर्वप्रणवपल्लवितार्चनम् ॥

१.	ह्रीं क्रीं हूं ह्रीं	कालभैरवदेवाय	नमः ॐ	
२.	”	”	”	
३.	”	”	”	
४.	”	”	”	
५.	”	”	”	
६.	”	”	”	१
७.	”	”	”	
८.	”	”	”	
९.	”	”	”	
१०.	”	”	”	
११.	”	”	”	
१२.	”	”	”	
१३.	”	”	”	२
१४.	”	”	”	
१५.	”	”	”	
१६.	”	”	”	
१७.	”	”	”	३
१८.	”	”	”	

१९.	ह्रीं क्रीं हूं ह्रीं	कलानिधिकलाधराय	नमः ॐ	
२०.	„ „	कपालमालिकाभूषाय	„	
२१.	„ „	कालोकुलवरप्रदाय	„	४
२२.	„ „	कालीकलावतीदीक्षासंस्कारोपासनप्रियाय	„	
२३.	„ „	कालिकादक्षपार्श्वस्थाय	„	
२४.	„ „	कालीविद्यास्वरूपवते	„	५
२५.	„ „	कालीकूर्चसमायुक्तभुवनाकूटभासुराय	„	
२६.	„ „	कालीध्यानजपासक्तहृदगारनिवासकाय	„	६
२७.	„ „	कालिकावरिवस्यादिप्रदानकल्पपादपाय	„	
२८.	„ „	काल्युग्रावासवब्राह्मीप्रमुखाचार्य्यनायकाय	„	७
२९.	„ „	कङ्कालमालिकाधारिणे	„	
३०.	„ „	कमनीयजटाधराय	„	
३१.	„ „	कोणरेखाष्टपत्रस्थप्रदेशबिन्दुपीठगाय	„	८
३२.	„ „	कदलीकरवीरार्ककञ्जहोमार्चनप्रियाय	„	
३३.	„ „	कूर्मपीठादिशक्तीशाय	„	
३४.	„ „	कलाकाष्ठादिपालकाय	„	९
३५.	„ „	कटप्रुवे	„	
३६.	„ „	कामसञ्चारिणे	„	
३७.	„ „	कामारये	„	
३८.	„ „	कामरूपवते	„	
३९.	„ „	कण्ठादिसर्वचक्रस्थाय	„	
४०.	„ „	क्रियादिकोटिदोपकाय	„	१०
४१.	„ „	कर्णहीनोपवीताभाय	„	
४२.	„ „	कनकाचलदेहवते	„	
४३.	„ „	कन्दराकारदहराकाशभासुरमूर्तिमते	„	११
४४.	„ „	कपालमोचनानन्दाय	„	
४५.	„ „	कालराजाय	„	

४६.	ह्रीं कीं हूं ह्रीं	क्रियाप्रदाय	नमः ॐ	
४७.	" "	करणाधिपतये	"	
४८.	" "	कर्मकारकाय	"	
४९.	" "	कर्तृनायकाय	"	१२
५०.	" "	कण्ठाद्यखिलदेशाहिभूषणाढ्याय	"	
५१.	" "	कलात्मकाय	"	
५२.	" "	कर्मकाण्डाधिपाय	"	
५३.	" "	किल्बिषमोचने	"	
५४.	" "	कामकोष्ठकाय	"	१३
५५.	" "	कलकण्ठारवानन्दिने	"	
५६.	" "	कर्मश्रद्धवरप्रदाय	"	
५७.	" "	कुणपाकीर्णकान्तारसञ्चारिणे	"	
५८.	" "	कौमुदीस्मिताय	"	१४
५९.	" "	किङ्किणीमञ्जुनिक्वाणकटीसूत्रविराजिताय	"	
६०.	" "	कल्याणकृतकलिध्वंसिने	"	
६१.	" "	कर्मसाक्षिणे	"	
६२.	" "	कृतज्ञपाय	"	१५
६३.	" "	करालदंष्ट्राय	"	
६४.	" "	कन्दर्पदर्पघ्नाय	"	
६५.	" "	कामभेदनाय	"	
६६.	" "	कालागुरुविलिप्ताङ्गाय	"	
६७.	" "	कातरार्त्ताभयप्रयाय	"	१६
६८.	" "	कलन्दिकाप्रदाय	"	
६९.	" "	कालीभक्तलोकवरप्रदाय	"	
७०.	" "	कामिनीकाञ्चनाबद्धमोचकाय	"	
७१.	" "	कमलेक्षणाय	"	१७
७२.	" "	कादम्बरीरसास्वादलोलुपाय	"	

७३.	"	"	काङ्क्षितार्थदाय	नमः ॐ	
७४.	"	"	कबन्धनावाय	"	
७५.	"	"	कामाख्याकाञ्च्यादिक्षेत्रपालकाय	"	१८
७६.	"	"	कैवल्यप्रदमन्दाराय	"	
७७.	"	"	कोटिसूर्यसमप्रभाय	"	
७८.	"	"	क्रियेच्छाज्ञानशक्तिप्रदीपकानललोचनाय	"	१९
७९.	"	"	काम्यादिकर्मसर्वस्वफलदाय	"	
८०.	"	"	कर्मपोषकाय	"	
८१.	"	"	कार्यकारणनिर्मात्रे	"	
८२.	"	"	कारागृहविमोचकाय	"	२०
८३.	"	"	कालपर्यायिमूलस्थाय	"	
८४.	"	"	कार्यसिद्धिप्रदायकाय	"	
८५.	"	"	कालानुरूपकर्माङ्गमोषणभ्रान्तिनाशनाय	"	२१
८६.	"	"	कालचक्रप्रभेदिने	"	
८७.	"	"	कालिम्मन्ययोगिनीप्रियाय	"	
८८.	"	"	काहलादिमहावाद्यतालताण्डवलालसाय	"	२२
८९.	"	"	कुलकुण्डलिनीशाक्तयोगसिद्धिप्रदायकाय	"	
९०.	"	"	कालरात्रिमहारात्रिशिवारात्र्यादिकारकाय	"	२३
९१.	"	"	कोलाहलध्वनये	"	
९२.	"	"	कोपिने	"	
९३.	"	"	कौलमार्गप्रवर्तकाय	"	
९४.	"	"	कर्मकौशल्यसन्तोषिणे	"	
९५.	"	"	केलिभाषणलालसाय	"	२४
९६.	"	"	कृत्स्नप्रवृत्तिविश्वाण्डपञ्चकृत्यविधायकाय	"	
९७.	"	"	कालनाथपराय	"	
९८.	"	"	काराय	"	
९९.	"	"	कालधर्मप्रवर्तकाय	"	२५

१००.	हीं कीं हं हीं	कुलाचार्याय	नमः ॐ	
१०१.	” ”	कुलाचाररताय	”	
१०२.	” ”	कुह्वष्टमीप्रियाय	”	
१०३.	” ”	कर्मबन्धाखिलच्छेदिने	”	
१०४.	” ”	कोष्ठस्थभैरवाग्रण्ये	”	२६
१०५.	” ”	कठोरौजस्यभीष्माज्ञापालकिङ्करसेविताय	”	
१०६.	” ”	कालरुद्राय	”	
१०७.	” ”	कालवेलाहोरांशमूर्तिमते	”	
१०८.	” ”	कराय	”	२७

अर्चनान्ते धूपदीपनैवेद्यताम्बूलनीराजनमन्त्रपुष्पाञ्जलिप्रदक्षिणनमस्काराद्युपचारानन्तरम्
अर्घ्यप्रदानोत्तरन्यासादि निर्वर्त्य आचम्य समापयेदिति शिवम् ॥

நிர்க்குண ப்ரஹ்மமானது கருணாஸ ப்ரவாஹத்தால் ஸ்குணமாகிறது. அங்ஙனமாக, ப்ரஹ்மத்தின் ஒரு பாங்காகிய ஜ்ஞானசக்தியானது ஜீவகாருண்யத்தால், குரு தத்துவத்தின் வ்யக்கமூர்த்தியான காலிகையின் ஸ்வரூபத்தில் ஸாக்ஷாத்கரித்து, பக்தர்களுக்கு ப்ரஹ்ம-ஜ்ஞானம் அருளி, பரமாநுக்ரஹம் செய்கிறது.

मातस्त्वत्परमं रूपं न च जानाति कश्चन ।

काल्यादिस्थूलयद्रूपं तदर्चन्तिदिवौकसः ॥

—விஷ்ணு யாமலம்.

ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருளாக நினைத்து மயங்குவது மோஹமெனப்படும். பல-ஹீனபுத்தி உள்ளவர்களின் இத்தகைய மோஹத்தை ஜ்ஞான சக்தியின் ஸ்ரூபமான “பத்ராத்ம-ஜன்” என்ற தன் கத்தியினால் வெட்டி எறிந்து, தன் பக்தர்களுக்கு தெளிவான புத்தி ஏற்பட அருள்கிறான் காலிகை :

तस्मात् ज्ञानासिना तूर्णम् अशेषं कर्मबन्धनम् ।

कामाकामकृतं छित्वा शुद्रश्चात्मनि तिष्ठति ॥

—சிவதர்மமோத்தரம்

पापपुण्यं पशुं हत्वा ज्ञानखड्गेन शाम्भवि ॥

—யாகினிதந்தரம்.

அத ஸீகாலபைரவாஷ்டோத்தரசதநாமாவலி:

உபசா ரவரிவஸ்யாந்தர்க்கதா—

ந்யாஸாத்யனந்தரம்—

ஸர்வத்ராடுள ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹூம் ஹ்ரீம் இதி சதுஸ்தாரீஸம்யோஜனம் ।
நேசந்தப்ரதிநாமோச்சாரணந்தே நம:பூர்வப்ரணவபல்லவீதார்ச்சனம் ॥

1.	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹூம் ஹ்ரீம் காலபைரவதேவாய	நம: ஓம்
2.	” ” காலகாலாய	”
3.	” ” காலதண்டத்ருஜே	”
4.	” ” காலாத்மனே	”
5.	” ” காமமந்த்ராத்மனே	” 1
6.	” ” காஸிகாபுரநாயகாய	”
7.	” ” கருணாவாரிதயே	”
8.	” ” காந்தாமிலிதாய	”
9.	” ” காலிகாதநவே	”
10.	” ” காலஜாய	”
11.	” ” குக்குராருடாய	”
12.	” ” கபாலினே	”
13.	” ” காலநேமிக்னே	” 2
14.	” ” காலகண்டாய	”
15.	” ” கடாஷாநுக்ருஹீதாஸிலஸேவகாய	”
16.	” ” கபாலகர்ப்பரோத்க்ருஷ்டபிக்ஷா- பாத்ரதராய	”
17.	” ” கவயே	” 3
18.	” ” கல்பாந்ததஹனாகாராய	”

19.	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹ்ரீம் ஹ்ரீம்	கலாநிதி கலாதராய	நம: ஓம்
20.	,,	,, கபாலமாலிகாபூஷாய	,,
21.	,,	,, காலீகுலவரப்ரதாய	,, 4
22.	,,	,, காலீகலாவதி தீக்ஷாஸம்ஸ்காரோபாஸன- ப்ரியாய	,,
23.	,,	,, காலிகா தக்ஷபார்ஸ்வஸ்தாய	,,
24.	,,	,, காலீவித்யாஸ்வரூபவதே	,, 5
25.	,,	,, காலீகூர்ச்சஸமாயுக்தபுவனாகூடபாஸுராய	,,
26.	,,	,, காலீத்யான ஜபாஸக்த ஹ்ருதகார- நிவாஸகாய	,, 6
27.	,,	,, காலிகாவரிவஸ்யாநிப்ரதானகல்பபாதபாய	,,
28.	,,	,, காலீயுக்தராவாஸவப்ரஹ்மீப்ரமுகாசார்ய- நாயகாய	,, 7
29.	,,	,, கங்காலமாலிகாதாரிணே	,,
30.	,,	,, கமனீயஜடாதராய	,,
31.	,,	,, கோணரேகாஷ்டபத்ரஸ்தப்ரதேஸபிந்து- பீடகாய	,, 8
32.	,,	,, கதலீகரவீரார்த்தகஞ்ஜேஹாமார்ச்சன- ப்ரியாய	,,
33.	,,	,, கூர்ம்மபீடாதிஸக்தீஸாய	,, 9
34.	,,	,, கலாகாஷ்டாதிபாலகாய	,,
35.	,,	,, கடப்ருவே	,,
36.	,,	,, காமஸஞ்சாரிணே	,,
37.	,,	,, காமாரயே	,,
38.	,,	,, காமரூபவதே	,,
39.	,,	,, கண்டாதிஸர்வசக்தஸ்தாய	,,

40.	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹும் ஹ்ரீம்	க்ரியாதி ₃ கோடி ₃ திபகாய	நம: ஓம் 10
41.	„ „	கர்ணஹீ ₄ னோபவீதாபாய	„
42.	„ „	கனகாசலதேஹவதே ₃	„
43.	„ „	கந்தராகாரதஹராகாஸபாஸுரமூர்த்திமதே _{3 3 4}	„ 11
44.	„ „	கபாலமோசனானந்தாய ₃	„
45.	„ „	காலராஜாய	„
46.	„ „	க்ரியாப்ரதாய ₃	„
47.	„ „	கரணாதிபதயே ₄	„
48.	„ „	கர்ம்மகாரகாய	„
49.	„ „	கர்த்ருநாயகாய	„ 12
50.	„ „	கண்டாத்யகிலதேஸாஹிபூஷனா _{2 3 2 3 4 4} ட்யாய	„
51.	„ „	கலாத்மகாய	„
52.	„ „	கர்ம்மகாண்டாதிபாய _{3 4}	„
53.	„ „	கில்பிஷமோஸினே ₃	„
54.	„ „	காமகோஷ்டகாய ₂	„ 13
55.	„ „	கலகண்டாரவானந்தினே _{2 3}	„
56.	„ „	கர்ம்மஸ்ரத்தவரப்ரதாய _{3 4 3}	„
57.	„ „	குணபாகீர்ணகாந்தாரஸஞ்சாரினே	„
58.	„ „	கௌமுதிஸ்மிதாய ₃	„ 14
59.	„ „	கிங்கினீமஞ்ஜுநிக்வாணகடஸூத்ர- விராஜிதாய	„
60.	„ „	கல்யாணக்ருத்கலித்வம்ஸினே ₄	„
61.	„ „	கர்ம்மஸாக்ஷினே	„
62.	„ „	க்ருதஜ்ஞபாய	„ 15
63.	„ „	கராலதம்ஷ்ட்ராய ₃	„
64.	„ „	கந்தர்ப்பதார்ப்பக்யை _{3 3 4}	„

65.	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹும் ஹ்ரீம்	காமபேதனய	நம: ஓம்
66.	"	"	"
67.	"	"	"
68.	"	"	"
69.	"	"	"
70.	"	"	"
71.	"	"	"
72.	"	"	"
73.	"	"	"
74.	"	"	"
75.	"	"	"
76.	"	"	"
77.	"	"	"
78.	"	"	"
79.	"	"	"
80.	"	"	"
81.	"	"	"
82.	"	"	"
83.	"	"	"
84.	"	"	"
85.	"	"	"
86.	"	"	"
87.	"	"	"
88.	"	"	"
89.	"	"	"

90.	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹும் ஹ்ரீம்	காலராத்ரிமஹாராத்ரிசிவாராத்ரியாதி- 3	நம: ஓம்
		காரகாய	”
91.	”	” கோலாஹலத்வனயே 4	”
92.	”	” கோபினே	”
93.	”	” கௌலமார்க்கப்ரவர்த்தகாய 3 3	”
94.	”	” கர்ம்மகௌஸல்யஸந்தோஷினே	”
95.	”	” கேலிபாஷணலாலஸாய 4	”
96.	”	” க்ருத்ஸநப்ரவ்ருத்தவிஸ்வாண்டபஞ்ச- 3	
		க்ருத்யவிதாயகாய 4	”
97.	”	” காலநாதபராய 2	”
98.	”	” காராய	”
99.	”	” காலதர்ம்மப்ரவர்த்தகாய 4	”
100.	”	” குலாசார்ய்யாய	”
101.	”	” குலாசாரரதாய	”
102.	”	” குஹ்வஷ்டமீப்ரியாய	”
103.	”	” கர்ம்மபந்தாகிலச்சேதினே 3 4 2 2 3	”
104.	”	” கோஷ்டஸ்தபைரவாக்ரண்யே 2 2 4 3	”
105.	”	” கடோரௌஜஸ்யபீஷ்மாஜ்ஞாபால- 2 4	
		கிங்கரஸேவிதாய	”
106.	”	” காலருத்ராய 3	”
107.	”	” காலவேலாஹாராமஸ்மூர்த்திமதே	”
108.	”	” கராய	”

அர்ச்சனாந்தே தூபதிபனைவேத்யதாம்பூலநீராஜனமந்த்ரபுஷ்பாஞ்ஜலிப்ரத-
4 3 3 3
க்ஷிணநமஸ்காராத்யுபசாரானந்தரம் அர்க்யப்ரதானோத்தரந்யாஸாதி நிர்வர்த்த்ய
3 4 3 3
ஆசம்ய ஸமாபயேதிதி சிவம் ||
3

इमं नो हव्यं विहवे जुषस्वास्म कुल्मो हरिवो मेदिनं त्वा ॥ ४५ ॥ यां कल्पयन्ति
 नोऽरयः क्रूरां कृत्यां वधूमिव । तां ब्रह्मणाप निर्णुद्यः प्रत्यक्कर्तारमृच्छतु ॥ ४६ ॥
 शीर्षण्वतीं कर्णवतीं विषुरुपां भयङ्करीम् । यः प्राहिणोदिहाद्य त्वां वि तं त्वं योजया-
 सुभिः ॥ ४७ ॥ येन दिष्टेह वहसि प्रतिकूलमघायिनि । तमेवेतो निवर्त्तस्व मास्मान्
 मृच्छो अनागसः ॥ ४८ ॥ अभिवर्त्तस्व कर्तारं निरस्तास्माभिरोजसा । आयुरस्य
 निकृन्तस्व प्रजां च पुरुषादिनि ॥ ४९ ॥ यस्त्वा कृत्ये चकोरह तं त्वं गच्छ पुनर्नवे ।
 अरातीः कृत्ये नाशय सर्वाश्च यातुधान्यः ॥ ५० ॥ क्षिप्रं कृत्ये निवर्त्तस्व कर्तुरेव
 गृहान् प्रति । पशूश्चैवास्य नाशय वीरांश्चास्य निवर्हय ॥ ५१ ॥ यस्त्वा कृत्ये प्रजि-
 घाय विद्वाँः अविदुषो गृहान् । तस्यैवेतः परेत्याशु तनुं कृधि परुष्परुः ॥ ५२ ॥ प्रतीचीं
 त्वापसेधतु ब्रह्म रोचिण्वमित्त्रहा । अग्निश्च कृत्ये रक्षोहारिप्रहा चाज एकपात् ॥ ५३ ॥
 यथा त्वाङ्गिरसः पूर्वे भृगवश्चापसेधिरे । अत्रयश्च वसिष्ठाश्च तथैव त्वापसेधिम ॥ ५४ ॥
 यस्ते परुषि सन्दधौ रथस्येव विभुधिया । तं गच्छ तत्र तेज्यनमज्ञातस्ते अयं जनः ॥ ५५ ॥
 यो नः कश्चिद्रणस्थो वा कश्चिद्भान्योऽभिहिंसति । तस्य त्वं द्रोरिवेद्वोऽग्निस्तनूमृच्छस्व
 हेडिता ॥ ५६ ॥ भवाशर्वा देवहेडिमस्यत पापकृत्वने । हरस्वती त्वं च कृत्ये मो-
 च्छिषस्तस्य किञ्चन ॥ ५७ ॥ यो नः कश्चिद्रुहारातिर्मनसा प्रतिभूषति । दूरस्थो
 वान्तिकस्थो वा तस्य हृद्यमसृक् पिब ॥ ५८ ॥ येनासि कृत्ये प्रहिता दूढयेनास्मज्जि-
 घांसया । तस्य व्यानच्चाव्यानच्च हिनस्तु हरसाशनिः ॥ ५९ ॥ ये नश्शिवासः
 पन्थानः परायन्ति परावतम् । तैर्देवि रात्र्याः कृत्या नो गमयस्वानुकृत्ये ॥ ६० ॥

यदि वैषि द्विपद्यस्मान् यदि वैषि चतुष्पदी । निरस्तेतो व्रजास्माभिः कर्तुरष्टापदी
 गृहान् ॥ ६१ ॥ यो नश्शपादशपतो यश्च नश्शपतशपात् । वृक्षमिव विद्युदाशु
 तमामूलादनु शोषय ॥ ६२ ॥ यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्ट्यघायुर्यश्च नश्शपात् । शुने पिष्ट-
 मिव क्षामं तं प्रत्यस्य स्वमृत्यवे ॥ ६३ ॥ यश्च सापत्नश्शपथो यश्च यामी शपाति नः ।
 ब्रह्मा च यत्क्रुद्धश्शपात्सर्वं तत्क्रुध्यधस्पदम् ॥ ६४ ॥ सबन्धुश्चाप्यबन्धुश्च यो अस्माँ
 अभिदासति । तस्य त्वं भिन्द्यधिष्ठाय पदा विस्फूर्य तत्तिष्ठरः ॥ ६५ ॥ अभिप्रेहि
 सहस्राक्षं युक्ता तु शपथं रथे । शत्रूनन्विच्छती कृत्ये वृकीवाविमतो गृहान् ॥ ६६ ॥
 परि णो वृद्धि शपथान् दहन्नग्निरिव हृदम् । शत्रून्नेवाभितो जहि दिव्या वृक्षमिवाशनिः
 ॥ ६७ ॥ शत्रून् मे प्रोथ शपथात् कृत्याश्च सुहृदोऽसुहृत् । जिह्वाश्चलक्षणाश्च दुर्हृद-
 स्समिद्धं जातवेदसम् ॥ ६८ ॥ असपत्नं पुरस्तान्नश्शिवं दक्षिणतः कृधि । अभयं सततं
 पश्चाद्भुद्रमुत्तरतो गृहे ॥ ६९ ॥ परेहि कृत्ये मा तिष्ठ विद्वस्येव पदं नय । मृगस्य
 हि मृगारिप्रो न त्वा नीकर्तुमर्हति ॥ ७० ॥ अघ्न्यास्येव घोररूपे विषुरूपेऽविनाशिनि ।
 जृम्भिता प्रतिगृष्णीष्व स्वयमादाय चाद्भुतम् ॥ ७१ ॥ त्वमिन्द्रो यमो वरुणस्त्व-
 मापोऽग्निरथानिलः । त्वं ब्रह्मा चैव रुद्रश्च त्वष्टा चैव प्रजापतिः ॥ ७२ ॥ आवर्त्तध्वं
 निवर्त्तध्वमृतवः परिवत्सराः । अहोरात्राश्चाब्दाश्च त्वं दिशः प्रदिशश्च मे ॥ ७३ ॥
 त्वं यमं वरुणं सोमं त्वमापोऽग्निमथानिलम् । अत्राहृत्य पशूश्चैवमुत्पादयसि चाद्भुतम्
 ॥ ७४ ॥ ये मे दमे दारुगर्भे शयानं धिया सहितं पुरुषं निजह्नुः । कुम्भीपाकं नरकं
 ग्रीवबद्धं हता एवं पुरुषासो यमस्य ॥ ७५ ॥ अभ्यक्ताक्ता स्वलङ्कृता सर्वं नो दुरित

दह । जानीथाश्चैव कृत्यानां कर्तृन् नृन् पापचेतसः ॥ ७६ ॥ यथा हन्ति पुरासीन्
 तथैवेष्वा सुकृन्नरः । तथा त्वया युजा वयं निकृष्म स्थास्तु जङ्गमम् ॥ ७७ ॥ उत्तिष्ठैव
 परेहीतो अज्ञाते किमिहेच्छसि । ग्रीवास्ते कृत्ये पादौ चाभिकत्स्यामि विद्रव ॥ ७८ ॥
 स्वायसास्सन्ति नोऽस्यो विद्य चैव परूषि ते । तैस्ते निकृष्मस्तान्युग्रे यदि नो जीवयस्वरीन्
 ॥ ७९ ॥ मास्योच्छिषो द्विपदं मोत किञ्चिच्चतुष्पदम् । मा ज्ञातीननुजान् पूर्वान् मा
 वेशि प्रतिवेशिनौ ॥ ८० ॥ शत्रूयता प्रहितासि दूढयेनाभि यथायतः । ततस्तथा त्वा
 नुदतु योऽयमन्तर्मयि श्रितः ॥ ८१ ॥ एवं त्वं निकृतास्माभिर्व्रंहाणा देवि सर्वशः ।
 यथेतमाश्रिता गत्वा पापधीनिव नो जहि ॥ ८२ ॥ यथा विद्युद्धतो वृक्ष आमूलादनु
 शुष्यति । एवं स प्रतिशुष्यतु यो मे पापं चिकीर्षति ॥ ८३ ॥ यथा प्रतिशुको भूत्वा
 तमेव प्रतिधावति । पापं तमेव धावतु यो मे पापं चिकीर्षति ॥ ८४ ॥ यो नस्स्वो
 अरणो यश्च निष्ठयो जिघांसति । देवास्तं सर्वे धूर्वन्तु ब्रह्म वर्म ममान्तरम् ॥ ८५ ॥
 उत्त्वा मन्दन्तु स्तोमाः कृणुष्व राधो अद्रिवः । अव ब्रह्मद्विषो जहि ॥ ८६ ॥ कुर्वे ते
 मुखं रौद्रं नन्दिज्ञानन्दमावह । ज्वरमृत्युभयं घोरं विश नाशय मे ज्वरम् ॥ ८७ ॥ यो
 मे करोति प्रद्वारे यो गृहे यो निवेशने । यो मे केशनखे कुर्यादिञ्जने दन्तधावने ॥ ८८ ॥
 प्रतिसर प्रतिधाव कुमारीव पितुर्गृहान् । मूर्धनिमेषां स्फोटय पदमेषां कुले कृधि ॥ ८९ ॥
 ये नो रयि दुश्चरितासो अग्ने जह्नुर्मत्तासो अनृतं वदन्तः । तेषां वपूष्यचिषां जातवेद-
 षशुष्कं न वृक्षमभिसन्दहस्व ॥ ९० ॥ कृष्णवर्णं महद्रूपे बृहत्कर्णं महद्भुजे । देवि
 देवि महादेवि मम शत्रून् विनाशय ॥ ९१ ॥ खट् फट् जहि महाकृत्ये विधूमाग्नि-

समप्रभे । जहि शत्रूस्त्रिशूलेन क्रुध्यस्व पिव शोणितम् ॥ ९२ ॥ ये द्रुह्य ऋजवे
मह्यमग्ने कदाधियो दुर्मदा अश्मनासः । आबध्यैतान् शोचिषा विध्य तन्तून् वैवस्वत-
स्य सदनं नयस्व ॥ ९३ ॥ हिमस्य त्वा जरायुणा शाले परिव्ययामसि । उत हृदो हि
नो धियोऽग्निर्ददातु भेषजम् ॥ ९४ ॥ शीतहृदो हि नो धियोऽग्निर्ददातु भेषजम् ।
अन्तिकामग्निमजनय दूर्वादिशशहागमत् ॥ ९५ ॥ अजातपुत्रपक्षाया हृदयं मम
दूयते । विपुलं वनं ब्रह्माकाशं चर जातवेदः कामाय ॥ ९६ ॥ मां च रक्ष पुत्रांश्च
शरणमभूत् तव । पिङ्गाक्ष लोहितग्रीव कृष्णवर्णं नमोऽस्तुते ॥ ९७ ॥ अस्मान्निबर्हंरस्येनां
सागरस्योर्मयो यथा । इन्द्रः क्षत्वं ददातु वरुणमभिषिञ्चतु ॥ ९८ ॥ शत्रवो निधनं
निधनं यान्तु जय त्वं ब्रह्मतेजसा ॥ ९९ ॥ कपिलजटीं सर्वभक्षं चाग्निं प्रत्यक्षदैवतम् ॥
१०० ॥ वरुणं च वशाम्यग्रे मम पुत्रांश्च रक्षतु ॥ १०१ ॥ मम पुत्रांश्च रक्षत्वो नम
इति ॥ साग्रं वर्षशतं जीव पिव खाद च मोद च ॥ १०२ ॥ दुःखितांश्च द्विजांश्चैव प्रजां च
पशुपालय ॥ १०३ ॥ यावदादित्यस्तपति यावद्भ्राजति चन्द्रमाः । यावद्वायुः प्लवा-
यति तावज्जीव जया जय ॥ १०४ ॥ येन केन प्रकारेण को हि नाम नु जीवति ।
परेषामुपकारार्थं यज्जीवति स जीवति । एतां वैश्वानरीं सर्वदेवान् नमोऽस्तु ते ॥ १०५ ॥
न चोरभयं न च सर्पभयं न च व्याघ्रभयं न च मृत्युभयम् । यस्यापमृत्युर्न च मृत्युः ।
सर्वं लभते सर्वं जयते ॥ १०६ ॥

ஸ்ரீ ராத்ரி ஸஞக்தம்

ராத்ரி வ்யக்யதாயதி புருத்ராதேவ்ய १ க்ஷபி: ॥ விஸ்வா அதி ஸ்ரியோதித ॥ 1
 ஓர்வப்ரா அமர்த்யா நிவதோ தேவ்ய १ த்வத்: ॥ ஜ்யோதிஷா பாததே தம்: ॥ 2 ॥
 நிரு ஸ்வஸாரமஸ்க்ருதோஷஸம் தேவ்யாயதி ॥ அபேது ஹாஸதே தம்: ॥ 3 ॥
 ஸா னோ அத்ய யஸ்யா வயம் நி தே யாமன்னவிஷ்மஹி ॥ வ்ருக்ஷே ந வஸ்திம் வய:
 ॥ 4 ॥ நி க்ராமாஸோ அவிஷ்ம நி பத்வந்தோ நி பக்ஷிண: ॥ நிஸ்யேனாஸ்சிதர்த்-
 திண்: ॥ 5 ॥ யாவ்யா வ்ருக்யம் १ வ்ருகம் யவய ஸ்தேனமூர்மயே ॥ அதா நஸ்-
 ஸுத்ரா பவ ॥ 6 ॥ உப் மா பேபிஸுத் தம்: க்ருஷ்ணம் வ்யக்தமஸ்தித: ॥ உஷ்-
 ருணேவ யாதய ॥ 7 ॥ உப் தே கா இவாகரம் வ்ருணீஷ்வ துஹிதர்த்திவ: ॥ ராத்ரி
 ஸ்தோமம் ந ஜிக்யுஷே ॥ 8 ॥ ஆ ராத்ரி பார்த்திவ १ ரஜ: பிதர்: ப்ராயு தாமபி: ॥
 திவஸ்ஸதா १ ஸி ப்ருஹதி விதிஷ்டஸ ஆத்வேஷம் வர்த்ததே தம்: ॥ 9 ॥ யே தே
 ராத்ரி ந்ருசக்ஷஸோ யுக்தாஸோ நவதிர்நவ ॥ அஸிதிஸ்ஸந்த்வஷ்டா உதோ தே
 ஸப்த ஸப்ததி: ॥ 10 ॥ ராத்ரிம் ப்ரப்த்யே ஜனனிம் ஸர்வபூதநிவேஸனிம் ॥ பத்ராம்
 பகவதிம் க்ருஷ்ணாம் விஸ்வஸ்ய ஜகதோ நிஸாம் ॥ 11 ॥ ஸம்வேஸினிம் ஸ १ ய்ய-
 மனிம் க்ரஹநக்ஷத்ரமானினிம் ॥ ப்ரபன்னோஹம் ஸிவாம் ராத்ரிம் பத்ரே ப்ராமஸ்-
 மஹி ॥ 12 ॥ பத்ரே ப்ராமஸ்மஹ்யோம் நம இதி ॥ ஸ்தோஷ்யாமி ப்ரயதோ தேவீம்

ஸரண்யாம் பஹ்வருசப்ரியாம் । ஸஹஸ்ரஸம்மிதாம் துர்க்காம் ஜாதவேதஸே
 ஸுநவாமஸோம்ம் ॥ 13 ॥ ஸாந்த்யர்த்தம் தத்தவிஜாதீனம் ருஷிபிஸ்ஸோம-
 பாஸ்ரிதா: । ருக்வேதே த்வம் ஸமுத்பன்னாராதீயதோ நி த்ஹாதி வேத: ॥ 14 ॥
 யே த்வாம் தேவி ப்ரபத்யந்தி ப்ராஹ்மண ஹவ்யவாஹனீம் । அவித்யா பஹு-
 வித்யா வா ஸ ந: பர்ஷததி துர்க்காணி விஸ்வா ॥ 15 ॥ யே அக்னிவர்ணம் ஸுபாம்
 ஸௌம்யாம் கீர்த்தயிஷ்யந்தி யே த்விஜா: । தாம்ஸ்தாரயதி துர்க்காணி நாவேவ
 ஸிந்தும் துரிதாத்யக்னி: ॥ 16 ॥ துர்க்கேஷு விஷமே கோரே ஸங்க்ராமே ரிபுஸங்-
 க்டே । அக்னிசோரநிபாதேஷு துஷ்டக்ரஹநிவாரிணி ॥ 17 ॥ துர்க்கேஷு
 விஷமேஷு த்வம் ஸங்க்ராமேஷு வனேஷு ச । மோஹயித்வா ப்ரபத்யந்தே
 தேஷாம் மே அபயம் குரு ॥ 18 ॥ தேஷாம் மே அபயம் குர்வோம் நம் இதி ॥
 கேஸினீம் ஸர்வபூதானாம் பஞ்சமீதி ச நாம் ச । ஸா மாம் ஸமா நிஸா தேவீ ஸர்வத:
 பரி ரக்ஷது ॥ 19 ॥ ஸர்வத: பரி ரக்ஷத்வோம் நம் இதி ॥ தாமக்னிவர்ணம் தப்ஸா
 ஜ்வலந்தீம் விரோசனீம் கர்ம்மபலேஷு ஜுஷ்டாம் । துர்க்காம் தேவீ ஸரண-
 மஹம் ப்ரபத்யே ஸுதர்ஸி தரஸே நம்: ॥ 20 ॥ ஸுதர்ஸி தரஸே நம் இதி ॥
 துர்க்கா துர்க்கேஷு ஸ்தானேஷு ஸம் நோ தேவீரபிஷ்டயே । ய இமம் துர்க்கா-
 ஸ்த்வம் புண்யம் ராத்ரேள ராத்ரேள ஸதா ப்டேத ॥ 21 ॥ ராத்ரிஸூக்தம் ஜபேந்-
 நித்யம் தத்காலமுபபத்யதே । ந யோனிம் புனராயாதி ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே
 ॥ 22 ॥ க்ஷீரேண ஸநாபிதா துர்க்கா சந்தனேன விலேபிதா । பில்வபத்ரக்ருதாபிடா

நமோ துர்க்கே நமோ நம: || 23 || ஸர்வபூதபிஸாசேப்யஸ்ஸர்வஸர்ப்பஸர்ஸருபை: |

தைவேப்யோ மாநுஷேப்யஸ்ச உபயேப்யோபி ரக்ஷ மாம் || 24 || யா ருக்வேதே

ஸ்துதா தேவீ காஸ்யபேன உதர்ஹ்ருதா | ஜாதவேதப்ரபா கௌரீ ஜாதவேதஸே

ஸுநவாம ஸோமம் || 25 || ஸுராஸுரைர்த்விஜவரை: பிஸாசோரகராக்ஷை: |

அராதிய உத்பன்னே அராதியதோ நிதஹாதி வேத: || 26 || கஜத்வாரேட்பதே

கோரே ஸங்க்ராமேஷு ச கௌதமீ | ஸர்வம் ரக்ஷது துரிதம் ஸ ந: பர்ஷததி

துர்க்காணி விஸ்வா || 27 || மஹாபயே ஸமுத்பன்னே ஸ்மரந்தி ச ஜபந்தி ச |

ஸர்வம் தாரயதே துர்க்கா நாவேவ ளிந்தும் துரிதாத்யக்னி: || 28 || ய இமம்

துர்க்காஸ்தவம் புண்யம் ஸ்ருண்வந்தி ச ஜபந்தி ச | த்ரிஷு லோகேஷு விக்யாதம்

த்ரிஷு லோகேஷு பூஜிதம் || 29 || அபுத்தரோ லப்தே புத்ரான் தனஹீனோ

தனம் லபேத் | அக்ஷுர்லப்தே சக்ஷுர்பத்தோ முச்யேத பந்தனாத் || 30 ||

வ்யாதிதோ முச்யேத ரோகாதரோகீ ஸ்ரியமாப்நுயாத் | ததாதி காம்தம் ஸர்வம்

காத்யாயனி நமோஸ்துதே || 31 || உலாகயாதும் ஸுஸுலாகயாதும் ஜஹி ஸ்வ-

யாதுமுத கோகயாதும் | ஸுபர்ணயாதுமுத க்ருத்ரயாதும் த்ருஷதேவ ப்ரம்ருண

ரக்ஷ இந்த்ர || 32 || பிஸங்க்ப்ருஷ்டிமம்ப்ருணம் பிஸாசிமிந்த்ர ஸம்ம்ருண | ஸர்வம்

ரக்ஷா நிப்ர்ஹய || 33 || ஆயுஷ்யம் வர்ச்சஸ்யம் ராயஸ்போஷமௌ த்பிதம் | இதம்

ஹிரண்யம் வர்ச்சஸ்வஜ்ஜைத்ராயா விஸதாதிமாம் || 34 || உச்சைர்வாஜி ப்ருத-

நாஷாட் ஸ்பாஸாஹம் தனஞ்ஜயம் | ஸர்வாஸ்ஸம்க்ரா ருத்தயோ ஹிரண்யே-

ஸ்பின் ஸமாஹிதா: || 35 || ஸுனமஹம் ஹிரண்யஸ்ய பிதுர்மானேவ ஜக்ரப் |
 தேன மாம் ஸூர்யத்வசமக்ரம் பூருஷு ப்ரியம் || 36 || ஸம்ராஜம் ச விராஜம்
 சாபிஷ்டியா ச மே த்ருவா | லக்ஷ்மீ ராஷ்ட்ரஸ்ய யா முகே தயா மாமிந்த்ர
 ஸம்ஸ்ருஜ || 37 || அக்னே: ப்ரஜாதம் பரி யத்திரண்யமம்ருதம் யஜ்ஞே அதி
 மர்த்யேஷு | ய ஏனத்வேத ஸ இதேனமர்ஹதி ஜரா ம்ருத்யுர்பவதி யோ பிபர்த்தி
 || 38 || யத்வேத ராஜா வருணே யது தேவீ ஸர்ஸ்வதி | இந்த்ரோ யத்வ்ருத்ரஹா
 வேத தன்மே வர்ச்சஸ ஆயுஷே || 39 || ந தத்ரக்ஷாம்ஸி ந பிஸாசாஸ்சரந்தி
 தேவானாமோஜ: ப்ரதமஜம் ஹ்யே ? தத் | யோ பிபர்த்தி தாக்ஷாயண ஹிரண்யம்
 ஸ தேவேஷு க்ருணுதே தீர்க்கமாயுஸ்ஸ மநுஷ்யேஷு க்ருணுதே தீர்க்கமாயு:
 || 40 || யதாப்த்னன் தாக்ஷாயண ஹிரண்யம் ஸதாநீகாய ஸுமனஸ்யமானா | தந்ந
 ஆ பத்னாமி ஸதஸாரதாயாயுஷ்மான் ஜரதஷ்டியதாஸத் || 41 || க்ருதா தூர்லுப்தம்
 மதுமத்ஸுவர்ணம் தனஞ்ஜயம் தருணம் தாரயிஷ்ணு | ருணக்ஸபத்னாததராம்ஸ்ச
 க்ருண்வதாரோஹ மாம் மஹதே ஸௌபகாய || 42 || ப்ரியம் மா குரு தேவேஷு
 ப்ரியம் ராஜஸு மா குரு | ப்ரியம் விஸ்வேஷு கோபத்ரேஷு மயி தேஹி ருசா
 ருசம் || 43 || அக்னீர்யேன விராஜதி ஸூர்யயோ யேன விராஜதி | விராஜ்யேன
 விராஜதி தேனாஸ்மான் ப்ரஹ்மணஸ்பதே விராஜ ஸமிதம் குரு || 44 || அர்வாஞ்ச-
 மிந்த்ரமுதோ ஹவாமஹே யோ கோஜித்த்னஜிதஸ்வஜித்ய: | இமம் நோ
 ஹவ்யம் விஹவே ஜுஷஸ்வாஸ்ம குஸ்மோ ஹரிவோ மேதினம் த்வா || 45 || யாம்

கல்பயந்தி நோஃரய: க்ருராம் க்ருத்யாம் வ₄தூமிவ₃ : தாம் ப்ரஹ்மனாப் நிர்ணுத்ம: ₃
 ப்ரத்யக்கர்த்தாரம்ருச்சது || 46 || ஸ்ரீஷண்வதீம் கர்ணவதீம் விஷ்ருபாம் பயங்- ₄
 கரீம்₃ ம: ப்ராஹ்ணேதி₃ஹாத்ய₃ த்வாம் வி தம் த்வம் யோஜயாஸு₄பி: || 47 || யேன
 திஷ்டே₃ஹ வஹஸி ப்ரதிகூலமகாயினி₄ : தமேவேதோ நிவர்த்தஸ்வ மாஸ்தான்
 ம்ருச்சோ அநாகஸ: || 48 || அபிவர்த்தஸ்வ கர்த்தாரம் நிர்ஸ்தாஸ்தமாபிரோஜஸா₄
 ஆபுரஸ்ய நிக்ருந்தஸ்வ ப்ரஜாம் ச புருஷாதினி || 49 || யஸ்த்வா க்ருத்யே சகா-
 ரே₃ஹ தம் த்வம் கச்ச புனர்நவே₂ : அராதி: க்ருத்யே நாஸ்ய ஸர்வாச்ச யாதுதான்ய: ₄
 || 50 || க்ஷிப்ரம் க்ருத்யே நிவர்த்தஸ்வ கர்த்துரேவ க்ருஹான் ப்ரதி₃ : பஸூம்ஸ்சை-
 வாஸ்ய நாஸ்ய வீராம்ஸ்சாஸ்ய நிபர்ஹய || 51 || யஸ்த்வா க்ருத்யே ப்ரஜிகாய₄
 வித்வா₃ அவிதுஷோ க்ருஹான்₃ : தஸ்யவேத: பரேத்யாஸு₄ தநம் க்ருதி₄
 பருஷ்பரு: || 52 || ப்ரதிசீம் த்வாப்ஸேதது₄ ப்ரஹ்ம் ரோசிஷ்ண்வமித்ரஹா₃ :
 அக்னிச்ச க்ருத்யே ரகேஷாஹாநிப்ரஹா சாஜ ஏகபாத் || 53 || யதா த்வாங்கிரஸ: _{2 3}
 பூர்வே₄ ப்ருக்வஸ்சாப்ஸேதிரே₃ : அத்ரயச்ச வஸிஷ்டாச்ச₂ ததைவ த்வாப்ஸேதிம₄
 || 54 || யஸ்தே ப்ரூம்ஷி ஸந்த்தௌ_{3 4} ரதஸ்யேவ₂ விபுர்தியா_{4 4} : தம் கச்ச₃ தத்ர
 தேயனமஜ்ஞாதஸ்தே அயம் ஜன: || 55 || யோ ந: கஸ்சித்ரணஸ்தே₃தா வா கஸ்சித்-_{2 3}
 வான்யோபி₄ஹிம்ஸதி₃ : தஸ்ய த்வம் த்ரோரிவேத்தோக்னிஸ்தநாம்ருச்சஸ்வ_{3 4 3} ₂
 ஹேடிதா || 56 || பவாஸர்வா தேவஹேடிமஸ்யத்₄ பாபக்ருத்வனே₃ : ஹாஸ்வதி
 த்வம் ச க்ருத்யே மோச்சிஷஸ்தஸ்ய₂ கிஞ்சன || 57 || யோ ந: கஸ்சித்ருஹாராதிர-₃

மனஸா ப்ரதிபூஷதி | தூர்ஸ்தோ வாந்திகஸ்தோ வா தஸ்ய ஹ்ருத்யமஸ்ருக் பிப
 || 58 || யேனாஸி க்ருத்யே ப்ரஹிதா தூட்யேனாஸ்மஜ்ஜிகாம்ஸபா | தஸ்ய வ்யானச்-
 சாவ்யானச்ச ஹினஸ்து ஹர்ஸாஸனி: || 59 || யே நஸ்ஸிவாஸ: பந்தான: பராயந்தி
 பராவதம் | தைர்தேவ ராதர்யா: க்ருத்யா நோ கமயஸ்வாநுக்ருத்த்யே || 60 || யதி
 வைஷி த்விபத்யஸ்மான் யதி வைஷி சதுஷ்பதி | நிரஸ்தேதோ வ்ரஜாஸ்மாபி:
 கர்த்துரஷ்டாபதி க்ருஹான் || 61 || யோ நஸ்ஸபாதஸ்பதோ யஸ்ச நஸ்ஸபதஸ்ஸ-
 பாத் | வ்ருக்ஷமிவ வித்யுதாஸு தமாமூலாதநு ரோஷய || 62 || யம் த்விஷ்மோ
 யஸ்ச நோ த்வேஷ்டயகாயர்யஸ்ச நஸ்ஸபாத் | ஸானே பிஷ்டமிவ ஷாமம் தம்
 ப்ரத்யஸ்ய ஸ்வம்ருத்யவே || 63 || யஸ்ச ஸாபத்னஸ்ஸபதோ யஸ்ச யாம் ஸபாதி
 ந: | ப்ரஹ்மா ச யத்க்ருத்தஸ்ஸபாதஸ்வம் தத்க்ருத்யதஸ்பதம் || 64 || ஸபந்து-
 ஸ்சாப்யபந்துஸ்ச யோ அஸ்மா⁹ அபிதாஸதி | தஸ்ய த்வம் பிந்த்யதிஷ்டாய பதா
 விஸ்பூர்யய தச்சிர: || 65 || அபிப்ரேஹி ஸஹஸ்ராக்ஷம் யுக்த்வா து ஸபதம் ரதே |
 ஸத்ருனவ்விச்சதி க்ருத்யே வ்ருக்ஷொஹிதோ க்ருஹான் || 66 || பரினோ வ்ருந்தி
 ஸபதான் தஹந்கக்னிரிவ ஹரதம் | ஸத்ருனேவாபிதோ ஜஹி திவ்யா வ்ருக்ஷிவா-
 ஸனி: || 67 || ஸத்ருன் மே ப்ரோத ஸபதாத் க்ருத்யாஸ்ச ஸுஹ்ருதோஸுஹ்ருத் |
 ஜஹ்மாஸ்ஸக்ஷனாஸ்ச தூர்ஹ்ருதஸ்ஸமித்தம் ஜாதவேதஸம் || 68 || அஸபத்னம்
 புரஸ்தாந்நஸ்ஸிவம் தக்ஷிணத: க்ருதி | அப்யம் ஸத்தம் பஸ்சாத்பத்ரமுத்தரதோ
 க்ருஹே || 69 || பரேஹி க்ருத்யே மா திஷ்ட வித்தஸ்யேவ பதம் நய | ம்ருகஸ்ய

ஹி ம்ருகாரிப்ரோ ந த்வா நீகர்த்துமர்ஹதி || 70 || அகன்யாஸ்யேவ கோரருபே
 விஷ்ருபேவிநர்ஸினி | ஜ்ஞும்பிதா ப்ரதிக்குப்ணீஷ்வ ஸ்வயமாதாய சாத்தபுதம் || 71 ||
 த்வம்நத்ரோ யமோ வருணஸ்த்வமாபோசக்னிர்தாநில: | த்வம் ப்ரஹ்மா சைவ
 ருத்ராஸ்ச த்வஷ்டா சைவ ப்ரஜாபதி: || 72 || ஆவர்த்தத்வம் நிவர்த்தத்வம்ருத்வ:
 பரிவத்ஸரா: | அஹோராத்ராஸ்சாப்தாஸ்ச த்வம் திஸ்: ப்ரதிஸாஸ்ச மே || 73 || த்வம்
 யமம் வருணம் ஸோமம் த்வமாபோசக்னிம்தாநிலம் | அத்ராஹ்ருத்ய ப்ரஸூமஸ்சைவ-
 முத்பாதயஸி சாத்தபுதம் || 74 || யே மே தமே தாருகர்ப்பே ஸயானம் தியா ஸஹிதம்
 புருஷம் நிஜஹ்ரு: | கும்பீபாகம் நரகம் க்ரீவப்த்தம் ஹதா ஏவம் புருஷாஸோ
 யம்ஸ்ய || 75 || அப்யக்தாக்தா ஸ்வலங்க்ருதா ஸர்வம் நோ துரிதம் தஹ | ஜானீதா-
 ஸ்சைவ க்ருத்யானாம் கர்த்துந் ந்ருந் பாபசேதஸ: || 76 || யதா ஹந்தி புராஸீனம்
 ததைவேஷ்வா ஸுக்ருந்நர: | ததா த்வயா யுஜா வயம் நிக்ருண்ம ஸ்தாஸ்து
 ஜங்கமம் || 77 || உத்திஷ்டைவ பரேஹிதோ அஜ்ஞாதே கிம்ஹேச்சனி | க்ரீவாஸ்தே
 க்ருத்யே பாடுதள சாபிகர்த்தஸ்யாயி வித்ரவ || 78 || ஸ்வாயஸாஸஸந்தி நோஸ்யோ
 வித்ம சைவ ப்ரும்ஷி தே | தைஸ்தே நிக்ருண்மஸ்தான்யுக்தே யதி நோ ஜீவயஸ்-
 வரீன || 79 || மாஸ்யோச்சிஷோ த்விபதம் மோத கிஞ்சிச்சதுஷ்பதம் | மா ஜ்ஞா-
 தின நுஜான் பூர்வான் மா வேஸி ப்ரதிவேஸினௌ || 80 || ஸத்ருயதா ப்ரஹிதாஸி
 தூட்யேனாபி யதாயத: | ததஸ்ததா த்வா நுதது யோஸ்யமந்தர்மயி ஸ்ரித: || 81 ||
 ஏவம் த்வம் நிக்ருதாஸமாபிர்ப்ரஹ்மணு தேவி ஸர்வாஸ: | யதேதமாஸ்ரிதா கத்வா

பாபதினிவ நோ ஜஹி || 82 || யதா வித்யத்ததோ வருஷ ஆமூலாதது ஸுஷ்யதி |
ஏவம் ஸ ப்ரதிஸுஷ்யது யோ மே பாபம் சிகீர்ஷதி || 83 || யதா ப்ரதிஸுஷ்ய
பூக்வா தமேவ ப்ரதிதாவதி | பாபம் தமேவம் தாவது யோ மே பாபம் சிகீர்ஷதி
|| 84 || யோ நஸ்ஸ்வோ அரணோ யம்ச நிஷ்ட்யோ ஜிகாமஸதி | தேவாஸ்தம்
ஸர்வே தூர்வந்து ப்ரஹ்ம வர்மமமாந்தாம் || 85 || உத்த்வா மந்தந்து ஸ்தோமாம்:
க்ருணுஷ்வ ராதோ அத்ரிவ: | அவ ப்ரஹ்மத்விஷோ ஜஹி || 86 || அபேர தே முகம்
ரௌத்ரம் நந்தின்னானந்தமாவஹ | ஜ்வர்மருத்யுபயம் கோரம் விஸ நாஸ்ய மே
ஜ்வரம் || 87 || யோ மே கரோதி ப்ரத்வாரே யோ க்ருஹே யோ நிவெஸ்தே | யோ
மே கேஸந்கே குர்ய்யாதஞ்ஜனே தந்ததாவனே || 88 || ப்ரதிஸு ப்ரதிதாவ குமாரீவ
பிதர்க்ருஹான் | மூர்த்தானமேஷாம் ஸ்போடய பதமேஷாம் குலே க்ருதி || 89 ||
யே நோ ரயிம் துர்ச்சரிதாஸோ அக்னே ஜஹ்ருர்மர்த்தாஸோ அந்ருதம் வதந்த: |
தேஷாம் வபூம்ஷ்பர்ச்சிஷா ஜாதவேதஸ்ஸுஷ்கம் ந வருஷமபிஸந்தஹஸ்வ || 90 ||
க்ருஷ்ணவர்ணே மஹத்ருபே ப்ருஹத்கர்ணே மஹத்ப்யே | தேவி தேவி மஹாதேவி
மம ஸத்ருன் விநாஸ்ய || 91 || கட பட் ஜஹி மஹாக்ருத்யே விதூமாக்கிஸமப்ரபே
ஜஹி ஸத்ரும்ஸ்திரிஸுலேன க்ருத்யஸ்வ பிப ஸோணிதம் || 92 || யே த்ருஹ்ய
ருஜிலே மஹ்யமக்னே கதாதியோ தூர்மதா அம்மௌஸ: | ஆபத்யைதான் ஸோசிஷா
வித்ய தந்தூன் வைவஸ்வதஸ்ய ஸ்தனம நயஸ்வ || 93 || ஹிமஸ்ய த்வா ஜராயு

ஸாலே பரிவ்யயாமஸி | உத ஹ்ரதோ ஹி நோ தியோசக்னிர்ந்தாது பேஷஜம்

|| 94 || ஸ்தஹ்ரதோ ஹி நோ தியோசக்னிர்ந்தாது பேஷஜம் | அந்திகாமக்னிம-

ஜன்ய தார்வாடஸ்ஸாஹாக்மத் || 95 || அஜாதபுத்தரபக்ஷாயா ஹ்ருதயம் மம்

தூயதே | விபுலம் வனம் பஹ்வாக்ஸம் சர ஜாதவேத: காமாய || 96 || மாம் ச

ரக்ஷ புத்தராம்ஸ்ச ஸர்ணமபூத் தவ | பிங்காக்ஷ லோஹிதக்ரீவ க்ருஷ்ணவர்ண

நமோஸ்துதே || 97 || அஸ்மாந்திபர்ஹாஸ்யேனாம் ஸாகர்ஸ்யோர்மயோ ய்தா |

இந்த்ர: க்ஷத்ரம் ததாது வருணமபிஷிஞ்சது || 98 || ஸத்ரவோ நிதனம்

யாந்து ஜய த்வம் ப்ரஹ்மதேஜஸா || 99 || கபிலஜடம் ஸர்வபக்ஷம் சாக்னிம் ப்ரத்-

யக்ஷதைவதம் || 100 || வருணம் ச வ்ணாம்யக்ரே மம் புத்தராம்ஸ்ச ரக்ஷது || 101 ||

மம் புத்தராம்ஸ்ச ரக்ஷத்வோம் நம் இதி | ஸாக்ரம் வர்ஷரதம் ஜீவ பிப காத ச

மோத ச || 102 || து:கிதாம்ஸ்ச த்விஜாம்ஸ்சைவ ப்ரஜாம் ச பஸு பால்ய || 103 ||

யாவதாதித்யஸ்தபதி யாவத்ப்ராஜதி சந்த்ரமா: | யாவத்வாயு: ப்லவாயதி தாவஜ்-

ஜீவ ஜயா ஜய || 104 || யேன் கேன ப்ரகாரேண கோ ஹி நாம நு ஜீவதி |

பரேஷாமுபகாரார்த்தம் யஜ்ஜீவதி ஸ ஜீவதி | ஏதாம் வைஸ்வானரீம் ஸர்வதேவான்

நமோஸ்துதே || 105 || ந சோரபயம் ந ச ஸர்ப்பபயம் ந ச வ்யாக்ரபயம் ந ச

ம்ருத்யுபயம் | யஸ்யாபம்ருத்யுர்ந ச ம்ருத்யுஸ்ஸர்வம் லபதே ஸர்வம் ஜயதே || 106 ||

दुर्गासूक्तम् ॥

जातवेदसे सुनवाम सोममरातीयतो नि दहाति वेदः । स नः पर्षदति दुर्गाणि विश्वा नावेव सिन्धुं दुरितात्यग्निः ॥ १ ॥ तामग्निवर्णां तपसा ज्वलन्तीं वैरोचनीं कर्मफलेषु जुष्टाम् । दुर्गा देवी १ शरणमहं प्रपद्ये सुतरसि तरसे नमः ॥ २ ॥ अग्ने त्वं पारया नव्यो अस्मान् स्वस्तिभिरति दुर्गाणि विश्वा । पूश्च पृथ्वी बहुला न उर्वी भवा तोकाय तनयाय शय्योः ॥ ३ ॥ विश्वानि नो दुर्गहा जातवेदस्सिन्धुं न नावा दुरितातिपृषि । अग्ने अत्रिवन्मनसा गृणानोऽस्माकं बोध्यविता तनूनाम् ॥ ४ ॥ पृतनाजित १ सहमानमुग्रमग्नि १ हुवेम परमात्सधस्थात् । स नः पर्षदति दुर्गाणि विश्वा क्षामदेवो अति दुरितात्यग्निः ॥ ५ ॥ प्रतनोषिकमीड्यो अध्वरेषु सनाच्च होता नव्यश्च सत्सि । स्वाश्चाग्ने तनुवं पिप्रयस्वास्मभ्यञ्च सौभगमायजस्व ॥ ६ ॥ गोभिर्जुष्टमयुजो निषिक्तं तवेन्द्र विष्णोरनुसञ्चरेम । नाकस्य पृष्ठमभिसंवसानो वैष्णवीं लोक इह मादयन्ताम् ॥ ७ ॥

சாஸ்த்ரோக்தமான வைதிக பத்ததியில் “கலாவதீ” என்ற தீக்ஷா க்ரம ப்ரகாரம் அபிஷேகம் செய்விக்கப்பட்ட ஸாதகனே காலிகைக்கு உரிய முறைப்படி ஆராதன க்ரமங்கள் நிர்வர்த்தனம் செய்து அர்ப்பணிக்க பூரண அதிகாரம் பெற்றவனாவான்:

अभिषेककृतो मन्त्री कुलपूजां समाचरेत् ।

कुलाचारं विना देवि कालीमन्त्रो न सिद्धयति ॥

—திருத்தா தந்தரம்.

துர்க்கா ஸூக்தம்.

ஜாதவேதஸே ஸுனவாம ஸோம்மராதியதோ நி த்ஹாதி வேத: | ஸ ந:
 பர்ஷததி துர்க்காணி விஸ்வா நாவேவ எரிந்தும் துரிதாத்யக்னி: || 1 || தாமக்னி-
 வர்ணம் தப்ஸா ஜ்வலந்தீம் வைரோசனீம் கர்ம்மபலேஷு ஜுஷ்டாம் | துர்க்காம்
 தேவீ ராணமஹம் ப்ரபத்யே ஸுதரஸி தரஸே நம: || 2 || அக்னே த்வம் பாரயா
 நவ்யோ அஸ்மான் ஸ்வஸ்திபிரதி துர்க்காணி விஸ்வா | பூச ப்ருத்வீ ப்ஹுலா ந
 உர்வீ பவா தோகாய தனயாய ஸய்யோ: || 3 || விஸ்வானி நோதுர்க்கஹா ஜாதவேத-
 ஸ்ஸிந்தும் ந நாவா துரிதாதிபர்ஷி | அக்னே அத்ரிவன்மனஸா க்ருணோஸ்மாகம்
 போத்யவிதா தநூனம் || 4 || ப்ருதனாஜிதீஸஹமானமுகர்மக்னி | ஹுவேம பரமாத்-
 ஸதஸ்தாத் | ஸ ந: பர்ஷததி துர்க்காணி விஸ்வா க்ஷாமத்தேவோ அதி துரிதாத்-
 யக்னி: || 5 || ப்ரத்தேஷிகமீட்யோ அத்வரேஷு ஸனூச்ச ஹோதா நவ்யஸ்ச
 ஸத்ஸி | ஸ்வாஞ்சர்க்னே தநுவம் பிப்ரயஸ்வாஸ்மப்யஞ்ச ஸௌபகமாயஜஸ்வ || 6 ||
 கோபிர்ஜுஷ்டமயுஜோ நிஷித்தம் தவேந்த்ர விஷ்ணோரநு ஸஞ்சரேம | நாகஸ்ய
 ப்ருஷ்டமபிஸம்வஸானோ வைஷ்ணவீல்லோக இஹ மாதயந்தாம் || 7 ||

माता काली पिता काली गुरुर्वधुश्च कालिका ।

विद्या काली धनं काली तत्त्वं काली समाखिलम् ॥

—कालिकानन्दनाथः ।

श्रीमहागणपतिसूक्तम् ॥

ஸ்ரீ மஹாகணபதியின் துதியாய் அமைந்த இந்த ஸுக்தம் ருக்வேதத்தில் உள்ளது. கண்வமஹர்ஷி கண்டது. “ப்ரஹ்மணஸ்பதி” என்ற சிறப்புப் பெயருக்கு “மந்த்ரஸ்வாமி” அதாவது “வேதமந்த்ரங்களின் அதிபதி” என்று அர்த்தம்.

उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पते देवयन्तस्त्वेमहे । उपप्रयन्तु मरुतस्सुदानव इन्द्र प्राणूर्भवा
सचा ॥ १ ॥ त्वामिद्वि सहसस्पुत्र मर्त्य उपब्रूते धने हिते । सुवीर्यं मरुत आ
स्वश्व्यं दधीत यो व आचके ॥ २ ॥ प्रेतु ब्रह्मणस्पतिः प्रदेव्येतु सूनृता ।
अच्छा वीरं नय्यं पङ्क्तिराधसं देवा यज्ञं नयन्तु नः ॥ ३ ॥ यो वाधते ददाति
सूनरं वसु स धत्ते अक्षिति श्रवः । तस्मा इळां सुवीरामा यजामहे सुप्रतूतिमने-
हसम् ॥ ४ ॥ प्र नूनं ब्रह्मणस्पतिर्मन्त्रं वदत्युक्त्यम् । यस्मिन्निन्द्रो वरुणो मित्रो
अर्य्यमा देवा ओकांसि चक्रिरे ॥ ५ ॥ तमिद्वोचेमा विदथेषु शम्भुवं मन्त्रं देवा
अनेहसम् । इमां च वाचं प्रतिहर्यथा नरो विश्वेद्वामावो अश्ववत् ॥ ६ ॥ को
देवयन्तमश्ववज्जतं को वृक्तवर्हिषम् । प्रप दाश्वान् पस्त्याभिसस्थितान्तवावित्क्षयं
दधे ॥ ७ ॥ उप क्षत्त्रं पृञ्चीत हन्ति राजभिर्भये चित्सुक्षितिं दधे । नास्य
वर्त्ता न तहता महाधने नाभे अस्ति वज्रिणः ॥ ८ ॥

इति श्रीमद्ग्वेदसंहितायां प्रथमे मण्डले श्रीमहागणपतिसूक्तं समाप्तम् ॥

ஸ்ரீ மஹாகணபதி ஸுக்தம்.

உத்திஷ்ட₃ ப்ரஹ்மணஸ்பதே₃ தேவயந்தஸ்த்வேமஹே₃ | உபப்ரயந்து
 மருதஸ்ஸுதானவ₃ இந்த்ர₃ ப்ராஸூர்ப்வா₄ ஸ சா₃ || 1 || த்வாமித்தி₃ ஸஹஸஸ்புத்த்ர₄
 மர்த்ய₃ உபப்ருதே₄ தனே₄ ஹிதே₄ | ஸுவீர்ய்யம்₃ மருத₄ ஆஸ்வயம்₃ ததித₄ யோ₄ வ₃
 ஆசகே₃ || 2 || ப்ரைது₃ ப்ரஹ்மணஸ்பதி₃ | ப்ர தேவ்யேது₃ ஸுந்ருதா₃ | அச்சா₂ வீரம்₂
 நர்ய்யம்₄ பங்க்திராதஸம்₄ தேவா₃ யஜ்ஞம்₃ நயந்து₃ ந₃ || 3 || யோ₄ வாகதே₄ ததாதி₃
 ஸுனமம்₄ வஸு₄ ஸ₄ தத்தே₄ அக்ஷிதி₄ ஸ்ரவ₄ | தஸ்மா₄ இளாம்₄ ஸுவீராமா₄ யஜாமஹே₄
 ஸுப்ரதூர்த்திமனேஹஸம்₄ || 4 || ப்ர₃ நானம்₃ ப்ரஹ்மணஸ்பதிர்மந்த்ரம்₃ வதத்-
 யுத்த்யம்₂ | யஸ்மின்னிந்த்ரோ₃ வருணோ₃ மித்ரோ₃ அர்ய்யமா₃ தேவா₃ ஓகாம்ஸி₃
 சக்ரிதே₃ || 5 || தமிழ்வேசேமா₃ விததேஷு₂ ஸம்புவம்₄ மந்த்ரம்₃ தேவா₃ அனேஹ-
 ஸம்₃ | இமாம்₃ ச வாசம்₂ ப்ரதிஹர்ய்யதா₂ நரோ₃ விஸ்வேத்வாமாவோ₃ அஸ்னவத்₃ || 6 ||
 கோ₃ தேவயந்தமஸ்னவஜ்ஜனம்₃ கோ₃ வருக்தப்ரஹிஷம்₃ | ப்ரப்ரதா₃ ஸ்வான்₃ பஸ்த்-
 யாபிஸஸ்திதாந்தர்வாவதக்ஷயம்₄ ததே₃ || 7 || உப₃ க்ஷத்த்ரம்₄ ப்ருஞ்சித₄ ஹந்தி₄
 ராஜபீர்பயே₄ சித்ஸுக்ஷிதிம்₄ ததே₃ | நாஸ்ய₄ வர்த்தா₄ ந₄ த்ருதா₄ மஹாதனே₄ நார்பே₄
 அஸ்தி₃ வஜ்ரிண₃ || 8 ||

இதி ஸ்ரீமத்ருக்வேதஸம் ஹிதாயாம் ப்ரதமே மண்டலே

ஸ்ரீமஹாகணபதிஸுக்தம் ஸமாப்தம் ||

ஸ்ரீ மஹாகணபதி ஸுக்தம்.

கருத்துச்சுருக்கம்.

ஹே கணபதே! மஹாதேவருடைய புதல்வராய்த் தோன்றி அருளிய ப்ரபுவே! எங்கள் ஞருமார்களுடன் உம்மைச் சரணமடைந்து மனமாரத் துதிக்கிறோம். உங்கள் பரிவாரங்களாகிய இந்திரன், அக்னி, வருணன், மருத்துக்கள், ஸரஸ்வதீ, மித்திரன், அர்யமா முதலானோர்களுடன் இங்கு எழுந்தருளி எங்களுக்கு இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்துக்கு ஒப்பான ஆயுதங்களும் சிறந்த அஸ்வங்கள், ரதங்கள் முதலான வாகனங்களும், வீர்யமும், சத்திரு ஜயமும், தன தான்ய ஸம்ருத்தி முதலான எவ்வாச் செவ்வ நலங்களும், கீர்த்தியும், ஆனந்தமும், அன்பும், ஸாந்தியும் நக்கி அருள வேண்டும். பெரு எள்ளிலே! ச்ருபை கூர்ந்து மேற்கூறிய இவ்வெல்லா வரங்களும் எங்களுக்கு வழங்க வேண்டுகிறோம்.

ஈ என்ற மாத்திரை ப்ரஹ்மத்தைக் குறிக்கும். ஐ என்பது "ஆனந்தம்", அதாவது எல்லையற்றது. ஐ என்பது "ப்ரபஞ்சம்" இ என்பது "ஸுகீக்ஷமா" என்ற சக்தி. க என்பது ப்ரஹ்மம் ஐ என்பது அனந்தம். ஆகலின் இந்த ஆறு மாத்திரைகளாலான காலிகா என்ற த்ருநாமம் தேவியின் ஆதி அந்தம் முதலான டரிமாணங்கள் கடந்த நிலையையும் அதி ஸுகீக்ஷமா மான தன்மையையும் சுட்டிக் காட்டி அவள் எந்த ஜ்ஞையுடைய புத்தி சக்திக்கும் அப்பாற்பட்ட விராட் ஸ்வரூபம் கொண்ட பரா சக்தி மூர்த்தி என்ற பஹுததான தத்துவத்தை ஸூசிக்கிறது.

"தக்ஷிண" என்ற பெயருள்ள தெற்கு திசுக்கின் அதிபதி யமதர்மராஜன். "காலி" என்ற பெயரைக் கேட்ட மாத்திரத்திலேயே திசை தெரியாமல் அவன் பயந்து ஒடி விடுவான். இதனால் தேவி "தக்ஷிண காலி" என்று அழைக்கப்படுகிறாள்.

दक्षिण्यां दिशि स्थाने संस्थितश्च रवेस्सुतः ।

कालीनाम्ना पलायेत भीतिघुक्तस्समन्ततः ॥

अतस्सा दक्षिणा काली त्रिषु लोकेषु गीयते ॥

—நிர்வாணதந்த்ரம்

தக்ஷிண காலிகையின் மூல மந்த்ரமாகிய வித்யார ஜ்ஞையின் உத்தாரம் பின் வருமாறு:-

कामद्वयं वह्निंसंस्थं रतिबिन्दुसमन्वितम् ।

कूर्चयुग्मं तथा लज्जायुगलं तदनन्तरम् ॥

दक्षिणे कालिके चेति पूर्वबीजानि चोच्चरेत् ।

अन्ते वह्निवधूं दद्याद्विद्याराज्ञी प्रकीर्तिता ॥

—காலீதந்த்ரம்

अथ श्रीमहागणपत्यथर्वशीर्षम् ॥

ॐ नमस्ते गणपतये । त्वमेव प्रत्यक्षं तत्त्वमसि । त्वमेव केवलं कर्त्तासि ।
 त्वमेव केवलं धर्त्तासि । त्वमेव केवलं हर्त्तासि । त्वमेव सर्वं खल्विदं ब्रह्मासि । त्वं
 साक्षादात्मासि नित्यम् ॥ १ ॥

அத ஸ்ரீ மஹாகணபத்யத்வதீர்ஷம்.

ஓம் நமஸ்தே கணபதயே । த்வமேவ ப்ரத்யக்ஷம் தத்த்வமஸி । த்வமேவ
 கேவலம் கர்த்தாஸி । த்வமேவ கேவலம் தர்த்தாஸி । த்வமேவ கேவலம் ஹர்த்தாஸி ।
 த்வமேவ ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்மாஸி । த்வம் ஸாக்ஷாதாத்மாஸி நித்யம் ॥ 1 ॥

ப்ரணவத்திலிருந்து ஆவிர்ப்பலித்த ஸ்ரீமஹா கணபதி ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபியாக-
 வும் வேத ஸ்வரூபியாகவும் தோன்றி எல்லா ஜீவராசிகளையும் ரக்ஷித்து அருள்
 பாலிக்கிறார். அவரது பரந்த இயல்புகளின் ஜ்ஞானத்தைப் பொழியும் இந்த உப-
 நிஷித்தை ஸ்ரீ அதர்வண ருஷி கண்டு நமக்குக் கொடுத்தருளி உள்ளார்.

இது பதினான்கு அநுவாகங்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. முதல் அநுவா-
 கத்தில், எல்லா அண்டங்களுக்கும் அதிதேவதையாகிய கணபதியின் ஈடற்ற மஹி-
 மையும், இந்த ப்ரபஞ்சத்தின் இயக்கத்திற்கு மூல காரணம் அவரே, அதன் நிகழ்ச்-
 சிகள் யாவற்றிற்கும் கர்த்தா அவரே, இறுதியில் எல்லாம் அவரிடமே லயம்
 அடைகிறது என்ற உண்மைகளும் உபதேசிக்கப்படுகின்றன.

ऋतं वचिम् । सत्यं वचिम् ॥ २ ॥

ருதம் வச்மி । ஸத்யம் வச்மி ॥ 2 ॥

இரண்டாவது அநுவாகத்தில், இந்த உபநிஷத்தில் கணபதியைப் பற்றிக்
 கூறப்படும் எல்லா வாக்கியங்களும் முற்றிலும், முக்காலும் ஸத்ய வசனமே என்று
 ப்ரதிஜ்ஞை செய்யப்படுகிறது.

अव त्वं मां । अव वक्तारम् । अव श्रोतारम् । अव दातारम् । अव धातारम् ।
अवा^१नूचानमव शिष्यम् । अव पश्चात्तात् । अव पुरस्तात् । अवोत्तरात्तात् । अव दक्षिणा-
त्तात् । अव चो^२र्ध्वात्तात् । अवा^३धरात्तात् । सर्वतो मां पाहि पाहि समन्तात् ॥ ३ ॥

அவ த்வம் மாம் । அவ வக்தாரம் । அவ ஸ்ரோதாரம் । அவ தாதாரம் । அவ
தாதாரம் । அவா^१நூசான மவ ஸிஷ்யம் । அவ பச்சாத்தாத் । அவ புரஸ்தாத் ।
அவோ^२த்தராத் தாத் । அவ தக்ஷிணாத் தாத் । அவ சோர்த்வாத் தாத் । அவாதராத்-
தாத் । ஸர்வதோ மாம் பாஹி பாஹி ஸமந்தாத் ॥ 3 ॥

மூன்றாவது அநுவாகத்தில், பகவான் ஸ்ரீமஹா கணபதி எல்லா ஜீவராசிகளை யும் ரக்ஷித்தருள வேண்டும் என்று ப்ரார்த்தனை செய்யப்படுகிறது.

त्वं वाङ्मयस्त्वं चिन्मयः । त्वमानन्दमयस्त्वं ब्रह्ममयः । त्वं सच्चिदानन्दा-
द्वितीयोऽसि । त्वं प्रत्यक्षं ब्रह्मासि । त्वं ज्ञानमयो विज्ञानमयोऽसि ॥ ४ ॥

த்வம் வாங்மயஸ்த்வம் சின்மய: । த்வமானந்தமயஸ்த்வம் ப்ரஹ்மமய: ।
த்வம் ஸச்சிதானந்தாத்விதீயோ^३ஸி । த்வம் ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரஹ்மா^३ஸி । த்வம்
ஜ்ஞானமயோ விஜ்ஞானமயோ^३ஸி ॥ 4 ॥

நான்காவது அநுவாகத்தில் பகவான் ஸ்ரீ மஹாகணபதியின் பாரமாத்மிக விராட் ஸ்வரூபம் விமர்சிக்கப்படுகிறது.

सर्वं जगदिदं त्वत्तो जायते । सर्वं जगदिदं त्वत्तस्तिष्ठति । सर्वं जगदिदं त्वयि
लयमेष्यति । सर्वं जगदिदं त्वयि प्रत्येति । त्वं भूमिरापोऽनलोऽनिलो नभः । त्वं चत्वारि
वाक्पदानि ॥ ५ ॥

ஸர்வம் ஐகதிதம் த்வத்தே ஜாயதே : ஸர்வம் ஐகதிதம் த்வத்தஸ்திஷ்டதி :
 3 3 3 3 3 2
 ஸர்வம் ஐகதிதம் த்வயிலயமேஷ்யதி : ஸர்வம் ஐகதிதம் த்வயி ப்ரத்யேதி த்வம்
 3 3 3 3 3 3
 பூம்ராபோதனலோதனிலோ நப: : த்வம் சத்வாரி வாக்பதானி || 5 ||
 4 4 3

ஐந்தாவது அநுவாகத்தில் பகவான் ஸ்ரீமஹாகணபதியின் விபுத்வம்
 வர்ணிக்கப்படுகிறது.

त्वं गुणत्रयातीतः । त्वमवस्थान्त्रयातीतः । त्वं देहत्रयातीतः । त्वं कालत्रया-
 तीतः । त्वं मूलाधारस्थितोऽसि नित्यम् । त्वं शक्तित्रयात्मकः । त्वां योगिनो ध्यायन्ति
 नित्यम् । त्वं ब्रह्मा त्वं विष्णुस्त्वं रुद्रस्त्वमिन्द्रस्त्वमग्निस्त्वं वायुस्त्वं सूर्यस्त्वं चन्द्रमास्त्वं
 ब्रह्म भूर्भुवस्सुवरोम् ॥ ६ ॥

த்வம் குணத்ரயாதீத: : த்வமவஸ்தாத்ரயாதீத: : த்வம் தேஹத்ரயாதீத: :
 3 2 3
 த்வம் காலத்ரயாதீத: : த்வம் மூலாதாரஸ்திதேதாஸி நித்யம் : த்வம் ஸக்தித்ரயாத்-
 4 2
 மக: : த்வம் யோகிஜ்ஞ த்யாயந்தி நித்யம் : த்வம் ப்ரஹ்மா த்வம் விஷ்ணுஸ்த்வம்
 3 4 3
 ருத்ராஸ்த்வம்ந்த்ரஸ்த்வமக்னிஸ்த்வம் வாயுஸ்த்வம் ஸூர்ய்யஸ்த்வம் சந்த்ரமாஸ-
 2 2 3
 த்வம் ப்ரஹ்ம பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோம் || 6 ||
 3 4 3

ஆறாவது அநுவாகத்தில் பகவான் ஸ்ரீமஹாகணபதியின் ஸர்வ வ்யாபகத்வம்,
 ஸர்வ ஸக்தத்வம், ஸர்வ தேவதாமயத்வம், ஸர்வ மந்த்ரமயத்வம் ஆகியவை
 விளக்கப்படுகின்றன.

गणादि पूर्वमुच्चार्य । वर्णादि तदनन्तरम् । अनुस्वारः परतरः । अद्धन्दु-
 लसितं । तारेण ऋद्धम् । एतत्तव मनुस्वरूपम् । गकारः पूर्वरूपम् । अकारो मध्यम-
 रूपम् । अनुस्वारश्चान्तरूपम् । बिन्दुस्तरूपम् । नादस्सन्धानम् । संहिता सन्धिः ।

சீபா ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰⁵⁴ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁵⁶ ¹⁰⁵⁷ ¹⁰⁵⁸ ¹⁰⁵⁹ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶¹ ¹⁰⁶² ¹⁰⁶³ ¹⁰⁶⁴ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁶⁶ ¹⁰⁶⁷ ¹⁰⁶⁸ ¹⁰⁶⁹ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷¹ ¹⁰⁷² ¹⁰⁷³ ¹⁰⁷⁴ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁷⁶ ¹⁰⁷⁷ ¹⁰⁷⁸ ¹⁰⁷⁹ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸¹ ¹⁰⁸² ¹⁰⁸³ ¹⁰⁸⁴ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁸⁶ ¹⁰⁸⁷ ¹⁰⁸⁸ ¹⁰⁸⁹ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹¹ ¹⁰⁹² ¹⁰⁹³ ¹⁰⁹⁴ ¹⁰⁹⁵ ¹⁰⁹⁶ ¹⁰⁹⁷ ¹⁰⁹⁸ ¹⁰⁹⁹ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰¹ ¹¹⁰² ¹¹⁰³ ¹¹⁰⁴ ¹¹⁰⁵ ¹¹⁰⁶ ¹¹⁰⁷ ¹¹⁰⁸ ¹¹⁰⁹ ¹¹¹⁰ ¹¹¹¹ ¹¹¹² ¹¹¹³ ¹¹¹⁴ ¹¹¹⁵ ¹¹¹⁶ ¹¹¹⁷ ¹¹¹⁸ ¹¹¹⁹ ¹¹²⁰ ¹¹²¹ ¹¹²² ¹¹²³ ¹¹²⁴ ¹¹²⁵ ¹¹²⁶ ¹¹²⁷ ¹¹²⁸ ¹¹²⁹ ¹¹³⁰ ¹¹³¹ ¹¹³² ¹¹³³ ¹¹³⁴ ¹¹³⁵ ¹¹³⁶ ¹¹³⁷ ¹¹³⁸ ¹¹³⁹ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴¹ ¹¹⁴² ¹¹⁴³ ¹¹⁴⁴ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁴⁶ ¹¹⁴⁷ ¹¹⁴⁸ ¹¹⁴⁹ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵¹ ¹¹⁵² ¹¹⁵³ ¹¹⁵⁴ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁵⁶ ¹¹⁵⁷ ¹¹⁵⁸ ¹¹⁵⁹ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶¹ ¹¹⁶² ¹¹⁶³ ¹¹⁶⁴ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁶⁶ ¹¹⁶⁷ ¹¹⁶⁸ ¹¹⁶⁹ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷¹ ¹¹⁷² ¹¹⁷³ ¹¹⁷⁴ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁷⁶ ¹¹⁷⁷ ¹¹⁷⁸ ¹¹⁷⁹ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸¹ ¹¹⁸² ¹¹⁸³ ¹¹⁸⁴ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁸⁶ ¹¹⁸⁷ ¹¹⁸⁸ ¹¹⁸⁹ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹¹ ¹¹⁹² ¹¹⁹³ ¹¹⁹⁴ ¹¹⁹⁵ ¹¹⁹⁶ ¹¹⁹⁷ ¹¹⁹⁸ ¹¹⁹⁹ ¹²⁰⁰ ¹²⁰¹ ¹²⁰² ¹²⁰³ ¹²⁰⁴ ¹²⁰⁵ ¹²⁰⁶ ¹²⁰⁷ ¹²⁰⁸ ¹²⁰⁹ ¹²¹⁰ ¹²¹¹ ¹²¹² ¹²¹³ ¹²¹⁴ ¹²¹⁵ ¹²¹⁶ ¹²¹⁷ ¹²¹⁸ ¹²¹⁹ ¹²²⁰ ¹²²¹ ¹²²² ¹²²³ ¹²²⁴ ¹²²⁵ ¹²²⁶ ¹²²⁷ ¹²²⁸ ¹²²⁹ ¹²³⁰ ¹²³¹ ¹²³² ¹²³³ ¹²³⁴ ¹²³⁵ ¹²³⁶ ¹²³⁷ ¹²³⁸ ¹²³⁹ ¹²⁴⁰ ¹²⁴¹ ¹²⁴² ¹²⁴³ ¹²⁴⁴ ¹²⁴⁵ ¹²⁴⁶ ¹²⁴⁷ ¹²⁴⁸ ¹²⁴⁹ ¹²⁵⁰ ¹²⁵¹ ¹²⁵² ¹²⁵³ ¹²⁵⁴ ¹²⁵⁵ ¹²⁵⁶ ¹²⁵⁷ ¹²⁵⁸ ¹²⁵⁹ ¹²⁶⁰ ¹²⁶¹ ¹²⁶² ¹²⁶³ ¹²⁶⁴ ¹²⁶⁵ ¹²⁶⁶ ¹²⁶⁷ ¹²⁶⁸ ¹²⁶⁹ ¹²⁷⁰ ¹²⁷¹ ¹²⁷² ¹²⁷³ ¹²⁷⁴ ¹²⁷⁵ ¹²⁷⁶ ¹²⁷⁷ ¹²⁷⁸ ¹²⁷⁹ ¹²⁸⁰ ¹²⁸¹ ¹²⁸² ¹²⁸³ ¹²⁸⁴ ¹²⁸⁵ ¹²⁸⁶ ¹²⁸⁷ ¹²⁸⁸ ¹²⁸⁹ ¹²⁹⁰ ¹²⁹¹ ¹²⁹² ¹²⁹³ ¹²⁹⁴ ¹²⁹⁵ ¹²⁹⁶ ¹²⁹⁷ ¹²⁹⁸ ¹²⁹⁹ ¹³⁰⁰ ¹³⁰¹ ¹³⁰² ¹³⁰³ ¹³⁰⁴ ¹³⁰⁵ ¹³⁰⁶ ¹³⁰⁷ ¹³⁰⁸ ¹³⁰⁹ ¹³¹⁰ ¹³¹¹ ¹³¹² ¹³¹³ ¹³¹⁴ ¹³¹⁵ ¹³¹⁶ ¹³¹⁷ ¹³¹⁸ ¹³¹⁹ ¹³²⁰ ¹³²¹ ¹³²² ¹³²³ ¹³²⁴ ¹³²⁵ ¹³²⁶ ¹³²⁷ ¹³²⁸ ¹³²⁹ ¹³³⁰ ¹³³¹ ¹³³² ¹³³³ ¹³³⁴ ¹³³⁵ ¹³³⁶ ¹³³⁷ ¹

ஏகதந்தம் சதுர்ஹஸ்தம் பாஸமங்குஸாதாரிணம் ।
3 4

ரதம் ச வரதம் ஹஸ்தைதர்பிப்ராணம் மூஷ்கத்வஜம் ॥
3 3 4 4

ரக்தம் லம்போதரம் ஸூர்ப்பகர்ணகம் ரக்தவாஸஸம் ।
3 3

ரக்தகந்தாநுலிப்தாங்கம் ரக்தபுஷ்பைஸ்ஸுபூஜிதம் ॥
3 4 3

பக்தாநுகம்பினம் தேவம் ஜகத்காரணமச்யுதம் ।
4 3 3

ஆவிர்ப்பூதம் ச ஸ்ருஷ்ட்யாதௌ ப்ரக்ருதே: புருஷாத்பரம் ॥
4 3

ஏவம் த்யாதி யோ நித்யம் ஸ யோகி யோகினாம் வர: ॥ 9 ॥
4 3 3

ஒன்பதாவது அநுவாகத்தில் பகவான் ஸ்ரீ மஹாகணபதியின் ஸ்வரூப-
வர்ணன த்யான ஸ்லோகங்களும் த்யானத்தின் பலஸ்ருதியும் கூறப்படுகின்றன:—

ஒற்றைத் தந்தம் கொண்டவர்; நான்கு கரங்கள் கொண்டவர்; பாஸம்
அங்குஸம், ஒடிந்த ஒற்றைத் தந்தம், வரதமுத்திரை ஆகியவற்றைத் தன் நான்கு
கைகளில் தரிப்பவர்; எலியின் உருவம் பொறித்த கொடியைக் கொண்டவர்;
சிவப்பு நிறமுள்ளவர்; தொங்குகிற பெரும் வயிறு கொண்டவர்; முறம் போன்ற
இரு பெரிய காதுகள் கொண்டவர்; சிவப்பு நிற உடை தரித்தவர்; உடலில் செந்-
சந்தனம் பூசிக்கொண்டிருப்பவர்; சிவப்பு நிறமான புஷ்பங்களைக் கொண்டு பக்தர்-
களால் அர்ச்சிக்கப்படுபவர்; பக்தர்பால் அளவு கடந்த அன்பு கொண்டு அருள்பவர்;
எல்லா உலகங்களுக்கும் மேலான தெய்வமாக அநுக்ரஹிப்பவர்; எல்லா உலகங்-
களுக்கும் மூலகாரணமானவர்; தன் பக்தர்களை ஒரு நாளும் நழுவவிடாதவர்; இந்த
ப்ரபஞ்சம் ஸ்ருஷ்டி ஆகும் முன்னமே ஆவிர்ப்பவித்து அருளியவர்; ப்ரக்ருதி,
புருஷன் என்ற மஹத்தான தத்துவங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டவர்; இங்ஙனமாக
கணபதியின் ஸ்வரூபத்தைத் தியானம் செய்பவன் ஒரு பெரிய யோகியாகவும்
இறுதியில் எல்லா யோகிகளுக்கும் சிறந்தவனாகவும் ஆவான்.

ॐ नमो ब्राह्मपत्ये नमो गणपत्ये नमः प्रथमपत्ये नमस्तेऽस्तु लम्बोदराय

एकदन्ताय विघ्ननाशिने शिवसुताय वरदमूर्त्ये नमः ॥ १० ॥

ஓம் நமோ வ்ராதபத்யே நமோ கணபத்யே நம: ப்ரதமபத்யே நம்ஸ்தேஸ்து

லம்போதராய ஏகதந்தாய விக்னநாஸிணே ஸிவஸுதாய வரதமூர்த்த்யே நம: ॥ 10 ॥
3 3 4 3

பதாதவது அநுவாகத்தில், ஐப பாராயணத்திற்குரிய கணபதி ப்ரணம ஸ்துதிவாசகம் கூறப்படுகிறது.

஁தததவ்ஸுஷிபு யுஸுதீதே । ஸ ஃஹுஃயா ய கலுபுதே । ஸ ஸர்வ-
ஸ ஸர்வதஸுஸுஃமேததே । ஸ ஸர்வதஸுஸுஃகமேததே । ஸ பஞ்சமஹாபாபாத்ஃபுரமு-
யதே । ஸாய்மதீயானு திவ்ஸகூதம் பாபம் ஃநாஸயதி । ப்ராத்ரதீயானு ராத்ரீக்ரு-
தம் பாபம் ஃநாஸயதி । ஸாயம்ப்ராத: ப்ரயுஞ்ஜானு அபாபு பவதி । ஸர்வத்ரா-
தீயானுஸபவிக்ஞே பவதி । தர்மம்மர்த்தம் காமம் ஃமோக்ஷம் ஃ விந்ததி । இதமதர்வ-
ஸுஃஹுஸுராவர்த்தனாத்யம் யம் காமமதீதே । தம் தமனேன ஸாதயேத் ॥ 99 ॥

஁ததததர்வஸுஃஹுஸுஃ யுஸுதீதே । ஸ ப்ரஹ்மபூயாய கல்பதே । ஸ ஸர்வ-
விக்ஞேந் பாத்யதே । ஸ ஸர்வதஸுஸுஃகமேததே । ஸ பஞ்சமஹாபாபாத்ஃபுரமு-
யதே । ஸாய்மதீயானு திவ்ஸகூதம் பாபம் ஃநாஸயதி । ப்ராத்ரதீயானு ராத்ரீக்ரு-
தம் பாபம் ஃநாஸயதி । ஸாயம்ப்ராத: ப்ரயுஞ்ஜானு அபாபு பவதி । ஸர்வத்ரா-
தீயானுஸபவிக்ஞே பவதி । தர்மம்மர்த்தம் காமம் ஃமோக்ஷம் ஃ விந்ததி । இதமதர்வ-
ஸுஃஹுஸுராவர்த்தனாத்யம் யம் காமமதீதே । தம் தமனேன ஸாதயேத் ॥ 11 ॥

பதினாராவது அநுவாகத்தில் இந்த உபநிஷத்தை அத்யயனம், ஐபம், பாராயணம் செய்வதன் பலஸ்ருதி கூறப்படுகின்றது:—

இந்த உபநிஷத்தை அத்தியயனம் செய்பவன் ப்ரஹ்மத்வம் அடைகின்றான். விக்ஞங்கள் அவனைப் பாதிக்கமாட்டா. எவ்வகைத்தானும் அவன் இன்பம் எய்துவான். பஞ்சமஹாபாதகங்களினின்றும் அவன் விடுதலை பெறுவான். மாலையில் அத்தியயனம் செய்பவன் பகலில் செய்த பாவத்தை இது அழிக்கும். காலையில்

அத்தியயனம் செய்பவன் இரவில் செய்த பாவத்தை இது அழிக்கும். காலையிலும், மாலைிலும் வாலாயமாக அத்தியயனம் செய்பவன் பாபம் ஒழிந்தவனாவான். எங்கும் அத்தியயனம் செய்பவன் எச்செயல்களிலும் எந்நிலைகளிலும் விக்னங்கள் நீங்கப் பெற்றவனாவான். அவன் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய இந்நான்கும் எளிதிற்கைகூடியவனாவான். இந்த உபநிஷத்தைச் சிஷ்யரல்லாதார்க்கு உபதேசிக்கத் தகாது. எவரேனும் மயக்கத்தால் கொடுப்பாரேயானால், அவர் பெரும் பாபியாவார். ஆயிரக்கணக்காக இதனை ஜபிப்பவர் என்ன என்ன விரும்புவாரோ அவ்வெல்லாவற்றையும் இதன் மூலம் நிச்சயமாக எரித்திக்கப் பெறுவர்.

अनेन गणपतिमभिषिञ्चति । स वाग्मी भवति । चतुर्थ्यामनश्नन् जपति । स विद्यावान् भवति । इत्यथर्वणवाक्यम् । ब्रह्माद्यावरणं विद्यात् । न विभेति कदाचनेति ॥

அனேன கணபதிமபிஷிஞ்சதி । ஸ வாக்மீ பவதி । சதூர்த்யாமனஸ்னன் ஜபதி । ஸ வித்யாவான் பவதி । இத்யதர்வணவாக்யம் । ப்ரஹ்மாத்யாவரணம் வித்யாத் । ந பிபேதி கதாசனேதி ॥ 12 ॥

பன்னிரண்டாவது அநுவாகத்தில் கணபதியின் பூஜைகளிலும் வ்ரதங்களிலும் இந்த உபநிஷத்தின் ஜப பாராயணங்களின் ப்ரயோகத்தின் பலஸ்ருதி கூறப்படுகிறது:-

அபிஷேக காலத்தில் ஜபிப்பவன் பெரும் வாக்கு வன்மையுள்ளவனாவான். ஸூக்ல சதூர்த்தி திதிகளில் உணவு விலக்கி ஜபிப்பவன் பெரும் புலபையும் மந்த்ர எரித்தியும் பெறுவான். இங்ஙனம் அதர்வண ருஷி ப்ரதிஜ்ஞை செய்கிறார். இதனை ஜபிப்பவன், இந்த ப்ரபஞ்சத்தின் குழலின் மத்தியில் மறைந்துதையும் ப்ரப்ரஹ்மத்தின் உண்மையான ஸ்வரூபத்தை அறிந்தவனாவான். இதனை ஜபிப்பவன் எக்காலத்தும், எஞ்ஞான்றும் எதற்கும் அஞ்சான்.

यो दूर्वाङ्कुरैर्यजति । स वैश्रवणोपमो भवति । यो लाजैर्यजति । स यशोवान् भवति । स मेधावान् भवति । यो मोदकसहस्रेण यजति । स वाञ्छितफलमवाप्नोति । यस्साज्यसमिद्धिर्यजति । स सर्वं लभते । स सर्वं लभते ॥ १३ ॥

யோ தூர்வாங்குரைர்யஜதி । ஸ வைஸ்ரவணோபமோ பவதி । யோ லாஜை-
யஜதி । ஸ யஸோவான் பவதி । ஸ மேதாவான் பவதி । யோ மேதாதக ஸஹஸ்ரேண
யஜதி । ஸ வாஞ்சிதபலம்வாப்னோதி । யஸ்ஸாஜ்யஸமித்திரயஜதி । ஸ ஸர்வம்
லபதே । ஸ ஸர்வம் லபதே ॥ 13 ॥

பதின்மூன்றாவது அநுவாகத்தில், கணபதி ஹோமத்தில் இதன் அநு-
ஸந்தான ப்ரயோகங்களின் பலஸ்ரூதி கூறப்படுகின்றது:—

இந்த உபநிஷத்தை ஜபித்துக்கொண்டே அருஹம்புல் துளிக்களை ஆஹுதி
செய்பவன் இஹபரஸுகங்களை நன்கு அனுபவிப்பவனாகவும் குபேரனுக்கு ஒப்பான
பெரும் யோகிஸ்வரனாகவும் ஆவான். பொரிக்களை ஆஹுதி செய்பவன் பெரும்
கிர்த்தி அடைவான்; ஸலக்ஷ்மமான பேரறிவும் பெறுவான். ஆயிரக்கணக்கான
கொழுக்கட்டைகளை ஆஹுதி செய்பவன் விரும்பிய எப்பயனையும் தவறாது பெறு-
வான். பசும் நெய்யில் தோய்த்த ஸமித்துகளை ஆஹுதி செய்பவன் எல்லா நற்-
பயன்களையும் பெறுவான்; இது நீட்சயம் என்று உறுதியாக ப்ரதிஜ்ஞை செய்யும்
வகையில் மறுமுறை கூறப்படுகிறது.

अष्टौ ब्राह्मणान् सम्यग्राहयित्वा सूर्यवर्चस्वी भवति । सूर्यग्रहे महानवां
प्रतिमासस्त्रिधौ वा जप्त्वा सिद्धमन्त्रो भवति । महाविघ्नात्प्रमुच्यते । महादोषात्प्रमु-
च्यते । महापापात्प्रमुच्यते । स सर्वविद्भवति । स सर्वविद्भवति । य एवं वेद ॥ १४ ॥
इत्युपनिषत् ॥

அஷ்டௌ ப்ராஹ்மணான் ஸம்யக்க்ராஹயித்வா ஸூர்யவர்ச்சஸ்வீ பவதி ।
ஸூர்யவர்க்ரஹே மஹாநத்யாம் ப்ரதிமாஸந்நிதௌ வா ஜப்த்வா ஸித்தமந்த்ரோ
பவதி । மஹாவிக்னாத்த்ரமுச்ச்யதே । மஹாதோஷாத்ரமுச்ச்யதே । மஹாபாபாத்-
த்ரமுச்ச்யதே । ஸ ஸர்வவித்பவதி । ஸ ஸர்வவித்பவதி । ய ஏவம் வேத ॥ 14 ॥
இத்யுபநிஷத் ॥

எட்டின் கணக்கான ப்ராஹ்மணர்களை கணபதி ஸ்தானத்தில் கணபதி ஸ்வரூபிகளாக வரித்து நன்றாக ஸமாராதனை செய்து அன்ன வஸ்தர் பூஷணிகள் உபஹாரமாக ஸமர்ப்பித்து த்ருப்தி செய்து பூஜித்தால் ஸூர்ய்யனைப் போல் வர்ச்சஸ்வீ ஆவான். கணபதியை ஸூர்ய்யக்ரஹத்திலோ ஏதோ ஒரு பெரும் நதியிலோ ப்ரதிமையிலோ ஆவாஹனம் செய்து பூஜித்தால் எளிதில் மந்த்ரஸித்தி ஆகும். அவன் மஹாவிக்னங்களினின்று விடுதலை பெறுவான். மஹா தோஷங்-களினின்று விமோசனமடைவான். மஹாபாபங்களினின்று விடுதலை பெறுவான். அவன் எல்லாமறிந்தவனாவன். இது நிச்சயம் என்று பிரதிஜ்ஞை செய்யும் வகையில் மறுமுறை உறுதியாகக் கூறப்படுகிறது. இந்த உண்மையை அறிந்தவனே இந்த உபநிஷத்தை நன்கு அறிந்தவனாவான்.

तन्मासंवतु । तद्वक्तारमवतु । अवतु माम् । अवतु वक्तारम् । अवतु वक्तारम् ।

ॐ शान्तिश्शान्तिश्शान्तिः ॥

इत्यथर्वणवेदोपनिषत्सु श्रीमहागणपत्यथर्वशीर्षं समाप्तम् ॥

தன்மாம்வது । தத்வக்தார்மாவது । அவது மாம் । அவது வக்தார்ம் । அவது

வக்தார்ம் ॥

ஓம் ஸாந்திஸ்ஸாந்திஸ் ஸாந்தி: ॥

இத்யதர்வணவேதோபநிஷத்ஸு ஸ்ரீமஹாகணபத்யதர்வஸீர்ஷம் ஸமாப்

தம் ॥

இங்ஙனமான கடைசி அநுவாகமாகிய பதினான்காவது அநுவாகத்தில் இந்த உபநிஷத்தின் உபஸம்ஹாரமான சாந்தி பாடம் கூறப்படுகிறது.

கருணை மேலிட்டால் தன் பக்தர்களுக்கு ப்ராஹ்மானந்தம் அருளும் குரு ஸ்வரூபினி ஆதலால், தேவ் காலிகை தன் சிரஸில் அம்ருத தாரையைப் பொழியும் சந்திரனின் கலையை அணிகலமாகத் தரித்து மகிழ்கிறாள் :

नित्यायाः कालरूपाया अरूपायाश्शिवात्मनः ।

अमृतत्वाललाटेऽस्याश्शशिचिह्नं निरूपितम् ।:

—மஹாதீர்வாண தத்தரம்

காலரூபா என்ற பதத்திற்கு "குரு ஸ்வரூபினி" என்று அர்த்தம் : கால ஸுதேஷி ॥

—பாணினியின் தாது பாடம்.

श्रीमदुच्छिष्टगणपतिसूक्तम् ॥

उच्छिष्टे नामरूपश्चोच्छिष्टे लोक आहितः । उच्छिष्ट इन्द्रश्चाग्निश्च
विश्वमन्तस्समाहितम् ॥ १ ॥ उच्छिष्टे द्यावापृथिवी विश्वं भूतं समाहितम् ।
आपस्समुद्र उच्छिष्टे चन्द्रमा वात आहितः ॥ २ ॥ सन्नोच्छिष्टे असंशोभौ मृत्यु-
वर्जः प्रजापतिः । लौक्या उच्छिष्ट आयत्ता व्रश्च द्रश्चापि श्रीर्मयि ॥ ३ ॥
दृढोऽहं हस्थिरोऽन्यो ब्रह्मविश्वसृजो दश । नाभिमिव सर्वतश्चक्रमुच्छिष्टे देवता-
श्चिताः ॥ ४ ॥ ऋक् साम यजुरुच्छिष्ट उद्गीथः प्रस्तुतं स्तुतम् । हिकार
उच्छिष्टे स्वरस्साम्नो मेडिश्च तन्मयि ॥ ५ ॥ ऐन्द्राग्नं पावमानं महानांमनीर्महाव्रतम् ।
उच्छिष्टे यज्ञस्याङ्गान्यन्तर्गर्भ इव मातरि ॥ ६ ॥ राजसूयं वाजपेयमग्निष्टोमस्तदध्वरः ।
अर्काश्वमेधावुच्छिष्टे जीवबर्हिर्मदिन्तमः ॥ ७ ॥ अग्न्याधेयमथो दीक्षा कामप्रश्छन्दसा
सह । उत्सन्ना यज्ञास्सत्त्राण्युच्छिष्टेऽधि समाहिताः ॥ ८ ॥ अग्निहोत्रश्च श्रद्धा च
वषट्कारो व्रतं तपः । दक्षिणेष्टं पूर्तश्चोच्छिष्टेऽधि समाहिताः ॥ ९ ॥ एकरात्रो
द्विरात्रस्सद्यः क्रीः प्रक्रीरुक्थ्याः । ओतं निहितमुच्छिष्टे यज्ञस्याणूनि विद्यया ॥ १० ॥
चतुरात्रः पञ्चरात्रषड्रात्रश्चोभयस्सह । षोडशी सप्तरात्रश्चोच्छिष्टाज्जज्ञिरे सर्वे ये यज्ञा
अमृते हिताः ॥ ११ ॥ प्रतीहारो निधनं विश्वजिच्चाभिजिच्च यः । साह्यातिरात्रा-
वुच्छिष्टे द्वादशाहोऽपि तन्मयि ॥ १२ ॥ सूनृता सन्नतिः क्षेमस्स्वधोज्जामृतं सहः ।
उच्छिष्टे सर्वे प्रत्यञ्चः कामाः कामेन तातृपुः ॥ १३ ॥ नव भूमीस्समुद्रा उच्छिष्टेऽधि

श्रिता दिवः । आ सूर्यो भात्युच्छिष्टेऽहोरात्रेऽपि तन्मयि ॥ १४ ॥ उप हव्यं विषूवन्तं
 ये च यज्ञा गुहा हिताः । बिभर्त्ति भर्त्ता विश्वस्योच्छिष्टो जनितुः पिता ॥ १५ ॥ पिता
 जनितुरुच्छिष्टो सोः पौत्रः पितामहः । स क्षियति विश्वस्येशानो वृषा भूम्या मतिघ्न्यः
 ॥ १६ ॥ ऋतं सत्यं तपो राष्ट्रं श्रमो धर्मश्च कर्म च । भूतं भविष्यदुच्छिष्टे वीर्यं
 लक्ष्मीर्वलं बलं ॥ १७ ॥ समृद्धिरोज आकूतिः क्षत्त्रं राष्ट्रं षडुर्व्यः । संवत्सरोऽध्यु-
 च्छिष्ट इडा प्रैषा ग्रहा हविः ॥ १८ ॥ चतुर्होतार आप्रियश्चातुर्मास्यानि नीविदः ।
 उच्छिष्टे यज्ञा होत्राः पशुबन्धास्तदिष्टयः ॥ १९ ॥ अर्द्धमासाश्च मासाश्चात्तवा ऋतु-
 भिस्सह । उच्छिष्टे घोषणीरापस्तनयित्नुश्श्रुतिर्मही ॥ २० ॥ शर्करास्सिकता
 अश्मान ओषधयो वीरुधस्तृणा । अभ्राणि विद्युतो वर्षमुच्छिष्टे संश्रिताश्श्रिताः ॥ २१ ॥
 राद्धिः प्राप्तिस्समाप्तिर्मह एधतुः । अन्याप्तिरुच्छिष्टे भूतिश्चाहितानि हिताहिता
 ॥ २२ ॥ यच्च प्राणिति प्राणेन यच्च पश्यति चक्षुषा । उच्छिष्टाज्जज्ञिरे सर्वे दिवि
 देवा दिवि श्रितः ॥ २३ ॥ ऋचस्सामानिच्छन्दांसि पुराणं यजुषा सह । उच्छिष्टा-
 ज्जज्ञिरे सर्वे दिवि देवा दिवि श्रितः ॥ २४ ॥ प्राणापानौ चक्षुषी श्रोत्रमक्षितिश्च
 क्षितिश्च या । उच्छिष्टाज्जज्ञिरे सर्वे दिवि देवा दिवि श्रितः ॥ २५ ॥ आनन्दा मोदाः
 प्रमुदो भीमोदमुदश्च ये । उच्छिष्टाज्जज्ञिरे सर्वे दिवि देवा दिवि श्रितः ॥ २६ ॥
 देवाः पितरो मनुष्या गन्धर्वाप्सरसश्च ये । उच्छिष्टाज्जज्ञिरे सर्वे दिवि देवा दिवि
 श्रितः ॥ २७ ॥

इति श्रीमदथर्ववेदसंहितायाम् एकादशे काण्डे चतुर्थेऽनुवाके श्रीमदुच्छिष्टगणपतिसूक्त-

समाप्तम् ॥

ஸ்ரீமதுச்சிஷ்டகணபதி ஸூக்தம்.

உச்சிஷ்டே நாமரூபஞ்சோச்சிஷ்டே லோக ஆஹித: 1 உச்சிஷ்ட இந்த்ரஸ்-
 சாக்னிஸ்ச விஸ்வமந்தஸ்ஸமாஹிதம் || 1 || உச்சிஷ்டே த்யாவாப்ருதிவீ விஸ்வம்
 பூதம் ஸமாஹிதம் | ஆபஸ்ஸமுத்ர உச்சிஷ்டே சந்த்ரமா வாத ஆஹித: || 2 ||
 ஸன்னுச்சிஷ்டே அஸம்ஸ்சோபௌ ம்ருத்யுர்வாஜ: ப்ரஜாபதி: | லௌக்யா உச்சிஷ்டே
 ஆயத்தா வ்ரஸ்ச த்ரஸ்சாபி ஸ்ரீர்மயி || 3 || த்ருடோஹம் ஹஸ்திரோஸ்யோ
 ப்ரஹ்மவிஸ்வஸ்ருஜோ தஸ: | நாபிம்வ ஸர்வதஸ்ரக்ரமுச்சிஷ்டே தேவதாஸ்ஸரிதா:
 || 4 || ருக் ஸாம யஜுருச்சிஷ்ட உத்தித: ப்ரஸ்துதம் ஸ்துதம் | ஹிம்கார உச்சிஷ்டே
 ஸ்வரஸ்ஸாம்னோ மேடிஸ்ச தன்மயி || 5 || ஐந்த்ராக்னம் பாவமானம் மஹாநாம்னீர்-
 மஹாவ்ரதம் | உச்சிஷ்டே யஜ்ஞஸ்யாங்கான்யந்தர்க்கர்ப்ப இவ மாதரி || 6 ||
 ராஜஸூயம் வாஜபேயம்க்னிஷ்டோமஸ்ததத்வர: | அர்க்காஸ்வமேதாவுச்சிஷ்டே
 ஜீவபர்ஹிர்மதிந்தம்: || 7 || அக்ன்யாதேயமதோ திக்ஷா காம ப்ரஸ்சந்தஸா ஸஹ |
 உத்ஸன்னோ யஜ்ஞாஸ்ஸத்த்ராண்யுச்சிஷ்டே ஸி ஸமாஹிதா: | 8 || அக்னிஹாத-
 ரஞ்ச ஸ்ரத்தா ச வஷட்காரோ வ்ரதம் தப: | தக்ஷிணேஷ்டம் பூர்த்தஞ்சோச்-
 சிஷ்டே ஸி ஸமாஹிதா: || 9 || ஏகராத்ரோ த்விராத்ரஸ்ஸத்ய: க்ரீ: ப்ரக்ரீருக்த்யா: |
 ஓதம் நிஹிதமுச்சிஷ்டே யஜ்ஞஸ்யாணானி வித்யயா || 10 || சதூராத்ர: பஞ்சராத்-
 ரஷ்டராத்ரஸ்சோபயஸ்ஸஹ | ஷோடஸி ஸப்தராத்ரஸ்சோச்சிஷ்டாஜ்ஜஜ்ஞிரோ

ஸர்வே யே யஜ்ஞா அம்ருதே ஹிதா: || 11 || ப்ரதீஹாரோ நிதன்ம் விஸ்வஜிச்சாபி-

ஜிச்ச ய: || ஸாஹ்னா திராத்ராவச்சிஷ்டே த்வாதஸாஹோ:பி தன்மயி || 12 || ஸுந்ருதா

ஸந்தி: க்ஷமஸ்ஸவதோர்ஜ்ஜாம்ருதம் ஸஹ: | உச்சிஷ்டே ஸர்வே ப்ரத்யஞ்ச:

காமா: காமேன தாத்ருபு: || 13 || நவ பூம்ஸ்ஸமுத்ரா உச்சிஷ்டே:தி ஸ்ரிதா திவ:

ஆ ஸுர்யயோ பாத்யச்சிஷ்டே:ஹாராத்ரோ:பி தன்மயி || 14 || உப ஹவ்யம்

விஷுவந்தம் யே ச யஜ்ஞா குஹா ஹிதா: | பிபர்த்தி பர்த்தா விஸ்வஸ்யோச்-

சிஷ்டோ ஜனிது: பிதா || 15 || பிதா ஜனிதுருச்சிஷ்டோ ஸோ: பெளத்ர: பிதா-

மஹ: | ஸ க்ஷியதி விஸ்வஸ்யேஸானோ வருஷா பூம்யா மதிக்ன்ய: || 16 || ருதம் ஸத்யம்

தபோ ராஷ்ட்ரம் ஸ்ரமோ தர்ம்ம்ஸ்ச கர்ம்ம் ச | பூதம் ப்விஷ்யதுச்சிஷ்டே வீர்ய்யம்

லக்ஷ்மீர்பலம் பலே || 17 || ஸம்ருத்திரோஜ ஆக்தி: க்ஷத்த்ரம் ராஷ்ட்ரம் ஷ்டுர்வ்ய: |

ஸம்வத்ஸரோ:த்யுச்சிஷ்ட இடா ப்ரைஷா க்ரஹா-ஹவி: || 18 || சதுர்ஹோதார

ஆப்ரியஸ்சாதூர்மாஸ்யானி நீவித்: | உச்சிஷ்டே யஜ்ஞாஹோத்ரா: பஸுபந்தாஸ்-

ததிஷ்டய: || 19 || அர்த்தமாஸாஸ்ச மாஸாஸ்சார்த்தவா ருதுபிஸ்ஸஹ | உச்சிஷ்டே

கோஷணீ ராபஸ்ஸதனயித்னுஸ்ச்ருதிர்மஹி || 20 || ஸர்க்ராஸ்ஸிக்தா அஸ்மான

ஜுஷதயோ வீருதஸ்த்ருணா | அப்ராணி வித்யுதோ வர்ஷமுச்சிஷ்டே ஸம்ஸ்ரி-

தாஸ்ஸரிதா: || 21 || ராத்தி: ப்ராப்திஸ்ஸமாப்திர்மஹ ஏதது: | அன்யாப்திருச்-

சிஷ்டே பூதிஸ்சாஹிதானி ஹிதா ஹிதா || 22 || யச்ச ப்ராணிநி ப்ராணேன யச்ச

பய்யதி சக்ஷுஷா ॥ உச்சிஷ்டாஜ்ஜஜ்ஞிரே ஸர்வே திவி தேவா திவி ஸ்ரித: ॥ 23 ॥
 ருசஸ்ஸாமானி ச்சந்தா ஸ்மரரி புராணம் யஜ்ஞுஷா ஸஹ ॥ உச்சிஷ்டாஜ்ஜஜ்ஞிரே
 ஸர்வே திவி தேவா திவி ஸ்ரித: ॥ 24 ॥ ப்ராணாபானௌ சக்ஷுஷீ ஸ்ரோத்ரமக்ஷி-
 திச்ச க்ஷிதிச்ச யா ॥ உச்சிஷ்டாஜ்ஜஜ்ஞிரே ஸர்வே திவி தேவா திவி ஸ்ரித: ॥ 25 ॥
 ஆனந்தா மோதா: ப்ரமுதோ பிமோதமுதஸ்ச யே ॥ உச்சிஷ்டாஜ்ஜஜ்ஞிரே ஸர்வே
 திவி தேவா திவி ஸ்ரித: ॥ 26 ॥ தேவா: பித்ரோ மநுவ்யமா கந்தர்வாப்ஸர்ஸஸ்ச யே ॥
 உச்சிஷ்டாஜ்ஜஜ்ஞிரே ஸர்வே திவி தேவா திவி ஸ்ரித: ॥ 27 ॥

இதி ஸ்ரீமததர்வவேதஸம்ஹிதாயாம் ஏகாத்மே காண்டே சதூர்த்தேநவாகே
 ஸ்ரீமதுச்சிஷ்டகணபதிஸூக்தம் ஸமாப்தம் ॥

காலி பக்தன் தன்னை ஸாக்ஷாத் காலிகையாகவே உணர வேண்டும். தன் தேஹத்-
 லைத் தன் இஷ்ட தேஹையாகிய காலியின் வலக்த சரீரமாகவே பாவிக்க வேண்டும். இந்த
 ப்ரபஞ்பத்தையும் காலியின் சரீரமாகவே அறிய வேண்டும்.

अणं ब्रह्माहमस्मीति यः कुर्यादात्मचिन्तनम् ।
 तस्मै दद्यात्फलं देवी तस्यान्तं नैव गण्यते ॥
 आत्मदेहं स्वष्टरूपं सदैव परिचिन्तयेत् ॥

—யோகிணிதந்த்ரம்

உச்சிஷ்ட கணபதி ஸூக்தம் — கருத்துச் சுருக்கம்

கணபதியின் பல்வேறு மூர்த்திகளில் உச்சிஷ்ட கணபதி மூர்த்தி பரமோத்-
க்ருஷ்டமான மூர்த்தியாம். இந்த உச்சிஷ்ட கணபதி ஸூக்தமானது அதர்வவேத
ஸம்ஹிதையில் பதினேராவது காண்டத்தில் நான்காவது அநுவாகத்தில் மூன்று
ஸூக்தங்களில் தொடர்ந்து விரவி அமைந்துள்ளது :—

“நாமரூப விரிவுகளாகவும் பற்பல ஸ்வரூபமாகவும் பரந்துள்ள இந்த
ப்ரபஞ்சம் பூராவும் உச்சிஷ்ட கணபதி மூர்த்தியினுள் அடக்கம்” என்ற அடிப்-
படைக் கருத்தை முதன் முதலில் கூறிவிட்டு, இக்கருத்தின் விளக்கமாக—ஸகல
லோகங்கள், இந்த்ரன், அக்னி முதலிய தேவர்கள், ப்ருதிவ்யாதி பஞ்ச பூதங்கள்,
வேத சாஸ்த்ரங்கள், ஸகல கலைகள், ஸர்வ யஜ்ஞ யாகங்கள், ஸ்மஸ்த மந்த்ர
தந்த்ரங்கள், தர்ம கர்மாக்கள், தபஸ், ராஷ்ட்ரம், ஸம்வத்ஸராதி ஸகல கால
கட்டங்கள், ஸகல நக்ஷத்ர க்ரஹராசி அம்சங்கள், ஜஷதிகள், ப்ராணபாணாதி
வாயுக்கள், ஸகல ரஸங்கள், சரீர தாதுக்கள், இந்த்ரியங்கள், மனஸ், புத்தி, சித்தம்,
அஹங்காரம், தேவ ருஷி பித்ருக்கள், மதுஷ்ய-பசு-பக்ஷி-ம்ருக-கீட-க்ருமி ஆதி
ஸகல ஜந்து வர்க்கங்கள், நித்ய-நைமித்திக-காம்யாதி கர்மாக்கள், பந்து-மித்ர-
சத்ருக்கள் முதலிய இவற்றை எல்லாம் வ்யாவஹாரிக உதாஹரணங்களாகக் கூறி,
இவற்றில் கூறப்படாத எல்லாமுமே உச்சிஷ்ட கணபதி மூர்த்தியினுள் அடக்கம்
என்று ப்ரதிஜ்ஞை செய்கிறது இந்த ஸூக்தம். அதாவது உச்சிஷ்ட கணபதி
மூர்த்தியின் ஸர்வஜ்ஞத்வம், ஸர்வவ்யாபகத்வம், ஸர்வ ஸக்தத்வம்—ஆகிய
எல்லாமே வலியுறுத்தப் பெறுகிறது.

ஸந்த்யா தேவியே உலகைப் படைத்தவள்; மாயையைக் கடந்தவள்; நிஷ்கலமானவள்;
ஈச்வரியானவள்; கேவல சக்தியானவள்; மும்மூர்த்திகள் உண்டாகக் காரணமானவள்:

या सन्ध्या सा जगत्सूतिर्मायातीता सुनिष्कला ।

ऐश्वरी केवला शक्तिर्मूर्तित्रयसमुद्भवा ॥

—போதாயனர்

குறிப்பு:— “கேவல சக்தி” என்பவள் ஸாக்ஷாத் காலிகையே.

स्कन्दसूक्तम् ॥

॥ ॐ ॥ अग्निर्होता नो अध्वरे वाजी सन् परिणीयते । देवो देवेषु यजियः ॥ १ ॥
 परि त्रिविष्टचध्वरं यात्यग्नी रथीरिव । आ देवेषु प्रयो दधत् ॥ २ ॥ परि वाजपतिः
 कविरग्निर्हव्यान्यक्रमीत् । दधद्रत्नानि दाशुषे ॥ ३ ॥ अयं यस्तृज्जये पुरो देववाते
 समिध्यते । द्युमाँ अमित्रदम्भनः ॥ ४ ॥ अस्य धा वीर ईवतोऽग्नेरीशीत मर्त्यः ।
 तिग्मजम्भस्य मीढुषः ॥ ५ ॥ तमर्वन्तं न सानसिमरुषं न दिवशिशुम् । मर्मज्यन्ते
 दिवे दिवे ॥ ६ ॥ बोधद्यन्मा हरिभ्यां कुमारस्साहदेव्यः । अच्छा न हूत उदरम् ॥ ७ ॥
 उत त्या यजता हरी कुमारात् साहदेव्यात् । प्रयता सद्य आ ददे ॥ ८ ॥ एष वा देवा-
 वश्विना कुमारस्साहदेव्यः । दीर्घायुरस्तु सोमकः ॥ ९ ॥ तं युवं देवावश्विना कुमारं
 साहदेव्यम् । दीर्घायुषं कृणोतन ॥ १० ॥ कुमारं माता युवतिस्समुब्धं गुहा विभक्ति
 न ददाति पित्रे । अतीकमस्य न मितञ्जनासः पुरः पश्यन्ति निहितमरतौ ॥ ११ ॥
 कमेतं त्वं युवते कुमारं पेषी विभर्षि महिषी जजान । पूर्वाहि गर्भश्शरदो ववर्ध अपश्यं
 जातं यदसूत माता ॥ १२ ॥ हिरण्यदन्तं शुचिवर्णमारात् क्षेत्रादपश्यमायुधा मिमानम् ।
 ददानो अस्मा अमृतं विपृक्वत्किं मामनिन्द्राः कृणवन्ननुकथाः ॥ १३ ॥ क्षेत्रादपश्यं
 सनुतश्चरन्तं सुमद्युथं न पुरु शोभमानम् । न ता अगृभ्रन्नजनिष्ट हि षः पलिकनीरिद्युव-
 तयो भवन्ति ॥ १४ ॥ के मे मर्यकं वि यवन्त गोभिर्न येषां गोपा अरणश्चिदास ।
 य ई जगृभुरव ते सृजन्तवाजाति पश्व उप नश्चिकित्वान् ॥ १५ ॥ वसां राजानं

वसतिं जनानामरातयो निदधुर्मर्त्येषु । ब्रह्माण्यत्वेरव तं सृजन्तु निन्दितारो निन्द्यासो
 भवन्तु ॥ १६ ॥ शुनश्चिच्छेपं निदितं सहस्राद्यूपादमुखो अशमिष्ट हि षः । एवास्म-
 दग्ने विमुमुग्धि पाशान् होतश्चिकित्व इह तू निषद्य ॥ १७ ॥ हणीयमानो अप हि
 मदयेः प्र मे देवानां व्रतपा उवाच । इन्द्रो विद्वाँ अनु हि त्वा चक्ष तेनाहमग्ने
 अनुशिष्ट आगाम् ॥ १८ ॥ वि ज्योतिषा बृहता भात्यग्निराविर्विश्वानि कृणुते महित्वा ।
 प्रादेवीर्मयास्सहते दुरेवाग्निशीते शृङ्गे रक्षसे विनिक्षे ॥ १९ ॥ उत स्वानासो दिवि
 षन्त्वग्नेस्तिग्मायुधा रक्षसे हन्त वा उ । मदे चिदस्य प्र रुजन्ति भामा न वरन्ते परि-
 वाधो अदेवीः ॥ २० ॥ एतन्ते स्तोमं तुविजात विप्रो रथं न धीरस्स्वपा अतक्षम् ।
 यदीदग्ने प्रति त्वं देव ह्यस्स्वर्वतीरप एना जयेम ॥ २१ ॥ तुविग्रीवो वृषभो वावृ-
 धानोऽशद्व १ र्यस्समजाति वेदः । इतीममग्निममृता अवोचन् बहिष्मते मनवे शर्म
 यंसद्विष्मते मनवे शर्म यंसत् ॥ २२ ॥ ये यज्ञेन दक्षिणया समक्ता इन्द्रस्य सख्यममृत-
 त्वमानश । तेभ्यो भद्रमङ्गिरसो वो अस्तु प्रति गृष्णीत मानवं सुमेधसः ॥ २३ ॥
 य उदाजन् पितरो गोमयं वस्वृतेनाभिन्दन् परिवत्सरे वलम् । दीर्घायुत्वमङ्गिरसो वो
 अस्तु प्रति गृष्णीत मानवं सुमेधसः ॥ २४ ॥ य ऋतेन सूर्यमारोहयन् दिव्यप्रथयन्
 पृथिवीं मातरं वि । सुप्रजास्त्वमङ्गिरसो वो अस्तु प्रति गृष्णीत मानवं सुमेधसः ॥ २५ ॥
 अयं नाभा वदति वल्गु वो गृहे देवपुत्रा ऋषयस्तच्छृणोतन सुब्रह्मण्यमङ्गिरसो वो
 अस्तु प्रति गृष्णीत मानवं सुमेधसः ॥ २६ ॥ विरूपास इदृषयस्त इदग्म्भीरवपसः ।
 ते अङ्गिरसस्सूनवस्ते अग्नेः परि जज्ञिरे ॥ २७ ॥ ये अग्नेः परि जज्ञिरे विरूपासो

दिवस्परि । नवग्वो नु दशग्वो अङ्गिरस्तमस्सचा देवेषु मंहते ॥ २८ ॥ इन्द्रेण युजा
निस्सृजन्त वाघतो ब्रजं गोमन्तमश्विनम् । सहस्रं मे ददतो अष्टकर्ण्य १ श्ववो देवेष्व-
क्त ॥ २९ ॥ प्र नूनं जायतामयं मनुस्तोक्मेव रोहतु । यस्सहस्रं शताश्वं सद्यो
दानाय मंहते ॥ ३० ॥ न तमश्नोति कश्चन दिव इव सान्वारभम् । सावर्ण्यस्य
दक्षिणा वि सिन्धुरिव पप्रथे ॥ ३१ ॥ उत दासा परिविषे स्मद्विष्टी गोपरीणसा ।
यदुस्तुर्वश्च मामहे ॥ ३२ ॥ सहस्रदा ग्रामणीर्मा रिषन्मनुस्सूर्य्येणास्य यतमानैतु
दक्षिणा । सावर्णेर्देवाः प्रतिरन्त्वायुर्यस्मिन्नश्रान्ता असनाम वाजम् ॥ ३३ ॥

इति श्रीमद्भग्वेदसंहितायां स्कन्दसूक्तं समाप्तम् ॥

=====

காலிகைக்குத் தன் பக்தர்கள் தன் செல்வக் குழந்தைகள் ஆவதால், அவர்கள் தன்னை ஆராதிக்குங்கால், அவ்வப்போது சிறிது சரத்தைக் குறைவாக இருந்தாலும் கூட பெற்ற தாய் தன் சிக்ஷிணிடம் ஏதேனும் குறைபாடுகள் இருந்தாலும் அவற்றைப் பொருட்படுத்தாமல் தன் அன்பை மட்டும் காட்டுவது போல், அவர்கள்பால் தன் அதுக்ரஹத்தை வரையாது மழையெனப் பொழிவாள்:

श्रद्धयाश्रद्धया वापि यः कश्चिन्मानवस्स्मरेत् ।

दुर्गं च दुर्गतिं जित्वा स याति परमां गतिम् ॥

—காலீகுலஸர்வஸ்வம்

=====

ஸ்கந்த ஸூக்தம்

॥ ௧ ॥ அக்னிர்ஹோதா நோ அத்வரே வாஜீஸன் பரிணீயதே । தேவோ
தேவேஷு யஜ்ஞிய: ॥ 1 ॥ பரி த்ரிவிஷ்ட்யத்வரம் யாத்யக்நீ ரதிரிவ । ஆ தேவேஷு
ப்ரயோ ததத் ॥ 2 ॥ பரி வாஜபதி: கவிரக்நிர்ஹவ்யான்யக்ரமீத் । ததத்ரத்னானி
தாஸுஷே ॥ 3 ॥ அயம் யஸ்ஸருஞ்ஜயே புரோ தைவவாதே ஸ்மித்யதே । த்யுமா
அமித்ரதம்பன: ॥ 4 ॥ அஸ்ய கா வீர ஈவதோடக்நேரீஸீத மர்த்ய: । திக்மஜம்-
பஸ்ய மீடுஷ: ॥ 5 ॥ தமர்வந்தம் ந ஸானஸிமருஷம் ந திவஸ்ஸரிஸும் । மர்மருஜ்யந்தே
திவே திவே ॥ 6 ॥ போதத்யன்மா ஹரிப்யாம் குமாரஸ்ஸாஹதேவ்ய: । அச்சா ந
ஹுத உத்ரம் ॥ 7 ॥ உத த்யா யஜதா ஹீ குமாராத் ஸாஹதேவ்யாத் । ப்ரயதா
ஸத்ய ஆத்தே ॥ 8 ॥ ஏஷ வாம் தேவாவஸ்வினா குமாரஸ்ஸாஹதேவ்ய: । தீர்க்காயு-
ரஸ்து ஸோமக: ॥ 9 ॥ தம் யுவம் தேவாவஸ்வினா குமாரம் ஸாஹதேவ்யம் । தீர்க்காயு-
ஷம் க்ருணோதன ॥ 10 ॥ குமாரம் மாதா யுவதிஸ்ஸமுப்தம் குஹா பிபர்த்தி ந
ததாதி பித்ரே । அனீகமஸ்ய ந மினஜ்ஜனாஸ: । புர: பஸ்யந்தி நிஹிதமர்தௌ ॥ 11 ॥
கமேதம் த்வம் யுவதே குமாரம் பேஷி பிபர்ஷி மஹிஷி ஜஜான । பூர்வீர்ஹி
கர்ப்பஸ்ஸரதோ வவர்த்த அபஸ்யம் ஜாதம் யதஸூத மாதா ॥ 12 ॥ ஹிரண்ய-
தந்தம் ஸுசிவர்ணமாராத் கேஷத்ராதபஸ்யமாயுதா மிமானம் । ததானோ அஸ்மா
அம்ருதம் விப்ருக்ஷத்கிம் மாமனிந்த்ரா: க்ருணவன்னனுக்தா: ॥ 13 ॥ கேஷத்ரா-

தபஸ்யம் ஸதுதஸ்சரந்தம் ஸுமத்யுதம் ந புரு ஸோபமானம் | ந தா அக்ருப்ரன்ன-
 ஐனிஷ்ட ஹி ஷ: பலிக்னீரித்யுவதயோ பவந்தி || 14 || கே மே மர்யயகம் வி
 யவந்த கோபிரந யேஷாம் கோபா அரணஸ்சிதாஸ் | ய ச ஐக்ருபுரவ தே ஸ்ருஜந்-
 த்வாஜாதி பஸ்வ உப நஸ்சிகித்வான் || 15 || வஸாம் ராஜானம் வஸதீம் ஜனா-
 மராதயோ நித்தூர்மர்த்யேஷு | ப்ரஹ்மான்யத்ரேரவ தம் ஸ்ருஜந்து நிந்திதாரோ
 நிந்தயாஸோ பவந்து || 16 || ஸுன்ஸ்சிச்சேபம் நிதிதம் ஸஹஸ்ராத்யூபாத-
 முஞ்சோ அஸமிஷ்ட ஹி ஷ: | ஏவாஸ்மதக்னே வி முமுக்தி பாஸான் ஹோதஸ்சி-
 கித்வ இஹ தா நிஷத்ய || 17 || ஹ்ருணீயமானோ அப ஹி மதையே: ப்ர மே
 தேவானாம் வ்ரதபா உவாச | இந்த்ரோ வத்வா அநு ஹி த்வா சசக்ஷ தேனுஹ-
 மக்னே அநுஸிஷ்ட ஆகாம் || 18 || வி ஜ்யோதிஷா ப்ருஹதா பாத்யக்னிராவர்விஸ-
 வானி க்ருணுதே மஹித்வா | ப்ராதேவீர்மாயாஸ்ஸஹதே துரேவாஸஸிப்தே
 ஸ்ருங்கே ரக்ஷஸே விரிக்ஷே || 19 || உத ஸ்வானஸோ திவி ஷந்த்வக்னேஸ்திக்மாயுதா
 ரக்ஷஸே ஹந்த வா உ | மதே சிதஸ்ய ப்ர ருஜந்தி பாமா ந வ்ரந்தே பரிவாதோ
 அதேவீ: || 20 || ஏதந்தே ஸ்தோமம் துவிஜாத விப்ரோ ரதம் ந திரஸ்ஸவப்ர
 அதக்ஷம் | யதிதக்னே ப்ரதி த்வம் தேவ ஹர்யாஸ்ஸவ்வதிரப ஏன ஜயேம || 21 ||
 துவிக்ரீவோ வ்ருஷ்போ வாவ்ருதானோஸாதர்வார்யஸ்ஸம்ஜாதி வேத: | இதீம-
 மக்னிமம்ருதா அவோசன் பர்ஹிஷ்மதே மநவே ஸர்ம யம்ஸத்தவிஷ்மதே மநவே
 ஸர்ம யம்ஸத் || 22 || யே யஜ்ஞேன தக்ஷினயா ஸமக்தா இந்த்ரஸ்ய ஸக்யம்ம்ரு-

தக்வமா⁴னஸ⁴ । தே⁴ப்யோ⁴ பத்ர⁴மங்கிர³ஸோ³ வோ³ அஸ்து³ ப்ரதி⁴ க்ரு³ப்ணீ⁴த மா⁴னவ⁴ம்
 ஸு⁴மேதஸ⁴ ॥ 23 ॥ ய⁴ உ³தா³ஜன்³ பி³தரோ³ கோ³மய³ம் வ³ஸ்வ்ரு²தே⁴னா⁴பி⁴ந்தன்³ பரி-
 வத்ஸ³ரே³ வ³லம் । தி³ர்க்காயு³த்வ³மங்கிர³ஸோ³ வோ³ அஸ்து⁴ ப்ரதி³ க்ரு³ப்ணீ⁴த மா⁴னவ⁴ம்
 ஸு⁴மேதஸ⁴ ॥ 24 ॥ ய⁴ ரு³தே³ன ஸ³ுர்ய்யமா³ரோ³ஹய³ன் தி³வ்யப்ர²தய²ன் ப்ரு²திவீ²ம்
 மாத²ரம் வி² । ஸு²ப்ரஜா²ஸ்த்வ²மங்கிர³ஸோ³ வோ³ அஸ்து³ ப்ரதி⁴ க்ரு³ப்ணீ⁴த மா⁴னவ⁴ம்
 ஸு⁴மேதஸ⁴ ॥ 25 ॥ அ⁴யம் நா⁴பா⁴ வ³ததி³ வ³ங்கு³ வோ³ க்ரு³தே³ஹ தே³வபு³த்த்ரா³
 ரு²ஷ²பஸ்த²ச்ச்ரு²தே²னா²தன² । ஸு³ப்ரஹ்ம³ண்ய³மங்கிர³ஸோ³ வோ³ அஸ்து³ ப்ரதி⁴ க்ரு³ப்ணீ⁴த
 மா⁴னவ⁴ம் ஸு⁴மேதஸ⁴ ॥ 26 ॥ வி³ரு³பா³ஸ இ³த்ரு³ஷ³பஸ்த³ இ³த்க³ம்பீ³ரவே⁴பஸ⁴ ॥ தே
 அங்கிர³ஸஸ்ஸ³ுன³வஸ்தே³ அக்³னே³ பரி³ ஜஜ்ஞி³ரே ॥ 27 ॥ யே³ அக்³னே³ பரி³ ஜஜ்ஞி³ரே
 வி³ரு³பா³ஸோ³ தி³வஸ்பரி³ । ந³வக்³வோ³ நு³ தஸ³க்³வோ³ அங்கிர³ஸ்த³மஸ்ஸ³ுர் தே³வேஷ்³-
 மம்³ஹதே ॥ 28 ॥ இ³க்த்ரே³ன யு³ஜா³ நி³ஸ்ஸ்ரு³ஜந்த³ வாக⁴தோ⁴ வ்ரஜ³ம் கோ³மந்த³மஸ்-
 வின்³ம் । ஸ³ஹஸ்³ரம் மே³ தத³தோ³ அஷ்ட³கர்ண்ய³ஸ்ஸ்ர³வோ³ தே³வேஷ்³வக்ர³த ॥ 29 ॥
 ப்ர³ நூ³னம் ஜா³யதாம³யம் ம³நு³ஸ்தோ³க்தே³ம்வ³ ரோ³ஹது³ । ய³ஸ்ஸ³ஹஸ்³ரம் ஸ³ுதா³ஸ்வ³ம்
 ஸ³த்யோ³ தானா³ய³ மம்³ஹதே ॥ 30 ॥ ந³ த³மஸ்தே³னா³தி³ க³ஸ்ச³ன தி³வ இ³வ³ ஸா³ந்வா⁴ரப்⁴ம் ।
 ஸா³வா³ர்ண்ய³ஸ்ய³ தக்ஷி³ணா³ வி³ ஸீ⁴க்து⁴ரி⁴வ⁴ பப்ர²தே ॥ 31 ॥ உ³த தா³ஸா³ பரி³வி³ஷே³-
 ஸ்ம³த்தி³ஷ்ட³ கோ³பீ³னஸா³ । ய³து³ஸ்து³ர்வ³ஸ்ச³ மா³ம³தே³ஹ ॥ 32 ॥ ஸ³ஹஸ்³ரதா³
 க்ர³ாம³ணீ³ர்மா³ நி³ஷன்³ம³நு³ஸ்ஸ³ுர்ய்யே³னா³ஸ்ய³ ய³த்மா³னே³து³ தக்ஷி³ணா³ । ஸா³வா³ர்ணே³-
 தே³வா³ ப்ரதி³ரந்த³வாயு³ர்ய³ஸ்மி³ன்ன³ஸ்ரா³ந்தா³ அ³ஸநாம³ வா³ஜம் ॥ 33 ॥

இதி ஸ்ரீமத்ருக்வேதஸம்ஹிதாயாம் ஸ்கந்தஸூக்தம் ஸமாப்தம் ॥

श्रीरात्रिसूक्तम् ॥

रात्री व्यख्यदायती पुरुषादेव्य १ क्षभिः । विश्वा अधि श्रियोऽधित ॥ १ ॥
 ओर्वप्रा अमर्त्या निवतो देव्यु १ द्रतः । ज्योतिषा बाधते तमः ॥ २ ॥ निरु स्वसार-
 मस्कृतोषसं देव्यायती । अपेदु हासते तमः ॥ ३ ॥ सा नो अद्य यस्या वयं नि ते याम-
 न्नविक्ष्महि । वृक्षे न वसति वयः ॥ ४ ॥ नि ग्रामासो अविक्षत नि पद्वन्तो नि पक्षिणः ।
 नि श्येनासश्चिदर्थिनः ॥ ५ ॥ यावया वृक्यं १ वृकं यवय स्तेनमूर्म्ये । अथा नस्सु-
 तरा भव ॥ ६ ॥ उप मा पेपिशत् तमः कृष्णं व्यक्तमस्थित । उष ऋणेव यातय ॥
 ७ ॥ उप ते गा इवाकरं वृणीष्व दुहितृदिवः । रात्रि स्तोमं न जिग्युषे ॥ ८ ॥ आ
 रात्रि पार्थिव ५ रजः पितरः प्रायु धामभिः । दिवस्सदा १सि बृहती वितिष्ठस आत्वेष
 वर्तते तमः ॥ ९ ॥ ये ते रात्रि नृचक्षसो युक्तासो नवतिर्नव । अशीतिस्सन्त्वष्टा
 उत्तो ते सप्त सप्ततीः ॥ १० ॥ रात्रीं प्रपद्ये जननीं सर्वभूतनिवेशनीम् । भद्रां भग-
 वतीं कृष्णां विश्वस्य जगतो निशाम् ॥ ११ ॥ संवेशिनीं सं १य्यमिनीं ग्रहनक्षत्रमालि-
 नीम् । प्रपन्नोऽहं शिवां रात्रीं भद्रे पारमशीमहि ॥ १२ ॥ भद्रे पारमशीमह्यो नम इति ॥
 स्तोष्यामि प्रयतो देवीं शरण्यां बहवृचप्रियाम् । सहस्रसंमितां दुर्गां जातवेदसे सुनवाम
 सोमम् ॥ १३ ॥ शान्त्यर्थं तद्विजातीनां ऋषिभिस्सोमपाश्रिताः । ऋग्वेदे त्वं समु-
 त्पन्नारातीयतो नि दहाति वेदः ॥ १४ ॥ ये त्वां देवि प्रपद्यन्ति ब्राह्मणां हव्यवाह-
 नीम् । अविद्या बहुविद्या वा स नः पर्षदति दुर्गाणि विश्वा ॥ १५ ॥ ये अग्निवर्णां
 शुभां सौम्यां कीर्त्तयिष्यन्ति ये द्विजाः । तांस्तारयति दुर्गाणि नावेव सिन्धुं दुरितात्यग्निः

॥ १६ ॥ दुर्गेषु विषमे घोरे सङ्ग्रामे रिपुसङ्कटे । अग्निचोरनिपातेषु दुष्टग्रहनिवारिणि ॥ १७ ॥ दुर्गेषु विषमेषु त्वं सङ्ग्रामेषु वनेषु च । मोहयित्वा प्रपद्यन्ते तेषां मे अभयं कुरु ॥ १८ ॥ तेषां मे अभयं कुर्वो नम इति ॥ केशिनीं सर्वभूतानां पञ्चमीति च नाम च । सा मां समा निशा देवी सर्वतः परि रक्षतु ॥ १९ ॥ सर्वतः परि रक्षत्वो नम इति ॥ तामग्निवर्णां तपसा ज्वलन्तीं वैरोचनीं कर्मफलेषु जुष्टाम् ॥ दुर्गा देवी शरणमहं प्रपद्ये सुतरसि तरसे नमः ॥ २० ॥ सुतरसि तरसे नम इति ॥ दुर्गा दुर्गेषु स्थानेषु शं नो देवीरभिष्टये । य इमं दुर्गास्तिवं पुण्यं रात्रौ रात्रौ सदा पठेत् ॥ २१ ॥ रात्रिसूक्तं जपेन्नित्यं तत्कालमुपपद्यते । न योनिं पुनरायाति सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ २२ ॥ क्षीरेण स्नापिता दुर्गा चन्दनेन विलेपिता । बिल्वपत्रकृतापीडा नमो दुर्गे नमो नमः ॥ २३ ॥ सर्वभूतपिशाचेभ्यस्सर्वसर्पसरीसृपैः । दैवेभ्यो मानुषेभ्यश्च उभयेभ्योऽभिरक्ष माम् ॥ २४ ॥ या ऋग्वेदे स्तुता देवी काश्यपेन उदाहृता । जातवेदप्रभा गौरी जातवेदसे सुनवाम सोमम् ॥ २५ ॥ सुरासुरैर्द्विजवरैः पिशाचोरगराक्षसैः । अरातिभय उत्पन्ने अरातीयतो निदहाति वेदः ॥ २६ ॥ गजद्वारेऽपथे घोरे सङ्ग्रामेषु च गौतमी । सर्वं रक्षतु दुरितं स नः पश्यदति दुर्गाणि विश्वा ॥ २७ ॥ महाभये समुत्पन्ने स्मरन्ति च जपन्ति च । सर्वं तारयते दुर्गा नावेव सिन्धुं दुरितात्यग्निः ॥ २८ ॥ य इमं दुर्गास्तिवं पुण्यं शृण्वन्ति च जपन्ति च । त्रिषु लोकेषु विख्यातं त्रिषु लोकेषु पूजितम् ॥ २९ ॥ अपुत्रो लभते पुत्रान् धनहीनो धनं लभेत् । अचक्षुर्लभते चक्षुर्वद्धो मुच्येत बन्धनात् ॥ ३० ॥ व्याधितो मुच्यते रोगादरोगी श्रियमाप्नु-

यात् । ददाति कामितं सर्वं कात्यायनि नमोऽस्तुते ॥ ३१ ॥ उलूकयातुं शुशुलूकयातुं
जहि श्वयातुमुत कोकयातुम् । सुपर्णयातुमुत गृध्रयातुं दृषदेव प्रमृण रक्ष इन्द्र ॥ ३२ ॥
पिशङ्गभृष्टिमम्भृणं पिशाचिमिन्द्र सम्मृण । सर्वं रक्षो निबर्हय ॥ ३३ ॥ आयुष्यं
वर्चस्यं रायस्पोषमोद्भिदम् । इदं हिरण्यं वर्चस्वज्जैत्राया विंशतादिमाम् ॥ ३४ ॥
उच्चैर्वाजि पृतनाषाट् सभासाहं धनञ्जयम् । सर्वास्समग्रा ऋद्धयो हिरण्येऽस्मिन् समा-
हिताः ॥ ३५ ॥ शुनमहं हिरण्यस्य पितुर्मानेव जग्रभ । तेन मां सूर्य्यत्वचमकरं
पुरुषु प्रियम् ॥ ३६ ॥ सम्राजं च विराजं चाभिष्टिर्या च मे ध्रुवा । लक्ष्मी राष्ट्रस्य
या मुखे तया मामिन्द्र संसृज ॥ ३७ ॥ अग्नेः प्रजातं परि यद्धिरण्यममृतं यज्ञे अधि-
मर्त्येषु । य एनद्वेद स इदेनमर्हति जरा मृत्युर्भवति यो बिभर्ति ॥ ३८ ॥ यद्वेद राजा
वरुणो यदु देवी सरस्वती । इन्द्रो यद्वृत्रहा वेद तन्मे वर्चस आयुषे ॥ ३९ ॥ न
तद्रक्षांसि न पिशाचाश्चरन्ति देवानामोजः प्रथमजं ह्ये १ तत् । यो बिभर्ति दाक्षायणा
हिरण्यं स देवेषु कृणुते दीर्घमायुस्स मनुष्येषु कृणुते दीर्घमायुः ॥ ४० ॥ यदावधनन्
दाक्षायणा हिरण्यं शतानीकाय सुमनस्यमाना । तन्न आबध्नामि शतशारदायायुष्मान्
जरदष्टिर्यथासत् ॥ ४१ ॥ घृतादुर्लुप्तं मधुमत्सुवर्णं धनञ्जयं धरुणं धारयिष्णु ।
ऋणवसपत्नादधरांश्च कृण्वदारोह मां महते सौभगाय ॥ ४२ ॥ प्रियं मा कुरु देवेषु
प्रियं राजसु मा कुरु । प्रियं विश्वेषु गोप्त्रेषु मयि धेहि रुचा रुचम् ॥ ४३ ॥ अग्नि-
र्येन विराजति सूर्य्यो येन विराजति । विराज्येन विराजति तेनास्मान् ब्रह्मणस्पते वि-
राज समिधं कुरु ॥ ४४ ॥ अर्वाच्चमिन्द्रममुतो हवामहे यो गोविद्धनजिदश्वजिद्यः ।

श्रीकालीसूक्तम् ॥

अहं रुद्रेभिर्वसुभिश्चराम्यहमादित्यैरुत विश्वदेवैः । अहं मित्रावरुणोभा बिभर्म्यहमिन्द्राग्नी अहमश्विनोभा ॥ १ ॥

அஹம் ருத்ரேபிர்வஸுபிர்சராம்யஹமாதித்யைரூத விஸ்வதேவை: ।

அஹம் மித்ராவருணோபா பிபர்மயஹமிந்த்ராக்னீ அஹமஸ்வினோபா ॥ 1 ॥

லோகவ்யவஹாரத்தில் “தேவீஸுத்தம்” என்று பெயர் வழங்கும் இந்த ஸுத்தம் காலிகையின் விராட் ஸ்வரூபத்தை விவரிக்கிறது. ருக்வேதத்தில் உள்ளது. அம்ப்ருண ருஷியின் மகள், “வாக்” எனப் பெயர் கொண்டவள், கண்டது. இவள் தானே ப்ரஹ்மமயமாகி தன்னுள் பரமாத்மஸ்வரூபத்தைக் கண்டு, தன் ஆத்மாவின் ப்ரதிபிம்பமாக இந்த ப்ரபஞ்சத்தைப் பார்த்து பார-மாத்மிக ஸக்தியை விராட்ஸ்வரூபினியாக ஸ்துதித்தாள். அந்நிலையில், இளங் குமரி-யாயினும், இந்த ஸுத்தத்திற்கு அவளே ருஷிஆகிவிட்டாள். ஸச்சிதானந்த ப்ரும்ஹித ஸ்திதி அடைந்த அவள் தானே அந்நிலையைக் கூறி, தன்னையே பரமாத்-மாவாகக் கூறுகிறாள். வெளியில் ஸகுணம் போல் தோன்றினாலும் இந்த ஸுத்தம் நிர்க்குண ப்ரஹ்மத்தையே விவரிக்கிறது.

अहं सोममाहनसं बिभर्म्यहं त्वष्टारमुत पूषणं भगम् । अहं दधामि द्रविणं हविष्मते सुप्राव्ये ३ यजमानाय सुन्वते ॥ २ ॥

அஹம் ஸோம்மாஹனஸம் பிபர்மயஹம் த்வஷ்டாரமுத பூஷணம் பகம் ।

அஹம் ததாமி த்ரவிணம் ஹவிஷ்மதே ஸுப்ராவ்யே 3 யஜ்மானாய ஸுன்-வதே ॥ 2 ॥

अहं राष्ट्री सङ्गमनी वसूनां चिकितुषी प्रथमा यज्ञियानाम् । तां मा देवा व्यदधुः पुरुषा भूरिस्थातां भूर्यविशयन्तीम् ॥ ३ ॥

அஹம் ராஷ்ட்ரீ ஸங்கமனீ வஸூனாம் சித்திவீ ப்ரதமா யஜ்ஞியானாம் ।

தாம் மா தேவா வ்யதது: புருத்ரா பூரிஸ்தாத்ராம் பூர்ய்யாவேஸயந்தீம் ॥ 3 ॥

मयासो अन्नमन्ति यो विपश्यन्ति यः प्राणिति य ईं शृणोत्युक्तम् । अमन्तवो मां
त उप क्षियन्ति श्रुधि श्रुत श्रद्धिवं ते वदामि ॥ ४ ॥

மயாஸோ அன்னமத்தி யோ விபஸ்யந்தி ய: ப்ராணிதி ய ஈம் ஸ்ருணோத்யுக்தம் ।
அமந்தவோ மாம் த உப் க்ஷியந்தி ஸ்ருதி ஸ்ருத ஸ்ரத்திவம் தே வதாமி ॥ 4 ॥

अहमेव स्वयमिदं वदामि जुष्टं देवेभिरुत मानुषेभिः । यं कामये तं तमुग्रं
कृणोमि तं ब्रह्माणं तमृषिं तं सुमेधाम् ॥ ५ ॥

அஹமேவ ஸ்வயமிதம் வதாமி ஜுஷ்டம் தேவேபிருத மாநுஷேபி: । யம் காம-
யே தம் த்முக்ரம் க்ருணோமி தம் ப்ரஹ்மாணம் தம்ருஷிம் தம் ஸுமேதாம் ॥ 5 ॥

இந்த ருக்கை பாலாமந்த்ர ஜபவிதியில் தேவீ வந்தனவாசகமாக அநுஸந்திப்பது ஸம்ப்ரதாயம்.

अहं रुद्राय धनुरातनोमि ब्रह्मद्विषे शरवे हन्त वा उ । अहं जनाय समदं
कृणोम्यहं द्यावापृथिवी आविवेश ॥ ६ ॥

அஹம் ருத்ராய தநுராத்நோமி ப்ரஹ்மத்விஷே ஸர்வே ஹந்த வா உ ।
அஹம் ஜனாய ஸமதம் க்ருணோம்யஹம் த்யாவாப்ருதிவீ ஆவிவேஸ ॥ 6 ॥

अहं सुवे पितरमस्य मूर्धन्मम योनिरप्स्व १ न्तस्समुद्रे । ततो वितिष्ठे भुव-
नानि विश्वोतामूं द्यां वर्ष्मणोप स्पृशापि ॥ ७ ॥

அஹம் ஸுவே பிதர்மஸ்ய மூர்த்தன்மம யோனீரப்ஸ்வ १ ந்தஸ்ஸமுத்ரே ।
ததோ விதிஷ்டே புவனாநி விஸ்வோதாமும் த்யாம் வர்ஷமனோப் ஸ்ப்ருஸாம் ॥ 7 ॥

இந்த ருக்கை தக்ஷிண காலிகா மஹாமந்த்ரமாகிய “வித்யாராஜஞ்” ஜப விதியில் தேவீவந்தன வாசகமாக அநுஸந்திப்பது ஸம்ப்ரதாயம்.

अहमेव वात इव प्रवाभ्यारभमाणा भुवनानि विश्वा । परो दिवा पर एना
पृथिव्यै तावती महिना सम्बभूव ॥ ८ ॥

அஹமேவ வாத் இவ ப்ரவாம்யாரப்மானோ புவனாநி விஸ்வா । பரோ திவா
பர ஏனா ப்ருதிவ்யை தாவதி மஹினா ஸம்ப்ப்புவ ॥ 8 ॥

இந்த ஸூக்தத்தை ஜப பாராயணங்கள் மூலம் பூஜா ஹோமங்களில் ப்ரயோகிப்பதே இதன் விரியோகமாம். ஸுவ்ரமாக ப்ரேம பக்தியுடன் பல ஆவர்த்தங்கள் பாராயணம் செய்வதும், கொண்டு கூட்டி (ஸமாவர்த்தனம்) ஜபிப்பதும் ஸூக்தப்ரயோகத்துக்கு வீர்யம் கொடுக்கும். இந்த ஸூக்தஜபபாராயணத்துக்குப் பின் காலிகோபநிஷத்தை ஒவ்வொரு அநுவாகமரக இணைத்து இதே போன்று ஜபபாராயணம் செய்வது ஸம்ப்ரதாயம்.

நாம் த்யானம் செய்யும் போது, மூலாதார ஸ்தானத்தில் வருத்தாகாரமாகச் சுழன்று படுத்து உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் குண்டலினியைத் தட்டி எழுப்பி மேல் நோக்கி எழுந்து எல்லா சக்தி தனங்கள் மூலமாகக் கடந்து ஸஹஸ்ராரத்தின் மத்தியிலுள்ள ப்ரஹ்ம ரந்த்ரம் சென்றடைந்து அங்கு சந்த்ரனின் அம்ருத தாரை கிடைக்கப் பெற்று, அதன் சேர்க்கையால் ஆனந்தம் அடைய ஸாதகன் செய்யும் யோகாப்பியாஸ ப்ரயாஸையினூடே, அந்தக் குண்டலினியே தனக்குக் கிடைத்த ப்ரேமையான, மிக்க அழகியான, உற்ற தோழியாவாள். அவள் தன் இஷ்டதேவதையாகிய ஸாக்ஷாத் தக்ஷிண காலிகையே என்ற தன்மய உணர்வுடன் அந்த தேவியின் ஸ்வரூபத்தை ப்ரேமையுடன் த்யானிக்க வேண்டும்:

ध्यायेत् कुण्डलिनीं देवीम् इष्टदेवस्वरूपिणीम् ।
सदा षोडशवर्षीयां पीनोन्नतपयोधराम् ।
श्यामां सूक्ष्मां सृष्टिरूपां सृष्टिस्थितिलयात्मिकाम् ॥

—தத்தர கல்பத்ருமம்

अथ श्रीकालिकोपनिषत् ॥

हरिः ओ४म् ॥

ॐ अथ हैनां ब्रह्मरन्ध्रे ब्रह्मस्वरूपिणीमाप्नोति । सुभगां कामरेफेन्दिरासमष्टि-
रूपिणीम् । एतत्त्रिगुणितमादौ तदनु कूर्चद्वयम् । कूर्चबीजं तद्वयोमषष्ठस्वरबिन्दु-
मेलनरूपम् । तदेव द्विरुच्चार्य्य । तदनु भुवनाद्वयम् । भुवना तु व्योमज्वलनेन्दिरा-
शून्यमेलनरूपा । तदेव द्विरुच्चार्य्य । दक्षिणे कालिके चेत्यभिमुखङ्गता । तदनु बीज-
सप्तकमुच्चार्य्य । बृहद्भानुजायामुच्चरेत् । अथ सर्वा विद्यां प्रथममेकं द्वयं वा बीज-
त्रयपुटितं नाम वा कृत्वा जपेत् । एतस्या एकद्वित्रिक्रमेण मनवो भवन्ति । एतस्यास्ता-
रामनोर्दुर्गामिनोर्वा सिद्धिः । अमुष्य मन्त्रपाठकस्य गतिरस्ति । गतिरस्यास्ति । नान्य-
स्येह गतिरस्ति । अयं सर्वमन्त्रोत्तमोत्तमः । इमं सकृज्जपन् स तु विश्वेश्वरः । स तु
नारीश्वरः । स तु वेदेश्वरः । स सर्वगुरुस्सर्वनमस्यस्सर्वेषु वेदेष्वधिश्रितो भवति । स
सर्वेषु तीर्थेषु स्नातो भवति । सर्वेषु यज्ञेषु दीक्षितो भवति । स स्वयं सदाशिवः ॥ १ ॥

வஸ்த்ர பூஷணதிகள் இன்மையின் மூலம் தான் நிர்க்குண ப்ரஹ்மம் என்றும், அதே
நேரத்தில் ஸ்த்ரீ ரூபமாக, அதாவது பராசக்தியின் வ்யக்த மூர்த்தியரகிய ஜகன் மாத்ரு ஸ்வரூ-
பத்தில் பக்தனை ஆட்கொள்வதன் மூலம் தானே ஸ்துணப்ரஹ்ம ஸ்வரூபிணி என்றும் ஸாதக-
னுக்குத் தெளிவு படுத்துகிறான் கருணையே உருவான குருஸ்வரூபினியாகிய தக்ஷிண காலிகை.

अचिन्त्यामिताकारशाक्तस्वरूपा प्रतिव्यक्त्यधिष्ठानसत्त्वैकमूर्तिः ।

गुणातीतनिर्द्वन्द्वबोधैकगम्या त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥

—மஹாகால ஸம்ஹிதா.

அத ஸ்ரீகாலிகோபநிஷத்.

ஹரி: ஓ4ம் ||

ஓம் அத² ஹை³னாம் ப்ரஹ்³ம் ரந்த்ரே⁴ ப்ரஹ்மஸ்வரூபிணீமாப்னோதி³ | ஸு⁴ப்காம்³
 காம்ரேபேந்திராஸம்ஷ்டிருபிணீம்^{2 3} | ஏதத்த்ரிசுணிதமாதேள³ | ததநு³ கூர்ச்சத்வ-
 யம்³ | கூர்ச்சபீஜம்³ தத்வ்யோமஷஷ்டஸ்வர^{3 2} பிந்துமேலனரூபம்^{3 3} | ததேவ³ த்விருச்-
 சார்ய்ய³ | ததநு³ புவனாத்வயம்^{4 3} | புவன⁴ து வ்யோமஜ்வலனேந்திராஸுன்யமேலன-
 ரூபா³ | ததேவ³ த்விருச்சார்ய்ய³ | தக்ஷிணே³ காலிகே³ சேத்யபிமுகங்க்தா^{4 2 3} | ததநு³
 பீஜஸப்தகமுச்சார்ய்ய³ | ப்ருஹத்பாநுஜாயாமுச்சரேத்^{3 4} | அத³ ஸர்வாம்³ வித்யாம்³
 ப்ரதமமேகம்² த்வயம்³ வா³ பீஜத்ரயபுடிதம்³ நாம்³ வா³ க்ருத்வா³ ஜபேத்³ | ஏதஸ்யா³
 ஏகத்விதிக்ரமேண³ மந்வோ⁴ பவந்தி⁴ | ஏதஸ்யாஸ்தாராமநோர்த்துர்க்காமநோர்வா^{3 3 3 3}
 ஸித்தி:^{3 4} | அமுஷ்ய³ மந்த்ரபாடகஸ்ய² கதிரஸ்தி² | கதிரஸ்பாஸ்தி² | நான்யஸ்யேஹ³
 கதிரஸ்தி³ | அயம்³ ஸர்வமந்த்ரோத்தமோத்தம:³ | இமம்³ ஸக்ருஜ்ஜபன்³ ஸ³ து³
 விஸ்வேஸ்வர:³ | ஸ³ து³ நாரீஸ்வர:³ | ஸ³ து³ வேதேதீஸ்வர:³ | ஸ³ ஸர்வகுருஸ்ஸர்வநமஸ்-
 யஸ்ஸர்வேஷு³ வேதேஷ்வதிஸ்ரிதோ⁴ பவதி⁴ | ஸ³ ஸர்வேஷு³ தீர்த்தேஷு² ஸ்நாதோ³
 பவதி⁴ | ஸர்வேஷு³ யஜ்ஞேஷு³ திக்ஷிதோ³ பவதி⁴ | ஸ³ ஸ்வயம்³ ஸதாஸிவ:³ || 1 ||

இந்த “காலிகோபநிஷத்” அதர்வண வேதத்தில் ஸௌபாக்ய காண்டத்தில் அமைந்துள்ளது. ஐந்து அநுவாகங்கள் கொண்டது. ஸாக்த உபநிஷத்துக்களில் இது மிகவும் முக்கியமானது.

முதல் அநுவாகத்தில் தக்ஷிணகாலிகையின் மூலமந்த்ரமாகிய “வித்யா-ராஜ்ஞீ” என்ற மஹா மந்த்ரத்தின் உத்தாரணம் விளக்கப்படுகிறது. இந்த மந்த்ரத்தில் இருபத்திரண்டு பீஜங்கள் அமர்ந்திருக்கின்றன. அவற்றின் கோவையின் அநுக்ரமத்தை அநுஸரித்து பீஜங்கள் விவரிக்கப்படுகின்றன:-

अथ हैनां ब्रह्मरन्ध्रे ब्रह्मस्वरूपिणीमाप्नोति ।

அத என்ற சொல் மங்கல வாசக ருப்தம். அகாரத்தில் உபநிஷத் ஆரம்பிக்கிறது. ஹ என்பது ப்ரஹ்மானந்த அநுபவத்தில் திளைத்திருக்கும் ஒரு ருஷி, சொல்லொணாத தன் பெருமகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளும் ஒரு சிறப்புச் சொல்லாகும். ஈந் என்ற பதம், தேவியை நாம் தியானித்து தியானித்து அவளுடைய அபார கருணை ப்ரவாஹத்தால், அவள் மனமுவந்து நம் ஹ்ருதயத்தில் வந்து ஆனந்தக் கூத்தாடி குண்டலினியின் அநுக்ரஹ இயக்கத்தால், நமது ஜீவன் ப்ரஹ்மரந்த்ர கமலத்தின் மத்தியில் த்வாதஸாதன பத்மத்தின் நடுவே ஆனந்த மூர்த்தியாகவும் குருமூர்த்தியாகவும்¹ பரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபினியாகவும் ஸாந்தித்தியம் கொண்டு, அவளுடைய திருவடி திகைப்பை நமக்கு ஈந்து அருள் பாலிக்கிறாள் என்பதாக இந்த முதல் வாக்கியத்தின் திரண்ட ஸாரமாகும்.

आप्नोति - தேவி அபார கருணைக்கடலே ஆயினும்ஸாதகன் தன் தொடர்ச்சியான சுய முயற்சியாலே அவளுடைய ஸ்வரூப த்யானத்தில் திளைத்து அளவு கடந்த ப்ரேமையினால் அவளை அடைய விழையும் பேராற்றலின் விளைவால் அவளைத் தன் ப்ரஹ்மரந்த்ர கமலத்தில் நிர்வசயம் தரிசித்து இன்புறப் பெறுவான்.

सुभगां कामरेकेन्दिरासमष्टिरूपिणीम् ।

சுபகா என்றது தேவி ப்ரமுகியாகவும், இன்ப மயமானவளாகவும், நித்யமங்கல பாக்கியவதியாகவும் ஒளிர்வதைக் குறிப்பிடுகிறது. அதாவது அவளுடைய ஸ்வரூபம் நம் த்யானத்தில் நிலைத்து, ஸௌந்தர்யத்தின் எல்லையாக நம் மனத்தில் மகிழ்ச்சி ப்ரவாஹமாக ஆனந்த நடனம் புரிவதைக் குறிக்கிறது. அவள் பேரொலி-பேரொளி வடிவினள். அவளுடைய முக்கியமான மந்த்ர பீஜமாவது கீர் என்பது. இந்த பீஜம் மாத்ருகைகளினின்று எழுந்த வகை விளக்கப்படுகிறது. காம என்பது க கார மாத்ருகையாகும். அதன் மேல் ரேபம் (ரேஃ), அதாவது ர என்ற மாத்ருகை, ஆரோபணமாகி க என்று ஆகிறது. இन्दிரி என்பது ஈ என்ற பீஜமாகும். மேற்சொன்ன கூட்டாகிய க என்பதன் மேல் இந்த ஈ என்பது ஏறி கீர் என்ற அவளுடைய ஸமஷ்டிருப-பீஜமாக உருவாகிறது.²

1. कण्ठाज्ञानविनयाः प्रयासश्च क्षमा तथा । पञ्चकं शर्मशान्तिप्रदाचार्यलक्षणं स्मृतम् ॥

கருணை, ஜ்ஞானம், விநயம், ப்ரயாஸை, பொறுமை, இவ்வைத்தின் கூட்டு உத்தம குருவின் லக்ஷணமாகும்.

2. இந்த பீஜத்திற்கு ரசஜா என்பது சிறப்புப்பெயர்.

एतत्त्रिगुणितमादौ ।

एतत् இப்படியாக உருவாகிய அவளது ஸமஷ்டி பீஜமாகிய கீ என்பது த்ரிகுணித் தும்முறை மடங்கியது. ஆதலால் இந்த பீஜத்தின் தும்மடங்கு அவளது மஹாமந்த்ர-மாகிய வித்யாராஜ்ஞியில் முதல் தளமாக வைக்கப்பட்டது.

तदनु कूर्चद्वयम् ।

तदनु மேற்கூறிய தும்மடங்கிற்கு அடுத்தபடியாக கூர்ச்சத்யம் இரு கூர்ச்சங்கள் கூர்ச்சம் ஆவது ங் என்ற பீஜம். இதுவே தாராதேவியின் பீஜமுமாம். இந்த பீஜத்தை இரு மடங்காக்கி முதலில் வைக்கப்பட்ட கீ காரதும்மடங்கிற்கு அடுத்ததாக இதனை வைக்க வேண்டுமாம். ஆக இதுவரை கீ கீ கீ ங் ங் என்று ஆகியது.

कूर्चबीजं तद्वयोमषष्ठस्वरविन्दुमेलनरूपम् ।

மேற்சொன்ன கூர்ச்சபீஜம் என்பது மாத்ருகைகளினின்று எழுந்தவகை விளக்-கப்படுகிறது. த் என்ற சொல்லானது நாம் அதனை (அதாவது கூர்ச்சபீஜத்தை) பின் விளக்கப்படும் முறையில் ஆராய்ந்தறிந்து முறைபாக ப்ரயோகிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறது. வ்யோம (ஆகாசம்) என்பது ங்கார மாத்ருகை ஆகும். ஷ்ஸ்வர: (ஆறுவது உயிர்) என்பது க என்ற ஸ்வர மாத்ருகை ஆகும். விந்து என்பது மேற்குறிக்கப்பட்டபடி உருவாகிய ங் என்ற அக்ஷரத்தின்மேல் அநுஸ்வாரம் ஏறி நின்று, மெலன் என்ற சொல்லால் மேற்கூறியவாறே ங் என்ற பீஜம் உருவானதைக் காட்டுகிறது. ருப் என்றதால் வித்யாராஜ்ஞியில் அமர்ந்த பீஜங்களில் முக்கியமானவைகளில் ஒன்றாகிய இந்த ங் காரத்தின் ஜபமானது தேவியின் ஸ்வரூபாநுஸந்தானத்தில் ஸாதகனுக்குப் பெரிதும் உதவும் என்று குறிப்பதாகும். இதுவே தாரா அதாவது “நீலஸரஸ்வதி” என்ற வித்யையின் பீஜமாகும்.

तदेव द्विरुच्चार्यम् ।

மேற்சொன்ன பீஜத்தை இருமுறை உச்சரிக்கவேண்டும். இங்கு த் என்ற சொல்லானது பரப்ரஹ்மத்தைக் குறிக்கும்: கூர்ச்சத்தை இருமுறை உச்சரிப்பதானது “ஸ்ரிவஸக்தி” ஐக்யம் என்ற தத்துவத்தைக் குறிக்கும்.

तदनु भुवनाद्वयम् ।

மேற்சொன்ன ஐந்தக்ஷரச் சேர்க்கைக்குப் (கீ கீ கீ ங் ங்) பிறகு புவனேஸ்வரீ பீஜமாகிய ஹீ காரத்தை இருமுறை உச்சரிக்க வேண்டும். இதுவே த்ரிபுர ஸுந்தரியின் பீஜமுமாம். ததந் என்றதால் தாரா பீஜத்தை உச்சரித்த பிறகே ஸுந்தரியின் பீஜத்தை உச்சரிக்க வேண்டும் என்பது தாத்பர்யம். இதனை இருமுறை உச்சரிப்பதானது ஸாதகன் ஜீவ—ப்ரஹ்ம ஐக்கிய தத்துவத்தை உணர்ந்து குரு பாதுகாத்யானத்தின் மூலமாக ஸகுண ப்ரஹ்மத்தின் “தடஸ்த” லக்ஷணத்தை ஸாக்ஷாத்-கரித்து அதன் மூலமாக ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானம் அடைவதைக் குறிக்கிறது.

भुवना तु व्योमज्वलनेन्दिराशून्यमेलनरूपा ।

புவனேஸ்வரீ ஸ்வரூப ப்ரதிபாதகமான ஹீ என்ற பீஜம் உத்தாரணமாகும் வகை விளக்கப்படுகிறது. ஸ்யோ என்பது ஆகாஸ பீஜமாகிய ஹ கார மாத்ருகை ஆகும். ஸ்வஸ என்பது அக்னி பீஜமாகிய ர என்ற மாத்ருகை ஆகும். ஐந்திரா என்பதானது மஹாலக்ஷ்மியின் பீஜமாகிய ஐ என்ற மாத்ருகையைக் குறிக்கிறது. ஶூன்ய என்ற சொல்லானது பிந்து ஸ்வரூபமாகிய அநுஸ்வாரத்தைக் குறிக்கும். சௌ என்றதால் ஹ் ர் ஐ என்ற நான்கு மாத்ருகைகளின் கூட்டு, அதாவது ஹீ என்று உருவாகும் பீஜம் ஸுசிக்கப்படுகிறது.

तदेव द्विरुच्चार्यम् ।

மேற்கூறிய வண்ணம் உருவான இந்த (ஹீ) ஹ்ரீம்கார பீஜத்தையும் இரு முறை உச்சரிக்க வேண்டும். ஆக, இதுவரை கீ் கீ் கீ் ஹ் ஹ் ஹீ ஹீ என்றபடி இந்த ஏழு அக்ஷரச் சேர்க்கை உருவாயிற்று.

दक्षिणे कालिके चेत्यभिमुखङ्गता ।

மேற்கூறிய ப்ரகாரம், குறிப்பிட்ட மூன்று பீஜங்களை, அதாவது காலீ, தாரா, ஸுந்தரீ ஆகிய மூன்று தேவதைகளின் பீஜங்களை முறையே மும்முறை, இருமுறை, இருமுறை (ஆக ஏழு உச்சாரணமாக) உச்சரித்த பிறகு दक्षिणे कालिके என்று தேவியைப் பார்த்து விளித்து அழைக்கும் ஸம்போதன வாசகமானது “உபாஸ்ய மூர்த்தியின் புரஸ்சரண க்ரமத்தின் அடிப்படையானது” என்ற பெரும் தத்துவத்தை வலியுறுத்துகின்றது. அதாவது தேவியின் ஸ்வரூப த்யானத்தை ஹ்ருதய கமலத்தில் நிலைப்படுத்த ஸாதகன் செய்யும் ப்ரயத்தினத்தைக் குறிக்கிறது. தேவிகருணா மூர்த்தி ஆகையால் அவளை முதலில் ஸகுணமாக அணுகி அவளுடைய ஸாந்நித்தியத்தாலேயே அவள் அருளைப் பெற்று உய்ய வகை தேடும் முயற்சி தொடங்குகிறது. இதுவரை கீ் கீ் கீ் ஹ் ஹ் ஹீ ஹீ दक्षिणे कालिके என்று ஆகியது.

तदनु बीजसप्तकमुच्चार्यम् ।

அதன் மேல் மேற்குறிக்கப்பட்ட ஏழு பீஜங்களையும் அதே க்ரமத்திலேயே மறுபடியும் இன்னொரு முறை உச்சரிக்க வேண்டும். அக்ஷரங்களின் கூட்டு ஏழின் மடங்காக ஆனது நம் ஸரீரத்தில் மூலாதாரம் தொடங்கி ஸ்ஹஸ்ராரம் வரை அமர்ந்த ஏழு தளங்களைக் குறிக்கிறது. दक्षिणे कालिके என்ற தேவியின் திருநாமத்திறகு முன்னால் இந்த ஏழு அக்ஷரங்கள், அதற்குப் பின்னால் மறுபடியும் இதே ஏழு அக்ஷரங்கள் என்ற க்ரமத்தில் அவற்றின் உச்சாரணம் அமைந்ததானது பூலோகத்தின் கீழாக அமர்ந்த ஸப்த லோகங்களும் அவற்றிற்கு மேலாக பூம் முதலாக ஸத்யம் வரை ஸப்த வ்யாஹ்ருதிகளின் காரகமாக அமைந்த ஏழு மேல் லோகங்களும் தேவியின் அருளால் கடந்து ஜீவன் தூய்மை பெற்று ப்ரஹ்மத்தில் லயிக்கும் மார்க்கத்தைக் குறிக்கிறது. தவிரவும் மத்தியிலுள்ள दक्षिणे कालिके என்ற தேவியின் திருநாமம் நம் ஸரீரத்தின் மத்தியில் மேருதண்டத்தைச் சுற்றி ஓடும் ஸுஷூம்னா நாடி இருபுறங்களிலும் இடை, பிங்கலை என்ற இரு நாடிகளுக்கு மத்தியில் அமைந்திருந்து ஜீவனுடைய தன்மயத்வ ப்ரும்ஹிதமான யோகாப்யாஸத்-

தில் முக்கியமான பெரும் ஸாதனமாக உதவி ஸமாதி நிலையைப் பெருக்குவதைக் குறிக்கிறது.

மேலும், “பீஜஸப்தகம்” என்பது மந்த்ரச் சுழலின் ஆரமாகும். மந்த்ரத்தின் மத்தியில் அமைந்த தேவியின் திருநாமத்துக்கு முன்னும் பின்னும் — அதாவது இரு புறங்களிலும் — அமைந்த இந்த பீஜஸப்தகத்தின் இரட்டிப்புக் கூட்டானது மந்த்ரச் சுழலின் அச்சாகும். இறுதியில் அமைந்த “ஸ்வாஹா” காரமானது ஜ்ஞானாக்னியின் ஸக்திமத்தான இயக்கமான மேதையின் ப்ரதிபா ஜ்வலன ஜ்யோதிஸ்ஸின் ப்ரஸாரமாகும். இந்த ஜ்வாலையின் கதிர்களே உபாஸகனின் புத்தியின் ஸ்பேட்டம் பரவி வீசுவதற்குக் காரணமாகும்.

ஆக இதுவரை கீ் கீ் கீ் ஹ் ஹ் ஹீ் ஹீ் கீ் கீ் ஹ் ஹ் ஹீ் ஹீ் என்று ஆகியது.

बृहद्भानुजायामुच्चरेत् ।

மேற் சொன்ன ஏழு பீஜக்கோவையை உச்சரித்த பிறகு அக்னி பகவானுடைய பத்னியாகிய (ஸக்தியாகிய) சுவா தேவியை, அதாவது அந்த சுவா என்ற மந்த்ரத்தை, உச்சரிக்க வேண்டும். அதாவது, பொதுவாக, எந்த மந்த்ரத்திற்கும் அக்னி ஸக்தி ஏற்பட வேண்டும். இந்த மந்த்ரத்திலோ, ப்ரத்யக்ஷமாக அக்னியின் ஸக்தியாகிய சுவா காரத்தையே நேரடியாகச் சொல்ல அமைவது இதன் விசேஷம். மேலும் இந்த மந்த்ரமும் இந்த சுவா காரத்தின் உச்சாரணத்தைக் கொண்டே பூர்த்தி பெறுவது இன்னும் விசேஷம். ஆக, இதனுடன் இருபத்திரண்டு பீஜங்கள் அடங்கிய “வித்யாராஜ்ஞீ” என்ற உத்தமமான தக்ஷிண காலீ மஹாமந்த்ரமானது பூர்த்தியாக உருவாகிறது.

அதாவது கீ் கீ் கீ் ஹ் ஹ் ஹீ் ஹீ் கீ் கீ் ஹ் ஹ் ஹீ் ஹீ் சுவா என்று பூர்த்தியாக உருவாகிறது. அதாவது இதனில் முன்று அடிப்படையான பீஜங்கள் ஆவர்த்தன ஸம்புடம் ஆகி ஏழாகப் பெருகி தேவியின் திருநாமத்தை ஸம்போதனமாக வைத்து அதுவே முக்கியமானதொரு மந்த்ரமாகவும் அடங்கி, முதலிற் கூறிய ஏழு பீஜங்களும் மறுபடியும் அநுஸந்தானமாகி, இறுதியில் அக்னிஸக்தியாகிய சுவா காரத்துடன் இந்த “வித்யாராஜ்ஞீ” என்ற உத்தமமான மஹாமந்த்ரமானது பூர்த்தியாக உருவாகியிருக்கிறது.* இந்த மஹாமந்த்ரம் ஸாக்த மந்த்ரங்களுள் தலையாயதாக அமைந்து, தக்ஷிணகாலிகா உபாஸகனுக்கு, அவனது பூர்வபுண்ய பலிதமாகவும் பாக்கிய வசமாகவும் லபித்திருக்கிறது தேவியின் பரிபூர்ண அநுக்ரஹமேயாகும்.

अथ सर्वा विद्यां प्रथममेकं द्वयं वा बीजत्रयपुटितं नाम वा कृत्वा जपेत् ।

*இந்த “வித்யாராஜ்ஞீ” மஹாமந்த்ரத்தில் அடங்கியுள்ள மாத்ருகைகளாவன :- अ आ इ ई ऊ ए व ஆகிய ஏழு ஸ்வர மாத்ருகைகளும் क ण द र ल व स ह ङ ஆகிய ஒன்பது வ்யஞ்ஜன மாத்ருகைகளாகச் சேர்ந்து மொத்தம் பதினாறு மாத்ருகைகளாம். ஆக இந்த மந்த்ரமானது ஒரு “மாத்ருகாஷோடசி” வித்யையாகும்.

மேற்சொன்ன முறையில் உத்தமமான இந்த இருபத்திரண்டு பீஜங்கள் கோவைப் படுத்தப்பட்ட மஹாமந்த்ரமானது தக்ஷிணகாலிகையின் முழு ஸ்வரூபத்தையும் பூர்ண ஸாந்தியத்தையும் அவளுடைய அளவு கடந்த அநுக்ரஹ சக்தியையும் தாங்கி உருவாகியிருக்கிறது. மேலும், மேற்குறித்த கோவை பூராவும் கொண்டு உத்க்ருஷ்டமான பூர்த்தி வித்யையாக அநுஸந்திக்க உபதேசிக்கப்படுகிறது.

ஆயினும், மேற் சொன்ன பீஜங்களில் முதலாவதாக அமைந்த ஒரே பீஜத்தையே, அதாவது கீ காரத்தை மட்டுமே, தனியொரு மந்த்ரமாகக் கொண்டு அதனை முறைப்படி ஜபிக்கலாம். மற்றும், முதல் இரு பீஜங்களை மட்டும் கீ ஹீ என்று ஒரு தனி மந்த்ரமாகக் கொண்டு அதனை முறைப்படி ஜபிக்கலாம். அது போன்றே முதல் மூன்று பீஜங்களையும் கீ ஹீ என்று கோவைப் படுத்தி அதனையும் ஒரு தனி மந்த்ரமாகவும் ஜபித்து ஆவ்ருத்தி செய்யலாம். தவிர, மேற்கூறிய மூன்று பீஜக்கோவையுடன் தேவியின் திருநாமமாகிய டக்ஷிண காலிகை என்ற பதங்களையும் சேர்த்து, அதாவது கீஹீ டக்ஷிண காலிகை என்றபடியும் அநுஸந்திக்கலாம். தவிர, மேற்கூறிய பீஜக்கோவையை, மூலமந்த்ரத்தில் அமைந்திருப்பது போல், இரட்டித்தும், மும்முறை மடக்கியும் சேர்த்து ஜபிக்கலாம். அதாவது கீ கீ ஹீ ஹீ ஹீ என்றோ கீ கீ கீ ஹீ ஹீ ஹீ என்றோ இவைகளை இந்த அளவிலோ, தனித்தோ அல்லது தேவியின் திருநாமமாகிய டக்ஷிண காலிகை என்ற பதங்களைச் சேர்த்தோ ஜபிக்கலாம். அதாவது ஏகாக்ஷரீயாகவோ, த்வயக்ஷரீயாகவோ, த்ரயக்ஷரீயாகவோ, ஷடக்ஷரீயாகவோ, ஸப்தாக்ஷரீயாகவோ, நவாக்ஷரீயாகவோ, ஏகாதசாக்ஷரீயாகவோ, த்வாதசாக்ஷரீயாகவோ அல்லது த்ரயோதசாக்ஷரீயாகவோ க்ரஹித்து அமைத்துக் கொண்டு அவ்வவற்றை அதனதன் ஸ்வரூபாநுஸந்தானமாக ஜபித்து ஆவ்ருத்தி செய்யலாம்.²

एतस्या एकद्वित्रिक्रमेण मनवो भवन्ति ।

முதலில் த்வாவிம்ஸத்யக்ஷரீ வித்யாராஜ்ஞீ மந்த்ரமாக ஸங்கலனமாகி, அதாவது பூர்த்தி வித்யையாக உபதேசிக்கப்பட்டு, தேவியின் பூர்ண ஸ்வரூபாநுஸந்தானமாக ஆயிற்று. அதுவே ஒவ்வொரு பீஜமாகத் தனித்துத் தனித்து பீஜஸங்க்யா பூரணமாகவும் மற்றும் பீஜபரிவர்த்தன ஸம்புடிகரணமாகவும், ஒவ்வொன்றாகப் பெருகிப் பெருகி, அவ்வெல்லாவற்றையுமே ஒவ்வொரு தனி மந்த்ரமாகவும் அங்ஙனமே பூர்த்தி வித்யையாகவும் அநுஸந்திக்க ஸாதகனுக்கு மார்க்கம் உபதேசிக்கப்பட்டதாக ஆகிறது.

एतस्यास्तारामनोर्दुर्गामिनोर्वा सिद्धिः ।

1. இந்த அமைப்பு மூன்றாவது அநுவாகத்தில் அடங்கிய “தக்ஷிணகாலீ காயத்ரீ” மஹாமந்த்ரத்தில் அமர்ந்திருப்பது காண்க.

2. இங்ஙனம் பல்வேறு உருக் கொள்ளும் பரிவர்த்தன ஸம்புட அமைப்புகள் தேவியின் கவசத்திலும் ஹ்ருதயத்திலும் கூறப்பட்டிருப்பதையும், ஸஹஸ்ரநாமத்திலும் த்ரிசதியிலும் ஸூக்திகப்பட்டிருப்பதையும் காண்க.

ருக்கு ஈடாகிவிடுவான் என்பது மட்டுமன்றி அவனை ஸ்வயமாகவே விஸ்வநாத ஸ்வாமி மூர்த்தியாகவே ஆகிவிடுவான் என்றும் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. தவிர “விஸ்வேஸ்வர” என்ற சொல் “எல்லா அண்டங்களுக்கும் அதிபதியான பதவி எய்துகிறான்” என்றும் பொருள்படும். எவ்வகைத்தானும் இந்த வித்யாராஜனீ மஹாமந்த்ரத்தின் உபாஸகன் எல்லா மனிதர்களுக்கும் மேலாக உத்தம ஸ்தானத்தில் அமர்த்தப்படுவான் என்பது இந்த வாக்கியத்தின் திரண்ட ஸாரமாகும்.

स तु नारीश्वरः ।

இந்த வித்யாராஜனீ உபாஸகன் எல்லா ஸ்த்ரீகளுக்கும் நாயகனாவான் அதாவது எல்லா ஸ்த்ரீகளிலும் ஆதிபராஸக்தியாகிய தக்ஷிணகாலிகை ஸாந்நித்தியமாக இருக்கிறாளாதலினால், மந்த்ரோபாஸகனுக்கு தேவதை வசமாகிவிடுகிறாள் ஆகையால் தக்ஷிண காலிகை ஆனவள் — எல்லா ஸ்த்ரீகளின் உருவானவள் — அந்த உபாஸகன் மயமாகவே ஆகிவிடுவான். அதாவது எல்லா ஜீவர்களுமே உபாஸ்ய மூர்த்திபாகிய பரமாத்மாவின் உபாஸினிகள் ஆவார்கள். ஆக, ஜீவாத்ம-பரமாத்ம ஸம்பந்தம் நாயிகா-நாயக பாவ தத்துவத்தின் ஸ்போட வ்யஞ்ஜனமே ஆகும் — என்பது தாத்பர்யம்.

உதாரணமாக ஸ்கந்தன் காலீ உபாஸனத்தால் “காலி:” (काली:) என்ற சிறப்புத் திருநாமம் பெறுகிறான்.* முருகன் உத்தமமான ஸாக்தன்.

தவிர ஸாரி என்று சிறப்பித்துக் கூறப்படும் குண்டலினீ, வித்யாராஜனீ உபாஸகனுக்கு வசமாகி விடுகிறாள் என்பதும் இந்த வாக்கியத்தின் சிறப்புப் பொருளாம்.

स तु वेश्वरः ।

மேற் சொன்ன “வித்யாராஜனீ” என்ற மஹாமந்த்ரத்தை உபாஸித்த ஸாதகன் நான்கு வேதங்களிலும் அதிகாரியாவது மட்டுமின்றி, ப்ருஹஸ்பதி போல் எல்லா வேத மந்த்ரங்களையும் அநுஷ்டித்து அவற்றை ப்ரயோகித்து அக்னி கார்யாதிகளை அநுஷ்டிக்கும் அதிகார ஸம்பத் அடைந்தவனாகவும் விளங்குவான். தவிர வேத மந்த்ரங்களைத் தக்க ஸந்தர்ப்பங்களில் ப்ரயோகிக்க உரிமை கொண்டவனாகவும், அதற்காகவே அவற்றைப் பாங்காகக் காக்கும் கடமையும் உரிமையும் வல்லமையும் பெறுகிறான் என்பது திண்ணம்.

स सर्वगुह्यस्त्वनमस्यस्सर्वेषु वेदेष्वधिष्ठितो भवति ।

இந்த மஹாமந்த்ரத்தை உபாஸிக்கும் பாக்கியசாலி பூலோகத்திலுள்ள எல்லா மனிதர்களுக்குமே குருவாக அமர்ந்து அவரவர்களுக்குத் தேவையான கலா ஸாஸ்த்ரங்களையும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மந்த்ர ஸாஸ்த்ர தத்துவங்களையும் ஸாஸ்த்ரீ காயத்ரியாதி ஸகல மந்த்ரங்களையும் உபதேசித்து ப்ரயோக தீக்ஷை கொடுக்க அதிகாரியாகிவிடுகிறான் மேலும், குருவுக்கு இருக்க வேண்டிய ஐம்-

*कालस्य अपत्यं पुमान् काली: ।

பெரும் லக்ஷணங்களும் (கருணை, ஜ்ஞானம், விநயம், ப்ரயாஸை, க்ஷமா) எல்லாம் நிறைந்த செல்வமாக அவனுக்கு நிச்சயமாக அமையும் அவன் ஒரு பேருபகாரியாக நிச்சயமாக ஆகிவிடுவான். ஆதலால் எல்லோருடைய வணக்கத்துக்கும் நன்றிக்கும் உரியவனாகிவிடுவான். மேலும் இந்த மந்த்ர உபாஸகனுக்கு எல்லா வேத மந்த்ரங்கள், தாந்த்ரிக மந்த்ரங்கள், ஆகியவற்றை ப்ரயோகிக்கும் அநுஷ்டான கார்யக்ரமங்கள் எல்லாவற்றிலும் தானே ஸ்வதந்த்ரமாக நேதாவாக இருந்து நடத்தி வைக்கும் யோக்யதையும் அதிகார ஸம்பத்தும் ஏற்பட்டுவிடும்.

स सर्वेषु तीर्थेषु स्नातो भवति ।

காலீ உபாஸகன் உலகில் உள்ள எல்லா புண்ய தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம் செய்து அந்த அந்த க்ஷேத்திரங்களில் யாத்ரிகன் அவஸ்யம் அநுஷ்டிக்க வேண்டிய புண்ய கர்மாக்களாகிய பூஜா, ஹோம, தர்ப்பண, ஸ்ராத்ந்தாதிகளை அநுஷ்டித்த பலனை அடைகிறான். அதாவது இந்த மந்த்ரத்தை உபாஸித்த மாத்திரத்திலேயே ஸகல தீர்த்த யாத்ரா பலன்களையும் எளிதாகவே அடைந்துவிடுகிறான் என்று உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது.

सर्वेषु यज्ञेषु दीक्षितो भवति ।

வித்யாராஜ்ஞியின் உபாஸகன் ப்ரயாஸைப்படாமலேயே ஸோமயாகம், பசு பந்தம், வாஜபேயம், பெளண்டரீகம் முதலிய யஜ்ஞ யாகங்கள் நிகழ்த்தினால் என்ன என்ன பலன்கள் கிடைக்குமோ அந்த அந்த பலன்கள் யாவற்றையும் அனாயாஸமாகவே சீக்கிரத்தில் நிச்சயம் அடைந்துவிடுவான். பாத்திரமான இதர அதிகாரிகளுக்கும் இவை எல்லாவற்றையும் நடத்தி வைக்கும் அதிகார ஸம்பத்தும் தானாகவே அடைவான் என்று இந்த உபநிஷத் உறுதியாகக் கூறுகிறது.

स स्वयं सदाशिवः

ஸ்ரீ வித்யாராஜ்ஞீ உபாஸகன் மந்த்ர ஸித்தி பெற்று பலருக்கு அதனைத் தானம் செய்து பெரும் உபாஸக கோஷ்டியுடன் லோகோபகாரங்கள் பல செய்து கொண்டு நாளடைவில் தானே ஸாக்ஷாத் மஹாகால பாவ உணர்ச்சியின் பெருக்கினால் ஸதா காலீ - காலமயமான பாவ மேலீட்டால் தன்மயத்வம் தீவிரமாக ஏற்பட்டு ஸ்வயமரகவே ஸிவத்வம் ஸித்திக்கப் பெறுவான். அதிலிருந்து அவன் ஸாக்ஷாத் கைலாஸநாதராகவே பழகத் தொடங்கிவிடுவான். இந்த ப்ரதிஜ்ஞையுடன் முதல் அநுவாகம் முடிவு பெறுகிறது.

त्रिकोणं त्रिकोणं त्रिकोणम् । पुनश्चैवं त्रिकोणं त्रिकोणम् । ततो वसुदलं सार्द्धं
चन्द्रकेसरं युग्मंशो विलिख्य । सम्भृतं भूपुरैकेन युतम् । सर्वज्ञेनाभ्यर्च्यं । तस्मिन् देवी-
दले रेखायां विन्यस्य ध्येया । अभिनवजलदवदना घनस्तनी कुटिलदंष्ट्रा शवासना

वराभयखड्गमुण्डमण्डितहस्ता कालिका ध्येया । काली कपालिनी कुल्ला कुरुकुल्ला
 विरोधिनी विप्रचिता इति षट्कोणगाः । उग्रा उग्रप्रभा दीप्ता नीला घना बलाका
 मात्रा मुद्रा अमिता इति नवकोणगाः । इत्थं पञ्चदशकोणगाः । ब्राह्मी नारायणी माहे-
 श्वरो चामुण्डा कौमारी अपराजिता वाराही नारसिंही इति अष्टपत्रगाः । चतुष्कोण-
 गाश्चत्वारो देवा माधवरुद्रविनायकसौराः । चतुर्दिक्षु इन्द्रयमवरुणकुबेराः ॥ २ ॥

த்ரிகோணம் த்ரிகோணம் த்ரிகோணம் । புன்ஸ்சைவம் த்ரிகோணம்
 த்ரிகோணம் । ததோ வஸுதலம் ஸார்த்தசந்த்ரகேஸ்ரம் யுகம்ஸோ விலிக்ய । ஸம்ப்-
 ருதம் பூபுரகேன யுதம் । ஸர்வஜ்ஞோபயர்ச்சய । தஸ்மின் தேவீதலே ரேகாயாம்
 விந்யஸ்ய த்யேயா । அபிநவஜல்தவதனா கன்ஸ்தனீ குடிலதம்ஷ்ட்ரா ஸவாஸனா
 வரபயகட்கமுண்டமண்டிதஹஸ்தா காலிகா த்யேயா । காலீ கபாலினீ குல்லா
 குருகுல்லா விரோதினீ விப்ரசித்தா இதி ஷட்கோணகா: । உக்ரா உக்ர்ப்ரபா தீப்தா
 நீலா கனா பலாகா மாத்ரா முத்ரா அமிதா இதி நவகோணகா: । இத்தம் பஞ்சதஸ-
 கோணகா: । ப்ராஹ்மீ நாராயணீ மாஹேஸ்வரீ சாமுண்டா கௌமாரீ அப்ராஜிதா
 வாராஹீ நார்ஸிம்ஹீ இதி அஷ்டபத்ரகா: । சதுஷ்கோணகாஸ்சத்வாரோ தேவா
 மாதவருத்ரவிநாயகஸௌரா: । சதுர்த்திக்ஷு இந்த்ரயமவருணகுபேரா: ॥ 2 ॥

त्रिकोणं त्रिकोणं त्रिकोणम् ।

இரண்டாவது அநுவாகத்தில் தக்ஷிணகாலிகையின் சக்ரம் விளக்கப்படு-
 கிறது.

முதலில், அக்ரம் கீழ் நோக்கிய ஸமபுஜ த்ரிகோணங்கள் ஒன்றனுள் ஒன்றாகவும் ஸமாந்தரமாகவும் ஸமகேந்த்ரமாகவும் மூன்று வரைய வேண்டும். இந்த அமைப்பிற்கு “நவகோணம்” என்று பெயர்.

पुनश्चैवं त्रिकोणं त्रिकोणम् ।

மேற்கூறிய நவகோணத்திற்குள் பரஸ்பர ஸமாந்தரச்சேத த்ரிகோணங்கள் இரண்டின் பிணைப்பு வரைய வேண்டும். இந்த அமைப்பிற்கு “ஷட்கோணம்” என்று பெயர்.

ஆக, நவகோணமும் அதன் மத்தியில் அமர்ந்த இந்த ஷட்கோணமுமாகச் சேர்ந்து ஒரு பஞ்சதஸ கோண அமைப்பு உண்டாயிற்று.

ततो वसुदलं सार्द्धचन्द्रकेसरं युग्मशो विलिख्य ।

நவகோணத்திற்கு வெளியே, அதன் மூன்று வெளிக்கோணங்களை ஸ்பர்ஸித்த-வாறு ஒரே ஒரு ரேகையாலான ஒரு வ்ருத்தம் வரைந்து அதன் பரிதியின் வெளியே அதன் மீது அமர்ந்து அக்ரங்கள் அஷ்டதிக்குகளை நோக்குமாறு அஷ்ட பத்மதளங்-கள் வரைய வேண்டும்.

सम्भृतं भूपुरैकेन युतम् ।

இவ்வெல்லாவற்றிற்கும் வெளியே நான்கு திசைகளின் த்வாரங்கள் அடை-பட்ட வண்ணம் ஒரே ஒரு ரேகையாலான ஸமசதுரஸ்ராகாரமான ஒரு பூபுரம் வரைந்து பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்.

सर्वज्ञेनाभ्यर्च्य ।

இங்ஙனம் வரையப்பட்ட சக்ரத்தின் மத்தியில் பிந்து வரைந்து அதனில் கீர் காரத்தாலான, அதாவது கீர் காரத்தை ப்ரதான பீஜமாகக் கொண்ட மந்த்ரத்தால் தேவ் தக்ஷிண காலிகையை ப்ரதிஷ்டை செய்து ஆராதிக்க வேண்டும். கீர் காரத்-திற்கு “ரஸஜ்ஞா” என்றும் “ஸர்வஜ்ஞம்” என்றும் சிறப்புப் பெயர்களாம்.

तस्मिन् देवीदले रेखायां विन्यस्य ध्येया ।

சக்ரத்தின் மத்தியில் வரையப்பட்ட பிந்துவில், மஹாகாலருடன் ஆனந்த-மாகக் கூடினவளாகவும் பத்ராத்மஜபாணியாகவும் விளங்கும் தக்ஷிண காலிகையை த்யானம் செய்து ஆவாஹனம் செய்ய வேண்டும். சகரத்தில் பிந்துஸ்தானமே தேவீ தளம்; இதர பாகங்களெல்லாம் பரிவார தளங்கள்.

अभिनवजलदवदना घनस्तनी कुटिलदंष्ट्रा शवासना वराभयखड्गमुण्डमण्डित-
हस्ता कालिका ध्येया ।

புதிய நீருண்ட மேகம் போல் கரிய சாயல்கொண்ட பேரழகி; ஸுந்தர வதனி; பருத்து அழகாக அடர்ந்துள்ள ஸ்தனபாரம் கொண்டவள்; வாயின் இரு ஓரங்களிலும் வெளிவந்து வளைந்து கூர்மையாக அதிவெண்மையாகப் பளிச்சென்று ப்ரகாசிக்கும் இரு கோரப்பற்கள் கொண்டவள்; ஸவருபமான ஸ்ரீ மஹாகாலரின் ஹ்ருதயத்தில் தன் திருப்பாதம் வைத்து நடனம் செய்து மகிழ்பவள்; தனது வலது கீழ்த் திருக்கையில் வரத முத்திரையும், வலது மேற்கையில் அபய முத்திரையும், தன் இடது மேற்கையில் “பத்ராத்த்மஜன்” என்ற அழகியதொரு பட்டாக்கத்தியும் இடது கீழ்க்கையில் வெட்டப்பட்ட மனிதன் தலையும் தாங்குபவள் – இங்ஙனமாக, ஸௌந்தர்யத்தின் எல்லையாக ஜ்யோதிர் மயமாக ப்ரகாசிக்கும் தக்ஷிண காலிகையைத் தியானிக்க வேண்டும்.

काली कपालिनी कुल्ला कुरुकुल्ला विरोधिनी विप्रचिता इति षट्कोणगाः ।

பிந்துவிற்கு அடுத்தபடி வெளியே அமைந்துள்ள ஷட்கோணத்தின் ஆறு கோணங்களில், உபாஸகனை நோக்கி முனைந்துள்ள அக்ர கோணத்தில் தொடங்கி பெளர்வாபர்ய வாமகதியாக, ஒவ்வொரு கோணத்திலும் ஒவ்வொரு தேவியாக, காலீ, சபாலினீ, குல்லா, குருகுல்லா, விரோதினீ, விப்ரசித்தா என்ற ஆறு தேவிமார்களை ப்ரதிஷ்டை செய்து, அதே வரிசை க்ரமமாக த்யானாவாஹனாதி உபசாரவரிவஸ்யா பூர்வமாக ஆராதிக்க வேண்டும்.

उग्रा उग्रप्रभा दीप्ता घना बलाका मात्रा मुद्रा अमिता इति नवकोणगाः ।

ஷட்கோணத்திற்கு அடுத்தபடி வெளியே அமைந்துள்ள நவகோணத்தின் ஒன்பது கோணங்களில் மேற்கூறியபடி வெளி த்ரிகோணத்தின் அக்ர கோணத்தில் தொடங்கி, பழையபடி பெளர்வாபர்ய வாமகதியாக, ஒவ்வொரு கோணத்திலும் ஒவ்வொரு தேவியாக, த்ரிகோணத்திற்கு த்ரிகோணம் அந்தர்க்கதியாக (மேன் மேல் உள் நோக்கி), உக்ரா, உக்ரப்ரபா, தீப்தா, நீலா, கனா, பலாகா, மாத்ரா, முத்ரா, அமிதா என்ற ஒன்பது தேவிமார்களை ப்ரதிஷ்டை செய்து, அதே வரிசை க்ரமமாக, த்யானாவாஹனாதி உபசாரவரிவஸ்யா பூர்வமாக ஆராதிக்க வேண்டும்.

इत्थं पञ्चदशकोणगाः ।

இந்தப்படியாக, பிந்துவிற்கு வெளியே அஷ்டதளத்திற்கு உட்புறமாக அமைந்துள்ள பஞ்சதஸ கோணத்தின் பதினைந்து கோணங்களில் அமர்ந்த உக்ராதி விப்ரசித்தா வரையிலான பதினைந்து தேவிமார்களை அந்த க்ரமத்தில் ஆராதிக்க வேண்டும்.

ब्राह्मी नारायणी माहेश्वरी चामुण्डा कौमारी अपराजिता वाराही नारसिंही इति अष्टपद्मगाः ।

வஸுதளத்தின் அமைப்பில் அஷ்ட திக் விதிக்குகளில் அமைந்துள்ள எட்டு பத்மதளங்களில் முதலில் அக்ர தளத்தில், அதாவது நவகோணத்தின் அக்ர கோணம் முனைந்துள்ள விடத்தை ஒட்டி உபாஸகனை நோக்கி அமைந்துள்ள முதல் தளத்தில் ஆரம்பித்து பெளர்வாபர்ய வாமகதியாக, ஒவ்வொரு தளத்திலும் ஒவ்வொரு தேவியாக, ப்ராஹ்மீ, நாராயணீ, மாஹேஸ்வரீ, சாமுண்டா, கௌமாரீ, அபராஜிதா வாராஹீ, நாரஸிம்ஹீ என்ற எட்டு தேவிமார்களை ப்ரதிஷ்டை செய்து, அதே வரிசை க்ரமமாக த்யானாவாஹனாதி உபசார வரிவஸ்யா பூர்வமாக ஆராதிக்க வேண்டும்.

चतुष्कोणगाश्रत्वारो देवा माधवरुद्रविनायकसौरा: ।

அஷ்டதளத்திற்கு அடுத்தபடி வெளியே, பூபுரத்தின் நான்கு மூலைகளில், முதலில் நாராயணீ அமர்ந்துள்ள தளத்தை ஒட்டிய ஸ்தலத்தில் ஆரம்பித்து பெளர்வாபர்ய வாமகதியாக, ஒரு திக்விதிக்கு ஒரு தேவராக, மாதவர், ருத்ரன், விநாயகர், ஸூர்யன் என்ற நான்கு தேவர்களை ப்ரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும்.

चतुर्दिक्षु इन्द्रयमवरुणकुबेरा: ।

மேற்கூறியபடி அஷ்ட தளத்திற்கு அடுத்தபடி வெளியே, பூபுரத்தின் நான்கு திக்குகளில், முதலில் ப்ராஹ்மீ அமர்ந்துள்ள தளத்தை ஒட்டிய ஸ்தலத்தில் ஆரம்பித்து பெளர்வாபர்ய வாமகதியாக, ஒரு திக்குக்கு ஒரு தேவராக இந்த்ரன், யமன், வருணன், குபேரன் என்ற நான்கு தேவர்களை ப்ரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும்.

ஆக, இங்ஙனம் அஷ்ட தளத்திற்கு அடுத்தபடி வெளியே எட்டு திக்விதிக்குகளில் மேற்கூறிய எட்டு தேவர்களைக் குறிப்பிட்ட க்ரமத்தில் ப்ரதிஷ்டை செய்து, இந்த்ரன் முதல் ஸூரியன் வரையிலாக வரிசை க்ரமமாக த்யானாவாஹனாதி உபசார வரிவஸ்யா பூர்வமாக ஆராதிக்க வேண்டும்.

இப்படியாக சக்ரபூஜை ஸம்பந்தமாக பொதுவான சில கட்டளைகளுடன் இரண்டாவது அநுவாகம் முடிவடைகிறது.*

कीं हूं ह्रीं देव्यै विद्महे दक्षिणायै च धीमहि । तन्नः काली प्रचोदयात् ॥ ३ ॥

க்ரீம் ஹூம் ஹ்ரீம் தேவ்யை வித்மஹே தக்ஷிணாயை ச தீமஹி । தந்ந: காலீ

ப்ரசோதயாத் ॥

*காலீ சக்ரத்தில் ஆவரணபூஜை பத்ததியின் விவரங்கள் இந்நூலின் இரண்டாவது பாகத்தில் கொடுக்கப்படும்.

முன்னுவது அநுவாகத்தில் தேவி தக்ஷிண காலிகையின் காயத்தீ மஹாமந்த்-
ரம் கூறப்படுகிறது: இதற்கு ஸ்ரீ காலபைரவர் ருஷி; நிச்சுத் காயத்தீச்சந்தஸ்;
தக்ஷிண காலிகா தேவதா. ஜப ஹோமங்களில் இதன் விநியோகமாம்.

“ஸர்வஸக்தி ப்ரதிபாதகமான கீ ல் ஹீ என்ற த்ரிதாரியின் ஜ்ஞானத்தின்
மூலமாக எந்த ஜ்யோதிர்மயமான தேவியை நாம் த்யானித்து, அறிந்து அடைய
விழைகிறோமோ அந்த தக்ஷிண காலிகா நம் புத்தி ஸக்தியைத் தூண்டி ஜ்வலிக்கச்
செய்ய வேண்டும் என்று ப்ரார்த்திக்கிறோம்” என்பது இந்த மஹா மந்த்ரத்தின்
திரண்ட பொருளாம்.

देवीं सर्वाङ्गेनादौ सम्पूज्य । भगोदकेन तर्पणम् । पञ्चमकारेण पूजनम् ।
शाम्भवदीक्षासु रतश्शाक्तेषु वा सदा कालिकासक्तमानसो जपपूजादिनियमं कुर्यादिति ।
सर्वदा कालिरूपमात्मानं विभावयेत् । एतस्यास्सपर्यायाः किमधिकं नो शक्यम् ।
ब्रह्मादिपदं हेयं हेलया प्राप्नोति । नारिमित्रादिलक्षणमत्र वर्तते । इदानीं तु सर्वास्स्वप्न-
भूताः । असितैव जागृति ॥ ४ ॥

தேவீம் ஸர்வாங்கேனாதௌ ஸம்பூஜ்ய | பகோதகேன தர்ப்பணம் | பஞ்ச-
மகாரேண பூஜனம் | ஸாம்பவதிக்காஸு ரதஸாசக்தேஷு வா ஸதா காலிகா-
ஸக்தமானஸோ ஜப்பூஜாதிரியமம் குர்ய்யாதிதி | ஸர்வதா காலீரூபமாத்மானம்
விபாவயேத் | ஏதஸ்யாஸ்ஸபர்ய்யாயா : கிமதிகம் நோ ஸக்யம் | ப்ரஹ்மாதிபுதம்
ஹேயம் ஹேலயா ப்ராப்தேதி | நாரிமீத்ராதிலக்ஷணமத்ர வர்த்ததே | இதானீம் து
ஸர்வாஸ்ஸவப்நபூதா: | அஸிதைவ ஜாகர்த்தி || 4 ||

நான்காவது அநுவாகமானது தேவியின் பூஜா பத்ததியின் சில அடிப்படையான விதி முறைகளையும் சில முக்கியமான லக்ஷணம்சங்களையும் கூறி, காலீ உபாஸகன் லீலையாகவே ப்ரஹ்ம பதவி முதலான மஹோந்நதமான நிலைகளை நிச்சயமாக அடைவான் என்று ப்ரதிஜ்ஞை செய்கிறது:

देवीं सर्वाङ्गेनादौ सम्पूज्य ।

பிந்து ஸ்தானத்தில் முதலில் தேவி தக்ஷிணகாலிகையின் அங்க பூஜை விதிக்கப்படுகிறது.

भगोदकेन तर्पणम् ।

இங்கு भगोदकेन என்ற சொல் பரிபாஷைப் பதம். भगम् என்ற சொல்லுக்கு லோக வ்யவஹாரத்தில் உள்ள அர்த்தம் இங்கு குறிக்கப்படவில்லை.

भम् என்பது ஆகாஸம்.

व्योम भूमिः पयो नभः ॥

—வர்ணாபிதானம்
4 4

भगोदकम् என்பது ஆகாசத்திலிருந்து கிடைக்கும் சுத்த ஜலம்; அதனால் அது அம்ருதமயமானது. அதாவது மழையாக வர்ஷித்து நதிகளாக ப்ரவஹித்து நமக்குக் கிடைக்கும் தூய்மையான ஜலம். ஆக, கங்கா, யமுனா, நர்மதா, ஸீந்து, கோதாவரீ, காவேரீ முதலிய புண்ய நதிகளின் புனித தீர்த்தமே தேவிக்குப் பரம போக்யமானது:

क्षिप्रागङ्गादिनद्यम्भःप्रवाहवासतोषिणी ॥

— காலீ த்ரிஸ்தி-28

ஆதலால் நானா புண்ய தீர்த்தாஹ்ருதமான பவித்ர ஜலத்தைக் கொண்டு தேவிக்குத் தர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும் என்று விதிக்கப்படுகிறது. இதிலிருந்து சொல்லாமலேயே, அபிஷேக, ஆசமன, மதுபர்க்க, சஷக, பானக, பாயஸ நைவேத்யாதிகளுக்கும் புண்யநதி தீர்த்தமே ப்ரயோகிக்க வேண்டும் என்பது பெறப்படும்.

पञ्चमकारेण पूजनम् ।

இதில் पञ्चमकारेण என்ற சொல்லும் பரிபாஷைப் பதம். இச்சொல்லுக்கு வழக்கில் உள்ள பொருள் இங்கு குறிப்பல்ல. पञ्चम् என்றால் “பெருகினது” — “விரிந்தது” என்று பொருள். मात्रम् அல்லது मात्रा என்பது இந்த்ரிய வ்ருத்தியாகும். இச் சொல்லின் ப்ரதமாஷ்மரயாகிய “म” காரத்துடன், “பஞ்ச மகாரங்கள்” என்ற பதத்தால் குறிக்கப்படுவது பஞ்ச ஜ்ஞானேந்த்ரிய கோசரமான ஸ்ப்த-ஸ்பர்ஸ-ரூப-ரஸ-கந்த வடிவில் ஜீவ போக்யமாக உள்ள ஸகல வஸ்து ஜாதமுமாம். இந்த்ரியார்த்த விஷயங்களாகிய ஸ்ப்த-ஸ்பர்ஸாதிகள் ஐந்தும் “பஞ்ச தன் மாத்திரைகள்” எனப்படும்.

मात्रास्पर्शस्तु कौन्तेय शीतोष्णसुखदुःखदाः ॥

பகவத்கீதை—II—14

அதாவது, ஸாதகன் தன் இந்த்ரியங்களால் அநுபவிக்கும் எல்லா விஷய ஸுகங்களையும் தேவிக்கே அர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும் என்பது தாத்பர்யம்.

शाम्भवदीक्षासु रतश्शाक्तेषु वा सदा कालिकासक्तमानसो जपपूजादिनियमं कुर्यादिति ।

ஸைவப்ராதான்யமான மந்த்ரதீக்ஷையில் ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்டவனாயினும், ஸாக்தப்ராதான்யமான மந்த்ர தீக்ஷையில் ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்டவனாயினும், தன் ஹ்ருதய கமலத்தின் உள் ஆழத்தில் எப்பொழுதுமே காலிகா த்யானம் நிகழ்ந்து கொண்டே ஸஞ்சரித்துக் கொண்டு, வித்யாராஜ்ஞீ ஜபம், காலிகா பூஜா க்ரமங்கள் ஆசியவற்றிலேயே லயித்த முழுமனத்துடன் ஈடுபட்டுக் கொண்டு, எல்லாவற்றையும் ஸ்வதர்ம விஹிதமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள நியமங்களை அநுஸரித்த வண்ணமே நிர்வஹித்துக் கொண்டு, க்ரியைகள் யாவற்றையும் கொண்டு செலுத்த வேண்டும் என்று விதிக்கப்படுகிறது.

सर्वदा कालीरूपमात्मानं विभावयेत् ।

மேற்குறிக்கப்பட்ட எல்லா நிகழ்ச்சிகளிலுமே ஸாதகன் எப்பொழுதுமே தன்னை தக்ஷிணகாலிகையாகவே பாவித்து, அந்த பாவத்துக்கு அநுகுணமாகவே நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்று விதிக்கப்படுகிறது.

அதாவது, ஸாதகன் இஷ்ட தேவதா-தன்மயத்வ பாவத்துடனேயே எப்பொழுதும் எல்லாக் கார்யங்களிலும் ஈடுபடல் வேண்டும் என்பது குறிப்பு.

एतस्यास्सपर्यायाः किमधिकं नो शक्यम् ।

மேலே விதிக்கப்பட்ட ப்ரகாரமாக அநுஷ்டிக்கப்படும் காலீபூஜைக்கு மேலானதாக தேவதா பூஜாக்ரமம் வேறு எதுவும் இவ்வுலகில் இருக்க முடியாது என்று அறுதியிட்டு உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது.

ब्रह्मादिपदं ह्यं हेलया प्राप्नोति ।

ப்ரஹ்மலோகம், அதாவது ஸத்யலோகமே இந்த காலீஉபாஸகனுக்கு விளையாட்டாகவே, சிறிது கூட ப்ரயாணைப்படாமலேயே, மிக எளிதில் கிட்டிவிடும். ஆனால், அவனுக்கு அதிலெல்லாம், அதாவது இதுமாதிரியான ஸுகபோகாஸ்பதமான லோகாந்தரம் எதிலுமே நாட்டம் செல்லாது. ஏனென்றால் காலீ உபாஸகன் தானாகவே எல்லா அண்டங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட மஹாகைலாஸ லோகமே

அடைந்து விடுவான். மேலும் காலீ உபாஸகன் வாழும் ஸ்தலமே கைலாஸ ப்ராய-மாக அவனுக்குப் பரிணமித்து விடுமாதலால், அப்படிப்பட்ட ஜீவன் முக்தனுக்கு, தான் இருக்கும் இடம் எது என்பது நோக்கமல்ல—தான் இருக்கும் நிலை எது என்பது தான் அவன் உணர்வதெல்லாம்.

नारिमित्रादिलक्षणमत्र वर्तते ।

காலீ உபாஸகன் வாழும் குழந்தையில ஸத்ரு-மித்ரன் என்ற பாகுபாடே அற்றுப்போய் விடும். அதாவது, அவன் விருப்பு-வெறுப்பு, ஸுகம்-துக்கம், மானம்-அவமானம், ஸீதம்-உஷ்ணம், நிந்தை-ஸ்துதி என்றவாறான த்வந்த்வங்களின் உணர்ச்சிகள் அறவே அற்ற ஸமத்துவ நிலை எய்துவான் என்பது குறிப்பு.

समश्शत्रौ च मित्रे च तथा मानापमानयोः ।

शीतोष्णसुखदुःखेषु समस्सङ्गविवर्जितः ॥

तुल्यनिन्दास्तुतिमौनी सन्तुष्टो येन केनचित् ।

अनिकेतस्स्थिरमतिर्भक्तिमान्मे प्रियो नरः ॥

—பகவத்கீதை -XII:18; 19.

உண்மையில் காலீ உபாஸகன் தன்னிலும் இந்த ப்ரபஞ்சத்திலும் காலி-யையே கண்டு மகிழ்கிறானாகலின் பேத உணர்ச்சியே அவன் மனதில் எள்ளவும் கிடையாது என்பது தாத்பர்யம்.

इदानीं तु सर्वास्वप्नभूताः । असितैव जागर्ति ॥

இந்தக் கலியுகத்தில் இதர தேவதைகளெல்லாம் ஸ்வப்னாவஸ்தையில் இருப்பது போலவே தம் தம் ஸ்வரூப-ப்ரக்ருதி நிலைகளுக்குரிய செயலற்று எவ்விடத்தும் எஞ்ஞான்றும் தம் தம் ஸ்வாபாவிகமான ஸக்திகள் ஒடுங்கியவாறே இயங்குகிறார்கள். காலிகை ஒருத்திதான் ஜாக்ரதவஸ்தையில் இருந்து கொண்டு ஜீவர்களின் கர்ம ஜாதம் எல்லாவற்றிலும் ஊடுருவி அவற்றிற்கு உடனுக்குடன் பயனளித்து அருள்கிறாள் என்று இந்த உபநிஷத் உறுதியாக ப்ரதிஜ்ஞை செய்கிறது.

இங்ஙனமாக, தேவியின் பூஜாபத்ததியில் சில அடிப்படையான விதிகள் கூறி, காலீ உபாஸனத்தின் மஹிமையும் காலீ உபாஸகனின் சிறப்பும் குறித்து சில ப்ரதிஜ்ஞைகளுடன் நான்காவது அநுவாகம் முடிவு பெறுகிறது.

கடைசி அநுவாகமாகிய ஐந்தாவது அநுவாகத்தில் இந்த உபநிஷத்தின் பாராயணத்தின் பலஸ்ருதி கூறப்படுகிறது.

इमामसिताज्ञामुपनिषदं यो वाधीते सोऽपुत्रः पुत्री भवति । निर्द्धनो धनायति ।
धर्मार्थकाममोक्षाणां प्राप्नोति । अन्यस्य वरदः । दृष्ट्वा जगन्मोहयति । क्रोधस्तं जहाति ।
गङ्गादितीर्थक्षेत्राणाम् अग्निष्टोमादियज्ञानां फलभागीयति । इत्युपनिषत् ॥ ५ ॥

ओं तत्सत् । हरिः ओ३म् ॥

इत्यथर्वणवेदे सौभाग्यकाण्डे कालिकोपनिषत्समाप्ता ॥

இமாமஸிதாஜ்ஞாமுபநிஷதம் யோ வாதிதே ஸோ஽புத்தர: புத்தரீ பவதி | நிர்-
தீன தனாயதி | தர்மார்த்தகாமமோக்ஷாணாம் பாத்ரீயதி | அந்யஸ்ய வரத: |
த்ருஷ்ட்வா ஜகன்மோஹயதி | க்ரோதஸ்தம் ஜஹாதி | கங்காதி தீர்த்தக்ஷேத்ராணாம்
அக்னிஷ்டோமாதியஜ்ஞாணாம் பலபாஜீயதி | இத்யுபநிஷத் || 5 ||

ஓம் தத்ஸத் | ஹரி: ஓ३ம் ||

இத்யதர்வணவேதே ஸௌபாக்யகாண்டே காலிகோபநிஷத்ஸமாப்தா ||

इमामसिताज्ञामुपनिषदं यो वाधीते सोऽपुत्रः पुत्री भवति ।

தகஷிண காலிகையின் ஸ்வரூபத்தையும் மஹிமைமையையும் தெளிவு படுத்தும்
இந்த உபநிஷத்தை எவனெருவன் கற்றுப் பாராயணம் செய்கிருனோ அவன்
புத்திரன் இல்லாதவனானால் ஸத்புத்திரனைப் பெறுவான்.

निर्द्धनो धनायति ।

அவன் தரித்திரனானால் ஏராளமாகச் செல்வம் பெறுவான்.

धर्मार्थकाममोक्षाणां प्राप्नोति ।

அவன் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கு பருஷார்த்தங்களையும்
பெறுவான்.

अन्यस्य वरदः ।

அவன் தானாகவே பிறர்க்கு வரம் கொடுக்கும் சக்தி படைத்தவனாவான்.

दृष्ट्वा जगन्मोहयति ।

அவன் எல்லா ஜீவராசிகளையும் பார்த்த மாத்திரத்திலேயே மயக்கவல்லவனாவான்.

क्रोधस्तं जहाति ।

கோபம் அவனை விட்டு அறவே அகன்று விடும்.

गङ्गादितीर्थक्षेत्राणाम् अग्निष्टोमादियज्ञानां फलभागीयति ।

அவன் கங்கை, காவேரீ முதலிய புண்ய நதிகளின் புனிதமான தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்த புண்ய பலனையும், காஸீ ராமேஸ்வரம் முதலிய சேஷத்திரங்களுக்கு யாத்திரை சென்று வழிபட்ட புண்ய பலனையும், அக்னிஷ்டோமம் முதலிய யஜ்ஞங்கள் செய்த புண்ய பலனையும் பெறுவான்.

इत्युपनिषत् ॥

“கேவலம் பாராயணத்தால் மட்டும் மேற்கூறிய பலன்கள் யாவற்றையும் பெற முடியுமா?” என்று ஸம்ஸயிக்க வேண்டாம்; அப்பலன்கள் அனைத்தும் நிர்ஸயமாகக் கிடைக்கும் என்று இந்த உபநிஷத் உறுதியாக ப்ரதிஜ்ஞை செய்கிறது. இதுவே இந்த உபநிஷத்தின் கடைசி வாக்கியம்.

பலன்கள் கிடைப்பதைப் பற்றி இவ்வளவு திட்டவாட்டமான ப்ரதிஜ்ஞையுடன் ஐந்தாவது அநுவாகம் முடிவு பெறுகிறது.

இங்ஙனமாக அதர்வண வேதத்தில் ஸௌபாக்கிய காண்டத்திலுள்ள காலிகா உபநிஷத் முற்றிற்று.

எந்த ஒரு தேவதையின் உபாஸனத்திலும் மந்திர ஜபம் ஒரு மிக முக்கியமான, இன்றியமையாத செயல்பாடாகும். அது “ஜப யஜ்ஞம்” எனப்படும். ஜபத்தின் அடித்தளம் த்யானம். ஜபம் தொடங்கும் போதும், ஜபம் நிகழும் போதும், ஜபம்செய்து முடிக்கும் போதும் ஆழ்ந்த, அனன்ய, தன்மய ப்ரேம பாவத்துடன் த்யானம் செய்து கொண்டே, மானஸிகமாக ஜபித்தால் தான் அந்த ஜபம் பூர்ணபலன் தரும். அப்பொழுதுதான் தேவதையின் பரிபூரண அநுகூலம் ஸித்திக்கும்:

ध्यानेन लभते सर्वं ध्यानेन विष्णुरूपकः ॥

—நிர்வாண தந்தரம்

यस्य यस्य च मन्त्रस्य उद्दिष्टा या च देवता ।

चिन्तयित्वा तदाकारं मनसा जपमाचरेत् ॥

புதகத்தி தந்தரம்.

अथ श्रीदक्षिणकालिकाविद्याराज्ञीमहामन्त्रजपविधिः ॥

अथ श्रीगुरुवन्दनम्—

ॐ (ह्रीं) नमश्श्रीमद्भूचस्सर्वविद्यासम्प्रदायकर्तृभ्यो नमो महद्भूचो नमो
गुरुभ्यः ॥

गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णुर्गुरुर्देवो महेश्वरः ।

गुरुस्साक्षात्परं ब्रह्म तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥

அத ஸ்ரீதக்ஷிணகாலிகாவித்யாராஜ்ஞீமஹாமந்த்ரஜபவிதி:—

அத ஸ்ரீகுருவந்தனம்—

ஓம் (ஹ்ரீம்) நமஸ்ஸ்ரீமத்ப்யஸ்ஸர்வவித்யாஸம்ப்ரதாயகர்த்ருப்யோ நமோ
மஹத்ப்யோ நமோ குருப்ய: ॥

குருர்ப்ரஹ்மா குருர்விஷ்ணுர்குருர்தேவோ மஹேஸ்வர: ।

குருஸ்ஸாக்ஷாத்பரம் ப்ரஹ்ம தஸ்மை ஸ்ரீகுரவே நம: ॥

இந்த மஹாமந்த்ரமே ஸ்ரீ தக்ஷிண காலிகையின் மூலமந்த்ரமாகும். “வித்யா-
ராஜ்ஞீ” என்றால் வித்யைகளுக்கெல்லாம் அரசி, அதாவது மனிதன் ஜபித்து உபா-
ஸிக்கக் கூடிய எல்லா ஸாக்த மந்த்ரங்களுள்ளும் தலையாயது என்று பொருள். இந்த
மஹாமந்த்ரத்தை ஜபிக்கும் பத்ததி கூறப்படுகிறது —

முதலில் ஸ்ரீகுருபாதுகா மஹாமந்த்ர ஜபம் செய்த பிறகு, ஆதி காலத்-
திலிருந்து உலகில் தோன்றியருளிய எல்லா வித்யா குருமார்களையும் ஸமஷ்டியாக
நமஸ்கரிக்க வேண்டும். பிறகு குருவை த்ரிமூர்த்திகளின் ஸமஷ்டி ரூபமாக நமஸ்-
கரிக்க வேண்டும்.

अथ श्रीगणेशवन्दनम्—

ओं (ह्रीं) श्रीमहागणपतये नमः ॥

गणानां त्वा गणपतिं हवामहे कविं कवीनाम् उपमश्र्वस्तमम् । ज्येष्ठराजं
ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पत आ नश्शृण्वन् ऊतिभिस्सीद सादनम् ॥

அத ஸ்ரீகணேசுவந்தனம்—

ஓம் (ஹ்ரீம்) ஸ்ரீமஹாகணபதயே நம:॥

கணனும் த்வா கணபதி ஸ்ரீ ஹவாமஹே கவிம் கவினாம் உபமஸ்ரவஸ்தமம்।

ஜ்யேஷ்டராஜம் ப்ரஹ்மணாம் ப்ரஹ்மணஸ்பத ஆநஸ்யருண்வன் ஊதிபிஸ்ஸீத
ஸாதனம் ॥

எல்லா வேத மந்த்ரங்களுக்கும், பஞ்ச க்ருத்யங்கள் செய்தருளும் எல்லா தேவர்களுக்கும் நாயகராகவும், தமக்கு மேலான நாயகர் இல்லாத விநாயகப் பெருமானாகவும், அறிவாளிகளுக் கெல்லாம் மேலான அறிவாளியாகவும், எல்லாத் தேவர்களுக்கும் மூத்தவராகவும், வேத மந்த்ரங்களின் உத்தமமான ஒலிகளின் மூலம் அறியக் கூடியவராகவும் ப்ரகாசிக்கும் ப்ரபுவே! உம்மை எம் சிற்றறிவிற்கும் சிறு வாக் சக்திகளுக்கும் எட்டிய அளவு ப்ரேம பக்தியுடனும் த்ரிகரண சுத்தியுடனும் மகிழ்ச்சியுடனுமாகத் துதித்து வழிபடுகிறோம். உங்களுக்கு இயல்பான லீலா-விலாஸமாகவே எங்களுக்கு எல்லாச் செல்வங்களும் ஈந்தருளப் பிரார்த்திக்கிறோம். அநுக்கிரஹிக்க வேண்டும்.

अथ श्रीकालिकावन्दनम्—

ॐ (ह्रीं) नमःश्रीदक्षिणकालिकायै ॥

अहं सुवे पितरमस्य मूर्धन्मम योनिरप्स्व१न्तस्समुद्रे । ततो वितिष्ठे भुवनानि
विश्वोतामूं द्यां वर्ष्मणोपस्पृशामि ॥

அத ஸ்ரீகாலிகாவந்தனம்—

ஓம் (ஹ்ரீம்) நம்ஸ்ஸ்ரீதக்ஷிணகாலிகாயை॥

அஹம் ஸுவே பிதர்மஸ்ய மூர்த்தன்மம யோனிரப்ஸ்வந்தஸஸ்முத்ரே ।

ததோ விதிஷ்டே புவனானி விஸ்வோதாமும் த்யாம் வர்ஷ்மணோபஸ்ப்ருசாமி ॥

“மிகப் பெரிதாகப் பெருகியுள்ள இந்த ப்ரபஞ்சத்திற்குக் காரணபூதராகவும் ஸர்வாதாரமாகவும் ஸர்வாஸ்ரயமாகவும் உள்ள பரமேஸ்வரனுடைய ஸிரஸ் போலுள்ள இந்த ஆகாஸத்தை நான் தான் ஸ்ருஷ்டிக்கிறேன். இதற்கெல்லாம் மூலகாரணமாக உள்ள என்னுடைய ப்ரக்ருதி பொதுவாக எங்கும் உள்ள ஜலத்திலும் சிறப்பாக ஸமுத்திரத்திலும் ஊடுருவி இருக்கிறது. ஆதலால், நான் இந்த ப்ரபஞ்சம் பூராவும் ஸமஷ்டியாகப் பரவி இருக்கிறேன். தேவலோகத்தையும் நான் என்னுடைய தேஹத்தால் தொடுகிறேன்.”

இந்த ருக்கின் வாசகம் தேவி தக்ஷிண காலிகையின் ஸர்வவ்யாபகத்வம், ஸர்வஸுத்தத்வம், ஸர்வஜ்ஞத்வம் ஆகியவற்றின் உணர்ச்சியுடன் மந்த்ர ஜபத்தைத் துவக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறது.

अथाचमनम्—

कीं आत्मतत्त्वं शोधयामि नमस्स्वाहा ।

हूं विद्यातत्त्वं शोधयामि नमस्स्वाहा ।

ह्रीं शिवतत्त्वं शोधयामि नमस्स्वाहा ।

कीं हूं ह्रीं सर्वतत्त्वं शोधयामि नमस्स्वाहा ॥

அதாசமனம்—
2

க்ரீம் ஆத்மதத்வம் ஸோதயாமி நமஸ்ஸ்வாஹா ।
4

ஹூம் வித்யாதத்வம் ஸோதயாமி நமஸ்ஸ்வாஹா ।
3 4

ஹ்ரீம் ஸிவதத்வம் ஸோதயாமி நமஸ்ஸ்வாஹா ॥
4

க்ரீம் ஹூம் ஹ்ரீம் ஸர்வதத்வம் ஸோதயாமி நமஸ்ஸ்வாஹா ॥
4

வலது கையின் அங்குஷ்டத்தையும் கனிஷ்டிகையையும் நீட்டி மத்தியமா அநாமிகைகளை உயர்த்தி, தர்ஜனியை மடக்கி, உள்ளங்கையின் மத்தியில் ஏற்படும் குழிவில் சிறிய அளவாக ஜலத்தை விட்டு மேற்கூறிய மந்த்ரங்களால் அபிமந்த்ரித்து, பின்வரும் தத்துவங்களை த்யானித்துக் கொண்டே உட்கொள்ள வேண்டும்:-

ஆத்மஜ்ஞானம் ஸித்திப்பதற்குக் குந்தகமாக மனஸ்ஸில் உள்ள அசுத்தத்தை நீக்க வல்ல ஸ்வகுருவின் பாதோதகம் முதல் ப்ராஸனம். புத்தியில் படர்ந்திருக்கும் மாயா படலத்தின் ஆவரணம் நீக்கி விமர்ஸ ஸக்தி ஸாதிக்கவல்ல பரமகுருவின் பாதோதகம் இரண்டாவது ப்ராஸனம். ப்ரஹ்மஜ்ஞான ப்ரகாஸத்தால் நிரதிஸ்ய ஸிவமயானந்தம் அளிக்கவல்ல பரமேஷ்டி குருவின் பாதோதகம் மூன்றாவது ப்ராஸனம். ஜீவ ப்ரஹ்ம ஐக்ய பாவ ஸாதனத்தால் ஸாமரஸ்யம் அருளவல்ல

ஸர்வகுரு ஸமஷ்டி பாதோதகம் நான்காவது ப்ராஸனம். இவற்றிற்குத் “தத்துவாச-
மனம்” அல்லது “தத்துவஸோதனம்” என்று பெயர். இந்த ப்ரபஞ்சத்திலுள்ள
எல்லா ஜீவர்களின் போக-போக்த்ரு-போக்யங்களாக அமைந்திருக்கும் எல்லா விஷ-
யங்களும் தத்துவங்கள் எனப்படும். அவைகளே ப்ருதிவீ முதல் ஸிவம் வரையிலான
முப்பத்தாறு தத்துவங்களாம். இந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களின் வ்யாபக அமைப்-
பே இந்தப் பரந்த ப்ரபஞ்சமாகும். இவைகள் ப்ரலய காலம் வரை இயங்கிக்-
கொண்டிருக்கும்:

आप्रलयं यत्तिष्ठति सर्वेषां भोगदायि भूतानाम् । तत्त्वमिति प्रोक्तं न शरीरघटादि तत्त्व-
मतः ॥ —ஸுதஸம்ஹிதை.

இவைகள் “ஆத்ம தத்துவம்” “வித்யா தத்வதுவம்” “ஸிவ தத்துவம்” என்ற
முப்பெரும் தத்துவங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆசமனத்துக்குப் பின் த்வாதஸ விஷ்ணு மூர்த்திகளை உடலின் ப்ரதான அங்-
கங்களில் கீழ்க்குறிப்பிட்ட விரல்களால் பின்வருமாறு ந்யாஸம் செய்ய வேண்டும்:-

வலது அங்குஷ்டத்தால் வலது கபோலத்தை ஸ்பர்ஸித்து “கேஸவ” என்று
உச்சரிக்க வேண்டும்.

வலது அங்குஷ்டத்தால் இடது கபோலத்தை ஸ்பர்ஸித்து “நாராயண” என்று
உச்சரிக்க வேண்டும்.

வலது அநாமிகையால் வலது நேத்திரத்தை ஸ்பர்ஸித்து “மாதவ” என்று
உச்சரிக்க வேண்டும்.

வலது அநாமிகையால் இடது நேத்திரத்தை ஸ்பர்ஸித்து “கோவிந்த” என்று
உச்சரிக்க வேண்டும்.

வலது தர்ஜனியால் வலது நாஸிகையை ஸ்பர்ஸித்து “விஷ்ணோ” என்று
உச்சரிக்க வேண்டும்.

வலது தர்ஜனியால் இடது நாஸிகையை ஸ்பர்ஸித்து “மதுஸுதன” என்று
உச்சரிக்க வேண்டும்.

வலது கனிஷ்டிகையால் வலது கர்ணத்தை ஸ்பர்ஸித்து “த்ரிவிக்ரம” என்று
உச்சரிக்க வேண்டும்.

வலது கனிஷ்டிகையால் இடது கர்ணத்தை ஸ்பர்ஸித்து “வாமன” என்று
உச்சரிக்க வேண்டும்.

வலது மத்யமையினால் வலது தோளை ஸ்பர்ஸித்து “ஸ்ரீதர” என்று
உச்சரிக்க வேண்டும்.

வலது மத்யமையினால் இடது தோளை ஸ்பர்ஸித்து “ஹ்ருஷீகேஸ” என்று உச்சரிக்க வேண்டும்.

எல்லா விரல்களாலும் நாபியை ஸ்பர்ஸித்து “பத்மநாப” என்று உச்சரிக்க வேண்டும்.

எல்லா விரல்களாலும் ஸிரஸை ஸ்பர்ஸித்து “தாமோதர” என்று உச்சரிக்க வேண்டும்.

மேற்கூறிய எல்லா ந்யாஸங்களிலும் அந்த அந்த குறிப்பிட்ட விரலுடன் அங்குஷ்டத்தையும் சேர்த்து ஸ்பர்ஸிக்க வேண்டும்.

अथ प्रत्यूहशान्तिः—

शुक्लाम्बरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम् ।

प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥

அத ப்ரத்யூஹஸாந்தி:—

ஸுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் ஸஸிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம் ।

ப்ரஸன்னவதனம் த்யாயேத்ஸர்வவிக்னோபஸாந்தயே ॥

ப்ரத்யூஹம் என்பது விக்னம். நாம் எடுத்த காரியம் இடையூறுகளால் தடைபட்டு பங்கமடையாமல் வெற்றிகரமாகப் பூர்த்தி பெறுவதற்கு விஷ்ணு கணபதி நம் அநுஷ்டான ஸந்திவேஸத்தில் காப்புக்கடவுளாக ஸாந்தித்தியமாகிக் காத்தருள வேண்டும் என்று மனமாற ப்ரார்த்திக்க வேண்டும்.

अथ प्राणायामः—

ॐ भूः । ॐ भुवः । ओ३ सुवः । ॐ महः । ॐ जनः । ॐ तपः । ओ३ सत्यम् । ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् । ओमापो ज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवस्सुवरोम् ॥

அத ப்ராணாயாம:—

ஓம் பூ: । ஓம் புவ: । ஓ३ ஸுவ: । ஓம் மஹ: । ஓம் ஜன: । ஓம் தப: । ஓ३

ஸத்யம் । ஓம் தத்ஸவீதூர்வரேண்யம் பர்க்கோ தேவஸ்ய தீமஹி । தியோ யோ ந:

ப்ரசோத்யாத் 1 ஓமாபோ ஜ்யோதிரஸோஸ்மருதம் ப்ரஹ்ம பூர்ப்புவஸ் -
ஸுவரோம் 11

ப்ராண யாமத்தால் பூதஸூத்தி ஏற்படும். தேஹாரோக்யம் உண்டாகும். த்யானமும் ஜபமும் மிகுந்த வீர்யமடையும்:—தக்ஷிண தர்ஜனீ, மத்யமா இரண்டையும் மடக்கி, அங்குஷ்டத்தால் இடா நாடியை ஸ்தம்பித்து (தக்ஷிண நாளிகையை அழுத்தி) பிங்கலை மூலமாக (வாமநாளிகை மூலமாக) பூரகம் செய்து (ஸ்வாஸம் இழுத்துக் கொண்டே) மந்த்ரத்தை மானஸிகமாக உச்சரித்து அநாமிகையினால் பிங்கலையையும் ஸ்தம்பித்துக் கொண்டு, கும்பகம் செய்து கொண்டே (ஸ்வாஸத்தை ஸ்தம்பித்துக் கொண்டே) மேலும் மந்த்ரத்தை உச்சரித்து, பிறகு அங்குஷ்டத்தைத் தளர்த்தி, இடையின் மூலமாக ரேசகம் செய்து (ஸ்வாஸத்தை விஸர்ஜனம் செய்து கொண்டே) மறுபடியும் மந்த்ரத்தை உச்சரிக்க வேண்டும். ரேசகம் விலம்ப கதியில் (மெதுவாக) செய்ய வேண்டும். உடனே தக்ஷிண ஹஸ்தத்தால் தக்ஷிண கர்ணத்தை ஸ்பர்ஸிக்க வேண்டும். காலக்ரமேண, அப்பியாஸத்தின் தீவிரத்தல், மந்த்ர உச்சாரண ஆவர்த்தத்தைப் பெருக்க வேண்டும். “ப்ராணயாமம்” எனப்படும் இந்த க்ரியை நிகழும் நேரம் முழுவதும் மனத்தின் உள் ஆழத்தில் தேவதையின் ப்ரேம த்யானம் நிகழ்ந்து கொண்டே இருக்க வேண்டும்.

अथ सङ्कल्पः—

ममोपात्तसमस्तदुरितक्षयद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं श्रीदक्षिणकालिकाप्रसाद-
सिद्धयर्थं श्रीदक्षिणकालिकाप्रसादसिद्धिद्वारा मम इष्टकाम्यार्थसिद्धयर्थं...मम सर्वा-
भीष्टसिद्धयर्थं...मम चिन्तितमनोरथफलावाप्त्यर्थं श्रीदक्षिणकालिकाविद्याराज्ञीमहामन्त्र-
जपं करिष्ये ॥

அத ஸங்கல்ப:—

மமோபாத்தஸமஸ்ததுரிதக்ஷயத்வாரா ஸ்ரீபரமேஸ்வரப்ரீத்யர்த்தம் ஸ்ரீ-
தக்ஷிணகாலிகாப்ரஸாதஸித்த்யர்த்தம் ஸ்ரீதக்ஷிணகாலிகாப்ரஸாதஸித்தித்வாரா மம
இஷ்டகாம்யார்த்தஸித்த்யர்த்தம்...மம ஸர்வாபிஷ்டஸித்த்யர்த்தம்...மம சிந்தித
மனோரதபலாவாப்த்யர்த்தம் ஸ்ரீதக்ஷிணகாலிகாவித்யா ராஜ்ஞீமஹாமந்த்ரஜபம்-
கரிஷ்யே ॥

உடனடியாக ஜபாநுஷ்டானம் செய்யப் போவதாக ப்ரதிஜ்ஞை செய்து, உத்தேசித்த பலப்ராப்திக்காக இந்த அநுஷ்டானம் ப்ராரம்பிப்பதாகவும், அதை ஸபலமாக்கிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று தேவதையின் அநுக்ரஹத்தைக் கோரியும்

துவங்குவது தான் இந்த ஸங்கல்பம். தேசகால ஸங்கேதங்களையும், சின்னங்களையும் ஸ்மரித்து அவற்றினுள் ஊடுருவியும் அவற்றிற்கு அப்பாற்பட்டதாகவும் உள்ள பரமாத்ம தத்துவத்தைச் சிந்தித்து, எதிலும் நிர்ஹேதுகமாக ஆழ்ந்துள்ள பர-ப்ரஹ்மமே தன் இஷ்டதேவதை வடிவில் மூர்த்திகரித்திருப்பதாக உறுதிப்பாடு கொண்டு அனன்ய ஸரண மனோபாவத்துடன் அநுஷ்பானத்தைத் துவக்க வேண்டும்.

अथ समष्टिन्यासाः—

ॐ (ह्रीं) अस्य श्रीदक्षिणकालिकाविद्याराज्ञीमहामन्त्रस्य श्रीकालभैरव ऋषिः ।
उष्णिक् छन्दः । श्रीदक्षिणा कालिका देवता । ह्रीं बीजम् । हूं शक्तिः । क्रीं कीलकम् ।
श्रीदक्षिणकालिकाप्रसादसिद्धयर्थे जपे विनियोगः ॥

அத ஸமஷ்டிந்யாஸா:—

ஓம் (ஹ்ரீம்) அஸ்ய ஸ்ரீதக்ஷிணகாலிகாவித்யாராஜ்ஞீமஹாமந்த்ரஸ்ய ஸ்ரீ-
காலபைரவ ருஷி: 1 உஷ்ணிக் சந்த: 1 ஸ்ரீதக்ஷிண காலிகா தேவதா 1 ஹ்ரீம் பீஜம் 1
ஹூம் ஸக்தி: 1 க்ரீம் கீலகம் 1 ஸ்ரீதக்ஷிணகாலிகாப்ரஸாதஸித்த்யர்த்தே ஜபே
விநியோக: ॥

மூலமந்த்ரத்தின் ருஷி, சந்தஸ், தேவதை, பீஜம், ஸக்தி, கீலகம் முதலிய வற்றை ஸ்மரித்தலே ஸமஷ்டி ந்யாஸமாகும். வித்யாராஜ்ஞியின் ருஷி ஸ்ரீகால-பைரவர். இவர் காலீயந்த்ரத்தில் அக்ர கோணம் நோக்கும் திக்கில் பூபுர கோட்டை வாயிலில் காலபைரவியுடன் ஆனந்த அநுக்ரஹ மூர்த்தியாக வீற்றிருக்கிறார். இவ்-ருடைய அநுக்ரஹந்தான் காலீஉபாஸனமும் அதன் பலமும் உபாஸகனுக்கு பூர்ணமாக ஸித்திப்பதற்குக் காரணம். ருஷி, சந்தஸ், தேவதை முதலியவற்றை தேஹத்தில் குறிப்பிட்ட ஸ்தலங்களில் அவற்றை ஸ்பர்சித்துக் கொண்டு மானஸி-கமாக அவ்விடங்களில் ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

अथ ऋष्यादिन्यासाः—

क्रां कालभैरवर्षये नमश्शिरसि । क्रीं उष्णिक्छन्दसे नमो मुखे । क्रूं श्रीदक्षिण-
कालिकायै देवतायै नमो हृजये । क्रीं ह्रीं बीजाय नमो गुह्ये । क्रीं हूं शक्तये नमस्तनयोः ।
क्रः क्रीं कीलकाय नमो नाभौ ॥

मूलेन करौ संशोध्य ॥

அத ருஷ்யாதிந்யாஸா:—

க்ராம் காலபைரவர்ஷயே நமஸ்ஸிரஸி । க்ரீம் உஷ்ணிக்சந்தஸே நமோ முகே ।
 க்ராம் ஸ்ரீதக்ஷிணகாலிகாயை தேவதாயை நமோ ஹ்ருதயே । க்ரைம் ஹ்ரீம் பீஜாய
 நமோ குஹ்யே । க்ரௌம் ஹும் ஸக்தயே நமஸ்ஸ்தனயோ: । க்ர: க்ரீம் கீலகாய
 நமோ நாபௌ ॥

மூலேன கரௌ ஸம்ஸோத்ய ॥

ருஷியை ஸ்மரிக்கும் போது வலது கை விரல்களால் ஸிரஸ்ஸின் உச்சியை
 ஸ்பர்ஸிக்க வேண்டும். சந்தஸ்ஸை ஸ்மரிக்கும் போது வலது கைவிரல்களைச்
 சேர்த்து உள்ளங்கைப் பக்கமாக வாயையும் மூக்கையும் சேர்ந்தாற் போல் தொட-
 வேண்டும். தேவதையை ஸ்மரிக்கும் போது அதே வலது கை விரல்களால் மார்ப-
 கத்தின் மத்தியை (அதாவது ஹ்ருதயத்தை) தொடவேண்டும். பீஜத்தை ஸ்மரிக்-
 கும் போது இரண்டு கைவிரல்களையும் கோத்துப் பிணைத்து உள்ளங்கை உட்புற-
 மாகக் கீழ் நோக்கியவாறு மடியின் நடுவில் கவிழ்த்துப் பொத்த வேண்டும்.
 ஸக்தியை ஸ்மரிக்கும் போது முதலில் வலது ஸ்தனத்தையும் உடனே இடது
 ஸ்தனத்தையும் ஸ்பர்ஸிக்க வேண்டும். கீலகத்தை ஸ்மரிக்கும் போது இருகைகளா-
 லும் நாபியை ஸ்பர்ஸிக்க வேண்டும்.

உடனே இரு கைகளையும் ஒன்றை ஒன்றால் உள்ளும் புறமுமாகத் துடைத்து
 விடவேண்டும். அப்படிச் செய்யும் போது மூலமந்த்ரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டே
 துடைக்க வேண்டும். அதாவது இந்த ஜபாநுஷ்டானம் முடியும் வரை கைகளுக்கு
 வேறு வேலை கொடுக்காமல் மந்த்ராவ்ருத்தி ஸங்க்யை எண்ணுவது மட்டும் செய்ய
 வேண்டும்.

अथ करन्यासा:—

क्लीं क्लीं क्लीं कां अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । हूं हूं क्लीं तर्जनीभ्यां नमः । ह्रीं ह्रीं क्लूं
 मध्यमाभ्यां नमः । दक्षिणे क्लीं अनामिकाभ्यां नमः । कालिके क्लीं कनिष्ठिकाभ्यां नमः ।
 स्वाहा क्रः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥

அத கரந்யாஸா:—

க்ரீம் க்ரீம் க்ரீம் க்ராம் அங்குஷ்டாப்யாம் நம: । ஹும் ஹும் க்ரீம் தர்ஜனீப்-
 யாம் நம: । ஹ்ரீம் ஹ்ரீம் க்ராம் மத்யமாப்யாம் நம: । தக்ஷிணே க்ரைம் அநாமிகாப்-
 யாம் நம: । காலிகே க்ரீம் கனிஸ்திகாப்யாம் நம: ॥

யாம் நம: 1 காலிகே க்ரேளம் கனிஷ்டிகாப்யாம் நம: 1 ஸ்வாஹா க்ர: கரதலகரப்ரு-
ஷ்டாப்யாம் நம: ॥
2 4

இரு உள்ளங்கைகளும் மேல் நோக்கியவாறு வைத்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு தடவையும் “நம:” என்று சொல்லும் போது அந்த அந்த கட்டை விரலால், குறிப்பிட்ட அந்த அந்த ஒவ்வொரு விரலையும் வழித்து விட வேண்டும். “அங்குஷ்டாப்யாம் நம:” என்று முதலில் சொல்லும் பொழுது மட்டும் அந்த அந்த ஆள்காட்டி விரலால் (சுட்டு விரல் index finger) கட்டைவிரலின் உட்புறத்தைத் தேய்த்து வழித்து விடவேண்டும். இப்படியே மற்ற எல்லா விரல்களையும் பின்வருமாறு முறையே—தர்ஜனீப்யாம் நம:—ஆள் காட்டி விரலைக் கட்டைவிரலால்; மத்யமாப்யாம் நம:—நடுவிரலை; அநாமிகாப்யாம் நம:—மோதிரவிரலை; கனிஷ்டிகாப்யாம் நம:—சுண்டுவிரலை. “கரதலகரப்ருஷ்டாப்யாம் நம:” என்று சொல்லும் போது ஒவ்வொன்றின் உள்ளங்கையையும் புறங்கையையும் மற்றதால் முறையே துடைத்து விட வேண்டும்.

அथाङ्गन्यासा:—

कीं कीं कीं कां हृदयाय नमः । हूं हूं कीं शिरसे स्वाहा । ह्रीं ह्रीं कूं शिखायै वषट् । दक्षिणे कैं कवचाय हुं । कालिके कीं नेत्रत्रयाय वौषट् । स्वाहा कः अस्त्राय फट् ॥

அதாங்கந்யாஸா:—
2 3

கீம் கீம் கீம் க்ராம் ஹ்ருதயாய நம: 1 ஹும் ஹும் கீம் ஸிரஸே ஸ்வாஹா 1 ஹ்ரீம் ஹ்ரீம் க்ரூம் ஸிகாயை வஷட் 1 தக்ஷிணே க்ரைம் கவசாய ஹும் 1 காலிகே க்ரேளம் நேத்ரத்ரயாய வெளஷட் 1 ஸ்வாஹா க்ர: அஸ்த்ராய பட் ॥
2

ஸமஷ்டி ந்யாஸங்களில் செய்வது போலவே அந்த அந்த அங்கத்தைச்சொல்லும் போது அந்த அந்த அங்கத்தை வலது உள்ளங்கையால் தொட வேண்டும்; ஹ்ருதயாய—மார்பகத்தின் மத்தி; ஸிரஸே—சிரஸின் உச்சி; ஸிகாயை:—கேச பாஸம் (சுந்தலின் முடிச்சு); கவசாய—இருகரங்களையும், விரித்த உள்ளங்கைகளால அதனதன் எதிர்ப்பக்கத்துத் தோள்பட்டையைத் தொடுமாறு, முழுங்கை கீழே தொங்க குறுக்கே மடித்து “ஹும்” என்று உச்சரிக்க வேண்டும். நேத்ரத்ரயாய - சுட்டு விரல், நடுவிரல், மோதிரவிரல் - இம்மூன்றின் நுனிகளையும், நடுவிரல் மேலும் மற்ற

இரண்டும் அதன் கீழ் அமரும்படி சேர்த்துப் பொருத்தி வைத்துக் கொண்டு இந்தக் கூட்டு முக்கின் மேல், புருவ மத்தியில் தொடவேண்டும்; அஸ்த்ராய பட்—வலது அங்குஷ்ட - மத்தியமாக்களைச் சேர்த்துச் சொடுக்குதல் (சுடிகா), அல்லது இடது உள்ளங்கையில் வலது கையால் தட்டுதல்.

अथ मूलमन्त्रन्यासाः—

क्रिं क्रिं क्रिं नमश्शिखायाम् । हूं हूं नमो दक्षिणनेत्रे । ह्रीं ह्रीं नमो वामनेत्रे ।
दक्षिणे नमो दक्षिणकर्णे । कालिके नमो वामकर्णे । क्रिं क्रिं क्रिं नमो दक्षिणनासायाम् ।
हूं हूं नमो वामनासायाम् । ह्रीं ह्रीं नमो मुखे । स्वाहा नमो गुह्ये ॥

அத மூலமந்த்ரந்யாஸா :—

க்ரீம் க்ரீம் க்ரீம் நமஸ்ஸிகாயாம் । ஹும் ஹும் நமோ தக்ஷிணநேத்ரே ।
ஹ்ரீம் ஹ்ரீம் நமோ வாமநேத்ரே । தக்ஷிணே நமோ தக்ஷிணகர்ணே । காலிகே நமோ
வாமகர்ணே । க்ரீம் க்ரீம் க்ரீம் நமோ தக்ஷிணநாஸாயாம் । ஹும் ஹும் நமோ
வாமநாஸாயாம் । ஹ்ரீம் ஹ்ரீம் நமோ முகே । ஸ்வாஹா நமோ குஹ்யே ॥

ஸிகா - கேஸ் முஷ்டி; தக்ஷிணநேத்ரம் - வலது கண்; வாமநேத்ரம் - இடது
கண்; தக்ஷிணகர்ணம் - வலது காது; வாமகர்ணம் - இடது காது; தக்ஷிணநாஸா
- வலது மூக்கு; வாமநாஸா - இடது மூக்கு; முகம் - வாய்; குஹ்யம் - அங்கமத்தியம்,
அதாவது மடியின் நடுப்பாகம்.

अथ दिङ्मन्त्रन्यासाः—

क्रिं क्रिं क्रिं प्राच्यै नमः । हूं हूं आग्नेय्यै नमः । ह्रीं ह्रीं दक्षिणस्यै नमः ।
दक्षिणे नैऋत्यै नमः । कालिके प्रतीच्यै नमः । क्रिं क्रिं क्रिं वायव्यै नमः । हूं हूं
उदीच्यै नमः । ह्रीं ह्रीं ऐशान्यै नमः । स्वाहा ऊर्ध्वायै नमः । क्रिं क्रिं क्रिं हूं हूं
ह्रीं ह्रीं दक्षिणे कालिके क्रिं क्रिं क्रिं हूं हूं ह्रीं ह्रीं स्वाहा अधरायै नमः । श्रीदक्षिण-
कालिकाविद्याराज्ञ्यै अन्तरिक्षाय नमः ॥

அத திங்மந்யாஸா :—

க்ரீம் க்ரீம் க்ரீம் ப்ராச்ச்யை நம : । ஹும் ஹும் ஆக்ஷேய்யை நம : ।

ஹ்ரீம் ஹ்ரீம் தக்ஷிணஸ்யை நம : 1 தக்ஷிணை நைர்ருத்யை நம : 1 காலிகே
 ப்ரதீச்யை நம : 1 க்ரீம் க்ரீம் க்ரீம் வாயவ்யை நம : 1 ஹும் ஹும் உதீச்யை
 நம : 1 ஹ்ரீம் ஹ்ரீம் ஐஸான்யை நம : 1 ஸ்வாஹா ஊர்த்வாயை நம : 1 க்ரீம் க்ரீம்
 க்ரீம் ஹும் ஹும் ஹ்ரீம் ஹ்ரீம் தக்ஷிணை காலிகே க்ரீம் க்ரீம் க்ரீம் ஹும் ஹும்
 ஹ்ரீம் ஹ்ரீம் ஸ்வாஹா அதராயை நம : 1 ஸ்ரீ தக்ஷிணகாலிகாவித்யாராஜ்யை
 அந்தரிக்ஷாய நம : 11

ஸாதகன் எழுந்து நின்று கொண்டு அஞ்ஜலி ஹஸ்தனாக, பெளர்வாபர்ய
 ப்ராதக்ஷிண்யக்ரமமாக திக்விதிக்குகளை நோக்கி நமஸ்கரிக்க வேண்டும்: ப்ராசீ—
 கிழக்கு; ஆக்னேயீ - தென்கிழக்கு; தக்ஷிண - தெற்கு; நைர்ருதீ - தென்மேற்கு;
 ப்ரதீசீ - மேற்கு; வாயவீ - வடமேற்கு; உதீசீ - வடக்கு; ஐஸானீ - வடகிழக்கு;
 ஊர்த்வா - ஆகாஸத்தை நோக்கி அஞ்ஜலி ஹஸ்தமாக நமஸ்காரம்; அதரா -
 பூமியை நோக்கித் தலையைக் குனிந்து அஞ்ஜலி ஹஸ்தமாக நமஸ்காரம்;
 அந்தரிக்ஷம் - ஹ்ருதயத்தில் அஞ்ஜலியைத் தாங்கி நமஸ்கரித்தல்.

अथ दिग्बन्धः—

ह्रीं भूर्भुवस्सुवरोमिति दिग्बन्धः ॥

அத திக்பந்த :—

ஹ்ரீம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோமிதி திக்பந்த : ॥

अथ ध्यानम्—

शिवारूढां महाभीमां घोरदंष्ट्रां हसन्मुखीम् ।

चतुर्भुजां खड्गमुण्डवराभयकरां शिवाम् ॥ १ ॥

मुण्डमालाधरां देवीं ललज्जिह्वां दिगम्बराम् ।

एवं सञ्चिन्तयेत्कालीं श्मशानालयवासिनीम् ॥ २ ॥

सद्यश्छिन्नशिरः कृपाणमभयं हस्तैर्वरं विभ्रतीं

घोरास्यां शिरसां स्रजा सुरचिरामुन्मुक्तकेशावलिम् ।

सृक्कासृक्प्रवहां श्मशाननिलयां श्रुत्योश्शवालङ्कृतिं

श्यामाङ्गीं कृतमेखलां शवकरैर्देवीं भजे कालिकाम् ॥ ३ ॥

அத த்யானம்—

ஸ்வாருடாம் மஹாபீமாம் கோரதம்ஷ்ட்ராம் ஹஸன்முகீம் ।

சதூர்ப்புஜாம் கட்கமுண்டவராபயகராம் ஸிவாம் ॥

முண்டமாலாதராம் தேவீம் லலஜ்ஜிஹ்வாம் திகம்பராம் ।

ஏவம் ஸஞ்சிந்தயேத்காலீம் ஸ்மஸானாலயவாஸினீம் ॥ 2 ॥

ஸத்யஸ்சின்னஸிர : க்ருபாணமபயம் ஹஸ்தைத்ரவரம் பிப்ரதீம்

கோராஸ்யாம் ஸிரஸாம் ஸ்ரஜா ஸுருசிராமுன்முத்தகேஸாவலிம் ।

ஸ்ருக்காஸ்ருக்ப்ரவஹாம் ஸ்மஸானநிலயாம் ஸ்ருத்யோஸ்வாலங்க்ருதீம்

ஸ்யாமாங்கீம் க்ருதமேகலாம் ஸவகரைர்த்தேவீம் பஜே காலிகாம் ॥3॥

ஸ்வரூபமாக இருக்கும் ஸ்ரீமஹாகாலரின் ஹ்ருதயத்தில் தன் திருப்பாதத்தை வைத்து ஆனந்த நடனம் புரிந்து மகிழ்பவள்; தூர்க்குணம் கொண்டவர்கள் துஷ்கர்-மங்கள் செய்பவர்க் கெல்லாம் மஹா பயங்கரமானவள்; வாயின் இரு ஓரங்களிலும் வளைந்து வெளிவந்து தூயவெண்மையாக ஒளிரும் இரு கூரிய பற்கள் கொண்டவள்; அடிக்கடி வாயைத் திறந்து ஆனந்தச் சிரிப்பு சிரிப்பவள்; இருவாய் ஓரங்களிலும் இரத்தக் கசிவு கொண்டவள்; தனது நான்கு திருக்கைகளில் கட்கம், முண்டம், வரதம், அபயம் ஆகியவற்றைத் தாங்குபவள்; பரக்க விரிந்து தொங்கும் கேஸ பாஸம் கொண்டவள்; கழுத்தில் ஐம்பத்தொரு மிக அழகிய முண்டங்கள் கோத்த மாலையைத் தரிப்பவள்; இரு காதுகளிலும் கர்ண பூஷணங்களாகத் தொங்கும் இரு ஸவங்களுடன் ப்ரகாசிப்பவள்; வெளிவந்து அசைந்து கொண்டிருக்கும் நாக் குபடைத்தவள்; ஸவங்களின் கரங்களைக் கோத்துப் புனைந்த மேகலையை இடுப்பில் தரித்தவள்; உடலில் வஸ்தரம் தரியாதவள்; நம்மால் நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியாத பேரழகி; ஸாதகனுடைய ப்ரஹ்மரந்த்ரமாகிய மஹாஸ்மஸானத்தைத் தன் ஆலயமாகக்கொண்டு அங்கே ப்ரஹ்மானந்த ரூபினியாக உறைபவள்; இங்ஙனமாக, மஹாமங்கல ஸ்வரூபினியான தேவி தக்ஷிண காலிகையை த்யானிக்கவேண்டும்.

अथ पञ्चोपचारपूजा—

लं पृथिव्यात्मने गन्धं कल्पयामि नमः ।

हं आकाशात्मने पुष्पाणि कल्पयामि नमः ।
 यं वाय्वात्मने धूपं कल्पयामि नमः ।
 रं अग्न्यात्मने दीपं कल्पयामि नमः ।
 वं अमृतात्मने अमृतं महानैवेद्यं कल्पयामि नमः ।
 सं सर्वात्मने सर्वोपचारान् कल्पयामि नमः ॥

அத பஞ்சோபசாரபூஜா—

லம் ப்ருதிவ்யாத்மனே கந்தம் கல்பயாமி நம : 1
 ஹம் ஆகாஸாத்மனே புஷ்பாணி கல்பயாமி நம : 1
 யம் வாய்வாத்மனே தூபம் கல்பயாமி நம : 1
 ரம் அகன்யாத்மனே தீபம் கல்பயாமி நம : 1
 வம் அம்ருதாத்மனே அம்ருதம் மஹாநைவேத்யம் கல்பயாமி நம : 1
 ஸம் ஸர்வாத்மனே ஸர்வோபசாரான் கல்பயாமி நம : ॥

இது *சதுஷ்ஷஷ்டி உபசாரங்களின் ஸாரஸங்க்ரஹாம்சமாகச் செய்யப்-
படும் மானஸ பூஜையாகும். வலது உள்ளங்கை மேற்புறம் நோக்கியவாறு வலது
கட்டைவிரலால் வலது அநாமிகையின் அக்ரரேகை (நுனி உள் கணு)யில் தொட்டுக்-
கொண்டு ஒவ்வொரு உபசாரமும் அந்த அந்தப் பொருளை அர்ப்பணம் செய்வது
போல் பாவனையாக, வலது கையை முற்புறம் நீட்டி நீட்டி அர்ப்பணம் செய்ய
வேண்டும்.

अथ मूलमन्त्रः—

कीं कीं कीं हूं हूं ह्रीं ह्रीं दक्षिणे कालिके कीं कीं कीं हूं हूं ह्रीं ह्रीं स्वाहा ॥

அத மூலமந்த்ர :—

க்ரீம் க்ரீம் க்ரீம் ஹும் ஹும் ஹ்ரீம் ஹ்ரீம் தக்ஷிணே காலிகே க்ரீம் க்ரீம்
 க்ரீம் ஹும் ஹும் ஹ்ரீம் ஹ்ரீம் ஸ்வாஹா ॥

மூலமந்த்ரத்தை தேவதையின் ப்ரேமபூர்ண த்யானத்துடனும், நிதான-
மாகவும், ஸாத்தியமான அளவு ஆவ்ருத்தி ஸங்க்யை அதிகரித்த வண்ணமாகவும்,
மௌனமாகவும் ஜபம் செய்து தேவிக்கு அர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். ஆவ்ருத்தி
செய்த மொத்த ஸங்க்யையைக் குருவுக்குத் தான் தெரிவிக்கலாம்.

* गन्धं पुष्पं तथा धूपं दीपं नैवेद्यमेव च । अखण्डं फलमासन्नं केवलं लभते ध्रुवम् ॥

—தத்தரஸாரம்.

जपान्ते पुनर्हृदयाद्यङ्गन्यासाः ॥

ஐபாந்தே புனர்ஹ்ருதயாத்யங்கந்யாஸா : ॥

ஐபத்தின் முடிவில் மறுபடியும் அங்க ந்யாஸம் மட்டும் தான் செய்யவேண்டும். கரந்யாஸம் கிடையாது.

अथ दिग्विमोकः—

ह्रीं भूर्भुवस्सुवरोमिति दिग्विमोकः ॥

அத திக்விமோக :—

ஹ்ரீம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோம் இதி திக்விமோக : ॥

திக்விமோகமாவது திக்பந்தம் செய்முறைக்கு நேர் எதிர் முறையாம்.

पुनर्ध्यानम् ॥

अवसाने लं इत्यादि पञ्चोपचारपूजां कृत्वा आचम्य समापयेदिति शिवम् ॥

புனர்த்யானம் ॥

மறுபடியும் த்யானம்.

அவஸானே லம் இத்யாதி பஞ்சோபசாரபூஜாம் க்ருத்வா ஆசம்ய ஸமாபயே-

திதி ஸிவம் ॥

கடைசியில் மறுபடியும் பஞ்சோசார பூஜை செய்து ஆசமனம் செய்து பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்.

காலீ வித்யா க்ரமமானது இந்த “வித்யாராஜ்ஞி”யை அடிப்படையாகக் கொண்டதாதலால் இந்த மந்த்ரம் உபதேசம் ஆனது முதற்கொண்டு வாழ்நாள் முழுவதும் விடாமல் தொடர்ந்து ஐபித்து பூஜைகள் செய்து பூர்ண தீக்ஷை பெற்று காலக்ரமேண பூஜை, ஹோமம், தர்ப்பணம், யோகினி ஆராதனை, கட்க பூஜை முதலிய விசேஷ க்ரமங்கள் மூலம் காலீ வித்யா தீக்ஷிதன் காலீமயமாகவே ஆனந்த பூர்ணனாக இவ்வுலகில் சிரகாலம் ஜீவித்து, ஜீவண் முக்தனாவான். இது திண்ணம்.

अथ श्रीसर्वसाम्राज्यमेधा नाम श्रीदक्षिणकालिकासहस्रनामस्तोत्रम् ॥

अथ अवतारिका—

कैलासशिखरे रम्ये नानादेवगणावृते ।
नानावृक्षलताकीर्णे नानापुष्पैरलंकृते ॥ १ ॥
चतुर्मण्डलसंयुक्ते शृङ्गारमण्डपे स्थितम् ।
समाधौ संस्थितं शान्तं क्रीडन्तं योगिनीप्रियम् ॥ २ ॥
तत्र मौनधरं दृष्ट्वा देवी पृच्छति शङ्करम् ।

அத ஸ்ரீஸர்வஸாம்ராஜ்யமேதா நாம
ஸ்ரீதக்ஷிணகாலிகாஸஹஸ்ரநாமஸ்தோத்ரம் ॥

அத அவதாரிகா—

கைலாஸஸிகரே ரம்யே நானாதேவகணாவ்ருதே ।
நானாவ்ருக்ஷலதாகீர்ணே நானாபுஷ்பைரலங்க்ருதே ॥ 1 ॥
சதுர்மண்டலஸம்யுக்தே ஸ்ருங்காரமண்டபே ஸ்திதம் ।
ஸமாதௌ ஸம்ஸ்திதம் ஸாந்தம் க்ரீடந்தம் யோகினிப்ரியம் ॥ 2 ॥
தத்ர மௌனதரம் த்ருஷ்ட்வா தேவீ ப்ருச்சதி ஸங்கரம் ।

“ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரம்” என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட தேவதா மூர்த்தியின் விஸ்வ வ்யாபக ஸ்வரூபத்தில் விளங்கும் சிறப்பியல்புகளை வரிசைப்படுத்தி விசேஷ நாமங்களாகக் கோத்து அமைக்கப்பட்டு, அங்ஙனம் ஆயிரம் நாமங்கள் கொண்ட ஒரு தொகுப்பு நூலாகும். “தீரிஸ்தீ” என்பது அந்த தேவதையின் மூலமந்தரத்தில் அடங்கிய பீஜங்களை அவற்றின் வரிசைக் கிரமத்தில் ஒவ்வொன்றையும் ஆத்யாக்ஷரமாகக் கொண்டு அமைந்த விசேஷ நாமங்களாகக் கோத்து அங்ஙனம் மொத்தம் முந்நாறு நாமங்கள் வரிசைப்படுமாறு அமைக்கப்பட்ட ஒரு தொகுப்பு நூலாகும். ஆதலின் அது ஒரு மந்த்ர விக்ரஹம் ஆகும். “அஷ்டேடாத்-

தரம்" என்பது அந்த தேவதையின் மிகப்பிரதானமான இயல்புகளை விசேஷ நாமங்களாகக் கொத்து அமைக்கப்பட்டு, அங்ஙனம் நூறு நாமங்கள் கொண்ட ஒரு தொகுப்பு நூலாகும்.

ஸ்ரீதக்ஷிணகாலிகையில் ஸஹஸ்ரநாமம், த்ரிசுதீ, அக்ஷ்டோத்தரம் ஆகியவை ஸ்ரீகாலி தந்த்ரத்தில் உள்ளன.

அத அவதாரிகா — கிடைத்தற்கரிய இந்த தக்ஷிணகாலிகா ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரம் நம் பாக்கிய வசத்தால் நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் வரலாறு (ஸ்ரீகால பைரவரால்) விவரிக்கப்படுகிறது.

ஸகல தேவகணங்களாலும் புடைகுழப்பட்டதும், எல்லா ருதுக்களிலும் பூக்கக்கூடிய ஸுகந்த புஷ்பங்கள் பூத்துக் குலுங்கும் பலவகை வருஷங்கள் அடர்ந்து வானளாவி வளமாக வளர்ந்து அலங்கரிப்பதும், அங்கு ஸஞ்சரிக்கும் பெரும் பேறு பெற்ற பாக்கியசாலிகளின் மனதைப் பறிப்பதுமான ஸ்ரீ கைலாஸ பர்வதத்தின் ரமணியமான உச்ச சிகரத்தில் நாற்புறங்களிலும் த்வாரங்கள் கொண்ட "ஸ்ர்வதோபத்ரம்" எனப்படும் கண்ணைக் கவரும் மாளிகைகள் கொண்டதும் ஆன வசீகரமான உத்தியான வனத்தின் மத்தியில் அமைந்த அழகான வஸந்த மண்டபத்தில் சாந்தமாக அமர்ந்தவரும், உபாஸகர்களிடத்தில் அளவு கடந்த ப்ரேமை கொண்டவரும், எப்பொழுதுமே எல்லா அன்பர்களிடமும் கேளிக்கைப் போக்காகவே இன்பமாகப் பழகுவரும் ஆன ஸ்ரீஸங்கரன் த்யானத்தில் ஆழ்ந்து மௌனமாக இருப்பதைக் கண்டு ஸ்ரீஉமாதேவி அவரைப் பின் வருமாறு வினவுகிறாள் —

श्रीदेव्युवाच—

किं त्वया जप्यते देव किं त्वया स्मर्यते सदा ॥ ३ ॥

सृष्टिः कुत्र विलीनास्ति पुनः कुत्र प्रजायते ।

ब्रह्माण्डकारणं यत्तत् किमाद्यं कारणं महत् ॥ ४ ॥

मनोरथमयी सिद्धिस्तथा वाञ्छामयी शिव ।

तृतीया कल्पना सिद्धिः कोटिसिद्धीश्वरत्वकम् ॥ ५ ॥

शक्तिपाताष्टदशकं चराचरपुरीगतिः ।

महेन्द्रजालमिन्द्रादिजालानां रचना तथा ॥ ६ ॥

ஸ்ரீதேவ்யுவாச—

கிம் த்வயா ஜப்யதே தேவ கிம் த்வயா ஸ்மர்ய்யதே ஸதா ॥ 3 ॥

ஸ்ருஷ்டி : குத்ர விலீனாஸ்தி புன : குத்ர ப்ரஜாயதே ।

ப்ரஹ்மாண்டகாரணம் யத்தத் கிமாத்யம் காரணம் மஹத் ॥ 4 ॥

மனோரதமயீ ஸித்திஸ்ததா வாஞ்சாமயீ ஸிவ ।

த்ருதியா கல்பனா ஸித்தி : கோடிஸித்தீஸ்வரத்வகம் ॥ 5 ॥

ஸக்திபாதாஷ்டதஸகம் சராசரபுரீகதி : ।

மஹேந்த்ரஜாலமிந்த்ராதிஜாலானாம் ரசனா ததா ॥ 6 ॥

ஸ்ரீ உமாதேவியானவள் சொன்னாள்—

ப்ரபோ பரமேஸ்வரா ! தாங்கள் எப்பொழுதுமே இடையறாது என்ன மந்த்ரம் ஜபித்துக் கொண்டே இருக்கிறீர்கள்? எந்த தேவதையை எப்பொழுதுமே த்யானம் செய்து கொண்டே இருக்கிறீர்கள்? ஸ்ருஷ்டித் தொழில் எவ்விடம் (யாரிடம்) ஒடுங்கி இருக்கிறது? மறுபடியும் யார் மூலமாகச் செயல்படுகிறது? இந்த ப்ரஹ்மாண்டம் முதலிய அண்டங்களுக்கும் காரணம் யாது? அவை எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படையான மூல காரணம் யாது? மனோரதமயீ, வாஞ்சாமயீ, கல்பனா ஆகிய அபூர்வமான ஸித்திகள் எந்த மந்த்ரத்தின் உபாஸனத்தால் ஸித்திக்கும்? இன்னும் கோடி ஸித்தி, எட்டுவகையான ஸக்தி பாத ஸித்திகள், சராசரபுரீகமன ஸித்தி, மஹேந்த்ரஜாலம், இந்த்ராதி ஜாலங்களின் ரசனை - ஆகிய இவ்வெல்லா ஸித்திகளும் எந்த மந்த்ரத்தின் உபாஸனத்தால் ஸித்திக்கும்?

அणिमाद्यष्टकं देव परकायप्रवेशनम् ।

नवीनसृष्टिकरणं समुद्रशोषणं तथा ॥ ७ ॥

अमायां चन्द्रसन्दर्शो दिवा चन्द्रप्रकाशनम् ।

चन्द्राष्टकं चाष्टदिक्षु तथा सूर्याष्टकं शिव ॥ ८ ॥

जले जलमयत्वं च वह्नौ वह्निमयत्वकम् ।

ब्रह्मविष्णवादिनिर्माणमिन्द्राणां कारणं करे ॥ ९ ॥

पातालगुटिका यक्षवेतालपञ्चकं तथा ।

रसायनं तथा गुप्तिस्तथैव चाखिलाञ्जनम् ॥ १० ॥

அணிமாத்யஷ்டகம் தேவ பரகாயப்ரவேசனம் ।

நவீனஸ்ருஷ்டிகரணம் ஸமுத்ரஸோஷணம் ததா ॥ 7 ॥

அமாயாம் சந்த்ரஸந்தர்ஸோ திவா சந்த்ரப்ரகாஸனம் ।
3 3 3 3

சந்த்ராஷ்டகம் சாஷ்டதிஷு ததா ஸூர்ய்யாஷ்டகம் ஸிவ ॥ 8 ॥
3 3 2

ஜலே ஜலமயத்வம் ச வஹ்நௌ வஹ்னிமயத்வகம் ।

ப்ரஹ்மவிஷ்ணவா திநிர்மாணமிந்த்ராணாம் காரணம் கரே ॥ 9 ॥
3 3 3

பாதாலகுடிகா யக்ஷவேதாலபஞ்சகம் ததா ।
3 2

ரஸாயனம் ததா குப்திஸ்ததைவ சாகிலாஞ்ஜனம் ॥ 10 ॥
2 3 2 2

ப்ரபோ பரமேஸ்வரா! இன்னும் அணிமா மஹிமா முதலிய அஷ்ட ஸித்திகள், பரகாய ப்ரவேஸனம், நவீன ஸ்ருஷ்டி விதானம், ஸமுத்ர ஸோஷணம், அமாவாஸ்யையில் சந்த்ரனைக் காட்டுதல், பகற்பொழுதில் சந்திரனைப் பிரகாசிக்கச் செய்தல், எட்டு திக்குகளிலும் ஸமகாலத்தில் எட்டு தனித்தனி சந்த்ர பிம்பங்கள் பிரகாசிக்கச் செய்தல், அங்ஙனமே எட்டு திக்குகளிலும், ஸமகாலத்தில் எட்டு தனித்தனி ஸூர்ய பிம்பங்கள் பிரகாசிக்கச் செய்தல், ஜலத்தினுள் இறங்கி அந்த ஜலத்தினூடே ஒன்றி ஒடுங்கி தானும் ஜலமயமாக லயமாகுதல், அங்ஙனமே அக்கினியில் ப்ரவேசித்து அந்த அக்கினியினூடே ஒன்றி ஒடுங்கி தானும் அக்னிமயமாக லயமாகுதல், ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு, ருத்ரன், முதலிய தேவர்களின் பல்வேறு மூர்த்திகளை நினைத்த மாத்திரத்தில் அந்தக்ஷணமே அந்த இடத்திலேயே நிர்மாணித்தல்—இன்னும் “பாதாலகுடிகை” எனப்படும் ரஸாயன மாத்திரை சமைத்து அதனை ஜந்துக்களின் சரீரங்களில் பிரயோகித்துத் தான் உத்தேசித்த நிலை மாற்றம் கல்பித்தல், அங்ஙனமே “குப்தி” என்ற அபூர்வ ஸித்தி, பல்வேறு வகைத்தான அஞ்ஜன மைகள் சமைத்து அவற்றை ஜந்துக்களின் சரீரங்களில் பிரயோகித்துத் தான் உத்தேசித்த நிலை மாற்றம் கல்பித்தல்—ஆகிய இவ்வெல்லா ஸித்திகளும் எந்த மந்த்ரர்தின் உபாஸனத்தால் ஸித்திக்கும்?

महामधुमती सिद्धिस्तथा पद्मावती शिव ।

तथा भोगवती सिद्धिर्वावत्यस्सन्ति सिद्धयः ॥ ११ ॥

केन मन्त्रेण तपसा कलौ पापसमाकुले ।

आयुष्यं पुण्यरहिते कथं भवति तद्वद ॥ १२ ॥

மஹாமதுமதீ ஸித்திஸ்ததா பத்மாவதீஸிவ ।
4 3 4 2 3

ததா போகவதீ ஸித்திர்யாவத்யஸ்ஸந்தி ஸித்தய : ॥ 11 ॥
2 4 3 3 4

கேன மந்த்ரேண தபஸா கலௌ பாபஸமாகுலே ।

ஆயுஷ்யம் புண்யரஹிதே கதம் பவதி தத்வத ॥ 12 ॥
2 4 3 3

ப்ரபோ! பரமேஸ்வரா! இன்னும் “மஹாமதுமதி”, “பத்மாவதி”, “போக-வதி”, எனப்படுபவை முதலான அபூர்வ ஸித்திகள்—ஆகிய இந்த எல்லா ஸித்திகளும் எந்த மந்த்ரத்தின் உபாஸனத்தாலும் எந்த தேவதையைக் குறித்த தபஸ்ஸினாலும் ஸித்திக்கும்? புண்யமே சற்றும் இல்லாமல் பாபங்களே ஏராளமாக மலிந்துள்ள இந்தக் கொடிய கலியுகத்தில் எந்த மந்த்ர தேவதோபாஸனத்தினால், எந்த விதமான குழ்நிலைத்திருப்பத்தினாலும் ஆயுள் ஓடியாமல், வேதத்தில் கூறப்பட்ட அளவு கடந்த தீர்க்கமான ஆயுள் உபாஸகர்களுக்கு ஸித்திக்குமோ அந்த மந்த்ரம் யாது? அதன் தேவதை யார்? மஹா ப்ரபோ! இதனை எல்லாம் க்ருபை கூர்ந்து எனக்கு உபதேசித்தருள வேண்டும், கருணைக்கடலே!

श्रीशिव उवाच—

विना मन्त्रं विना स्तोत्रं विनैव तपसा प्रिये ।
 विना बलिं विना न्यासं भूतशुद्धिं विना प्रिये ॥ १३ ॥
 विना ध्यानं विना यन्त्रं विना पूजादिना प्रिये ।
 विना क्लेशादिभिर्देवि देहदुःखादिभिर्विना ॥ १४ ॥
 सिद्धिराशु भवेद्येन तदेव कथ्यते मया ।
 शून्ये ब्रह्माण्डगोले तु पञ्चाशच्छून्यमध्यके ॥ १५ ॥
 पञ्चशून्यस्थिता तारा सर्वान्ते कालिका स्मृता ।
 अनन्तकोटिब्रह्माण्डराजदन्ताग्रके शिवे ॥ १६ ॥

ஸ்ரீசிவ உவாச—

வினா மந்த்ரம் வினா ஸ்தோத்ரம் வினைவ தபஸா ப்ரியே ।
 வினா பலிம் வினா ந்யாஸம் பூதஸுத்திம் வினா ப்ரியே ॥ 13 ॥
 வினா த்யானம் வினா யந்த்ரம் வினா பூஜாதினா ப்ரியே ।
 வினா க்லேஸாதிபிர்த்தேவி தேஹது:காதிபிர்வினா ॥ 14 ॥
 ஸித்திராஸு பவேத்யேன ததேவ கத்யதே மயா ।
 ஸூன்யே ப்ரஹ்மாண்டகோலே து பஞ்சாஸச்சூன்யமத்யகே ॥ 15 ॥
 பஞ்சஸூன்யஸ்திதா தாரா ஸர்வாந்தே காலிகா ஸ்ம்ருதா ।
 அனந்தகோடிப்ரஹ்மாண்டராஜதந்தாக்ரகே ஸிவே ॥ 16 ॥

ஸ்ரீபரமேஸ்வரன் கூறினார்—

எனதன்பிற்குரிய ப்ரிய நாயகியே ! விசேஷமான யாதொரு மந்த்ர ஸாதன-
மும் தேவை இல்லாமலும் விசேஷமான யாதொரு ஸ்தோத்திர பாராயணமும்
தேவை இல்லாமலும், விசேஷமான யாதொரு தவ ஆசரணங்களும் தேவை இல்லா-
மலும் அங்ஙனமே பவிதானம், ந்யாஸம், பூதஸூத்தி, த்யானம், யந்த்ரம், விசேஷ
பூஜாக்ரமங்கள், உடலை வருத்தும் வ்ரதாநுஷ்டானாதிகள்,—இவை யாவும் தேவை
இல்லாமலும், எந்த மந்திரத்தின் உபாஸனத்தினால், எந்த தேவதையின் ஆராதனத்-
தினால் வெகு எளிதாகவே, அதிசீக்கிரமாகவே பூர்ண ஸித்தி ஏற்படுமோ அதனை
உனக்கு இப்பொழுதே உபதேசிக்கிறேன், கேட்டுக் கொள். இந்தப் பெரும்
ப்ரஹ்மாண்டகோளத்தின் மத்தியில், ஸ்ருஷ்டி ஆரம்பிக்கும் முன் இருந்த,ப்ரக்ருதி-
விக்ருதிப் பொருள்களின் இயக்கம் தொடங்கு முன்னர் இருந்த, எல்லையில்லாத
வெற்றிடப்பரப்பினிடையே, ஐம்பத்தொரு ஸவங்களின் மத்தியிலே, ஸ்ரீ தாராதேவி
ஐந்து ஸவங்களின் மீது வானளாவி நின்று ஆடிக் கொண்டிருந்தாள். இவ்வெல்லா-
வற்றிற்குமே அடிப்படையான மூல காரணமான தேவதையாகிய ஸ்ரீகாலிகாதேவி
தான் இந்தத் தாராதேவி ரூபத்தில் ஆவிர்ப்பவித்தாள். இந்தப் ப்ரந்த ப்ரஹ்-
மாண்டம் போல் பல பல கோடிக்கணக்கான கணக்கிலடங்காத அண்டங்களின்
மொத்தக் கூட்டமைப்பினில், ஸர்வ ப்ராதான்யமான கேந்த்ர ஸ்தானத்தில் முக்கிய-
மான பெரியதொரு ஸவத்தின் மீது அமர்ந்து அவளே இவ்வெல்லாவற்றையும்
இயக்கி அருள்கிறாள்.

स्थाप्य शून्यालयं कृत्वा कृष्णवर्णं विधाय च ।

महानिर्गुणरूपा च वाचातीता परा कला ॥ १७ ॥

श्रीडायं संस्थिता देवी शून्यरूपा प्रकल्पयेत् ।

सृष्टेरारम्भकाले तु दृष्टा च्छाया तया यदा ॥ १८ ॥

इच्छाशक्तिस्तु सा जाता तया कालो विनिर्मितः ।

प्रतिबिम्बं तत्र दृष्टं जाता ज्ञानाभिधा तु सा ॥ १९ ॥

इदमेतत् किं विशिष्टं जातं विज्ञानकं मुदा ।

तदा क्रियाभिधा जाता तदीक्षातो महेश्वरि ॥ २० ॥

ஸ்தாப்ய ஸூன்யாலயம் க்ருத்வா க்ருஷ்ணவர்ணம் விதாய ச ।

மஹானிர்க்ருணரூபா ச வாசாதீதா பரா கலா ॥ 17 ॥

க்ரீடாயாம் ஸம்ஸ்திதா தேவீ ஸூன்யரூபா ப்ரகல்பயேத் ।

ஸ்ருஷ்டேராரம்பகாலே து த்ருஷ்டா ச்சாயா தயா யதா ॥ 18 ॥

இச்சாஸக்திஸ்து ஸா ஜாதா தயா காலோ விரிர்மித : ।

ப்ரதிபிம்பம் தத்ர த்ருஷ்டம் ஜாதா ஜ்ஞானாபிதா து ஸா ॥ 19 ॥

இதமேதத்கிம் விஸிஷ்டம் ஜாதம் விஜ்ஞானகம் முதா ।

ததா க்ரியாபிதா ஜாதா ததீக்ஷாதோ மஹேஸ்வரி ॥ 20 ॥

அவளது நிஜஸ்வரூபத்தை நாம் ஓரளவு உணர்வதற்கு, இந்த ப்ரபஞ்சம் பூராவும் ஒரு பெரும் ஸ்மஸானமாகவே (அதாவது ஒரு பெரும் எல்லை இல்லாத பரந்த வெற்றிடமாக) மனத்தில் பாவித்துக் கொண்டு அதன் நடுவே எல்லா இடத்தையும் தானே அடைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு பெரும் கருமை நிறப்பிழம்பான உருவமாகத் தியானிக்க வேண்டும். அதுவே ஒரு பெரும் ஸ்த்ரீ ரூபமாக நம் புத்தியில் ஸ்புரிக்கும். அவள் மஹா நிர்க்குண ஸ்வரூபினி; மனோ வாக்குகளுக்கு எட்டாத பரம் பொருள். ஆயினும் நம் பால் பெருங்கருணை கொண்டு ஓரளவு நாம் உணரவல்ல, ஆனால் முழுவதும் உணரமுடியாத, கேவலம் இயக்கமே உருவெடுத்து, நிறம், குணம், மணம், ரஸம் முதலிய பண்புகள் நிறைந்த ஒரு ஸகுண ஸ்வரூபம் தாங்கிய ஒரு கருணை மூர்த்தியான வடிவத்துடன் ஆவிர்ப்பவித்து அந்தப்பரந்த வெற்றிடத்தில் தானே இன்பமயமாக ஆடத்தொடங்கி, விளையாட்டாகவே ப்ரக்குதி-விக்ருதி இயக்கத்தை மிகுந்த விரைவுடன் ஆரம்பித்து நடத்தத் தொடங்கிவிடுவாள். அப்படி அவள் ஆதியில் ஸ்ருஷ்டித் தொழிலைத் தொடக்கி வைத்த வேளையில் தன் எதிரில் தன் நிழலைக் கண்டாள். அந்நிழலை இச்சாஸக்தி ஸ்வரூபினி யாக உருக்கொண்டது. உடனே அவள் காலத்தை நிர்மாணம் செய்தாள். உடனேயே அந்த இடத்திலேயே மற்றொரு ப்ரதிபிம்பம் காணப்பட்டது. அதுவே ஜ்ஞானஸக்தி ஸ்வரூபினியாக உருக்கொண்டது. இது என்ன விசேஷமான உருவமாக இருக்கிறதே என்று வியப்பு தோன்ற அது விசேஷமான ஜ்ஞானமே (அதாவது ஆத்மஜ்ஞானம்—ப்ரஹ்மஜ்ஞானம்) உருவாக ஆவிர்ப்பவிக்கிறதே என்ற உணர்ச்சி முதலில் வியப்பாக இருந்தது. உடனே ஆனந்தமயமான உணர்ச்சியாக மாறியது. எனதன்பிற்குரிய மஹேஸ்வரியே! உடனே அவளது கடாക്ഷத்தால் மற்றொரு ப்ரதிபிம்பம் தோன்றியது. அதுவே க்ரியாஸக்தி ஸ்வரூபினியாக உருக்கொண்டது.

ब्रह्माण्डगोले देवेशि राजदन्तस्थितं च यत् ।

सा क्रियास्स्थापयामास स्वस्वस्थानक्रमेण च ॥ २१ ॥

तत्रैव स्वेच्छया देवि सामरस्यपरायणा ।

त्वदिच्छा कथ्यते देवि यथावदवधारय ॥ २२ ॥

युगादिसमये देवि शिवं परगुणोत्तमम् ।

तदिच्छानिर्गुणं शान्तं सच्चिदानन्दविग्रहम् ॥ २३ ॥

शाश्वतं सुन्दरं शुक्लं सर्वदेवयुतं वरम् ।

आदिनाथं गुणातीतं काल्या संयुतमीश्वरम् ॥ २४ ॥

ப்ரஹ்மாண்டகோலே தேவஸி ராஜதந்தஸ்திதம் ச யத் ।
3 3 3 3 2

ஸா க்ரியாஸ்ஸ்தாபயாமாஸ ஸ்வஸ்வஸ்தானக்ரமேண ச ॥ 21 ॥
2 2

தத்ரைவ ஸ்வேச்சயா தேவி ஸாமரஸ்யபராயண ।
2 3

த்வதிச்சா கத்யதே தேவி யதாவதவதாரய ॥ 22 ॥
3 2 2 3 2 3 4

யுகாதிஸமயே தேவி ஸிவம் பரகுணோத்தமம் ।
3 3 3

ததிச்சாநிர்க்குணம் ஸாந்தம் ஸச்சிதானந்தவிக்ரஹம் ॥ 23 ॥
3 2 3 3 3 3 3

ஸாஸ்வதம் ஸுந்தரம் ஸுதலம் ஸர்வதேவயுதம் வரம் ।
3

ஆதிநாதம் குணதீதம் கால்யா ஸம்யுதமீஸ்வரம் ॥ 24 ॥
3 2 3

எல்லாத் தேவர்களுக்கும் தலைவியான என் ப்ரிய நாயகியே! பரமேஸ்வரியே! எல்லா நிலைகளிலும் எல்லாச் செயல்பாடுகளிலும் ஸாந்தமும் ஆனந்தமுமே கொண்டு எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சியின் பூரிப்பாகவே இயங்கி அருள்பவளான அவள், ப்ரஹ்மாண்டம் முதலிய ஆயிரக்கணக்கான அண்ட கோளங்களினிடையே ஸர்வ ப்ராதான்யமான கேந்த்ர ஸ்தானத்தில் அமர்ந்து தன்னிச்சையாகவே ஆங்காங்கு அந்த அந்த ஸ்தானங்களுக்கு ஏற்ப தன்னுடை ப்ரதிபிம்பங்களாக பற்பல க்ரியாஸக்தி ஸ்வரூபினிகளான தேவிகளை ஏற்படுத்தி ப்ரதிஷ்டை செய்தருளினாள்.

என் ப்ரியநாயகியே! உன் இச்சைப்படியே மேலும் விவரமாகக் கூறுகிறேன்; கவனமாகக் கேட்டுக்கொள். கல்பங்கள் ஆரம்பிக்கும் காலத்தில் ஒரு சமயம் மஹாமங்கல ஸ்வரூபியும், ஸகுணப்ரஹ்ம ஸ்வரூபியாகத் தோற்றும் அவஸரங்களில் உத்தம கல்யாணகுணங்களுடன் சோபிப்பவராகவும், ஆனால் அவரே தன்னிச்சையாக ஸமாதியில் ஆழ்ந்திருக்குங்கால் நிர்க்குண ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபியாக ப்ரகாசிப்பவரும், பரம சாந்த மூர்த்தியும், ஸச்சிதானந்தமே உருவெடுத்தவரும் என்றும் ஸ்திரமாக நிலைத்தவரும் இணையில்லாத பேரழகரும், சுத்த வெண்மை நிறத் தோற்றமுள்ளவரும், எல்லாத் தேவர்களாலும் புடை குழப்பட்டவரும், தேவர்களுக்கெல்லாம் உத்தமோத்தமமானவரும் ஆதிநாதரும், (—அதாவது ஆதிபராசக்தியாகிய தக்ஷிணகாலிகையின் உபாஸகர்களின் குரு-சிஷ்ய பரம்பரைக்கே முதன் முதல் குருநாதரும்), குணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவரும், எப்பொழுதும் தக்ஷிணகாலிகையின் கூடவே இருப்பவரும், எல்லா ஜீவர்களுக்கும், அவரவர் கர்மாகளுக்குத் தக்க பலன்களைக் கொடுப்பவரும்—

विपरीतरतं देवं सामरस्यपरायणम् ।

पूजार्थमागतं देवगन्धर्वाप्सरसाङ्गणम् ॥ २५ ॥

यक्षिणीं किन्नरीमन्यामुर्वश्याद्यां तिलोत्तमाम् ।

वीक्ष्य तां मायया प्राह सुन्दरीं प्राणवल्लभाम् ॥ २६ ॥

त्रैलोक्यसुन्दरीं प्राणस्वामिनीं प्राणरञ्जिनीम् ।

किमागतं भवत्याद्य मम भाग्यार्णवो महान् ॥ २७ ॥

उक्त्वा मौनधरं शम्भुं पूजयन्त्याप्सरोगणाः ॥ २७½ ॥

விபரீதரதம் தேவம் ஸாமரஸ்யபராயாணம் ।

பூஜார்த்தமாகதம் தேவகந்தர்வாப்ஸரஸாங்கணம் ॥ 25 ॥

யக்ஷிணீம் கின்னரீமன்யாம் உர்வஸ்யாத்யாம் திலோத்தமாம் ।

வீக்ஷ்ய தாம் மாயயா ப்ராஹ ஸுந்தரீம் ப்ராணவல்லபாம் ॥ 26 ॥

த்ரைலோக்யஸுந்தரீம் ப்ராணஸ்வாமினீம் ப்ராணரஞ்ஜினீம் ।

கிமாகதம் பவத்யாத்ய மம பாக்யார்ணவோ மஹான் ॥ 27 ॥

உக்த்வா மௌனதரம் ஸம்பூம் பூஜயந்த்யப்ஸரோகணை : ॥ 27½ ॥

ஸக்தி தத்துவமானது ஸிவ தத்துவத்தை அடக்கி ஆளும் அவஸரத்தின் திபானத்திலேயே எப்பொழுதுமே மூழ்கி இருப்பவரும், எல்லா வகையான அவஸரங்களிலும் நிலைத்த ஆனந்தமும் சுவை உணர்வற்ற சாந்த நிலையும் கொண்டு உவகை பூத்தவரும் ஆன ஸ்ரீமஹாகாலர் தேவ தேவிபர்களின் அழைப்பிற்கு உகந்து அவர்களது பூஜைபை ஏற்க, கந்தர்வர்கள்* அப்ஸரஸ்ஸுகள் X முதலான எல்லாத் தேவர்களும் குழுமியிருந்த ஸ்தலத்திற்கு கருணையுடன் எழுந்தருணிஞர். குறிப்பாக அவ்விடத்திற்கு, யக்ஷபக்ஷிணிகள், கின்னரர்கள், உர்வஸீ, திலோத்தமா மேனகா, ரம்பா, முதலிய அப்ஸரஸ்ஸுகள், சித்ரரதன், ஹாஹா, ஹுஹு, தும்புரு, முதலிய கந்தர்வர்கள் ஆகிய ஸ்ரேஷ்டமான உபாஸகர்களும் இன்னும் அவர்களைப் போன்ற

* अम्नाजोऽङ्गारिवम्भारी सूर्यावर्चस्तिथा कृधुः । हस्तस्मृहस्तस्वाम्येव मूर्ध्वांश्च महामनाः ।

विश्वावसुः कृशानुश्च गन्धर्वा द्वादश ह्यमी ॥ — அக்னி புராணம்

X उर्वशी मेनका रम्भा मिश्रकेशी हलम्बुषा । विश्वाची च घृताची च पञ्चचूडा तिलोत्तमा ॥

भानुमत्यवला रम्या द्वादशाप्सरसश्शुभाः ॥ — அக்னி புராணம் — கணபேதாத்யாயம்.

மற்றும் பல இதர உபாஸகர்களும் அந்த பூஜையில் கலந்து கொள்ள ஆயத்தமாக வந்திருந்தனர். அவர்களுடன் எல்லா லோகங்களிலும் உள்ள அழகிகளுள் மஹோந்நதமான பேரழகியும், ஆதிநாதரான ஸ்ரீமஹாகாலரின் உயிருக்குயிரான பெருமதிப்புக்குப் பாத்திரமானவளும், அவருக்கு தன் உயிரே போன்று இன்பமான அவருடைய ப்ரியநாயகியாகிய தக்ஷிணகாலிகையின் அபர ஸ்வரூபமாக ஆவிர்ப்பவித்தருளியவளும் ஆன ஸ்ரீமஹாத்ரிபுரஸுந்தரியும் அங்கு வந்திருந்தாள். அவளை அன்புடன் நோக்கி “நீயும் வந்திருக்கிறாயா? நீ வந்தது என் பெரும் பாக்கியமே; என் அன்பே!” என்று கூறிவிட்டு மௌனமாக அமர்ந்துவிட்டார். அந்நிலையில் சாந்தமாகவும் மௌனமாகவும் ஸுமுகமாகவும் அமர்ந்திருந்த பரமேஸ்வரனை, அங்கு ஆயத்தமாகக் குழுவியிருந்த அப்ஸரஸ்ஸுகள் முதலான தேவ தேவியர் குழாங்கள் யாவரும் முறைப்படி த்யானாவாஹன—அர்க்ய பாத்யாதி உபசார வரிவஸ்யா பத்ததி பூர்வமாக மசிம்ச்சியுடன் ஆராதித்தனர்.

श्री अप्सरस ऊचुः—

संसारात्तारितं देव त्वया विश्वजनप्रिय ॥ २८ ॥

सृष्टेरारम्भकार्यार्थिमुद्युक्तोऽसि महाप्रभो ।

वेश्याकृत्यमिदं देव मङ्गलार्थप्रगायनम् ॥ २९ ॥

प्रयाणोत्सवकाले तु समारम्भे प्रगायनम् ।

गुणाद्यारम्भकालो हि वर्तते शिव शङ्कर ॥ ३० ॥

इन्द्राणीकोटयस्सन्ति तस्याः प्रसवबिन्दुतः ।

ब्रह्माणी वैष्णवी चैव माहेशीकोटिकोटयः ॥ ३१ ॥

तव सामरसानन्ददर्शनार्थं समुद्भवाः ।

सञ्जाताश्चाग्रतो देव चास्माकं सौख्यसागर ॥ ३२ ॥

ஸ்ரீ அப்ஸரஸ ஊக: —

ஸம்ஸாராத் தாரிதம் தேவ த்வயா விஸ்வஜனப்ரிய ॥ 28 ॥

ஸ்ருஷ்டேராரம்பகார்ய்யார்த்தமுத்யுக்தோஸி மஹாப்ரபோ ॥

வேஸ்யாக்ருத்யமிதம் தேவ மங்கலார்த்தப்ரகாயனம் ॥ 29 ॥

ப்ரயானோத்ஸவகாலே து ஸமாரம்பே ப்ரகாயனம் ।

குணாத்யாரம்பகாலோ ஹி வர்த்ததே ஸிவ ஸங்கர ॥ 30 ॥

இந்த்ராணீகோடயஸ்ஸந்தி தஸ்யா : ப்ரஸவபிந்துத : ।

ப்ரஹ்மாணீ வைஷ்ணவீ சைவ மாஹேஸ்வரீகோடிகோடய : ॥ 31 ॥

தவ ஸாமரஸானந்ததர்ஸனார்த்தம் ஸமுத்பவா : ।

ஸஞ்ஜாதாஸ்சாக்ரதோ தேவ சாஸ்மாகம் ஸௌக்யஸாகர ॥ 32 ॥

மேற்கூறியபடி பரமேஸ்வரனை விதி முறைப்படி ஆராதித்து முடிவில் அவரை நோக்கி அப்ஸரஸ் தேவிகள் ப்ரார்த்தனாரூபமாகச் சொன்னார்கள்—

மஹாப்ரபோ! பரமேஸ்வரா! எல்லா ஜீவர்களிடமும் பேரன்பு பூண்ட கருணைக்கடலே! ஸ்ருஷ்டித் தொழிலைத் துவக்கத் திருவுள்ளம் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இது ஜீவலோக ஸமுஹத்திற்கே பெரும் பாக்கியமாகும். இதன் செயல்பாடானது ஸ்த்ரீகளை ஆதாரமாகக் கொண்டது. இதனுடைய புனிதத் தன்மையானது ஜீவ ஸ்ருஷ்டித் தொழில் ஆரம்பிக்கும் நன்னாளிலும், ப்ரளயம் நேரும் புண்ய தினத்திலும் விசேஷமாக ஸங்கீர்த்தனம் செய்யப் படவேண்டிய சுப விஷயமாகும், மங்கலநாயகரே! ஸிவ ஸங்கர மஹாதேவா! முக்குணங்களின் ஆக்க-அழிப்பு ஓட்டமானது வீர்யமாகத் துவங்கும் வேளை நெருங்கியிருக்கிறது. ஆதிபராஸக்தியின் ப்ரதிபிம்ப ஸக்தி ப்ரக்ருதிகளான இந்த்ராணி முதலிய தேவிமார்கள் கோடிக் கணக்காகத் தோன்றியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக அவளது ஸக்தியின் தோன்றல்களான ப்ரஹ்மாணீ, வைஷ்ணவீ, மாஹேஸ்வரீ முதலியவர்கள் கோடிக்கணக்காகத் தோன்றித் தங்கள் ஸாந்த-ஆனந்த ஸ்வரூப வைபவத்தின் தர்ஸனத்திற்காக ப்ரேமையுடன் இங்கே தங்கள் ஸந்திதியில் குழுமி, தங்கள் கடாக்ஷ வீக்ஷணம்ருதத்திற்காக காத்திருக்கிறார்கள், எங்கள் அபார ஆனந்தக்கடலே!

रतिं हित्वा कामिनीनां नान्यत् सौख्यं महेश्वर ।

सा रतिर्दृश्यतेऽस्माभिर्महासौख्यार्थकारिका ॥ ३३ ॥

एवमेतत्तु चास्माभिः कर्तव्यं भर्तृणा सह ।

एवं श्रुत्वा महादेवो ध्यानावस्थितमानसः ॥ ३४ ॥

ध्यानं हित्वा मायया तु प्रोवाच कालिकां प्रति ।

कालि कालि रुण्डमाले प्रिये भैरववादिनि ॥ ३५ ॥

शिवारूपधरे क्रूरे घोरदंष्ट्रे भयानके ।

त्रैलोक्यसुन्दरकरि सुन्दर्यस्सन्ति मेऽग्रतः ॥ ३६ ॥

ரதும் ஹித்வா காமினீனாம் நான்யத்ஸௌக்யம் மஹேஸ்வர ।

ஸா ரதிர்த்ருஸ்யதேஸமாபிர்மஹாஸௌக்யார்த்தகாரிகா ॥ 33 ॥

ஏவமேதத்து சாஸ்மாபி: கர்த்தவ்யம் பர்த்ருண ஸஹ ।

ஏவம் ஸ்ருத்வா மஹாதேவோ த்யானாவஸ்திதமானஸ: ॥ 34 ॥

த்யானம் ஹித்வா மாயயா து ப்ரோவாச காலிகாம் ப்ரதி ।

காலி காலி ருண்டமாலே ப்ரியே பைரவவாதினி ॥ 35 ॥

ஸிவாரூபதரே க்ருரே கோரதம்ஷ்ட்ரே பயானகே ।

த்ரைலோக்யஸுந்தரகரி ஸுந்தர்ய்யஸ்ஸந்தி மேக்ரத: ॥ 36 ॥

மஹாப்ரபோ! பரமேஸ்வரா! ஸ்த்ரீகளுக்கு தங்கள் நாயகர்களுடன் எப்பொழுதுமே இரண்டறக் கலந்திருந்தலே பேரின்பமாகும்; அதைக் காட்டிலும் வேறெதுவும் அவர்களுக்கு நிரந்தர இன்பந்தராது. அந்தப் பேரின்ப ரஸத்தின் அதிஷ்டாத்ரீ தேவதையாகிய ரதிதேவியே இப்பொழுது இங்கு எங்களிடையே ஸாந்தித்தியமாக இருக்கிறாள். அவள் தன் நாயகனாகிய காமதேவனுடன் எப்பொழுதுமே சேர்ந்திருப்பது போலவே நாங்களும் எங்கள் எங்கள் நாயகர்களுடன் எப்பொழுதுமே சேர்ந்திருக்க வரமருள வேண்டும் ப்ரபோ!

இவர்கள் இங்ஙனம் ப்ரார்த்தித்ததைக் கேட்டு மஹாப்ரபுவாகிய ஸ்ரீமஹா—காலர் சிறிது நேரம் த்யானத்தில் ஆழ்ந்திருந்தார். பிறகு த்யானம் கலைந்தவுடன் ஸ்ரீமஹாகாலர் பக்திபாவ பூர்ணமான தன் மனஸ்ஸால் ஸ்ரீதக்ஷிண காலிகையை த்யானாவாஹன பூர்வமாக அழைத்து அவளை நோக்கி “ஹே காலி! ஹே தக்ஷிண காலிகே! முண்டமாலை அணிந்த பேரழகியே! என் ப்ரிய நாயகியே! தீயவர்கள் அஞ்சும் தர்மரூபினியே! மஹாமங்கல ரூபம் கொண்டவளே! எதிரிகளுக்குக் கொடியவளே! கோரப்பற்கள் கொண்டவளே! ஸம்ஸாரச் சுழலில் சிக்கியவர்களுக்கு அதி பயங்கரமானவளே! எல்லா உலகங்களிலும் மஹோந்தமான ஸௌந்தர்யம் கொண்டு ப்ரகாசிப்பவளே! அங்ஙனமே எல்லா உலகங்களையும் உன் ஸாந்தித்தியத்தால் வெகு அழகாகப் பிரகாசிக்கச் செய்பவளே! இப்பொழுது என் முந்நிலையில் அநேக ஸுந்தரிகள் உன் அநுக்ரஹத்துக்காகக் காத்திருக்கின்றனர்.

சுन्दरीवीक्षणं कर्म कुरु कालि प्रिये शिवे ।

ध्यानं मुञ्च महादेवि ता गच्छन्ति गृहं प्रति ॥ ३७ ॥

तव रूपं महाकालि महाकालप्रियङ्करम् ।

एतासां सुन्दरं रूपं त्रैलोक्यप्रियकारकम् ॥ ३८ ॥

एवं मायाप्रभाविष्टो महाकालो वदन्निति ।

ततः कालवचश्रुत्वा कालं प्राह च कालिका ॥ ३९ ॥

माययाच्छाद्य चात्मानं निजस्त्रीरूपधारिणी ।

इतः प्रभृति स्त्रीमात्रं भविष्यन्ति युगे युगे ॥ ४० ॥

ஸுந்தரீ₃வீக்ஷணம் கர்ம்ம குரு காலி ப்ரியே ஸிவே ।

த்யானம்₄ முஞ்ச மஹாதேவி₃ தா₃ கச்சந்தி₂ க்ருஹம் ப்ரதி₃ ॥ 37 ॥

தவ ரூபம் மஹாகாலி மஹாகாலப்ரியங்கரம் ।

ஏதாஸாம் ஸுந்தரம்₃ ரூபம் த்ரைலோக்யப்ரியகா₃ ரகம் ॥ 38 ॥

ஏவம் மாயாப்ரபாவிஷ்டோ₄ மஹாகாலோ₃ வதன்னிதி ।

தத: காலவசஸ்ருத்வா காலம் ப்ராஹ ச காலிகா ॥ 39 ॥

மாயயாச்சாத்ய சாத்மானம் நிஜஸ்த்ரீரூபதாரிணீ₄ ।

இத: ப்ரப்ருதி₄ ஸ்த்ரீமாத்ரம்₄ பவிஷ்யதி யுகே₃ யுகே₃ ॥ 40 ॥

“ஸகலலோக ஸுந்தரியாகிய உன் க்ருபா கடாக்ஷத்தால் எங்கள் எல்லோ-
ரையும் அநுக்ரஹிக்க வேண்டும், காலிகையே! மங்கலமானவளே! என் ப்ராண
நாயகியே! மஹாதேவியே! உன் த்யானத்தைச் சற்றே கலைத்துக் கொண்டு
எங்களைக் கருணை கூர்ந்து கடைக்கண்பாராய், என் ஆருயிர் நாயகியே! உன் தரி-
சனம் கிடைக்காவிட்டால் இங்கு வந்திருக்கும் பக்தர்கள் எல்லோரும் மனம்
உடைந்து திரும்பித்தம் இருப்பிடம் செல்லும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். என்
மனதைப் பறிக்கும் உன் வசீகரமான ஸுந்தர ரூபமானது இந்தத் தேவ தேவியர்-
களுக்கும் எல்லா லோக மக்களுக்கும் மிக்க ரமணியமானதல்லவோ!”—என்றெல்-
லாம் ப்ரேமரஸம் ததும்ப மிக்க ஊக்கத்துடன் மஹாகாலர் முறையிட்டுக் கொண்-
டிருக்கும்போதே, அவருடைய ஆர்வமான ப்ரார்த்தனைக்கு இரங்கி தேவி ஸ்ரீதக்ஷிண
காலிகை தன் ஸ்வயமான ஸ்வரூபத்தை மறைத்துக் கொண்டு ஸாதாரணமான ஒரு
ஸுந்தர ஸ்த்ரீ ரூபம் தாங்கி “இது முதற்கொண்டு யுகந்தோறும் ஸ்த்ரீகளின் ப்ரா-
தான்யமும் ஆதிக்கமும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பெருகிக் கொண்டே வரும்.

वल्ल्याद्योषधयो देव दिवा वल्लीस्वरूपताम् ।

रात्रौ स्त्रीरूपमासाद्य रतिकेलिः परस्परम् ॥ ४१ ॥

अज्ञानं चैव सर्वेषां भविष्यति युगे युगे ।

एवं शापं च दत्त्वा तु पुनः प्रोवाच कालिका ॥ ४२ ॥

विपरीतरतिं कृत्वा चिन्तयन्ति भजन्ति ये ।

तेषां वरं प्रदास्यामि नित्यं तत्र वसाम्यहम् ॥ ४३ ॥

इत्युक्त्वा कालिका विद्या तत्रैवान्तरधीयत ॥ ४३½ ॥

வல்லியாத்யோஷதயோ தேவ திவா வல்லீஸ்வரூபதாம் ।

ராத்ரௌ ஸ்த்ரீரூபமாஸாத்ய ரதிகேலி : பரஸ்பரம் ॥ 41 ॥

அஜ்ஞானம் சைவ ஸர்வேஷாம் பவிஷ்யதி யுகே யுகே ।

ஏவம் ஸாபம் ச தத்த்வா து புன : ப்ரோவாச காலிகா ॥ 42 ॥

விபரீதரதிம் க்ருத்வா சிந்தயந்தி பஜந்தி யே ।

தேஷாம் வரம் ப்ரதாஸ்யாம் நித்யம் தத்ர வஸாம்யஹம் ॥ 43 ॥

இத்யுக்த்வா காலிகா வித்யா தத்ரைவாந்தரதீயத । 43½ ॥

ப்ரபோ! தாவர வர்க்கத்து ஐந்துக்களாகிய செடி கொடிகளெல்லாம் பகலில் செடிகளாகவே இருந்து இரவில் ஸ்த்ரீ பாவம் எய்தி மரங்களுடன் ஒன்றி இரண்டறக் கலந்து இன்புறும். இனி யுகந்தோறும் உலகமக்கள் யாவர்க்கும் அஜ்ஞானமே மேலோங்கிப் பெருகும்” என்று ஸாபம் கொடுத்து, மேலும் “ஆனால் ஸக்தி ப்ராதான்யமான விதி முறைப்படி எவர்கள் என்னை த்யானித்து வணங்கி ஆரதித்துச் சரணமடைவார்களோ அவர்கள் கோரிய வரங்களை அளித்தருள்வேன்” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி மஹாவித்யா தேவியான ஸ்ரீமஹாகாலிகை அங்கேயே அந்த க்ஷணமே மறைந்தருளினாள்.

त्रिंशत्त्रिखर्वषड्वृन्दनवत्यर्बुदकोटयः ॥ ४४ ॥

दर्शनार्थं तपस्तेपे सा वै कुत्र गता प्रिया ।

मम प्राणप्रिया देवी हा हा प्राणप्रिये शिवे ॥ ४५ ॥

किं करोमि क्व गच्छामि चेत्येवं भ्रमसङ्कुलः ।

तस्याः काल्या दया जाता मम चिन्तापरशिवः ॥ ४६ ॥

यन्त्रप्रस्तारबुद्धिस्तु काल्या दत्तातिसत्वरम् ।

यन्त्रयागं तदारभ्य पूर्वं बिन्दुत्वगोचरम् ॥ ४७ ॥

श्रीचक्रयन्त्रप्रस्ताररचनाभ्यासतत्परः ।

इतस्ततो भ्राम्यमाणस्त्रैलोक्यं चक्रमध्यकम् ॥ ४८ ॥

चक्रपारदर्शनार्थं कोट्यब्दयुगं गतम् ॥ ४८½ ॥

தீர்ம்ஸத்தீரிகர்வஷட்₂வ்ருந்தநவத்யர்ப்புதகோடய: ॥ 44 ॥

தர்ஸனூர்த்தம்₃ தபஸ்தேபே₂ ஸா வை குத்ர கதா₃ ப்ரியா ।

மம ப்ராணப்ரியா₃ தேவீ ஹா ஹா ப்ராணப்ரியே ஸிவே ॥ 45 ॥

கிம் கரோமி₃ க்வ கச்சாமி₂ சேத்யேவம்₄ ப்ரமஸங்குல: ।

தஸ்யா: கால்யா₃ தயா ஜாதா மம சிந்தாபரஸ்ஸிவ: ॥ 46 ॥

யந்த்ரப்ரஸ்தாரபுத்திஸ்து_{3 3 4} கால்யா₃ தத்தாதிஸத்வரம் ।

யந்த்ரயாகம்₃ ததாரப்ய_{3 4} பூர்வம்_{3 3} பிந்துத்வகோசரம்₃ ॥ 47 ॥

ஸ்ரீசக்ரயந்த்ரப்ரஸ்தாரரசனாப்யாஸதத்பர: ।

இதஸ்ததோ₄ ப்ராம்யமாணஸ்த்ரைலோக்யம்₄ சக்ரமத்யகம் ॥ 48 ॥

சக்ரபாரதர்ஸனூர்த்தம்₃ கோட்யர்ப்புதயுகம்_{2 3 3 3 3} கதம் ॥ 48½ ॥

உடனே அங்கு குழுவியிருந்த 486,0000000,0000000,0000000,0000000 • 0000000 அதாவது நானூற்று எண்பத்தாறு கோடி கோடி கோடி கோடி கோடி என்ற ஸங்க்யையிலான தேவ தேவியர்கள் அந்தக் கருணைக் கடலான ஸ்ரீ தக்ஷிண காலிகையின் தர்ஸன பாக்கியத்தைக் கோரி பலகாலம் கடுத்தவம் இயற்றினார்கள். உணர்ச்சியின் எல்லையை எட்டின ஸ்ரீமஹாகாலர் “ஆஹா! என் ப்ரிய நாயகி எங்கு சென்று விட்டாள்! என் உயிருக்குயிரான தேவி தக்ஷிண காலிகை எங்கு மறைந்து விட்டாள்! ஸர்வலோக மஹாமங்கல தேவதையாகிய என் ப்ராண ப்ரியநாயகியே! நான் இப்பொழுது உன்னைக்காண என்ன செய்வேன்! எங்கு சென்று உன்னைக் காண்பேன்!” என்றெல்லாம் புலம்பிக் கொண்டு இவ்வாறு ஒரு பெரும் ப்ரமைப் புயலில் சிக்குண்டு சுழன்று கொண்டிருக்கையில் அந்த மஹாதேவி தக்ஷிணகாலிகைக்குக் கருணை ஏற்பட்டது. “என்னைப்பற்றிய சிந்தனையிலேயே என் ப்ராணநாயகர் ஸ்ரீமஹாகாலர் ஆழ்ந்து தன்மயமாகி விட்டார்” என்று ப்ரேம திருப்தி பரிபூர்ணமாக ஏற்பட்டவளாக உடனே மஹாகாலியானவள் “யந்த்ரம் கல்பித்து அதனில் என் தேவியை ஆவாஹனம் செய்து அவளை விதி முறைப்படி ஆரதிக்க வேண்டும்” என்ற தீவிர உத்ஸாஹ வேகம் அவருக்குக் கொடுத்தருளினாள். அந்த க்ஷணமே ஸர்வமங்கலகரமான ஸ்ரீகாலீசக்ரம் கல்பித்து ப்ரதிஷ்டை செய்வதற்குப் பூர்வாங்கமாக ஒருபெரும் யந்த்ர யாகம் செய்ய ஆரம்பித்து அதனில் பிந்துஷட்கோண-நவகோண-அஷ்டதள-பூபுராத்மகமான ஸர்வமங்கல காலீசக்ரம் ப்ரஸ்தரித்து ப்ரதிஷ்டை செய்து, பரிவார தேவதைகளை ப்ரதிஷ்டை செய்து,

ஆவாஹனம் செய்து விதி முறைப்படி ஆராதிக்க ஸங்கல்பித்து, ப்ரதிஷ்டா-ஆவா ஹன க்ரமத்தின் அங்கமாக இந்த அண்ட கோசப் பிணைப்பாலான சக்ரத்தின் மத்திய கேந்த்ரமாகிய பிந்து ஸ்தானத்தையும் எல்லையாகிய பூபுர மதில் ப்ராகாரத்-தையும் வரையறுத்துக் காண்பதற்கான ப்ரயத்தனத்திலேயே அண்டங்கள் தோறும் நாற்றிசைகளிலும் அலைந்து அலைந்து திரிந்து கோடி அர்ப்புதம் (அந்தம்) அதாவது பத்துக் கோடி கோடியுகங்கள், அதாவது 1,0800000,0000000,0000000 அதாவது ஒரு கோடியே எட்டு லக்ஷம் கோடி கோடி ஸம்வத்ஸரங்கள் கடந்து விட்டன.

भक्तप्राणप्रिया देवी महाश्रीचक्रनायिका ॥ ४९ ॥

तत्र बिन्दौ परं रूपं सुन्दरं सुमनोहरम् ।

रूपं जातं महेशानि जाग्रत् त्रिपुरसुन्दरि ॥ ५० ॥

रूपं दृष्ट्वा महादेवो राजराजेश्वरोऽभवत् ।

तस्याः कटाक्षमात्रेण तस्या रूपधरश्शिवः ॥ ५१ ॥

विना शृङ्गारसंयुक्ता तदा जाता महेश्वरी ।

विना काल्यंशतो देवि जगत् स्थावरजङ्गमम् ॥ ५२ ॥

न शृङ्गारो न शक्तित्वं क्वापि नास्ति महेश्वरि ।

सुन्दर्या प्रार्थिता काली तुष्टा प्रोवाच कालिका ॥ ५३ ॥

பக்தப்ராணப்ரியா தேவீ மஹாஸ்ரீசக்ரநாயிகா ॥ 49 ॥

தத்ர பிந்தௌ பரம் ரூபம் ஸுந்தரம் ஸுமனோஹரம் ।

ரூபம் ஜாதம் மஹேசானி ஜாக்ரத் த்ரிபுரஸுந்தரி ॥ 50 ॥

ரூபம் த்ருஷ்ட்வா மஹாதேவோ ராஜராஜேஸ்வரோஃபவத் ।

தஸ்யா: கடாக்ஷமாத்ரேண தஸ்யா ரூபதரஸ்ஸிவ: ॥ 51 ॥

வினா ஸ்ருங்காரஸம்யுக்தா ததா ஜாதா மஹேஸ்வரீ ।

வினா கால்யம்ஸதோ தேவி ஜகத் ஸ்தாவரஜங்கமம் । 52 ॥

ந ஸ்ருங்காரோ ந ஸக்தித்வம் க்வாபி நாஸ்தி மஹேஸ்வரி ।

ஸுந்தர்ய்யா ப்ரார்த்திதா காலீ துஷ்டா ப்ரோவாச காலிகா ॥ 53 ॥

பக்தர்களிடம் உயிருக்குயிரான அன்பு பூண்டவனும் மஹாமங்கலமான காலி சக்ரத்திற்கு அதிஷ்டான தேவதையுமான ஸ்ரீதக்ஷிண காலிகை, அவ்வளவு நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு, இந்தப் பரந்த அண்டகோசத்தின் மத்தியில் பிந்து ஸ்தானத்தில் காண்போர் மனதைப் பறிக்கவல்லதும் அஸாதாரணமான ஸௌந்தர்யமும் லாவண்ய ஒளி வீசுவதுமான பேரழகியின் ரூபம் தாங்கிக் காட்சியளித்தாள். அங்கு குழுமியிருந்த தேவதேவியர்கள் பால் தன் கடாஷாம்ருதத்தைப் பொழிந்தருளினாள்.

அகில அண்டக்களுக்கும் ஈஸ்வரியான பராஸக்தி தேவியே! அத்தகைய அஸாமான்ய ஜ்யோதிஸ் ஸ்வரூபத்துடன் தோன்றியருளிய காலிகையானவள் அங்கு குழுமியிருந்த தேவதேவியர் யாவர்க்கும் தன்னைத் தரிசித்து உய்யப்பேராவலும் பேராற்றலும் அதனால் பேரானந்த அநுபவமும் மனமுவந்து ஈந்தருளி அவர்கள் யாவரையும் ஆட்கொண்டாள். யாவரும் அப்படியே காலிமயமாகிவிட்டனர். த்ரிபுரஸுந்தரியே! மேலும் கேள். ஸ்ரீமஹாகாலர் அந்தப் பேரழகியின் லாவண்ய ரூபத்தினைத் தரிசித்த அளவிலேயே தான் உத்தம பாக்கியசாலியாகவும் தேவியின் கடாஷமாத்திரத்தாலேயே தான் ராஜராஜேஸ்வரராகவும் தானே தக்ஷிணகாலிகாமயமாகவும் ஆனதை உணர்ந்து மகிழ்ந்து பேருவகைக் கடலில் மூழ்கிவிட்டார். ஆனால் அந்த அவஸரத்தில் திடீரென்று ஸ்ருங்கார ரஸ பாவம் அற்ற ஒரு நிலைக்கு மாறிவிட்டாள் ஸ்ரீதக்ஷிணகாலிகை. மஹேஸ்வரியே! உடனே இந்தச் சராசரப்ரபஞ்சத்தில் உள்ள தாவர ஜங்கம ஜந்துக்கள் யாவும் காலியின் ஸ்ருங்கார சக்தி அற்றுப் போய் எந்த ஒரு ரஸபாவ உணர்ச்சியும் செயல்பாடும் இல்லாமல் அப்படியே ஸ்தம்பித்து நின்றுபோய்விட்டன. உடனே ஸ்ரீமஹாத்ரிபுர ஸுந்தரியானவள் காலியின் அநுக்ரஹத்தை வேண்டிப் பெரும் உத்வேகத்துடன் துதித்துப் பிரார்த்தித்தனள். அவளது ஸ்தோத்திரத்தையும் ப்ரார்த்தனையையும் கேட்டு மகிழ்ந்து இரங்கிப் பின்வருமாறு ஸ்ரீதக்ஷிணகாலிகை திருவாய் மலர்ந்தருளினாள் :

सर्वासां नेत्रकेशे च ममांशोऽत्र भविष्यति ।

पूर्वावस्थासु देवेशि ममांशस्तिष्ठति प्रिये ॥ ५४ ॥

सावस्था तरुणाख्या तु तदन्ते नैव तिष्ठति ।

मद्भक्तानां महेशानि सदा तिष्ठति निश्चितम् ॥ ५५ ॥

शक्तिस्तु कुण्ठिता जाता तथा रूपं न सुन्दरम् ।

चिन्ताविष्टा तु मलिना जाता तत्र तु सुन्दरी ॥ ५६ ॥

क्षणं स्थित्वा ध्यानपरा कालीचिन्तनतत्परा ।

तदा काली प्रसन्नाभूत् क्षणाद्धेन महेश्वरी ॥ ५७ ॥

वरं ब्रूहि वरं ब्रूहि वरं ब्रूहीति सादरम् ॥ ५७½ ॥

ஸர்வாஸாம் நேத்ரகேஸே ச மமாம்ஸோத்ர பவிஷ்யதி ।

பூர்வாவஸ்தாஸு தேவேஸி மமாம்ஸஸ்திஷ்டதி ப்ரியே ॥ 54 ॥

ஸாவஸ்தா தருணாக்யா து ததந்தே நைவ திஷ்டதி ।

மத்பக்தானாம் மஹேஸானி ஸதா திஷ்டதி நிஸ்சிதம் ॥ 55 ॥

ஸக்திஸ்து குண்டிதா ஜாதா ததா ரூபம் ந ஸுந்தரம் ।

சிந்தாவிஷ்டா து மலினா ஜாதா தத்ர து ஸுந்தரீ ॥ 56 ॥

க்ஷணம் ஸ்தித்வா த்யானபரா காலீசிந்தனதத்பரா ।

ததா காலீ ப்ரஸன்னாபூத் க்ஷணர்த்தேன மஹேஸ்வரீ ॥ 57 ॥

வரம் ப்ரஹி வரம் ப்ரஹி வரம் ப்ரஹீதி ஸாதரம் ॥ 57½ ॥

“என் அன்பிற்குப் பாத்திரமானவளே! இனி எல்லா ஸ்த்ரீகளுடைய கண் புருவ கேசத்திலும் என்னுடைய அம்சம் இருக்கும். தேவவர்க்கங்களின் தலைவியே! ஸ்த்ரீ புமன்களுடைய தாம்பத்ய பாவத்திலும் என் அம்சமே மேலோங்கி நிற்கும். யுவயுகளின் தருண பக்குவ பருவங்களிலும் கூட என்னுடைய ஸக்தியின் ப்ரபாவத்தை உணராதவர்களுக்கு தருண யௌவனப் பருவமானது முதிர்ச்சியான பரிபாகத்தின் பயனைக் கொஞ்சங் கூட அடையாது. ஆனால், மஹேஸ்வரியே! என் பக்தர்கள் எந்தப் பருவத்தில் இருந்தாலும், அவர்கள் என்னை உணர்ந்தே எந்தப் பருவத்திலும் இயங்குவதால், அவர்கள் எப்பொழுதுமே என் ஸாந்நித்தியத்தின் அம்சங்களான ஸக்தி, ஆனந்தம், சாந்தம் ஆகிய தெய்விக நிலைகளிலேயே இயங்கி இன்புறுவர்; இது நிச்சயம்.” என்றிவ்வாறு திருவாய் மலர்ந்தவுடன் ஆதிபராசக்தியான தக்ஷணகாலிகை மறைந்தருளினாள். அந்த ஆனந்த ரூபினியின் ஸுந்தர ரூபத்தைக் கண்ணெதிரே காணமுடியாமல் தாங்க மாட்டாத துயரமுற்று, ஸ்ரீ த்ரிபுரஸுந்தரியானவள் பெரும் வாட்டமடைந்து காலீ தேவியைத் தியானித்தாள். சிறிது நேரத்தில் மஹேஸ்வரியான ஸ்ரீ தக்ஷணகாலிகை ப்ரஸன்னமாகி “என்ன வரம் வேண்டும்? என்ன வரம் வேண்டும்? உடனே சொல்வாயாக!” என்று வெகு ஆதரவாக திருவாய் மலர்ந்தருளினாள்.

श्रीसुन्दर्युवाच—

मम सिद्धिवरं देहि वरोऽयं प्रार्थ्यते मया ॥ ५८ ॥

तादृगुपायं कथय येन शक्तिर्भविष्यति ।

श्रीकाल्युवाच—

मम नामसहस्रं च मया पूर्वं विनिर्मितम् ॥ ५९ ॥

मत्स्वरूपं ककाराख्यं महासाम्राज्यनामकम् ।

वरदानाभिधं नाम क्षणाद्धाद्विरदायकम् ॥ ६० ॥

तत् पठस्व महामाये तव शक्तिर्भविष्यति ।

ततः प्रभृति श्रीविद्या तन्नामपाठतत्परा ॥ ६१ ॥

तदेव नामसाहस्रं सुन्दरीशक्तिदायकम् ।

कथ्यते नामसाहस्रं सावधानमनाऽशृणु ॥ ६२ ॥

ஸ்ரீஸுந்தர்யுவாச—

மம ஸீத்திவரம் தேஹி வரோ₃யம் ப்ரார்த்யதே மயா₂ ॥ 58 ॥

தா₃த்ருகுபாயம் கதய₂ யேன₂ ஸக்தி₄ர்பவிஷ்யதி ।

ஸ்ரீகால்யுவாச—

மம நாமஸஹஸ்ரம் ச மயா பூர்வம் விரிர்மிதம் ॥ 59 ॥

மத்ஸ்வரூபம் ககாராக்₂யம் மஹாஸாம்ராஜ்யநாமகம் ।

வரதானாபிதம் நாம க்ஷணா₃ர்த்தாத்வரதாயகம் ॥ 60 ॥

தத் பட₂ஸ்வ மஹாமாயே தவ ஸக்தி₄ர்பவிஷ்யதி ।

தத: ப்ரப்ருதி ஸ்ரீவித்யா தந்நாமபா₂டதத்பரா ॥ 61 ॥

ததேவ நாம ஸாஹஸ்ரம் ஸுந்தரீ₃ஸக்தி₃தாயகம் ।

கத்யதே நாமஸாஹஸ்ரம் ஸாவதானமனா₄ஸ்ச்ருணு ॥ 62 ॥

ஸ்ரீ த்ரிபுரஸுந்தரீ பின்வருமாறு ப்ரார்த்தித்தாள்:—

“தேவியே! நீ எனக்கு ஸீத்தி அருள வேண்டும். இந்த வரமே உன்னிடம் நான் வேண்டுகிறேன். எனக்கு ஸக்தி ஸீத்திக்க வேண்டும் இந்த வரம் எனக்கு நீ அருள வேண்டும், தேவியே!”

ஸ்ரீ தக்ஷிண காலிகை பின்வருமாறு திருவாய் மலர்ந்தருளிஞள்:—

“ஸ்ரீ த்ரிபுரஸுந்தரியே! ஆதியில் என்னால் இயற்றப்பட்ட என்னுடைய ஸஹஸ்ரநாமம் இருக்கிறது. அந்த க்ரந்தம் முற்றிலும் ககாரத்தைக் கொண்டு தொடங்கும் என்னுடைய நிஜஸ்வரூபத்தை விளக்கும் என் ஆயிரம் நாமங்களின் தொகுப்பு நூலாகும். “வரதான-மஹாஸாம்ராஜ்ய-மேதா” என்ற சிறப்புப் பெயர் கொண்ட அந்த ஸ்தோத்திரக் க்ரந்தம் அதிவிரைவிலேயே ஸீத்திவரம் அளிக்கும் ஸக்தி படைத்தது. அந்த ஸ்தோத்திர க்ரந்தத்தைப் பிரேம பக்தியுடன் பாராயணம் செய்வாயாக: அந்தப் பாராயணத்தின் பலனாக நீ கோரிய ஸக்தி உனக்கு ஸீத்திக்கும்.” என்றிவ்வாறு ஸ்ரீ தக்ஷிணகாலிகை அநுக்ரஹித்த ப்ரகாரம் அது முதற்கொண்டு ஸ்ரீவித்யா ஸ்ரீ மஹாத்த்ரிபுரஸுந்தரீ அந்த மஹாதேவி ஸ்ரீ மஹாகாலிகையின் திருநாமங்களைப் பிரேம பக்தியுடன் பாராயணம் செய்யத் தலைப்பட்டு தான் கோரிய ஸக்தி ஸீத்திக்கப் பெற்று ஸௌக்கியம் அடைந்தாள். தேவியே! ஸ்ரீ மஹாத்த்ரிபுரஸுந்தரிக்கு ஸக்தி அளித்த அதே ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திர க்ரந்தத்தை உனக்கு இப்பொழுதே உபதேசிக்கிறேன். கவனமாகக் கேட்டு கொள்வாயாக:

सर्वसाम्राज्यमेधाख्यनामसाहस्रकस्य च ।

महाकाल ऋषिः प्रोक्तोऽनुष्टुप्छन्दः प्रकीर्तितम् ॥ ६३ ॥

देवता दक्षिणा कालो माया बीजं प्रकीर्तितम् ।

हूं शक्तिः कालिकाबीजं कीलकं परिकीर्तितम् ॥ ६४ ॥

ध्यानं च पूर्ववत् कृत्वा साधयस्वेष्टसाधनम् ।

कालिकावरदानादिस्वेष्टार्थे विनियोगतः ॥ ६५ ॥

कीलकेन षडङ्गानि षड्दीर्घाब्जेन कारयेत् ॥ ६५½ ॥

ஸர்வஸாம்ராஜ்யமேதா⁴க்யநாமஸா²ஹஸ்ரகஸ்ய ச ।

மஹாகால ரு²ஷி: ப்ரோக்தோ³ஸ்துஷ்டுப்சந்த: ப்ரகீர்த்திதம் ॥ 63 ॥

தேவதா தக்ஷி³ணா காலீ³ மாயா³ பீஜம் ப்ரகீர்த்திதம் ।

ஹும் ஸக்தி: காலிகா³பீஜம் கீலகம் பரிகீர்த்திதம் ॥ 64 ॥

த்யானம் ச பூர்வவத் க்ருத்வா ஸாதயஸ்வேஷ்டஸாதனம் ।

காலிகாவரதானாதிஸ்வேஷ்டார்த்தே² விரியாகத: ॥ 65 ॥

கீலகேன³ ஷடங்கானி³ ஷட்³தீர்க்காப்ஜேன³ காரயேத் ॥ 65½ ॥

“ஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீ” என்ற சிறப்புப் பெயர் கொண்ட ஸ்ரீ தக்ஷிண

காலிகா ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திர க்ரந்தத்திற்கு ஸ்ரீ மஹாகாலர் ருஷி. அநுஷ்டுப் சந்தஸ். ஸ்ரீ தக்ஷிணகாலிகை தேவதை. ஹ்ரீம் பீஜம். ஹும் ஸக்தி. க்ரீம் கிலகம். முன்னமே உனக்கு நான் உபதேசித்திருக்கிற ப்ரகாரம் த்யானம் செய்து ஸ்தோத்திரத்தைப் பாராயணம் செய்து உனக்கு இஷ்டமான வரம் அருளப் பெற்று ஸௌக்கியம் அடைவாயாக. காலிகையின் அருளால் நாம் கோரிய வரம் அடைதல், முதலான உத்தேச கார்யங்களில் இந்த ஸ்தோத்திர க்ரந்தத்தைப் பாராயணம் செய்து பயனடையலாம். க்ரீம் காரத்தின் ஸ்வர பரிவர்த்தனத்தால் இரு கைகளின் விரல்களைப் பிரயோகித்து கர்ந்யாஸமும் அதே க்ரீம் காரத்தாலேயே ஹ்ருதயாதி அங்கந்யாஸமும் செய்ய வேண்டும்.

अथ समष्टिन्यासाः—

ॐ (ह्रीं) अस्य श्रीसर्वसाम्राज्यमेघाया नाम श्रीदक्षिणकालिकासहस्रनाम-
स्तोत्रमालामहामन्त्रस्य श्रीमहाकाल ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । श्रीदक्षिणकालिका
देवता । ह्रीं बीजम् । हूं शक्तिः । त्रीं कीलकम् । क्रींकारा क्रींजपासक्तेति परमो मन्त्रः ।
कर्मकाण्डपरीणाहेत्यर्गलम् । कालचक्रभ्रमाकारेत्यस्तम् । कामराजेश्वरी विद्येति
नेत्रम् । ककारवर्णसर्वाङ्गीति कवचम् । कामध्वजसमारूढेति योनिः । करवालपराय-
णेति तत्त्वम् । कबन्धमालाभरणेति बोधकम् । कामिनी योगसन्तुष्टेति दिग्बन्धः ।
कालाञ्जनसमाकारेति ध्यानम् । श्रीदक्षिणकालिकाप्रसादसिद्धिद्वारा मम चिन्तित-
सर्वाभीष्टसिद्धयर्थे जपे विनियोगः ॥

அத ஸமஷ்டிந்யாஸா:—

ॐ (ह्रीं) अस्य श्रीसर्वसाम्राज्यमेघाया नाम श्रीदक्षिणकालिका-
ஸஹஸ்ரநாமஸ்தோத்ரமாலாமஹாமந்த்ரஸ்ய ஸ்ரீமஹாகால ருஷி: । அநுஷ்டுப்
சந்த: । ஸ்ரீதக்ஷிணகாலிகா தேவதா । ஹ்ரீம் பீஜம் । ஹும் ஸக்தி: । க்ரீம் கிலகம் ।
க்ரீம்காரா க்ரீம்ஜபாஸக்தா இதி பரமோ மந்த்ர: । கர்ம்மகாண்டபரீணாஹா இதி
அர்க்கலம் । காலசக்ரப்ரமாகாரா இதி அஸ்த்ரம் । காமராஜேஸ்வரீ வித்யா இதி
நேத்ரம் । ககாரவார்ணஸர்வாங்கீ இதி கவசம் । காமத்வஐஸமாருடா இதி யோனி: ।
கரவாலபராயணா இதி தத்த்வம் । கபந்தமாலாபரணா இதி போதகம் । காமினீ யோக-

ஸந்துஷ்டா இதி திக்பந்த: 1 காலாஞ்ஜனஸமாகாரா இதி த்யானம் 1 ஸ்ரீதக்ஷிண-
 காலிகாப்ரஸாதஸித்தித்வாரா மம சிந்திதஸர்வாபீஷ்டஸித்த்யர்த்தே ஜபே
 விநியோக: 11
 3 3 3 4 4 3 4 3 4 2 2

“ஸர்வஸாம்ராஜ்யமேதா” என்ற சிறப்புப் பெயர் கொண்டது ஸ்ரீதக்ஷிண-
 காலிகா ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரம். ப்ரேம பக்தியுடன் பாராயண மாத்திரத்தா-
 லேயே எல்லா அண்டங்களுக்கும் அதிபதியாயிருக்கும் பதவியை அளிக்க வல்லதும்,
 பாராயணம் செய்பவனை, தேவர்கள், மனிதர்கள் முதலிய எல்லா வர்க்கங்களிலும்
 உத்தம அதிகாரியாகவும் உத்தம அறிவாளியாகவும் ஆக்கவல்லதும் ஆன இந்த
 க்ரந்தத்தில் “ரஸஜ்ஞா” என்ற சிறப்புப் பெயர் கொண்ட ஸ்ரீ காலிகா பீஜமாகிய
 க்ரீம்காரத்தின் ப்ரதம மாத்ருகையாகிய க (க) காரத்தைக் கொண்டு துவங்கும்
 திருநாமங்கள் ஆயிரத்தெட்டு கோக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஸ்ரீ தக்ஷிணகாலிகா ஸஹஸ்ர நாமத்தின் ருஷி ஸ்ரீ மஹாகாலரே ஆவர். ருஷி,
 சந்தஸ், வேவதை முதலிய ந்யாஸங்கள் செய்யும் முறையை மூலமந்த்ர ஜபபத்தி-
 யில் 144--148 ஆம் பக்கங்களில் பார்க்க. ஆனால் ஒரு சில வித்தியாஸங்கள்: மூல
 மந்த்ர பத்தியில் ஸக்தியை ஸ்தனங்களில் ந்யாஸம் செய்ய வேண்டியிருக்க,
 ஸஹஸ்ர நாமம், த்ரிஸுதீ, அஷ்டோத்தரம், கவசம், ஹ்ருதயம் ஆகியவற்றில்
 ஸக்தியைப் பாதங்களில் ந்யாஸம் செய்ய வேண்டும். மேலும் பரம மந்த்ரம்,
 அர்க்கலம், அஸ்த்ரம், நேத்ரம், கவசம், யோனி, தத்துவம், போதகம் ஆகிய மந்த்ர
 ப்ரயோக அங்கங்களை, குறிப்பாகப் பொறுக்கி எடுக்கப்பட்ட சில சிறப்பு நாமங்-
 களைக் கொண்டு ந்யாஸம் செய்யத் திட்டப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது:

அவையாவன:—

க்ரீகாரா க்ரீஜபாக்ஷா க்ரீம்காரா க்ரீமஜபாஸக்தா (918-919) என்ற இரண்டு
 நாமங்களின் கூட்டானது மந்த்ரமாகும். இதனை வலது அங்குஷ்டத்தால் வலது தர்-
 ஜனியின் நுனிக் கணுவை ஸ்பர்சித்துக் கொண்டு, மற்ற விரல்கள் பிரிந்தவண்ணம்
 கரதலம் ஸாதகனின் முகத்தை நோக்கியவாறு ந்யாஸம் செய்யவேண்டும்.
 க்ரீம்காண்டபரீணாஹா (361) என்ற நாமம் அர்க்கலமாகும்.
 இதனை இரு கை விரல்களையும் ஒன்றுடன் ஒன்றாக முள் வேலிபோல் பிணைத்து
 கரதலம் ஸாதகனின் முகத்தை நோக்கியவாறு ந்யாஸம் செய்ய வேண்டும் காலக்ஷ-
 ஜமாகாரா காலசக்ரப்ரமாகாரா (735) என்ற நாமம் அஸ்த்ரமாகும். இதன் செய்-
 முறையை 147 ஆம் பக்கத்தில் பார்க்க. காமராஜேஸ்வரீ வித்யா
 (751) என்ற நாமம் நேத்ரமாகும். இதன் செய்முறையை 146, 147 ஆம் பக்கங்களில்
 பார்க்க. க்ரீம்காரவரணஸர்வாங்கி (25) என்ற நாமம் கவசமாகும். இதன்
 செய்முறையை 146 ஆம் பக்கத்தில் பார்க்க. காமதேவஜஸமாகாரா
 (711) என்ற நாமம் யோனியாகும். அதனை யோனி முத்திரையைக் காட்டுவதால்

ந்யாஸம் செய்யவேண்டும். யோனி முத்திரையாவது—இரு கனிஷ்டிகைகளையும் ஒன்றோடொன்று பிணைத்து தர்ஜனிகளால் அநாமிகைகளுக்கு மேலே, இரு மத்திய-மாக்களையும் நேராக நிறுத்தி ஒரு த்ரிகோணம் உருவாகுமாறு அவற்றின் நுனிகள் ஒன்றை ஒன்று இணைக்குமாறு பொருத்துதலாகும்.* கர்வாலபராயணா கர்வால-பராயணா (120) என்ற நாமம் தத்துவமாகும். அதனை வலது அங்குஷ்டத்தால் வலது அநாமிகையின் நுனிக்கணுவை ஸ்பர்சித்துக் கொண்டு மற்ற விரல்கள் பிரிந்தவண்ணம் கரதலம் ஸாதகனின் முகத்தை நோக்கியவாறு ந்யாஸம் செய்ய வேண்டும். கர்வமாலாபரணா கபந்தமாலாபரணா (129) என்ற நாமம் போதகம். அதனை வலது அங்குஷ்டத்தால் வலது தர்ஜனியின் நுனிக்கணுவை ஸ்பர்சித்துக் கொண்டு, மற்ற மூன்று விரல்கள் பிரிந்த வண்ணம் கரதலம் ஸாதகனுக்கு நேர் எதிராக நோக்கியவாறு ந்யாஸம் செய்ய வேண்டும். காமினியோகஸ்துஷ்டா காமினீயோ-கஸ்துஷ்டா (589) என்ற நாமம் திக்பந்தனம். அதாவது வலது கையால் ஸிரஸ்ஸை வலப்புறமாகச் சுற்றிதல். காலா஽நஸமாகாரா காலாஞ்ஜனஸமாகாரா (627) என்ற நாமம் த்யானமாகும். அதனை ஸாதகன் ஹ்ருதயத்தில் அஞ்ஜலி ஹஸ்த-மாக ந்யாஸம் செய்ய வேண்டும்.

இந்த காலி ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திர க்ரந்த ஜப பாராயண ஆவ்ருத்தி ரூப-மான அநுஷ்டானமானது, ஸாதகன் அதன் வாயிலாக தக்ஷிணகாலிகையின் அருளைப்பெற்று, அதன் மூலமாக தான் கோரிய நற்பயன்களைப் பெற்று ஸௌக்-கியமடைதலையே நோக்கமாகக் கொண்டது. அது ஸம்பந்தமான காரியங்களில் மட்டுமே இதனை ப்ரயோகிக்க வேண்டும்.

अथ ऋष्यादिन्यासाः—

ॐ (ह्रीं) श्रीमहाकालर्षये नमश्शिरसि । अनुष्टुप्छन्दसे नमो मुखे । श्री-दक्षिणकालिकायै देवतायै नमो हृदये । ह्रीं बीजाय नमो गुह्ये । हूं शक्तये नमः पादयोः । क्रीं कीलकाय नमो नाभौ । विनियोगाय नमस्सर्वाङ्गे ॥

मूलेन करौ संशोध्य ॥

அத ருஷ்யா திந்யாஸா:—

ॐ (ஹ்ரீம்) ஸ்ரீமஹாகாலர்ஷயே நமஸ்ஸிரஸி । அநுஷ்டுப்சந்தஸே நமோ முகே । ஸ்ரீதக்ஷிணகாலிகாயை தேவதாயை நமோ ஹ்ருதயே । ஹ்ரீம் பீஜாய நமோ

॥ मिथः कनिष्ठिके बद्ध्वा तर्जनीभ्यामनामिके । अनामिकोर्ध्वसंश्लिष्टे दीर्घमध्यमयोरधः ॥

अङ्गुष्ठाग्रद्वयं न्यस्य योनिमुद्वेगमीरिता ॥

—தந்த்ரஸாரம்

குஹ்யே³ । ஹூம்³ ஸக்தயே நம: பாதயோ: । க்ரீம்³ கீலகாய நமோ நாபௌ⁴ । விந்யோ-
காய நமஸ்ஸர்வாங்கே ॥³

—மூலேன கரௌ ஸம்ஸோத்ய—³

இதன் செய்முறையை 145 ஆம் பக்கத்தில் பார்க்க.

अथ करन्यासा:—

कां अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । कीं तर्जनीभ्यां नमः । क्रूं मध्यमाभ्यां नमः । क्रैं
अनामिकाभ्यां नमः । क्रीं कनिष्ठिकाभ्यां नमः । क्रः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥

அத கரந்யாஸா:—²

க்ராம் அங்குஷ்டாப்யாம் நம: । க்ரீம் தர்ஜனீப்யாம் நம: । க்ரூம் மத்யமாப்-
யாம் நம: । க்ரைம் அநாமிகாப்யாம் நம: । க்ரௌம் கனிஷ்டிகாப்யாம் நம: । க்ர:
கரதலகரப்ருஷ்டாப்யாம் நம: ॥^{2 4}

இதன் செய்முறையை 146 ஆம் பக்கத்தில் பார்க்க.

अथ अङ्गन्यासा:—

कां हृदयाय नमः । कीं शिरसे स्वाहा । क्रूं शिखायै वषट् । क्रैं कवचाय हुम् ।
क्रीं नेत्रत्रयाय वौषट् । क्रः अस्त्राय फट् ॥

அத அங்கந்யாஸா:—^{2 3}

க்ராம் ஹ்ருதயாய நம: । க்ரீம் ஸிரஸே ஸ்வாஹா । க்ரூம் ஸிகாயை வஷட் ।
க்ரைம் கவசாய ஹூம் । க்ரௌம் நேத்ரத்ரயாய வெளஷட் । க்ர: அஸ்த்ராய பட் ॥²

இதன் செய்முறையை 146 ஆம் பக்கத்தில் பார்க்க.

अथ दिग्बन्ध:—

कीं ऐन्द्रीं दिशं भद्रात्मजेन बध्नामि नमः खड्गाय स्वाहा ।
कीं आग्नेयीं दिशं भद्रात्मजेन बध्नामि नमः खड्गाय स्वाहा ।
कीं याम्यां दिशं भद्रात्मजेन बध्नामि नमः खड्गाय स्वाहा ।

க்ரீம் நைர்ஹீதிம்² திசம்³ பத்ராத்த்மஜேன³ பத்னாமி⁴ நம: கட்காய³ ஸ்வாஹா ।
 க்ரீம் வாருணி³ திசம்³ பத்ராத்த்மஜேன³ பத்னாமி⁴ நம: கட்காய³ ஸ்வாஹா ।
 க்ரீம் வாயவீ³ திசம்³ பத்ராத்த்மஜேன³ பத்னாமி⁴ நம: கட்காய³ ஸ்வாஹா ।
 க்ரீம் கௌபேரீ³ திசம்³ பத்ராத்த்மஜேன³ பத்னாமி⁴ நம: கட்காய³ ஸ்வாஹா ।
 க்ரீம் எசானீ³ திசம்³ பத்ராத்த்மஜேன³ பத்னாமி⁴ நம: கட்காய³ ஸ்வாஹா ।
 க்ரீம் ஔர்வீ³ திசம்³ பத்ராத்த்மஜேன³ பத்னாமி⁴ நம: கட்காய³ ஸ்வாஹா ।
 க்ரீம் அக்ஷரீ³ திசம்³ பத்ராத்த்மஜேன³ பத்னாமி⁴ நம: கட்காய³ ஸ்வாஹா ।
 க்ரீம் அந்தரிக்ஷம்³ பத்ராத்த்மஜேன³ பத்னாமி⁴ நம: கட்காய³ ஸ்வாஹா ॥

க்ரீம் பூர்வஸுவரோம்³ இதி³ திசம்³ பத்னாமி⁴ நம: கட்காய³ ஸ்வாஹா ॥

அத திக்பந்த:—

2 3 3 3 4

க்ரீம் ஐந்திரீம்³ திசம்³ பத்ராத்த்மஜேன⁴ பத்னாமி³ நம: கட்காய² ஸ்வாஹா ।
 க்ரீம் ஆக்னேயீம்³ திசம்³ பத்ராத்த்மஜேன⁴ பத்னாமி³ நம: கட்காய² ஸ்வாஹா ।
 க்ரீம் யாம்யாம்³ திசம்³ பத்ராத்த்மஜேன⁴ பத்னாமி³ நம: கட்காய² ஸ்வாஹா ।
 க்ரீம் நைரூதீம்³ திசம்³ பத்ராத்த்மஜேன⁴ பத்னாமி³ நம: கட்காய² ஸ்வாஹா ।
 க்ரீம் வாருணீம்³ திசம்³ பத்ராத்த்மஜேன⁴ பத்னாமி³ நம: கட்காய² ஸ்வாஹா ।
 க்ரீம் வாயவீம்³ திசம்³ பத்ராத்த்மஜேன⁴ பத்னாமி³ நம: கட்காய² ஸ்வாஹா ।
 க்ரீம் கௌபேரீம்³ திசம்³ பத்ராத்த்மஜேன⁴ பத்னாமி³ நம: கட்காய² ஸ்வாஹா ।
 க்ரீம் ஐசானீம்³ திசம்³ பத்ராத்த்மஜேன⁴ பத்னாமி³ நம: கட்காய² ஸ்வாஹா ।
 க்ரீம் ஊர்த்வாம்⁴ திசம்³ பத்ராத்த்மஜேன⁴ பத்னாமி³ நம: கட்காய² ஸ்வாஹா ।
 க்ரீம் அதராம்⁴ திசம்³ பத்ராத்த்மஜேன⁴ பத்னாமி³ நம: கட்காய² ஸ்வாஹா ।
 க்ரீம் அந்தரிக்ஷம்⁴ பத்ராத்த்மஜேன³ பத்னாமி³ நம: கட்காய² ஸ்வாஹா ॥

—க்ரீம் பூர்ப்புவஸு⁴வரோம்³ இதி³ திசம்³ பத்னாமி⁴ நம: கட்காய³ ஸ்வாஹா ॥—

ஸாதகன் எழுந்து நின்று கொண்டு கட்க முத்திரையைக் காட்டிக் கொண்டு பெளர்வாபர்ய்ய ப்ராதக்ஷிண்ய க்ரமமாக திக்கு விதிக்குகளை ஒவ்வொன்றாக வரிசை-க்ரமமாக நமஸ்கரிக்கவேண்டும். அப்படி நமஸ்கரிக்கும்போது, காலிகையின் இடது மேற்கரத்தில் விளங்கும் “பத்ராத்மஜன்” என்ற கட்க தேவனை, நம் ஜப பாராயண ஆவ்ருத்தி ரூபமான அநுஷ்டான க்ரமத்திற்கு இடையூறு நேரிடாவண்ணம் உறுதியான ஒரு வலிய அரணாக நின்று உதவவேண்டும் என்று மனதில் ப்ரார்த்தித்துக்கொண்டு ஸரணாகதி பாவத்துடன் குனிந்து குனிந்து வணங்கவேண்டும். 148 ஆம் பக்கம் பார்க்க.

கட்க முத்திரையாவது* இரு கனிஷ்டிகைகளையும் மடித்து ஒன்றோடொன்று பிணைத்துக் கொண்டு அங்ஙனமே இரு அநாமிகைகளையும் பிணைத்து மடக்கிக் கொண்டு, தர்ஜனீ மத்தியமாக்களை நீட்டி நிறுத்திக்கொண்டு இரு அங்குஷ்டங்களையும் அநாமிகைப் பிணைப்பின் மீது அமர்த்திப் பொருத்திக் கொண்டு, அப்படியாக ஏற்படும் இடைவெளியின் ஊடே அங்குஷ்ட நகங்களின் மீதாகக் கண் பார்வை பாயுமாறு கூர்ந்து நோக்குதலாகும்.

கடைசியில் க்ரீம் காரத்துடன் திக்பந்தனம் செய்ய வேண்டும்.

3 3 3 4

अथ ध्यानम्—

शवारूढां महाभीमां घोरदंष्ट्रां हसन्मुखीम् ।
चतुर्भुजां खड्गमुण्डवराभयकरां शिवाम् ॥ १ ॥
मुण्डमालाधरां देवीं ललज्जिह्वां दिगम्बराम् ।
एवं सञ्चिन्तयेत्कालीं श्मशानालयवासिनीम् ॥ २ ॥
करालवदनां घोरां मुक्तकेशीं चतुर्भुजाम् ।
कालिकां दक्षिणां दिव्यां मुण्डमालाविभूषिताम् ॥ ३ ॥
सद्यश्छिन्नशिरःखड्गवामोर्ध्वधःकराम्बुजाम् ।
अभयं वरदं चैव दक्षिणाधोर्ध्वपाणिकाम् ॥ ४ ॥
महामेघप्रभां श्यामां तथा चैव दिगम्बराम् ।
कण्ठावसक्तमुण्डालीगलद्रुधिरचर्चिताम् ॥ ५ ॥
कर्णवितंसतानीतशवयुग्मभयानकाम् ।
घोरदंष्ट्रां करालास्यां पीनोन्नतपयोधराम् ॥ ६ ॥

*अङ्गुष्ठानामिके बद्ध्वा स्वाङ्गुष्ठेनैव दृश्यते । शिष्टाङ्गुली तु प्रसृते संसृष्टे खड्गमुद्रिका ॥

— தந்த்ரஸாரம்.

शवानां करसङ्घातैः कृतकाञ्चीं हसन्मुखीम् ।
 सृक्कद्वयगलद्रक्तधाराविस्फुरिताननाम् ॥ ७ ॥
 घोररावां महारौद्रीं श्मशानालयवासिनीम् ।
 दन्तुरां दक्षिणव्यापिलम्बमानकचोच्चयाम् ॥ ८ ॥
 शवरूपमहादेवहृदयोपरि संस्थिताम् ।
 शिवाभिर्घोररूपाभिश्चतुर्दिक्षु समन्विताम् ॥ ९ ॥
 महाकालेन च समं विपरीतरतातुराम् ।
 एवं सञ्चिन्तयेद्देवीं सर्वकामार्थसिद्धये ॥ १० ॥
 नमामि दक्षिणामूर्तिं कालिकां परभैरवीम् ।
 भिन्नाञ्जनचयप्रख्यां प्रवीरशवसंस्थिताम् ॥ ११ ॥
 गलच्छोणितधाराभिस्स्मेराननसरोरुहाम् ।
 पीनोन्नतकुचद्वन्द्वां पीनवक्षोनितम्बिनीम् ॥ १२ ॥
 दक्षिणां मुक्तकेशालीं दिगम्बरविनोदिनीम् ।
 महाकालशवाविष्टां स्मेरानन्दोपरि स्थिताम् ॥ १३ ॥
 मुखसान्द्रस्मितामोदमोदिनीं मदविह्वलाम् ।
 आरक्तमुखसान्द्राभिर्नेत्रालीभिर्विराजिताम् ॥ १४ ॥
 शवद्वयकृतोत्तंसां सिन्दूरतिलकोज्ज्वलाम् ।
 पञ्चाशन्मुण्डघटितमालाशोणितलोहिताम् ॥ १५ ॥
 नानामणिविशोभाढचनानालङ्कारशोभिताम् ।
 शवास्थिकृतकेयूरशङ्खकङ्कणमण्डिताम् ॥ १६ ॥
 शववक्षस्समारूढां लेलिहानां शवं क्वचित् ।
 शवमांसकृतग्रासां साट्टहासं मुहुर्मुहुः ॥ १७ ॥
 खड्गमुण्डधरां वामे सव्येऽभयवरप्रदाम् ।
 दन्तुरां च महारौद्रीं चण्डनादातिभीषणाम् ॥ १८ ॥
 शिवाभिर्घोररूपाभिर्वेष्टितां भयनाशिनीम् ।
 मा भैर्मा भैस्स्वभक्तेषु जल्पन्तीं घोरनिस्स्वनैः ॥ १९ ॥

யூய் கிமிஞ்ஞத ஶூத ததாமிதி ஶ்ரஶிணிம் ॥ ௧௭½ ॥

மேதாஜ்ஜி விததாம்பரம் ஶவசிவாராவம் திநேத்ரம் ஶரம்

கர்ணலிம்பிதவாலயுஶ்மஶயதம் ஶுண்டஶஜா மாலினிம் ।

வாமாஶ்ஞேர்வகராமுஜே நரசிர்: ஶட்யம் ச ஶவ்யேதரே

தானாஶிதி விஶுத்தகேஷநிதயம் வந்தே ததா காலிகாம் ॥ ௨௦½ ॥

அத த்யானம்—
2 4

ஸவாருடாம் மஹாபீமாம் கோரதம்ஷ்ட்ராம் ஹஸன்முகீம் ।
4 4 4 3 2

சதுர்ப்புஜாம் கட்கமுண்டவராபயகராம் ஶிவாம் ॥ 1 ॥
3 4 2 3 3 4

முண்டமாலாதராம் தேவீம் லலஜ்ஜிஹ்வாம் திகம்பராம் ।
3 4 3 3 3

ஏவம் ஸஞ்சிந்தயேத்காலீம் ஸ்மஸானாலயவாஸினீம் ॥ 2 ॥

கராலவதனம் கோராம் முக்தகேஸீம் சதுர்ப்புஜாம் ।
3 4 3 4

காலிகாம் தக்ஷிணம் திவ்யாம் முண்டமாலாவிபூஷிதாம் ॥ 3 ॥
3 3 3 4

ஸத்யஸ்சின்னஸிர:கட்கவாமோர்த்வாத:கரம்புஜாம் ।
3 2 2 3 3 4 4 3

அபயம் வரதம் சைவ தக்ஷிணதோர்த்வபாணிகாம் ॥ 4 ॥
4 3 3 4 4

மஹாமேகப்ரபாம் ஸ்யாமாம் ததா சைவ திகம்பராம் ।
4 4 2 3 3 3

கண்டாவஸக்தமுண்டாலீகலத்ருதிரசர்ச்சிதாம் ॥ 5 ॥
2 3 3 3 4

கர்ணாவதம்ஸதாரீதஸவயுக்தம்பயானகாம் ।
3 4

கோரதம்ஷ்ட்ராம் கராலாஸ்யாம் பீனோந்தபயோதராம் ॥ 6 ॥
4 3 4

ஸவானாம் கரஸங்காதை: க்ருதகாஞ்சீம் ஹஸன்முகீம் ।
4 2

ஸ்ருக்கத்வயகலத்ரக்ததாராவிஸ்புரிதானனாம் ॥ 7 ॥
3 3 3 4 2

கோரராவாம் மஹாரௌத்ரீம் ஸ்மஸானாலயவாஸினீம் ।
4 3

தந்துராம் தக்ஷிணவ்யாபிலம்பமானகசோச்சயாம் ॥ 8 ॥
3 3 3

ஸவருபமஹாதேவஹ்ருதயோபரி ஸம்ஸ்திதாம் ।
3 3 2

ஸிவாபிர்கோரருபாபிஸ்சதுர்த்திக்ஷு ஸமன்விதாம் ॥ 9 ॥
4 4 4 3 3

மஹாகாலேன ச ஸமம் விபரீதரதா துராம் ।

ஏவம் ஸஞ்சிந்தயேத்தேவீம் ஸர்வகாமார்த்தனித்தயே ॥ 10 ॥

நமாம் தக்ஷிணாமூர்த்திம் காலிகாம் பரபைரவீம் ।

பின்னஞ்ஞனசயப்ரக்யாம் ப்ரவீரஸவஸம்ஸ்திதாம் ॥ 11 ॥

கலச்சோணிததாராபிஸ்ஸமேரானனஸரோருஹாம் ।

பீனோநநதகுசத்வந்த்வாம் பீனவக்ஷோநிதம்பினீம் ॥ 12 ॥

தக்ஷிணம் முக்தகேசாலீம் திகம்பரவிநோதினீம் ।

மஹாகாலஸவாவிஷ்டாம் ஸ்மேரானந்தோபரி ஸ்திதாம் ॥ 13 ॥

முகஸாந்த்ரஸ்மிதாமோதமோதினீம் மதவிஹ்வலாம் ।

ஆரக்தமுகஸாந்த்ராபிர்நேத்ராலீபிர்விராஜிதாம் ॥ 14 ॥

ஸவத்வயக்ருதோத்தம்ஸம் ஸிந்தூரதிலகோஜ்வலாம் ।

பஞ்சாஸன்முண்டகடிதமாலாஸோணிதலோஹிதாம் ॥ 15 ॥

நானாமணிவிஸோபாபாப்யநானாலங்காரஸோபிதாம் ।

ஸவாஸ்திக்ருதகேயூரஸங்ககங்கணமண்டிதாம் ॥ 16 ॥

ஸவவக்ஷஸ்ஸமாருடாம் லேலிஹானாம் ஸவம் க்வசித் ।

ஸவமாம்ஸக்ருதக்ராஸாம் ஸாட்டஹாஸம் முஹூர்முஹூ: ॥ 17 ॥

கட்கமுண்டதராம் வாமே ஸவ்யேபயவரப்ரதாம் ।

தந்தூராம் ச மஹாரௌத்ரீம் சண்டநாதாதிபீஷணம் ॥ 18 ॥

ஸிவாபிர்கோரருபாபிர்வேஷ்டிதாம் பயநாஸினீம் ।

மாபைர்மாபைஸ்ஸவபக்தேஷு ஜல்பந்தீம் கோரநிஸ்ஸவணை: ॥ 19 ॥

யூயம் க்ரம்ச்சதப்ருதததாமீதிப்ரபாஷினீம் ॥ 19½ ॥

மேகாங்கீம் விகதாம்பராம் ஸவஸிவாராவாம் த்ரிநேத்ராம் பராம்

கர்ணாலம்பிதவாலயுகம்பயதாம் முண்டஸ்ரஜா மாலினீம் ।

வாமாதோர்த்வகரம்புஜே நரஸிர: கட்கம் ச ஸவ்யேதரே

தானுபீதி விமுக்தகேசந்சயாம் வந்தேஸதா காலிகாம் ॥ 20½ ॥

மூல மந்த்ரத்தின் த்யானத்தின் ஆரம்பத்தில் அமைந்த “ஸவாருடாம்” என்று தொடங்கும் முதல் இரண்டு ஸ்லோகங்கள் ஸஹஸ்ர நாமம், த்ரிஸ்தீ, அஷ்டோத்தரஸ்தம் ஆகியவற்றின் ஆரம்பத்திலும் அமைந்திருக்கின்றன. மூல-மந்த்ர த்யானத்தில் குறிப்பிட்ட கருத்துக்களே மெய்யுடையனாகவும் இங்கும் கூறப்படுகின்றன. உபரியாகப் பின்வரும் கருத்துக்களும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன—

வீறுடன் பரந்து நோக்கும் திருமுகமண்டலம் கொண்டவள்; ப்ரேம ரஸம் வெள்ளமாக ப்ரவஹிக்கும் மூன்று கண்களைக் கொண்டவள்; புருவ மத்தியில் ஸ்ரீந்தார திலகத்துடன் ஜாஜ்வல்யமாக ஒளிர்பவள்; உயர்ந்து உருண்டு திரண்டு அழகாகப் பருத்த ஸ்தன பாரமும், இடுப்பும் கொண்டவள்; கம்பீரமான நாதம் கொண்ட தன் குரலால் பக்தர்களை அநுக்ரஹிப்பவள்; மங்கலத்தின் சின்னமாகிய நரிக்கூட்டங்களால் நாற்புறமும் சூழப்பட்டவள்; தன் ஸ்வரூபத்தை த்யானித்த மாத்திரத்திலேயே பக்தர்களுக்கு அவ்யாஜமாகத் தன் அன்பைப் பொழிபவள்; பக்தர்களின் காமக்ரோதாதிகளை அழித்து அருள்பவள்; நீருண்ட மேகம் போலும், அஞ்ஞன மலையெனவும் ப்ரகாஸ்மாகப் பளபளத்து ஜ்வலிக்கும் கரிய திருமேனி கொண்டவள்; மஹாகாலருடன் தான் இணைந்திருக்கும் பேரானந்தம் கரை புரண்டு பொங்கி வழிந்து தன் ப்ரேம ரஸப்பிரவாஹத்தைத் தன் பக்தர்கள் மீது கொட்டி மூழ்கச் செய்பவள்; ஸவங்களின் எலும்புகளாலான ஆபரணங்கள் அணிந்து எல்லா ரத்னங்களும் இழைத்த பல்வகைக் கனக பூஷணங்களுக்கும் மேலான ஜ்யோதிஸ்ஸுடன் பூரித்து இலங்குபவள்; பக்தர்களின் அச்சங்களைப் பறந்தோடச் செய்பவள்; தன் பக்தர்களைப் பார்த்து, “பயப்படாதீர்கள்: உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்? சொல்லுங்கள். இப்பொழுதே தருகிறேன்” என்று குழந்தைகளிடம் பேசும் மழலைப் பேச்சாகவே உரத்த குரலில் அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருப்பவள்.

அथ பஞ்சமோபசாரபூஜா—

லம் பூதிவ்யாட்மனே கந்தம் கல்பயாமி நம: ।

ஹ் ஆகாசாட்மனே பூஷாணி கல்பயாமி நம: ।

யம் வாய்வாட்மனே தூபம் கல்பயாமி நம: ।

ரம் அக்யாட்மனே தீபம் கல்பயாமி நம: ।

வம் அமூர்தாட்மனே அமூர்தம் மஹானைவேத்யம் கல்பயாமி நம: ।

சம் சர்வாட்மனே சர்வோபசாராந் கல்பயாமி நம: ॥

அத பஞ்சோபசாரபூஜா—

லம் ப்ருதிவ்யாத்மனே கந்தம் கல்பயாமி நம: ।

ஹம் ஆகாசாத்மனே பூஷபாணி கல்பயாமி நம: ।

யம் வாய்வாத்மனே தூபம் கல்பயாமி நம: ।

ரம் அகன்யாத்மனே தீபம் கல்பயாமி நம: ।

வம் அம்ருதாத்மனே அம்ருதம் மஹாநவேத்யம் கல்பயாமி நம: ।

ஸம் ஸர்வாத்மனே ஸர்வோபசாரான் கல்பயாமி நம: ॥

இதன் செய்முறையை 150 ஆம் பக்கத்தில் பார்க்க.

यत्किञ्चिन्मद्यमांसादिप्रतिनिधित्वेन मकरन्दमिश्रितमाहिषदधिमूलकसितार्द्र-
कद्राक्षामाषगोक्षीरलशुनखज्जूररसपानपूर्णचषकं देव्या दक्षिणपार्श्वे आदध्यात् ।
आहितम् ॥

யத்கிஞ்சின்மத்யமாம்ஸாதிப்ரதிரிதிதித்வேன மகரந்தமிஸ்ரிதமாஹிஷததி-
மூலகஸிதார்த்ரகத்ராக்ஷாமாஷகோக்ஷீரஸுனகர்ஜஜூரரஸபானபூர்ணசஷகம்
தேவ்யா தக்ஷிணபார்ஸ்வே ஆதத்யாத் । ஆஹிதம் ॥

பூர்வ கர்மாவைத் துடைப்பதற்காகச் சரீரமெடுத்து வந்துள்ள நாம் இந்த நிலையில் செய்யும் கர்மாவின் பலத்தை த்யாகம் செய்யும் ரீதியில் நம் உடல், பொருள், ஆவி ஆகிய அனைத்தையும் பரமாத்மாவிற்கே அர்ப்பணம் பண்ணும் வகையில் மத்யம், மாம்ஸம் முதலிய நம் தேஹ ஸம்பந்தமான பொருளையெல்லாம் அர்ப்பணம் பண்ணுவதின் சின்னமாக (இந்த உண்மையை உள்ளடக்கி) குறிப்பிட்ட சில பொருள்களின் சேர்க்கையை அம்பிகைக்கு “சஷகம்” என்ற பெயரால் அர்ப்பணிக்க விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, “தேன், எருமைத் தயிர், முள்ளங்கி, கற்கண்டு, இஞ்சி, த்ராக்ஷப்பழம், உளுந்து, பசும்பால், வெள்ளைப் பூண்டு, பேரிச்சம்பழம்—இவற்றையெல்லாம் நன்றாகச் சேர்த்து அரைத்து ஒரு குழம்பாக்கி, ஒரு சுவையான பான வகையாக்கி, ஒரு கிண்ணத்தில், “சஷகம்” எனப்படும் இந்தப் பானத்தைப் பூரணமாக நிறைத்து அம்பிகைக்கு வலப்பாகத்தில் வைக்க வேண்டும்.

आहितम् ॥ ஆஹிதம் ॥

“மேற்கூறியபடி சஷகம் தயாரித்து உனக்கு அர்ப்பணித்திருக்கிறேன், தாயே!” என்று தேவிக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். எந்தக் காரணத்தினாலாவது இந்த “சஷகம்” தயாரித்து அர்ப்பணிக்கப்பட முடியவில்லையானால் “मनसा आहितम्” “மனஸா ஆஹிதம்”—என்று சொல்லி, “நேரிடையாகச் சஷகம் தயாரிக்க முடியவில்லை, தாயே! அதனை என் மனதால் தயாரித்து மானஸிகமாக அர்ப்பணித்து விட்டேன்; அதனை ஏற்று என்னை அநுக்ரஹிக்க வேண்டும், அன்னையே!” என்று தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

योनिमुद्रां मत्स्यमुद्रां च प्रदर्श्य श्रीविद्याराज्ञीमहामन्त्रं द्वाविंशत्यन्यूनसङ्ख्य
जप्त्वा आत्मशुद्धिमन्त्रजपानन्तरं सहस्रनामपारायणं कुर्यात् ॥

யோனிமுத்³ராம் மத்ஸ்யமுத்³ராம் ச ப்ரதர்ஸ்ய ஸ்ரீவித்யாராஜ்ஜீமஹாமந்த்³-
ரம் த்வாவிம்ஸத்யந்யூனஸங்க்யம் ஜப்த்வா ஆத்மஸூத்திமந்த்ரஜபானந்தரம்
ஸஹஸ்ரநாமஸ்தோத்ரபாராயணம் குர்ய்யாத் ॥

யோனி முத்திரையையும், மத்ஸ்ய முத்திரையையும் காட்டி, இருபத்திரண்டு
ஸங்க்யை ஆவ்ருத்திக்குக் குறையாமல் ஸ்ரீவித்யாராஜ்ஜீ மஹாமந்த்ரத்தை ஜபித்து
ஆத்மஸூத்தி மந்த்ர ஜபம் செய்து ஸஹஸ்ரநாமஸ்தோத்திரத்தைப் பாராயணம்
செய்ய வேண்டும். யோனிமுத்திரையின் செய்முறையை 174-ஆம் பக்கத்தில்
பார்க்க. மத்ஸ்ய முத்திரையாவது வலது புறங்கைக்கு மேல் இடது கரதலத்தைக்
கவிழ்த்து வைத்துப் பொருத்தி இரு அங்குஷ்டங்களையும் ஸமகாலத்தில் மீன்
செதில்கள் போல் மேலும் கீழுமாக அசைத்தலாகும்.*

पारायणारम्भपूर्व, पारायणपूर्त्यनन्तरञ्च इष्टदेवतापूर्णरूपचक्रचित्रपटप्रतिम-
शिलापञ्चलोहविग्रहमूर्तिनदीकलशोदकहरिद्रासमुद्रतटाकादितीर्थसूर्येन्द्विग्निभूर्जताम्रपत्र-
ताल्यादिपट्टलेखपुस्तकैकदेशोपचारवरिवस्यापूर्वकं स्वात्मार्पणाहुतिमन्त्रं षड्वारं जपेत् ॥

பாராயணாரம்பபூர்வம் பாராயணபூர்த்த்யனந்தரம் ச இஷ்டதேவதாபூர்ணரூப-
சக்ரசித்ரபடப்ரதிமஸிலாபஞ்சலோஹவிக்ரஹமூர்த்திநதிகலஸோதகஹரித்ராஸமு-
த்ரதடாகாதிர்த்தஸூர்யேந்த்வக்னிபூர்ஜதாம்ரபத்ரதால்யாதிபட்டலேகபுஸ்த-
கைகதேஸாபசாரவரிவஸ்யாபூர்வகம் ஸ்வாத்மார்ப்பணாஹுதிமந்த்ரம் ஷட்வா-
ரம் ஜபேத் ॥

பாராயணம் ஆரம்பிக்கும் முன்னால் ஆறு தடவையும் பின்னால் ஒரு தடவை
யும் ஸ்வாத்மார்ப்பணாஹுதி மந்த்ரத்தை ஜபிக்க வேண்டும். இஷ்ட தேவதையின்
பூர்ண ரூபத்தைத் துணி, பலகை, கண்ணாடி, முதலியவைகளில் வரைந்த சித்திரத்-
திலோ, தாமிர த்தகட்டில் வரைந்த சக்ரத்திலோ, பஞ்சலோஹத்தில் நிர்மாணிக்-
கப்பட்ட மேருவிலோ, விக்ரஹ மூர்த்தியிலோ, நதியிலோ, கலச ஜலத்திலோ,

* दक्षपाणिपृष्ठदेशे वामपाणितलं न्यसेत् । अङ्गुष्ठौ चालयेत्सम्यक् मुद्रयं मत्स्यरूपिणी ॥

மஞ்சள் கிழங்கிலோ, ஸமுத்திரத்திலோ, தடாகம் முதலிய தீர்த்தங்களிலோ, ஸூர்-
யனிலோ, சந்திரனிலோ, அக்னியிலோ, பூர்ஜ மரப்பட்டையிலோ, பனை ஓலையிலோ
வரையப்பட்ட சித்திரத்திலோ, அல்லது எழுதப்பட்ட மந்திரத்திலோ, புஸ்தகத்-
திலோ, இவற்றில் ஏதாவது ஒன்றில் ஆவாஹனம் செய்து, அறுபத்து நான்கு அல்-
லது பதினாறு உபசாரங்களுடன் ஆராதிக்க வேண்டும்.

अथ आत्मशुद्धिः—

ॐ (ह्रीं) कीं हूं ह्रीं नमश्चोदक्षिणकालिकाय ॥

அத ஆத்மசுத்தி:—
2 3 4

ஓம் (ஹ்ரீம்) கீர்ம் ஹூம் ஹ்ரீம் நமஸ்பூஜிதக்ஷிணகாலிகாயை ॥

अहं सुवे पितरमस्य मूर्धन्मम योनिरस्वप्नस्तस्समुद्रे । ततो वितिष्ठे भुवनानि
विश्वोतामूं द्यां वर्ष्मणोपस्पृशामि ॥

அஹம் ஸுவே பிதர்மஸ்ய மூர்த்தன்மம யோனிரப்ஸ்வப்தஸஸ்முத்ரே ।

தேதா விதிஷ்டே புவனாநி விஸ்வோதாமூம் த்யாம் வர்ஷ்மணோப் ஸ்ப்ருசாமி ॥

“ஹ்ரீம் கீர்ம் ஹூம் ஹ்ரீம் । நமஸ்பூஜிதக்ஷிணகாலிகாயை” என்ற மந்திரத்-
தால் ஸாதகன் தன் மனஸ்ஸைச் சுத்தப் படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். மனஸ்ஸை
இங்ஙனம் சுத்திகரித்துக் கொள்ளல் வீர்யம் பெறுவதற்காக “அஹம் ஸுவே”
என்ற காலீஸூக்த ருக்கை ஒரு தடவை மனத்தூய்மையுடன் உச்சரிக்கவேண்டும்.

अथ स्वात्मार्पणाहुतिः — शङ्खापूरणम्—

ॐ नमो भगवति अखिलाण्डकोटिब्रह्माण्डनायिके — कीं कालिके — श्रीमहा-
कालरमणक्लिन्नानन्दे—कैं कौं हुं फट् - आह आह - असइ असइ - एहि एहि - मम
सर्वरोगांच्छिन्धि च्छिन्धि - मम ओज ऊर्जय ऊर्जय - मम सर्वारिष्टं शमय शमय -
मम सर्वशत्रून् मारय मारय - मम आयुर्वृद्धय वृद्धय-मम सर्वकार्याणि साधय साधय—
वरं देहि वरं देहि - कीं कीं कीं हूं हूं ह्रीं ह्रीं दक्षिणे कालिके कीं कीं कीं हूं हूं ह्रीं
ह्रीं स्वाहा ॥

அத ஸ்வாத்மார்ப்பனாஹுதி:—சங்காபூரணம்—

ஓம் நமோ பகவதி அகிலாண்டகோடிப்ரஹ்மாண்டநாயிகே - க்ரீம் காலிகே
 ஸ்ரீமஹாகாலரமணக்லின்னாநந்தே - க்ரைம் க்ரௌம் ஹும் பட் - ஆஹ ஆஹ -
 அஸஇ அஸஇ - ஏஹி ஏஹி - மம ஸர்வரோகாம்ஸ்சிந்தி ச்சிந்தி- மம ஓஜ ஊர்ஜஜய
 ஊர்ஜஜய - மம ஸர்வாரிஷ்டம் ஸமய ஸமய - மம ஸர்வஸத்ருன் மாரய மாரய -
 மம ஆயுர்வர்த்தய வர்த்தய - மம ஸர்வகார்ய்யாணி ஸாதய ஸாதய - வரம் தேஹி
 வரம் தேஹி - க்ரீம் க்ரீம் க்ரீம் ஹும் ஹும் ஹ்ரீம் ஹ்ரீம் தக்ஷிணே காலிகே க்ரீம்
 க்ரீம் க்ரீம் ஹும் ஹும் ஹ்ரீம் ஹ்ரீம் ஸ்வாஹா ||

ஸ்வாத்மார்ப்பனாஹுதி மந்த்ரத்தை முதல் தடவை உச்சரித்துக்-
 கொண்டே அதன் மத்தியில் வித்யாராஜ்ஞியை ஜபித்துக் கொண்டே தேவியின்
 இரு பக்கங்களிலும் ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கும் இரு சங்கங்களையும் கலச ஜலத்-
 தால் நிரப்ப வேண்டும்.

इमं स्वात्मार्पणाहुतिमन्त्रं षड्वारं जप्त्वा सहस्रनामस्तोत्रपारायणं कुर्यात् ॥

இமம் ஸ்வாத்மார்ப்பனாஹுதிமந்த்ரம் ஷட்வாரம் ஜப்த்வா ஸஹஸ்ரநாம-
 ஸ்தோத்ரபாராயணம் குர்ய்யாத் ||

இந்த ஸ்வாத்மார்ப்பனாஹுதி மந்த்ரத்தை ஆறு தடவை ஜபித்து ஸஹஸ்ர-
 நாம ஸ்தோத்திர பாராயணம் செய்யவேண்டும்.

इति पूर्वभागः ॥

இதி பூர்வபாக: ||

இங்ஙனமாக பூர்வபாகம் முடிவடைகிறது.

अथ श्रीदक्षिणकालिकासहस्रनामस्तोत्रप्रारम्भः—

அத ஸ்ரீ தக்ஷிணகாலிகாஸஹஸ்ரநாமஸ்தோத்ரப்ராரம்ப:—

॥ ॐ ॥ (ह्रीं) क्रीं काली कूं कराली च कल्याणी कमला कला ।

कलावती कलाढ्या च कलापूज्या कलात्मिका ॥ १ ॥

कलाहृष्टा कलापुष्टा कलामस्ता कलाकरा ।

कलाकोटिसमाभासा कलाकोटिप्रपूजिता ॥ २ ॥

कलाकर्म कलाधारा कलापारा कलागमा ।

कलाधारा कमलिनी ककारा करुणा कविः ॥ ३ ॥

ककारवर्णसर्वाङ्गी कलाकोटिप्रभूषिता ।

ककारकोटिगुणिता ककारकोटिभूषणा ॥ ४ ॥

ஹம் (ஹ்ரீம்) க்ரீம் காலீ க்ரூம் கராலீ ச கல்யாணீ கமலா கலா ।

கலாவதீ கலாட்யா ச கலாபூஜ்யா கலாத்மீகா ॥ 1 ॥

கலாஹ்ருஷ்டா கலாபுஷ்டா கலாமஸ்தா கலாகரா ।

கலாகோடிஸமாபாஸா கலாகோடிப்ரபூஜிதா ॥ 2 ॥

கலாகர்ம்ம கலாதாரா கலாபாரா கலாகமா ।

கலாதாரா கமலினீ ககாரா கருணா கவி: ॥ 3 ॥

ககாரவர்ணஸர்வாங்கீ கலாகோடிப்ரபூஷிதா ।

ககாரகோடிகுணிதா ககாரகோடிபூஷணா ॥ 4 ॥

(1) क्रीं काली—क्रீं काली—

ஸ்ரீவித்யாராஜ்ஞியின் ப்ரதம பீஜமாகிய க்ரீம் காரத்தின் சிறப்பான ஒலியின் ஓட்டத்தின் மூலம் காலஸக்தியை இயக்கி பஞ்சக்ருத்யம் புரிந்து மகிழும் பராஸக்தி.

(2) க்ரூ கராலி—க்ரூம் கராலி—

ஜீவர்களுக்கு உபகரிப்பதற்காக முதன் முதலில் ப்ரபஞ்சத்தில் மூர்த்திகரித்த கருணைக்கடலான ஆத்யா பராஸக்தியின் “தீபிகா” என்ற மஹோந்நதமான ஜ்வலன ஸக்தி ஸ்வரூபினி.

(3) கல்யாணி—கல்யாணி—

பக்தர்களுக்கு ஸமஸ்த மங்கலங்களையும் அநுக்ரஹிக்கும் கருணாமூர்த்தி.

(4) கமலா—கமலா—

ஸாதகனுடைய மூலாதாரம் முதலிய தளங்களிலுள்ள கமலங்களிலும் மற்றும் அவனுடைய பாத கமலம், கர கமலம், முக கமலம், நயன கமலம் ஆகிய கமலங்களிலும், சிறப்பாக ஸஹஸ்ரதள கமலத்திலும் த்வாதஸ தள கமலத்திலும் எப்பொழுதும் தானாகவே வந்துறைந்து அவனைத் தன் ஸாந்நித்தியத்தாலேயே உய்வித்தருள்பவள்.

(5) கலா—கலா—

பக்தர்களுக்கு ஆத்ம ஜ்ஞானமும் ஆனந்தமும் அருள்பவள்.*

(6) கலாவதி—கலாவதி—

எல்லா ஸக்திகளுக்கும் அதிஷ்டான தேவதையாகவும் ஸக்திமயமாகவும் எல்லா அண்டங்களையும் இயக்கி எல்லா ஜீவர்களையும் ஆண்டருள்பவள். குறிப்பாக ஸக்திகளெல்லாம் நிவ்ருத்தி, ப்ரதிஷ்டா, வித்யா, ஸாந்நி, ஸாந்ந்யதீதா எனப்படும் ஐந்து வகைகளைச் சார்ந்தவையாகும்.—இவ்வெல்லா ஸக்திகளும் காலியினிடம் அதீனமானவை ஆதலால் அற்றை இயக்கி பஞ்சக்ருத்யம் செய்தருள்பவள்.** மேலும் பக்தனுக்கு உபாஸன தீக்ஷாபிஷேகம் செய்வித்து அவனைப் பூர்ணாதிகாரியாக்கும் குரு ஸ்வரூபினி.*

(7) கலாதா—கலாதா—

சந்திரனின் பதினாறு கலைகள், ஸூரியனின் பன்னிரண்டு கலைகள், அக்னியின் பத்து கலைகள் X ப்ரஸித்தமான அறுபத்து நான்கு கலைகள் முதலிய எல்லாக் கலைகளுக்கும் இருப்பிடமானவள்.

*कलयति - आनन्दम् . इति कला । यच्च कलयते - जायते आत्मस्वरूपम् - अनया इति कला ।

**काल्याश्रयास्सर्वशक्तयः—यथोक्तं किरणादिवागमेषु—निवृत्तिश्च प्रतिष्ठा च विद्या शान्तिस्तथैव च : शान्त्यतीतेति सम्प्रोक्ताः कलाः पञ्चविधा बुधैः—इति ॥

★अथ दीक्षां प्रवक्ष्यामि मन्त्रिणां हितकाम्यया । ...क्रियावती वर्णमयी कलात्मा वेदवत्यपि । तत्र कलात्मा पञ्चाशत्कलावती ॥ —ஸாரதா திலகம்.

Xसोमसूर्याग्निमेदेत मातृकावर्णसम्भवाः । अष्टविंशत्कलास्तत्तन्मण्डलेषु व्यवस्थिताः । सोममण्डलस्य षोडशकलता सूर्यमण्डलस्य द्वादशकलता वह्निमण्डलस्य दशकलता चोक्ता ॥ —ஸாரதா திலகம்.

8) கலாபூஜ்யா—கலாபூஜ்யா—

எல்லாக் கலைகளின் அபிமான தேவதைகளாலும் ஆராதிக்கப்படுவள்.

9) கலாதிமகா—கலாதிமகா—

எல்லாக் கலைகளும் தன்னுடைய உருவாகக் கொண்டு எல்லா ஜீவர்களையும் ரக்ஷிப்பவள்.

10) கலாஹட்டா—கலாஹட்டா—

கலைகளை விதிமுறைப்படி அப்பியளித்து அழகு பெற அநுஷ்டிப்பவர்களிடம் அளவு கடந்த மகிழ்ச்சி கொண்டு அருள்பவள்.

11) கலாபுஷ்டா—கலாபுஷ்டா—

உலக மக்களிடையே கலாப்பியாஸமும் கலாநுஷ்டானமும் வீர்யமாகவும் பூர்ண மனோலயத்துடனும் வீசிப்பரவ அநுக்ரஹிப்பவள்.

12) கலாமஸ்தா—கலாமஸ்தா—

கலாபிமான தேவதைகளுக்கெல்லாம் சிகரம் போன்றவள்.

13) கலாகரா—கலாகரா—

கலைகளின் லக்ஷணங்களிலும் லக்ஷ்யங்களிலும் அவ்வப்போது மேலும் மேலும் புதிய புதிய அழகு அம்சங்களைக் கல்பித்துப் பரப்பி இன்புறுபவள்.

14) கலாகோடிசமாபாஸா—கலாகோடிசமாபாஸா—

பக்தர்களுக்குக் கலைகளில் மஹோந்ந்தமான சிறப்புப் பதவி அளித்து அவர்களைப் பிரகாசமாகச் சோதிக்கச் செய்து மகிழ்பவள்.

குறிப்பாக, தன் வித்யோபாஸகர்கள் பூர்ண தீக்ஷிதரான ஆசார்யரிடமிருந்து “கலாவதி” தீக்ஷை ஏற்று, வித்யாராஜ்ஞியின் சதுஷ் கோடிகளாகிய “ரஸகோடி”, “க்ரியாகோடி”, “ஜ்ஞான கோடி”, “ஆனந்த கோடி” என்ற நான்கு கோடிகளும் ந்யாஸவிதி பூர்வமாக அவர்களது வ்யக்த ஸாரீரங்களில் ப்ரதிஷ்டையாகி, அதன் வாயிலாக அவர்கள் வித்யா ராஜ்ஞியின் அபர விக்ரஹ மூர்த்தியாகி அங்ஙனமாக இஷ்டதேவதையின் தன்மயத்வம் அடைந்து ஜாஜ்வல்யமாகப் பிரகாசிக்கச் செய்யும் கருணைக் கடலான வித்யா மூர்த்தி.*

* श्रीदक्षिणकालिकाविद्योपासकः पूर्णदीक्षिताचार्यात् यथाविहितक्रमं.....श्रीविद्याराज्ञीमहाविद्योपासनकलावतीदीक्षां स्वीकुर्यात् ॥ — कालीतन्त्रम्. [தொடர் 189-ம் பக்கம்]

15) கலாகோடிப்பூஜிதா—கலாகோடிப்பூஜிதா—

சக்தி தத்துவத்தின் இணையற்ற பரபாவத்தை நன்கு உணர்ந்தவர்களும் பூர்ண திகைப் பெற்றவர்களும் பரமோத்க்ருஷ்டமான கலாவித்பன்னர்களுமான பக்தர்களால் விதி முறைப்படி சிறப்பாக ஆரதிக்கப்படுபவள்.

16) கலாகம்—கலாகம்—

நுண்கலையின் மேன்மையான செயல்பாடே தன் ஸ்வரூபத்தின் சிறப்பம்சமாகக் கொண்டவள்.

17) கலாபாரா—கலாபாரா—

எல்லாக் கலைகளுக்கும் அடிநிலையானவள்.

18) கலாபாரா—கலாபாரா—

கலைச் சிறப்பின் உச்ச லக்ஷ்ய நிலையே உருவானவள்.

19) கலாகமா—கலாகமா—

கலைகளின் அநுஷ்டானத்தில் அனன்ய மனோலயத்தின் மாத்திரத்தாலேயே எளிதில் அடையத்தக்கவள்.

20) கலாபாரா—கலாபாரா—

ப்ரேமை என்ற வஸ்ய ஸக்திக்கு அடிநிலையானவள்.

21) கமலினி—கமலினி—

குலஸஹஸ்ராரம், அகுலஸஹஸ்ராரம், மாத்ருகாபீடத்தின் மத்தியிலுள்ள த்வாதஸதன குரு பீட கமலம், ஷ்டாதார கமலங்கள், வதன-கமலம், பத கமலம், கர கமலம், நாபி கமலம், ஹ்ருதய கமலம் முதலிய கமலங்களில் செயல்படும் உணர்ச்சிகளுக்கு உரியவள்.

[188-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

दीक्ष मीण्डचेऽप्योपनयननियमव्रतादेशेषु ॥ — தாதுபாடம்—609

यजादुह वा एष पुनर्जायते यो दीक्षते ॥ — ஐதரேயப்ராஹ்மணம்-I-22

अथ दीक्षां प्रवक्ष्यामि मन्त्रिणां हितकाम्यया ।

विज्ञानया न लभ्यते सर्वमन्त्रफलं ततः ॥

ज्ञानं दिव्यं ततो दद्यात् कुर्यात् पापक्षयं ततः ।

तस्माद्दीक्षेति सा प्रोक्ता देशिकैस्तन्त्रवेदिभिः ॥

चतुर्विधा सा सन्दिष्टा क्रियावत्यादिभेदतः ।

क्रियावती वर्णमयी कलात्मा वेदवत्यपि ॥

— ஸாரதாதிலகம் படலம்-4

22) ककारा—ககாரா—

மாத்ருகா மண்டலத்தில் ஆத்ய வ்யஞ்ஜன மாத்ருகையாகிய “க” (क) காரமும் ஆத்ய ஸ்வர மாத்ருகையாகிய அ (अ) காரமும் இரண்டற இணைந்ததால் ஐப்பத்தொரு மாத்ருகைகளும் ஒருங்கே இணைந்த நிலையாகி அதன் ஒலியே தன் வடிவாகியவள்.

23) कण्ठा—கருணா—

பூர்வ கர்மாக்களின் விளைவாகப் பலவாறாகத் துன்பப்படும் ஜீவர்கள் அநுபவிக்கும் கஷ்டங்களைப் பார்த்து ஸஹிக்கமாட்டாமல் அவர்களின் துயர் துடைக்க விழையும் தயாநிதியாகிய பரமேஸ்வரீ.

24) कविः—கவி:—

ஜாஜ்வல்யமான மேதா விலாஸத்தின் பூரிப்புக்கு உத்பத்தி ஸ்தானமானவளும், அலங்கார வாக்கிற்கு இருப்பிடமானவளும், ஆதலால், பக்தர்களுக்கு, எல்லா உலகங்களிலும் வீசி பரகாசிக்கும் புத்தி தீக்ஷணமும் அபார கவிதா ஸக்தியும் அருளும் பெருவள்ளல்.

25) ककारवर्णसर्वाङ्गी—ககாரவர்ணஸர்வாங்கீ—

த்யானிக்க வேண்டிய தன்னுடைய ஸகுணப்ரஹ்ம வ்யக்தி ஸ்வரூபம் முழுவதும் க (क) கார அக்ஷரத்தின் ஒலி வடிவமாகவே பக்தனின் புத்தியில் ஸ்புரிக்கச் செய்து மகிழ்பவள்.

26) कला—கலா

குலஸஹஸ்ராரத் துக்கு மேலாகவும் அகுல ஸஹஸ்ராரத் துக்குக் கீழாகவும் அமைந்துள்ள எல்லாத் தளங்களிலுமாக விரவியுள்ள முந்நூற்று அறுபது கலைகளிலும், வர்ஷத்தின் தினங்களினூடே செல்லும் கால சக்தியாகப் பாய்ந்து ஜீவர்களின் செயலாற்றலைத் தூண்டி அதனில் தானே ஸாந்ரித்தியமாக அமர்ந்து, பக்தன் தன்னுடைய எல்லா ஸாதனைகளும் பூர்ண ஸீத்தி பெற்று, ஆனந்தமும் சாந்தியும் அடைய அநுக்ரஹித்து மகிழ்பவள்.

27) कोटिप्रभूषिता—கோடிப்ரபூஷிதா—

(1) ஜீவனின் புத்தியின் பராகாஷ்டையாகிய சைதன்யத்தில் தன் அம்சமாகிய சித்சக்தியின் ஆற்றலைப் பாயச் செய்து பக்தனின் செயல்களை ஸபலமாக்கி அருள்பவள்.

(2) மேலும் தன் மூல மந்த்ரத்தில் அடங்கியுள்ள ரஸகோடி, க்ரியாகோடி, ஜ்ஞானகோடி, ஆனந்தகோடி எனப்படும் தளங்களில் அமர்ந்துள்ள இச்சா, க்ரியா, ஜ்ஞான, ஸமஷ்டி ஆகிய நான்கு சக்தி நாளங்களின் ஸமவாய ப்ரவாஹ

ஸங்கமனத்தால் சிறப்பாக அணி செய்யப்பட்டவள்—அதாவது ஸர்வ ஸாக்த மந்த்ரங்களின் ஸமஷ்டியான ஓஜஸ்ஸே சிக்ரஹமானவள்.*

28) ककारकोटिगुणिता—ககாரகோடி³குணிதா—

ஸஹஸ்ராரத்தின் மத்தியில் த்வாதச தள கமலத்தைச் சுற்றியுள்ள மாத்ரு காஷ்ர மணிபீடத்தில் அகாராதி க்ஷகாராந்தமான, ஐம்பத்தொரு ஸ்வரவ்யஞ்ஜன ரூபமாக அமர்ந்துள்ள மாத்ருகைகளின் இனிய நாதத்தில் இடையறாது சுழன்று ஓடிக் கொண்டிருக்கும் கேவலம் ஒலி வடிவாகவே ஸதா பாய்ந்து கொண்டிருப்ப-
திலேயே பெரிதும் மகிழ்வவள்.

29) ककारकोटिभूषणा—ககாரகோடி⁴பூஷண—

ககாரத்தின் உத்தம த்வனியையே பூஷணமாகக் கொண்டவள்.

ककारवर्णहृदया ककारमनुमण्डिता ।

ककारवर्णनिलया काकशब्दपरायणा ॥ ५ ॥

ककारवर्णमुकुटा ककारवर्णभूषणा ।

ककारवर्णरूपा च ककशब्दपरायणा ॥ ६ ॥

ककवीरास्फालरता कमलाकरपूजिता ।

कमलाकरनाथा च कमलाकररूपधृक् ॥ ७ ॥

कमलाकरसिद्धिस्था कमलाकरपारदा ।

कमलाकरमध्यस्था कमलाकरतोषिता ॥ ८ ॥

ककारवर्णहृत्ருतया ककारमनुमण्डिता ।

ककारवर्णनिलया काकशब्दपरायणा ॥ ५ ॥

*வித்யாராஜனியில் அமர்ந்துள்ள இருபத்திரண்டு பீஜங்களில் முதல் ஏழு பீஜங்களின் தொகுப்பு “ரஸகோடி” என்னும், அடுத்த ஆறு பீஜங்களின் தொகுப்பு “க்ரியா கோடி” என்றும் அடுத்த ஏழு பீஜங்களின் தொகுப்பு “ஜ்ஞானகோடி” என்றும், கடைசி இரண்டு பீஜங்களின் தொகுப்பு “ஆனந்தகோடி” என்றும் பெயர் பெறும், அவையாவன:—

कीं कीं कीं हूं हूं ह्रीं ह्रीं
ரஸகோடி

दक्षिणे कालिके
க்ரியாகோடி

कीं कीं कीं हूं हूं ह्रीं ह्रीं
ஜ்ஞானகோடி

स्वाहा ॥
ஆனந்தகோடி

ககாரவர்ணமுகுடா ககாரவர்ணபூஷண⁴ ।

ககாரவர்ணரூபா ச ககாஸ்தபராயண³ ॥ 6 ॥

ககவீராஸ்பாலரதா கமலாகரபூஜிதா² ।

கமலாகரநாதா ச கமலாகரரூபத்ருக்⁴ ॥ 7 ॥

கமலாகரஸ்தித்திஸ்தா கமலாகரபாரதா³ ।

கமலாகரமத்யஸ்தா கமலாகரதோஷிதா⁴ ॥ 8 ॥

30) ककारवर्णहृदया—ககாரவர்ணஹ்ருதயா—³

மூலமந்த்ரத்தின் ஆத்ய பீஜமாகவும் முக்கிய பீஜமாகவும் உள்ள “ரஸஜ்ஞா” எனப்படும் க்ரீம் (क्ली) காரத்தில் ஆத்ய மாத்ருகையாகவும் அஷ்டோத்தரம், ஸஹஸ்ரநாமம் ஆகிய மந்த்ர க்ரந்தங்களிலுள்ள எல்லா நாமங்களிலும் ஆத்யாக்ஷரமாகவும் உள்ள க (क) காரத்தில் விசேஷ சக்தியுடன் ஸாந்தித்தியம் கொண்டு ப்ரகாசிப்பவள்.

31) ककारमनुमण्डिता—ககாரமநுமண்டிதா—³

க (क) காரத்தை ஆத்ய மாத்ருகையாகக் கொண்ட “ரஸஜ்ஞா” எனப்படும் (क्ली) காரம் ஆத்ய பீஜமாக ஸம்புடமான வித்யாராஜ்ஞீ முதலிய எல்லா மந்த்ரங்களாலும் அலங்கரிக்கப் பட்டவள்.

32) ककारवर्णनिलया—ககாரவர்ணநிலயா—

க (क) காரம் முதலிய முப்பந்தைந்து வ்யஞ்ஜனங்கள் அ (अ) காரம் முதலிய பதினாறு ஸ்வரங்கள் ஆகிய எல்லா மாத்ருகைகளிலும் லீலாவிலாஸமாகவே ஊடுருவிப் பாய்ந்து அவற்றின் ஒலி ஓட்டத்தை வீர்யமாக்கி மகிழ்பவள்.

33) काकशब्दपरायणा—காகசப்தபராயணா—^{3 3}

க (क) காரம் ஸம்புடமான வித்யாராஜ்ஞீ, காலீ காயத்தீ ஆகிய மஹா மந்த்ரங்களின் மங்கலமான ஒலிகளின் ஓட்டத்தின் மூலம் மிக எளிதில் அடையத்தக்கவள் •

34) ककारवर्णमुकुटा—ககாரவர்ணமுகுடா—

க (क) கார மாத்ருகையின் மங்கலமான ஒலி வடிவமே தன் சிரோபூஷணமாகக் கொண்டு ப்ரகாசிப்பவள்.

*कः क्रींशो महाकाली.....॥ वर्णपितामहम्.

35) ककारवर्णभूषणा—ककारवर्णपूषण—
4

தேவியின் முழு ஸ்வரூபமே மூல மந்த்ரத்தின் வடிவாம். வித்யாராஜ்ஞியின் ப்ரதான பீஜமாகிய க்ரீம் (क्) காரத்தின் ஆத்ய மாத்ருகையாகிய க (क) காரத்தின் ஒலி ஓட்டமே அவளது வ்யக்தியின் முக்கியமான அம்சமாகவும் அதுவே அவளது சிறந்த அணிகலனாகவும் கொண்டு ஜ்வலிப்பவள்.

36) ककारवर्णरूपा—ककारवर्णरूप—

க (क) கார மாத்ருகையின் த்வனி ப்ரவாஹத்தை அநுஸந்திப்பதின் மூலமாகவே தன் பூர்ண ஸ்வரூப தர்சன பாக்கியத்தை உபாஸகர்களுக்கு அநுக்ரஹித்து மகிழ்பவள்.

37) ककशब्दपरायणा—ककशब्दपरायण—
3 3

மந்த்ரத்தின் ஒலிகளின் ஓட்டத்தில் ஊடுருவிப் பாய்ந்து மகிழ்பவள்.

38) ककवीरास्फालरता—ककवीरास्फालरता—
2

ப்ரேம பக்தியுடனும் உத்ஸாஹத்துடனும், வீர்யத்துடனும் வித்யோபாஸனத்தில் முழு மனதாக ஈடுபட்டு, த்ரிகரண சுத்தியுடன் அந்த ஆராதன க்ரமங்களுக்கே தம் உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் அர்ப்பணம் செய்து அதிலேயே லயித்து ஆனந்திக்கும் பக்தர்களை மேலும் மேலும் முயற்சித்து சிறந்த குலஸாதகர்களாக வளர ஊக்குவித்து மகிழ்பவள்.

39) कमलाकरपूजिता—कमलाकरपूजिता—

ஏராளமாகத் தாமரைகள் பூத்த தடாகத்தில் ஆவாஹனம் செய்து ஆரதிக்கப்படுவதில் பெரிதும் மகிழ்ச்சி கொள்பவள்.

40) कमलाकरनाथा—कमलाकरनाथा—
2

ஷடாதார கமலங்கள் வ்யாபித்த ஜீவ சரீரத்திற்கு ஸ்வாமினியாக அமர்ந்து ஜீவர்களைக் கர்மாக்களில் இயக்கி அருளும் ஆத்ம ஸ்வரூபினீ.

41) कमलाकररूपयुक्—कमलाकररूपयुक्—
4

ஜீவனின் சரீரத்தில் ஒவ்வொரு ஆதார கமலத்திலும் அதனதன் ஸ்வரூபத்தைத் தானே தாங்கி குண்டலினீ ஸக்தியின் வயக்த ஸ்வரூபினியாக ஸாதகனின் புத்தியில் ஜ்யோதிஸ் ஸ்ப்ரிக்கச் செய்து அருள்பவள்.

42) कमलाकरसिद्धिस्था—कमलाकरसिद्धिस्था—

3 4 2

ஜீவர்களின் சரீரங்களில் ஷடாதார கமலங்களினூடே இடா பிங்கலா நாடிகளின் கதிகளின் பரிவர்த்தனமாகப் பரவிக்கொண்டு ஸுஷும்னா மார்க்கமாக, உச்ச ஸ்தானமான ஸஹஸ்ராரத்தை நோக்கி, பரபரப்பாக ஆரோஹணித்துக் கொண்டிருக்கும் உபஸாகனை மேலும் மேலும் ஊக்குவித்து, அவனுடைய ப்ரயாஸை பூர்ண எரித்தி அடைய அநுக்ரஹிப்பவன்.

43) कमलाकरपारदा—कमलाकरपारदा—

2

ஷடாதார கமலங்களின் தளங்களின் கதி க்ரமங்களில் ஒன்றிய நிலையில் குண்டலினீ யோகத்தில் லயித்துள்ள ஸ்திதியிலிருக்கும் உபாஸகனுக்கு எளிதிலும் விரைவிலும் அவனுடைய யோகம் பூரண எரித்தி அடைய அநுக்ரஹிப்பவன்.

44) कमलाकरमध्यस्था—कमलाकरमध्यस्था—

4 2

ஷடாதார கமலங்களே முக்கிய தளங்களாக அமைந்த ஜீவர்களின் சரீரங்களின் மத்திய ஸ்தானமாகிய “அநாஹத கமலம்” எனப்படும் ஹ்ருதய கமலமே தன் நிலய ஸ்தானமாகக் கொண்டு அங்கேயே நிரந்தரமாக உறைந்து மகிழ்பவன்.

45) कमलाकरतोषिता—कमलाकरतोषिता—

ஜீவர்களின் சரீரங்களில் உள்ள ஷடாதார கமலங்களாகிய ப்ரதான தளங்களில் ஊடாடிக் கொண்டே, அந்த அந்த ஸ்தானத்துக்குரிய உணர்ச்சிகளுக்கு இலக்காகி ஆங்காங்கு விகல்ப ப்ரஸார பரிவர்த்தனமாக ஸஞ்சரித்துக் கொண்டு, அந்த அந்த ஸ்தலமே அவ்வப்போது தன் உறைவிடமாகக் கொண்டு லயித்து பக்தனுக்கு நிரந்தர இன்பம் அநுக்ரஹித்து மகிழ்பவன்.

कथाङ्कारपरालापा कथङ्कारपरायणा ।

कथङ्कारपदान्तस्स्था कथङ्कारपदार्थभूः ॥ ९ ॥

कमलाक्षी कमलजा कमलाक्षप्रपूजिता ।

कमलाक्षवरोद्युक्ता ककारा कर्बुराक्षरा ॥ १० ॥

करतारा करच्छिन्ना करश्यामा करार्णवा ।

करपूज्या कररता करदा करपूजिता ॥ ११ ॥

करतोया करामर्षा कर्मनाशा करप्रिया ।

करप्राणा करकजा करका करकान्तरा ॥ १२ ॥

கதங்காரபராலாபா கதங்காரபராயணா ॥ 9 ॥

கதங்காரபதாந்தஸ்ஸ்தா கதங்காரபதார்த்தபூ: ॥ 10 ॥

கமலாக்ஷீ கமலஜா கமலாக்ஷப்ரபூஜிதா ॥ 11 ॥

கமலாக்ஷவரோத்யுக்தா ககாரா கர்ப்புராக்ஷரா ॥ 12 ॥

கரதாரா கரச்சின்னா கரஸ்யாமா கரார்ணவா ॥ 13 ॥

கரபூஜ்யா கரரதா கரதா கரபூஜிதா ॥ 14 ॥

கரதோயா கராமர்ஷா கர்ம்மநாஸா கரப்ரியா ॥ 15 ॥

கரப்ராணா கரகஜா கரகா கரகாந்தரா ॥ 16 ॥

46) कथङ्कारपरालापा—கதங்காரபராலாபா—

தேவி ஸ்ரீ காலிகையின் மிக விரிவான புரஸ்சரண க்ரமத்தை ப்ரேமையுடன் நிர்வாஹம் செய்து கொண்டிருக்கும் உபாஸகனின் மனதில் “எனம்மையின் ஆராதனத்தை எந்த முறையில் சிறப்பாகக் கொண்டு செலுத்தி நடத்தினால் தேவி மகிழ்வாள்? நான் எப்படி நடந்து கொண்டால் காலிகை த்ருப்தி அடைவாள்?” என்றபடி ஆவலாகவே தொடர்ந்து பூரண மனோலயத்துடன் முயன்று ப்ரேமையுடன் ஆரதித்துக் கொண்டிருக்கும் ஸ்திதியில், உடனே தானாகவே முன் வந்து அவனுக்குப் பூஜா பலம் அளித்து அவனை மகிழ்விப்பவள்.

47) कथङ्कारपरायणा—கதங்காரபராயணா—

“நம்முடைய ஸஹயோகினிகளெல்லாம் உக்ராதி பரிவார தேவதைகளல்லவா? இவர்களெல்லாம் நம்முடன் எவ்வளவு பரிவுடனும், எவ்வளவு பரஸ்பர ப்ரேமையுடனும் பழகிக் கொண்டு நாம் நடத்தும் தேவி உபசார க்ரமங்களில் எவ்வளவு உதவுகிறார்கள்! நாம் என்னென்ன வகைகளில் இவர்களுக்கெல்லாம் மகிழ்ச்சிகரமாக நடந்து கொண்டால் தேவி ஸ்ரீ காலிகை த்ருப்தி அடைவாள்?” என்றபடியெல்லாம் உபாஸகன் வெகு ஆவலாகவும், ஊக்கமாகவும் ப்ரயாஸைப்பட்டு ஸ்ரீ காலிகையின் ஆராதனை க்ரமங்களில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கையில் உடனே ஓடோடியும் வந்து அவனை ஆட்கொண்டு அவன் மனோரதங்களை நிறைவேற்றி மகிழ்பவள்.

48) कथङ्कारपदान्तस्था—கதங்காரபதாந்தஸ்ஸ்தா—

உபாஸகன் தன் வாழ்க்கையில் ஏதேனும் ஒரு இக்கட்டான சிக்கலில் அகப்பட்டு, மேற்கொண்டு என்ன செய்வது என்று ஒன்றும் தோன்றாமல் ப்ரமிதி-திருக்கும் நிலையில் “உலகில் யாவர்க்கும் நேரும் எல்லா ஸ்திதிகளுக்கும் காரணம்

அவனவனுடைய பூர்வ கர்ம பலமே; ஆயினும் தேவீ ஸ்ரீ காலிகையினிடம் சரண-
மடைந்த எனக்கு ஒரு கவலையும் ஏற்படாதே! நான் காலீ பக்தன் அல்லவா?"
என்றபடி சரணாகதியான நிலையில் தன்னை (காலியை) ப்ரேமையுடன் த்யானிக்கும்
அநாதனை பக்தனை மனந்தேற்றி, அந்தச் சூழ்நிலையிலேயே தானே நேரிடப்-
பங்கு கொண்டு அவனுக்கு விடுதலை அளித்தருளும் பரம கருணாநிதி.

49) कथङ्कारपदार्थम्:—கதங்காரபதார்த்தபூ:—

பக்தனின் வாழ்க்கையில் நேரக் கூடிய ஏதேனும் ஒரு நெருக்கடியான
சந்தர்ப்பத்தில் அவன் புத்தியில் "ஏதடா! இதனின்று எப்படி மீளுவோம்!" என்று
திகைத்து மயங்குங்கால் அவனது வேதனையான சொல் ஒவ்வொன்றிலும்,
அதனதன் கருத்தில் தன் ஸக்தியை ப்ரஸரிக்கச் செய்து, "எல்லாம் ப்ரக்ருதி
தர்மத்தின் ஓட்டத்தின் விளைவே" என்ற உண்மையை உணர்ந்து பராஸக்தியி-
னிடம் ஸரணமடையும் பாவம் அவனுக்கு ஏற்பட்டவுடன், அவனுடைய ஸரண-
கதியை ஏற்று அவனுக்கு பரிபூரணமாக அநுக்ரஹிக்கும் பெருவள்ளல்.

50) कमलाक्षी—கமலாக்ஷி—

உபாஸகனுடைய மூலாதாராதி ஸஹஸ்ராராந்தமரன தளங்களில் மலர்ந்-
துள்ள என்ன என்ன வகையான பாவங்களின் ஓட்டங்கள் தொடர்ந்து இயங்கு
கின்றன என்று கண்காணித்து அவ்வெல்லாக் கமலங்களிலும் மோக்ஷாஸ்பதமான
பாவங்களே இடம் கொள்ளச் செய்து அருள்பவள்.

51) कमलजा—கமலஜா—

அவள் சுவைத்து ரஸிக்கும் த்ராக்ஷா ரஸத்தைப் போல் உபாஸகனது
சித்தத்திலும் மிக்க மதுரமான லீலைகள் பல புரிந்து மகிழ்விப்பவள்.

52) कमलाक्षप्रपूजिता—கமலாக்ஷப்ரபூஜிதா—

ஐகத்ரக்ஷகரான மஹாவிஷ்ணுவால் மிகச்சிறப்பாக ஆரதிக்கப்படுபவள்..

53) कमलाक्षवरोद्युक्ता—கமலாக்ஷவரோத்யுக்தா—

யோகநிஷ்டர்களான பக்தர்களுக்கு அருள்வதில் எப்பொழுதுமே
ஆயத்தமாக இருப்பவள்.

54) ककारा—ககாரா—

அ (अ) காராதி க்ஷ (क्ष) காராந்தமான எல்லா ஜம்பத்தொரு மாத்ருகைகளி-
லும் எப்பொழுதும் ஊடுருவிப் பாய்ந்து கொண்டே இருப்பவளாயினும் க (क)-
கார மாத்ருகையின் ஒளியிலேயே விசேஷ ஸாந்தித்தியம் கொண்டுள்ளவள்.

55) कबूराक्षरा—காப்புராக்ஷரா—

3 3

தன்னுடைய மூல மந்த்ரமாகிய வித்யாராஜ்ஞியிலேயே முழுமையான ஸக்தி அமைந்து, தனக்கென்று சிறப்பானதொரு ஸ்வரூபம் கொண்டவளாயினும் இதர எல்லா தேவதைகளின் மூல மந்த்ரங்களின் மாத்ருகைகளிலும் பீஜாக்ஷரங்களிலும் ஊடுருவிப் பாய்ந்து கொண்டு, எல்லா தேவதைகளின் ஸ்வரூப மயமாக இயங்கிக் கொண்டும், சிறப்பாக தூர்க்கையின் ஸ்வரூபத்திலும், அவளது மூல மந்த்ரத்தின் பீஜாக்ஷரங்களிலும் விரவிப் பரந்து இங்ஙனம் பலபடியான ஸ்வரூபங்களும் விசித்திரமான ஸக்திகளும் படைத்தவள்.

56) करतारा—கரதாரா—

(a) பக்தர்களது பூர்வ கர்ம பலத்தால் இஹ ஜன்மத்தில் விளைந்துள்ள ஜாட்யத்தை நீக்கி, அவர்களது சித்த வ்ருத்தியில் தன் க்ரியா ஸக்தியைப் ப்ரஸரிக்கச் செய்து அவர்களது புத்தியில் ஆத்ம ஜ்ஞானம் ஸ்புரிக்கச் செய்து அவர்களுக்கு சீக்கிரமே முக்தி ஸித்திக்க அருள்பவள்.

(b) தஸ் மஹாவித்யைகளில் இரண்டாவது வித்யையாகிய தாரா தேவியாக ஆவிர்ப்பவித்து அருளியவள்.*

57) करच्छिन्ना—கரச்சின்னா—

2

(a) பக்தர்களுடைய புத்தியில், ஜீவன்முக்திக்கு அடிப்படைத் தேவையான ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானம் மலரச் செய்து, பரோபகார ஸேவை செய்வதன் மூலம் கர்மபல த்யாகம் ஏற்பட அநுக்ரஹித்து எளிதில் மோக்ஷம் கிடைக்க அருள்பவள்.

(b) தஸ் மஹாவித்யைகளில் ஆறாவது வித்யையாகிய சின்னமஸ்தா தேவியாக ஆவிர்ப்பவித்து அருளியவள்.*

58) करश्यामा—கர்ஸ்யாமா—

மூல ப்ரக்ருதியின் க்ரியா ஸக்தியின் ஸ்போடமாக, க்ரிய நிறம் கொண்டவளாக ஆவிர்ப்பவித்தவளாதலால் யாவராலும் தன் முழுமையான ஸ்வரூபத்தை உள்ளபடி சற்றும் உணரமுடியாதவள்.

59) करणवा—கரார்ணவா—

க்ரியா ஸக்திக்கு இருப்பிடமானவள்.

*काली तारा महाविद्या षोडशी भुवनेश्वरी । भैरवी चिछन्नमस्ता च विद्या घूमावती तथा ।

बगला सिद्धविद्या च मातङ्गी कमलात्मिका । एता दशमहाविद्या भुक्तिमुक्तिप्रदास्मृताः ॥

—தந்த்ரஸாரம்—

60) करपूज्या—கரபூஜ்யா—

க்ரியா ஸக்தியின் மூலாதாரஸ்தான தேவியாக ஆவாஹனம் செய்து ஆராதிக்கப்பட வேண்டியவள்.

61) कररता—கரரதா—

க்ரியா ஸக்தியின் சின்னமாக ஸவங்களின் கரங்களைக் கொத்து அமைக்கப்பட்ட மேகலையை அணிவதில் மிக இன்புறுபவள்.

62) करदा—கரதா—

பக்தனுடைய த்ரிகரணங்களிலும் க்ரியா ஸக்தியை ப்ரஸரிக்கச் செய்து அவற்றின் இயக்கங்களை மிக்க வீறுகொண்டவையாக ஆக்கி அருள்பவள்.

63) करपूजिता—கரபூஜிதா—

க்ரியா ஸக்தியின் சிறப்பான ஆவிர்ப்பாவ மூர்த்தியாக ஆவாஹனம் செய்து உபாஸகர்களால் ஆராதிக்கப்படுபவள்.

64) करतोया—கரதோயா—

வரம் கொடுக்கும் தன் வலது கீழ்க்கையால் ஜீவன் முக்தியாகிய அம்ருதத்தை (அம்ருதம்—சாவு இன்மை; ஜனனமரணமாகிய ஸம்ஸாரத்தின் நாசம்) வழங்கி அருளும் பெருவள்ளல்.

65) करामर्षा—கராமர்ஷா—

தாய்மையின் சிகரமாகையால் பக்தர்கள் அறியாமையால் இழைக்கும் எந்தக் குற்றங்களையும் தன் அபய ஹஸ்தமாகிய வலது மேற்கரத்தால் மன்னித்து அவர்களுக்கு நல்ல விடவகம் அருளும் ஜகன்மாதா.

66) कर्मनाशा—கர்ம்மநாஸா—

தன்னைச்சரணடைந்த பக்தன் ஊழ்வினைப் பயனாக அதிக பாதைப் படாவண்ணம் அவனது பூர்வ கர்ம் பலத்தின் தீக்ஷணத்தைக் குறைத்து இனி அவன் ஸம்ஸாரச் சுழலில் சிக்குண்டு அவதிப்படாமல் தடுத்தாட்டுகொண்டு அருள்பவள்.*

*ओंकारस्वरूपिणीं देवीं नौमि मारीं कर्मरिणाम् । कालिकाम् आनन्दिनीं परविद्यां दक्षिणां सकलाम् ॥

—கர்ம்மாரிகா பஞ்சரத்னம்-1

क्रियते यत् फलाधिभिस्तत् कर्म । दुष्टम् करणे । मनिन् प्रत्ययान्तः ॥

67) करप्रिया—करप्रिया—

பக்தனின் புத்தியில் தன் க்ரியா ஸக்தியை ப்ரஸரிக்கச் செய்து அவன் இஹ ஸௌக்யாநுபவத்திலேயே திளைத்து மயங்கிப் போகாவண்ணம், பூரண ஆத்ம-ஜ்ஞானம் அடையும் முயற்சியில் அவனை ஈடுபடுத்தி, சீக்கிரமே அவன் ப்ரஹ்மஜ்ஞா-னானந்தம் பெற்றுய்ய அநுக்ரஹிக்கும் கருணைக்கடல்.

68) करप्राणा—करप्राणा—

க்ரியா ஸக்தியின் ஓட்டமே தன் முழுமையான ஸ்வரூபமாகக் கொண்டு ஆவிர்ப்பவித்து அருளியவன்.

69) करकजा—करकजा—

ஸர்வ ஜீவ ஸௌக்கியத்திற்காக அம்ருதத்துக்கு ஒப்பான சுத்த ஜலத்தை வாயு-அக்னி சேர்க்கையால் படைத்து, பெருமழையாக (ஆலங்கட்டி மழை) புவன-மெங்கும் ஏராளமாக வர்ஷித்து உலக மக்களை ரக்ஷிக்கும் கருணாமூர்த்தி*.

70) करका—करका—

ஸஹஸ்ர தள கமலபீடத்தில் ஸூத்த சைதன்ய ரூபினியாக வீற்றிருந்து உபாஸகனுடைய முயற்சிகள் வெற்றி பெறுவதற்கு அடிப்படை ஸக்தியான ப்ர-ஜ்ஞான மலர்ச்சி அருளும் க்ருபைக்கடல்.

71) करकान्तरा—करकान्तरा—

பக்தர்களைத் தன் இடது மேற்கரத்திலுள்ள ஜ்ஞான முத்திரையாகிய “பத்-ராத்மஜன்” என்ற கத்தியாலும் தனது இடது கீழ்க்கரத்திலுள்ள யோக முத்தி-ரையாகிய முண்டத்தாலும் தன் வலது கீழ்க்கரத்திலுள்ள அநுக்ரஹ முத்திரை-யாகிய வரத ஹஸ்தத்தாலும் தன் வலது மேற்கரத்திலுள்ள பாலன முத்திரையா-கிய அபயஹஸ்தத்தாலும் தடுத்தாட்கொண்டு அருள்பவன்.

करकाचलरूपा च करकाचलशोभिनी ।

करकाचलपुत्री च करकाचलतोषिता ॥ १३ ॥

करकाचलगेहस्था करकाचलरक्षिणी ।

करकाचलसम्मान्या करका च ककारिणी ॥ १४ ॥

*दिव्यवाय्वग्निसंयोगात् संहताः खात् पतन्ति याः । पाषाणखण्डवच्चापस्ताः कारिक्योऽमृतोपमाः ॥

करकाजं जलं रुक्षं विशदं गुरु सुस्थिरम् । दारुणं शीतलं सान्द्रं पित्तहृत् कफवातकृत् ॥

—பாவப்ரகாஸிகா

करकाचलवर्षाढ्या करकाचलरञ्जिता ।

करकाचला कान्तारा करकाचलमालिनी ॥ १५ ॥

करकाचलभोज्या च करकाचलरूपिणी ।

करामलकसंस्था च करामलकसिद्धिदा ॥ १६ ॥

கரகாசலஸூபா ச கரகாசலஸோபிணீ ।

கரகாசலபுத்தீ ச கரகாசலதோஷிதா ॥ 13 ॥

கரகாசலகேஹஸ்தா கரகாசலரக்ஷிணீ ।

கரகாசலஸம்மான்யா கரகா ச ககாரிணீ ॥ 14 ॥

கரகாசலவர்ஷாட்யா கரகாசலரஞ்ஜிதா ।

கரகாசலா கான்தாரா கரகாசலமாலிணீ ॥ 15 ॥

கரகாசலபோஜ்யா ச கரகாசலரூபிணீ ।

கராமலகஸம்ஸ்தா ச கராமலகஸித்திதா ॥ 16 ॥

72) करकाचलरूपा—करकासलरूपा—

நானாவிதமான பரிமள பத்திரங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் அணிவிக்கப்-
பட்டு, சந்தன குங்குமாக்கூதைகளால் சோபனமாக்கி, பூர்ணபலமாகிய முழுத்தேங்-
காய் சிகரமாக அமைக்கப்பட்டு, தேவியின் மூலமந்தரத்தின் ப்ரஸ்தாரப் பெருக்கம்
மஹாமேருவாக மூர்த்திகரித்ததின் சின்னமாக உபாஸகனால் ஆவாஹனம் செய்யப்-
பட்டு அர்ச்சிக்கப்பட்ட உதபூர்ணகும்பத்தில் பூர்ண ஸாந்தித்தியம் கொண்டு
அநுள்பவள்.

73) करकाचलशोभिनी—करकासलशोभापिनी—அர்ச்சிக்கப்பட்ட உதபூர்ண

அம்ருத கலசத்தில் பூர்ண ஸாந்தித்தியம் கொண்டு அதிஜாஜ்வலமான காந்தி-
யுடன் ப்ரகாசிப்பவள்.

74) करकाचलपुत्री—करकासलपुத்த्री—

அர்ச்சிக்கப்பட்ட உதபூர்ண கும்பத்தை பக்தன் தன் சிரமீது தாங்கி ஆனந்-
தத்தின் ஆரவாரத்துடன் ஸஞ்சார ப்ரமணமாக ஆடிப்பாடி மகிழ்ந்த நிலையில் விளை-
யாட்டுப் பிபாக்கான குமாரியின் வடிவமாக மூர்த்திகரித்து அநுக்ரஹிக்கும் ஆனந்த
மூர்த்தி.

75) करकाचलतोषिता—करकासलतोषिता—

அர்ச்சிக்கப்பட்ட உதபூர்ண கும்பத்தின் அம்ருதத்திற்கு ஒப்பான தீர்த்தத்-
தால் உபாஸகனுக்கு அபிஷேகம் செய்வித்து அவனைப் புனிதமாக்கும் சடங்கில்
பெருமகிழ்ச்சி கொண்டு அநுக்ரஹித்து அவனது மும்மலங்களையும் களைந்து அவனை
முக்திக்குப் பாத்திரமாக்கி அருள்பவன்.

76) करकाचलगोहस्था—करकासलकेहस्तता—

3 2

மூலமந்த்ர பூஜா ஹோம தர்ப்பணாதிகளுடன் அர்ச்சிக்கப்பட்ட உதபூர்ண
கும்பத்தின் அம்ருதப்ராயமான தீர்த்தத்தால் அபிஷேகம் செய்விக்கப்பட்டு,
உபாஸன பூர்ண தீக்ஷ பெற்று விதிமுறை ப்ரகாரம் தேவி ஆராதனைகள் செய்து
மகிழும் பக்தனது க்ருஹத்திலேயே நித்திய வாஸம் செய்து அநுக்ரஹிக்கும் பரம
கருணாமூர்த்தி.

77) करकाचलरक्षिणी—करकासलरक्षिणी—

மூலமந்த்ர சக்ர மஹாமேரு பர்வதமாக ஆவாஹனம் செய்து அர்ச்சிக்கப்-
பட்ட உதகலஸத்தில் தேவியின் பூர்ண ஸாந்நித்தியம் கண்டு ஆனந்திக்கும் உபாஸ-
கனது வாழ்க்கையில் தன் க்ரியா ஸக்தியை ப்ரஸரிக்கச் செய்து அவனை அரிஷட்-
வர்க்கங்கள் பாதிக்காவண்ணம் ரக்ஷித்தருள்பவன்.

78) करकाचलसम्मान्या—करकासलसम्मान्या—

பலவகையான சிறந்த வேதமந்த்ரங்களால் அபிமந்த்ரிக்கப்பட்ட உதபூர்ண
கும்பத்தின் புனித தீர்த்தத்தில் ஆவாஹனம் செய்து நிகழ்த்தப்படும் ஆராதன
க்ரமங்களில் பெரிதும் மகிழ்ச்சியுடன் பூர்ண ஸாந்நித்தியம் கொண்டு அநுக்ரஹிப்-
பவன்.

79) करका—करका—

உபாஸகனின் யோக பீடமாகிய ப்ரஹ்ம ரந்த்ரமே தன் ஸம்ஸ்தானமாகக்
கொண்டு அங்கேயே நித்திய வாஸம் செய்துகொண்டு பக்தனின் மூர்த்தியே தன்
ஸ்வயரூபமாகச் சமைத்துக் கொண்டு இலங்குபவன்.

80) ककारिणी—ककारिणी—

தன்னுடைய மூல மந்த்ரத்தின் ப்ரதான மாத்ருகையாகிய க (क) காரத்தின்
ஒலி ஓட்டத்திலேயே ஸதா ஊடாடுபவள்.

81) करकाचलवर्षादद्या—करकासलवर्षादद्या—

4

தேவியின் மூலமந்த்ர சக்ர மஹாமேருவாக ஆவாஹனம் செய்து ப்ரதிஷ்டை
செய்யப்பட்ட உதபூர்ண கும்பத்தில், காலீ ஸூக்தம், காலீ உபநிஷத் முதலிய

சிறந்த வேதமந்த்ரங்களால் பல ஆவ்ருத்தி ஸங்க்யையாக அபிமந்த்ரித்த புனித தீர்த்தத்தால் அபிஷேகம் செய்வித்து, ஸம்ஸ்காரபூர்வமாக பூர்ணதீக்ஷை பெற்று, பூர்ண அதிகாரியாகி தேவியைச் சிறந்த முறையில் ஆராதனம் செய்து மகிழும் உபாஸகனை உய்வித்து அவனுக்கு எல்லா மங்கலங்களையும் மழையெனப் பொழிந்து அருளும் பரம க்ருபாநிதி.

82) करकाचलरञ्जिता—கரகாசலரஞ்ஜிதா—

ஹோமாக்னியிலும், சக்ரத்திலும், மேருவிலும், படம், விக்ரஹம் முதலியவற்றில் செய்யும் பூஜாக்ரமங்கள் போலவே உதகும்ப மேருவிற்கும் ஸமஸ்த ராஜோபசாரங்களும் க்ரமமாக நிகழ்த்தி ஆராதனம் செய்யும் உபாஸகனை உய்வித்தருள்பவள்.

83) करकाचला—கரகாசலா—

மஹாமேரு ஸ்வரூபமான உதபூர்ண குட்பத்தில் ஆவாஹனம் செய்யப்பட்டு, அதனில் தன் பூர்ண ஸக்தியுடன் ஸாந்தித்தியம் கொண்டுள்ளதால், அபிமந்த்ரிக்கப்பட்ட மூலமந்த்ரத்தின் ஸக்தியால், அந்தப் புனித தீர்த்தத்தால் பக்தனுக்கு அபிஷேகம் செய்விக்கப்பட்டும் அதனை ப்ராஸனம் செய்தும், அதன் வீர்யத்தால் அவன் மந்த்ர ஸித்தி பூர்ணமாகக் கிடைக்கப் பெற்று உய்ய அநுக்ரஹிப்பவள்.

84) कान्तारा—காந்தாரா—

மந்த புத்திக்காரர்களாலும் தீரமில்லாத மனம் உள்ள கோழைகளாலும் ஸுலபமாக அணுகமுடியாத ஸஹஸ்ரதள கமல மத்தியிலுள்ள ப்ரஹ்மரந்த்ரமாகிய ஆனந்த வனத்தில் எப்பொழுதும் லீலாவிநோதமாக ஊடாடிக் கொண்டே மகிழ்பவள்.*

85) करकाचलमालिनी—கரகாசலமாலினி—

மஹா மேருவாகிய உதபூர்ணகுட்பத்தில் நிரப்பப்பட்டு, ஆவாஹனம் செய்து, மூலமந்த்ரத்தின் பீஜங்களில் அடங்கிய மாத்ருகா புஷ்பங்களின் வீர்யத்துடன் அபிமந்த்ரிக்கப்பட்ட ஜலத்தில் லீலாவிநோதமாக ஊடாடிக் கொண்டே மகிழ்பவள். மற்றும், வித்யாராஜஞ்ஜியின் பெருக்கமாக விரிந்துள்ள யந்த்ர-மேருவை ப்ரதிபாதிக்கும் ஸஹஸ்ராரத்தின் பீடமாகிய மனித சிரஸ்ஸுகள் ஐம்பத்தொன்று கோத்து அமைக்கப்பட்ட மாலையைத் தன் விஸூத்தி ஸ்தானமாகிய கழுத்தையும் ஆநாஹத ஸ்தானமாகிய ஹ்ருதயத்தையும் சேர்த்துச் சுழன்று அலங்கரிக்கும் வண்ணம் தானே அணிந்து மகிழும் ஆனந்த மாத்ருகா ரூபினி.

*कस्य - सुखस्य - अन्तम् ऋच्छति इति कान्तारः ॥ छिद्रे—मेदिनी ।

86) करकाचलभोज्या—करकाचलभोज्या -

4

மூலமந்த்ரத்தால் அபிமந்தரிக்கப்பட்ட உதபூர்ண கும்ப ஜலத்தை அபிஷேகம் செய்து கொண்டு உட்கொண்ட மாத்திரத்தில் ஸாதகனை மந்த்ர ஸீத்திக்குப் பாத்திரமாக்கி அநுக்ரஹிப்பவன்.

87) करकाचलरूपिणी—करकाचलरूपिणी—

ஹோமங்களும், அபிஷேக அர்ச்சனாதி உபசார பூஜைகளும் அங்கங்களாகக் கொண்ட மஹாயஜ்ஞங்களில், ஸாதகனின் ஆராதன க்ரமங்களில், உதபூர்ண கும்ப ஜலமே ஆவாஹ்நமான தன் இன்றியாமையாததொரு ஸ்வரூபமாகக் கொண்டு, அதனிலேயே பூர்ண ஸாந்தித்தியம் கொண்டு அநுக்ரஹிப்பவன்.

88) करामलकसंस्था—करामलकसंस्था—

2

அபிஷேக அர்ச்சன ஹோமாதி அங்கங்கள் கொண்ட எந்த உபாஸன ஆராதன க்ரமங்களிலும் குருவின் உபதேஸத்தால் தெளிவிக்கப்பட்ட தத்துவத்தை ஆதாரமாகக் கொண்ட ப்ரயோக க்ரம ப்ரகாரம் வழிபடுதல் இன்றியமையாததொரு அம்சமாக அமைந்து, அதனிலேயே தன் கம்பீர ஸாந்தித்தியம் பூர்ணமாகக் கொண்டு அநுக்ரஹிப்பவன்; அதாவது குரு தத்துவமே உருவானவன்.

89) करामलकसिद्धिदा—करामलकसिद्धिदा—

3 4 3

குரு தத்துவ விமர்ஸத்தால் ஏற்படும் விளைவாகிய மந்த்ர ஸீத்தியின் காரணமாக ஆத்ம ஜ்ஞான ஸ்போடம் உண்டாகி ஸாதகன் ஜீவன் முக்தனாகி நித்ய ஸுகம் பெற அருள்பவன்.

करामलकसम्पूज्या करामलकतारिणी ।

करामलका काली च करामलकरोचिनी ॥ १७ ॥

करामलकमाता च करामलकसेविनी ।

करामलकवद्धयेया करामलकदायिनी ॥ १८ ॥

कञ्जनेत्रा कञ्जगतिः कञ्जस्था कञ्जधारिणी ।

कञ्जमालाप्रियकरी कञ्जरूपा च कञ्जना ॥ १९ ॥

कञ्जजातिः कञ्जगतिः कञ्जहोमपरायणा ।

कञ्जमण्डलमध्यस्था कञ्जाभरणभूषिता ॥ २० ॥

கராமலகஸம்பூஜ்யா கராமலகதாரிணீ ।
கராமலகா காலீ ச கராமலகரோசினீ ॥ 17 ॥

கராமலகமாதா ச கராமலகஸேவினீ ।
கராமலகவத்த்யேயா கராமலகதாயினீ ॥ 18 ॥

கஞ்ஜநேத்ரா கஞ்ஜகதி: கஞ்ஜஸ்தா கஞ்ஜதாரிணீ ।
கஞ்ஜமாலாப்ரியகரீ கஞ்ஜரூபா ச கஞ்ஜனா ॥ 19 ॥

கஞ்ஜஜாதி: கஞ்ஜகதி: கஞ்ஜஹோமபராயணா ।
கஞ்ஜமண்டலமத்யஸ்தா கஞ்ஜாபரண பூஷிதா ॥ 20 ॥

90) கராமலகஸ்பூஜ்யா—கராமலகஸம்பூஜ்யா—

குரு தத்துவமே மஹத்தான ஸக்தியாக அமைந்த ஸக்தி தத்துவ உபாஸன க்ரமங்களின் விதிமுறைகள் தெளிவாக ஸ்புரித்தல் மூலம் ஸாதகன் தேவி வழி-பாட்டு ஸம்பந்தாயத்தில் ஸ்திரமாக நிலைத்து உய்யுமாறு அநுக்ரஹிப்பவன்.

91) கராமலகதாரிணி—கராமலகதாரிணீ—

குரு தத்துவத்தின் தெளிவான ஸ்புரணத்தால் ஸாதகன் சீக்கிரமே மந்த்ர ஸ்திதி அடையப் பெற்று மஹாகுருவாகவும் பேருபகாரியாகவும் உலகில் கீர்த்தி-யுடன் ஸுகவானாக நீண்டகாலம் வாழ்ந்து மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யம் பெற அருள் பாவிப்பவன்.

92) கராமலகா—கராமலகா—

குரு தத்துவ ஜ்ஞானத்தின் ப்ரகாசத்தால் ப்ரேம பூர்ண த்யானத்துடன் கலந்த ஜபம் எழுச்சியான ஓட்டம் கொண்டு, அஸங்க்யேயமான ஆவ்ருத்தியுடன் வீறு பெற்று, புத்திக்கு மிக்க ஆழமான விமர்ச ஸக்தி ஏற்பட்டு, அதனால் ஸாதகன் ஆத்மாராமமான தேஜோ விலாஸம் அடைந்து ஸாஸ்வதமான ஸாந்தானந்தத்தில் முழுகி, சீக்கிரமே ஜீவன் முக்தனாக அநுக்ரஹிப்பவன்.

93) காலி—காலீ—

மஹாகாலரின் ப்ரேமையை அடைந்து அநுபவிக்கும் ஸந்தோஷத்தின் பூரிப்பினால் வீறு பெற்ற மனத்துடன் பஞ்ச க்ருத்ய கலனம்—அதாவது விஸ்வ நிர்வாஹம் அல்லது ப்ரபஞ்ச பராமரிப்பைத் தானே தன் அபார கருணையால் நிகழ்த்தி மகிழ்பவன்.*

*காலச்ய ஶவீத: காலி ॥ ஓப் ॥ காலசுக்ஷா சர்வமித ஜகத் ஶரிசாலயதி இதி காலி ॥

கச்ய-ஸிவச்ய •மஹாகாலச்ய-காலி-பிரியா-காலி ॥ க:...மஹேஸ்வர:... மஹாகாலி...கபாலி...வரண:...
பரமாத்மக:... ஶிவ:... ॥

—வாரணாஸிதானம்.

94) करामलकरोचिनी—करामलकरोचिनी—

குரு தத்துவ விமர்சனம் செய்யும் உபாஸகனுடைய புத்தியில் தன் வித்யுத் ஸக்தியை ப்ரஸரிக்கச் செய்து ஸக்தி தத்துவத்தின் ஜ்ஞான தேஜஸ்ஸை ஜ்வலிக்கச் செய்து அநுக்ரஹிப்பவள்.

95) करामलकमाता—करामलकमाता—

ஜாட்யத்தை அறவே ஒழிக்கவல்ல குரு தத்துவாநுஸந்தானம் செய்து தெளியும் ஸாதகனுடைய குறைபாடுகளை மன்னித்து அவனுக்கு சீக்கிரமே ஆத்மஜ்ஞானம் பூர்ணமாக ஸித்திக்க அருளும் பரம க்ஷமாஸீலம் நிரம்பிய பரம கருணாமூர்த்தியான ஜகன்மாதா.

96) करामलकसेविनी—करामलकसेविनी—

மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்ய ப்ராப்திக்கு ஆதாரமான ஆத்ம ஜ்ஞானத்தை அளிக்க வல்ல குரு தத்துவத்தில் தானே ஊடுருவிப் பாய்ந்து, ஸாதகனின் புத்தியில் குரு பாதுகா த்யானம் கம்பீரமாக விரவி ஸக்திமத்தாக ப்ரவஹிக்க அநுக்ரஹிக்கும் கருணாமூர்த்தி.

97) करामलकवद्धयेया—करामलकवद्धयेया—

3 4

ஸாதகனுடைய ஸஹஸ்ரதள கமல மத்தியில் அமைந்துள்ள மாத்ருகாமணி பீடத்தில் குருமூர்த்தியாக ப்ரதிஷ்டையாகி ப்ரகாசிக்கும் குருதத்துவ ஜ்யோதிஸ் ஸ்வரூபினியாக ஜ்வலித்துக் கொண்டு, பாவனையின் ஸாதனையினோடே அவனுடைய புத்தியில் ஆத்ம ஜ்ஞானத் தெளிவு ஏற்பட்டு, சீக்கிரமே முக்தி ஸித்திக்க அருளும் அநுக்ரஹமூர்த்தி.

98) करामलकदायिनी—करामलकदायिनी—

3

ப்ரஹ்மரந்த்ர³ கமலத்தின் மத்தியில்⁴ பிந்து^{3 3} பீடத்தில்² ஸாஸ்வதமாக³ ப்ரதிஷ்டையாகியுள்ள பரமஹம்ஸ ஸ்வரூபியான குருநாதரின் வடிவில் ஜாஜ்வல்யமான குரு தத்துவ ஜ்ஞான தேஜஸ்ஸின் ஜ்வாலைகள் பரந்து வீச, ஸாதனையால் அங்கு வந்துள்ள ஸாதகனை ஆட்கொண்டு, அவன் அக்கணமே தன்னில் ஒன்றி லயித்து நிரதிஸ்யானந்தம் அடைந்து ஸுகிக்க அருளும் பரம கருணாமூர்த்தி.

99) कञ्जनेत्रा—कञ्जनेत्रा—

ப்ரஹ்மானந்தத்தைத் தவிர வேறு எந்த உணர்ச்சியும் அணுகாத ஒரு மறைவிடம் ஆனதால் ஒரு குறை போன்று அமைந்திருத்தலால் “விதிபிலம்” என்ற சிறப்பு அடைமொழியால் குறிக்கப்படும் ப்ரஹ்மரந்த்ர கமலத்தின் கர்ணிகா

ஸ்தானத்தில் பரமஹம்ஸ ஸ்வரூபியான குருமூர்த்தியாக வீற்றிருந்து, குண்டலினீ யோக ஸாதனையால் அங்கு வந்தடையும் அனன்ய ஸரணாகதனான ஸாதகனைத் தன்கருணா கடாஷு வீக்ஷணத்தால் அபிவர்ஷித்து அவனுக்கு ஸத்யோமுக்தி அளித்தருளும் க்ருபைக்கடல்.

100) कञ्जगतिः—கஞ்ஜகதி:—

3

குண்டலினீ யோக ஸாதனா க்ரமங்களின் வாயிலாக, மூலாதாராதி ஸஹஸ்ராராந்தம் அமைந்துள்ள எல்லா தளங்களினூடே ஒவ்வொரு கமலத்திலும் நின்று நின்று தாரணையால் ஸோபான மார்க்க கதியாக மேலும் மேலும் சென்று ப்ரஹ்மரந்த்ரம் அடைந்து, பரமஹம்ஸ மூர்த்தியாய் ஜ்வலித்துக் கொண்டிருக்கும் பரதேவதையின் பாதகமலம் சேர்ந்து, அனன்ய ஸரணாகதி புரஸ்ஸரமாக ஸக்தி ப்ரவாஹ வெள்ளத்தில் மூழ்கித் திளைத்த நிலையில் ஆனந்த பரவஸமாகப் பூரித்துக் கொண்டிருக்கும் ஸாதகனை ஆட்கொண்டு முக்தி அளித்து அருளும் பெருவள்ளல்.

101) कञ्जस्था—கஞ்ஜஸ்தா—

2

உபாஸகனுடைய முககமலம், கரகமலம், பாதகமலம், மூலாதாராதி தளங்களிலுள்ள கமலங்கள் ஆகிய கேந்த்ர ஸ்தானங்களில் எப்பொழுதுமே ஸாந்நித்தியமாக இருந்து கொண்டு அவனுடைய எண்ணங்களையும், செயல்பாடுகளையும், நல்வழிப்படுத்திக் கொண்டே இருப்பதுடன் ப்ரஹ்மரந்த்ர கமலத்தில் குரு மூர்த்தி ஸ்வரூபத்தில் தானே வீறுடன் அமர்ந்து அவனுடைய புத்திக்கு வீர்யமான விமர்ஸ ஸக்தி அளித்து ஆத்ம ஜ்ஞானம் ஸித்திக்க அநுக்ரஹிப்பவள்.

102) कञ्जधारिणी—கஞ்ஜதாரினீ—

4

ஸர்வ ஸக்திமயீ ஆனதால், ஸர்வ ஸக்திகளுக்கும் ப்ரதானமான புத்தி ஸக்தி ஸிரஸ்ஸில் ப்ரதிஷ்டை ஆகி இருப்பதால், ஸ்வரமண்டல ஸ்தானமாகிய விஸுத்தி ஸ்தானத்தில், அதாவது கண்டத்தில் ஸிரோமாலையைத் தரித்து, அது லம்பமாக அநாஹத ஸ்தானத்தை, அதாவது ஹ்ருதயத்தை வலயமாகச் சுழன்று சுற்றிக் கொண்டு, ப்ரகாசிப்பதால், உபாஸகனுடைய த்யானத்தில் தன்னுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வம், ஸர்வவ்யாபகத்வம், ஸர்வஸக்தத்வம், ஆகியவற்றை வ்யாபரிக்கச் செய்து, அவனுடைய புத்தியை ஆத்ம விசாரத்தில் இயக்கி, ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானம் ஸித்திக்க அருள்பவள்.

103) कञ्जमालाप्रियकरी—கஞ்ஜமாலாப்ரியகரீ—

உபாஸகனுடைய ஸரீர வ்யக்தியில் சைதன்ய ஸ்தானமாகிய ஸிரஸ்ஸில் மஹோந்நத தளமான ஸஹஸ்ராரமே ஹம்ஸ யோக பீடமாவதாலும் அதுவே மாத்ருகா ப்ரதிஷ்டான ஸ்தலமாகவும் அமைந்திருப்பதாலும் மந்த்ர பீஜங்களின்

ஒலிக்கூட்டமே தன் ப்ரதிபிம்பனமாவதாலும், இக்காரணங்கள் பற்றி அவனுடைய ப்ரஹ்ம ரந்த்ர கமலத்தில் ஊடுருவிப் பாய்ந்து, வினையாடுவதிலேயே பெரிதும் ஆனந்தம் ஏற்படுவதால், அங்ஙனமான யோகிகளின் ஸிரோமாலையே தனக்குப் பெரிதும் உகந்த பூஷணமாகக் கண்டத்தில் அணிந்து மகிழ்பவள்.

104. कञ्जरूपा—கஞ்ஜரூபா—

உபாஸகனுடைய மூலாதாராதி ஸஹஸ்ராரந்தம் உள்ள எல்லா கமலங்களிலும் தானே பூர்ண ஸாந்ரித்தியம் கொண்டு அமர்ந்து அவற்றினூடே குண்டலினீ யோக ஸாதனை வாயிலாக ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அவன் மேலும் மேலும் ஏறிக்கொண்டே சென்று ப்ரஹ்ம ரந்த்ரத்தை அடையும் க்ரமத்தில் அந்த கமலத்தின் உருவாகவே அவனுக்குத் தன்னை உணர்த்தி-அதாவது அவன் புத்தியில் தான் ஒரு “கமலினீ” யாக ரூபதர்ஸனம் அளித்து, அவனையும் ஒரு “கமலாக்ஷி”^{*}யோக ஸித்தனாக ஆக்கி அதன் மூலம் அவனுக்கு நித்யானந்த லயயோகம் (அதாவது ஸாக்தானந்தம்) ஸித்தித்து, மந்த்ரமே விக்ரஹமானவனாகி வித்யா ஸ்வரூபியாகவே வீர்யமாக வாழ அருள்பவள்.

105) कञ्जना—கஞ்ஜனா—

உபாஸகனுக்கு நித்ய ஸுகம் அளிப்பவள். x

106) कञ्जजातिः—கஞ்ஜஜாதி:—

குண்டலினீ யோக ஸாதனை க்ரமங்களில் மூலாதாராதி ஸஹஸ்ராரந்தம் உள்ள கமலங்களில் மட்டுமே ஸாதகனால் பாவனையின் மூலமாக அடைய ஸாத்தியமானவள்.

107) कञ्जगतिः—கஞ்ஜகதி:—

3

யோக ஸாதனையில் உபாஸகனால் அடையப்படக்கூடிய பரமோத்க்ருஷ்டமான ஸ்தானமாக இருப்பவள்.

108) कञ्जहोमपरायणा—கஞ்ஜஹோமபராயணா—

ஹோமங்களில் மூலமந்த்ர உச்சாரணத்துடன் செய்யப்படும் தாமரைப் புஷ்ப ஆஹுதிகளில் மிக்க த்ருப்தி அடைந்து ஸாதகனுக்கு இஹபர ஸுகங்கள் அருள்பவள்.

*ते लक्ष्मीलास्यलीलाकमलदलदृशः कामरूपा भवन्ति ॥ கர்ப்பூர ஸ்தோத்ரம்—5

तेषां नेत्रारविन्दे विहरति कमला ॥ கர்ப்பூர ஸ்தோத்ரம்—6

x कं—सुखं—जनयति इति ॥

112) कञ्जोत्पत्तिपरायणा—கஞ்ஜோத்தபத்திபராயண—

குண்டலினீ யோகத்தின் வாயிலாக, ஸாதகன் ஸஹஸ்ரார கமலத்தில் தன் புத்தியை நிலைப்படுத்தி அங்கு உத்தம யோக ஆசானாகிய சந்த்ரன் அருளும் அமுதப் பெருக்கினால் பெரும் ப்ரஹ்ம நிஷ்டனாகி, அங்ஙனமாக அவனுக்கு ப்ரஹ்மானந்த வெள்ளம் கரைபுரண்டு ப்ரவஹிக்க அருள்பவன்.

113) कञ्जराशिसमाकारा—கஞ்ஜராஸிஸமாகாரா—

மாத்ருகா மண்டலம் பூராவும் தன் ஸக்தியையே வ்யாபித்து ப்ரஸரிக்கச் செய்து அதன் மூலமாக உபாஸகனுடைய மந்த்ர ஸாதன ப்ரயாஸைகளை ஆதரித்து சீக்கிரமே அவனுக்கு மந்த்ர ஸித்தி அருள்பவன்.

114) कञ्जारण्यनिवासिनी—கஞ்ஜாரண்யநிவாஸினீ—

ஸாதகன் குண்டலினீ யோக ஸாதனையால், ஆனந்தவனமாகிய ப்ரஹ்ம ரந்த்ர கமலத்தை அடைந்து, அந்த இடத்தின் ப்ரபாவத்தால் தானே காலீமயமாவதை உணர்ந்து ஆனந்தத்தில் திளைத்து, அங்கேயே நிலையாகத் தங்கி தன்மயத்வ ஸித்தி-
னாகி ஸுகிக்க அருள்பவன்.

115) करञ्जवृक्षमध्यस्था—கரஞ்ஜவ்ருக்ஷமத்யஸ்தா—

“கரஞ்ஜம்” என்றும், “சிரபில்வம்” என்றும், “நக்தமாலம்” என்றும் சிறப்புப் பெயர்கள் கொண்ட புன்க மரத்தின் மத்தியில் நிலையாக வாஸம் செய்பவன்.*

116) करञ्जवृक्षवासिनी—கரஞ்ஜவ்ருக்ஷவாஸினீ—

கரஞ்ஜ மரத்தின் எல்லா அங்கங்களிலும் உறைபவன்.

117) करञ्जफलभूषाढ्या—கரஞ்ஜபலபூஷாடியா—

கரஞ்ஜ மரத்தின் பழத்தைக் கையழகணியாகத் தரித்து மகிழ்பவன்.

118) कञ्जारण्यवासिनी—கரஞ்ஜாரண்யவாஸினீ—

கரஞ்ஜ வ்ருக்ஷங்கள் ஏராளமாக அடர்ந்து வளர்ந்துள்ள காட்டில் வஸிப்பதில் பெரிதும் மகிழ்பவன்.

* चिरविल्वो नृक्तमालः करञ्जश्च करञ्जके ॥ —अमरकोशम्—743

“உடையென்ப குடை வேலாகுமுறு கரஞ்சகமே புன்கு.”

—குடாமணி நிகண்டு —4—14.

119) करञ्जमालाभरणा—கரஞ்ஜமாலாபரண—

4

கரஞ்ஜ மரத்தின் பழங்களைக் கோத்த மாலையைக் கழுத்தில் அணிவதில் விசேஷ திருப்தி அடைபவள்.

120) करवालपरायणा—கரவாலபராயண—

ஜ்ஞானத்தின் சின்னமாக “பத்ராத்த்மஜன்” என்ற பெயர் கொண்ட அழகியதொரு பட்டாக் கத்தியைத் தன் இடது மேற்கரத்தில் ஏந்தி, தன்னை உபாஸிக்கும் க்ரமங்களில் “கட்க பூஜையே” மிக முக்கியமானதொரு அங்கமாக அமைந்து, அந்த “கட்க பூஜை” செய்த மாத்திரத்திலேயே ஸாதகனுக்கு ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானமும் அதன் வாயிலாக சீக்கிரமே மோக்ஷமும் ஸித்திக்க அருள்பவள்.

121) करवालप्रहृटात्मा—கரவாலப்ரஹ்ருஷ்டாத்தமா—

“ஸக்தி-ஸிவம்” என்ற தத்துவத்தின் சின்னமானதும் ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானத்தின் வ்யக்த ஸ்வரூபமானதும் ஆன “பத்ராத்த்மஜன்” என்ற பட்டாக் கத்தியை ஸக்தி-பரமான தன் இடது மேற்கரத்தில் தரித்து, அதன் காரணமாகப் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்து, அந்நிலையை த்யானம் செய்யும் ஸாதகனுக்கு ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானமும் ஸாக்தானந்தமும் ஜீவன் முக்தியும் அளித்து மகிழ்பவள்.

122) करवालप्रिया गतिः—கரவாலப்ரியா கதி:—

3

ஜ்ஞானானுகூலியின் ஸ்வரூபமான “பத்ராத்த்மஜன்” என்ற கட்கத்தின் ஜ்யோதிஸ் ஸ்பூர்த்தியின் கார்த்தியில் லயித்த உபாஸகனுடைய புத்தியில் தன் ஸக்தியை ப்ரஸரிக்கச் செய்து அவனுக்கு “ஸக்தி-ஸிவ” தத்துவ ஜ்ஞானானந்தமும் ஜீவன் முக்தியும் ஸித்திக்க அருள்பவள்.

123) करवालप्रिया—கரவாலப்ரியா—

இச்சா, க்ரியா, ஜ்ஞானம் ஆகிய மூன்று ஸக்திகளும் ஒருங்கிணைந்த நிலையை ஸூசிக்கும் சின்னமானதும், “ஸக்தி-ஸிவ” தத்துவத்தின் வ்யக்த மூர்த்தியும் ஜ்ஞான தேஜஸ்ஸின் ஸ்போட ஸ்வரூபமானதும் ஆன “பத்ராத்த்மஜன்” என்ற அழகிய பட்டாக் கத்தியை ஸக்திபரஸ்தலமான தன் இடது மேற்கரத்தில் தரித்து இன்புறுவதில் பெருமகிழ்ச்சி கொள்பவள்.

124) कन्या—கன்யா—

இளம் பெண் உருவத்தில் தோன்றி விளையாட்டான போக்காகவே பக்தனை மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் முழுகச் செய்பவள்.

• तद्रूपविकारे मयट् ॥

கபந்தநாதஸந்துஷ்டா கபந்தாஸனதாரிணீ ।

3 4 3 3 4 4

கபந்தக்ருஹமத்யஸ்தா கபந்தவனவாஸிணீ ॥ 26 ॥

3 4 3 4 2 3 4

கபந்தா காஞ்சிகரணீ கபந்தராஸிபூஷணா ।

3 4 3 4 4

கபந்தமாலாஜயதா கபந்ததேஹவாஸிணீ ॥ 27 ॥

3 4 3 3 4 3

கபந்தாஸனமான்யா ச கபாலமால்யதாரிணீ ।

3 4 4

கபாலமாலாமத்யஸ்தா கபாலவ்ரததோஷிதா ॥ 28 ॥

4 2

129) கவ்ந்மாலாபரணா—கபந்தமாலாபரணா—

3 4 4

மேக ஜாலங்களின் அடுக்குகள் பல வரிசைகளில் அணிகளாகத் திரண்டு நீண்டவைகளான பெரும் மாலைகளாக உருவாக, அவற்றையே பெரும் மாலை ஆபரணமாகக் கொண்டு அணிந்து மகிழும் ஆகாச மூர்த்தி.

130) கவ்ந்ராசிமத்யகா—கபந்தராஸிமத்யகா—

3 4 4 3

மேகக் கூட்டங்கள் ஏராளமாகக் குழுமி கம்பீரமாக ஸஞ்சரிக்கும் ஸ்தலமாகிய, அளவிடற்கரிய ஆகாச ரூபிணீ.

131) கவ்நா—கபந்தா—

3 4

ஜந்துக்கள் ஜீவிப்பதற்கு அத்யாவச்யமான (ஜீவாம்ருதமான) ஜலம் ப்ரபஞ்சத்தில் நாற்புறமாகப் பலவிடங்களிலும் பரந்து கிடக்கையில், அதனைச் சுத்திகரித்து ஒருங்கே சேகரித்து ஜீவர்கள் வாழும் இடங்களுக்கு மேகங்களாகக் கொண்டு சென்று ஆங்காங்கே மழையாகப் பொழிந்தருளும் மஹாகருண மூர்த்தியான பர்ஜன்ய ஸ்வரூபிணீ.

132) கூடஸ்தானா—கூடஸம்ஸ்தானா—

2

இன்ன இடத்தில், இன்ன உருவத்தில் இருப்பாள் என்று உறுதியாக யாவராலும் கண்டுகொள்ள முடியாமலும், ஊஹித்துப் பார்க்கக்கூட முடியாதபடி, புரியாத, புதிரான, அறிவுக்கு எட்டாத நிலையில் இருக்கும் ஸூக்ஷ்ம ஸ்வரூபிணீ.

133) கவ்நானந்தபூஷணா—கபந்தானந்தபூஷணா—

3 4 4

தன்னுடைய எல்லையற்ற வ்யக்தியாகிய ஆகாசத்தில் எண்ணற்ற மேகங்களையும், ஸூர்ய சந்த்ராதி விண்மீன்களையும் தனக்கு உகந்த பூஷணங்களாக அணிந்து ஜ்வலிக்கும் அளவு கடந்த ஸக்தி ஸ்வரூபிணீ.

3 4 3

3 4 4

3 4 3 4 2

3 4

3 4

3 4 4

கூட்டங்கூட்டமாகவும் அடுக்கடுக்காகவும் அணை திரண்டு காற்றிறனூடே கம்பீரமாக ஸதா ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு மெல்ல மெல்ல நகர்ந்து போய்க்கொண்டே இருக்கும் அழகிய மேக ஜாலங்களை தனக்கு உகந்த பூஷணங்களாகக் கொண்டு ப்ரகாசித்து மகிழும் ஆகாசமூர்த்தி.

141) कबन्धमालाजयदा—கபந்தமாலாஜயதா—

3 4 3

மேகராஜனுடைய பெருமைகளை விளக்கிக் கூறும் ஸ்துதி வாசகமாக அமைந்த “பர்ஜன்ய ஸூக்தம்” போன்ற மந்திர ஜாலங்களை அநுஸந்தித்து வழிபடும் உபாஸகர்கள் செய்யும் முயற்சிகளில் வெற்றி அருள்பவள்.

142) कबन्धदेहवासिनी—கபந்ததேஹவாஸினீ—

3 4 3

மேகத்தின் வ்யக்த மூர்த்தியையே தன் வ்யக்தியாகக் கொண்டு அதிலேயே தன் சக்தியை ப்ரஸரிக்கச் செய்து அதனூடே தானே விரவி உறைந்துகொண்டு, லோகாநுகரஹமான தன் கருணா ப்ரவாஹத்தை அம்ருதமயமான மழைப் பொழிவாகவே அருள்பவள்.

143) कबन्धासनमान्या—கபந்தாஸனமான்யா—

3 4

உத்தம யோகியர்களான இந்த்ரன் முதலான திக்பாலர்களால் விதிமுறைப்படி சிறப்பாக ஆராதிக்கப்படுபவள்.

144) कपालमाल्यधारिणी—கபாலமால்யதாரினீ—

4

வெட்டப்பட்ட ஐம்பத்தொரு ஸிரஸ்ஸுகளைக் கோத்த மாலையை (அதாவது ஐம்பத்தொரு ஸஹஸ்ரதள கமலங்களின் கோவையான மாலையை) தன் கண்டத்தில் அணிந்து மகிழ்பவள்*—அதாவது மாத்ருகாக்ஷர கமல மாலையை அணிந்து மகிழும் மந்திர ஸ்வரூபினீ.

145) कपालमालामयस्था—கபாலமாலாமத்யஸ்தா—

4 2

மாத்ருகாக்ஷரக் கோவையினூடே ஸதா விரவி வ்யாபித்துக் கொண்டே இருக்கும் ஒலி ஓட்டத்தில் ஊடுருவிப் பாய்ந்து மந்திரங்களின் நாதத்தைப் பரப்பி, உபாஸகர்களுக்கு அதன் வீர்யத்தை உணர்த்தி அருள்பவள்.

146) कपालव्रततोषिता—கபாலவ்ரததோஷிதா—

த்யானம் கலந்த ஜபத்தை ஒரு விடாப்பிடியான கட்டுப்பாட்டுடன் நிகழ்த்தும் க்ரமத்தை உபவாஸம் முதலான அங்கங்களால் வீறு பெறும் ஒரு பெரும் நோன்பின் அநுஷ்டானமாகவே நிகழ்த்தும் வ்ரத சீலம் உடைய உபாஸகர்களின் முயற்சிகளுக்கு அநுகரஹித்து சீக்கிரமே ஸித்தி அருளும் கருணாமூர்த்தி.

कपालदीपसन्तुष्टा कपालदीपरूपिणी ।
 कपालदीपवरदा कपाली कज्जलस्थिता ॥ २९ ॥
 कपालमालाजयदा कपालजपतोषिणी ।
 कपालसिद्धिसंहृष्टा कपालभोजनोद्यता ॥ ३० ॥
 कपालव्रतसंस्थाना कपाली कमलालया ।
 कवित्वामृतसारा च कवित्वामृतसागरा ॥ ३१ ॥
 कवित्वसिद्धिसंहृष्टा कवित्वादानकारिणी ।
 कविपूज्या कविगतिः कविरूपा कविप्रिया ॥ ३२ ॥

कपाल^३தீபஸந்துஷ்டா கபால^३தீபரூபிணீ ।
 கபால^३தீபவரதா கபாலீ கஜ்ஜலஸ்திதா ॥ 29 ॥
 கபாலமாலாஜயதா கபாலஜபதோஷிணீ ।
 கபாலஸித்திஸம்ஹ்ருஷ்டா கபாலபோஜனோத்தயதா ॥ 30 ॥
 கபாலவ்ரதஸம்ஸ்தானா கபாலீ கமலாலயா ।
 கவித்வாம்ருதஸாரா ச கவித்வாம்ருதஸாகரா ॥ 31 ॥
 கவித்வஸித்திஸம்ஹ்ருஷ்டா கவித்வாதானகாரிணீ ।
 கவிபூஜ்யா கவிகதி: கவிரூபா கவிப்ரியா ॥ 32 ॥

147) कपालदीपसन्तुष्टा—कपाल^३तீपஸந்துஷ்டा—

உபாஸகனுடைய ஸஹஸ்ரார ப்ரதேசத்தைத் தன் ஜ்ஞானாக்னியின் ஜ்வாலை வீச்சினால் தேஜோமயமாகப் பிரகாசிக்கச் செய்து அவனுடைய விமர்ஸ-சக்தி வீர்யமடையச் செய்து மகிழ்பவள்.

148) कपालदीपरूपिणी—कपाल^३तீपरूपिणீ—

உபாஸகனுடைய ப்ரஹ்ம ரந்த்ர கமலத்தின் கர்ணிகா ஸ்தலமாகிய பிந்து ஸ்தானத்தில் ப்ரதிஷ்டையாகி நிரந்தரமாக அங்கு ஸாந்நித்தியமாக இருந்து-கொண்டு, தானே அவனுக்கு ஸர்வ வித்யா ஸம்ப்ரதாய கர்த்ரீயும் ஸர்வ குருவும்

ஆதலால், அவனுடைய விமர்சனத்திக்குத் தேவையான சித்தத் தெளிவும் புத்தி கூர்மையும் அருளி, அவனுடைய ஜ்ஞானம் கொழுந்து விட்டுப் பிரகாசிக்க தானே அந்த ஸ்வச்ச ஜ்ஞான தேஜோமயானந்த ரூபினியாக ஒளிர்ந்து மகிழ்பவள்.

149) कपालदीपवरदा—கபாலதீபவரதா—

3 3

உபாஸகன் தீவிரமான த்யானத்தில் ஆழ்ந்து லயித்திருக்கையில், அவனுடைய ஸஹஸ்ர தள கமலப் பிரதேசத்தில், தீவிர த்யானத்தால் உண்டாகும் ஜ்யோதிஸ் நாற்புறமும் பரவிப் பிரகாசிப்பதால் அந்த ஸ்தலம் முழுவதுமே ஒளிமயமாக ஜ்வலிக்க, அவனது இஷ்டதேவதா மூர்த்தியும் பரதேவதையும் ஸ்வகுர்வாதி ஸர்வ குரு மூர்த்தியும் ஆகிய எல்லா மூர்த்திகளும் ஒருங்கே சேர்ந்த ஒரே வ்யக்தி ஆனதால், அந்த ஜ்யோதிஸ்ஸையே தன் ஸ்வரூப மூர்த்தியாகக் கொண்டு, அந்நிலையில் அந்தப்படியே அந்த முழுக்ஷுவை ஜீவன் முக்தனாக்கி அருளும் பரம கருணாமூர்த்தி.

150) कपाली—கபாலீ—

உபாஸகர்களுடைய ஸ்வகுரு, பரமகுரு பரமேஷ்டிகுரு, பராபரகுரு, ஜகத்குரு, சர்யானந்தநாதர், ஆதிநாதர், என்றெல்லாம் பலபடியாக மூர்த்தங் கொண்டு, ஸஹஸ்ரார மத்தியில் அவர்கள் த்யானம் செய்யும் குரு ஸ்வரூபத்தில் தோன்றி அருளி, அவர்கள் உய்யும் மார்க்க தர்சியாக உபதேச வாயிலாக அவர்களை ஆட்கொண்டு, கடைத்தேறவைக்கும் பரமாத்ம ஸ்வரூபினீ.*

151) कञ्जलस्थिता—கஜ்ஜலஸ்திதா—

பரோபகார சிந்தாமணியான மேக ஜாலங்களில் ஊடுருவிப் பாய்ந்துகொண்டு பாத்ராபாத்ரம் பார்க்காமல் எல்லா ஜீவர்களுக்குமாக அம்ருதமயமான சுத்த ஜலத்தை ஏராளமாகப் பூமியில் பரவிப் பொழிந்து அருளும் பெருவள்ளலான பர்ஜன்ய மூர்த்தி.

152) कपालमालाजयदा—கபாலமாலாஜயதா—

3

முண்ட மாலையைத் தரிப்பதன் வ்யாஜமாக மாத்ருகா மண்டலத்தைத் தனக்கு உகந்த கண்டாபரணமாகத் தரித்து அருளியமையை உணர்ந்து ஸர்வ மாத்ருகா மயமாகவும்—அதாவது ஸர்வ மந்த்ர மயமாகவும்—ஆன தன் நிலையை உன்னித் தியானித்துக் கொண்டே செய்யும் மூல மந்த்ர ஜபத்தை ஆதாரமாகக் கொண்ட உபாஸன க்ரமத்தில் திளைத்த உபாஸகர்களின் எல்லா முயற்சிகளிலும் தடையற்ற வெற்றியை அருளும் கருணா மூர்த்தி.

*க்-சிர:-बह्वरन्धकमलम् । तस्य व्यापारम्—उपासनम्—पालयतीति कपाली ॥

153) कपालजपतोषिणी—कपालजपतोषिणी

ப்ரஹ்ம ரந்த்ர கமலத்தில் வீற்றிருக்கும் குருவின் ஸ்வரூபத்தை த்யானித்துக் கொண்டே உபாஸகர்கள் செய்யும் மூல மந்த்ர ஜபத்தில் பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைபவள்.

154) कपालसिद्धिसंहृष्टा—कपालसिद्धिसंहृष्टा—

உபாஸகர்களின் ஸஹஸ்ராரப் பிரதேசத்தின் மத்தியில் ஜ்யோதிர்மயமாக அமர்ந்து ஜ்ஞானானந்த ஸ்வரூபமாகப் பிரகாசிக்கும் குருநாதரின் பாதுகையினிடத்தில் அனன்ய ஸரணாகதி பாவத்துடன் ஸாதகன் செய்யும் த்யான தாரண ஜப க்ரமங்களுக்கு சீக்கிரமே ஸித்தி அருளி மகிழும் ஆனந்த மூர்த்தி.

155) कपालभोजनोद्यता—कपालभोजनोद्यता—

உபாஸகனின் ஸஹஸ்ராரப் பிரதேசத்தின் மத்தியில் ஊர்த்வ ஜ்வலனமான ஜ்யோதிர்மயமாகவும் ஜ்ஞான தேஜஸ்வினியாகப் பிரகாசிக்கும் குரு ஸ்வரூபினியாகவும் ஜ்வலித்துக்கொண்டு, ஸாதகனான ஜீவனை, கடாகாசத்திலிருந்து ப்ரஹ்ம ரந்த்ர இனாடே மேலே கிளப்பி, கபாலத்தைப் பிளந்துகொண்டு வெளிச் சென்று மஹாகாசத்தில் கலந்து மோக்ஷம் அடைய அநுக்ரஹிக்கும் கருணாமூர்த்தி.

156) कपालव्रतसंस्थाना—कपालव्रतसंस्थाना—

குண்டலினீ யோகம் அப்பியஸிக்கும் உபாஸகனுடைய முயற்சியில் தானே ஊடுருவி அதனை ஒரு வ்ரதமாகவே அநுஷ்டித்து செய்யும் ஒரு ஸாதகையாகவே நடத்தி, சீக்கிரமே அவனுக்கு முக்தி ஸித்திக்க அருளும் தயாரிதி.

157) कपाली—कपाली—

குண்டலினீ யோகம் அப்பியஸிக்கும் உபாஸகனுடைய சிரஸ்ஸில் ஸுஷும்னா நாடியின் முனையில் ஸஹஸ்ராரத்தின் மத்தியில் மாத்ருகர மணி பீடத்தின் நடுவே அந்த ஸாதகனுடைய குருமண்டல ஸ்வரூபினியாக மஹா ஜ்யோதிஸ்ஸுடன் ஆவிர்ப்பவித்து, அவனுடைய த்யானத்தை வீர்யவத்தாக ஆக்கி, அவனுக்கு ஸமாதி நிலைக்கச் செய்து, உடனே அவனை ஒரு பெரும் ஆனந்தநாதனாக ஆக்கி சீக்கிரமே அவன் ஜீவன் முக்தனாக அநுக்ரஹிக்கும் க்ருபைக் கடல்.

158) कमलालया—कमलालया—

மூலாதாராதி ஸஹஸ்ரார பர்யந்தமான தளங்களில் உள்ள அகுலாதி குலபர்யந்தமான ஸகல கமலங்களிலும், விசேஷமாக ப்ரஹ்ம ரந்த்ர கமலத்திலும் அஸமான தேஜஸ்வினியாக அமர்ந்து, உபாஸகனுடைய அந்த அந்த க்ரந்தி கேந்த்-

ரங்களில் தன் சக்தியை அதிவேகமாக ப்ரஸரிக்கச் செய்து உடனே அவனுக்கு யோகம் பூரணமாக ஸித்திக்க அருள்பவன்.

159) கவित्वामृतसारा—கவித்வாம்ருதஸாரா—

உபாஸகனுடைய புத்தியில் அம்ருதப்ராயமான கவிதா சக்தி ப்ரஸரிக்கச் செய்து, அவனுடைய வாக்கில் அலங்காரமயமான சொற்ப்ரபந்தம் இனிக்கச் சுரந்து உலகில் நாற்றிசையிலும் ரஸஜ்ஞர்களுக்குச் சுவையான விருந்தாக நறுமணமாகப் பரவி ஸஹ்ருதய ஸமுஹத்தை மகிழ்விப்பவன்.

160) कवित्वामृतसागरा—கவித்வாம்ருதஸாகரா—

3

எல்லா சக்திகளுக்கும் உத்பத்தி ஸ்தானமாக இருப்பவளாதலால், பக்தர்-களின் புத்தி சக்தியைத் தூண்டி அவர்களை நான்கு வகைக் கவிதைகளும் பொங்கி எழும் ஸமுத்திரமாக்கி அவர்கள் வாக்கில் ஆலங்காரிகமாகவும் ரஸவத்தாகவும் ஆன பேச்சும் பாட்டும் கவிதையும் ஏராளமாகப் பிரவஹித்து எல்லோரையும் இன்புறுத்தி மகிழ் அநுக்கிரஹிக்கும் கருணமூர்த்தி.

161) कवित्वसिद्धिर्हृष्टा—கவித்வஸித்திஸம்ஹ்ருஷ்டா—

3 4

தன் பக்தர்கள், ப்ரேம பக்தியுடன் செய்யப்படும் மந்த்ரோபாஸனத்தின் விளைவாக, அபார கவிதா சக்திப் பெருக்கினால் பல வகைத்தான சப்த சித்ரம், அர்த்த வாச்ய சித்திரம் ஆகிய அழகுசுள் பொலிந்த ஆலங்காரிகமான காவ்யங்கள் பல புனைந்து ஸஹ்ருதய ரஸிகர்களை மகிழ்விப்பதைக் கண்டு களித்தருளும் ப்ரேம ஸ்வரூபினி.

162) कवित्वादानकारिणी—கவித்வாதானகாரினி—

3

தன் பக்தர்கள் பேசும் பேச்செல்லாம் நவரஸத் தேன் சொட்டும் அலங்கார ப்ரவாஹமான இன்னிசையாகக் கேட்பவர்கள் காதில் அம்ருத ப்ராயமான கவிதையாக விழும்படி ஆக்கி அருளும் பெரு வள்ளல்.

163) कविपूज्या—கவிபூஜ்யா—

நாரத வஸிஷ்ட வாமதேவாதி மஹோந்நதமான மஹர்ஷிகளாலும் கால-பைரவாதி மஹாயோகிகளாலும் ஸனகாதி மஹாஜ்ஞானிகளாலும் காளிதாஸாதி மஹாகவிகளாலும் விதிமுறைப்படி ப்ரேம பூர்ணமான மந்த்ரோபாஸன மார்க்கத்-தில் ஆரதிக்கப்படுபவன்.

164) कविगतिः—कविकृतिः—
3

உலகில் சிறந்த புத்திசாலிகளால் மஹோந்தமான கவிதா சக்தி அடையும் நோக்கத்துடன் சரணமடையப்படும் பராசக்தி.

165) कविरूपा—कविरूपा—

புத்தி சக்தியின் மலர்ச்சியை உலகில் மஹோந்தமான சக்தி ப்ரபாவம் என்னும்படியாக, கவித்வமே தன் இயல்பாகி, அங்ஙனமே உத்தம கவிகளே தன் வ்யக்த ஸ்வரூபங்களில் ஒன்றாகக் கொண்டு புத்திசாலிகளை மகிழ்வித்தருள்பவள்.

166) कविप्रिया—कविप्रिया—

மஹோந்தமான கவிகள் மீதும் அவர்கள் புணையும் கவிதைகள் மீதும் அளவு கடந்த ப்ரீதி கொண்டு அநுக்ரஹிப்பவள்.

कविब्रह्मानन्दरूपा कवित्वव्रततोषिता ।

कविमानससंस्थाना कविवाञ्छाप्रपूरिणी ॥ ३३ ॥

कविः कण्ठस्थिता कं ह्रीं कं कं कं कविपूर्तिदा ।

कज्जला कज्जलादानमानसा कज्जलप्रिया ॥ ३४ ॥

कपाली कज्जलसमा कज्जलेशप्रपूजिता ।

कज्जलार्णवमध्यस्था कज्जलानन्दरूपिणी ॥ ३५ ॥

कज्जलप्रियसन्तुष्टा कज्जलप्रियतोषिणी ।

कपालमालाभरणा कपालकरभूषणा ॥ ३६ ॥

கவிப்ரஹ்மானந்தரூபா கவித்வவ்ரததோஷிதா ।
3 3

கவிமானஸஸம்ஸ்தானா கவிவாஞ்சாப்ரபூரிணீ ॥ 33 ॥
2 2

கவி: கண்டஸ்திதா கம் ஹீம் கம் கம் கம் கவிபூர்த்திதா ।
2 2 3

கஜ்ஜலா கஜ்ஜலாதானமானஸா கஜ்ஜலப்ரியா ॥ 34 ॥
3

கபாலீ கஜ்ஜலஸமா கஜ்ஜலேஸப்ரபூஜிதா ।

கஜ்ஜலார்ணவமத்யஸ்தா கஜ்ஜலானந்தரூபிணீ ॥ 35 ॥
4 4 3

கஜ்ஜலப்ரியஸந்துஷ்டா கஜ்ஜலப்ரியதோஷிணீ ।

கபாலமாலாபரணா கபாலகரபூஷணா ॥ 36 ॥
4 4

167) कविब्रह्मानन्दरूपा—கவிப்ரஹ்மானந்தரூபா—

3

3

பக்தனுடைய திக்ஷண புத்தியானது மிக விரியமாகவும் அதி தேஜஸ்ஸாகவும் கொழுந்து விட்டு ஜ்வலிக்கும் நிலையில், அதனில் தன் க்ரியா சக்தியைப் ப்ரஸரிக்கச் செய்து, அவனுக்கு உடனேயே லய யோகம் எரித்தித்து அதன் வாயிலாகப் ப்ரஹ்மானந்தப் பெருக்கு ஏற்பட்டு ஸமாதி நிலை நீடித்து அவன் எல்லையற்ற நித்ய ஸுகம் அநுபவிக்க அநுக்ரஹிப்பவன்.

168) कवित्वव्रततोषिता—கவித்வவ்ரததோஷிதா—

தன்னுடைய அருளால் சிறந்த கவிதா சக்தி எரித்தித்து, மஹாகவியாக உலகில் ப்ரபாவமாக ப்ரகாசிக்கும் ஒரு புத்திசாலி தன் கவிதா சக்தியை நர ஸ்துதிக்கு விரியோகிக்காமல் பரப்ரஹ்மத்தையே பாடும் நற்பணியில் ப்ரயோகித்து மகிழும் பக்தனின் அனன்ய சரணாகதியான பக்தி ப்ரவாஹத்தை மெச்சி அவனை ஆட்கொண்டு அவனுக்கு ஜீவன் முக்தி அருளும் பெருவள்ளல்.

169) कविमानससंस्थाना—கவிமானஸஸம்ஸ்தானா—

2

அதி ஸுக்ஷ்மமான புத்தியின் அபார தேஜோவிகாஸத்தால் மஹாப்ரபாவமாகவும் பெரும் கீர்த்திமானாகவும் மகிழ்ச்சியாக வாழும் தன் பக்தனொருவனுடைய த்யானத்துக்கு ஆஸ்பதமான வ்யக்த மூர்த்தியாக அவனுடைய ஹ்ருதயத்திலேயே நித்யவாஸமாக ஸாந்நித்தியம் கொண்டு உறைந்து மகிழும் கருணைக்கடல்.

170) कविवाञ्छाप्रपूर्णि—கவிவாஞ்சாப்ரபூரிணீ—

2

உந்நதமான கவித்துவம் என்ற சிறப்பானது உலகில் தன்னுடைய அநுக்ரஹ ப்ராஸதமாக மனிதனுக்கு எரித்திப்பதாகையால், கவிகளின் மனத்தில் தோன்றும் விருப்பங்களை அவர்கள் விரும்பியவாறே பூர்த்தி செய்து அருளும் இயல்பு உடையவன்.

171) कविः—கவி:—

ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களிலும் எல்லா இடங்களிலும் எல்லாக் காலங்களிலும் சேதனசேதனமாக உள்ள எல்லா ஜீவராசிகளும் எல்லாப் பொருள்களும் உள்ளும் புறமும் உள்ள எல்லா விஷயங்களும் அறிந்த ஸர்வஜ்ஞா.

172) कण्ठस्थिता—கண்டஸ்திதா—

2

2

உபாஸகனுடைய வ்யக்த சரீரத்தில் விசுத்தி ஸ்தானத்தில், அதாவது பதினாறு ஸ்வரங்களும் கூடி இயங்கும் ஸ்தலமாகிய கண்ட ஸ்தானத்தில், தன் க்ரியா சக்தியைப் ப்ரஸரிக்கச் செய்து இனிய த்வனி (எழால்) எழுப்பி, ஜீவராசிகளுக்கு நாத இன்பத்தை விரியோகிக்க அநுக்ரஹிக்கும் க்ருபைக் கடல்.

173) कं ह्रीं—கம் ஹ்ரீம்—

மஹாகாலீ பீஜமாகிய கம் (க்), ஹ்ருல்லேகா பீஜமாகிய ஹ்ரீம் (ஹ்ரீ) இவ்வி-
ரண்டும் சேர்ந்து உண்டான “கம்-ஹ்ரீம்” (க்ஹ்ரீ) என்ற இந்த இரு பீஜக்கூட்டில்
தன் க்ரியா சக்தியை விசேஷமாக ப்ரஸரிக்கச் செய்து அதனை ப்ரேம த்யானத்-
துடன் ஜபித்து உபாஸிக்கும் தன் பக்தனுக்கு ப்ரஹ்மானந்தமும் ஜீவன் முக்தியும்
அருள்பவள்.

174) कं कं कं—கம் கம் கம்—

நித்ய ஸுகத்தை ஸுசிப்பதும், அதே நேரத்தில் மஹாகாலீ பீஜமாகிய
கம் (க்) என்ற பீஜத்தின் முக்கூட்டான அமைப்பை (கம் கம் கம் க் க் க்) (இச்சா,
க்ரியா, ஜ்ஞான ஸக்திகளின் கூட்டமைப்பாக) ப்ரேம த்யானத்துடன் ஜபித்து
உபாஸிக்கும் தன் பக்தனுக்கு ஸர்வதமான ப்ரஹ்மானந்த அநுபவமும் ஜீவன்
முக்தி நிலையும் அளித்தருளும் கருணாமூர்த்தி.

175) कविपूर्त्तिदा—கவிபூர்த்திதா—

3

தன் பக்தன் தகுந்த குருவினிடம் பூர்ண க்ரம தீக்ஷை பெற்று தீவிர வித்-
யோபாஸனத்தின் பயனாக பரிபூர்த்தியான ஆத்ம ஜ்ஞானம் அடைந்து, எல்லையற்ற
ஆனந்தமும் மனஸ்ஸாந்தியும் ஸித்தித்து நித்ய ஸுகமான பதவியாகிய ஜீவன் முக்தி
பெற்றுய்ய அநுக்ரஹிக்கும் பெருவள்ளல்.

176) कञ्जला—கஜ்ஜலா—

உலகிலுள்ள எல்லா ஜலாஸயங்களிலிருந்தும் நீரைப் பெருவாரியாக எடுத்து
தன் அக்னி சக்தியால் சுத்திகரித்து (ஸம்ஸ்கரித்து) அம்ருதமயமான சுத்த
ஜலத்தை ஏராளமாக வர்ஷித்து ஜீவ ஸமுஹங்களுக்கெல்லாம் பேருபகாரம் செய்-
யும் மேகஜாலங்களாக ஆவிர்ப்பவித்து தன் ப்ரஜைகளாகிய ஜீவ வர்க்கங்களைப் பரி-
பாலித்து அருளும் பரம கருணாமூர்த்தியான ஜகன்மாதா.

177) कञ्जलादानमानसा—கஜ்ஜலாதானமானஸா—

3

தன் குழந்தைகளாகிய ஜீவராசிகளின் தாபங்களைப் போக்க அவ்வப்போது
உடனுக்குடன் மேக ஜாலங்களின் உருவமெடுப்பதிலேயே கண்ணும் கருத்துமாக
இருக்கும் தாய்மைப் பொறுப்பு கொண்ட தயாநிதி.

178) कञ्जलप्रिया—கஜ்ஜலப்ரியா—

எத்தனையோ நிலைகளிலும் உருவங்களிலும் ஜீவர்களுக்குத் தான் உபகரிக்க
முடியுமாயினும் மேகம் செய்யும் உபகார முறையே ஜீவர்களுக்குப் பேருதவியாக
இருப்பதால் ப்ரஜன்ய ரூபத்திலேயே ஆவிர்ப்பவித்து உதவுவதில் பெரிதும் உவகை
கொண்டவள்.

179) कपाली—கபாலி—

தன் வித்யா க்ரமத்தில் ஸ்வைரமாக ஈடுபட்டு குண்டலினீ யோகத்தால் ப்ரஹ்ம ரந்த்ரம் அடைந்து அங்கு தீவிரமாக முயன்று முயன்று முன்னேறிவரும் யோகினிகளின் ப்ரயாஸைகளை ஆதரித்து, மேலும் ஊக்குவித்து, அவர்கள் ப்ரயத்-தனங்களை ஸபலமாக்கி சீக்கிரமே பூர்ணபலமாகிய ஆனந்தம் அளித்து அவர்களை ஜீவன் முக்தர்களாக்கும் பரம க்ருபாநிதியாகிய குருமூர்த்தி.

180) कञ्जलसमा—கஜ்ஜலஸமா—

நேத்ராஞ்ஜனமாகிய மையைப் போன்று கரிய சாயல் படைத்து—அதாவது ஸாமான்யமான புத்தி சக்தி உள்ள யாவராலும் எளிதில் உணரமுடியாதவளா-யினும்—நீருண்ட கரிய சாயல் கொண்ட மேகத்தின் உருவத்தில் ஆவிர்ப்பவித்து ஜீவர்களுக்கு அத்யாவசியகமான, அம்ருதப்ராயமான, தெள்ளிய சுத்த ஜலத்தை, வரையாது ஏராளமான அளவில், மழையாகப் பொழிந்து அருளும் க்ருபைக்கடல்.

181) कञ्जलेशप्रपूजिता—கஜ்ஜலேஸப்ரபூஜிதா—

காலீ சக்ரத்தில் ப்ரதிஷ்டையாகியுள்ள பரிவார தேவதைகளுள் ஒருவரும், தேவர்களின் தலைவரும் (அதாவது மஹாபுண்யசாலிகளும், மஹாஜ்ஞானிகளும்-மஹா தேஜஸ்விகளும், மஹா ஆனந்த மூர்த்திகளும், வரங் கொடுக்க வல்லவர்களும் ஆன மஹாயோகீசுவரர்களான தேவர்களின் தலைவர்), பர்ஜன்ய ராஜரை வாஹன, மாகக் கொண்டவரும், உத்தமமான யோகீசுவரர்களுள் ஒருவரும் ஆன தேவேந்த்ர-னா ல் வித்யா க்ரம பத்ததி ப்ரகாரம், த்ருட பக்தியுடனும் பூர்ண ஸ்ரத்தையுடனும் விசேஷமாக ஆராதிக்கப்படுபவள்.

182) कञ्जलार्णवमध्यस्था—கஜ்ஜலார்ணவமத்யஸ்தா—

மேகக் கூட்டங்களின் மத்தியில் உறைந்தருளும் கருணைக்கடல்—அதாவது மேக ஜால ஸ்வரூபினீ.

183) कञ्जलानन्दरूपिणी—கஜ்ஜலானந்தரூபினீ—

தான் மேக ஜால ஸ்வரூபத்தில் ஆவிர்ப்பவித்து தன் குழந்தைகளாகிய ஜீவ-ராசிகளுக்கு உபகரிப்பதில் பேருவகை கொண்டு பூரிப்பவள்.

184) कञ्जलप्रियसन्तुष्टा—கஜ்ஜலப்ரியஸந்துஷ்டா—

உத்தம யோகீஸ்வரனான தேவேந்த்ரனுடைய உபசார வரிவஸ்யா க்ரமங்-களைப் பரம த்ருப்தியுடன் ஏற்று மகிழ்பவள்.

185) कज्जलप्रियतोषिणी—கஜ்ஜலப்ரியதோஷிணி—

யோகியர்களுள் பரம ஸ்ரேஷ்டனான தேவேந்த்ரனுடைய மிகச் சிறப்பான ஆராதன க்ரமங்களை ஏற்று அவனுக்கும் அவனைச் சார்ந்த எல்லாத் தேவர்களுக்கும் வேண்டிய வரங்கள் அளித்து மகிழ்விப்பவள்.

186) कपालमालाभरणा—கபாலமாலாபரண—

யோகியர்களின் சிரஸ்ஸுகளைக் கோத்த மாலையையே தனக்கு உகந்த ஆபரணமாகக் கழுத்தில் அணிந்து மகிழ்பவள்—அதாவது அவர்களுடைய ப்ரஹ்ம ரந்த்ர ஸ்தானத்தில் தானே குரு ஸ்வரூபினியாக அமர்ந்து அந்த யோகிகளை ஆட்-கொண்டருளியமையின் சின்னமாக தன் கண்ட தேசத்தின் அணிகலனாக அவர்-களையே தன் வ்யக்தியின் அலங்கரணமாகத் தன் விசுத்தி ஸ்தானத்தில் தரித்து மகிழ்பவள்;—அதன் மூலமாக யோகியர் ஸமுஹத்தை மகிழ்விப்பவள்—என்பது தாத்பர்யம்.

187) कपालकरभूषणा—கபாலகரபூஷண—

யோகியர்களின் ஸஹஸ்ரார பீடமாகிய சிரஸ்ஸுகளைக் கோத்த மாலையைத் தன் கழுத்தில் அணிந்தும், அவர்களின் கரங்களாலான மேகலையைத் தன் கடி ப்ரதேசத்தில் அணிந்தும்—அதாவது, ஜ்ஞானேந்த்ரியங்களின் சின்னமாக சிரஸ்ஸு-களின் மாலையையும், கர்மேந்த்ரியங்களின் சின்னமாகக் கரங்களின் மாலையையும் அணிந்து—மகிழ்பவள்.

कपाली करभूषाढ्या कपालचक्रमण्डिता ।

कपालकोटिनिलया कपालदुर्गकारिणी ॥ ३७ ॥

कपालगिरिसंस्थाना कपालचक्रवासिनी ।

कपालपात्रसन्तुष्टा कपालार्घ्यपरायणा ॥ ३८ ॥

कपालार्घ्यप्रियप्राणा कपालार्घ्यवरप्रदा ।

कपालचक्ररूपा च कपालरूपमात्रगा ॥ ३९ ॥

कदली कदलीरूपा कदलीवनवासिनी ।

कदलीपुष्पसम्प्रीता कदलीफलमानसा ॥ ४० ॥

कपाली करभूषा⁴ढ्या⁴ कपाल⁴चक्र³मण्डिता ।

कपाल³கோடி³நிலயா கபால³துர்க்ககாரிணி ॥ 37 ॥

கபாலகிரிஸம்ஸ்தானு கபாலசக்ரவாளினீ ।
₃ ₂

கபாலபாத்ரஸந்துஷ்டா கபாலார்க்யபராயணு ॥ 38 ॥
₄

கபாலார்க்யப்ரியப்ராணு கபாலார்க்யவரப்ரதா ।
₄ ₄ ₃

கபாலசக்ரரூபா ச கபாலரூபமாத்ரகா ॥ 39 ॥
₃

கதலீ கதலீரூபா கதலீவனவாளினீ ।
₃ ₃ ₃

கதலீபுஷ்பஸம்ப்ரீதா கதலீபலமானஸா ॥ 40 ॥
₃ ₃ ₂

188) कपाली—कपाली—

குரு மண்டலத்தின் யோக பீடமாகிய ஸஹஸ்ரார அதிஷ்டானமே குரு தத்துவத்தின் வேதிகையாக இயங்க, அதன் மத்தியில் ஸ்வகுரு முதல் சர்ய்யானந்த-நாதர் வரை உள்ள எல்லா குருமார்களின் ஸ்வரூபினியாக தானே ப்ரஹ்மரந்த்ர-ஸ்தானத்தில் அமர்ந்து, அங்கு வந்து அனன்ய ஸரணாகதியாக தன்னை ஆஸ்ரயிக்கும் உபாஸகனைக் கைதூக்கி ஆனந்த மூர்த்தியாகவும் ஜீவன் முக்தனாகவும் ஆக்கி அருளும் அபார தயாநிதி.

189) करमूषाढ्या—करपूषाढ्या—

தானே க்ரியா சக்தி ஸ்வரூபினி ஆதலால் தன் வித்யையை உபாஸிக்கும் யோகினிகளையும் தன்னைப் போல் குரு தத்துவ லக்ஷ்ய ஸ்வரூபினிகளாக ஆக்கும் கருணா த்ருஷ்டியுடன் அவர்கள் தன்னை த்யானிக்கும் க்ரமத்தில், கர்மேந்த்ரியங்-களின் சின்னமாக யோகிகளின் கரங்களைக் கோத்த மேகலையைத் தன் கடி ப்ர-தேசத்தில் அணிந்து, அவர்கள் தன்னை அந்தக் கோலத்தில் த்யானிக்க உதவும் க்ருபாநிதி.

190) कपालचक्रमण्डिता—कपालचक्रमण्डिता—

தன்னை ஆராதிக்கும் பக்தர்கள் தன் ஸகுண வ்யக்தியை த்யானிக்குங்கால் தம் தம் ப்ரஹ்மந்த்ர கமலத்தின் மத்தியில் தன்னை குருஸ்வரூபினியாக ப்ரேம-பூர்ணமாக த்யானித்து அனன்ய சரணமடையும் குண்டலினீ யோக ஸம்ப்ரதாய ப்ரகாரம் தாமும் இஷ்டதேவதையாகவே உணர்வு கொண்டு பாவனா நிஷ்டையில் தன்மய ஸ்திதி எய்தி லயித்திருக்கும் பொழுது, அவர்களை அந்நிலையிலேயே ஆட்-கொண்டு அவர்களுடைய ஸஹஸ்ராரத்தை அப்படியே தன் சக்ரமாகவே கொண்டு அவர்களுக்கு எல்லையற்ற நிலையான ப்ரஹ்மானந்தம் அளித்தருளி அவர்களை ஜீவன் முக்தர்களாக்கி அநுக்ரஹிக்கும் பரம கருணாநிதி.

191) कपालकोटिनिलया—கபாலகோடிலியா—

ப்ரேம பூர்ணமான த்யானத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் உபாஸகனுடைய ஸஹஸ்-
ராரமே தன்னுடைய சக்ரமாக இயங்க, அதனில் உள்ள ஒவ்வொரு முனைப்பான
ஸ்தலத்திலும்—அதாவது ஒவ்வொரு பரிவார தேவதா ஸ்தானத்திலும், அதே
போல் பிந்து ஸ்தானத்திலும், அங்ஙனமே சக்ரத்தின் பூபுரத்தில் அக்ர கோடி
ஸ்தானத்திலும்—அதாவது சக்ர ப்ரவேச ஸ்தலத்தில், வித்யா குருவாகிய கால-
பைரவீ - கால பைரவர் ஸ்தானத்திலும், அந்த அந்த தேவதா ரூபமாகவே தான்
ஆவிர்ப்பவித்து, பக்தனுடைய அந்தர்யாகத்தில் வரிசை க்ரமமாக உபாஸகனால்
மானஸிகமாக நிகழ்த்தப் பெறும் எல்லா விசேஷ உபசாரங்களையும் அப்படியே
தான் ஏற்று மகிழும் விஸ்வரூபினீ.

192) कपालदुर्गकारिणी—கபாலதுர்க்ககாரினீ—

3 3 3

பக்தன் அனன்ய சரணமடைந்து இஷ்ட தேவதையை ப்ரேம பூர்ணமாக
த்யானித்துக் கொண்டே தன்மயமான லயம் அடைய ப்ரயத்தனம் செய்து கொண்-
டிருக்கையில், அரிஷ்ட்வர்க்கங்களாகிய கொடிய ராக்ஷஸர்கள் வந்து மோதி பாத-
கம் செய்ய வரக்கூடாதபடி தன் கட்கத்தால் சத்ருக்கள் கிட்ட நெருங்கவொண்-
னாதபடி தடுத்து, ஸாதகனுடைய உபாஸன ப்ரயாஸைகளைக் காத்தருளும் ஜகன்-
மாதா.

193) कपालगिरिसंस्थाना—கபாலகிரிஸம்ஸ்தானா—

3 3

ஸாதகன் சக்ர - மேரு ஆராதனத்தில் பூபுரத்திலிருந்து உபாஸன பத்ததி
ப்ரகாரம் வரிவஸ்யா க்ரமங்களினூடே ஒவ்வொரு தளமாகக் கடந்து கடந்து
வழிபாடுகள் செய்து கொண்டே மேலும் மேலும் பிந்து ஸ்தானத்தை நோக்கி
முன்னேறிக் கொண்டே போய்க் கொண்டிருக்கையில், அந்த அந்த ஸ்தானத்திற்-
குரிய பரிவார தேவதையாகவே தான் ஆவிர்ப்பவித்து அவனுடைய வழிபாட்டு
க்ரமங்களை ஆதரித்து, அவன் நிகழ்த்தும் முறைகளை அப்படியே மனமுவந்து
த்ருப்தியாக ஏற்று, அவனை ஆட்கொண்டு அவனுக்கு நித்யானந்தம் அளித்து,
அவனை ஜீவன் முக்தனாக ஆக்கி அருளும் கருணைக்கடல்.

194) कपालचक्रवासिनी—கபாலசக்ரவாஸினீ—

ஸாதகனுடைய ஸஹஸ்ரார கமலமே சக்ரமாக இயங்க அதனில் அவன்
தன்னை மானஸிகமாக ப்ரதிஷ்டை செய்து, த்யான - பாவனா பூர்வமாக ஆராதிக்க,
தானே அதனில் பூர்ண ஸாந்தித்தியமாக அமர்ந்து, அவனுடைய அந்த அந்தர்யாக
ஆராதன க்ரமத்தை அப்படியே ஏற்று மகிழ்பவன்.

195) कपालपात्रसन्तुष्टा—கபாலபாத்ரஸந்துஷ்டா—

ஸகுண ப்ரஹ்மத்தின் வ்யக்த மூர்த்தி எதுவாயினும் ஏதேனும் ஒரு தேவதையை உபாஸிக்கும் தருதியானது த்ருட பக்தியாலும் அனன்ய சரணபாவத்-தாலும் மட்டுமே ஏற்படுமாதலால் அந்த இரு பண்புகள் பூரணமாக ஸித்திக்கப் பெற்ற ஓர் ஆர்வமுள்ள ஸாதகனுடைய ஊக்கமான உபாஸன ப்ரயாஸைகளை ஆதரித்து, அவனுடைய ஆராதன க்ரமங்களை அப்படியே த்ருப்தியாக ஏற்று மகிழ்-பவள்.

196) कपालार्घ्यपरायणा—கபாலார்க்யபராயணா—

4

ஸஹஸ்ரார கமலமே சக்ரமாக இயங்க, அதனில் அந்த அந்த ஸ்தானத்தில் வீற்றிருக்கும் அந்த அந்த தேவதைக்கு அர்க்ய பாத்யாதி உபசார வரிவஸ்யா க்ரமத்தில் மானஸிகமாக அர்ப்பணிக்கப்படும் பூஜா த்ரவ்யங்களை பக்தனின் அன்புக் காணிக்கையாக ஏற்று மகிழ்பவள்.

197) कपालार्घ्यप्रियाणा—கபாலார்க்யப்ரியப்ராணா—

4

ஸஹஸ்ரார கமலமே சக்ரமாக இயங்க, அதனில் அமர்ந்துள்ள அந்த அந்த பரிவார தேவதைகளுக்கு ஸமர்ப்பிக்கப்படும் பூஜா த்ரவ்யங்களைத் தன் உயிருக்கு உயிராய் ஏற்று, அதன் வாயிலாக பக்தனுக்கு ஆனந்தமும் ஜீவன் முக்தியும் அளித்து மகிழ்பவள்.

198) कपालार्घ्यवरप्रदा—கபாலார்க்யவரப்ரதா—

4

3

அந்தர்யாக பத்தியில் ஸாதகன் தன் ஸஹஸ்ரார கமலத்தையே சக்ரமாகக் கொண்டு, பூபுராதி பிந்த்வந்த க்ரமமாக ப்ரதிஷ்டையாகியிருக்கும் எல்லாப் பரிவார தேவதைகளுக்கும் ஸமர்ப்பிக்கப்படும் எல்லா உபசாரப் பொருள்களையும் அன்பின் காணிக்கையாக ஏற்று, பக்தனுக்குப் புனராவ்ருத்தி ரஹித ரூபமான ஜீவன் முக்தி-யும் ஆனந்தமும் அநுக்ரஹித்து மகிழும் பெருவள்ளல்.

199) कपालचक्ररूपा—கபாலசக்ரரூபா—

ஸஹஸ்ரார கமலமே சக்ரமாக இயங்க, ஸாதகன் தன் சிரஸ்ஸிலேயே சக்ர-மேரு-பீடநாயக-பீடசக்தி தேவதைகளின் ஸ்தானத்தை உணர்ந்து அவ்விடத்-திலேயே ப்ரேம பக்தியுடன் அந்தர்யாக பத்தி ப்ரகாரம் ஆராதன க்ரமங்களை ஸ்ரத்தையுடன் மானஸிகமாக நிகழ்த்தத் தொடங்கும் போதே அவனுடைய ஸஹஸ்ராரத்திலேயே தான் பூர்ண ஸாந்நித்தியம் கொண்டு அவனுடைய ஸபர்ய்யா க்ரமங்களை அப்படியே ஏற்று மகிழ்பவள். ஆக ஸாதகனின் ஸஹஸ்ராரமே சக்ரம்

என்றும், ஆஜ்ஞா ஸ்தானத்துக்கு மேலான ஒன்பது உபாதி ஸ்தானங்களே பீட-நாயக-பீடசக்திகளின் தேவதைகளின் ஸ்தானம் என்றும் இந்த நாமம் வலியுறுத்-துகிறது.

200) கபாலரூபமாநா—கபாலரூபமாநா—

3

ஸாதகனின் ஸஹஸ்ராரமே சக்ரமாக இயங்க, அந்த முறையில் அந்தர்யாக பத்ததி ப்ரகாரம் ஆராதனை செய்வதற்கு வேறொரு புறப்பொருள் தேவைப் படா-மல், அவனுடைய சிரஸ்ஸிலேயே தன் பூர்ண ஸாந்நித்தியம் கொண்டு, ப்ரேமை-யுடன் அவன் நிகழ்த்தும் மானஸிக ஸபர்ய்யா க்ரமங்கள் அனைத்தையும் அப்படியே மனம் நிறைந்த த்ருப்தியுடன் ஏற்று மகிழ்பவன்.

201) கதலி—கதலி—

3

இந்த ப்ரபஞ்சத்தில் உள்ள எல்லாப் பொருள்களிலும் தானே வ்யாபித்-திருப்பினும், குறிப்பாக சில பொருள்களிலே விசேஷ விருப்பத்துடன் ஸாந்நித்தி-யம் கொள்கிறான், தேவி தக்ஷிண காலிகை. அந்த வகையில், வாழை மரத்திலும் அதன் பல பாகங்களிலும் பெரிதும் உகப்புடன் உறைபவன்.

202) கதலிரூபா—கதலிரூபா—

3

பக்தர்கள் தன்னை வழிபடுகையில் பசும் வாழை மரத்தில் தன்னை ஆவாஹனம் செய்து வழிபட்டால் மிக்க உவகையுடன் பூரித்து அவர்கள் நிகழ்த்-தும் ஆராதன க்ரமத்தை அப்படியே ஏற்று மகிழ்பவன்.

203) கதலிவனவாஸினி—கதலிவனவாஸினி—

3

வாழைத் தோட்டத்தில் உறைவதில் அதிக விருப்பம் கொண்டவளாதலால் ஒரு தோட்டத்தையே மொத்தமாக வழிபட்டு அதனில் தன்னை ஆராதிக்கும் பக்தனை உடனே ஆட்கொண்டு அநுக்ரஹிப்பவன்.

204) கதலிபுஷ்பசம்ப்ரிதா—கதலிபுஷ்பஸம்ப்ரிதா—

3

உலகத்தில் எத்தனையோ விதம் விதமான புஷ்பங்கள் மலர்ந்து சொரிந்-தாலும் ஒரு சில புஷ்பங்களில் மட்டுமே மகிழ்ச்சி கொள்கிறான் தேவி தக்ஷிண காலிகை; அந்த வகையில், வாழைப்பூவில் அதிக விருப்பம் கொண்டவளாதலால் அர்ச்சனையிலும் மாலை அலங்காரங்களிலும், ஹோம ஆஹுதிகளிலும் நைவேத்யப் பொருள்களிலும் விசேஷமாக வாழைப் பூவைச் சேர்த்து அர்ப்பணித்தால் பெரிதும் மகிழ்பவன்.

205) கதலிஹோமஸந்துஷ்டா—கதலீபலமானஸா—

3 2

வாழைப்பழத்தில் அதிகம் விருப்பம் கொண்டவளாதலால் விசேஷமாக வாழைப்பழங்களை—பலவகை வாழைப்பழங்களை—வைத்துக்கொள்ளும் ஹோம ஆஹுதிகளிலும் ஏராளமாக அர்ப்பணித்தால் பெரிதும் மகிழ்பவள்.

கதலிஹோமஸந்துஷ்டா கதலிதர்ஸனோத்தா ।

கதலிபலமானஸா கதலிபலமானஸா ॥ 41 ॥

கதம்பபுஷ்பநிலயா கதம்பவனமத்யகா ।

கதம்பகுசுமாமோதா கதம்பவனதோஷினி ॥ 42 ॥

கதம்பபுஷ்பசம்மூலயா கதம்பபுஷ்பஹோமதா ।

கதம்பபுஷ்பமத்யகா கதம்பபலபோஜினி ॥ 43 ॥

கதம்பகானநான்தஸ்தா கதம்பாசலவாஸினி ।

கதம்பா கதம்பாராத்யா கதம்பாசலவாஸினி ॥ 44 ॥

கதலீஹோமஸந்துஷ்டா கதலீதர்ஸனோத்தா ।

கதலீபலமானஸா கதலீபலமானஸா ॥ 41 ॥

கதம்பபுஷ்பநிலயா கதம்பவனமத்யகா ।

கதம்பகுசுமாமோதா கதம்பவனதோஷினி ॥ 42 ॥

கதம்பபுஷ்பசம்மூலயா கதம்பபுஷ்பஹோமதா ।

கதம்பபுஷ்பமத்யகா கதம்பபலபோஜினி ॥ 43 ॥

கதம்பகானநான்தஸ்தா கதம்பாசலவாஸினி ।

கதம்பா கதம்பாராத்யா கதம்பாசலவாஸினி ॥ 44 ॥

206) கதலிஹோமஸந்துஷ்டா—கதலீஹோமஸந்துஷ்டா—

3

ஹோம ஆஹுதிகளில் விசேஷமாக, அதிக ஸங்க்யையில் பலவகை வாழைப் பழங்களையும் வாழைப் பூக்களையும், அர்ப்பணித்தால் பேருவகை கொண்டு அருள் மழை பொழிபவள்.

207) कदलीदशनोद्यता—கதலீதர்ஸனோத்யதா—
3 3 3

வாழை மரத்தில் அதிகம் விருப்பம் கொண்டவளாதலால் தன்னை வாழை மரத்தில் அல்லது வாழைத் தோட்டத்தில் ஆவாஹனம் செய்து ப்ரேமையுடன் வழிபட்டால் அந்த மரத்திலும் அந்தத் தோட்டத்திலும் பூர்ண ஸாந்ரித்தியம் கொண்டு பக்தர்களுக்கு அந்ரிஸையிலேயே ஆனந்த தர்ஸனம் அளித்து அநுக்ரஹிப்பவள்.

208) कदलीगर्भमध्यस्था—கதலீகர்ப்பமத்யஸ்தா—
3 3 3 4 4 2

வாழை மரத்தின் தண்டின் உட்புற மத்திய பாகத்தில் (அடிக்கிழங்கில்) மிக விருப்பமொடு உறைந்து அருள்பவள்.

209) कदलीवनसुन्दरी—கதலீவனஸுந்தரீ—
3 3

வாழைத்தோட்டத்தினூடே லீலா விநோதமாக நாற்புறமும் சுழன்று சுழன்று ஆடி விளையாடி மகிழும் பேரழகியான இளம் அணங்கின் உருவத்தினள்.

210) कदम्बपुष्पनिलया—கதம்பபுஷ்பநிலயா—
3 3

கதம்ப புஷ்பத்தில் மிக்க விருப்பம் கொண்டு அதனில் உறைந்து மகிழ்பவள்.

211) कदम्बवनमध्यगा—கதம்பவனமத்யகா—
3 3 4 3

கதம்ப புஷ்ப மரங்கள் ஏராளமாக அடர்ந்து வளர்ந்திருக்கும் தோட்டத்தின் நடுவே கோலாஹலமாக ஆடி விளையாடி மகிழ்பவள்.

212) कदम्बकुसुमामोदा—கதம்பகுஸுமாமோதா—
3 3 3

பக்தன் தன் ஆராதன க்ரமத்தில் அர்ச்சனை, மாலை, அலங்காரம், முதலான க்ரமங்களில் கதம்ப புஷ்பங்களை ஏராளமாகச் சேர்த்து நிகழ்த்தும் வழிபாட்டை மிக உகப்பாக ஏற்று மகிழ்பவள்.

213) कदम्बवनतोषिणी—கதம்பவனதோஷிணீ—
3

கதம்ப புஷ்ப மரங்கள் வளமாக மலிந்து வளர்ந்துள்ள தோட்டத்தில் பூர்ண ஸாந்ரித்தியம் கொண்டு அந்த தோட்டத்திலே தன்னை ஆவாஹனம் செய்து வழிபடும் பக்தனை ஆட்கொண்டு அருள்பவள்.

214) कदम्बपुष्पसम्पूज्या—கதம்பபுஷ்பஸம்பூஜ்யா—

3 3

தன்னையும் தன் பரிவார தேவதைகளையும் கதம்ப புஷ்பங்களால் அர்ச்சனை அலங்காரங்கள் செய்து வழிபடும் பக்தனை ஆட்கொண்டு அநுக்ரஹிக்கும் கருணை மூர்த்தி.

215) कदम्बपुष्पहोमदा—கதம்பபுஷ்பஹோமதா—

3 3 3

தன் வித்யையின் உபாஸனா க்ரமங்களில் ஹோமங்கள் செய்யும் போது கதம்ப புஷ்பங்களை ஆஹுதி பண்ணி வழிபடும் பக்தன் கோரிய வரங்களை வரையாது வழங்கி அநுக்ரஹிக்கும் பெருவள்ளல்.

216) कदम्बपुष्पमध्यस्था—கதம்பபுஷ்பமத்யஸ்தா—

3 3 4 2

பக்தன் தன்னை வழிபடுங்கால் தன் ஆராதன க்ரமங்களில் ஆவாஹனம் செய்வதற்குப் பயன்படுத்தும் பொருள்களில், சக்ரம், மேரு, படம், விக்ரஹம், முதலானவற்றிற்கு மாற்றாக கதம்ப புஷ்பச் செண்டு தயாரித்து அதனில் தன்னை ஆவாஹனம் செய்து பூஜித்தால் தனக்குப் பெரிதும் மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டு அவனை மனமாற அநுக்ரஹிப்பவன்.

217) कदम्बफलभोजिनी—கதம்பபலபோஜினி—

3 3 2 4

கதம்ப வ்ருக்ஷத்தின் பழத்தை விரும்பி உண்டு களிப்பவள்.

218) कदम्बकाननान्तस्था—கதம்பகானனாந்தஸ்தா—

3 3 2

கதம்ப வ்ருக்ஷங்கள் வளமாக அடர்ந்து வளர்ந்து ஒரு பெரும் காடாகப் பெருகியிருக்கையிலே அதன் மத்தி என்றோ ஓரம் என்றோ வரம்பு என்றோ இல்லாமல் அதன் ஒவ்வொரு மரத்தினுள்ளும் பூர்ண ஸாந்தித்தியம் கொண்டு அக்காட்டினையே தனக்குகந்த உருவமாகக் கொண்டு அதனிலேயே தன்னை ஆவாஹனம் செய்து வழிபடும் பக்தனை ஆட்கொண்டு அருள்பவள்.

219) कदम्बाचलवासिनी—கதம்பாசலவாஸினி—

3 3

கதம்ப வ்ருக்ஷங்கள் சாரல் முழுவதும் ஏராளமாக வளர்ந்து பரவி, பெருங் காடாகப் பெருகி, கதம்ப மலை என்னும்படி நெருக்கமாக அடர்ந்துள்ள ஒரு மலையில் தன்னை ஆவாஹனம் செய்து வழிபடுவதில் பேருவகை பூண்டவள்.

220) कक्षपा—கக்ஷபா—

தன் குழந்தைகளுக்கு பலவகையான நெருக்கடியான இக்கட்டுகள் நேரும்போது அவர்களுடைய கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்யும் பொருட்டு பலவகை ஐந்துக்-

களாக ஆவிர்ப்பலித்து அவர்களை ரக்ஷிக்கும் வகையில் தேவைப்பட்ட ஸந்தர்ப்பத்தில் ஓர் ஆமையாகவும் தோன்றிக் காத்தருள்பவன். அதாவது, ஆவாஹனம் செய்யப்பட்ட பொருளை தேவியாக, அதாவது ப்ரத்யக்ஷமான காலீ ஸ்வரூபமாகக் கொண்டு ஸாதகன் ஆரதிக்குங்கால் அந்தப் பொருளில் தேவியையும் (அதாவது பரமாத்மாவையும்) பக்தனையும் (அதாவது ஜீவாத்மாவையும்) தாங்கிக் கொடுக்கும் கூர்ம பீட நாயக-பீட சக்தி தேவதைகளாகவும், அதாவது தானே கூர்ம ஸ்வரூபினியாக ஸாந்தித்தியமாக இருந்து இயங்கி, அவன் ஆராதனத்தை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்பவன்.

221) कक्षपाराध्या—कक्षपाराध्या—

4

தன்னுடைய பரிவார தேவதைகளை வரிசை க்ரமமாகவும், முறையாகவும் ஆரதிப்பது எவ்வளவு முக்கியமோ அந்த அளவுக்குக் கூர்மபீட நாயக-பீட சக்தி தேவதைகளையும் முறைப்படி ஆரதிப்பது அத்யவச்யமானது என்ற காரணத்தால், பூஜை நிகழுங்கால் தானே ஆதாரமாக கூர்மமாகவும் ஸாந்தித்தியமாக இருந்து கொண்டு ஆராதனையை நிறைவாக்கிக் கொடுத்து அருளும் ஸௌலப்யமூர்த்தி.

222) कक्षपासनसंस्थिता—कक्षपासनसंस्थिता—

2

சக்ரம், மேரு, படம், விக்ரஹம் முதலிய ஆவாஹ்யமான பொருள்களில் ஸாந்தித்தியம் கொள்வது போல். கூர்ம பீடமாகிய ஆஸனத்திலும் பூர்ண ஸாந்தித்தியம் கொண்டு, பக்தனுடைய ப்ரேம பூர்ணமான ஆராதனத்தை மனமுவந்து ஏற்று அருள்பவன்.

कर्णपूरा कर्णनासा कर्णाढ्या कालभैरवी ।

कलप्रीता कलहदा कलहा कलहातुरा ॥ ४५ ॥

कर्णयक्षी कर्णवार्त्ता कथिनी कर्णसुन्दरी ।

कर्णपिशाचिनी कर्णमञ्जरी कपिकक्षदा ॥ ४६ ॥

कविकक्षविरूपाढ्या कविकक्षस्वरूपिणी ।

कस्तूरीमृगसंस्थाना कस्तूरीमृगरूपिणी ॥ ४७ ॥

कस्तूरीमृगसन्तोषा कस्तूरीमृगमध्यगा ।

कस्तूरीरसनीलाङ्गी कस्तूरीगन्धतोषिता ॥ ४८ ॥

कर्णपूरा कर्णनासा कर्णान्ध्या कालபைரவீ ।

कलप्रीता कलहदा कलहदा कलहदातुरा ॥ 45 ॥

3

கர்ணயக்ஷீ கர்ணவார்த்தா கதினீ கர்ணஸுந்தரீ ।
2 3

கர்ணபிஸாசினீ கர்ணமஞ்ஜரீ கபிகக்ஷதா ॥ 46 ॥
3

கவிகக்ஷவிருபாட்யா கவிகக்ஷஸ்வருபினீ ।
4

கஸ்தூரீம்ருகஸம்ஸ்தானா கஸ்தூரீம்ருகருபினீ ॥ 47 ॥
3 2 3

கஸ்தூரீம்ருகஸந்தோஷா கஸ்தூரீம்ருகமத்யகா ।
3 3 4 3

கஸ்தூரீரஸநிலாங்கீ கஸ்தூரீகந்ததோஷிதா ॥ 48 ॥
3 3 4

223) கண்பூரா—கர்ணபூரா—

கர்ணபரணமாக இறந்த இரு யானைக் குட்டிகளை இரு காதுகளிலும் அணிந்து, அந்த சின்னத்தின் மூலமாக, யோகியின் பஞ்ச ஜ்ஞானேந்திரியங்களுக்கும் அவற்றின் விஷயங்களுக்கும் பஞ்ச தன்மத்திரங்களுக்கும் தொடர்பு அற்றுப் போன நிலையை ஸஞ்சித்து, தன் வ்யக்த ஸ்வரூபத்தை தரிசித்த அளவில் பக்தனுக்கு தெள்ளிய ஜ்ஞானமும் யோக ஸாதனையும் ஸித்திக்க அருள்பவன்.

224) கர்ணாசா—கர்ணநாஸா—

எல்லா வகை ஒலிகளிலும் லீலாவிநோதமாக ஊடாடி மகிழ்பவன்—அதாவது, ஒலி வடிவினன்.*

225) கர்ணாடியா—கர்ணாட்யா—

4

பக்தர்களின் கர்ம பாசத்தை அறுத்தெறியும் பெருவள்ளல்.

226) காலபைரவீ—காலபைரவீ—

4

ஸ்ரீமஹாகாலரின் ஜ்ஞான ஸக்தியின் வ்யக்தியாக லோக கேஷமார்த்தம் ஆவிர்ப்பவித்தருளிய மேதா ஜ்யோதிஸ் ஸ்வரூபியான ஸ்ரீகாலபைரவரின் ஸக்தியாகிய ஸ்ரீகாலபைரவீ ஸ்வரூபத்தில் தோன்றி பக்தர்களுக்கு சிக்குரமே ஆத்ம-ஜ்ஞானம் ஸித்திக்க அருளும் பரம கருணாமூர்த்தி.

227) கலபிதா—கலப்ரீதா—

மஹாமதுரமான அநாஹத நாதத்தின் ஸ்வரணனந்தத்தில் மூழ்கி நிலைத்திருக்கும் லயயோகிகளாகிய பரம ஹம்ஸர்களின் அவிச்சின்ன நிஷ்டையில் மட்டிலா மகிழ்ச்சி கொள்பவன்.

குறிப்பு:—

ஒரு யோகி தனது நிஷ்டையில் யோகபலத்தினால் உணர்ந்து அநுபவிக்கக் கூடிய நாதம் “அநாஹத நாதம்” எனப்படும். இது ஆகாயத்தினிடையே இயற்கையாகவே வாயு மண்டலத்தில் எப்பொழுதும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும். இதை, நிஷ்டையிலிருக்கும் யோகிகள் தம் யோகாபியாஸத்தில் கிரஹித்து அநுபவிக்க முடியுமே தவிர, கேவலம் ஒரு லௌகிக ஸங்கீத வித்வான் மட்டும், எவ்வளவு தான் நுட்பமான சர்வண சக்தி உள்ளவராயினும், இதைக் கேட்டு உணரமுடியாது. யோகினிகளுக்கு மட்டுமே அவரது ஸலக்ஷ்மமான சர்வணேந்த்ரிய சக்தியினால் அவர் மனதுக்குப் புலப்படக்கூடியதாகையால் இந்த அநாஹத நாதத்திற்கு “ஸலக்ஷ்மநாதம்”, “கலநாதம்” என்று வேறு பெயர்களும் உண்டு.

ஆதிசங்கரர் “ப்ரபோதஸுதாகரம்” என்ற க்ரந்தத்தில் “நாதாநுஸந்தான ப்ரகரணம்” என்ற அத்தியாயத்தில், மனிதன் முறைப்படி யோகாபியாஸம் செய்தால் தன் நிஷ்டையின் மத்தியில் அவனது வலது காதினுள் இந்த அநாஹத நாதம் ஸ்பஷ்டமாகக் கேட்கும் என்று கூறுகிறார்.

228) कलहदा—*कलहता—

3

மஹாவலிமை படைத்த சத்ருக்களாகிய காமக்ரோதாதிகள் பக்தனுடைய துர்ப்பலமான மனஸ்ஸின்மீது செலுத்தும் பலத்த தாக்குதல்களைத் தகர்த்தெறிந்து அன்பனை ரக்ஷிக்கும் அன்பு வடிவினளான ஜகன்மாதா.

229) कलहा—+कलहता—

காமக்ரோதாதிகளின் நாச வேலைகளை அழித்துப் பக்தனைக் தடுத்தாட்-
கொள்ளும் கருணைக்கடல்.

230) कलहातुरा—कलहतातुरा—

பக்தனை வருத்தும் காமக்ரோதாதிகளாகிய அரிஷ்டவர்க்கத்தின் த்வம்-
ஸத்திலேயே எப்பொழுதும் இடையறாது ஈடுபட்டு அதிலேயே கண்ணுங்கருத்து-
மாக இருப்பவள்.

231) कर्णक्षी—**कर्णयक्षी—

எல்லா தேவதைகளின் ஆராதன க்ரமங்களிலும் ப்ராண ஸக்தியாக இயங்கி
அந்த அந்த பூஜைக்குரிய பலனை வழங்கி அருளும் ஆதி பராஸக்தி.

* कलहं कामक्रोधादीनां हिंसां दाति इति ॥

+ कलं कामं हन्ति इति ॥

** यक्ष पूजायाम् ॥

232) कर्णवार्त्ता—*கர்ணவார்த்தா—

சேதனா - சேதன மயமான இந்த ப்ரபஞ்சத்தில் அடங்கியுள்ள எல்லா பூத-வர்க்கங்களிலும், தானே ஊடாடி கால பரிபாகாநுஸாரமாக, ஒவ்வொரு ஜீவனையும் அவ்வப்போது அவனவன் நிலைக்குத் தக்கபடி, மாற்றி அமைத்தருளும் ஜகன்மாதா.

233) कथिनी—**கதினீ—

2

மஹாவாக்யங்களின் பொருளானவள். அதாவது தத்துவ விமர்சனங்களுக்கு விஷயமானவள்.

234) कर्णसुन्दरी—Xகர்ணஸுந்தரீ—

3

ஒவ்வொரு பக்தனையும் செவியின் வாயிலாக கம்பீரமான த்வனிகளால் உள்ளத்தை ஊக்குவித்தும், இனிய நாதங்களால் ரஸமயமான மனதின் உணர்ச்சிகளுக்கு ஆற்றல் கொடுத்தும், அர்த்த கர்ப்பமான சப்தங்களாலும் பதங்களாலும் புத்தியின் விமர்ச சக்தியைப் பெருக்கியும், இங்ஙனம் ஆனந்தக் கடலில் மூழ்கச் செய்து மகிழ்பவள்.

235) कर्णपिशाचिनी—□கர்ணபிஷாசினீ—

மஹோந்ந்தமான ஸாக்த உபாஸகர்களின் தலைவனான குபேரனாலும் அஸாதாரணமான யோகியர்களின் தலைவனான யமனாலும் நிகழ்த்தப்படும் ஆராதன க்ரமங்களில் ஊடாடி, அந்த ப்ரயோகங்களில் தானாகவே இரண்டற உட்கலந்து அவற்றை ஏற்று மகிழ்ச்சி பொங்கி வழிய அருள் மழை பொழிபவள்.

236) कर्णमञ्जरी—★கர்ணமஞ்ஜரீ—

இந்தப் பரந்த ப்ரபஞ்ச வெளியில் அடங்கிய ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களுக்கும் தானே ஆதிஸக்தி ஆயினும் தன் அருளை வேண்டும் எந்த பக்தனையும் ஆட்கொள்ள விழையுங்கால் அவனவன் நிகழ்த்தும் ஆராதன க்ரமங்களில் தானாகவே

* पश्चादिपालनाद्देवी कृषिकर्म्मन्तकारणात् । वर्त्तनाद्वारणाद्वापि वार्त्ता सैव प्रगीयते ॥ — தேவீ புராணம்.

अस्मिन् महामोहमये कटाहे सूर्याग्निना रात्रिदिनेन्धनेन ।

मासर्तुद वीपरिमर्द्दनेन भूतानि काली पचतीति वार्त्ता ॥ மஹாபாரதம்—வனபர்வம்—யக்ஷ. ப்ராஸனம்.

** स्तोकस्त्यकथनवाक्ये कथा ॥ வாசஸ்பத்யம் 1639.

× सु (सुत रां) उन्दं (रसविलम्बानन्दं) राति (ददाति) इति सुन्दरी ॥

□ पिशाचः-प्रेते-अमरः । देवयोनिभेदे पिशाचतुल्ये यक्षगुह्यकादौ-वाचस्पत्यम् - ४३३८ । इति शक्ति-सर्वस्वत्वे उपास्यदेवतायाम् ॥ पिशाचकिन्-यक्षेश्वरे कुबेरे हेमचन्द्रः ॥

★ मञ्जू ऋच्छति पररूपम् इति मञ्जरी ॥

உட்புதுந்து ஊடாடி, அவன் மனத்தில் அந்த அந்த அவஸரத்தில் த்யான ரீதியில் உருவகப்படுத்திக் கொள்ளும் எந்த எந்த உருவத்தையும் அப்படி அப்படியே தானே எடுத்துக்கொண்டு அவனுக்குப் பூர்ண பலன் அளித்து மகிழ்வித்தருளும் அன்னையாம் ஆதிபராஸக்தி.

237) कपिकक्षदा—*कपिकक्षता—

3

மாதவன், நாராயண முதலான பரிவார தேவதைகள் பல்வேறு யோகினிகள் புடைசூழ, விழைந்து இயற்றும் ஆராதன க்ரமங்களை அன்புடன் ஏற்று அவற்றுக்குத் தக்க பலன்களை வழங்கி மகிழ்பவன்.

238) कविकक्षविर्रूपाद्या—×कविकक्षविर्रूपाद्या—

4

மூளையின் திறமை அதிவீர்யமாகப் படைத்து எவ்வளவு கம்பீரமான வலி-மையுடன் செயல்படும் பெரிய உபாஸக கோஷ்டிகளாலும், கேவலம் புத்தி ஸாமர்த்தியத்தின் பெருக்கால் மட்டும் அடைய முடியாதவன். அதாவது அனன்ய ஸரணாகதி பாவம் மேலிட்டு, மன உருக்கம் பொங்கி, -அளவு கடந்த அன்பின் எழுச்-சியால் வீறு கொண்ட ப்ரேம பக்தி ப்ரவாஹத்தால் மட்டுமே பக்தனுக்கு எளிதில் வசப்படுபவன்.

239) कविकक्षस्वरूपिणी—कविकक्षस्वरूपिणी—

ஸக்தி-ஸிவ தத்துவத்தின் விசேஷ லக்ஷணங்களை நன்கு விமர்சித்துத் தெளி-வாக உணர்ந்து, விதி முறைப்படி உபாஸன ஆராதன க்ரமங்களை ப்ரேம பக்தி-யுடன் நிகழ்த்தி அனன்ய ஸரணாகதி பாவத்துடன் தன் உடல் பொருள் ஆவி அனைத்தையும் அர்ப்பணிக்கும் பக்தனை அப்படியே தன் உருவாகவே ஏற்று அநு-க்ரஹிக்கும் பரம கருணாமூர்த்தி.

240) कस्तूरीमृगसंस्थाना—कस्तूरीमृगसंस्थाना—

3

2

“கஸ்தூரி” எனப்படும் ஒரு சிறப்பு வகை மானிலும், அதனின்றி பெறப்-படும் “ம்ருகமதம்” “ம்ருகநாபி” என்றெல்லாம் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் விசேஷ-மான கந்த த்ரவ்யத்திலும் பேருவகையுடன் ஸாந்நித்தியம் கொண்டு அவற்றில் தன்னை ஆவாஹனம் செய்து ஆரதிக்கும் பக்தர்களை ஆட்கொண்டு அநுக்ரஹிக்கும் ஜகன்மாதா.

* कपिनारायणे । कक्षः परिकरे ॥ वासஸंपत्त्यम्. 1606; 1658.

× विरूपा दुरालाभायाम् ॥ वासஸंपत्त्यम्-4918.

241) கஸ்தூரிமூகரூபிணி—கஸ்தூரீம்ருகருபிணி—

“கஸ்தூரீ” எனப்படும் சிறப்பு வகையான மான் கூட்டங்களில் ஊடாடி விளையாடி மகிழ்ந்து அந்த இனத்திலேயே மெய்ம்மறந்து தன்மயமாகி தானே அந்த மான் உருவந் தாங்கி அந்த உருவத்திலேயே தன்னை வழிபடும் பக்தனுக்குத் தன் அருளை வாரி வழங்கி மகிழ்பவள்.

242) கஸ்தூரிமூகஸந்தோஷா—

கஸ்தூரீ மான் இனத்தில் பெருமகிழ்ச்சி கொண்டு அந்த மான்களின் குழாங்களின் ஓட்டங்களிலும் விளையாட்டுக்களிலும் தானும் ஆனந்தத்துடன் கலந்து கொண்டு பங்கேற்று லீலைகள் பல புரிந்து மகிழ்பவள்.

243) கஸ்தூரிமூகமத்யகா—

கஸ்தூரீ மான்களின் பெரும் கூட்டங்களினிடையே கலந்து அவற்றின் இனத்தில் பேதமில்லாமல் ஊடாடிக் கூடி, லீலா விநோதமாக அவற்றை மகிழ்வித்து, தன் பக்தர்களும் தன்னை இந்த மான்களில் ஒன்று போலவே பாவித்து, தாங்களும் அந்த மான்கள் போலவே ப்ரேமையுடன் தன்னிடம் விழைந்து சரணமடைந்து தம்மை அர்ப்பணிக்கும் கபடமற்ற யோகினிகளிடம் களிப்படைந்து அருள்பவள்.

குறிப்பு:—

ம்ருகீ முத்திரையில் “ம்ருகீ” எனப்படும் பெண் மானானது “உபாஸிகா” ஆகிய யோகினியைக் குறிக்கும். உபாஸ்ய தேவதையாகிய தக்ஷிண காலிகை, தான் வேறு—தன் உபாஸகன் ஆகிய யோகினி வேறு என்ற பேத உணர்ச்சி அற்று, “தேவதையே தான் யோகினியுமாம்,” என்ற அபேத பாவ உணர்வு பூர்ணமாக தன் பக்தன் மனதில் த்ருடமாக ஸித்திக்கச் செய்து அருளும் கருணமூர்த்தி.

244) கஸ்தூரிசனிஸா—கஸ்தூரீரஸநீலாங்கீ—

கஸ்தூரீ ரஸத்தைப் போல் அழகிய பளபளத்த கரிய நிறத்துடன் ப்ரகாசிக் கும் புவன ஸுந்தரீ.

245) கஸ்தூரிமூகதோஷிதா—

கஸ்தூரியின் சிறந்த பரிமள கந்தத்தில் பெரிதும் மகிழ்பவள்.

கஸ்தூரிபூஜகபிராணா கஸ்தூரிபூஜகபிரியா ।

கஸ்தூரிபிரேமஸந்துஷ்டா கஸ்தூரிபிராணधारिणी ॥ ४९ ॥

கஸ்தூரிபூஜகானந்தா கஸ்தூரி஑்஑ரூபிணி ।
 கஸ்தூரிமாலிகாரூபா கஸ்தூரி஑ுஜனபிரியா ॥ ௩௦ ॥
 கஸ்தூரிதிலகானந்தா கஸ்தூரிதிலகபிரியா ।
 கஸ்தூரி஑ுமஸந்துஷ்டா கஸ்தூரிதர்ப்஑ுதா ॥ ௩௧ ॥
 கஸ்தூரிமாஜ்ஜனாதுக்தா கஸ்தூரிசக்ரபூஜிதா ।
 கஸ்தூரிபுஷ்பஸபூஜ்யா கஸ்தூரிசர்வ஑ுதா ॥ ௩௨ ॥

கஸ்தூரி பூஜகப்ராணா கஸ்தூரி பூஜகப்ரியா ।
 கஸ்தூரி ப்ரேமஸந்துஷ்டா கஸ்தூரி ப்ராணதாரிணி ॥ 49 ॥
 கஸ்தூரி பூஜகானந்தா கஸ்தூரி கந்தரூபிணி ।
 கஸ்தூரி மாலிகாரூபா கஸ்தூரி போஜனப்ரியா ॥ 50 ॥
 கஸ்தூரி திலகானந்தா கஸ்தூரி திலகப்ரியா ।
 கஸ்தூரி ஹேமஸந்துஷ்டா கஸ்தூரி தர்ப்ப஑ுத்யதா ॥ 51 ॥
 கஸ்தூரி மார்ஜ்ஜ஑ுத்யக்தா கஸ்தூரி சக்ரபூஜிதா ।
 கஸ்தூரி புஷ்பஸம்பூஜ்யா கஸ்தூரி சர்வ஑ுத்யதா ॥ 52 ॥

246) கஸ்தூரிபூஜகபிராணா—கஸ்தூரிபூஜகப்ராணா —

கஸ்தூரி மானிலும் அதனிலு் பெறப்படும் சிறந்த பரிமள கந்த த்ரவ்யத்-
 திலும் தன்னை ஆவா஑னம் செய்து ஆராதிக்கும் பக்த஑ுடைய வழிபாட்டு க்ரமங்-
 களை ஆதரவுடன் ஏற்று அவற்றிற்குத் தக்க பலன் அளித்து அநுக்ர஑ிக்கும்
 கருணைக்கடல்.

247) கஸ்தூரிபூஜகபிரியா—கஸ்தூரிபூஜகப்ரியா—

கஸ்தூரி மானிலும் அதன் பாலாகிய சிறந்த கந்த த்ரவ்யத்திலும் தன்னை
 ஆவா஑னம் செய்து ஆராதிக்கும் பக்த஑ுடைய வழிபாட்டு க்ரமங்களை அன்புடன்
 ஸ்லீகரித்து அவற்றிற்குத் தக்கபலன் அளித்து, அவன் கோரும் வரங்களை அவன்
 விரும்பியபடியே ப்ரியத்துடன் வழங்கி அருளும் கரு஑ுழர்த்தி.

248) கஸ்தூரிபிரேமஸந்துஷ்டா—*கஸ்தூரீப்ரேமஸந்துஷ்டா—

விஸ்வமங்கல ஸ்வரூபியாகிய பரமசிவனுடைய ஸக்தி—சிவ தத்துவ மூர்த்தியாம் மஹாகாலருடைய ஹ்ருதயத்தில் (அதாவது ஷகார மாத்ருகையின் மீது) நின்று நர்த்தனம் செய்யும் வாயிலாக (அதாவது ஷகார மாத்ருகை ஆரோபணமாவது மூலமாக) ஸிவதத்துவத்தை வசப்படுத்தும் ஸக்தி தத்துவத்தின் வ்யக்த மூர்த்தியாகிய தக்ஷிண காலிகையாக (அதாவது ஆனந்த நடன ரூபினியாக) இயங்கி உபாஸகர்களாகிய யோகினிகளை அம்ருத ஆஸ்வாத ஆனந்த வெள்ளப் பெருக்கில் (மஹாகுருவாகிய சந்த்ரனுடைய ப்ரஸாதமாகிய சந்த்ரிகை [அம்ருத தாரை] யின் பெருக்கின் வாயிலாக இன்ப ப்ரவாஹத்தில்) மூழ்கச்செய்து ஜீவன் முக்தி அருளும் பரம கருணாமூர்த்தி.

249) கஸ்தூரிபிராணधारिणी—கஸ்தூரீப்ரணதாரினீ—

4

உண்மையில் தேவதையும் உபாஸகனும், குருவும் ஒன்றே ஆதலால், பூர்வ கர்ம பலனாக ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த ஜன்மம் வீணாகப் போகாமல், மந்த்ரோபதேசத்தின் மூலமாக, பரமாத்மாவாகிய தேவதையின் ஸ்வரூபத்தைச் சிஷ்யனுக்குக் காட்டிக்கொடுத்து அவன் மனஸ்ஸிலிருக்கும் மாசுகளை நீக்கி, ஜ்ஞானத்தின் தெளிவை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலமாக இந்த ஜன்மத்திலேயே அவனுக்கு சீக்கிரமே முக்தி கிடைக்க அருளும் கருணையே வடிவான குரு ஸ்வரூபினியானவள்.

250) கஸ்தூரிபூஜகாந்தா—கஸ்தூரீபூஜகானந்தா—

3

தேவியின் யந்த்ரத்தில் ஆங்காங்கு அந்த அந்த குறிப்பிட்ட ஸ்தலங்களில் ப்ரதிஷ்டையாகியிருக்கும் பரிவார தேவதைகளையும் பிந்துவில் ப்ரதிஷ்டையாகியிருக்கும் தக்ஷிண காலிகை, மஹாகாலர், பத்ராத்மஜர், ஆகிய மூல ஸ்தான தேவதைகளையும் தன் ஸஹயோகினிகளில் ஆவாஹனம் செய்து ஸ்வகுரு-பரமகுரு பரமேஷ்டி குருமார்களில் குருமண்டலத்தையும் ஆவாஹனம் செய்து, விதிமுறைப்படி வழிபடும் தன் பக்தனின் ஆராதன க்ரமங்களை அன்புடன் ஏற்று மகிழ்ந்து பூரண அநுக்ரஹம் வழங்கி அருளும் ஆனந்த மூர்த்தி.

*...अयं (शकारः) परमकुण्डली । चतुर्वर्गप्रदं देवि शकारं ब्रह्मविग्रहम् ॥ ...विविन्दुसहितं सदा । विशक्तिसहितं वर्णमात्मादितत्त्वसंयुतम् ॥ —காமதேநுதந்த்ரம்... श्रीकण्ठो वृषकेतनः । ...महेन्द्रः कुलकौलिनी । ...कान्तिः कल्याणवाचकः ॥ —யோகினீதந்த்ரம். शस्सुखं वस्तु खेदं च ... ॥ —வாசஸ்பத்யம் 5072. इससूक्ष्मा शास्मलो विद्या चन्द्रः पूषा सुगुह्यकः । नेपाली भरणी रदो नित्यविरहा च पावकः ॥ —வார்ணாபிதானம். मृगाङ्गश्चन्द्रः ॥—அமரம். मृगराजो मृगलाञ्छनः —வாசஸ்பத்யம் 4761.

251) कस्तूरीगन्धरूपिणी—कस्तूरीकन्तरोपिणी—

3 4

“கஸ்தூரி” எனப்படும் சிறப்பான மானின் பாலினால் தயாரிக்கப்படும் “கஸ்தூரி” என்ற வாஸனை த்ரவ்யத்தில் உகப்புடன் உறைந்து அதனில் ஆவா-
ஹனம் செய்து வழிபடும் பக்தனை அநுக்ரஹித்து மகிழும் கருணைவள்ளல்.

252) कस्तूरीमालिकारूपा—कस्तूरीमालिकारूपा—

“கஸ்தூரி” என்ற வாஸனை த்ரவ்யத்தால் தயாரிக்கப்படும் சிறு கோளங்-
களை அக்ஷங்களாகக் கோத்து உண்டாக்கிய ஜபமாலையில் உவகையுடன் ஸாந்தித்-
தியம் கொண்டு உறைந்து மகிழ்பவள்.

253) कस्तूरीभोजनप्रिया—कस्तूरीभोजनप्रिया—

4

தேவியின் ஆராதன க்ரமங்களின் அங்கமாக தன் ஸஹயோகினிகளுக்கும்
தன் ஸ்வகுரு-பரமகுரு-பரமேஷ்டி குருமார்களுக்கும் மீஷ்டான்ன பக்ஷ்யபோஜ்யங்-
களும், க்ஷீர பாயஸ பல தாம்பூலாதிகளுடன் விஸ்தாரமான ஸந்தர்ப்டணம் செய்து
மகிழ்விக்கும் தன் பக்தனிடத்தில் அளவு கடந்த ப்ரீதி கொண்டு அவனுக்கு ப்ரஹ்ம
ஜ்ஞானமும் ஜீவன் முக்தியும் அநுக்ரஹிக்கும் பெருவள்ளல்.

254) कस्तूरीतिलकानन्दा—कस्तूरीतिलकानन्दा—

3

மனத்திலும், புத்தியிலும் தொடர்ச்சியாக நிகழக்கூடிய வேலை க்ரமங்களா-
கிய த்யானம், பாவனை, தாரணை முதலிய தீவிரமான செயல்பாடுகளை ஒழுங்கு-
படுத்தி, உபாஸகனைச் சீரிய மார்க்கத்தில் செல்ல வழிப்படுத்தி, அவன் சிக்கிரமே
ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானமும் ஆனந்தமும் அடைந்து, அவற்றின் வாயிலாக ஜீவன் முக்தியும்
பெற அருளும் குருஸ்வரூபினி.

குறிப்பு:—

“கஸ்தூரி” என்பது “கஸ்தூரி மான்”—அதாவது சிறந்த யோகி அல்லது மந்த்ரோ-
பாஸகனைக் குறிக்கும். “திலக” என்பது குருவின் ஆஜ்ஞை கிடைக்கும் ஸ்தலமாகிய “ஆஜ்ஞா”
சக்ரத்தைக் குறிக்கும். “ஆனந்த” என்பது ஆத்மஜ்ஞானத்தையும் முக்தியையும் குறிக்கும்.

255) कस्तूरीतिलकप्रिया—कस्तूरीतिलकप्रिया—

அளவு கடந்த ப்ரேமையின் மேலீட்டால் அனன்ய சரணாகதி பாவத்துடன்
தன்னைத் தீவிரமாக உபாஸிக்கும் பக்தனிடத்தில் அதிப்ரீதி கொண்டு அவனுக்கு
ஆனந்தத்தை வாரி வழங்கும் பெருவள்ளல்.

256) கஸ்தூரிஹோமஸஸ்துஷ்டா—கஸ்தூரிஹோமஸஸ்துஷ்டா —

தீவிரமான உபாஸகர்கள் மூல மந்த்ர ஸம்புடிதமாகத் தன்னைக் குறித்துச் செய்யும் ஹோமங்களில் பெரிதும் மகிழ்ச்சி கொள்பவள்.

257) கஸ்தூரிதப்நோயதா—கஸ்தூரிதர்ப்பணோதயதா—

4

ஸம்ருதிகளில் விதிக்கப்பட்ட ப்ரஹ்ம யஜ்ஞம்(தேவ தர்ப்பணம், ருஷி தர்ப்பணம், பித்ரு தர்ப்பணம்), ஸ்ராத்நாங்க தர்ப்பணம், தர்ஸம், பார்வணம், யக்ஷம் தர்ப்பணம், யம தர்ப்பணம், பிஷ்ம தர்ப்பணம் முதலான நித்ய நைமித்திக வைதிக கர்மாக்களான தர்ப்பணங்களும், மூல மந்த்ர தர்ப்பணம், ஆத்மார்ப்பணஹுதி தர்ப்பணம், பிந்து தர்ப்பணம் முதலான உபாஸன க்ரமாங்க தர்ப்பணங்களும் விதி முறைப்படி நிகழ்த்தி தனக்கு அர்ப்பணிக்கும் தன் பக்தனிடத்தில் அளவு கடந்த ப்ரீதி கொண்டு அவனை மனமாற அநுக்ரஹித்து மகிழும் ஜகன்மாதா.

258) கஸ்தூரிமாஜ்ஜனோயுக்தா—கஸ்தூரிமாஜ்ஜனோதயுக்தா—

4

மானிடப் பிறவியினூடேயே ஒவ்வொருவனுக்கும் விளைந்துள்ளவையான ஆத்யாத்மிகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதிதேவிகமான தீங்குகள் தன் பக்தனைக் கெடுக்காவண்ணம் அவற்றை அறவே ஒழித்து அவனைத் தூய்மைப்படுத்தி, அவன் செய்யும் உபாஸன ஆராதன க்ரமங்கள் உத்தேசித்தபடி சீரிய முறையில் இயங்கி சிக்கிரமே கோரிய பயனடைய அநுக்ரஹிக்கும் அருட்பெருங்கடல்.

259) கஸ்தூரிசக்ரபூஜிதா—கஸ்தூரிசக்ரபூஜிதா —

தேவியின் சக்ரத்தில் ஆங்காங்கு பல்வேறு ஸ்தலங்களில் ப்ரதிஷ்டையாகியிருக்கும் பரிவார தேவதைகளை விதிமுறைப்படி ஆரதித்துக் கொண்டே பிந்து ஸ்தானத்தை நோக்கி முன்னேறி வருங்கால் அந்த அந்த ஒவ்வொரு தேவதையை யும் ஸாக்ஷாத் காலிகையையே நேரிட ஆரதிக்கும் பாவத்தில் எல்லாப் பூஜைகளையும் பூர்ண ப்ரேம பக்தி பாவத்துடன் நிகழ்த்தி மன நிறைவு கொள்ளும் பக்தனிடத்தில் பூரண திருப்தி கொண்டு அவனது வழிபாட்டு க்ரமங்களை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்று அருளும் நித்யானந்தமூர்த்தி.

260) கஸ்தூரிபூஷஸஸ்பூஜா—கஸ்தூரிபூஷஸஸ்பூஜா—

பரிவார தேவதைகளின் பூஜைகளை த்ருட பக்தியுடன் பத்ததி ப்ரகாரம் நிகழ்த்திவரும் க்ரமங்களில் வித்யாராஜ்ஞியின் பீஜங்களையும் மாத்ருகைகளையும் அந்த அந்த தேவதைக்கும் அந்த அந்த ஸந்தர்ப்பத்திற்கும் பொருத்தமான ரீதியில் அநுஸந்தித்து ப்ரயோகிக்கும் தன் பக்தனிடத்தில் அளவு கடந்த மகிழ்ச்சி கொண்டு அநுக்ரஹிக்கும் கருணாமூர்த்தி.

261) கஸ்தூரிசர்வணோதயதா—

3

ஸாதகர்கள் தேவியின் ஆராதனத்தினூடே உபாஸன க்ரமங்களின் அங்கங்-
களில் ஆழ்ந்து அவற்றின் ஒவ்வொரு நுணுக்கத்திலும் உள்ள ஆனந்த அம்சங்களை
உன்னி உன்னி அநுபவித்துப் பரவசமடையும் நேரத்தில் தானே அதனதன்
ரஸாநுபவத்தின் பெருக்காகவே தன்மயமாவதை உணர்ந்து உணர்ந்து பூரித்துப்
போவதைக் கண்டு களிப்படைந்து அவர்களுடைய ப்ரேம பூர்ண பக்தியை ஏற்று
அவர்களை ஜீவன் முக்தர்களாக்கி மகிழும் பெருவள்ளல்.

கஸ்தூரிசர்வணோதயதா கஸ்தூரிவஸ்துதாரிணி ।

கஸ்தூரிகாமோதரதா கஸ்தூரிவனவாஸினி ॥ 53 ॥

கஸ்தூரிவனசர்வணோதயதா கஸ்தூரிப்ரேமதாரிணி ।

கஸ்தூரிசக்திநிலயா கஸ்தூரிசக்திகுண்டகா ॥ 54 ॥

கஸ்தூரிகுண்டசர்வணோதயதா கஸ்தூரிகுண்டமஜ்ஜனா ।

கஸ்தூரிஜீவசந்துஷ்டா கஸ்தூரிஜீவதாரிணி ॥ 55 ॥

கஸ்தூரிபரமாமோதா கஸ்தூரிஜீவனக்ஷமா ।

கஸ்தூரிஜாதிபாவஸ்தா கஸ்தூரிஜீவநிஷ்டா ॥ 56 ॥

கஸ்தூரிகர்ப்பமத்யஸ்தா கஸ்தூரிவஸ்துதாரிணி ॥
3 4 4 2 4

கஸ்தூரிகாமோதரதா கஸ்தூரிவனவாஸினி ॥ 53 ॥
3

கஸ்தூரிவனஸம்ரக்ஷா கஸ்தூரிப்ரேமதாரிணி ।
4

கஸ்தூரிசக்திநிலயா கஸ்தூரிசக்திகுண்டகா ॥ 54 ॥
3 3

கஸ்தூரிகுண்டஸம்ஸந்தா கஸ்தூரிகுண்டமஜ்ஜனா ।
3 3 3

கஸ்தூரிஜீவஸந்துஷ்டா கஸ்தூரிஜீவதாரிணி ॥ 55 ॥
4

கஸ்தூரிபரமாமோதா கஸ்தூரிஜீவனக்ஷமா ।
3

கஸ்தூரிஜாதிபாவஸ்தா கஸ்தூரிகந்தகம்பனா ॥ 56 ॥
4 2 3 4 3

262) கஸ்தூரிசர்வணோதயதா—

3 4 4 2

எல்லையற்றுப் பரந்து விரிந்து கிடக்கும் ஆகாசமத்தியில் விரவி, ப்ரக்ருதியின்
செயலால் உருவாகிச் சேர்ந்திருக்கும் ஆயிரக்கணக்கான அண்டங்களின் கூட்டி-

னுள்ளே அலமந்து வசமிழந்து சுழன்று கொண்டிருக்கும் ஜீவக் கூட்டங்கள் கர்ம பலனாக மேலும் மேலும் கர்ப்பாசய ப்ரவேசமாகவே நிரந்தரமாக ஸம்ஸரித்துக் கொண்டே என்ன செய்வது என்று தோன்றாமல் உழலும் உயிரினங்களின் மீது இரக்கங்கொண்டு, ஒரு சிறிதாவது தன்னை நீனைக்கும் அகதியான ஜீவனின் கருவி-னுள் தானாகவே சென்றமர்ந்து அவனது புத்தியைத் தூண்டி அவனுக்கு ஆத்ம-ஜ்ஞானம் ஸ்புரிக்க அநுக்ரஹிக்கும் தனிப்பெரும் கருணாமூர்த்தி.

263) கஸ்தூரிவஸ்தாபரிணி—கஸ்தூரீவஸ்தரதாரிணி—

கஸ்தூரீ கந்த த்ரவ்யத்தின் சேர்க்கையால் அபரிமிதமான பரிமள மணம் வீசும் ஆடை உடுத்திய யோகினிகள் (ஸாதகர்கள்) நிகழ்த்தி அர்ப்பணிக்கும் ஆராதன க்ரமங்களை அன்புடன் ஏற்று அநுக்ரஹிக்கும் கருணைக்கடல்.

264) கஸ்தூரிகாமோதரதா—கஸ்தூரிகாமோதரதா—

யோகினிகள் உபாஸன பத்ததியினூடே ஆழ்ந்த ப்ரேம பூர்ண பக்தி பரவசத்தில் மூழ்கி, ஆராதன க்ரமங்களின் ஒவ்வொரு உபசாரத்திலும் தன்மயமாகி, ஆனந்தமாக இரண்டறக் கலந்து, தம் உடல் பொருள் ஆவி அனைத்தையும் தனக்கு அர்ப்பணித்த நிலையில் மெய்ம்மறந்து, முழுமையாக ஈடுபட்டிருப்பதைக் கண்டு களிப்படைந்து, அவர்களுடைய சரணாகதியை ஏற்று, அவர்களுக்கு ஜீவன் முக்தி அருளும் ஜகன்மாதா.

265) கஸ்தூரிவனவாசிணி—கஸ்தூரீவனவாசிணி—

தக்க குருமார்களிடம் முறைப்படி மந்த்ரோபதேசமும், பக்குவமான பருவ-மேற்பட்ட பிறகு க்ரம தீக்ஷையும் ஸ்வீகரித்து ஸஹயோகினிகளுடன் ஆனந்தமாகக் கூடிக்கொண்டு சக்ர - மேருவில் தன்னை ஆவாஹனம் செய்து சாஸ்த்ரோக்தமான பத்ததிப்படி விஸ்தாரமாகவும் நிதானமாகவும் முழு மன ஈடுபாட்டுடனும் நிகழ்த்தும் ஆராதன க்ரமங்களினூடே ப்ரேம பூர்ணமான அனன்ய ஸரணாகதி பாவத்துடன் லயித்திருக்கும் உபாஸகர்களுடன் இரண்டறக் கலந்து ஊடாடி, ஸாதகனுடைய ப்ரஹ்ம ரந்த்ரத்தின் மத்தியில் மஹாஸ்மஸான ஸ்தானமாகிய ஆனந்த வனத்தில் தானும் ஒரு ஸஹயோகினியாகவே கலந்து கொண்டு, விலாஸ விநோதமாகவே பல லீலைகள் புரிந்து மகிழ்ந்து கொண்டு, தன் பக்தர்களையும் மகிழ்வித்துக் கொண்டு, அவர்களுக்கு ஆத்ம ஜ்ஞானமும் சாந்தியும் பெருகின ஆனந்த வாழ்க்கையும் ஜீவன் முக்தியும் அநுக்ரஹித்து மகிழும் பெருவள்ளல்.

266) கஸ்தூரிவனஸர்ஷா—கஸ்தூரீவனஸம்ரக்ஷா—

தன் பக்தர்கள் யோக முறையில் ப்ரஹ்ம ரந்த்ரத்தில் தன்னை ஸரக்ஷா த்-கரித்து மெய்ம்மறந்து ஆனந்த லயத்தில் மூழ்கியிருக்கும் வேளையில் அவர்கள் அசலமாக அங்கு பொருந்தி மகிழ்ந்திருக்கும் ஸ்தானமாகிய மஹாஸ்மஸானமேனும்

ஆனந்த வனத்தில் இதர பாவங்கள் ஒரு சிறிது கூட கிட்டே நெருங்கா வண்ணம் அந்த ப்ரஹ்ம ரந்த்ர ஸ்தானத்தைக் கட்டிக் காத்து ஸாதகனின் ஸமாதி யோகத்தை ரக்ஷித்துக் கொடுத்து மகிழும் பரம க்ருபாரிதி.

267) कस्तूरीप्रेमधारिणी—கஸ்தூரீப்ரேமதாரினீ—

4

ஸாதகன் தன் பால் கொண்டுள்ள அஸாமான்ய ப்ரேம ரஸம் அவனது ஹ்ருதய கமலத்தில் பொங்கி வழிந்தோட, அந்த ஆனந்தப் பெருக்கு சிறிதும் சிதறிப் போகா வண்ணம் அப்படியே நிரந்தரமாகத் தரித்து நிற்குமாறு அநுக்ரஹிக்கும் பராசக்தி.

268) कस्तूरीशिवतनिलया—கஸ்தூரீஸக்திநிலயா—

தன் பக்தன் த்யான யோகத்தில் ஆழ்ந்து, நிஷ்டை கூடி ஆனந்த ஸாகரத்-தில் மூழ்கியிருக்குங்கால் அந்த ஸகுண ப்ரஹ்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தில், தன் ஸக்தி - ஸிவ ஸ்வரூபாநுஸந்தான தாரணையின் ஓட்டத்தில் லயித்து நிற்கும் நிலை சலிக்-காது ஸ்திரப்பட்டு, அவனுக்கு அந்த ஸமாதி நிலை நிரந்தரமாக வரித்திக்க அருளும் பராசக்தி.

269) कस्तूरीशिवकुण्डगा—கஸ்தூரீஸக்திகுண்டகா—

3 3

தன் பக்தர்கள் சக்ர - மேருவில் தன்னை ஆவாஹனம் செய்து விதிமுறைப்-படி தன்னை ஆராதித்து வரும் நிலையில், அவர்கள் ஸஹயோகினிகளாகக் கூடிச் செயல்படும்போது அவர்களே தனது பரிவார சக்திகளாக உள்ள பாவனை கொண்டு, குண்டமாகிய அவர்களுடைய ஹ்ருதயாகாசத்தில் அதிஜாஜ்வல்யமான ஜ்யோதிஸ்ஸுடன் ப்ரகாசித்துக் கொண்டு அவர்களுடைய ஜ்ஞானான்களி கொழுந்து விட்டு எரிந்து அவர்கள் கால்யாதி, உக்ராதி, ப்ராஹ்மயாதி, இந்த்ராதி தேவதை-களாக மாறி, தன்னுடனேயே பிந்து ஸ்தானத்தில் ஏறி நின்று தன்மயம் அடைய அருளி மகிழும் ஆனந்த மூர்த்தி.

270) कस्तूरीकुण्डसंस्नाता—கஸ்தூரீகுண்டஸம்ஸ்நாதா—

3

தன் பக்தர்கள் பெருவாரியாகக் குழமி விக்ரஹத்திலோ சக்ர-மேருவிலோ தன்னை ஆவாஹனம் செய்து சாஸ்த்ர விதிப்படி விஸ்தாரமான ஆராதன க்ரமங்-களை நிகழ்த்திக் கொண்டு, அதனில் முழு மனதுடன் நிடுபட்டு மெய்ம்மறந்து லயித்திருக்கையில், குண்டமாகிய ஆகாசத்திலிருந்து மேக ஜாலமாகிய பர்ஜன்ய தேவனுடைய அநுக்ரஹ வரப்ரஸாதமாக, மழை ஜலமாகிய அம்ருத வர்ஷமாகப் பொழிந்து, பூமியின் மீது கொட்டி நிறைந்து வழிந்தோட, தனக்கு அதுவே பெரி-தும் உகந்த கங்கோதக அபிஷேகமாகக் கொண்டு மகிழ்ந்து, அவர்களை மனமாற அநுக்ரஹித்தருளும் மஹாஸௌலப்யமான ஜகன்மாதா.

271) கஸ்தூரிகுண்டமஜ்ஜனா—கஸ்தூரீகுண்டமஜ்ஜனா—

3

ஸாதகர்கள் தன்னை ஆராதிக்கும் க்ரமங்களில் தன்மயமாக மூழ்கியிருக்கும் வேளையில், தானே பர்ஜன்யராஜனாகிய மேகத்தினூடே உட்புகுந்து பெருமழையாக வர்ஷித்து, அவப்ருதஸ்நானம் போல அவர்களை முழுக்காட்டி அவர்களை ஆனந்திக்கச் செய்யும் பெருவள்ளல்.

272) கஸ்தூரிஜிவஸந்தூஷ்டா—கஸ்தூரீஜீவஸந்துஷ்டா—

பரமயோகினிகளாகிய தன் பக்தர்கள் தன்னுடைய மூலமந்த்ரமாகிய வித்யாராஜ்ஞியின் உபாஸனையில் முழு மனதுடன் ஈடுபட்டுத் தன்மயமாக இருப்பதைக்கண்டு களிப்படைந்து அவர்களுக்கு மந்த்ர ஸித்தியும் பூர்ண ஆத்ம ஜ்ஞானமும் ஜீவன் முக்தியும் அருளி மகிழும் பரம க்ருபாரிதி.

273) கஸ்தூரிஜிவதாரிணி—கஸ்தூரீஜீவதாரிணி—

4

தன் பக்தர்களுடைய இன்னல்களை நீக்கி அவர்கள் நிகழ்த்தத் தலைப்படும் பூஜா க்ரமங்கள் செவ்வனே நடந்து பூர்த்தி பெற அருளி, அவர்களது த்யான நிஷ்டை சலியாமல் தரிக்கச் செய்து, அதன் மூலம் அவர்களுக்கு ஸமாதி நிலை கைகூடி சாந்தியும் ஆனந்தமும் ஜீவன்முக்தியும் ஸித்திக்க அநுக்ரஹிக்கும் தீனதயானு

274) கஸ்தூரிபரமாமோதா—கஸ்தூரீபரமாமோதா—

3

தன் பக்தர்கள் யதாசாஸ்த்ரமாகவும், அனன்ய சரணாகதி பாவத்துடனும், பூர்ண ப்ரேம ரஸம் வழிந்தோடும் தன்மயத்துடனும், தன்னுடைய ஆராதனக்ரமங்களை நடத்துவதைக் கண்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைந்து முக்தி அளித்தருளும் பெருவள்ளல்.

275) கஸ்தூரிஜிவனக்ஷமா—கஸ்தூரீஜீவனக்ஷமா—

தன் பக்தர்கள் ஏராளமாக வளமடைந்து தொடர்ச்சியாகவும் பரவலாகவும் கிளைத்துப் பெருகிச் செழிக்கச் செய்து, எல்லையற்ற ஆனந்தத்துடன் வாழ்ந்து ஜீவன் முக்தி பெற அருளும் அநுக்ரஹ மூர்த்தி.

276) கஸ்தூரிஜாதிभावस्था—கஸ்தூரீஜாதிபாவஸ்தா—

4

2

உத்தம யோகினிகளின் லக்ஷணங்களையும் இயல்புகளையும் தானும் மேற்கொண்டு, தானும் ஒரு யோகினியாகவே பழகிக் கொண்டு, அவ்வப் பொழுது அந்த அந்த கோஷ்டிகளில் தானும் பங்கேற்று, இங்ஙனமாக ஸஹயோகினி பாவத்துடனேயே உபாஸக - தேவதா தாதாத்மய தன்மயத்வ உணர்ச்சி பொங்கி வழியும்

ஸ்திதியின் வாயிலாகவே பக்தனை ஆட்கொண்டு, அவனுக்கு ஆனந்தமும் முக்தியும் அருளும் ஐகன்மாதா.

277) கஸ்தூரி஑ந்ஃபனா—கஸ்தூரீகந்தகம்பனா—
3 4 3

தன் பக்தர்கள் ஆத்மஜ்ஞானம் அடைவதற்குத் தடையாக இருக்கும் அவர்-
களுடைய பூர்வ வாஸனைகளைத் துடைத்தருளும் கருணாமூர்த்தி.

கஸ்தூரி஑ந்ஃசுஃபாவிராஜிதகபுலஃ ।
கஸ்தூரிமடனாந்ஸ்தா கஸ்தூரிமடஃப்டா ॥ 57 ॥
கஸ்தூரி கவிதாநாட்யா கஸ்தூரி஑ஃமஃய஑ா ।
கஸ்தூரிஸ்பர்ஃகபுராணா கஸ்தூரிவிந்ஃகாந்ஃதா ॥ 58 ॥
கஸ்தூரியாஃமோதரஸிகா கஸ்தூரிஃகீடனோத்யதா ।
கஸ்தூரிதானிரதா கஸ்தூரிவரதாயினீ ॥ 59 ॥
கஸ்தூரிஸ்தாபனாஸக்தா கஸ்தூரிஸ்தானரஞ்ஜினீ
கஸ்தூரி஑ுஸலப்ரஃஃனா கஸ்தூரிஸ்துதிவந்திதா ॥ 60 ॥

கஸ்தூரீகந்தஸம்ஸோபாவிராஜிதகபுலஃ ।
3 4 4 4
கஸ்தூரீமதனாந்ஸஸ்தா கஸ்தூரீமதஃஃஷ்டா ॥ 57 ॥
3 2 3 3
கஸ்தூரீ கவிதாநாட்யா கஸ்தூரீ஑ுஃமஃயஃகா ।
4 3 4 3
கஸ்தூரீஸ்பர்ஃகபுராணா கஸ்தூரீவிந்ஃகாந்ஃதா ॥ 58 ॥
3
கஸ்தூர்யாமோதரஸிகா கஸ்தூரீஃகீடனோத்யதா ।
3 3 3
கஸ்தூரீதானிரதா கஸ்தூரீவரதாயினீ ॥ 59 ॥
3 3 3
கஸ்தூரீஸ்தாபனாஸக்தா கஸ்தூரீஸ்தானரஞ்ஜினீ
2 2
கஸ்தூரீ஑ுஸலப்ரஃஃனா கஸ்தூரீஸ்துதிவந்திதா ॥ 60 ॥
3

278) கஸ்தூரி஑ந்ஃசுஃபாவிராஜிதகபுலஃ—கஸ்தூரீகந்தஸம்ஸோபாவிராஜித-
3 4 4
கபுலஃ—
4

தன் பக்தர்கள் தன்னை ஆராதிக்குங்கால் சிறந்த பரிமளம் கொண்ட
கஸ்தூரீ கந்த த்ரவ்யத்தைக் தன் முகத்தில் கன்னத்தில் பொட்டாகச் சிறிதளவு

திட்டியிருப்பதால் நாற்புறமும் ஏராளமான நறுமணம் வீசி அவ்விடத்திலுள்ள எல்லோருடைய மனதையும் கவர்ந்து ஈர்ப்பவள்.

279) கஸ்தூரிமதனாந்தஸ்தா—

3 2

கஸ்தூரி எனப்படும் மஹாமங்கலமான சிறந்த பரிமள கந்த த்ரவ்யத்தினுள்ளே உறைந்து அதன் மிக மகிழ்ச்சியான நறுமணம் தன் பூஜை நிகழ்மிடத்தில் காற்றில் நாற்புறமும் வீசி அவ்விடத்திலுள்ள எல்லோருடைய மனதையும் கவர்ந்து ஈர்ப்பவள்.

280) கஸ்தூரிமதஹர்ஷதா—

3 3

தன் வழிபாட்டில் ஈடுபட்டுள்ள பக்தர்கள் பெய்ம்மறந்து அதன் வீர்யமான போக்கில் லயித்திருக்கையில் தாம் காலீமயமாக மாறியுள்ள நிலையின் உன்னிப்பில் தன்மயமாவதைக் கண்டு களித்து அவர்களுக்கு நிரந்தரமான ஆனந்தமும் ஜீவன் முக்தியும் அளித்தருளும் கருணைக்கடல்.

281) கஸ்தூரி—கஸ்தூரி—

தன் பக்தர்கள் தன் நிலையையும் தன் ஸ்வரூபத்தையும் தன்னுடைய அடிப்படைத் தன்மையும் தன்னுடைய எல்லா இயல்புகளையும் அப்படியே தாமே மேற்கொண்டு தாமே காலீமயமாகவே மாறிவிட்டதைக் கண்டு, மட்டிலா மகிழ்ச்சி கொண்டு, உடனே தானும் அந்த பக்தர்களுள் ஒருத்தியாகவே, அதாவது தானும் ஒரு ப்ரேமமயமான யோகினியாகவே மாறி அவர்களுடன் கூடவே ஸரிஸமனாக இயங்கி இன்னுணர்வு பொங்கி வழியப் பேருவகை எய்தி அவர்களுக்குப் பேரானந்தமும் ஜீவன்முக்தியும் அளித்தருளும் க்ருபாநிதி.

282) கவிதானாட்யா—கவிதானாட்யா—

4

ப்ரேமரஸம் ததும்பும் தன்மய யோகினிகளான தன் பக்தர்களுக்கு புத்தியின் விகாஸமும் நவரஸ ஸ்பூர்த்தியும் உத்தமமான கவிதா சக்தியின் விரிவான மலர்ச்சியும் எல்லை அற்ற ஆனந்தமும் ஜீவன் முக்தியும் அநுக்ரஹிக்கும் ஆனந்தமூர்த்தி.

283) கஸ்தூரிமதஹர்ஷதா—கஸ்தூரிமதஹர்ஷதா—

3 4 3

ப்ரேம பக்தியாகிய லயயோகத்தில் தன்மயமாக ஆழ்ந்திருக்கும் தன் த்ருட பக்தனின் ஹ்ருதய கமலமாகிய தஹராகாசத்திலும் (கடாகாசம்), அவனுடைய ஸஹஸ்ரதள கமலமாகிய மஹாஸ்மரணத்திலும் (மஹாகாசம்), மத்தஸ்தலமாகிய பிந்து ஸ்தானத்தில் தானாகவே விரைந்து சென்று உறைந்தருளும் பரமானந்தமூர்த்தி.

284) कस्तूरीस्पर्शकप्राणा—கஸ்தூரீஸ்பர்ஸகப்ராணா—

தன் பக்தர்களுக்குத் தேவையானவையும் மனதுக்குப் பிடித்தமானவையு-
மான பொருள்களைக் கொடுத்துதவும் அன்பர்களுக்கும் தன் பக்தர்களைப் போலவே
ஆட்கொண்டு அவர்களையும் ரக்ஷித்தருளும் பரம கருணாமூர்த்தி.

285) कस्तूरीविन्दकान्तका—கஸ்தூரீவிந்தகாந்தகா—

3

தன் பக்தர்களுக்கு முக்தி அளிக்கும் விஷயத்தில் அவர்களுடைய
ஜ்ஞானத்தையோ சீலத்தையோ, தகுதியையோ விமர்சிப்பதொழித்து, ஸஹஜ-
ஸ்வச்சந்தாநுஸாரமாகவும், அவிர்நுர்யமாகவும் அவர்களுக்குத் தன் அநுக்ர-
ஹத்தைப் பொழிந்தருளும் அவ்யாஜ கருணாமூர்த்தி.

286) कस्तूर्यामोदरसिका—கஸ்தூர்யாமோதரஸிகா—

3

தன் பக்தர்கள் தன் ஆராதன க்ரமங்களினூடே வெகு ஆனந்த நிலையில்
ஆழ்ந்து மெய்ம்மறந்து தன்னுடைய ஸாந்நித்திய உணர்ச்சியில் வயித்துப்
போவதைக் கண்டு பெருங்களிப்படைந்து அருள்பவன்.

287) कस्तूरीक्रीडनोद्यता—கஸ்தூரீக்ரீடனோத்யதா—

3 3

தன் பக்தர்களின் குழாங்களில் தானும் ஒரு யோகினியாகவே ஸஹஜமாகக்
கலந்து அவர்களுடன் விநோதமான லீலைகள் புரிந்து மகிழ்பவன்.

288) कस्तूरीदाननिरता—கஸ்தூரீதானநிரதா—

3

தன் பக்தர்களுக்குத் தேவையானதும் அவர்கள் மனதுக்குப் பிடித்தமான-
தும் ஆன பலவகைப் பொருள்களை மழையெனப் பொழிந்து மகிழ்பவன்.

289) कस्तूरीवरदायिनी—கஸ்தூரீவரதாயினி—

3

தன் பக்தர்கள் கோரும் வரங்களை அவர்கள் கோரியபடியே பொழிந்தருளும்
கருணைக்கடல்.

290) कस्तूरीस्थापनासक्ता—கஸ்தூரீஸ்தாபனாஸக்தா—

2

ஸாதகன் த்யான யோக நிஷ்டையில் இருக்கும்போது அவனுடைய ஸமாதி
நிலை சலியாமல் நிலைத்திருக்க அநுக்ரஹிக்கும் பராசக்தி.

291) कस्तूरीस्थानरञ्जिनी—கஸ்தூரீஸ்தானரஞ்ஜினி—

2

தன் பக்தர்கள் எந்த இடத்தில் இருந்தாலும் எந்த நிலையில் இருந்தாலும் அவர்கள் இருக்கும் இடத்திற்குத் தானே ஸ்வச்சந்தாநுஸாரமாக விரைந்து சென்று அவர்களுடைய உபசார க்ரமங்களை அப்படியே மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்று அவர்களுக்கு ஆனந்தம் அளித்தருளும் கருணைக்கடல்.

292) கस्तூரிகுशलप्रश्ना—கஸ்தூரீகுஸலப்ரஸ்னா—

தன் பக்தர்களுடைய யோகக்ஷேமத்தில் தீவிர அக்கறை கொண்டு தானே ஒரு யோகினி வடிவத்தில், பக்தன் ஆரோக்கியமாகவும் ஸௌக்கியமாகவும் இருப்பதை விசாரித்துத் தெரிந்து கொண்டு ஆவன செய்தருளும் ஸௌலப்யமூர்த்தி.

293) कस्तूरीस्तुतिवन्दिता—கஸ்தூரீஸ்துதிவந்திதா—

தன் பக்தர்கள் பலவகை ஸ்தோத்திரங்கள் மூலம் தன்னை ஸ்துதிக்க அவைகளை மனமாறக் கேட்டு ஏற்று மகிழ்ந்து அவர்களுக்குப் பேரானந்தம் அளித்தருளும் க்ருபாநிதி.

कस्तूरीवन्दकाराध्या कस्तूरीस्थानवासिनी ।

कहरूपा कहाढ्या च कहानन्दा कहात्मभूः ॥ ६१ ॥

कहपूज्या कहात्याख्या कहहेया कहात्मिका ।

कहमाला कण्ठभूषा कहमन्त्रजपोद्यता ॥ ६२ ॥

कहनामस्मृतिपरा कहनामपरायणा

कहपरायणरता कहदेवी कहेश्वरी ॥ ६३ ॥

कहहेतुः कहानन्दा कहनादपरायणा ।

कहमाता कहान्तस्स्था कहमन्त्रा कहेश्वरी ॥ ६४ ॥

கஸ்தூரீவந்தகாராத்யா கஸ்தூரீஸ்தானவாஸினீ ।

கஹரூபா கஹாட்யா ச கஹானந்தா கஹாத்மபூ: ॥ 61 ॥

கஹபூஜ்யா கஹாத்யாக்யா கஹேய்யா கஹாத்மிகா ।

கஹமாலா கண்டபூஷா கஹமந்த்ரஜபோத்யதா ॥ 62 ॥

கஹநாமஸ்மருதிபரா கஹநாமபராயணா ।

கஹபராயணரதா கஹதேவீ கஹேஸ்வரீ ॥ 63 ॥

கஹேஹது: கஹானந்தா கஹநாதபராயண |

கஹமாதா கஹாந்தஸஸ்தா கஹமந்த்ரா கஹேஸ்வரீ || 64 ||

294) கஸ்தூரிவந்தகாராயா—கஸ்தூரிவந்தகாராயா—

தன் பக்தர்களில் வித்யோபாஸகர்களாகிய யோகினிகளில் எவரேனும் ஒருவரை ப்ரத்யக்ஷமாக ஸாக்ஷாத் காலியாகவோ, அல்லது ஒரு பரிவார தேவதையாகவோ, அல்லது பலரை ஸமஷ்டியாக சக்ர தேவதைகளாகவோ, ஆவாஹனம் செய்து விதிமுறைப்படி ஆராதன க்ரமங்கள் நிகழ்த்தி தனக்கு அர்ப்பணம் செய்யும் அன்பர்களை ஆட்கொண்டு அவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தில் நிரந்தரமாக ஸாந்தித்தியம் கொண்டு அவர்களுக்கு ஆனந்தம் அளிக்கும் ஸௌலப்யமூர்த்தி.

295) கஸ்தூரிஸ்தானவாசினி—கஸ்தூரிஸ்தானவாசினி—

தான் வேறு தன் பக்தர்கள் வேறு என்ற பேதம் இல்லாததால், தன் வித்யோபாஸகர்களாகிய யோகினிகளின் உறைவிடமே தனக்கு உகந்த ஸ்தானமாகக் கொண்டு, தானும் ஒரு யோகினியாகவே அங்கு லீலா விநோதமாகப் பழகிக்கொண்டு, “அஹ் காலி ந வான்யோஃசிம்” என்னும் குருபாதுகா மந்த்ர வசனத்தின் ப்ரத்யக்ஷ நிருபணமாகவே தா தாத்மய பாவத்துடன் தன் அன்பர்களை அநுக்ரஹித்து மகிழும் ஆனந்தமூர்த்தி.

296) கஹரூபா—கஹரூபா—

மாத்ருகாமண்டலத்தில் க (க)காராதி ஹ(ஹ)காராந்தமாக உள்ள முப்பத்து மூன்று அஸம்யோக வ்யஞ்ஜன மாத்ருகா ஸமுஹத்தின் ஸமஷ்டி ஸ்வரூபினியாக, அதாவது கைவல்ய தேவதா ஸ்வரூபினியாக உபாஸகனின் புத்தியில் தோன்றி, தன் அபார சக்தியை இயக்கி, தேவதா-ஸாதக தாதாத்மய பாவத்தில் திளைத்திருக்கும் அவனுக்குத் தன்னுடைய ஸாக்ஷாத்கார ஸ்வரூப ஸித்தியை, தூரீய ஸ்வரத்தின் ஓட்டத்தினூடே, அவனது ஹ்ருதயத்தில் இயங்கச் செய்தருளி, அதனால் அவன் அடையும் காம்பீர்யமான லயத்தைக் கண்டு மகிழ்பவன்.

297) கஹாட்யா—கஹாட்யா—

ஸஹஸ்ரதள கமலத்தின் மத்தியில் ப்ரகாசியாநின்ற மாத்ருகா மணிபீடத்தில் மாத்ருகா சக்திகளின் வ்யக்த ஸ்வரூபினியான நாத ரூபினியாக உபாஸகனது புத்தியில் ஸாந்தித்தயம் கொண்டு அவனுக்கு லய யோகம் த்ருடமாக நிலைக்க அருளும் கருணாமூர்த்தி.

298) கஹானந்தா—கஹானந்தா—

தன் வித்யோபாஸகர்களாகிய யோகினிகளை மாத்ருகைகளின் ஸ்தானத்தில் ஆவாஹனம் செய்து விதிமுறைப்படி ஆராதனம் செய்து தனக்கு அர்ப்பணம் செய்யும் பக்தர்களை ஆட்கொண்டு அவர்களுக்கு ஆனந்தம் அளித்தருளும் ஜகன்மாதா.

299) कहात्मज्ञः—கஹாத்மஜ்—

4

மாத்ருகாமண்டலமே பரதேவதையின் ஸமஷ்டி ஸ்வரூபமாகவும் யோகினி மண்டலமே மாத்ருகாமண்டலமாகவும் பாவித்து, யோகினிமண்டலத்தை ஆராதித்து உபசரித்து தனக்கு அர்ப்பணம் செய்யும் பக்தர்களை ஆட்கொண்டு அவர்களுக்குப் பேரானந்தம் அளித்து அநுக்ரஹிக்கும் கருணைக்கடல்.

300) कहपूज्या—கஹபூஜ்யா—

தனக்குச் செய்யவேண்டிய பூஜா க்ரமங்களைத் தன் வித்யோபாஸகர்களான யோகினிகளை மந்த்ர மாத்ருகா புஷ்ப தேவதைகளாக ஆவாஹனம் செய்து விதிமுறைப்படி பூஜித்து தனக்கு அர்ப்பணம் செய்யும் பக்தர்களுக்கு மந்த்ர ஸீத்தியும் ஆனந்தமும் ஜீவன் முக்தியும் அருளும் பராசக்தி.

301) कहात्याख्या—கஹாத்யாக்யா—

2

மனித வாக்குக்கு எட்டாதவளாயினும் மாத்ருகைகளின் மந்த்ரார்த்தங்களின் வாயிலாக ஒருவாறு உணரத்தக்க பராசக்தி.

302) कहहेया—கஹஹேயா—

மாத்ருகைகளின் மந்த்ர ப்ரயோகங்கள் அல்லாது மற்ற எந்த உபாயங்களினாலும் அடைய முடியாதவள்.*

303) कहात्मिका—கஹாத்மிகா—

மாத்ருகைகளே வடிவானவள்.

304) कहमाला—கஹமாலா—

அ (அ) காராதி ஷ (ஏ) காராந்தமான ஐம்பத்தொரு மாத்ருகைகளின் சின்னங்களாக ஐம்பத்தொரு முண்டங்களாலான மாலையைக் கழுத்தில் தரித்தருள்பவள்.

305) कण्ठमूषा—கண்டமூஷா—

2 4

* ओहाङ् सती ॥ - பாணினியின் தாதுபாடம்.

வேறு எந்த ஆபரணங்களும் தவிர்த்து அ (அ) காராதி க்ஷ (ஊ) காராந்தமான ஐம்பத்தொரு முண்டங்களாலான மாலையை மட்டுமே தனக்கு உகந்த கழுத்தா-பரணமாக அணிந்து ப்ரகாசிப்பவன்.

306) कहमन्त्रजपोद्यता—கஹமந்த்ரஜபோத்யதா—

3

தன் நாயகராகிய மஹாகாலரை தேவதையாகக் கொண்டு, மாத்ருகைகளா-லான மந்த்ரங்களை ஜபிப்பதிலேயே கண்ணுங்கருத்துமாக இருப்பவன்.

307) कहनामस्मृतिपरा—கஹநாமஸ்ம்ருதிபரா—

மாத்ருகைகளால் உருவானவைகளும் தன் நாயகராகிய மஹாகாலரின் சிறப்பியல்புகளைச் சுட்டிக்காட்டுபவைகளும் ஆன மஹேரந்தமான கௌண நாமங்களை ப்ரேம த்யானத்துடன் ஜபிப்பதே தன் ப்ரதானமான கர்மாவாகக் கொண்டவன்.

308) कहनामपरायणा—கஹநாமபராயணா—

மாத்ருகைகள் பல கோக்கப்பட்டவைகளும், தன் நாயகராகிய மஹா-காலரின் சிறப்பியல்புகளை வர்ணிப்பவைகளும் ஆன கௌண நாமங்களை வரிசைப்-படுத்திக் கவனம் செய்து க்ரந்தமாக்கப்பட்டவைகளும் ஆன அஷ்டோத்தர ஸத-நாம ஸ்தோத்திரம், ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரம் முதலிய நாம ஸ்தோத்திர க்ரந்தங்-களை ஸ்ரத்தா பக்தியுடன் இடைவிடாது பாராயணம் செய்வதிலேயே எக்காலத்-தும் முனைந்து செயல்பட்டுக் கொண்டே இருப்பவன்.

309) कहपरायणरता—கஹபராயணரதா—

இடைவிடாது மூலமந்த்ரத்தை ஜபித்தலே வாழ்க்கையின் முக்கியக் குறிக்-கோள்; அதுவே மனிதனுக்குப் பரகதியான மோக்ஷத்தை அளிக்கவல்லது என்று தேவதையின் பரத்வ எரித்தாந்தத்தில் த்ருடமான நம்பிக்கை கொண்டு எப்பொழு-துமே மந்த்ர ஜபத்திலேயே தீவிரமாகவும் அனன்ய சரணமாகவும் ப்ரேம த்யானத்-துடன் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் வித்யோபாஸகளை ஆட்கொண்டு அவனுக்கு ஆத்ம ஜ்ஞானமும் சாந்தியும் முக்தியும் அளித்தருளும் க்ருபைக்கடல்.

310) कहदेवी—கஹதேவீ—

3

மாத்ருகை மணிபீட த்ரிகோணத்தின் மூன்று ரேகைகளிலும் மொத்தமாக ப்ரதிஷ்டையாகி இருக்கும் அ (அ) காராதி க்ஷ (ஊ) காராந்தமான ஐம்பத்தொரு மாத்ருகைகள் எல்லாவற்றிற்குமான தனித்தலைவி—அதாவது மாத்ருகாமண்டல ஸ்வாமினி: ஸர்வ மந்த்ர ஸக்தி.

311) कहेश्वरी—கஹேஸ்வரீ—

மந்த்ரங்களை விதிமுறைப்படி ஜபிப்பவர்களுக்கு அவரவர்களுடைய தகுதிக்குத் தக்கபடி பலன் அளித்தருளும் எஜமானி.

312) कहहेतुः—कहणहेतुः—

மாத்ருகைகளிலிருந்து பீஜங்களும், பீஜங்களிலிருந்து மந்த்ரங்களும் எழுந்து உருவாவதற்குக் காரணமாக இருப்பவள்.

313) कहानन्दा—कहणानन्ता—

3

மாத்ருகைகளிலிருந்து எழும் ஒலி விசேஷங்களால் ஏற்படும் ஆனந்தத்தை அநுபவிக்கும் யோகினிகளின் மனதில் விளையாடி மகிழ்பவள்.

314) कहनादपरायणा—कहणनाथपरायणा—

3

மந்த்ரங்களின் ஒலி ஓட்டங்களில் உண்டாகும் இனிய நாதமே பராசக்தியின் வ்யக்த ஸ்வரூபமாம் என்ற ஸித்தாந்தமே தம் வாழ்க்கையில் மிகப் பரதானமான குறிக்கோளாகக் கொண்டு, அந்த சக்திமத்தான ஸுநாத ஸ்வரூபத்தையே தன் வழிபாட்டு தேவதையின் வ்யக்த மூர்த்தியாக மனதில் உருவகப்படுத்தி ஆவாஹனம் செய்து கொண்டு, அந்த நாத மூர்த்திக்கு மானஸிகமாகப் பல உபசாரங்கள் செய்து ஆராதித்துத் தனக்கு அர்ப்பணம் செய்யும் தன் த்ருட பக்தர்களை ஆட்கொண்டு அவர்களுக்கு ஆனந்தமும் ஜீவன்முக்தியும் அளித்தருள்பவள்.

315) कहमाता—कहणमाता—

மாத்ருகைகளையும் நாதத்தையும் ஸ்ருஷ்டித்து அவற்றிலிருந்து சிலவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து பல சிறந்த மந்த்ரங்களை உருவாக்கி உலகத்துக்கு வழங்கியுள்ள ஜகன்மாதா.

316) कहान्तस्था—कहणान्तस्ஸता—

2

மந்த்ரங்களினுள் அமர்ந்து அவற்றிற்குப் பேராற்றல் வழங்கும் மூலசக்தி ஸ்வரூபினி.

317) कहमन्दा—कहणमन्त्रा—

மூல மந்த்ரமே தேவதையின் வ்யக்த மூர்த்தியாம் என்ற ஸித்தாந்தத்தை நன்கு உணர்ந்த தன் பக்தர்கள் மந்த்ரத்தின் பாஞ்ச பெளதிக ஸ்போட ஸ்வரூப வடிவான சக்ர-மேருலில் தன்னை ஆவாஹனம் செய்து விதிமுறைப்படி ஆராதன க்ரமங்களை நிகழ்த்தி தனக்கு அர்ப்பணம் செய்யும் ஸாதகர்களை ஆட்கொண்டு அவர்களுக்கு ஆனந்தமும் ஜீவன்முக்தியும் அளித்தருளும் பரதேவதை.

318) कहगोरी—कहोस्वर —

மாத்ருகா மணிபீடத்தின் மத்தியில் உள்ள த்வாதஸதள கமலத்தின் மத்தியில் ஹம்ஸ தத்துவ ஸ்போடமாக, குருமண்டலமே வடிவமாக, ஸர்வ மந்த்ர ஸ்வரூபினியாக வீற்றிருந்து, குண்டலினியின் ஸஹாயத்துடன் அங்கு வரும் ஸாதகனை அநுக்ரஹிக்கும் பராசக்தி.

कहगेया कहाराध्या कहध्यानपरायणा ।

कहतन्त्रा कहकहा कहचर्यापरायणा ॥ ६५ ॥

कहाचारा कहगतिः कहताण्डवकारिणी ।

कहारण्या कहगतिः कहशक्तिपरायणा ॥ ६६ ॥

कहराज्यनता कर्मसाक्षिणी कर्मसुन्दरी ।

कर्मविद्या कर्मगतिः कर्मतन्त्रपरायणा ॥ ६७ ॥

कर्ममात्रा कर्मगात्रा कर्मधर्मपरायणा ।

कर्मरेखानाशकर्त्री कर्मरेखाविनोदिनी ॥ ६८ ॥

क₃होकेया क₄होरा₄त्था क₄हो₄त्थान₄पराय₄णा ।

क₃हो₃तन्₃த்ரா க₄ஹக₄ஹா க₄ஹசர்ய₄பராய₄ணா ॥ 65 ॥

क₃हो₃सारा क₃हो₃क₃तिः क₃हो₃ता₃ण्ड₃व₃का₃रि₃णी ।

க₃ஹா₃ரண்யா க₃ஹக₃தி: க₃ஹ₃தா₃ண்ட₃வகா₃ரி₃ணீ ॥ 66 ॥

क₃हो₃रा₃ज्य₃न₃ता क₃र्₃म₃सा₃क्षि₃णी क₃र्₃म₃सु₃न्द₃री ।

க₃ர்₃ம₃ஸி₃த்யா க₃ர்₃ம₃க₃தி: க₃ர்₃ம₃த₃ந்₃த்ரா₃பராய₃ணா ॥ 67 ॥

क₃र्₃म₃मा₃त्रा क₃र्₃म₃गा₃त्रा क₃र्₃म₃ध₃र्म₃प₃रा₃य₃णा ।

க₂ர்₂ம₂ரேகா₂நா₂ஸக₂ர்₂தீ க₂ர்₂ம₂ரேகா₂வி₂நோ₃தி₃னீ ॥ 68 ॥

319) कहगेया—कहोकेया —

எல்லா மாத்ருகைகளும் தன்னுடைய வ்யக்த மூர்த்திகளாவதால், கானம் செய்பவர்கள் எந்த அக்ஷரக்கோவைகளாலான பதங்கள் அமைந்த ஸாஹித்தியங்கள் கொண்ட ஸ்துதி வாசகங்களைக் கொண்டு எந்த மூர்த்தியைப் பாடினாலும் அவையாவும் தன் வ்யக்தியை வர்ணிப்பதாகவே ஆவதால், கானம் செய்பவர்கள் யாவரையுமே தானாகவே அநுக்ரஹித்து, அவர்களுக்கு ஆனந்தம் அளித்தருளும் ஸௌலப்ய மூர்த்தி.

320) कहाराध्या—கஹாராத்யா—

4

மாத்ருகைகளைப் ப்ரயோகித்து மாணஸிகமாக விதிமுறைப்படி தனக்குப் பல உபசாரங்கள் செய்து ப்ரேமையுடன் ஸமர்ப்பணம் செய்யும் பக்தர்களை ஆட்கொண்டு அவர்களுக்கு ஆத்ம ஜ்ஞானமும் முக்தியும் அளித்தருளும் ஆனந்த மூர்த்தி.

321) कहयानपरायणा—கஹத்யானபராயணா—

4

தன்னுடைய வ்யக்த மூர்த்திகளாகிய மாத்ருகைகளின் ஒலி வடிவத்தையே தேவதா மயமாக த்யானம் செய்வதையே ப்ரமோத்க்ருஷ்டமான உபாஸன பத்தியாகக் கொண்டு, தன் கௌண ஸ்வரூபத்தை அதிதிவிரமாக த்யானிக்கும் தன் அன்பான பக்தர்களை ஆட்கொண்டு அவர்கள் மிக எளிதில் ஸம்ஸார ஸாகரத்தைக் கடந்து அதிவிரைவில் மோக்ஷமடைந்து நித்ய ஸுகம் அநுபவிக்க அருளும் கருணாமூர்த்தி.

322) कहत्त्रा—கஹதந்த்ரா—

சக்ர - மேருவில் பூஜைகளும் அக்ஸியில் பல வகை ஹோமங்களும், மற்றும் பல வகை தர்ப்பணங்களும் செய்யும் க்ரமங்களில் தன்னுடைய மந்த்ரங்களின் பீஜங்களை அவற்றிற்குரிய பல வரிசைகளில் விதிமுறைப்படி ப்ரயோகித்துத் தனக்கு அர்ப்பணம் செய்யும் பக்தர்களை ஆட்கொண்டு அவர்களுக்கு ஆத்ம ஜ்ஞானமும் ஆனந்தமும் ஜீவன்முக்தியும் அளித்தருளும் ஜகன்மாதா.

323) कहकहा—கஹகஹா—

மந்த்ர பீஜங்களின் பரிவர்த்தன ஸம்புடகரணங்களின் க்ரமங்களில் ஸாந்தித்தியம் கொண்டு தன் பக்தர்கள் அவ்வவற்றை ப்ரயோகிக்குங்கால் அவ்வவற்றிற்குரிய பலன்களை அளித்தருளும் ஆனந்த நாயகி.

324) कहचर्यापरायणा—கஹசர்யாபராயணா—

தன்னை ப்ரேமையுடன் வழிபடும் த்ருட பக்தர்கள் தாங்கள் அநுஷ்டிக்கும் ஆராதன க்ரமங்களில் மந்த்ர பீஜ பரிவர்த்தன ஸம்புடகரண ப்ரயோகங்களில் தன் திருநாமத்தை உள் வைத்தே க்ரமங்களை உருவாக்கி ப்ரயோகிப்பதையே தம் வாழ்க்கையின் ப்ரதான குறிக்கோளாகக் கொண்டு ஒழுருவதைக் கண்டு மிகக் களிப்படைந்து அவர்களுக்குப் பேரானந்தமும் முக்தியும் அளித்தருளும் கருணைக் கடல்.

325) कहाचारा—கஹாசாரா—

மந்த்ரங்களின் ஒலி ஓட்டத்திலேயே தான் இயங்கி எப்பொழுதும் அவற்றை ப்ரயோகித்து அநுஷ்டிக்கப்படும் ஆராதன க்ரமங்களிலேயே ஈடுபட்டு மகிழும் தன் பக்தர்களை ஆட்கொண்டு அநுக்ரஹிப்பவள்.

326) कहति:—कण्कति:—

3

மந்த்ரங்களின் ப்ரயோகமே தேவதா ஆராதன க்ரமங்களின் அடித்தளம் ஆவதால், மந்த்ர ஸாதனமே தம் வாழ்க்கையின் ப்ரதானமான குறிக்கோளாகக் கொண்டு ஒழுகும் தன் பக்தர்களை ஆட்கொண்டு அவர்களுக்கு எளிதில் சீக்கிரமே மந்த்ர ஸீத்தியும் சாந்தியும் ஆனந்தமும் முக்தியும் அளித்து மகிழும் மந்த்ர மூர்த்தி.

327) कहताण्डवकारिणी—कण्कताण्डवकारिणी—

3

மஹாமங்கலகரமான மூலமந்த்ர ஜபத்தை அடித்தளமாகக் கொண்ட வித்யோபாஸனம் ப்ரேம த்யானத்துடன் தீவிரமாகச் செய்து மனப்பூர்வமாகத் தனக்கு ஆராதன கைங்கர்யம் செய்து அனன்ய சரணாகதி பாவத்துடன் தனக்குத் தம் உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் அர்ப்பணம் செய்யும் தன் பக்தர்-களுடைய பரபக்தியினால் தனக்கு உண்டாகும் பரமத்ருப்தியின் மேலீட்டால் அவர்-களுடைய ஹ்ருதயத்தில் ஆனந்த தாண்டவம் புரிந்து மிக மகிழ்ச்சி அடையும் ஆனந்த மூர்த்தி.

328) कहरण्या—कण्कारण्या—

கெட்ட எண்ணங்கள் அணுக முடியாத, காடு போன்று கஹனமான இட-மானதும், ஆனந்தவனம், மஹாஸ்மரணம் என்றெல்லாம் கூறப்படுவதும் ஆன ஸஹஸ்ராரத்தின் மத்தியில், மாத்ருகா மண்டலத்தின் ஸ்தானமாகிய மணிபீட த்ரி-கோணத்தின் மத்தியில் பீஜங்களும் மந்த்ரங்களும் ஒலி ஓட்டமாகவும் ஜ்யோதிஸ்கிரணங்கள் வீசிக்கொண்டும், அந்த இடம் பூராவும் அஸாதாரண ப்ரகாசத்துடன் ஜ்வலித்துக் கொண்டிருக்கையில், குண்டலினியின் ஸஹாயத்தினால் வெகு ப்ரயா-ஸையின் பேரில் அவ்விடத்துக்கு வந்து சேரும், ஜீவனாகிய யோகினி அங்கு த்வாதச தள கமலத்தின் மத்தியில் ஹம்ஸ ரூபினியாக—அதாவது குரு ஸ்வரூபினியாக—வீற்றிருக்கும் தன்னுடைய பாதுகைகளை ப்ரேமையுடன் அர்ச்சித்துச் சரண-மடைய, அவளை அன்பாக ஆட்கொண்டு அநுக்ரஹித்து, அவனுக்கு ஜ்ஞானமும் ஆனந்தமும் முக்தியும் அளித்தருளும் பரம க்ருபாநிதி.

329) कहति:—कण्कति:—

3

வாழ்க்கையின் எந்த ஒரு நிகழ்ச்சியுமே ஸார்த்தகமாகவும் ஆனந்தகரமாக-வும் அமைவதன்பொருட்டு மஹாமங்கலகரமானதான மந்த்ர ப்ரயோகத்தையே இன்றியமையாததாகக் கொண்டு, அதன் மூலமே எல்லாக் காரியங்களையும் கொண்டு செலுத்திக்கொண்டு, அதாவது மாத்ருகா மண்டலமே முடிவான கதி என்று ஒழுகும் தன் பக்தனைக் கைதுக்கி, அவனுக்கு என்றும் அழியாத ஆனந்தமும் ஜ்ஞானமும் முக்தியும் அளித்தருளும் ஜ்ஞானம்பிகை.

330) कहशक्तिपरायणा—கஹஸக்திபராயணா—

மனிதனுக்கு அமைந்த எல்லா சக்திகளுள் மந்த்ர சக்தியே மஹோந்நதமானது, இன்றியமையாதது, என்ற ஸீத்தாந்தத்தை மேற்கொண்டு, வித்யோபாஸனத்தின் மூலம், அம்பிகையின் அருளால் அந்த சக்தியைப் பெற தன்னால் ஸாத்தியமான ப்ரயாணைகளெல்லாம் செய்து, சிறிது சிறிதாக மந்த்ர ஸீத்தியின் பலத்தைப் பெற்று, தானே மந்த்ரமயமாகவும், தேவதாமயமாகவும் குருமயமாகவும் மாறி ப்ரஹ்ம தேஜஸ் ஏறி இருக்கும் தன் சீரிய பக்தனுக்கு ஸத்யோ முக்தி அருளும் பரம கருணாநிதி.

331) कहराज्यनता—கஹராஜ்யநதா—

விதிமுறைப்படி அநுஷ்டிக்கப்பட்ட விசேஷமான ஆராதன க்ரமங்கள் மூலம் ப்ரேம த்யான பூர்ணமாகத் தன்னை வழிபட்டு அனன்யமாகச் சரணம் அடைபவர்களும், தன் மந்த்ர ஸாதனம் மூலம் விளங்குபவர்களும் ஆன கோடிக்கணக்கான வித்யோபாஸகர்களாகிய யோகினிகளைத் தன் பக்தர்கள் என்ற காரணத்தால் மிக அன்பாக ஆட்கொண்டு, அவர்களுக்கு ஜ்ஞானமும், சாந்தியும், ஆனந்தமும் முக்தியும் அளித்து மகிழும் கருணாதரங்கிணீ.*

332) कर्मसाक्षिणी—கர்ம்மஸாக்ஷிணீ—

ப்ரபஞ்சத்திலுள்ள எல்லா ஜீவர்களும் செய்யும் எல்லாச் செயல்களையும் கவனித்துக் கொண்டே இருந்து அவ்வவற்றிற்குத் தக்க பலன் அளிப்பவள்.

333) कर्मसुन्दरी—கர்ம்மஸுந்தரீ—

தன் பக்தர்கள் செய்யும் செயல்களில் பரோபகாரம் என்ற நற்பண்பை இணைத்து அதன் மூலம் அச்செயல்களை அழகியவைகளாக்குபவள்.

334) कर्मविद्या—கர்ம்மவித்யா—

*कहम् என்பது மந்த்ரம். कहराज्यम् என்பது மந்த்ர ஸாதனத்தால் சிறந்து விளங்கும் வித்யோபாஸகர்களாகிய யோகினிகள். नता என்றால் அவர்களால் வழிபடப்பட்ட மந்த்ர தேவதையாகிய “வித்யா ஸாம்ராஜ்ய சக்ரவர்த்தினீ.” இந்த ஸஹஸ்ரநாமத்திற்கு “ஸர்வ-ஸாம்ராஜ்யமேதா” என்று பெயர்.

राज्यं जनपदे । संप्रदातन्नाकरम् । लक्षाधिपत्यं राज्यं स्यात् साम्राज्यं दशलक्षकम् । शतलक्षे महेशानि महासाम्राज्यमुच्यते ॥ வரதாதந்தம். ஆக ராஜ்யம் என்பது ப்ரஜாஸமுஹம்: இந்த நாமத்தில் குறிப்பிடப்படுவது “வித்யாராஜ்ய” மந்த்ர ஸாதகர்களாக உள்ள கோடிக்கணக்கான யோகினிகளின் பெருங்குழாம். அதன் அரசி ஸ்ரீதக்ஷிண காலிகை. राज्यं लक्षग्रामाधिपत्ये ॥ வாசஸ்பத்யம்-4804

மானஸிகமாகச் செய்யப்படும் கர்மாக்களாகிய ஜபம், த்யானம், ஆகிய செயல்களின் அடித்தளமாகிய வீத்யாராஜ்ஞீ என்ற சிறந்த மந்த்ரமே தன் வ்யக்த உருவாகக் கொண்டு ஸாதகனின் மனதில் கம்பீரமான இயக்கத்துடன் லீலைகள் பல புரிந்து அவனை உத்ஸாஹமாக ஊக்குவித்து, அவனது யோகத்தை வலிவாக்கி நிலைப்படுத்தி அவனை ஆட்கொண்டருளும் யோகேஸ்வரீ.

335) कर्मगतिः—கர்மமகதி:—

தானே ஜீவர்களுடைய கர்மங்களுக்குத் தக்க பலனை அளிக்கும் எஜமானியாக இருப்பதால், தன் பக்தர்கள் தம் உபாஸன க்ரமங்களைச் செவ்வனே செய்து முடித்துத் தனக்கு அர்ப்பணம் செய்யும் போது அவர்களுடைய அனன்ய சரணாகதி பாவத்தின் தீவிரத்தைக் கண்டு களித்து அவர்களை ஆட்கொண்டு அவர்களுக்கு ஆனந்தமும் முக்தியும் அளித்தருளும் ஐகன்மாதா.

336) कर्मतन्त्रपरायणा—கர்மதந்த்ரபராயண—

எந்த ஒரு வித்தாந்தமும் அதற்குரிய செயலைக் கொண்டே நிறைவு பெறுவதால், தன்னுடைய வித்யோபாஸகர்கள் ஆகிய யோகினிகள் த்யானம், மந்த்ர ஜபம், ஆராதன க்ரமங்கள் ஆகியவற்றைச் சிறப்புறச் செய்து மனநிறைவு பெறுதலே தம் வாழ்க்கையின் ப்ரதானமான குறிக்கோளாகக் கொண்டு ஒழுக்குவதைக் கண்டு மகிழ்ந்து அவர்களுடைய முயற்சிக்குப் பூர்ண பலன் அளித்து அவர்களை ஜ்ஞானவான்களாக்கி அவர்களுக்கு இகபரஸுகம் அளிக்கும் கருணாஜலதி,

337) कर्ममात्रा—கர்மமமாத்ரா—

ஜீவர்கள் நிகழ்த்தும் ஸகல செயல்களின் பரிமாண நிறைவும் அவர்களுடைய பூர்வ கர்மங்களின் விளைவே ஆகலின், தன்னைச் சரணம் அடைந்த பக்தர்களின் கர்மங்கள் அனைத்தையும் தன்னுடைய வ்யக்தியில் கலந்துவிடச் செய்து அவர்களுடைய மனதிலும் புத்தியிலும் தானாகவே ஸாந்தித்தியம் கொண்டு அவர்களுடைய செயல்கள் எல்லாம் தன்னுடைய செயல்களாகவே ஆகுமாறு செய்து அந்த வகையில் அவர்களைப் பூரணமாக அநுக்ரஹித்து அவர்களுக்கு ஆனந்தமும் முக்தியும் அளித்தருளும் காருண்ய ஜலதி.

338) कर्मगात्रा—கர்மமகாத்ரா—

தன் பக்தர்கள் ஆற்றும் செயல்கள் அனைத்திலும் தன் க்ரியா ஸக்தியை ப்ரஸரிக்கச் செய்து, தானே அவர்களுடைய கர்மங்களின் பலனாகவே இயங்கி அவர்களுடைய மனதிலும் புத்தியிலும் பூரண ஸாந்தித்தியம் கொண்டு விளையாட்டுப் போக்காகவே அவர்களை தன்னுடைய ஸ்வரூபமாக ஆக்கி ஆனந்திப்பவள்.

339) கம்மஹ்ஸபராயணா—கர்மமதர்மமபராயண —

4

தேவதா த்யானம், மூலமந்த்ர ஐபம், ஆகிய மானஸிக கர்மங்களையும், தேவ-
தையின் த்யானாவாஹனாதி உபசார ஆராதன க்ரமங்கள், மூலமந்த்ராதிர ஹோமாதிரி
யஜ்ஞங்கள், தர்ப்பணங்கள், யோகினிகளுக்கும் குருமண்டலத்திற்கும் செய்ய
வேண்டிய உபசார-பூஜா-ஸந்தர்ப்பணாதிகள் ஆகிய பாஹ்ய பூஜா க்ரியா கலாபங்-
கள், மானஸிக பூஜைகள் ஆகியவற்றைச் சிறப்புற அதுஷ்டிப்பதும் மற்றும்
வாழ்க்கையில் அவசியம் ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளை நெறிமுறையாக ஆசரித்து
ஒழுக வேண்டிய தர்ம சாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்ட ஒழுக்க முறைகள் ஆகிய
எல்லாவற்றையும் செவ்வனே நிகழ்த்தி, தம் உடல், பொருள் ஆவி அனைத்தையும்
தனக்கே அர்ப்பணம் செய்து மனநிறைவு பெறும் தன் த்ருட பக்தர்களை ஆட்-
கொண்டு அவர்களுக்கு ஆனந்தமும் முக்தியும் அளித்து மகிழும் ஆனந்த நாயகி.

340) கம்மரேகாநாஸகரீ—கர்மமரேகாநாஸகர்தரீ—

2

ஊழின் விளைவுகள் தொடர்ச்சியாக வந்து வந்து தன் பக்தனைப் பாதைப்
படுத்துவதை அடுத்து, மேலும் மேலும் அவன் கர்ம பந்தச் சூழலில் சிக்கிக்-
கொண்டு மீளமுடியாமல் அவஸ்தைப் படுவதைக் கண்டு தன் கருணைக் கடைக்-
கண்ணால் மாற்றி வைத்து அவனை விடுதலைப் பாதையில் திருப்பி அருளும் கருணை
மூர்த்தி.

341) கம்மரேகாவினோதினி—கர்மமரேகாவினோதினி—

2

3

தன் பக்தர்கள் பழவினைகளால் நேரும் தவிர்க்க முடியாத துன்பங்களில்
அகப்பட்டுக் கொண்டு தப்ப முடியாமல் தவித்துக் கொண்டு உழலுவதைக் கண்டு
மனமிரங்கி அவர்களைத் தன் கடாஷத்தின் கருணை நோக்கின் சக்தியால் அந்தச்
சிக்கல்களிலிருந்து மீட்டு வித்யோபாஸனம் ஆகிய மஹாமங்கலமான பந்தாவில்
ஈடுபடுத்தி, அதன் மூலம் அவர்களுக்கு யோகினிகளின் குழாம ஆகிய ஸாது ஸங்க-
மும் ஆனந்தமும் முக்தியும் அளித்தருளும் கருணைக்கடல்.

கம்மரேகாமோஹகரி கம்மகீர்திபராயணா ।

கம்மவித்யா கம்மசாரா கம்மாஹாரா ச கம்மஹூ: ॥ ௬௯ ॥

கம்மகாரி கம்மஹாரி கம்ம கௌதுகசுந்தரி ।

கம்மகாலி கம்மதாரா கம்மச்சித்ரா ச கம்மதா ॥ ௭௦ ॥

கம்மகாண்டாலினி கம்மவேதமாதா ச கம்மஹூ: ।

கம்மகாண்டரதானந்தா கம்மகாண்டானுமானிதா ॥ ௭௧ ॥

कर्मकाण्डपरीणाहा कमठी कमठाकृतिः ।

कमठाराध्यहृदया कमठा कण्ठसुन्दरी ॥ ७२ ॥

கர்ம்மரேகாமோஹகரீ கர்ம்மகீர்த்திபராயண₂ ।

கர்ம்மவித்யா₃ கர்ம்மஸாரா கர்ம்மாதாரா ச கர்ம்மபூ₄ ॥ 69 ॥

கர்ம்மகாரீ கர்ம்மஹாரீ கர்ம்ம கௌதுகஸுந்தரீ₃ ।

கர்ம்மகாலீ கர்ம்மதாரா கர்ம்மச்சின்னா₂ ச கர்ம்மதா₃ ॥ 70 ॥

கர்ம்மசாண்டாலினீ கர்ம்மவேதமாதா₃ ச கர்ம்மபூ₄ ।

கர்ம்மகாண்டரதானந்தா₃ கர்ம்மகாண்டா₃ நுமானிதா ॥ 71 ॥

கர்ம்மகாண்டபரீ₃ னாஹா₂ கமடி₂ கமடாக்ருதி₂ ।

கமடாராத்யஹ்ருதயா₂ கமடா₄ கண்டஸுந்தரீ₃ ॥ 72 ॥

342) कर्मरेखामोहकरी—கர்ம்மரேகாமோஹகரீ—

2

பூர்வ கர்ம் பலன்களின் வரிசைத் தொடர்ச்சியின் பாதையால் அவதிப்படும் தன் பக்தர்களின் மயக்கத்தை அழித்து அவர்களுக்கு புத்தித் தெளிவும் நிதானமும் சாந்தியும் அளித்தருளும் ஐகன்மாதா.

343) कर्मकीर्तिपरायणा—கர்ம்மகீர்த்திபராயண—

உபாஸன க்ரங்களில் விதிக்கப்பட்ட அநுஷ்டான க்ரியைகளை சிரத்தா-பக்தியுடன் சரிவர செய்வதும் குருவின் சிறப்புகளையும் தேவதையின் மஹிமைகளையும் போற்றி ஸங்கீர்த்தனங்கள் செய்தல் ஆகிய செயல்களை விஸ்தாரமாக ஆற்றுவதே தம் வாழ்க்கையின் ப்ரதானமான குறிக்கோளாகக் கொண்டு ஒழுகும் உத்தம-சிலர்களை ஆட்கொண்டு அவர்களுக்கு ஆனந்தமும் முக்தியும் அளித்தருளும் பவதாரினீ.

344) कर्मविद्या—கர்ம்மவித்யா—

வேதங்களில் விதிக்கப்பட்ட நித்திய நைமித்திக கர்மங்களை லோபம் இல்லாமலும் விதிமுறைகளை அநுஸரித்தும் செவ்வையாகவும் அநுஷ்டித்துக்கொண்டே இஷ்டதேவதையின் வித்யையைச் சீரிய பத்ததியில் உபாஸித்துத் தனக்கு அர்ப்பணம் செய்யும் அனன்ய ஸரணாகதி பாவமும் ஸௌஸீல்யமும் பூண்டு ஒழுகும்

வித்யோபாஸகர்களின் முயற்சிகள் சீக்கிரமாகவும் அநாயாஸமாகவும், வெற்றிகரமாகவும் பூர்த்தி பெற அநுக்ரஹித்து அவர்களை ஆட்கொண்டு அவர்களுக்கு ஆனந்தமும் ஜீவன் முக்தியும் அளித்து அருளும் கருணாவாரிதி.

345) கம்சாரா—கர்ம்மஸாரா—

ஸ்ரௌத ஸ்மார்த்த விஹித கர்மாநுஷ்டானத்தின் ஸாராம்ஸமான அத்யாத்ம தத்துவத்தின் வ்யக்த ஸ்வரூபினியான தன்னுடைய பரமரஹஸ்யமான ஸுக்ஷ்மத்தை உள்ளபடி உணர்ந்த தன் பக்தர்களைப் பரம த்ருப்தியுடன் ஆதரித்து ஆட்கொண்டு அவர்களுக்கு ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானமும் சாந்தியும் ஆனந்தமும் ஸத்யோ முக்தியும் அளித்து அருளும் தயாரிதி.

346) கம்ஸாஸாரா—கர்ம்மாதாரா—

ஸ்ர்வ லோகங்களும் தரிக்க ஹேதுவான ஸகல கர்ம் கலாபங்களுக்கும் ஆஸ்பதமான மூலாதார ஸக்தி கந்த பூதமான தன்னுடைய ப்ரக்ருதியை ஸ்வாநுபூதி மூலமாக உணர்ந்து தெளிந்த ஸாதகர்களை ஆட்கொண்டு அவர்களுக்கு ஆனந்தமும் முக்தியும் அளித்தருளும் காருண்ய ஜலதி.

347) கம்ஸபூ:—கர்ம்மபூ:—

ஊழ்வினைப் பயன்களை அநுபவிக்கும் கருவியாக ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த சரீரத்தின் அங்கங்களாலும் மனஸ்ஸினாலும் மனிதன் செய்யும் ஸகல கர்ம் கலாபங்களுக்கும் தானே மூலகாரணமாவதால், அவற்றை விதிமுறைப்படி அநுஷ்டித்து நிறைவு பெற்று அவற்றின் பலன்களைத் தனக்கு அனன்ய ஸரணாகதி பாவத்துடன் ப்ரேமையாக அர்ப்பணிக்கும் பக்தர்களை ஆட்கொண்டு அவர்களுக்கு ஆனந்தமும் முக்தியும் அளித்தருளும் கருணைக்கடல்.

348) கம்ஸ்காரி—★கர்ம்மகாரி—

தன் பக்தர்கள் ஊழின் குழலில் சிக்குண்டு அவதிப்படுவதைக் கண்ணுற்று மனமிரங்கி, சோர்வில்லாமலும் ஆராதன க்ரமங்களில் சற்றும் குறைவில்லாமலும் உபாஸித்து வரும் அவர்களின் அந்த வினைப்பயனை அப்படியே அறுத்துக் களைந்தெறிந்து அருளும் ஜகன்மாதா.*

349) கம்ஸஹரி—கர்ம்மஹாரி—

தன் பக்தர்கள் பூர்வ வினைப் பயனாக அபாரமான பாதைக்கு ஆளாகி மீளமுடியாத துன்பம் அநுபவிப்பதைக் கண்டு மனம் இரங்கி, மேலும் மேலும்

★कृत् हिंसायाम् ॥

*ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் உலைவின்றி தாழாது உருற்றுபவர் — திருக்குறள்—

அவர்கள் கர்ம பந்தமாகிய துக்கக் கடலில் விழாதபடி அவர்களைத் தடுத்தாட்-
கொண்டு அவர்களை விடுதலைப் பாதையில் ஈடுபடுத்தி அருளும் கருணமூர்த்தி.

350) கம்ம—கர்மம் —

ஜீவர்கள் தம் செய்தொழில் மூலமாகவே தம் ஊழின் விளைவுகளைக் கரைக்க வேண்டி இருப்பதால், அவர்களுடைய கர்மங்களிலேயே நேரடியாகத் தானாகவே ஊடுருவிச் சென்றுறைந்து அவற்றில் பூரண ஸாந்தித்தியம் கொண்டு, அதன் மூலம் அவர்கள் தம் ஊழின் தளைகளிலிருந்து விடுதலை பெற்றுய்ந்து ஜீவன் முக்தர்களாகி நித்திய ஸுகம் அநுபவிக்க அருளும் ஜகன்மாதா.

351) கௌதுகசுந்தரி—கௌதுகஸுந்தரி—

3

ஸாதகர்கள் அநுஷ்டிக்கும் ஆராதன க்ரமங்களில் அமையும் விழாக்கோல-
மான ஸந்தர்ப்பங்கள் — அதாவது தோரணங்கள், கோலாஹலமான ஸந்தர்ப்பங்-
கள், ஸங்கீதம் நடனம் போன்ற கார்ய க்ரமங்கள், ஸந்தர்ப்பண ஸமாராதனைகள்,
ஊர்வலங்கள் ஆகிய மங்கல நிகழ்ச்சிகளில் களிப்புடன் கலந்து கொள்ளும் ஸஹ-
யோகினிகளின் குதாஹலமும், உத்ஸாஹமுமான கொண்டாட்டங்களில் மகிழ்ச்சி
கொண்டு, அத்தகைய உத்ஸவ நிரல்களில் தானும் ஊடாடிப் பங்கு கொண்டு
மகிழ்ந்து அநுக்ரஹிக்கும் ஆனந்த மூர்த்தி.

352) கம்ம்காலி—கர்மமகாலி —

ஜீவர்கள் தாம் செய்யும் கர்மங்களின் விபாக காலத்தில் அவற்றின் நிவர்த்-
திக்கமுடியாத விளைவுகளைச் சமாளிக்க இயலாமல் அவதிப்படுங்கால், மிக்க வலிமை-
யும் மஹா மங்கலமும் பொருந்திய அதி சுப கர்மங்களை அநுஷ்டிக்கச் செய்து
அதன் மூலம் பூர்வ விளைகளின் கொடுமை தம் பக்தர்களைப் பாதிக்க வொண்ணாமல்
காத்து, அதே நேரத்தில் தன்னுடைய ஸகுண ப்ரஹ்ம - வ்யக்த ஸ்வரூப நிருபணம்
மூலம் தன் வித்யோபாஸகர்களுக்கு பத்ததிப்படி அநுஷ்டிக்கப்படும் வித்யாராஜ்-
ஞியின் முறையான உபாஸன அநுஸந்தானமும், அதன் நிச்சயமான பலமாகிய
தேவதா ஸாக்ஷாத்காரமும் யந்த்ர ஸாதனமும் பூர்ணமாக ஸித்திக்க அநுக்ரஹித்து
அவர்களுக்கு மந்த்ரஸித்தியும் மனஸ்ஸாந்தியும் ஆனந்தமும் முக்தியும் அருளும்
கருணமூர்த்தி.

353) கம்ம்தாரா—கர்மமதாரா—

(1) ஊழின் வலிய கொடுமைகளால் நேர்ந்த பலவகை இடுக்கண்களின்
தாக்குகள் தன் பக்தர்களைத் துன்புறுத்துவதைக் கண்ணுற்று அவர்கள் பூர்வ
ஜன்மங்களில் இழைத்துள்ள உக்ரமான மஹாபாதகங்களின் தீப்பயன்களை தன்
கருணா கடாட்ச விக்ஷணத்தாலேயே அகற்றி, அவர்களுடைய துயரைப் போக்கி,

ஸஹயோகினிகளின்பால் அவர்களுக்கு அன்புப் பற்று உண்டாக்கி அவர்களை விடுதலைப் பாதையில் ஈடுபடுத்தி அருளும் அன்பு நாயகி.

(2) மேலும் தஸ் மஹா வித்யைகளில் இரண்டாவதாகிய தாரா தேவியாக ஆவிர்ப்பவித்து ஸாதகர்களை ஆட்கொண்டு அருளிய பராசக்தி மூர்த்தி.*

354) कर्मच्छिन्ना—கர்ம்மச்சின்னா—

2

ஜீவர்களுக்கு அவர்களுடைய பூர்வ கர்மங்களுக்கு உரிய பலங்களை அளித்தருளும் "வைரோசனி" எனப்படும் சக்தி தானே ஆதலாலும், கேவலம் ஸாஸ்த்ர விமர்ஸத்தால் மட்டும் ஆத்ம ஸித்தி உண்டாகாதாதலாலும், வித்யோபாஸனம் இன்றி அந்த ஜ்ஞானத்தை அடைய முடியாதாதலாலும், அவர்களை மந்த்ரத்தை ஐபிக்கச்செய்து அந்த மந்த்ரத்தின் ஒலி ஓட்டத்தினால் நாத ப்ரஹ்மத்தின் வ்யக்த பீடமாகிய ஆகாசத்தில் பௌதிக ப்ரபஞ்சத்தினூடே பற்றியிருக்கும் பாசத்தளைகளின் பிணிப்பை உடைத்தெறிந்து அதே நேரத்தில் தஸ் மஹாவித்யைகளில் ஆரூவது வித்யையாகிய சின்னமஸ்தா தேவியாக ஆவிர்ப்பவித்து, ஸாதகர்களின் மனத்திலும், புத்தியிலும் சாந்தி நிலவச்செய்து, அவர்களுக்கு ஆனந்தமும் முக்தியும் அளித்தருளும் ஆனந்த தாண்டவ மூர்த்தி.

355) कर्मदा—கர்ம்மதா—

3

ஜீவர்கள் தாம் செய்யும் கர்மங்களின் பலங்களை அநுபவித்துத்தான் திரவேண்டுமாதலாலும், + அப்படி கர்மபலத்தை அநுபவிக்கவும் மேலும் மேலும் கர்மங்கள் செய்து தேவிக்கு அர்ப்பணம் செய்யவும் ஓர் உடல் தேவைப்படுவதாலும் இங்ஙனம் கிடைத்திருக்கும் இந்த சரீரத்தால் செய்யக்கூடியதான கர்ம பரம்பரை தன் பக்தர்களை நிரந்தரமாகப் பற்றிக்கொள்ளாத வண்ணம், அவர்கள் நிஷ்காம்ய கர்மங்கள் பல காலம் பலவாறாகத் தொடர்ந்து செய்ய உதவி, அவ்வகையில், அவர்கள் த்யாகிகளாகவும், யோகிகளாகவும் வாழ்ந்து நித்திய ஸுகமாகிய மோக்ஷம் அடைய அநுக்ரஹிக்கும் கருணைக்கடல்.

*तारयति संसारार्णवात् भक्तान् इति तारा ॥

காலி தாரா மஹாவிद्या ஷோடசி ஸ்வனேஸ்வரி । ஸ்ரீவிஷ்ணுமஸ்தா ச விद्या ஧ூமாவதி ததா ॥

बगला सिद्धविद्या च मातङ्गी कमलात्मिका । एता दशमहाविद्या भुक्तिमुक्तिप्रदास्मृताः ॥

—தந்த்ரஸாரம்.

तारकत्वात्सदा तारा सुखमोक्षप्रदायिनी । उग्रापत्तारिणी यस्मादुग्रतारा ततस्स्मृता ॥

—தந்த்ரஸாரம்.

+कामस्य हन्तुरपि कर्मफलं ह्यलङ्घ्यम् ॥

356) கம்மச்சாண்டலினி—கர்மச்சாண்டலினி—

3

ஜாதிஸங்கரம் என்பது மனிதர்களின் ஜன்மத்துக்குத்தான் பொருந்துமே தவிர அவர்களுடைய கர்மத்துக்குப் பொருந்தாததாலும் (உதாரணமாக, கோதானம் செய்து ப்ராஹ்மணன் அடையக்கூடிய பலனைக் க்ஷத்திரியனும் அடையலாம்) கர்மாநுஷ்டானத்தில் ஸாதகனுக்கு இருக்கக்கூடிய மனத்தீவிரம் வர்ணஸ்ரமங்களின் பேதங்களுக்கு அப்பாற்பட்டதாலும், ஸாதகர்களுடைய கர்மங்களுக்குப் பலம் அளிக்கையில் அவர்களுக்கு இடையே உள்ள வேறு எந்த பேதங்களையும் பாராமல் அவர்களுடைய ஸாதன அநுஷ்டான க்ரியைகளின் கடுமையையும் தீவிரத்தையும் மட்டுமே பார்த்து, அவர்களுடைய தகுதிக்குப் பல மடங்கு அதிகமாகவே பலம் அளித்து அருளும் உதாரமாத்ரி.

357) கம்மவேதமாதா—கர்மவேதமாதா—

3

நாத ப்ராஹ்மத்தின் வ்யக்தமான ஓட்டமே ப்ரணவமாக உருக்கொண்டு ஸப்த ப்ராஹ்மத்தின் ஒலி வடிவாகி, கம்பீரமாக ஜீவர்களைக் கர்மங்களில் ஏவி இயக்குவதால், அவர்கள் அங்ஙனமாகக் கர்மங்களைச் செய்வதில் ஈடுபட்டு இயங்குங்கால், அக்கர்மங்களுக்கு ஆதாரமான பதங்களின் கூட்டுருக்களே வேதங்கள் என்ற பெயரால் மனிதர்களுடைய அறிவின் வரம்பாகி, அவர்களுடைய ப்ராஜ்ஞையே அந்த இயக்கங்களுக்கெல்லாம் மூலகாரணமாவதால் தானே அந்த எல்லா வேதங்களுக்கும், அவற்றில் விதிக்கப்பட்டுள்ள எல்லாக் கர்மங்களுக்கும் மாதா ஆவதால், அவற்றின் மூலம் அவர்களை நல்வழிப்படுத்தி ஆட்கொண்டு அவர்களுக்கு ஆத்ம ஜ்ஞானமும், ஆனந்தமும் முக்தியும் அளித்து அருளும் ஜகன்மாதா.

358) கம்மபூ:—கர்மபூ:—

4

ஸகல ஜீவர்களும் தம் தம் ப்ரக்ருதிகளினின்று உண்டாகும் குணங்களின் செயல்பாடுகளினாலேயே அவ்வப்பொழுது அந்த அந்த கர்மங்களைச் செய்ய நேரிட்டாலும், அந்த ப்ரக்ருதிகளின் அமைப்புக்கும் தானே மூல காரணமாவதால் அவர்கள் செய்யும் கர்மங்கள் யாவற்றையும் நிஷ்காம்யமாகச் செய்யவைத்து, அப்படிச் செய்த பிறகும் அவை யாவற்றையும் தனக்கே அர்ப்பணம் செய்யும் மனப்பான்மையை வளர்த்து அவர்களை தியாகிகளாகவும், யோகிகளாகவும் ஆக்கி அருளும் க்ருபாநிதி.

359) கம்மகாண்டரதான்தா—கர்மகாண்டரதான்தா—

3

மனிதர்கள் தம் ஜீவதசையில் அநுஷ்டிக்க வேண்டிய கர்மகலாபங்களை விளக்கும் வேத பாகத்தில் அடங்கிய விதி விபர்யாஸங்களை ஆழ்ந்து விசாரித்து தெள்ளத் தெளிய விமர்சித்து, அவற்றைத் தம் வாழ்க்கையில் ஸ்ரத்தா பக்தி

விஸ்வாஸத்துடன் க்ரமமாக அநுஷ்டித்து மனநிறைவு பெற்று த்ருப்தி அடையும் தன் பக்தர்களுக்கு நிரந்தரமானதும், செழிப்பானதும் ஆன தீர்க்க கால வாழ்வும் ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானமும், மனஸ்ஸாந்தியும், ஜீவன் முக்தியும் அளித்தருளும் ஜ்ஞானம்-பிகை.

360) कर्मकाण्डानुमानिता—கர்ம்மகாண்டாநுமானிதா—

3

மனிதர்கள் அநுஷ்டிக்க வேண்டிய கர்மகலாபங்களைக் கூறும் வேத பாகத்தில் காணப்படும் விதி விபர்யாஸங்களின் தொகுப்பாகிய கர்ம காண்டத்தில், ப்ரபஞ்ச நிர்வாஹ க்ரமத்தில் பரமாத்மாவின் சக்திபரத்வமே லக்ஷ்யமாக ஸூசிக்கப்பட்டிருப்பதால் ஈஸ்வரனின் ஸர்வஸக்தத்வ ப்ரதிபாதனத்தில், ஸ்ருதிப்ராமாண்ய நிரூபணத்தில், அநுமான ப்ரமாண மூலமாகத்தான் பரமாத்மாவின் சக்தியை மனிதன் உணரமுடியுமாதலால், அந்த பராசக்தியின் ஸகுண ப்ரஹ்ம ஸ்வரூப நிரூபணத்தில் தேவியின் சக்தி அநுமான ப்ரமேயமாக உள்ள த்ருஷ்டாந்தங்களை நிதர்ஸனமாக ஸித்தாந்தப்படுத்தியிருப்பதன் மூலம், பராசக்தியின் வ்யக்தியே இந்த ஸ்போட ப்ரபஞ்சம் என்ற தத்துவத்தின் ப்ரத்யக்ஷ ஸ்வரூபினியாக ஸாதகர்களின் புத்தியில் ஆவிர்ப்பவித்து, அந்த உண்மையை அவர்களை உணரச்செய்து, அதன் மூலம் அவர்களுக்கு ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானமும் ஆனந்தமும் முக்தியும் அளித்தருளும் பராசக்தி மூர்த்தி.

361) कर्मकाण्डपरीणाहा—கர்ம்மகாண்டபரீணாஹா—

3

வேதங்களின் கர்ம காண்ட பாகத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலும், சுற்றிலும் முழுவதும் ஊடுருவிப் பரவியிருக்கும் ஸர்வ வ்யாபக ஸக்தி ஸ்வரூபினீ—அதாவது ஜீவர்களின் எல்லாக் கர்மங்களிலும் தன் க்ரியா ஸக்தியை ப்ரஸரிக்கச்செய்து அவர்களுடைய எல்லா முயற்சிகளையும் ஸார்த்தகமாக்கி அவர்களை ஆட்கொண்டருளும் பராசக்தி மூர்த்தி.

362) कमठी—கமடீ—

2

சக்ர—மேருவைத் தாங்கும் ஆற்றலின் வ்யக்த மூர்த்தியாகிய கூர்ம பீடத்தின் சக்தி தானே ஆவதால் அந்த சக்தியின் ஆவிர்ப்பாவ மூர்த்திகளாகிய ஜயாதி தேவதைகளை ஆராதிக்கும் போது ஸாதகன் தன்னையே அந்த மூர்த்திகளாகப் பாவித்துப் பூஜைகள் செய்வானேயாகில் அவனைப் பரிபூரணமாக அநுக்ரஹித்து அவனை ஆட்கொண்டு அருள்பவன்.*

*कमुकान्ती । अठन् प्रत्ययान्तः ॥ कमेरठः ॥ — दशपाद्युणादिवृत्तिः ॥ — 5—5 ॥

कमठः कूर्मै ॥ — वाचस्पत्यम्—1680. जातिवात् ङीष् ॥ कूर्मै कमठकच्छपी ॥

அமரகோஸம்—508

363) कमठाकृतिः—कमडाकर्तुः—
2

சக்ரத்தின் கூர்ம பீடத்தில் ப்ரதிஷ்டையாகி இருக்கும் ஜயாதி பீட சக்தி-களின் வ்யக்திகளில் தானாகவே ஊடுருவிச் சென்றமர்ந்து அந்த மூர்த்திகளின் உரு-விலேயே தன்னுடைய உருவந்தாங்கி, அவர்களுடைய ஆராதன க்ரமங்களைத் தன்-னுடையவைகளாகவே ஏற்று மகிழும் தன்மய மூர்த்தி.

364) कमठाराध्यहृदया—कमडारात्यहृदया—
2 4 3

சக்ர-மேருவின் கூர்ம பீடத்தில் ப்ரதிஷ்டையாகி ஸ்திரமாக வீற்றிருக்கும் ஜயாதி ஒன்பது பீட சக்தி தேவதைகளின் வ்யக்த ரூபங்களில் தானாகவே ஊடுருவிச் சென்றமர்ந்து, அங்ஙனமாகத் தன்னுடைய ப்ரதான வ்யக்த மூர்த்தியின் ரூப பேதங்களை மறந்து இந்தப் பீட சக்தியின் ரூபமே தன்னுடைய ரூபமாகக் கொண்டு பீடசக்தி பூஜைகளே தனக்கு நேரடியாகச் செய்யும் பூஜைகளாகக் கொண்டு, அந்த நிலையில் தன் வித்யோபாஸகர்களின் முயற்சிகளை அப்படியே ஏற்று, அவர்களை மனமுவந்து ஆட்கொண்டு அருளும் ஐகன்மாதா.

365) कमठा—कमडा—
2

சக்ர—மேருவின் கூர்ம பீடத்தில் ப்ரதிஷ்டாபனமாகி வீற்றிருக்கும் ஜயாதி ஒன்பது பீட சக்தி தேவதைகளின் வ்யக்த ரூபங்களில் தன் வித்யுத் சக்தியை ப்ரஸரிக்கச் செய்து, தன் வித்யோபாஸகர்களின் வித்யாராஜ்ஞீ ப்ரயோகத்தினால் வீறு பெற்றெழுந்த அந்த தேவதைகள் மூல மந்த்ர உச்சாரண வீர்யத்தில் கலந்து ஸாதகர்களை முழுமையாக ப்ரோத்ஸாஹம் செய்து மகிழ்விக்க, தானாகவே அந்த பீட சக்தி தேவதைகளின் வ்யக்த ரூபங்களில் ஊடுருவிக் கலந்து இயங்கி, அதன் மூலம் தன் பக்தர்களைக் கைதூக்கி அவர்களுடைய முயற்சிகளைப் பூரண அநுக்ர-ஹத்துடன் ஏற்று அவர்களை ஆட்கொண்டு அருள்பவள்.

366) कण्ठसुन्दरी—कण्ठसुन्दरी—
2 3

தன் பக்தர்களுடைய கண்ட த்வனியின் இனிய எழலில் தானாகவே ஊடாடி, அவர்களுடைய மதுரமான பேச்சிலும் கானத்திலும் அதிசயிக்கத் தக்க எழிலும், யாவரையும் மயங்க வைக்கும் ஒண்மையான வனப்பும் ஊட்டி, அதே நேரத்தில் ஸுஷும்னா நாடியினூடே அமைந்துள்ள ஆறு சக்ரங்களில் அடங்கிய-தும் அ(அ) காராதி விஸர்க்காந்தமான பதினாறு ஸ்வரங்கள் ப்ரதிஷ்டையாகி இருப்-பதும் ஆன விஸுத்தி ஸ்தானமாகிய கண்டத்தின் மத்தியில் அமைந்துள்ள ஷோடஸதள பத்மத்தில் தானாகவே ஊடுருவி அமர்ந்து, அவர்களுடைய ஸ்வரத்-தில்—அதாவது குரலில்—அதி மதுரமாக இனிக்கும் அதிசயமான ஸுக த்வனியின்

ரீங்காரத்தை ஊட்டி, அவர்களுக்கு எல்லோரையும் இன்புறுத்தும் சக்தியை அளித்து மகிழும் பெருவள்ளல்.*

கமடாஸனஸம்ஸேவ்யா கமடா கம்மதத்பரா ।

கருணா கரகாந்தா ச கருணா கரவந்திதா ॥ 73 ॥

கடோரா கரமாலா ச கடோரகுசதாரினி ।

கபடினி கபடினி கபடினி கபடிபூஷணா ॥ 74 ॥

கரமோரு: கரணதா கரமா கரமாலயா ।

கலமாபாமயி கலமா கலமா கலமாபாமயி ॥ 75 ॥

கமலஸ்தா கலாமாலா கமலாஸ்யா க்ஷணதத்பரா ।

ககுத்தினி கபடினி கரணியகதார்ச்சிதா ॥ 76 ॥

கமடாஸனஸம்ஸேவ்யா கமடா கர்மதத்பரா ।

கருணாகரகாந்தா ச கருணா கரவந்திதா ॥ 73 ॥

கடோரா கரமாலா ச கடோரகுசதாரினி ।

கபர்த்தினி கபடினி கபடினி கங்கபூஷணா ॥ 74 ॥

கரமோரு: கடினதா கரமா கரமாலயா ।

கலமாபாமயி கலமா கலமா கலமாபாமயி ॥ 75 ॥

கமலஸ்தா கலாமாலா கமலாஸ்யா க்ஷணதத்பரா ।

ககுத்தினி கபடினி கரணியகதார்ச்சிதா ॥ 76 ॥

367) கமடாஸனஸம்ஸேவ்யா—கமடாஸனஸம்ஸேவ்யா—

கூர்ம பீடத்தின் சக்தி தானே ஆவதால், அந்த கூர்மாஸன சக்தி தேவதைகளை ஆராதிக்கும் போது தன்னுடைய வ்யக்த மூர்த்தியை ஆராதிக்கும் தன்மயத்வ

*तदूर्ध्वन्तु विशुद्धाख्यं दलषोडशपद्मम् । स्वरैषोडशभिर्युक्तं धूम्रवर्णं महाप्रभम् ॥

विशुद्धिं तनुते यस्माज्जीवस्य हंसलोकनात् । विशुद्धं पद्ममाख्यातमाकाशाख्यं महाद्भुतम् ॥

— தந்த்ரஸாரம்.

பாவத்துடனேயே பூஜைகள் செய்யும் தன் பக்தர்களை ஆதரித்து, அவர்கள் பால் சுரக்கும் அன்புப் பெருக்கால் அவர்களைத் தன் ப்ரதிபிம்பங்களாகவே கண்டு அவர்களுையே ஸாக்ஷாத் கூர்மாஸன பீடசக்தி தேவதைகளாகவே பரிணமிக்கச் செய்து அவர்களை ஆட்கொண்டு அருளும் ஆனந்த மூர்த்தி.

368) कमठी—कमल—

2

தன் வித்யோபாஸகர்களின் ஸஹஸ்ரார கமலத்தின் நாள் ஆதாரத்திலும், எல்லாத் தளங்களிலும், விசேஷமாக பிந்து ஸ்தானமாகிய கர்ணிகையிலும், மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் உறைந்து கொண்டு, அங்கு குண்டலினீ சக்தியின் உதவியால் வரும் பாக்கியசாலிகளான அவர்களை ஆதரித்து ஆட்கொண்டு அருளும் ஹம்ஸானந்த குரு மூர்த்தி.

369) कर्मतत्परा—कर्ममत्तपरा—

ஜீவர்கள் தம் மனத்தாலும் ஸரீரத்தாலும் செய்யும் செயல்களின் விளைவாகவே நன்மையானவையோ தீமையானவையோ ஆன பலன்களைத் தவறாமல் அடைந்து அநுபவிக்க வேண்டியது அவசியம் ஆதலால், தன் பக்தர்கள் ப்ரக்ருதியின் இயக்கத்தால் செய்யும் எந்தச்செயல்களிலும் தானாகவே ஊடுருவிப் பாய்ந்து, அவர்கள் அந்தக் கர்மங்களில் ஓட்டாமல் அவர்கள் அவற்றை திட்டப்படியாகவே செய்து அவற்றைத் தனக்கே அர்ப்பணம் செய்வதை மனமாற ஏற்று, அவர்களுக்கு ஜ்ஞானமும் சாந்தியும் முக்தியும் அளித்து அருளும் ஜகன்மாதா.

370) कृणा—कुरुणा—

தையே உருவானவளாதலால் தன் பக்தர்கள் படும் பல்வகைத் துயரங்களைக் கண்டு இரக்கங் கொண்டு அவர்களைக் கைதூக்கி ஆட்கொண்டு அருள்பவள்

371) करकान्ता—करकान्ता—

தன் பக்தர்களின் புத்தியில் தன் க்ரியா சக்தியை ப்ரஸரிக்கச் செய்து அவர்களை த்யானம், நிஷ்டை, தாரணை, மந்த்ர ஜபம், பூஜை, ஹோமம், தர்ப்பணம் முதலிய கர்மயோக க்ரம கார்ய திட்டங்களில் ஏவி, முழு மனதுடன் செயல்படவைத்து, அவர்கள் பரிபூர்ணமாக லயித்து இடையறாது ஸார்த்தகமாக இயங்குவதைக் கண்டு மகிழ்ந்து, அந்த ஆனந்தத்தில் பூரித்து, அவர்களுடைய முயற்சிகளை ஆதரித்து அவர்களை ஆட்கொண்டு அருள்பவள்.

372) कृणा—कुरुणा—

தன் பக்தர்கள் ப்ரேமையுடனும் அனன்ய ஸரணாகதி பாவத்துடனும் தன்னை ஆரதித்து தம் உடல், பொருள், ஆவி, செயல்கள், அனைத்தையும் தனக்கே

அர்ப்பணம் செய்யுங்கால் அவர்கள் மனதில் உள்ள எல்லாக் கோரிக்கைகளையும் உத்தேசங்களையும் பூரணமாக நிறைவேற்றி அவர்களை மகிழ்வித்து அருள்பவன்.*

373) करवन्दिता—கரவந்திதா—

3

வெறும் பேச்சுடன் நில்லாமல், ஸாரீரக - மானஸிகமான கர்மங்களைச் சரிவர அநுஷ்டித்து தனக்கு த்ரிகரண சக்தியுடன் அர்ப்பணம் செய்து வழிபடும் தன் பக்தர்களின் புத்தியில் தன் க்ரியா சக்தியை ப்ரஸரிக்கச் செய்து அவர்களுடைய செயல்களெல்லாம் ஸார்த்தகமாகப் பூர்த்தியடைந்து பூரண பலன் அளிக்க அருளும் தயாநிதி.

374) कठोरा—கடோரா—

2

சரீர அங்கங்களிலும், மனத்தின் செயல்பாடுகளிலும் சக்தியிலும் பக்தர். களுக்கு அருளும் கருணா கடாஷ் அநுக்ரஹத்திலும், எவ்விடத்திலும் எஞ்ஞான்றும் பரிபூரணமான ஜகன்மாதா.

375) करमाला—கரமாலா—

சரீர க்ரியைகளின் பூரண சக்தியின் சின்னமாக வெட்டப்பட்ட கரங்களாலான மேகலையை இடுப்பிலும் மானஸ க்ரிகைகளின் பூரண சக்தியின் சின்னமாக வெட்டப்பட்ட சிரஸ்ஸுகளாலான மாலையைக் கண்டத்திலும் தரித்து, இவற்றின் மூலமாகத் தன்னுடைய க்ரியா சக்தியின் அநுக்ரஹ வர்ஷத்தைத் தன் பக்தர்களின் மீது பொழிந்து மகிழும் கருணாநிதி.

376) कठोरकुचधारिणी—கடோரகுசதாரிணி—

2

4

அளவு கடந்து பரவி விரவியிருக்கும் இந்த மாபெரும் ப்ரபஞ்சத்தில் வாழையடி வாழையென வாழ்ந்து வரும் ஸகலமான ஜீவர்களுக்கும் தானே க்ருணைவடிவான ஜகன்மாதா ஆதலால், பக்தர்களாகிய தன் குழந்தைகள் மீது, மேரு சிகரங்களை யொத்த தன்னுடைய அக்ஷயமான பரிபூர்ண ஸ்தனங்களிலிருந்து நிரந்தரமாகவும் அபரிமிதமாகவும், சுரந்துகொண்டே இருக்கும் அம்ருத ரஸத்தைப் பொழிந்து அவர்களை உய்வித்து அருளும் க்ருபைக் கடல்.

377) कर्पाद्विनी—கபர்த்தினி—

3 3

ஒரு மாபெரும் கஹனமான வனம் போன்ற ஜடாபாரம் கொண்ட பரம-சிவனைத் தன்னுடைய மாயையால் வசப்படுத்தி,—அதன் மூலம் “சக்தி - சிவம்”

*करोति भक्तानां प्रेमास्पदभूतायाः इष्टदेवतायाः मनः आनुकूल्याय-इति कृणा ॥

என்ற மஹத்தான தத்துவத்தை “மந்த்ர தர்மீ - தந்த்ர தர்மீ” ஆகிய ஸாக்த உபாஸன ஸாதன ப்ரயோக க்ரமத்தில் நிர்த்தாரணம் செய்தருளிய பராஸக்தி மூர்த்தி.

378) कपटिनी—கபடினீ—

அஸாமான்யமான மாயாலினீ ஆதலால் எல்லையற்று விரிந்து கிடக்கும் இந்தப் பிரம்மாண்டமான ப்ரபஞ்சத்தில் வாழ்ந்து வரும் ஸகல விதமான ஜீவ ஸமூஹங்களின் பஞ்ச க்ருத்யங்களைத் தானே நிர்வஹித்து நடத்தும் பொறுப்பாளியாவதால், த்ரிமூர்த்திகளும் அஷ்டதிக்பாலகர்களும் கூட எளிதில் புரிந்துகொள்ளமுடியாத கூடமான செயற்போக்குடன் ஜீவ வர்க்கங்கள் யாவர்க்கும் அவரவர்களுடைய கர்ம பரிபாகத்துக்குத் தக்கபடி க்ஷேமலாபங்களையும் ஸர்வ மங்கலங்களையும் பொழிந்து மகிழ்வித்தருளும் நிர்வாஹ அதிகாரினீ.

379) कठिनी—கடினீ—

2

ஆப்ரஹ்ம - க்ருமிகீடாந்தம் ஸகல ஜீவ வர்க்கங்களின் யோக க்ஷேமங்களையும் அஸாமான்யமான தன் த்ருட ஸ்ம்ருதியில் இருத்திக்கொண்டு அவரவர்களுக்குத் தேவையான ஸௌகர்யங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துக்கொண்டே அவர்களைப் பொறுப்புடன் ரக்ஷிப்பதில் மிக உறுதிப்பாடுடன் செயல்படும் ஜகன்மாதா.

380) कङ्कभूषणा—கங்கபூஷண—

4

மனதையும் புலன்களையும் அடக்கி சித்தத்தைப் பரப்ரஹ்மத்தின் பால் வலிய நிறுத்தி யோக நிஷ்டையில் ஆழ்ந்து ப்ரஹ்மானந்த லயத்தினூடே நிர்விகல்ப ஸமாதியில் நின்று நிரந்தர ஸுகம் எய்தி எல்லை கடந்த மகிழ்ச்சி பெறும் யோகியர்களின் நிரதிஸ்யானந்த நிர்க்குண த்யானத்தின் குறிக்கோளான பரப்ரஹ்ம - பராஸக்தி மூர்த்தி.

381) करभोरुः—கரபோரு:—

4

பூர்ண புஷ்டி அடைந்த உத்தம லக்ஷண சரீர அங்கங்கள் படைத்த அஸாமான்ய லாவண்யத்துடன் ஜ்வலிக்கும் உத்தம ஸுந்தராங்களை; அதாவது அங்க ஸௌந்தர்யம் என்ற ஸாமுத்ரிக லக்ஷணம்சங்கள் பூர்ணமாக அமைந்து, ஆதர்ஸ ஸ்தித ப்ரஜ்ஞரும், யோகியர்களின் தலைவரும் ஆன பரமசிவனையே தன் அங்க ஸௌஷ்டவ மாயையால் மயக்க வல்ல ப்ரேமபர ஸுந்தரீ.

382) कठिनदा—கடினதா—

2 3

லோகோபகாரமான கர்மங்களை க்ரமப்படி அநுஷ்டித்து ஜீவர்களுக்கு உபகரிக்கும் பெரும் பொறுப்பைத் தானாகவே மேற்கொண்டு ஏற்று சிறப்புற நிர்வஹிப்பதில் உள்ள தன் உறுதிப்பாட்டைத் தன் பக்தர்களுக்கும் கொடுத்து, அவர்களையும் உத்தம ப்ரோபகாரிகளாக்கும் பரம த்யாகமூர்த்தி,

383) करभा—करपा—

4

தன்னுடைய இடது மேற்கரத்தில் ஏந்தி நிற்கும் “பத்ராத்த்மஜன்” என்ற கட்கம் (அதாவது அபரோக்ஷ ஜ்ஞானத்தின் சின்னம்), இடது கீழ்க் கரத்தில் க்ரஹித்திருக்கும் முண்டம் (அதாவது ஸாதகனின் சுத்த சைதன்யம்), வலது மேற்கரத்தில் தாங்கும் அபயமுத்திரை (அதாவது ஜீவர்களை ரக்ஷித்தருளும் ஸ்திதி-ஸ்தாபனத்தின் சின்னம்), வலது கீழ்க்கரத்தில் தாங்கும் வரத முத்திரை (அதாவது ஜீவ—அநுக்ரஹத்தின் சின்னம்), ஆகியவற்றை தன் பக்தர்களின் த்யானாவஸரத்தில் அவர்களுடைய புத்தியில் நிலைத்து நிற்குமாறு நிதர்ஸனமாக ஸூசித்து அருளும் பரமாநுக்ரஹ மூர்த்தி.

384) करभालया—करपालया—

4

த்யாகம், யோகம், ஆத்மஜ்ஞானம், ஜீவன் முக்தி ஆகிய உத்தம பலன்களைத் தரவல்ல “ரஸஜ்ஞா” என்ற “க்ரீம்” கார பீஜத்தின் ஒலி ஓட்டத்திலும் பஞ்சக்ருத்யங்களின் சின்னமாகத் தான் நிரந்தரமாகச் செய்யும் ஆனந்த தாண்டவத்தை நிகழ்த்தும் தன் திருப்பாதங்களிலும், சவங்களின் கரங்களாலான மேகலையிலும், தன் நான்கு கரங்களில் தரிக்கும் கட்கம், முண்டம், அபயம், வரதம், ஆகியவற்றிலும் மாத்ருகைகளின் சின்னமாகத் தன் கண்டத்தில் தரிக்கும் முண்டமாலையிலும், சப்த ப்ரஹ்மத்தின் சின்னமாக தொங்கி அலைந்து கொண்டே இருக்கும் தன் நாக்கிலும், நாத ப்ரஹ்மத்தின் சின்னமான தன் இரு காதுகளிலும், இச்சா - க்ரியா - ஜ்ஞான சக்திகளின் சின்னமான தன் மூன்று கண்களின் ஜ்யோதிஸ்களிலும், தான் நிர்க்குண ஸ்வரூபினீ, கட்டுப்பாடுகள் அற்றவள் (असिक्ता) என்ற மஹத்தான தத்துவங்களின் சின்னமாகப் பரந்து விரிந்து கட்டுகள் அற்று வீசிச் சுழன்று தொங்கும் கேச பாரத்திலும், தானாகவே, நிலையாகத் தங்கி அதன் மூலம் தன் உண்மையான தன்மைகளைத் தெளிவாக ஸூசித்து அவர்களுக்குத் தன் அபரிச்சின்ன அபரிமிதமான விஸ்வரூபத்தை உணர்வித்து அருளும் விஸ்வமூர்த்தி.

385) कलभाषामयी—कलपाश्रमायी—

4

மிக இனிமையான தன் பேச்சுக்களால் தன் பக்தர்களுக்கு அளவிலாக் களிப்பூட்டுபவள்; மேலும் தன் பக்தர்களின் மதுரமான பேச்சுக்களில் தான் உறைபவள்.

386) करपा—कल्पा—

இந்தப்பரந்த ப்ரபஞ்சத்தில் சேதனசேதனமாகவும், ஜங்கமஜங்கமமாகவும் உள்ள எல்லா ஜீவஜந்து—வஸ்து ஜால வர்க்கங்களினுடைய ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி முதலான பஞ்சக்ருத்யங்களையும் தான் ஒருத்தியாகவே நிர்வஹித்து நடத்தி, இங்-வனம் விஸ்வ பரண கார்யம் முழுமையும் ஸர்வ ஸ்வாதந்த்ரியத்துடனேயே பராமரித்து மகிழும் ஜகன்மாதா.

387) कल्पना—கல்பனா—

பலதரப்பட்ட ஜீவர்கள் பலபடியாக விரவியிருக்கும் இந்த சராசர ப்ரபஞ்சத்தில் ஜீவிக்கும் எல்லா ஜந்துக்களினுடைய செயல்பாடுகளின், எல்லா நடப்புகளின் நிகழ் வண்ணங்களும் ஸார்த்தகமாகுமாறு தானாகவே திட்டப்படுத்தி அவற்றின் செய்முறைகளைத் தானே கண்காணித்து, எல்லாச் செயல்களும் நற்பயனுள்ளவைகளாக நடக்க ஏற்பாடுகள் செய்து மகிழும் உத்தம காரிய நிர்வாஹி; மேலும் செயல்கள் சாரீரகமாகவும் மானஸிகமாகவும் அமையுமாதலால் ஜீவர்களுடைய சிந்தனம், ஸங்கல்பம், தாரணை, நிஷ்டை, ஜபம் முதலிய காரியங்களும் செவ்வையாக நிகழ் அருள்பவள்.

388) कल्पदायिनी—கல்பதாயினி—

3

இந்த மாபெரும் ப்ரபஞ்சத்தின் செயல்பாடுகளின் போக்கு ஓயாமல் நிகழ்ந்து கொண்டே இருத்தலால், அதனில் தொன்று தொட்டு வாழ்ந்து வரும் ஜீவர்களின் செயற்போக்கில் காலம், வேளை, பருவம், செயல்களின் திட்டம் ஆகியவைகள் எல்லாம் அவரவர்களின் கர்ம பரிபாகத்துக்குத் தகுந்தபடியாகவும், அவர்களுடைய ஜன்ம பாரம்பர்யம் பரிணாமத்தால் வருத்தியாகி வளர்ந்து முன்னேற்றம் அடையும்படியாகவும், அவர்களுக்குக் காரிய ஸாமர்த்தியமும்¹ கர்ம பல த்யாக பாவ ஸித்தியும் அளித்தருளும் உதாரமூர்த்தி.

389) कमलस्था—கமலஸ்தா—

2

ஸாதகனின் மூலாதாரம், ஸ்வாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அநாஹதம்; விஸ்வத்தி, ஆஜ்ஞா, ஸஹஸ்ராரம், த்வாதஸாரம் ஆகிய ஆதாரங்களில் அமர்ந்துள்ள கமலங்களில் நிரந்தரமாக ப்ரதிஷ்டையாகி, அவனுடைய த்யான யோக, ஜப யஜ்ஞாதி ஆத்மார்த்த முயற்சிகளில் பூரண வெற்றியும் ஜ்ஞான ஸித்தியும் ஜீவன் முக்தியும் தந்தருளும் பரமாநுக்ரஹமூர்த்தி.

390) कलामाला—கலாமாலா—

மனிதன் தன் புத்தி ஸாமர்த்தியத்தை ப்ரயோகித்துப் பல அழகிய செயல்களைச் செய்து மகிழ்கிறான், மகிழ்விக்கிறான். அவன் அப்படி அழகுறச் செய்யும் செயல்களே கலைகள் எனப்படும். அக்கலைகளைச் சீரிய முறையில் ப்ரயோகித்தல் மூலம் அவன் ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானமும் ஆனந்தமும் அடைகிறான். ²அவற்றுள் ப்ரதானமானவைகளான அறுபத்து நான்கு கலைகளைக் கோத்த மாலையைத் தேவி தன் கண்டத்தில் தனக்கு உகந்த அணிகலனாகத் தரித்து மகிழ்கிறாள்.

¹योग: कर्मसु कौशलम् ॥ பகவத்கீதை-II-50

²कलयति-गमयति-ब्रह्मज्ञानम्—आनन्दम्-इति कला । यच्च कल्यते-ज्ञायते-ब्रह्म-आत्मस्वरूपम्-अनया—इति कला ॥

391) कमलास्या—கமலாஸ்யா—

இந்த மாபெரும் சராசர ப்ரபஞ்சத்திலுள்ள எல்லாப் பொருள்களிலுமே தேவி ஊடுருவி நிரம்பி வ்யாபித்திருக்கிறாள்; ஆயினும் சிறப்பாக ஸாதகர்களின் மூலாதாராதி சக்ர ஸ்தானங்களில் அமைந்து மலர்ந்துள்ள கமலங்களையே தனக்கு உகந்த ஸ்தலங்களாகக் கொண்டு அவற்றிலேயே விசேஷ ஸாந்நித்தியம் கொண்டு, அவ்விடங்களிலேயே உபாஸகன் ஆந்தரமாகத் தன்னை ப்ரதிஷ்டை செய்து மான-ஸிகமாக ஆராதித்தலையே பெரிதும் விரும்புவள்.

392) वणप्रभा—க்வணத்ப்ரபா—

4

விஸ்வத்தில் வ்யாபித்துள்ள எல்லாப் பொருள்களிலும், ஜீவர்களுடைய எல்லாச் செயல்களிலும் தேவி விரவி இருக்கிறாள் ஆயினும், இனிய நாதத்திலும் சிறப்பாக மந்த்ரோச்சாரணத்தின் சக்திமத்தான ஒலி ஓட்டத்திலும் பூரண ஸாந்நித்தியம் கொண்டு, இன்னிசையால் தன்னை ஸாதிக்க முயலும் தன் பக்தர்களின் மதுரமான கண்டத்தின் எழாலிலும், மந்த்ர ஜபத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருக்கும் உபாஸகர்களுடைய வீர்யமான மந்த்ர ஜப அவஸரத்தில் அவர்களுடைய கம்பீரமான புத்தியின் ப்ரவ்ருத்தியிலும் விசேஷமான ஸாந்நித்தியம் கொண்டு, அவர்களைக் கைதாக்கி ஆட்கொண்டு, அவர்களுக்கு ஜ்ஞானானந்தமும் ஜீவன் முக்தியும் அளித்தருளும் ஆனந்தமூர்த்தி.

393) ककुक्षिनी—ககுத்மினி—

3

பொதுவாக எல்லாப் பர்வதங்களிலும், சிறப்பாக மூல மந்த்ரத்தின் விரிவாக்கமான சக்ரம் பீஜாக்ஷரங்களின் எழுச்சியால் ஸகல அண்டங்களின் ஸமஷ்டிகோளமாக உருவாகி உயர்ந்துள்ள மஹாமேரு பர்வதத்திலும் ஸாந்நித்தியம் கொண்டு, ஸாதகர்களுடைய ஜப பூஜா-ஹோம-தர்ப்பணாதி ஆராதன க்ரமங்களால் வீறு பெற்று அவற்றில் லயித்திருக்கும் தன் பக்தர்களைத் தன்பால் ஈர்த்து அவர்களுக்கு ஜீவன் முக்தி அளித்தருளும் மந்த்ர மூர்த்தி.

394) कण्डवती—கஷ்டவதீ—

எவ்வளவு கூர்மையான புத்தி தீக்ஷணம் உள்ளவராலும் சிறிது கூடப் புரிந்துகொள்ள முடியாதபடி அவ்வளவு அதிஸூக்ஷ்மமாகவும் கூடமாகவும் உள்ள ஸ்வரூப லக்ஷணம் கொண்டவள்.

395) करणीयकथाचिता—கரணீயகதாச்சிதா—

2

மனிதன் தர்மங்களினின்று வழுவாமல் தன் கடமைகளைக் கட்டாயம் செய்தே தீரவேண்டிய ஆவசியகத்தை எடுத்து வலியுறுத்திக் கூறும் ஸ்ருதி-ஸ்மருதி-களாகிய வேத - தர்ம ஸாஸ்த்ர க்ரந்தங்களிலும், நர்க்குண ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபியாகிய

பரமாத்மா ஜீவர்களைக் காப்பற்றும் பொருட்டு குணங்களேற்று மநுஷ்ய லோகத்தில் ஆதர்ஸ புருஷர்களாக அவதாரம் எடுத்து தர்மத்தை நிலைநாட்டிய வரலாறுகளை எடுத்துக் கூறும் இதிலாஸ புராணங்களிலுள்ள கதைகளிலும் தர்மதேவதையாகிய பராஸக்தியின் இணையற்ற மஹிமைகளே விசேஷமாகப் பேசப்படுவதால், க்ரந்தங்களின் வடிவில்—குறிப்பாக - ஸ்ருதி - ஸ்ம்ருதி - புராண க்ரந்தங்களின் வடிவில்—ஆவாஹனம் செய்து ஆராதிக்கத்தக்கவள்.

கவாசிதா கவதநு: கவசுந்ரதாரிணி ।

கதிரா குவசஸ்த்நா கதிரூவிராஜிதா ॥ 76 ॥

கர்ணபக்சுபிரியா கந்ரதா கதா கந்ரதகதி: கவி: ।

கலிநி கலிநூதி ச கவிநாயகபூஜிதா ॥ 77 ॥

கணககாநியந்நி ச கவசித் கவிவரார்சிதா ।

கரீ ச கரீகாபூஷா கரிணி கர்ணசுதா ॥ 78 ॥

கரணேசி கரணபா கலவாசா கலாநிதி: ।

கலநா கலநாதாரா கலநா காரிகா கரா ॥ 79 ॥

கசார்ச்சிதா கசதநு: கசஸுந்ரதாரிணி ।

கடோரா குசஸம்லக்நா கடிஸுந்ரவிராஜிதா ॥ 80 ॥

கர்ணபக்சுபிரியா கந்ரதா கதா கந்ரதகதி: கவி: ।

கலிக்நி கலிநூதி ச கவிநாயகபூஜிதா ॥ 81 ॥

கணககாநியந்நி ச கவசித் கவிவரார்ச்சிதா ।

கரீ ச கரீகாபூஷா கரிணி கர்ணசுதா ॥ 82 ॥

கரணேசி கரணபா கலவாசா கலாநிதி: ।

கலநா கலநாதாரா கலநா காரிகா கரா ॥ 83 ॥

396) கவாசிதா—கசார்ச்சிதா—

தன்னுடைய கேச பாரத்தின் சோபையும் கரிய சாயலும் கொண்டு ஆகாச வீதியில் ப்ரகாசித்துக் கொண்டு ஸதா ஸஞ்சரித்துக்கொண்டே இருக்கும் மேக ஜாலங்களில் தன்னை ஆவாஹனம் செய்து ஆரதிக்கும் தன் பக்தர்களை ஆட்-கொண்டருள்பவள்.

397) कचतनुः—கசதநு:—

எல்லையற்று பரந்து விரிந்த ஆகாச வீதியில் காண்பவர்கள் கவனத்தை ஆகர்ஷிக்கும் வண்ணம் படர்ந்த உருவத்துடன் எப்பொழுதுமே அசைந்து அசைந்து அடர்ந்து அடர்ந்து, தவழ்ந்து தவழ்ந்து ஊர்ந்துகொண்டே இருக்கும் நீருண்ட மேக ஜாலங்களே தான் உகந்து உறையும் (பௌதிகப் பொருள் போன்ற ஸ்வரூபத்துடன் ப்ரகாசிக்கும்) தர்ம தேவதா விக்ரஹம் என்ற ரஹஸ்யமான பேருண்மையை உணர்ந்து தன்னை அவற்றில் கண்ணாறக் கண்டு, போற்றி மனமாற வழிபடும் தன் அன்பார்ந்த பக்தர்களைச் சிரஞ்ஜீவிகளாக்கி அவர்களுக்கு முக்தி அளித்து அருளும் ஐகன்மாதா.

398) कचसुन्दरधारिणी—கசஸுந்தரதாரிணி—

3 4

ஒரு விதமான கட்டுபாடும் இல்லர்மல் ஏராளமாகப் பரந்து விரிந்து தொங்கும் கரிய கூந்தல் அப்படியும் இப்படியும் அசைந்துகொண்டே காண்பவர் மனதைப் பறிகொள்ளும் அழகினால் யோகியர் தலைவரான பரமசிவனையே மயக்கி வசப்படுத்திய அஸாதாரண பேரழகி.

399) कठोरा—கடோரா—

2

யாவராலும் நினைத்துக்கூடப் பார்க்க முடியாத தன் அதிகுர்மையான புத்தியினால் ப்ரபஞ்சத்திலுள்ள ஸகலமான ஜீவர்களுடைய ஹ்ருதய குறைகளிலும் மறைந்து புதைந்து கிடக்கும் மறைமுகமான எண்ணங்களையும் மர்மங்களையும் தெரிந்துகொண்டு அவரவர்களுடைய மனோபாவங்களுக்கும் கர்மபரிபாகத்துக்கும் தக்கபடி செயல் வாய்ப்புக்களும் காரிய ஸித்திகளும் அளித்து ஜீவ லோகங்களைப் பராமரித்து பஞ்ச க்ருத்யம் செய்தருளும் இணையற்ற நிர்வாஹி.

400) कुचसंलग्ना—குசஸம்லக்னா—

3

எல்லா ஜீவர்களுக்கும் தாய் ஆனதால் எல்லாக் குழந்தைகளையும் பாலூட்டி வளர்க்கத் தேவையான க்ஷீரம் ஏராளமாகச் சுரக்கும் ஸ்தனங்கள் பர்வதம் போல் பருத்து. அடர்த்தியாகப் பெருகி, ஜீவலோகங்களை ஆளாக்கிப் போஷிக்கும் கருணையே வடிவான ஐகன்மாதா.

401) कटिसूत्रविराजिता—கடிஸூத்ரவிராஜிதா—

ஸகல ஜீவர்களுக்கும் தாய் ஆனதால் ப்ரஜனனம் ப்ருஷ்டம் ஆகிய அங்கங்களின் ஆவரணமாக அணியப்பட்ட சவங்களின் கரங்களாலான மேகலையில் கோக்கப்பட்ட கடி ஸூத்ரத்தின் ஸௌந்தர்யத்தால் மிகுந்த சோபையுடன் ப்ரகாசிக்கும் பேரழகி.

402) कर्णभक्षप्रिया—कर्णपक्षप्रिया—

4

குண்டலினீ யோகாப்பியாளிகளிடம் *அளவு கடந்த ப்ரேமை கொண்டு அவர்களுக்கு சீக்கிரமே யோகஸீத்தி அருளும் கருணாமூர்த்தி.

403) कन्दा—कन्ता—

3

பர்ஜன்ய ராஜனாக, அதாவது தன் பக்தனாகிய இந்த்ரனின் அபர ஸ்வரூப-மான மேகஜாலமாக ஆவிர்ப்பவித்து, மழை ரூபமாகத் தன் கருணாம்ருதத்தைப் பொழிந்து ஜீவராசிகளை ரக்ஷித்தருளும் ஜகன்மாதா.

404) कथा—कथा—

2

தானே அக்ஷரரூபினியாகவும் ஜீவர்களின் வாக் ஸ்வரூபினியாகவும் இருப்ப-தால், ஸத்யமாகவும், ஹிதமாகவும் உள்ள கருத்துக்களை அன்புக்குப் பாத்திரர்-களான ஜீவர்களுக்கு தாய், தகப்பன், குரு, இதர நெருங்கிய பந்து மித்திரர்கள் வாயிலாக எடுத்துரைத்து அவர்களை வழிப்படுத்தி கேஷமங்களை வாரி வழங்கும் லோகநாயகி.

405) कन्दगतिः—कन्तकतिः—

3 3

விண்ணின் மார்க்கமாக வெகு கம்பீரமாக, நிதானமான கதியில் அசைந்து ஊர்ந்து செல்லும் மேகஜாலங்களைப் போல் அழகிய வீறு நடையழகு கொண்டு, தன் இஷ்டம் போல் உல்லாஸமாக ஸஞ்சரிக்கும் ஸுந்தரவல்லி.

406) कलिः—कलिः—

என்றும் இளமையும் அழகும் மாறாத குமாரி.

407) कलिघ्नी—कलिक்नी—

4

தன் பக்தர்களை அழிக்க முற்படும் சத்ருக்களாகிய காமக்ரோதாதிகளின் ஹிம்ஸைகளை த்வம்ஸித்து அருள்பவள்.

408) कलिदूती—कलिदूती—

3

தன் நாயகன் தன் மஹிமைகளின் புகழ் பரப்பக்கண்டு மட்டிலா மகிழ்ச்சி அடைபவள்.

*कर्णो वायुस्तस्य भक्षणस्सर्पः—कुण्डली । तस्मिन् प्रियं यस्यास्सा ॥ कर्णः शब्दज्ञानसाधनेन्द्रियस्य श्रोत्रस्य आधारे गोलके । श्रोत्रञ्च कर्णश्चकुल्यवन्निन्ननभोरूपम् । शब्दस्य पञ्चभूतगुणतया शब्दाधारं वायुना श्रटिति कर्णदेशे धावमानेन कर्णप्रापणसम्भवस्तेन शब्दोपलम्भः । कर्णस्य अधिष्ठातृदेवता दिक् ॥

—வாசஸ்பத்யம்—1706—1707.

409) कविनायकपूजिता—கவிநாயகபூஜிதா—

ஸர்வஜ்ஞரான மஹாகாலரால் லோக ஷேஷமார்த்தம் எல்லா பரிவார தேவ-
தைகளும் புடைகுழ விதிமுறைப்படி ஆரதிக்கப்படுபவள்.

410) कणकक्षानियन्त्री—கணகக்ஷாநியந்த்ரீ—

பஞ்ச பூதங்களாலான இந்தப் பரந்த ப்ரபஞ்சத்தில் அடங்கிய பரமானுக்
கூட்டங்களின் இயக்கங்கள் யாவற்றையும் அடக்கியாண்டு அவற்றைத் தானே
நேரடியாகக் கொண்டு செலுத்திப் பராமரித்தருளும் தலையாய நிர்வாஹி.

411) काचित्—காசித்—

எவ்வளவு தான் முயன்று பார்த்தாலும் எவராலும் ஒரு சிறிதுகூடக் கண்டு-
கொள்ள முடியாத ஸ்வரூபத் தன்மை கொண்டு உலகுக்கே ஒரு புதிராக எல்லோ-
ரையும் பிரமிக்க வைக்கும் அபார அதிசயமூர்த்தி.

412) कविवरार्चिता—கவிவரார்ச்சிதா—

கலைகளுக்கெல்லாம் பெருநிதியாகவும் ஸர்வஜ்ஞராகவும் இருக்கும் மஹா-
காலராலும் இதர ஸகல தேவ வர்க்கங்களாலும் சாஸ்த்ர பத்ததி ப்ரகாரம் ஆரா-
திக்கப்படுவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைபவள்.*

413) कर्त्री—கர்த்ரீ—

தன் இச்சையாலே தன் மாயையினாலேயே, தானே கல்பித்துள்ள இந்த
மாபெரும் ப்ரபஞ்சத்தின் பஞ்ச க்ருத்யங்களின் பொறுப்பைத் தானே ஏற்று,
அதற்குத் தேவையான செயல்பாடுகள் யாவற்றையும் தானே நேரடியாகச் செய்து
முடித்து அதிலே மகிழ்ச்சி அடையும் அஸாதாரண நிர்வாஹி.

414) कर्तृकाभूषा—கர்த்ருகாபூஷா—

ஜ்ஞானத்தின் சின்னமாகத் தன் இடது மேற்கரத்தில் தரிக்கும் “பத்ராத்-
மஜன்” என்ற அழகியதொரு பட்டாக்கத்தியே ஓர் அலங்கார அணிகலன் போல
அமைந்து சோபிப்பவள் +

*नानामार्गैर्यो यत्र यतीनां स्यात्कलानिधौ । तं दक्षिणं शिवं नौमि चित्रं वृत्तिमयं ध्रुवम् ॥
ஸங்கீத ரத்னாகரம்-V-I. கலா: சிவாश्रया: शक्तय: ॥ निवृत्तिश्च प्रतिष्ठा च विद्या शान्तिस्तथैव च ।
शान्त्यतीतेति सम्प्रोक्ता: कला: पञ्चविद्या बुधै: ॥ கிரணாகம தந்த்ரம். दक्षिणस्य महाकालस्य मूर्तिः
शक्त्यैवक्तिः दक्षिणामूर्तिः ॥ स्वदाक्षिण्यात् सर्वमिदं जगत्परिचालयतीति दक्षिणा काली ॥ दक्षिणामूर्तिः दक्षिणः ॥
दक्षिणकालिका दक्षिणा ॥ अत्र नामैकदेशेन व्यपदेशो द्रष्टव्यः ॥

+ हास्ययुक्तां त्रिनेत्राञ्च कपालकर्तृकाकराम् ॥ தந்த்ரஸாரம்—காலீ த்யானம்.

415) करिणी—करीण—

करीया शक्ति स्वरूपिणी.

416) कणशत्रुपा—कणशत्रुपा—

अलरिप्पुष्पத்தின் மீது அளவு கடந்த ப்ரேமை கொண்டு அந்த புஷ்பத்-
தால் அலங்காரம், அர்ச்சனை, ஹோமம் முதலியன செய்து வழிபடும் பக்தர்களை
ஆட்கொண்டு அநுக்ரஹிப்பவள்*

417) करणेशी—करणेशी—

பூர்வ ஜன்மங்களின் பலங்களை இந்த ஜன்மத்திலேயே கரைத்துக் கொள்வ-
தற்குத் தகுந்த கருவியாக ஜீவனுக்கு இந்த உடம்பைக் கொடுத்து அதனில்
பொருந்தியுள்ள இந்த்ரியங்களையும் மனஸ்ஸையும் அவ்வவற்றின் செயல்பாடுகளில்
ஆற்றுவித்து அவை அனைத்தையும் கண்காணித்து இவ்வெல்லாவற்றையும்
கொண்டு செலுத்திப் பராமரித்தருளும் அஸாதாரண நிர்வாஹி.

418) करणपा—करणपा—

ஜீவனின் உடம்பில் பொருந்தியுள்ள கர்மேந்த்ரியங்களும் ஜ்ஞானேந்த்ரியங்-
களும் தம் தம் வேலைகளைச் சரியான முறையில் செய்து முடிக்கத் தேவையான
சக்தியைப் போதிய அளவு வழங்கி அவற்றின் இயக்கங்களைக் காத்தருளும் ஜகன்-
மாதா.

419) कलवाचा—कलवाचा—

மிக மதுரமாகப் பேசுபவள்.

420) कलानिधिः—कलानिधिः—

4

எல்லாக் கலைகளுக்கும் இருப்பிடமானவள்.

421) कलना—कलना—

தன் பக்தனுடைய பொறுப்புக்களைத் தன்னுடையவைகளாக ஏற்று அவ-
னுடைய ஸ்தானத்தில் தன் வ்யக்தியை அமர்த்தி அவனுடைய ஸ்வரூபத்தையும்
இயக்கத்தையும் தானே மேற்கொண்டு அவன் இயங்குவது போலவே தான்
இயங்கி அவனுடைய வாழ்க்கையில் ஹிதமானவற்றையே நிகழ்த்தி முடிவான
சுஷீமமாகிய மோக்ஷம் அளித்து அருளும் பக்த பராதீன மூர்த்தி.

*कणस्य शत्रुः अर्जुनः —करवीरे ॥ वासस्पत्यम्—366. नासैकदेशव्यपदेशः ॥

4

•कं - सुखं - राति - ददाति - इति करा ॥

கரமாலாஸ்யானந்தா கரமாலாஸமா கமா ।
3 3

கரமாலாஸித்திதாத்ரீ கரமாலாகரப்ரியா ॥ 84 ॥
3 4 3

426) கலகேயா—கலகேயா—

3

மிக மதுரமான த்வனியுடன் தன்னைக் குறித்து கானம் செய்யும் தன் பக்தர்களை ஆட்கொண்டருளி மகிழ்பவள்.

427) கர்க்ராசி:□—கர்க்கராஸி:—

ஹாஸ்ய ரஸத்திலும் கேளிக்கைகளிலும் கேலிப்பேச்சுகளிலும் வேடிக்கையான நகைச்சுவைப் பரிஹாஸப் பேச்சுக்களிலும் பெரிதும் களிப்புக் கொண்டவள்.

428) கலகேயப்ரஜிதா—கலகேயப்ரஜிதா—

3

சாஸ்த்ர பத்ததிப்படி ஸங்கீத வித்யையை அப்பியஸிப்பவர்களின் நாதோபாஸன க்ரமமே தனக்கு உகந்த பூஜாக்ரமமாக ஏற்று அவர்களை ஆட்கொண்டு அருள்பவள்.*

429) கன்யாராசி:—கன்யாராஸி:—

வினையாட்டுப் போட்டிப் பந்தயங்கள், கைகோத்து ஆட்டங்கள், சும்மி கோலாட்ட நிகழ்ச்சிகள், வேடிக்கையான, உல்லாஸக் கேலிப் பரிஹாஸப் பேச்சுப் பரிமாற்றங்கள்—இவ்வகையான கேளிக்கைக் களியாட்டங்களில் ஈடுபட்டுள்ள சிறு பெண்களின் கூட்டங்களில் ஆர்வத்துடன் கலந்துகொண்டு அந்தக்குழாங்களின் தலைவியாகவே பங்கேற்று இயங்கி மகிழ்பவள்.

430) கன்யகா—கன்யகா—

ஸதா வினையாட்டுகளிலேயே ஈடுபட்டு மகிழும் பத்து வயது பெண்ணின் x உருவத்தில் ஆவிர்ப்பவித்து தன்னைச் சூழ்ந்துள்ள யாவரையும் தன்னுடன் லீலா விநோதமாக வினையாடச் செய்து மகிழ்விப்பவள்.

□கர்க் ஹசே । சௌத்ரோ ஧ாது: ॥

*सच्चिदानन्दविभवात् सकलात् परमेश्वरात् ।

आसीच्छक्तिस्ततो नादस्तस्माद्बिन्दुसमुद्भवः ॥

नादो बिन्दुश्च बीजञ्च स एव त्रिविधो मतः ।

भिद्यमानात्पराद्बिन्दोरुभयात्मा रवोऽभवत् ॥

सरवश्श्रुतिसम्पन्नश्शब्दब्रह्माभवत्परम् ॥ —ஸாரதாதிலகம்.

x अष्टवर्षा भवेद्वीरी नववर्षा च रोहिणी । दशमे कन्यका प्रोक्ता अत ऊर्ध्वं रजस्वला ।

—ஸப்தகல்பத்ருமம்.

431) कन्यकाप्रियभाषिणी—கன்யகாப்ரியபாஷிணீ—

4

இடையறாது பல்வகைக் கேளிக்கைகளிலேயே ரமித்துக்கொண்டிருக்கும் இளம்பிராயக் கன்னிகளுடன் (அதாவது அளவு கடந்த ப்ரேமையில் ஆழ்ந்த யோகினிகளுடன்) பரஸ்பரம் இன்பம் பொங்கி வழிந்தோட ஸல்லபித்துக் கொண்டே இருப்பதில் பெரிதும் மகிழ்ச்சி கொள்பவள்.

432) कन्यकादानसन्तुष्टा—கன்யகாதானஸந்துஷ்டா—

3

உலகறியாமல் விளையாட்டுப் போக்காகவே வளர்ந்து வரும் தன் பெண்ணை இளம் பருவத்திலேயே, எல்லா அம்சங்களிலும் பொருத்தமாகவும் தகுதியாகவும் உள்ள ஒரு ஸத்பாத்ரமான மணானுக்குத் தானம் செய்து கொடுக்கும் தன் பக்த-னிடத்தில் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்து அவளை ஆட்கொண்டு அருள்பவள்.

433) कन्यकादानतोषिणी—கன்யகாதானதோஷிணீ—

3

ருதுவாகாத இளம் பருவப்பெண்ணை சாஸ்த்ர விதி முறைப்படி ஸ்வீகரித்து விவாஹம் செய்து கொள்ளும் தன் பக்தனிடத்தில் பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைந்து அவளை ஆட்கொண்டு அருள்பவள்.

434) कन्यादाना—கன்யாதானா—

3

பேதை, பெதும்பை ஆகிய இரு பருவங்களுக்குள்ளேயே இளம் பெண்களைத் தக்க மணமகனைத் தேடித் தெரிந்தெடுத்து விதி முறைப்படி திருமணம் செய்து தானம் செய்யும் பக்தர்களை ஆட்கொண்டருள்பவள்.

435) करानन्दा—கரானந்தா—

3

தன் க்ரியாசக்தியைத் தன் பக்தனிடத்தில் ப்ரஸரிக்கச் செய்து அவனைக் கர்-மாக்களில் ஈடுபடுத்தி அதன் மூலம் அவன் தூய்மை பெறுவதைக் கண்டு அவனுக்கு ஜ்ஞானமும் ஆனந்தமும், முக்தியும், அருளும் பெருவள்ளல்.

436) कन्यादानगृहेष्टदा—கன்யாதானக்ருஹேஷ்டதா—

3

3

3

இளம் பருவப் பெண்களை, ருது ஆவதற்கு முன்னரே, ஸத்பாத்திரமான, எல்லா வகைகளிலும் ஒத்த மணமகனைத் தேடி, வேத ஸ்ம்ருதிகளின் விதி முறைப் படி விவாஹம் நடத்தி கன்யாதானம் செய்து கொடுக்கும் நற்குடிமகனை ஆட்-கொண்டு, அவன் கோரிய வரங்களை வரையாது வழங்கி அருளும் ஓளதார்ய மூர்த்தி.

437) कर्षणा—கர்ஷண—

ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களிலும் பரந்து ஆங்காங்கு ஜீவிக்கும் எல்லா உயி-
ரினங்களையும் தன்பால் ஈர்க்கும் பரம்பொருளின் ஸகுண ப்ரஹ்ம சக்தியின் வ்யக்த
மூர்த்தி.

438) कक्षदहना—கக்ஷதஹன—

காட்டுத்தீயானது மாபெரும் அரண்யங்களை எரித்துச் சாம்பலாக்குவது
போல், தன் பக்தர்கள் பூர்வ ஜன்மங்களில் அஜ்ஞானம் காரணமாக இந்த்ரியங்-
களின் தூர்வருத்தியால் செய்துள்ள மஹாபாபங்களாகிய பெரும் வனங்களை
தஹித்துப் பொசுக்கும் மஹாகோரமான அக்னி சக்தியின் வ்யக்த மூர்த்தி.

439) कामिता—காமிதா—

எல்லா ஜீவராசிகளாலும் எப்பொழுதுமே பொங்கி வழியும் ப்ரேமையுடன்
ஸதா விரும்பப்படும் ஜகன்மாதா.

440) कमलासना—கமலாஸன—

உபாஸகனுடைய மூலாதாராதி ஆதார சக்ர கமலங்களில் தானே விலாஸ-
மாக வீற்றிருந்து, அவன் ப்ரேம த்யானபூர்வமாக யோகம் அப்பியஸிக்குங்கால்
குண்டலினியை வீறுடன் எழச்செய்து, அவனைப் பூரண லயத்தில் அமர்த்தி அவ-
னுக்கு நிஷ்டையும் ஆனந்தமும் முக்தியும் அருளி மகிழும் பரம கருணாமூர்த்தி.

441) करमालानन्दकवी—கரமாலானந்தகர்தீ—

அக்ஷமாலை தற்சமயம் கைவசம் இல்லாத பொழுது, வலது கை விரற்கணுக்-
களைக் கட்டை விரலால் விதிப்படி வரிசைக்ரமமாக ஸ்பர்சித்து ஸங்க்யையைக்
காப்பாற்றி, இந்த முறையையே ஜபமாலையாகக் கொண்டு செய்யப்படும் பத்த-
தியைக் கையாண்டு ஜபம் செய்யும் உபாஸகனை ஆட்கொண்டு அவனுக்கு மந்த்ர
ஸித்தியும் ஆனந்தமும் மனஸ்ஸாந்தியும் முக்தியும் அளித்தருளி மகிழும் ஆனந்த
மூர்த்தி.*

*आरभ्यानामिकामध्यं दक्षिणावर्त्तयोगतः । तर्जनीमूलपथ्यन्तं करमाला प्रकीर्तिता ॥ தந்த்ரஸாரம்
தர்ஜனிமத்யமானாமை கனிஷ்டா சேதி தா: க்ரமாத் । திஸ்ஸோஃஃகுல்யஸ்திரபர்வாணி மத்யமா சீகர்பவிகா ॥ பர்வத்யம்
மத்யமாபா மேஃவ்னோபகல்பயேத் । அநாமாமத்யமாரப்ய கனிஷ்டாதித எவ ச । தர்ஜனிமூலபத்யன்த் தஸபர்வஸு
சஜ்ஜபேத் । ஸனத்குமார ஸம்ஹிதா. ஜபமாலை இருவகைப்படும். (1) அக்ஷமாலை
(2) கரமாலை. அக்ஷமாலை இல்லாத நிலையில் கரமாலையைக் கையாள வேண்டும்;
नित्यं जपं करे कुर्यान्मालाभावे प्रियंवदे । तत्राङ्गुल्या जपं कुर्यात्साङ्गुष्ठाङ्गुलिभिर्जपेत् ॥ அஃகுலேன விநா
கம்ம கृतம் தந்நிஃபலம் பவேத் ॥ யோகினி தந்த்ரம்.

442) கரமாலாப்ரபோஷிதா—

தான் மந்த்ரமூர்த்தி ஆனதால் ஜபகாலத்தில், அக்ஷமாலை தற்சமயம் கைவசம் இல்லாத பொழுது, மந்த்ர ஆவ்ருத்தி ஸங்க்யையைக் காப்பாற்ற சிறந்த முறையான கரமாலையைக் கையாளும் உபாஸகனை அநுக்ரஹித்து வளர்த்துக் கைதூக்கி மோக்ஷம் அளிக்கும் பரம க்ருபாநிதி.

443) கரமாலாஸயானந்தா—

3

உபாஸகன் தேவதையின் அருளை அடைந்து உய்யும் மார்க்கங்களில் தலையாயது யஜ்ஞங்கள். யஜ்ஞங்களில் ஸர்வ ஸ்ரேஷ்டமானது ஜபயஜ்ஞம். மந்த்ராவ்ருத்தி ஸங்க்யையைக் காப்பாற்றிக் கொடுப்பது அக்ஷமாலை. அக்ஷமாலை தற்சமயம் கைவசம் இல்லாத பொழுது உபாஸகனின் வலது ப்ரகோஷ்டத்தில் அமைந்த கரமாலையே இதற்குத் துணை நிற்பதாம்: இங்ஙனமாக ஜபயஜ்ஞத்திலேயே அல்லும் பகலும் ப்ரேமையாக ஈடுபட்டு இயங்கித் தன்மயமாகி தேவதாஸ்வரூப லயம் அடைந்து சரணமடையும் பக்தனுக்கு ஆனந்தமும் முக்தியும் அளித்தருளும் ஆனந்த மூர்த்தி.

444) கரமாலாஸமாகமா—

3

உபாஸகன் தேவியின் ஸ்வரூபத்தை முதலில் பாதாதி கேசாந்தமாக த்யானம் செய்து மறுபடியும் கேசாதி பாதாந்தமாக த்யானம் செய்வது போல ஜபகாலத்தில் கரமாலா பத்ததியில் முதலில் அநாமிகா மத்ய பர்வத்தில் தொடங்கி ப்ராதக்ஷிண்ய க்ரமமாக தர்ஜனீ மூல பர்வ பர்யந்தம் ஒரு தஸக ஸங்க்யா கணனம் செய்து, திரும்பி விலோம க்ரம ஸமாவர்த்தனமாக வாமகதியாக வந்து ஆரம்பித்த இடத்திலேயே அடுத்த தஸகத்தைப் பூர்த்தி செய்து இந்த ரீதியிலேயே தொடர்ந்து, அஷ்டோத்தரசதம், ஸஹஸ்ரம், லக்ஷம், கோடி, என்றவாறாக, ஸாத்தியமானவரை இந்த ப்ரயாஸையை ப்ரேம த்யானத்துடன் ஸாதித்து, இங்ஙனமாக இந்த யஜ்ஞ கர்மத்தின் அநுஷ்டானத்தைச் செவ்வனே செய்து த்ரிகரண சுத்தியுடன் தனக்கு அர்ப்பணிக்கும் தன் பக்தனை ஆட்கொண்டு முக்தி அளித்தருளும் விராட்ஸ்வரூபினி.

445) கரமாலாஸித்திதாத்ரீ—

3 4 3

அக்ஷமாலை இல்லாத நிலையில் அதற்கு மாற்றாக கரமாலை பத்ததியில் ஸங்க்யையைக் காப்பாற்றி ப்ரேம த்யானத்துடன் ஜபம் செய்து தனக்கு அர்ப்பணிக்கும் தன் பக்தனுக்கு சீக்கிரமே மந்த்ர ஸித்தி அளித்து அதனை ஆத்மார்த்தமான கார்யங்களிலும் லோகோபகாரமான கார்யங்களிலும் ப்ரயோகிக்கும் சக்தியும் அளித்தருளி மகிழும் பராசக்திமூர்த்தி.

446) கரமாலாகரபிரியா—கரமாலாகரபிரியா—

கரமாலா பத்ததியில் ஁ரு ஏற்றின ஐபத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு தனக்கு செய்யப்படும் ஆராதன க்ரமத்தில் அளவுகடந்த மகிழ்ச்சி கொள்பவன்.

கரபிரியா கரரதா கரதானபராயணா ।

கலானந்தா கலிகதி: கலபூஜ்யா கலபூசு: ॥ ௮௩ ॥

கலனாநினாநதஸ்தா கலனாநவரபுடா

கலனாநசமாஜஸ்தா கஹோலா ச கஹோலதா ॥ ௮௪ ॥

கஹோலகேஹமத்யஸ்தா கஹோலவரதாயினி ।

கஹோலா கவிதாஹாரா கஹோலஶுபிமானிதா ॥ ௮௫ ॥

கஹோலமானஸாராஹ்யா கஹோலவாக்யகாரினி ।

கர்தூரூபா கர்தூமயி கர்தூமாநா ச கர்தூரி ॥ ௮௬ ॥

கரபிரியா கரரதா கரதானபராயணா ।

கலானந்தா கலிகதி: கலபூஜ்யா கலபூசு: ॥ 85 ॥

கலநாதநிநாதஸ்தா கலநாதவரபுடா ।

கலநாதஸமாஜஸ்தா கஹோலா ச கஹோலதா ॥ 86 ॥

கஹோலகேஹமத்யஸ்தா கஹோலவரதாயினி ।

கஹோலா கவிதாஹாரா கஹோலஶுபிமானிதா ॥ 87 ॥

கஹோலமானஸாராத்யா கஹோலவாக்யகாரினி ।

கர்தூரூபா கர்தூமயி கர்தூமாநா ச கர்தூரி ॥ 88 ॥

447) கரபிரியா—கரபிரியா—

பத்ததியில் விதிக்கப்பட்ட முறைப்படி தன்னால் இயன்ற அளவு க்ரமமாக ஆராதனை க்ரமங்கள் நிகழ்த்தி தனக்கு அர்ப்பணித்து தன்னிடம் சரணமடையும் தன் பக்தனிடத்தில் அளவு கடந்த பிரியம் கொண்ட ஐகன்மாதா.

448) கரரதா—கரரதா—

஁பாஸகன் ஐபம் த்யானம் முதலான முறைகளில் தன்னைக் குறித்துச்

செய்யும் ஆந்தர பூஜைகளிலும், பாஹ்யமாக நிகழ்த்தும் த்யானாவாஹன அர்க்ய பாத்யாதி அங்கங்களுடன் தனக்கு அர்ப்பணிக்கும் ஆராதன க்ரமங்களிலும், இன்னும் அவன் செய்யும் நித்ய நைமித்திக காம்ய கர்மங்களிலும் மட்டிலா மகிழ்ச்சி கொண்டு, அவனுடைய எல்லா ப்ரயாஸைகளிலும் தன் க்ரியா சக்தியை ப்ரஸரிக்-கச் செய்து, அவனை ஆட்கொண்டு அநுக்ரஹிக்கும் பெருவள்ளல்.

449) करदानपरायणा—करतानपरायण—

3

தான் அநுஷ்டிக்கும் ஸகல கர்மங்களாலும் உண்டாகும் எல்லா விதமான பலங்களையும் “அம்பிகைக்கு அர்ப்பணம்” என்று த்யாகம் செய்து தன்னிடம் சரணம் அடையும் தன் பக்தனை ஆட்கொண்டு அவனுக்கு எளிதில் முக்தி ஸித்திக்க அருளி மகிழும் பரம கருணாமூர்த்தி.

450) कलानन्दा—कलानन्ता—

3

எல்லாக் கலைகளிலும் ஊடாடி மகிழும் ஆனந்த மூர்த்தி.

451) कलिगतिः—कलिकृतिः—

3

இந்த மஹாகோரமான கலியுகத்தில் பக்தர்களைப் பாத்ராபாத்ரம் பாராமல் அவர்களுடைய அனன்ய ஸரணாகதி பாவத்தை மாத்திரம் கண்டு மகிழ்ந்து அவர்களுக்கு பரகதியாகிய மோக்ஷம் அளித்து அருளும் அபார கருணைக்கடல்.

452) कल्पज्या—कल्पज्या—

தானே நாத ஸ்வரூபினி ஆதலால் ஸங்கீத பரமான ஆராதன க்ரமத்தில் தன்னை ப்ரேமையுடன் பூஜிக்கும் பக்தர்களை ஆட்கொண்டு அவர்களுக்கு முக்தி அளிக்கும் ஆனந்த மூர்த்தி.

453) कलप्रसूः—कलप्रसूः—

உபாஸகனின் யோகாப்பியாஸ காலத்தில் அவனுடைய மூலாதாராதி ஆதார சக்ரங்களின் வாயிலாக குண்டலினீ எழும்பி வருங்கால் மூலாதாரத்திலிருந்து உத்பத்தியாகும் பரா வாக்கானது நாபி, ஹ்ருதயம், கண்டம், ஆகிய பத்மங்களினூடே பஸ்யந்தீ, மத்யமா ஆகிய நிலைகளைத் தாண்டி முக குஹரத்தில் வைகரீ வாக்காகப் பரிணமித்து கண்டரவானந்தமானது ஸ்ரோத்ரானந்தமாகி லோகா-னந்தமாக மாறி, இங்ஙனமாக ஸாதகனுடைய நாதாநுஸந்தானமூலம் ஸகுணப்ர-ஹ்ம உபாஸனம் பலவிதமாக, பக்தன் அதன்மூலம் பரமானந்தம் அடைந்து உய்ய அருள் பாலிக்கும் பரம கருண்யமூர்த்தி.

454) कलनादिनादस्था—कलना³त³नि²ना³द²स्था—

இனிய நாதங்களின் ஒலி ஓட்டத்தில் உறைபவள்.

455) कलनादवरप्रदा—कलना³त³द³वर³प्र³दा—

இன்னிசையே முற்றிலும் விரவிய ஆராதன க்ரமங்களில் தன்னை வழிபடும் தன் பக்தர்கள் கோரிய வரங்களை வரையாது வழங்கியருளும் பெருவள்ளல்.

456) कलनादसमाजस्था—कलना³त³द²स²मा²ज²स्था—

ஸங்கீத கலா வித்பன்னர்களின் குழாங்களில் ஊடாடி மகிழ்பவள்.

457) कहोला—कहो³ला—

வஸந்தோத்ஸவ காலத்தில் பலவகை கேளிக்கைகள் நிறைந்த வினிகைகள் நடத்துங்கால், ஒரு யோகினியில் தன்னை ஆவாஹனம் செய்து நானாவிதமான களியாட்ட விழாக்கள் நடத்தி தன்னை மகிழ்வித்து ஆனந்தம் அடையும் தன் பக்தனை ஆட்கொண்டு அருள்பவள்.

458) कहोलदा—कहो³ल³दा—

தன்னை உத்தேசித்து வஸந்தோத்ஸவ விழா எடுக்கும் தன் பக்தனுக்கு எல்லா ஸௌகர்யங்களும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்து அவன் முயற்சிகள் எல்லாம் வெற்றியுடன் பூர்த்தி பெற அருள்பவள்,

459) कहोलगेहमध्यस्था—कहो³ल⁴गे²ह²म²द²य²स्था—

தன்னை உத்தேசித்து வஸந்தோத்ஸவ விழா எடுக்கும் தன் பக்தனுடைய க்ருஹத்தில் அவனுடைய பந்து மித்ரர்களின் கூட்டங்களின் மத்தியிலேயே தான் அமர்ந்து அவர்களில் ஒருத்தியாகவே பழகி அவனுக்கு ஆனந்தம் அளிப்பவள்.

460) कहोलवरदायिनी—कहो³ल³द³वर³दा³यि³नी—

தன்னை உத்தேசித்து வஸந்தோத்ஸவ விழா எடுக்கும் தன் பக்தன் கோரிய வரங்களை வரையாது வழங்கும் பெருவள்ளல்.

461) कहोला—कहो³ला—

தன்னை உத்தேசித்து வஸந்தோத்ஸவ விழா எடுக்கும் பக்தன் வேறு தான் வேறு என்றில்லாமல் அந்த பக்தன் மயமாகவே தானே மாறி அவனுடைய வ்யக்-
தியிலேயே ஊடாடி மகிழ்பவள்.

462) कविताधारा—கவிதாதாரா —

4

சிறந்த கவிதை புணையும் கலைக்கு ஆதாரமான அலங்கார சக்தியானவள்.

463) कहोलऋषिमानिता—கஹோலருஷிமானிதா —

உத்தாலக ருஷியின் சிஷ்யரும் அஷ்டாவக்ரரின் தகப்பனான கஹோலர் என்ற ருஷியினால் வெகு சிறப்பாக ஆதிராதிக்கப்பட்டவள்.*

464) कहोलमानसाराध्या—கஹோலமானஸாராத்யா —

4

உத்தம உபாஸகரான கஹோல ருஷியால் வெகு சிறப்பாக பாற்றிய பூஜாக்ரமங்களாலும் ஆந்தர பூஜாக்ரமங்களாலும் ஆராதிக்கப்பட்டவள்.

465) कहोलवाक्यकारिणी—கஹோலவாக்யகாரிணி —

உபாஸகரத்னமாகிய கஹோல ருஷி ப்ரேம பக்தியாகவும் அனன்ய சரணாகதி பாவத்துடனும் தன்னை வெகு சிறப்பாக ஆராதித்து தன்மயமாக ஆனந்தம் அடைவதைக் கண்டு மகிழ்ந்து அவர் கோரியபடியும் அவர் சொன்னபடியெல்லாம் தானே நடந்து அவருக்கு மகிழ்ச்சி அளித்தவள்.

466) कर्तृरूपा—கர்த்ருரூபா —

கத்தியின் வடிவில் ஆவிர்ப்பவித்து தன் பக்தனின் தத்துவ விமர்ச தசையில் அவன் புத்தியில் நிஸ்ஸம்சயமான ஆத்மஜ்ஞானம் ஸ்புரித்து ஸ்திரமாக ஊன்றச்செய்து அவனுக்கு ஜ்ஞானானந்தமும் முக்தியும் அருளி மகிழ்பவள்.

467) कर्तृमयी—கர்த்ருமயீ —

“பத்ராத்மஜன்” என்ற சத்தியின் வடிவமே தன் வ்யக்த ஸ்வரூபமாகக் கொண்டு, தன்னை அதனில் ஆவாஹனம் செய்து விஸ்தாரமான கட்க பூஜை செய்து தன்னிடம் சரணமடையும் தன் பக்தனை ஆட்கொண்டு முக்தி அருளும் அவ்யாஜ கருணாமூர்த்தி.

468) कर्तृमाता—கர்த்ருமாதா —

ஜ்ஞான சக்தியின் வயக்த மூர்த்தியாகவும் தன்னுடைய அபர ஸ்வரூபமாகவும் உள்ள கத்தியே வேதமாதாவாக □—அதாவது இந்த ஸ்போட ப்ரபஞ்சத்தின்

*उद्दालकस्य नियतः शिष्यः एको नाम्ना कहोल इति विश्रुतोऽभूत् ॥

—மஹாபாரதம்—வனபர்வம்—அத். 132

□वेदखड्गधरा द्विजाः ॥ —மநுஸ்ம்ருதி.

தாயாகிய அறிவுச் சுடரொளியாக ஆவிர்ப்பவித்து, ஜீவலோகத்தைக் காத்து அருளும் ரக்ஷண சக்தியாகிய ஜகன்மாதா என்ற உண்மையை உள்ளபடி உணரும் தன் பக்தனுக்கு ஸத்யோ முக்தி அளித்தருளும் அபார கருணைக்கடல்.

469) கத்ரீ—கர்த்தரீ –

தன் நிகரற்ற ஆற்றலும் வேகமும் படைத்த கத்தியின் வடிவத்தில் ஜ்ஞான சக்தியின்* வ்யக்த ஸ்பூர்த்தியாக தான் ஆவிர்ப்பவித்த உண்மையை உணர்ந்து பத்ராத்த்மஜனுக்கு மஹோத்ஸவ விழா எடுத்து விஸ்தாரமான கட்க பூஜாதிகள் நிகழ்த்தி மகிழும் தன் பக்தனை ஆட்கொண்டு அவனுக்கு ஜ்ஞானமும் ஆனந்தமும் முக்தியும் அளித்தருளும் பரம க்ருபாநிதி.

கனிநா கனகாராடியா கனிநகாமயி ததா ।

கனிநானந்தநிலயா கனகானந்ததோஷிதா ॥ 89 ॥

கனிநகா கரா காஷ்டா கதார்ணவகரீ கரீ ।

கரிமயா கரிமதி: கரித்வஜபராயணா ॥ 90 ॥

கரிநாதப்ரியா கண்டா கதானகப்ரதோஷிதா ।

கமனீயா கமனகா கமனீயவிபூஷணா ॥ 91 ॥

கமனீயஸமாஜஸ்தா கமனீயவ்ரதப்ரியா ।

கமனீயகுணாராடியா கபிலா கபிலேஸ்வரீ ॥ 92 ॥

கனீனா கனகாராத்யா கனீனகாமயீ ததா ।

கனீனானந்தநிலயா கனகானந்ததோஷிதா ॥ 89 ॥

கனீனகா கரா காஷ்டா கதார்ணவகரீ கரீ ।

கரிமயா கரிமதி: கரித்வஜபராயணா ॥ 90 ॥

கரிநாதப்ரியா கண்டா கதானகப்ரதோஷிதா ।

கமனீயா கமனகா கமனீயவிபூஷணா ॥ 91 ॥

கமனீயஸமாஜஸ்தா கமனீயவ்ரதப்ரியா ।

கமனீயகுணாராத்யா கபிலா கபிலேஸ்வரீ ॥ 92 ॥

*ददशं कत्तरीयन्त्रममृतोपरि संस्थितम् । मनः पवनवेगेन भ्रममाणं महारयम् ॥

अपि स्पृशन्तं मशकं यत्खण्डयति कोटिशः । —காஸீகண்டம்

470) கனிநா—கனிஞ—

ஆதிகாலத்தில் பல்லாயிரக் கணக்கான கல்பங்களுக்கு முன்னால் திருக்-
கைலாயத்தில் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் புடைகுழ ஸ்ரீமஹாகாலரால் ஆரா-
தித்து துதித்து அழைக்கப்பட்டபோது யாவரும் ப்ரமிக்கத்தக்கவகையில் ஆச்சரிய-
மாக, அஸாதாரணமான அழகு லாவண்யத்துடன் எல்லோரையும் மோஹிக்க
வைக்கும் ஐயோதிஸ் பரக்க வீச திடீரென்று ஓர் அதிசயப் பேரழகியாக ஆவிர்ப்-
பவித்தருளியவள்.*

471) கனகாராடியா—கனகாராத்யா—

4

தானே ஸர்வஸக்திமயீ, ஸர்வஜ்ஞானமயீ, ஸர்வவ்யாபினீ ஆதாலாலும்
பூமியிலுள்ள எல்லா உலகப் பொருள்களிலும் மிக அதிகமான பொலிவுடன் ப்ரகா-
சிக்கும் ஸ்வர்ணம் உலகோரால் மிக மதிப்பாகப் போற்றப்படுவது போல், முப்-
பத்து முக்கோடி தேவர்கள் யாவராலும் வணங்கித் துதித்துப் பூஜிக்கப்படத்தக்க
சிறப்பு வாய்ந்த ஆத்யா பராசக்தி ஆனதாலும் எல்லா உலகங்களிலும் உள்ள
எல்லா தேவதைகளாலும் தேவாஸூர ருஷி மனிதர்களாலும் ஆரதிக்கப்படும்
பரதேவதை.

472) கனிநகாமயி—கனிநகாமயீ—

தன் பக்தர்கள் ப்ரேமையுடன் தன்னை த்யானம் செய்யுங்கால் அவர்கள்
அந்த ஆழ்ந்த சிந்தனையில் தன்மயமாகிச் சொக்கி லயித்துவிடுவதைக் கண்டு
களித்து, அவர்களுக்கு மேலும் மேலும் தன் மீதுள்ள விருப்பமும் ஆர்வமும்,
எப்போதும் தன் ஸந்நிதியிலேயே தொடர்ச்சியாக இருக்க விழையும் பற்றும்
பெருகச் செய்து தானும் அவர்களுடைய குழாங்களிலிலேயே இடையருது சுழன்று
மகிழ்பவள்.+

473) கனிநானந்தநிலயா—கனிஞானந்தநிலயா—

3

எப்படிப்பட்டவரையும் மோஹிக்கச் செய்யும் வசீகரண லாவண்யத்துக்கு
இருப்பிடமான புவன ஸுந்தரியாகவும் மகிழ்ச்சிப் பிழம்பாகவும் இருக்கும்
தன்னுடைய அஸாமான்ய ஸுந்தர வடிவத்தை தன் பக்தர்கள் ப்ரேமையுடன்
த்யானிக்குங்கால் அவர்கள் மனதில் ஆனந்தம் பொங்கி வழியச் செய்து மகிழும்
ஆனந்தமூர்த்தி.

*सद्यो ह जातो वृषभः कनिनः ॥ — ருக்வேதஸம்ஹிதை III-48-1

+ कनिनकेव विद्महे नवे द्रुपदे अभंके ॥ — ருக்வேதஸம்ஹிதை — IV-32-33

जनिष्ट योषा पत्यत् कनिनकः ॥ — ருக்வேதஸம்ஹிதா — X-40-9

474) कनकानन्दतोषिता—கனகானந்ததோஷிதா—
3

ஜ்ஞானானுக்னியின் ஓஜஸ்ஸின் ஒளிப்பிழம்புகளாக ஜாஜ்வல்யமாக ப்ரகாசிக்கும் தேவர்களுக்கும், தன் மூலமந்த்ரத்தின் உபாஸனத்தால் ஜ்ஞான தேஜஸ்ஸுடன் ஒளிரும் யோகினிகளுக்கும் ஸாக்தானந்தம் அளித்தருளி மகிழும் கருணாநிதி.

475) कनीनका—கனீனகா—

தான் உண்மையில் கைவல்ய நிர்க்குண ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபினி ஆயினும், தன் பக்தர்கள் மீது அளவு கடந்த கருணை கொண்ட தாய் ஆனதால், அவர்களுக்கு எப்பொழுதும் தன் ஸந்நிதியிலேயே இருந்து கொண்டு தொடர்ச்சியாக தனக்கு கைங்கர்யம் செய்து கொண்டிருப்பதிலேயே தணியாத வேட்கையான பற்றுள்ளம் ஏற்பட்டு, சொல்லொணாத ப்ரேமையின் மேலீட்டாகவே ஒழுக வேண்டும் என்ற தீவிர உணர்ச்சி அவர்கள் மனதில் வலிமையாக ஊன்றி இயங்கச் செய்து அவர்களை ஆட்கொண்டு அருள்பவள்.

476) करा—கரா—

தன் பக்தர்கள் வித்யோபாஸன பத்ததியில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட எல்லாத் தத்துவங்களையும் தம் தம் அநுஷ்டான க்ரமங்களில் செயலாற்றத் தேவையான அளவு தன் க்ரியா சக்தியை ப்ரஸரிக்கச் செய்து அவரவர்களுடைய நித்ய நைமித்திக காம்ய கர்மங்கள் அனைத்தும் கோரியபடி பூர்ணபலம் அளிக்கச் செய்து அருள்பவள்.*

477) काष्ठा—காஷ்டா—
2

தானே கருணையின் எல்லை ஆதலால் தன் உத்க்ருஷ்ட ஸ்திதியை ஒருவாறு உணர்ந்து, இந்த ப்ரபஞ்சத்தில் தன்னையே பரகதியாகக் கொண்டு சரணம் அடையும் தன் பக்தர்களுக்கு அபயம் அளித்து அவர்களை ஆட்கொண்டருளும் டராசக்தி மூர்த்தி.

478) कथार्णवकरी—கதார்ணவகரீ—
2

தன் பக்தர்களின் வாக்கின் ப்ரவாஹம் ஸமுத்ரம் போல் பெருகி, கருத்தோட் டத்தின் ஆழமும் வேகமும் பரிமளமும் உலகத்தவர்கள் ஆச்சரியப்படும்படி வெள்ளப் பெருக்கெடுத்தது போலும், நீர்வீழ்ச்சிபோலும், தாரையாகப் பாய்ந்து கேட்பவர்களை இன்ப ஸாகரத்தில் மூழ்கச்செய்யும் நிரதிஸ்யானந்த மூர்த்தி.

*करोतीति करः । स्त्रियां टाप् । डुकृन् करणे । अच् प्रत्ययान्तः ॥

479) करी—करी—

உலகில் ஜன்மம் எடுத்த எல்லா ஜந்துக்களுக்கும் தம் தம் உடலையும் மனஸையும் ப்ரயோகித்துச் செய்யக்கூடிய க்ரியைகளைச் செய்வதற்குத் தேவையான சக்தியை வழங்கி அருள்பவன்.*

480) करिगम्या—करीकम्प्या— +

ஸகல லோகநாயகான ஸ்ரீமஹாகாலரால், பரிவார தேவதைகள் புடைசூழ, முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களுடன் சரணம் அடைந்து விதிமுறைப்படி விஸ்தாரமாக ஆராதிக்கப்படும் ஜகன்மாதாவாகிய ஆதி பராசக்தி மூர்த்தி.

481) करिगतिः— करीकतिः—

ஸர்வ ஜகந்நாதரான மஹாகாலருக்கே திக்கானவள்—அதாவது ஸரண்ய தேவதையானவள். X

482) करिध्वजपरायणा—करीध्वजपरायणा—

அகாராதி கஷகாராந்தமான ஐம்பத்தொரு மாத்ருகைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு அமைந்த ஸகல மந்த்ரங்களினூடே ஊடுருவிப் பாய்ந்து அவற்றின் ஒலி ஓட்டத்தை ஆற்றுவதித்து, அவற்றை உபாஸிக்கும், ஸாதகர்களை ஆட்கொண்டு முக்தி அளிக்கும் ஆதி பராசக்தி மூர்த்தி □

483) करिनाथप्रिया—करीनाथप्रिया—

ஐம்பத்தொரு மாத்ருகைகளின் அஷ்ட வர்க்கங்கள் அமர்ந்திருக்கும் சக்ர-மேருவில் தன்னை ஆவாஹனம் செய்து விதிமுறைப்படி ஆராதிக்கும் வித்யோபாஸக-னிடம் அளவு கடந்த மகிழ்ச்சி கொண்டு அவனை ஆட்கொண்டருள்பவன்.

*कीर्यते शक्तिः अनया इति करी । डीप् ॥

+ कं-सुखं-राति इति करा । करा-कालिका-अस्य-कालस्य-अस्ति इति करी । मत्वर्शे इतिप्रत्ययान्तः । करिणा-महाकालेन-गम्या-शरणं गन्तव्या-इति करिगम्या ॥

X गतिः-गम्यते-शरणम्-इति ॥ अभ्युपाये-वासஸ्पत्त्यम्—2515 : कलौ नास्त्येव नास्त्येव नास्त्येव गतिरन्यथा ॥ कालिकापुराणम् नान्यः पन्था अयनाय विद्यते ॥ पुरुषसुक्तात् 1-7. दिश अतिसर्जने । दिशति-अतिसृजति-अवकाशम् इति दिक् । दिशति-उपदिशति-अनुशास्ति-इति-दिक् ॥

□ करिन्-अष्टसङ्ख्यायाम् ॥ वासஸ्पत्त्यम्-1699. मात्ருகைகளின் அஷ்ட வர்க்க ஸீர்ஷங்களை மந்த்ரங்களின் ஸக்தி நாளங்கள். அ-க-ச-ட-த-ப-ய-ஸ(அ-க-வ-ட-த-ப-ய-ஸ) அவற்றின் வ்யக்த மூர்த்தியே காலிகை தன் இடது மேற்கரத்தில் தரிக்கும் “பத்ராத்-மஜன்” என்ற கத்தியாம். ध्वज-चिह्ने । अकचटतपयशाः । प्रतापाय पताकास्तु अष्टावेव प्रकाशिताः ॥ वासஸ्पत्त्यम्-1919.

484) कण्ठा—கண்டா—

2

விசுத்தி சக்ரத்தில் நாத தர்ம ரூபத்தில் அமர்ந்து சப்த ப்ரஹ்மத்தின் வ்யக்த ரூபமாக ஸாதகனின் கண்டத்திலிருந்து உத்பவித்து அவனது மந்த்ர உச்சாரணத் திற்கு ஒலியின் ஆற்றலை அளித்து அவன் மனஸ்ஸின் ப்ரவ்ருத்தியை நாதமயமாக்கி அருள்பவன்.

485) कथानकप्रतोषिता—கதானகப்ரதோஷிதா—

2

தன்னுடைய ஆவிர்ப்பாவங்களைப் பற்றியும், தன் பரிவாரங்களைப் பற்றியும் தன் உபாஸகர்களாகிய யோகினிகளைப் பற்றியும் பலவகைத்தான வரலாற்றுச் சிறுகதைகளின் மூலம் தன்னுடைய வழிபாட்டு முறைகளை மக்கள் ஸமுஹங் களினிடையே பரவச் செய்யும் தன் பக்தர்களை ஆட்கொண்டருள்பவன்.

486) कमनीया—கமனியா—

தானே மூல ப்ரக்ருதியின் வித்யுத் சக்தி மூர்த்தியாக ஆவிர்ப்பவித்து எல்லா தேவதைகளின் ஸ்போட சக்திகளின் வ்யக்த ஸ்பூர்த்தியின் ஸமஷ்டி ஸ்வரூபினியாக இயங்குவதால், எல்லா இனத்தாராலும் தம் தம்முடைய மாத்ருஸ்வரூபினியாக விரும்பப்படும் ஜகன்மாதா.

487) कमनका—கமனகா—

மன்மதனைத் தண்டித்த மஹாகாலரையே தன்னுடைய அஸாமான்ய ஸௌந்தர்யத்தால் மோஹமடையச் செய்து வசப்படுத்தி முற்றிலும் தன் ஸ்வாதீன-மாக்கிய ஈடிணையற்ற பேரழகி.

488) कमनीयविभूषणा—கமனியவிபூஷணா—

4

கடி ப்ரதேசத்தில் சவங்களின் கரங்களைக் கோத்த மேகலையையும் கண்டத்தில் ஐம்பத்தொரு மாத்ருகைகளை ஸுசிக்கும் முண்டங்களாலான மாலையையும் சிரஸ்ஸில் சந்த்ரகலையையும், இடது மேற்கரத்தில் “பத்ராத்மஜன்” என்ற கத்தியையும், இடது கீழ்க்கரத்தில் நரமுண்டமும், வலது மேற்கரத்தில் அபய-மும், கீழ்க்கரத்தில் வரதமும் தரித்து, பரந்து விசிறும் கேசபாசமும், ஜாஜ்வல்யமான மூன்று கண்களும், திரட்சியான உடல் அங்கங்களும் கொண்டு, இங்ஙனம் சப்த-ப்ரஹ்ம ப்ரதிபாத்யமான மாத்ருகைகளையும் பரதத்துவங்களின் சின்னங்களையுமே தனக்கு உகந்த அணிகலன்களாக அணிந்து அசிரந்த்யமான அழகின் பொக்கிஷமாக ப்ரகாசிக்கும் நாதரூப ஸுந்தரி.

489) कमनीयसमाजस्था—கமனியஸமாஜஸ்தா—

2

ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதி புராண ப்ரதிபாத்யமான பரதத்துவங்களின் ஜ்ஞான ஸாதனத்தால் ப்ரகாசிக்கும் மஹாஜ்ஞானிகளும், யோகிகளும், கவிகளும், வேத வேதாங்க மஹாவித்வான்களும் குழுமியிருக்கும் குழாங்களே தனக்கு உகந்த ஸ்தலங்களாகக் கொண்டு அவர்களின் விமர்சனங்களிலும், வினிகைகளிலும், ஆழ்ந்து கலந்து இன்புறும் ஜ்ஞானும்பிகை.

490) कमनीयव्रतप्रिया—கமனீயவ்ரதப்ரியா—

வித்யோபாபாஸன பத்ததியில் விதிக்கப்பட்டுள்ள வ்ரதாதிகளை அநுஷ்டிக்கும் உபாஸகர்களாகிய யோகினிகளின் ஸாதன க்ரமங்களில் பெரிதும் மகிழ்ந்து அநுக்ரஹிக்கும் ஆனந்தமூர்த்தி.

491) कमनीयगुणाराध्या—கமனீயகுணாராத்யா—

ஸௌஸ்ரீல்யம், ஸௌவாச்யம், ஸௌதர்ஸன்யம், ஸௌபாக்யம், ஸௌமங்கல்யம், ஸௌந்தர்யம், ஸௌஜன்யம், ஸௌகம்யம், ஸௌம்யம், ஸௌவர்ச்சஸ்யம்-ஸௌஷ்டவம், ஸௌஹார்த்தம், ஸௌஹித்யம், முதலிய ரம்ய குணங்கள் ஏராளமாக மலிந்துள்ளமையினால், எல்லோராலும் ஆவலுடன் விரும்பிக் கொண்டாடப்படுபவள்

492) कपिला—கபிலா—

எப்பொருளிலும் அதனதன் மையமான உட்பிரதேசத்தில் அக்னி சக்தியாக ஸாங்கித்தியம் கொண்டு அதனதன் இயல்பான இயக்கத்தை ஆற்றுவதித்து அருள்பவள்.

493) कपिलेश्वरी—கபிலேஸ்வரி—

எந்த ஒரு மந்த்ரத்திலும் அதனதன் அக்னி சக்தியாக அமர்ந்து அதற்குப் பூர்ண வீர்யம் அளித்தருள்பவள்.

कपिलाराध्यहृदया कपिलाप्रियवादिनी ।

कहचक्रमन्त्रवर्णा कहचक्रप्रसूनका ॥ ९३ ॥

कएईलह्रींस्वरूपा च कएईलह्रीं वरप्रदा ।

कएईलह्रींसिद्धिदात्री कएईलह्रींस्वरूपिणी ॥ ९४ ॥

कएईलह्रींमन्त्रवर्णा कएईलह्रींप्रसूः कला ।

कवर्गा च कपाटस्था कपाटोद्घाटनक्षमा ॥ ९५ ॥

कङ्काली च कपाली च कङ्कालप्रियभाषिणी ।

कङ्कालभैरवाराध्या कङ्कालमानसस्थिता ॥ ९६ ॥

கபிலாராத்யஹ்ருதயா கபிலாப்ரியவாதின்^{4 3 3} ।

கஹசக்ரமந்த்ரவர்ணா கஹசக்ரப்ரஸுனகா ॥ 93 ॥

கௌலஹ்ரீம்ஸ்வரூபா ச கௌலஹ்ரீம்வரப்ரதா³ ।

கௌலஹ்ரீம்ஸித்திதாத்ரீ கௌலஹ்ரீம்ஸ்வரூபினி^{3 4 3} ॥ 94 ॥

கௌலஹ்ரீம்மந்த்ரவர்ணா கௌலஹ்ரீம்ப்ரஸுதி: கலா ।

கவர்க்கா ச கபாடஸ்தா கபாடோத்காடனக்ஷமா^{3 3 2 3 4} ॥ 95 ॥

கங்காலீ ச கபாலீ ச கங்காலப்ரியபாஷினி⁴ ।

கங்காலபைரவாராத்யா கங்காலமானஸஸ்திதா^{4 4 2} ॥ 96 ॥

494) कपिलाराध्यहृदया—कपिलारாத्यहृदया—^{4 3}

கபிலமுனிவராக அவதரித்த மஹாவிஷ்ணு முதலான எல்லா தேவர்களாலும் விதிமுறைப்படி ஆரதிக்கப்படுபவள்.*

495) कपिलाप्रियवादिनी—कपिलाप्रियवादिनी—³

குமாரியாக ஆவிர்ப்பவித்த அவஸரத்தில் இளம் பெண்களுடன் இன்பக் கேளிக்கையாக உரையாடி மகிழ்பவள்.

496) कहचक्रमन्त्रवर्णा—कहचक्रमन्त्रवर्णा—

ஸஹஸ்ரார சக்ரத்தின் மத்தியில் த்ரிகோணாகாரமாக ப்ரதிஷ்டையாகி உள்ள மாத்ருகா மணி பீடத்தில் வியாஸமாகியுள்ள அகாராதி க்ஷகாராந்தமான ஐம்பத்-தொரு மாத்ருகைகளாலான ஸகல மந்த்ரங்களின் அக்ஷரங்களிலும் உறைந்து கொண்டு அவற்றை உபாஸிக்கும் ஸாதகர்களை ஆட்கொண்டு அருள்பவள்.

497) कहचक्रप्रसूनका—कहचक्रप्रसूनका—

*விஷ்ணுவை மட்டும் குறிப்பிட்டது மற்ற எல்லா பரிவார தேவதைகளுக்கும் உபலக்ஷணம். स्वस्य चान्यस्य च अजहत्स्वार्थया लक्षणया बोधके शब्दे । शक्यतावच्छेदकधर्मपरित्यागेन इतरधर्मरूपेण स्वेतरावबोधकं हि पदमुपलक्षणं भवति ॥ वासஸ्पत्यम्-1321. स्वप्रतिपादकत्वे सति स्वेतरप्रतिपादकत्वम् ॥ உபலக்ஷண பதலக்ஷணம். मन्त्रग्रहणं ब्राह्मणस्याप्युपलक्षणम् ॥ ஸித்தாந்த கௌமூதி 3402-II-4-80.

ஸஹஸ்ரார சக்ரத்தில் அமர்ந்துள்ள அகாராதி கூகாராரந்தமான ஐம்பத்தொரு மாத்ருகைகளின் ஒலிகளே தன் வடிவமாகக் கொண்டு, உபாஸகனின் சைதன்யத்திலேயே தன் வித்யுத் சக்தியை ப்ரஸரிக்கச் செய்து அவனது புத்தி வீறுடன் இயங்கச்செய்து, அவன் வெகு சீக்கிரமே மந்த்ர ஸித்தி பெற அநுக்ரஹிக்கும் ஆதி பராசக்தி மூர்த்தி.

498) கரீசுலஹீஸ்வரூபா—கௌலஹ்ரீம்ஸ்வரூபா—

தச மஹாவித்யைகளில் முன்னாவது வித்யையாகிய ஷோடசியில் அடங்கின பஞ்சதசியில் முதல் தளமானதும் “வாக்பவகூடம்” என்ற ஸங்கேத பரிபாஷைச் சொல்லால் குறிக்கப்படுவதும் ஆன க ரீ ச ஹீ என்ற ஐந்து பீஜக்கூட்டின் வடிவில் ஆவிர்ப்பவித்து, அந்த வித்யையில் சக்தி ப்ரணாலியை ஆற்றுவதித்து அருளிய ஆதி பராசக்தி மூர்த்தி.

499) கரீசுலஹீவரபுரா—கௌலஹ்ரீம்வரபுரா—

ஷோடசியில் அடங்கின பஞ்சதசியின் முதல் தளமான வாக்பவ கூடத்தின் முதல் பீஜத்துடன் தொடங்கி அநுஸந்திக்கப்படுவதும், “காதி வித்யை” என்ற ஸங்கேத பரிபாஷைச் சொல்லால் குறிக்கப்படுவதும் க ரீ ச ஹீ என்ற ஐந்து பீஜக் கூட்டுடன் தொடங்கிய கோவையினால் உருவாகும் வித்யையின் வடிவில் ஆவிர்ப்பவித்து, அந்த வித்யையில் தன் வித்யுத் சக்தியின் ஸ்போடத்தை ப்ரஸரிக்கச் செய்து, அங்ஙனம் அந்த வித்யையை உபாஸிக்கும் தன் பக்தனை ஆட்கொண்டு அவன் கோரிய வரங்களை அவன் கோரியவாறே வரையாது வழங்கி அருள்பவன்.

500) கரீசுலஹீசித்ரிதா—கௌலஹ்ரீம்ஸித்திதாதீ—

காதி வித்யையைத் தீவிரமாக உபாஸித்த மது, மன்மதன், லோபாழுத்திரை, துர்வாஸர் முதலான உத்தம யோகிகளுக்கு வெகு சீக்கிரமே மந்த்ரஸித்தி வழங்கி அருளிய அநுக்ரஹ மூர்த்தி.

501) கரீசுலஹீஸ்வரூபிணி—கௌலஹ்ரீம்ஸ்வரூபிணி—

வித்யாராஜ்ஞியில் அடங்கிய ரஸகோடி, க்ரியாகோடி, ஜ்ஞானகோடி, ஆனந்தகோடி, ஆகிய நான்கு தளங்களின் பரிணாமமாக, க்ஷோடச பீஜங்களின் கூட்டாக, ஸ்ரீ ஷோடசியாக ஆவிர்ப்பவித்து, அந்த வித்யையின் கூடங்களின் ஸ்வரூபங்களைத் தன் வ்யக்திகளாகவே கொண்டு அந்த வித்யையை உபாஸிக்கும் பக்தர்களை ஆட்கொண்டு அருள்பவன்.

502) கரீசுலஹீமந்ரவரணா—கௌலஹ்ரீம்மந்த்ரவரணா—

ஷோடசீ வித்யையின் எல்லா தளங்களிலும் மந்த்ர பீஜாக்ஷரங்களிலும் மாத்ருகைகளிலும், அந்த மந்த்ரத்தின் எல்லா நுணுக்கமான அங்கங்களிலும் தானே தன்

பூர்ண வ்யக்தியின் ஸாந்நித்தியம் கொண்டு உறைந்து அதனை உபாஸிக்கும் ஸாதகர்களின் எல்லா முயற்சிகளிலும் தானே ஊடுருவிச் சிறப்பித்து அவர்களை ஆட்கொண்டு முக்தி அருளும் பெருவள்ளல்.

503) कर्ईलह्निप्रसू:—கரஈலஹ்நீம்ப்ரஸூ:—

ஸாதகலோகம் உய்ய வித்யாராஜ்ஞீ, தாரா, ஷோடசீ, புவனேஸ்வரீ, ஸாவித்ரீ காயத்ரீ, பஞ்சாக்ஷரம், குமார ஷடக்ஷரம், நாராயண அஷ்டாக்ஷரம், ஸௌராஷ்டார்ணம், உச்சிஷ்ட கணபதி முதலான எல்லா வித்யைகளையும் ஸங்கலனம் செய்து உலகுக்கு வழங்கிய ஜகன்மாதா.*

504) कला—कला—

வித்யாராஜ்ஞீ மஹாவித்யையின் மூல மந்த்ரத்தில் அடங்கிய இருபத்திரண்டு பீஜங்களில் அமர்ந்துள்ள ஷோடச மாத்ருகைகளின் ஸமஷ்டியே தன் வித்யுத் சக்தியின் பூர்ண வ்யக்தியாகக் கொண்டு அதன் ஆற்றலைத் தன் பக்தனின் புத்தியில் ப்ரஸரிக்கச் செய்து அங்ஙனமாக அவன் அந்த வித்யையை வீர்யவத்தாக ஸாதித்து மோக்ஷம் அடைய அருளும் அநுக்ரஹ முர்த்தி.

505) कवर्ग—कवर्कका—

தன் வ்யக்தியை க (क)காரமே ஆத்யாக்ஷரமாக ப்ரதிஷ்டையாகியுள்ள வித்யா ராஜ்ஞியில் பூர்ண ஸாந்நித்தியம் கொண்டு அந்த வித்யையை உபாஸிக்கும் தன் பக்தனை ஆட்கொண்டு மோக்ஷம் அருள்பவன்.+

506) कपाटस्था—कपाटस्तथा—

ஜீவர்கள் முக்தி பெறுவதற்காக எடுக்கும் ப்ரயத்தனங்களைப் போஷித்து அவர்களுடைய மோக்ஷத்வாரத்தைப் பரிபாலித்துக் கொடுக்கும் அன்புத்தாய்.□

*ஷோடசியை மட்டும் குறிப்பிட்டது, உலகில் எழுந்து ப்ரயோகத்திலுள்ள எல்லா வித்யைகளுக்கும் உபலக்ஷணமாகும்.

+வர்க்கம் என்பது ஒரே வகையான ஸ்வரூபமும் ப்ரக்ருதியும் சக்தியும் கொண்ட பல பொருள்களின் கூட்டு. सजातीयः समानधर्मिभिः प्राण्यप्राणिभिः कृते सङ्घे—यथा कवर्गः । अत्र कस्यखत्वादीनां विजातीयत्वेऽपि स्थानसाम्यमस्ति ॥ வாசஸ்பத்யம் 4849. कवर्गः कवटितो वर्गः एकस्थानोत्पत्तिकसमूहः ॥ Ibid 1830. कः क्रोधीशो महाकाली शान्ति.....विन्दुः.....वर्गा-द्यश्च..... ॥ வர்ணாபிதானம். अक्षरे परिशुद्धे च नायको भूतिमृच्छति ॥ कः खो गो घश्च लक्ष्मीं वितरति.....देवता वर्ण्यते यत्र.....देवतावाचकाश्च ये च भद्रादिवाचकाः ॥ வ்ருத்த-ரத்னாகரஹிகை. खयां स्थाने जाता ये यमाः कँ खँ गँ घँ इत्येते प्रातिशाख्यप्रसिद्धाः ॥ வாசஸ்பத்யம் 1601.

□क-वातं-पाटयति-तद्गतिं रुणद्धि - इति कपाटम्-मोक्षद्वारावरणम् । तस्मिन्निष्ठतीति ॥ मोक्षद्वार-कपाटपाटनकरी.....சங்கர பகவத்பாதார்களின் 'அன்னபூர்ணஸ்தவம்'—4.

507) कपाटोद्घाटनक्षमा—கபாடோத்தகாடனக்ஷமா—

34

ஜீவர்கள் மோக்ஷம் அடையவொட்டாமல் பெரும் இடையூறுக ஐன்ம ஜன்ம-மாகத் தொடர்ந்து தடுத்துக்கொண்டே வரும் மீள முடியாத ஸம்ஸார ஸாகரத் தீனையை ஒரு கணத்தில் தகர்த்தெறியவல்ல பராசக்தி மூர்த்தி.

508) कङ्काली—கங்காலீ—

பிராணிகளின் சரீரத்தினின்று தோல், மாம்ஸம், ரக்தம், முதலியவை நீங்கப் பெற்ற எலும்புக்கூடு “கங்காலம்” எனப்படும். அத்தகைய நிலையை—அதாவது ராஜஸ, தாமஸங்கள் வர்ஜமாகி, எஞ்சியுள்ள சுத்த ஸாத்விக குணத்தின் நிலையை—எய்தியுள்ள ஜீவன் ஆத்ம ஜ்யோதிஸ்ஸின் ஸ்புரணத்தை உணரத் தகுதியடைகிறது. அந்நிலையைத் தன் பக்தனுக்கு அவ்யாஜமாக—அதாவது பாத்ராபாத்ரம் பாராமல் உடனே வழங்கி அருளும் பரம கருணாமூர்த்தி.

509) कपाली—கபாலீ—

ஆஜ்ஞா சக்ரத்திலிருந்து ஸஹஸ்ராரத்தின் அக்ரம் அடையுமுன் லலாட ப்ரதேசத்தின் இடையிலுள்ள ஒன்பது உபாதி ஸ்தானங்களினூடே, யோகாப்பியாஸ ப்ரயத்தனத்தின் வேகத்தில், தன் தீவிர முயற்சியில் உத்தமமான வழிகாட்டியும், ஸமய ஸஜ்ஜீவினியும், தனது ஆப்த ஸகியுமான குண்டலியின் இன்றியமையாத ஸஹாயத்தால் மேலும் மேலும் முன்னேறி, ப்ரஹ்மரந்த்ர ஸ்தானத்தில் ஸிம்ஹாஸனத்தில் வீற்றிருக்கும் குரு ஸ்வரூபிணியாக ஆவிர்ப்பவித்து, உபாஸக—உபாஸ்ய தாதாதம்ய ஸோஹம் பாவத்தில் லயித்திருக்கும் தன் பக்தனைக் கராவலம்பனோத்-தாரணம் செய்து மோக்ஷம் அருளும் க்ருபாநிதி.

510) कङ्कालप्रियभाषिणी—கங்காலப்ரியபாஷிணீ—

4

கருணா ஜ்ஞானாதி குணபூர்ணமான ஸகுணப்ரஹ்ம வ்யக்தியாகிய ஹம்ஸகுரு ஸ்வரூபம் தாங்கி ஸாதகனுக்கு அத்யாத்ம வித்யையை உபதேசித்து இனிய எளிய வாசகங்கள் மூலம் ப்ரஹ்மஸ்வரூப லக்ஷணங்களை நிஸ்ஸம்ஸயமாக விளக்கி அவனுக்கு சீக்கிரமே ஆத்மஜ்ஞானமும் மோக்ஷமும் ஸித்திக்க அருளும் குருமூர்த்தி.*

511) कङ्कालमैरवाराध्या—கங்காலபைரவாராத்யா—

4

4

*திர்க்குண ப்ரஹ்மம் குருஸ்வரூபம் ஏற்கும் போது ஸகுணமாகிறது. திர்க்குணம் அவ்யக்தம்; ஸகுணம் வ்யக்தம். வ்யஞ்ஜன மாத்ருகைகளில் தலையாய க (क) காரம் நாத பிந்து கலைகளுடன் க் (क) என்று மாறி கால उपदेश என்ற தாதுவுடன் चङ् ப்ரத்யயம் சேர்ந்து இரண்டும் இணைந்து கங்கால என்று உருவாகியது: அதாவது பரப்ரஹ்ம குருவின் வ்யக்தியில் ஆவிர்ப்பவித்து ஜீவனை உய்விக்க வந்த பரம கருணாமூர்த்தி என்பது தாத்பர்யம்.

ப்ரஹ்மதேவருடைய ராஜஸத்தைக் களையும் வாயிலாக அவருடைய ஊர்த்வ முகத்தைக் கொய்து எறியும் பொருட்டு, பரமசிவனின் கோபத்தின் ஆவிர்ப்பாவமாகத் தோன்றியருளிய ஸ்ரீகாலபைரவரே ஸ்ரீகால வித்யா க்ரமத்தின் மூலமந்த்ரமாகிய வித்யாராஜ்ஞியின் ருஷி ஆனதால், அவ்வகையில் அவரே ஸ்ரீதக்ஷிண காலிகையின் வரிவஸ்யா ஸபர்யா ஸரணியை க்ரமப்படுத்திக் கொடுத்திருப்பதால், ஸ்ரீகால வித்யா யோகினிகள் யாவருக்கும் வித்யாக்ரம மூல குருநாதரான அவரால் இங்ஙனம் சீர்படுத்தப்பட்ட க்ரமத்தில் முதன் முதல் ஆரதிக்கப்பட்டு, அன்று முதல் இன்று வரை அதே க்ரமத்தில் சக்ரத்திலும் மேருவிலும் மூல மந்த்ர புரஸ்ஸரமாகப் பூஜிக்கப்பட்டு வரும் பரதேவதை.

512) கஜ்ஜாலமானஸஸ்திதா—கங்காலமானஸஸ்திதா— 2

ப்ரஹ்ம வித்யையையும் சாக்த தத்துவத்தையும் உலகுக்கு ஈந்தருளியுள்ள மஹோபதேசகரான மஹாகாலரால் ஸதா ஸர்வகாலமும் தன் ஹ்ருதயத்தில் அந்தர்யாக விதிப்படி ஆரதிக்கப்படும் பராசக்தி மூர்த்தி.

கஜ்ஜாலமோஹநிரதா கஜ்ஜாலமோஹதாயினி ।

கலுஷ்ணி கலுஷஹ கலுஷாத்திவிநாஸினி ॥ 96 ॥

கலிபுஷ்பா கலாடானா கசிபு: கஸ்யபாசிதா ।

கஸ்யபா கஸ்யபாராடியா கலிபூர்ணா கலேவரா ॥ 97 ॥

கலேவரகரி காஸ்தி கவரீ ச கராலகா ।

கராலபைரவாராடியா கராலபைரவேஸ்வரோ ॥ 98 ॥

கராலா கலநாடாரா கபரீசிவரபிரதா ।

கபரீசிவரமலதா கபரீமாலிகாயுதா ॥ 99 ॥

கங்காலமோஹநிரதா கங்காலமோஹதாயினி ।

கலுஷ்ணீ கலுஷஹா கலுஷார்த்திவிநாஸினி ॥ 97 ॥

கலிபுஷ்பா கலாதானா கசிபு: கஸ்யபார்ச்சிதா ।

கஸ்யபா கஸ்யபாராத்யா கலிபூர்ணா கலேவரா ॥ 98 ॥

கலேவரகரி காஸ்தி கவர்க்கா ச கராலகா ।

கராலபைரவாராத்யா கராலபைரவேஸ்வரீ ॥ 99 ॥

கராலா கலனாதாரா கபர்த்தீஸ்வரப்ரதா ।
 4 3 3 3

கபர்த்தீஸ்வரப்ரேமலதா கபர்த்திமாலிகாயுதா ॥ 100 ॥
 3 3 3 3

513) कङ्कालमोहनिरता—கங்காலமோஹநிரதா—

தன் வலப்பாகத்தில் ப்ரதிஷ்டையாகி இருக்கும் ஸர்வலோக மஹோபதேசக-
 ரான மஹாகாலரைப் பரிபூர்ணமாகத் தன் வசப்படுத்தி மோஹ நிர்த்தூதரான அந்த
 யோகீஸ்வரரைத் தன் மாயையால் தன் விஷயத்தில் மட்டும் மோஹம் அடையச்
 செய்யும் த்ரைலோக்யமோஹனகரீ.

514) कङ्कालमोहदायिनी—கங்காலமோஹதாயினி— 3

எப்பொழுதுமே தன் வசமாகியிருக்கும் ஸகலலோக மஹாகுருவும் ஸ்தித-
 ப்ரஜ்ஞரும் ஆன மாஹாகாலரின் ப்ரஜ்ஞையின் ஸ்தைர்யம் ஒரு நாளும் ஸ்காலித்யம்
 அடையவொட்டாமல் அவருக்குத் தன் மாயா ப்ரஸாரத்தால் நேரக்கூடிய யத்கிஞ்சித்
 மோஹகதியை நிவாரணம் செய்தருளும் ஜகன்மாதா.

515) कलुषघ्नी—கலுஷக்னி— 4

உலக மக்களைத் துன்புறுத்தும் பாபிகளை அழித்தருள்பவள்.

516) कलुषहा—கலுஷஹா—

தன் பக்தர்களை ஹிம்ஸிக்கும் காமக்ரோதாதி அரிஷ்டவர்க்கங்களையும், ஜன்ம
 ஜன்மாதர ஸஞ்சித ப்ராரப்தாதி பாபங்களையும் விரட்டி அடிக்கும் ஆபத்ஸஹாய
 முர்த்தி.

517) कलुषात्तिविनाशिनी—கலுஷார்த்திவிநாஸினி—

பூர்வகர்ம பலங்களாகவும், காமக்ரோதாதிகளின் பாதைகளாலும், துர்ஜன
 ஸங்கத்தாலும் தன் பக்தர்களுக்கு விளையக் கூடிய கஷ்ட நஷ்டங்களையும் அதிர்ச்சி-
 களையும் வ்யாகுலங்களையும் நீக்கி அவர்களுக்கு ஸத்ஸங்கமும் ஸத்கர்மாநுஷ்டான
 ஸ்ரத்தையும் மனஸ்ஸாந்தியும் தேவதா ஆராதன வீர்யமும் வழங்கி அவர்களை
 உத்தம யோகினிகளாக்கி அருளும் பரம கருணாமுர்த்தி.

518) कलिपुष्पा—கலிபுஷ்பா—

மஹாகோர பாப ஸங்குலமான இந்தக் கலியுகத்தில் தன் ப்ரேம பக்தர்களுக்கு
 புண்ய கோடியும் ஜ்ஞானமும் ஆனந்தமும் வரையாது வழங்கி அவற்றால் அவர்கள்
 ஜாஜ்வல்யமாக ப்ரகாசிக்க அருளும் விராட் ஸ்வரூபினி.

519) கலாடானா—கலாதானா -

3

நிர்க்குண ப்ரஹ்மம் குணங்கள் ஏற்று ஸகுணம் ஆகும்போது, ப்ரக்ருதியின் இயல்புகளாகிய பலவகைக் கலைகளை எடுத்துக்கொள்வதினால், ப்ரக்ருதி தர்மங்கள் விக்ருதி தர்மங்களாக பரிணமிக்கும் நிலையில், தன்னுடைய மூல ப்ரக்ருதியின் ஸ்வரூப—ஸ்வயநிலைகள் மாறி, விக்ருதி லக்ஷணங்களான கலாமண்டல ஸமுதாயங்களை ப்ரயோகித்து, ஸ்வயம் ப்ரகாசமாகவும் ஸ்வச்சந்தமாகவும் இயங்கி ப்ரபஞ்சத்தின் பஞ்ச க்ருதயங்களைச் செய்து அருளும் ஆதிபராசக்திமூர்த்தி.*

520) கசிபு:—கசிபு:—

எல்லா அண்டங்களிலும் வாழும் எல்லா ஜீவர்களுக்கும் தானே தாயார் ஆவதால், அவர்கள் யாவர்க்கும் உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, இருக்க இடம் எல்லாம் அவரவர் நிலைக்குத் தக்கவாறு வழங்கி அருளும் ஜகன்மாதா.*

521) கश्यपाचिता—கஸ்யபார்ச்சிதா—

ப்ரஹ்மாவின் மானஸ புத்திரரான மரீசியின் புதல்வரும், தக்ஷப்ரஜாபதியின் பெண்களான அதிதி, திதி ஆகியோரின் கணவரும், மஹோந்நத தேவருஷியும், இந்த ப்ரபஞ்சத்தில் தோன்றியிருக்கும் தேவாஸுர மநுஷ்ய பசு பக்ஷி ம்ருக ஸரீஸ்ருப

* விக்ருத-பரிணாம கலைகள் பலவகைத்து-அவற்றிற் சில :— (1) ஸோமாஸுர்யாக்கி மண்டலங்களுக்குரிய மாத்ருகா வர்ணங்களினின்று உண்டான கலைகள்-38 [ஸுர்யன்-12; சந்த்ரன்-16; அக்னி-10]சோமசூர்யாநிபேதேன மாதூகாவர்ணசம்ಭவா: । அஷ்டத்ரிங்குலாஸ்துத்தம்மண்டலேன வ்யவஸ்திதா: ॥ சோமமண்டலஸ்ய ஷோடசகலதா சூர்யமண்டலஸ்ய ட்வாடசகலதா வஹ்நிமண்டலஸ்ய டசகலதோக்தா ॥ ஸாரதா திலகம். (2) ப்ரணவத்தின்ஐந்து அங்களினின்று உண்டான 50 கலைகள்:—அகாரோகாஸ்காரநாட-பிந்தாஹமகரணவஸ்ய பஞ்சாங்குலாஹமகதா-தாரஸ்ய பஞ்சபேதேன பஞ்சாங்குலா: கலா: । இதி பஞ்சாங்குலா: கலா: ॥ ஸாரதா திலகம். 50 கலைகளின் ப்ரஸாரத்தின் ப்ரயோகமே கலாவதி தீக்ஷாஸம்ஸ்கார கர்மாவின் ஆதாரம்.—கலாஹ பஞ்சாங்குலா: ॥ ஸாரதா திலகம். (3) பரமாத்மாவாகிய புருஷனின் உபாதிகளாகிய 16 கலைகள்:—தஸ்மै ச ஹிவாச இஹ்வா-ந்ந்ஸரீரே சோம்ய ச புஷ்யோ யஸிமந்நேதாஸ்யோடசகலா: ப்ரஹ்மணீதி ॥ ப்ரஹ்மணீபநிஷத் - VI - 2. (4) குலஸஹஸ்ராரத்துக்கு மேல் அகுவ ஸஹஸ்ராரத்துக்குக் கீழ் அமைந்துள்ள எல்லாத் தளங்களிலுமாக விரவியுள்ள 360 கலைகள். பக்கம் 190—நாமம் 26 பார்க்க. (5) மனிதன் தன்னுடைய அழகிய, இனிய செயல்பாடுகளைப் பராத்மாவிற்கு அர்ப்பணிக்கும் வாயிலாக, கீதம், வாத்யம் முதலாக வைதாலிகீ ஈருக, சைவ தந்தரத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ள 64 கலைகள் : பாகவதம்-645 ஆவது அத்தியாயம்-28 ஆவது ஸ்லோகம்-ஸ்ரீதரரின் டிகை. சதுஷ்டய-ஜ்ஞமததக்லாஜானம் மமாஹுதம் ॥ மஹாபாரதம்-அநு-18வது அத். சதுஷ்டிகலாஸ்பதம் ॥ லக்ஷ்மீ அஷ்டோத்தரம்—அவதாரிகை. சதுஷ்டிகலாவிஷாடாயகம் மோகதாயகம் ॥ தேவீபாகவதம்-காயத்ரீ கவசம்-X-III-24 அஹோரத்ரதுஷ்டயா சயதீ தாவதீ: கலா: ॥ பாகவதம்-X-45-28.

*கசிபு:—கசிபு:—

க்ருமி கீடாதி ஸகல ஜீவவர்க்கங்களுக்கும் பிதாமஹரும் ஆன கஸ்யப ப்ரஜாபதியால் ஆதியில் மிக வைபவமாக ஆராதிக்கப்பட்டவள்.*

522) कश्यपा—कस्यपा—

இந்தப் பரந்த ப்ரபஞ்சத்தின் சின்னமாகிய சக்ர-மேருவின் ஆதாரமான கூர்ம பீடசக்தி தேவதைகளின் வயக்திகளாக ஆவிர்ப்பவித்து ஸகல ஜீவலோகங்களையும் தாங்கி அருளும் ஜகன்மாதா.

523) कश्यपाराध्या—कस्यपाराध्या—

4

அனன்யமான வலிமை படைத்த கூர்ம பீடசக்தி தேவதைகளான ஐயர விஜயா முதலிய ஒன்பது தேவி மார்களால் மஹா வைபவங்களுடன் ஆராதிக்கப் படுபவள்.

524) कलिपूर्णा—कलिपूर्णा—

தர்மத்துக்கும் அதர்மத்துக்குமிடையே நேரக்கூடிய போராட்ட எதிர்ப்புகளில் தர்மத்தின் பக்கத்தில் தன் சக்திகளை நிறைவாக ப்ரஸரிக்கச் செய்து கடைசியில் தர்மமே வெல்லும்படி அநுக்ரஹிக்கும் கருணாமூர்த்தி.

525) कलेश्वरा—कलेश्वरा—

ஸப்த தாதுக்களில் சரம தாதுவான - அதாவது கடைசியானதாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் - சக்ரத்தினின்று (ரேதஸ்) உத்பத்தியான இந்த நஸ்வரமான சரீரத்திலும் மிகச்சிறந்த சக்தியான தன்னுடைய வித்யுத் சக்தியை ப்ஸரிக்கச் செய்து இந்த துர்ப்பலமான ஸாதனத்தை (நலிந்த கருவியைக்) கொண்டே ஸாதகனை மஹத்தான நிஷ்காம்ய கர்மாக்களை அநுஷ்டிக்கச் செய்து அவன் அதன் வாயிலாக ஊழின் விளைவுகளைக் கரைத்து சுத்தி ஸம்ஸ்காரம் ஏற்று முக்தி பெற, அநுக்ரஹிக்கும் பராசக்தி மூர்த்தி.□

526) कलेश्वरकरी—कलेश्वरकरी—

கர்மாநுஷ்டானமே ஜ்ஞானோத்பத்திக்குக் காரணமாதலாலும், அந்தக் கர்மாவை அநுஷ்டிப்பதற்கு ஒரு தக்க உபகரணம் தேவையானதாலும் இந்த சரீரமே அதற்குப் பல வகைகளிலும் தகுதியானதும் இன்றியமையாததுமான கருவியாக அமைவதாலும் அவனவனுடைய பூர்வகர்மாநுகுணமாக ஜீவனுக்கு ஒரு மஹோபகாரமாக ஸப்ததாதுக்களாலான இந்த தேஹத்தை ஒரு சிறந்த கர்ம ஸாதனமாக அளித்தருளியுள்ள ஜகன்மாதா.

* कश्यं पिवति इति ॥

□ कले-शुके-उत्पन्नत्वे अपि-वरं-श्रेष्ठम् ॥ तस्मिन् प्रतिष्ठिता ॥

527) काञ्ची—காஞ்சி—

கரியா ஸக்தியே ஸக்தி-ஸிவ தத்துவத்தின் ப்ரதான ப்ரணுலியாக இயங்கு வதாலும் கரங்களே மனிதனுக்கு பாஹ்ய கார்ய கரண அங்கமாக அமைவதாலும், சுவங்களின் கரங்களாலான மேகலையைத்தன் கடிப்ரதேசத்தில் மாதர் அரைப்பட்டிகை அணியாக அணிந்து, அதன் மூலமாக, கர்ம-ஜ்ஞான-பக்தி யோகங்களின் ஸமஷ்டி ஸாதனமே முக்திக்கு உத்தம மார்க்கமாகும் என்ற பேருண்மையை ஸாதகனுக்குச் சுட்டிக் காட்டும் ஜ்ஞானும்பிகை.

528) कवर्ग—கவர்க்கா—

33

வித்யாராஜ்ஞியின் பீஜவர்க்கங்களில் அமர்ந்துள்ள வ்யங்க்ய ஸக்தியாகிய “க்ரீம்-ஹூம்-ஹ்ரீம்” என்ற பீஜாக்ஷர த்ரிதாரியிலும் வ்யக்த ஸக்தியாகிய “காலிகே” என்ற நாமாக்ஷர த்ரிதாரியிலும் ப்ரதானமானதும் ஆத்யமானதும் மூல மாத்ருகையாக ப்ரதிஷ்டையாகி இருப்பதுமான க (क)காரத்தில் தன் வித்யுத் ஸக்தியின் வ்யக்தி-யுடன் பூரண ஸாந்நித்தியமாக இருந்துகொண்டு அந்த த்ரிபுடியை விதிமுறைப்படி அநுஸந்திக்கும் ஸாதகனை உய்வித்து அவனுக்கு சீக்கிரமே எளிதாகவே முக்தி ஸித்திக்க அருளும் க்ருபைக் கடல்.

529) करालका—கராலகா—

துஷ்கர்மிகளுக்கு மிக பயங்கரமானவள். தன் பக்தனின் எதிரிகளாகிய காம-க்ரோதாதிகளை அழிப்பதில் மிகக் கடுமையானவள்.*

530) करालभैरवाराध्या—கராலபைரவாராத்யா—

4

4

பூர்வத்தில் தன்னால் இயற்றிவைக்கப்பட்டவைகளான “காலீதந்த்ரம்”- “பைரவயாமலம்” போன்ற பல தந்த்ர பேதங்களில் ஒன்றாகிய “கராலபைரவ தந்த்ரம்” என்ற தந்த்ர நூலில் கூறப்பட்டுள்ள விதிமுறைகளின்படி நிகழ்த்தப் பெறும் ஆராதனக்ரமங்களில் பெரிதும் த்ருப்தியும் மகிழ்ச்சியும் கொள்பவள். □

531) करालभैरवेश्वरी—கராலபைரவேஸ்வரீ—

4

உலகத்தாருக்கு முதன் முதல் காலீ வித்யா உபாஸன பத்ததியை உபதேசித்- தருளியவரும் வித்யாராஜ்ஞீ மஹாமந்த்ரத்தின் ருஷீஸ்வரருமான காலபைரவராலும் அவருடைய சிஷ்யர்களாகிய ஸஹயோகினிகளாலும் விதிமுறைப்படி வெகு விமரி-சையாக ஆராதிக்கப்பட்ட விஸ்வேஸ்வரீ.

* कराल-भयानक-शील कप्रत्ययः-टाप् ॥

□ हिमालयं प्रति देवीवाक्यम्—करालभैरवश्चापि यामलं वाममाश्रितम् । एवंविधानि चान्यानि मोहनार्थानि यानि तु ॥ मया सृष्टानि चान्यानि मोहायैवां भवान्वे ॥ கூர்ம்புராணம்.

532) கராலா—கராலா—

தன்னுடைய ஸ்ருஷ்டியால் உத்பத்தியாகிப் பெருகியுள்ள இந்தப் பரந்த ப்ரபஞ்சத்தை நிர்வஹிக்கும் காரியங்களுக்கு இடையூருனவர்களையும் தன் பக்தனின் சத்ருக்களாகிய அரிஷட் வர்க்கங்களையும் நாசம் செய்வதில் மிக பயங்கரமானவள்.

533) கலநாடாரா—கலநாதாரா—

4

மோக்ஷஸாதனமாகிய பரம ஸுகத்தைத் தரவல்ல ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானத்தைத் தன் பக்தனுக்கு வழங்கி, அவன் சீக்கிரமே எளிதில் முக்தி பெற அருளி மகிழும் பெருவள்ளல்.*

534) கபஹீசவர்யதா—கபர்த்தீஸாவரப்ரதா—

3 3

3

ஸப்த மோக்ஷபுரிகளுள் ஒன்றாகிய காசீக்ஷேத்திரத்தல் ப்ரதிஷ்டையாகி இருக்கும் ஜடாமண்டலதாரியான விஸ்வாதருடைய பத்னியாகிய அன்னபூர்ண வாக ஆவிர்ப்பணித்து அவருக்கு த்ருப்தியும் ஸந்துஷ்டியும் சாந்தியும் வழங்கி மகிழும் பராசக்தி மூர்த்தி. x

535) கபஹீசமலதா—கபர்த்தீஸப்ரேமலதா—

3 3

யோகியர் தலைவரான ஸ்ரீமஹாகாலர் யோகம் செய்யுங்கால் அவருடைய மூலாதார சக்ரத்திலிருந்து எழும்பி மேல் நோக்கிக் கிளம்பும் குண்டலினியின் சக்தியின் வ்யக்தியாகத் தானே அமர்ந்து எல்லாத் தளங்களினூடே ஊடுருவிப் பாய்ந்து அவருடைய ஸஹஸ்ரார மத்தியில் தானே பரகுண்டலினியாக இயங்கி அவருக்கு ஆனந்தம் அளிக்கும் ப்ரேம மூர்த்தி.

536) கபஹீமாலிகாயுதா—கபர்த்தீமாலிகாயுதா—

3 3

ஸகுண ப்ரஹ்ம த்யானத்திலும் நிர்விகல்ப ஸமாதியிலும் ஆழ்ந்து ப்ரவர்த்திக்கும் ஹம்ஸ யோகத்தின் ஆதாரமான மாத்ருகா மண்டலத்தின் சின்னமாக

* கலயத்யநேன-கல கதௌ ॥ கத்யத்யநேன ஜானாத்வாத் ஜானே ॥ லோகானாமந்தகூத் கால: காலோ஽ந்ய: கலநாத்மக: ॥ ஸதூர்ய்ய ஸித்தாந்தம். க் சுக்ஷே ॥ வர்ணாபிதானம். க் சுக்ஷ-உத்பத்திசாதனத்வந-லாதி-ததா சந் நமதி ॥ ப்ராணோ ப்ரஹ்ம க் ப்ரஹ்ம ஖் ப்ரஹ்மேதி ச ஹ்வாச..... ॥ சாந்தோக்ய உபநிஷத். கலநத்ய ஆதாரா ॥

x பவ் பூரணே க்விப் ராத் வஸோபே பர் பூர்தி: । கத்ய க்ஜ்ஞானத்ய பரா பூர்த்யா டாயதி ஷுத்தயதி । க+பர்+தே—க ॥ கபர்த்: அஸ்த்யத்ய இநி । ச சாஸு இசாந் । காஸிஸ்தே ஷிவலிங்கபேதே ॥ காலேஷ்வரகபஹீஸி சர்ணாயதிநிர்மலி ॥ காஸிகண்டம்-அத்-33.

ஐம்பத்தொரு யோகியர்களின் சிரங்கள் கோத்த மாலையைத் தன் கண்டத்தைச் சுற்றித் தரிக்கும் பரம யோகிஸ்வரீ,*

कर्पद्भिजपमालाढ्या करवीरप्रसूनदा ।

करवीरप्रियप्राणा करवीरप्रपूजिता ॥ १०१ ॥

कर्णिकारसमाकारा कर्णिकारप्रपूजिता ।

करीषाग्निस्थिता कर्षा कर्षमात्रसुवर्णदा ॥ १०२ ॥

कलशा कलशाराध्या कषाया करिगानदा ।

कपिला कलकण्ठी च कलिः कल्पलतामता ॥ १०३ ॥

कल्पलता कल्पमाता कल्पकारी च कल्पभूः ।

कर्पूरामोदरुचिरा कर्पूरामोदधारिणी ॥ १०४ ॥

கபர்த்திஜபமாலாட்யா கரவீரப்ரஸூனதா ।

கரவீரப்ரியப்ராணா கரவீரப்ரபூஜிதா ॥ 101 ॥

கர்ணிகாரஸமாகாரா கர்ணிகாரப்ரபூஜிதா ।

கரீஷாக்னிஸ்திதா கர்ஷா கர்ஷமாத்ரஸுவர்ணதா ॥ 102 ॥

கலஸா கலஸாராத்யா கஷாயா கரிகானதா ।

கபிலா கலகண்ட ச கலி: கல்பலதாமதா ॥ 103 ॥

கல்பலதா கல்பமாதா கல்பகாரீ ச கல்பபூ: ।

கர்ப்பூராமோதருசிரா கர்ப்பூராமோததாரிணீ ॥ 104 ॥

537) कर्पद्भिजपमालाढ्या—कपர்த்தिजपमालाड्या—

யோகியர்கள் தம் ஸகுண ப்ரஹ்ம உபாஸனத்தின் அங்கமான மந்த்ர ஐபத்தினூடே ஐபஸங்க்யையைக் காப்பாற்றுவான் கையில் கணனத்திற்காகத் தரிக்கும் அக்ஷமாலையின் வ்யக்தியில் தானாகவே அமர்ந்துறைந்து ஸாதகனின் ஐபயஜ்ஞத்தைக் காத்துக் கொடுத்துத் தன் பக்தனுக்கு முக்தியளித்தருளும் யஜ்ஞஸ்வாமினீ.

* कर्पद्भिन्-जटायुक्तमात्रे-शिरसि ॥ उपलक्षणात् योगिनि ॥

538) கரவீரப்ரஸூனதா—கரவீரப்ரஸூனதா—

3

உபாஸகனுடைய யோகஸாதனத்தில் அவன் குண்டலினியின் ஸஹாயத்-தால் மஹாஸ்மரணமாகிய ப்ரஹ்மரந்த்ர ஸ்தானத்தை அடைந்தவுடன் அங்கு ப்ரதிஷ்டையாகி இருக்கும் மணிபீட மண்டலத்தில் உள்ள மாத்ருகைகளின் ஒலி ஓட்டத்தின் ப்ரயோகம் அவனுக்கு ஸித்திக்கும்படி அநுக்ரஹித்து அவனுக்கு ப்ரஹ்மஜ்ஞானமும் முக்தியும் அருளி மகிழும் மந்த்ர மாத்ருகா ஸ்வரூபினி.*

539) கரவீரபிரயபிராணா—கரவீரப்ரியப்ராணா—

தனது இடது மேற்கரத்தில் தன் உயிருக்கு உயிராகத் தான் தரித்து மகிழும் “பத்ராத்த்மஜன்” என்ற கட்கத்தை ப்ரேமையுடன் ஆஸ்ரயித்து ஆராதிக்கும் ஸாதகனைத் தன் ப்ராணாகவே மதித்து அவனை ஆட்கொண்டு அவனுக்கு ஸத்யோ முக்தி அளித்து அருளும் அநுக்ரஹ முர்த்தி.+

540) கரவீரபுஜிதா—கரவீரப்ரபூஜிதா—

கட்கத்திலேயே தன்னை ஆவாஹனம் செய்து விதிமுறைப்படி தன்னை ஆராதிக்கும் பக்தனை ஆட்கொண்டு அவனுக்கு முக்தி அளித்தருளும் ஜகன்மாதா.

541) க்ணிகாரசமாக்காரா—க்ணிகாரஸமாகாரா—

ஸஹஸ்ரதள கமலத்தின் மத்தியிலுள்ள பிந்து ஸ்தானமாகிய ப்ரஹ்மரந்த்ரத்-திலேயே தன் பூர்ண ஸாந்நித்தியம் கொண்டு, அதுவே ஸாதகன் பூஜிக்கும் சக்ரத்தின் பிந்து ஸ்தானமாதலால் அந்த ஸ்தலத்திலேயே தண்ணையும் பத்ராத்-மஜனையும் மஹாகாலரையும் ஆவாஹனம் செய்து விதிமுறைப்படி ஆராதிக்கும் தன் பக்தனை ஆட்கொண்டு முக்தி அளித்தருளும் ஜகதீஸ்வரீ.X

542) க்ணிகாரபுஜிதா—க்ணிகாரப்ரபூஜிதா—

யோகியர்கள் தம் தம் ப்ரஹ்மத்ந்த்ர ஸ்தானத்தில் ஸகுணப்ரஹ்ம உபாஸனை-யாக மானஸிகமாக நிகழ்த்தும் அந்தர்யாக க்ரமங்களிலும் மற்றும் பல்லாயிரக் கணக்கான ஸாதக கோஷ்டிகள் சக்ர-மேரு பூஜைகளினூடே பிந்து ஸ்தானத்தில் நிகழ்த்தும் விதிமுறைப்படியான வரிவஸ்யாக்ரமங்களிலும் கால்யாதி - உக்ராதி -

* கரவீர:-ஷ்மசானே । கர் கர்ம்-போஷஸாஸனகர்ம்-வீரயதி-வீர விக்ரான்தீ-அந் ॥ வாசஸ்பத்-யம்-1697

+ கரவீர: க்ரபாணே ஷ்ஜே ॥ கரவீரே ப்ரியம் யஸ்ய ச: கரவீரப்ரிய: । கரவீரப்ரிய: ப்ராணா இவ யஸ்யாஸ்தா ॥

X க்ணிகா-அர-சம-அக்காரா ॥ க்ணிகா-புத்ரமவீஜகோஜே ॥ அமரம். கோஷ: குப்திஸ்தானம் ॥ அர: ப்ரான்த்நாஜே ॥ வாசஸ்பத்யம்-793.

ப்ராஹ்மயாதி - இந்த்ராதி பரிவார தேவதைகள் தம் தம் பத்ததி ப்ரகாரம் பிந்து ஸ்தானத்தில் நிகழ்த்தும் ஆராதன க்ரமங்களிலும், இப்படியாக யாவராலும் விமரிசை-யாக ஆராதிக்கப்படுவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்து எல்லோரையும் பரிபூரண-மாக அநுக்ரஹித்து அவரவர்கள் கோரிய வரங்களை வரையாது வழங்கி அருளும் கருணைக்கடல்.

543) करीषाग्निस्थिता—कौशिकेक्षितिता—

3 2

ஹோமகுண்ட அக்னியில் ஸாதகன் தன்னை உத்தேசித்து வேத மந்த்ரங்-களையும் தன் வித்யாக்ரம மந்த்ரங்களையும் ப்ரயோகித்து ஸமித்-ஆஜ்ய-அன்ன புஷ்பாதிகளைக் கொண்டு ஆஹுதிகள் பல செய்யுங்கால், அந்த அக்னி ஜ்வாலைகளிலே தானே உறைந்து அமர்ந்து, தன் பக்தன் தனக்காக அக்னியில் ஹவனம் செய்யும் பொருள்களை த்ருப்தியாக ஏற்று அவனைப் பரிபூரணமாக அநுக்ரஹித்து மகிழும் பரம ஸௌலப்ய முர்த்தி.

544) कर्षा—कौश—

எல்லா அண்ட சராசர ஸமுஹங்களிலும் உள்ளடங்கிய ஸகல ஜீவராசிகளுக்-கும் தானே பெற்ற தாயாராதலால், மாயையின் விளைவால் தம் தம் பூர்வ கர்மங்-களுக்கு அநுகுணமாக ஆங்காங்கு பல்வேறு வகைகளான ப்ரக்ருதிகளாக ஜன்ம-மெடுத்து, உய்யும் வழி காணாமல் உழன்று கொண்டிருக்கும் கோடிக்கணக்கான ஜந்துக்களையெல்லாம் தன்பால் ஈர்த்து வழிப்படுத்தி முக்திப்பாதையில் ஈடுபடுத்திக் கொடுத்து மகிழும் பரம கருணாநிதியான ஜகன்மாதா.

545) कर्षमात्रसुवर्णदा—कौशमात्रसुवर्णदा—

3

தன் அபார ஈர்ப்பு சக்தியால், தன்பால் வந்து சேர விழையும் மனிதர்களை: அவர்கள் தன்னை த்யானிக்கத் தொடங்கிய மாத்திரத்தில் அவர்களுக்கு மந்த்ரோப-தேசமும் சீக்கிரமே மந்த்ர ஸித்தியும் எளிதில் முக்தியும் கைகூட அருளும் க்ருபைக்-கடல்.*

546) कलशा—कलशा—

பராஸக்தியின் ப்ரக்ருதி எல்லை கடந்ததாதலால் அது மஹாகாசமாகும், ஆனால் ஜந்துவின் சரீரத்தில் உள்ளடங்கிய ஹ்ருதய புண்டரீக மத்தியில் ஈஸ்வரன் உலவுவதை உணர்ந்து ஜீவன் ப்ரம்ஹத்தை த்யானம் செய்யுங்கால், அந்த கடாகாச ஸ்தலமே மஹாகாசமாகப் பரிணமித்து, வரம்பற்றுப் பரந்து விரிந்து இயங்கும்

* सोमनो वर्णो यस्य सः सुवर्णः मन्त्रः । कर्षमात्रेण तं ददातीति ॥

பரம்பொருள் அணுமாத்ரமான ஹ்ருதய குகையில் வ்யக்தாவ்யக்தமாகவும் ரூபா-
ரூபமாகவும் ஸ்புரித்து ஸூக்ஷ்ம த்ருஃயமாக ஜ்வலிக்கையில், அங்கு தன் ஸகுண
விலக்ஷண ஸ்வரூபத்தை ப்ரஸரிக்கச் செய்து, ஜீவன் அதை உணர்ந்து, ஜீவப்ரஹ்ம
தன்மய பாவமும், தாதாத்ம்யஸித்தியும் அடைந்து ஜீவன் முக்தி பெற்று, நிரந்தர
நிரதிஸ்யானந்தாநுபவம் பெற்று உய்ய அருளும் காருண்ய மூர்த்தி.*

547) கலசாராடியா—கலசாராத்யா—

4

எல்லா ஜீவர்களும் தன்னுடைய ஸ்ருஷ்டியே ஆதலால், பாத்திரமான
யோகினியின் சரீரத்தில் தன்னை ஆவாஹனம் செய்து விதி முறைப்படி ஆராதிக்கும்
தன் பக்தனை ஆட்கொண்டு அவனை உய்வித்தருளும் ஜகன்மாதா.

548) கஷாயா—கஷாயா—

தன் பக்தன் யோகநிஷ்டையின் பராகாஷ்டையில் மெய்ம்மறந்து நிர்விகல்ப
ஸமாதியில் ஆனந்தம் அநுபவித்துக் கொண்டிருக்கையில், இடையில் நேரக்கூடிய
சலனம் காரணமாக மூளும் ஸ்காலித்யம் அவனது யோகத்தின் தொடர்ச்சிக்கு ஊறு
விளைவிக்கா வண்ணம்** அவனது புத்தியில் தன் வித்யுத் சக்தியை ப்ரஸரிக்கச்-
செய்து அவனது தாரணையின் த்ருடம் நிலைக்க அருளும் பரமாநுக்ரஹமூர்த்தி.

549) கரிகானடா—கரிகானதா—

3 3

தன் பக்தனுக்கு, வேதஸம்ஹிதா மந்த்ரங்கள் அஷ்ட விக்ருதி பேதத்தால்
எட்டு வகைகளாக விரியும் கான முறைகளின் ப்ரயோகத்தில் விசேஷத்திறமை
அளித்து மகிழும் வேதநாயகி.★

* கலே-சரீரே-சேதே இதி கலசா ॥

** கஷாயே கர்மஃ பக்வே ததோ ஜானம் ப்ரஜாயதே ॥ வேதாந்த பரிபாஷா. லயவிசேபாபாநே஽பி
சித்தவृत्ते: रागादिवासनया स्तब्धीभावात् अखण्डवस्त्वनलम्बनं कषायः ॥ வேதாந்தஸாரம். निर्विकल्प-
समाधिविघ्नभेदे ॥ வாசஸ்பத்யம்-1839. सकषायं विजानीयात् शमप्राप्तं न चालयेत् ॥ सकषायं
कलुषितं मे चित्तमिति विज्ञाय शमेऽद्वितीयात्मनि निवेशयेत् ॥ வித்வன் மனோரஞ்ஜனீ.

★ கரின் . अष्टसङ्ख्यायाम्—வாசஸ்பத்யம் 1699. अष्टौ योगाङ्गवस्वीशमूर्तिदिग्गजसिद्धयः ।
ब्रह्मश्रुतिव्याकरणदिक्पाला हि कुलाचलाः ॥ கவிகல்பலதா. जटा माला शिखा रेखा ध्वजो दण्डो रथो
घनः । अष्टौ विकृतयः शोक्ताः क्रमपूर्वा महर्षिभिः ॥ வ்யாடியின் “வ்யாகரண ஸங்க்ரஹம்”.
गानं हि द्विविधं लौकिकं वैदिकं च ॥ வாசஸ்பத்யம்-2571. करिगानं—वेदमन्त्राणाम् अष्टदिकृतिगानं—
वैकृतिकगानं तन्नेपुण्यं - ददाति इति ॥

550) कपिला—कपिला—

தன் பக்தன் தனக்குச் செய்யும் ஆராதனைகளில் மிக மகிழ்ச்சி கொண்டு அவனுடைய வீட்டில் ஒரு பெண்ணாக அவதரித்து தன் லீலா விநோதங்களால் அவனுக்கு ஆனந்தம் அளிக்கும் ஸௌலப்ய மூர்த்தி.*

551) कलकण्ठी—कलकण्ठी—

2

ஈடு இணையற்ற இனிமை கொண்ட கண்ட த்வனியுடன் தன் அதிமதுரமான பாஷணத்தாலும், கானத்தாலும் கேட்பவர் மனதைக் கவர்ந்து ஈர்க்கும் அபார ஆகர்ஷண சக்தியுள்ள ஸௌநாத விநோதினீ.

552) कलिः—कलिः—

தன் பக்தன், மஹாகோரமானவைகளும் மஹாபலிஷ்டமானவைகளுமான சத்ருக்களாகிய காம க்ரோதாதிகளின் மிகக் கொடுமையான தாக்குதலை சமாளிக்க முடியாமல் தவிக்குங்கால், ஊழின், வலிமையை நன்கு உணர்ந்து, “நமக்கு இனி கதி இல்லையே” என்று ஏங்கி, தன்னிடம் சரணம் அடைவது ஒன்றே கடையாய உபாயம் என்று தெளிந்து, அனன்யமாகத் தன்னிடம் அவன் தஞ்சம் புகுந்தது கண்டு, தன் வித்யுத் சக்தியை அவனுடைய புத்தியில் ப்ரஸரிக்கச் செய்து, அவனை ஜ்ஞானான்குணியின் ஜ்யோதிஸ்ஸில் முழுகச் செய்து, அவனுக்கு ப்ரஹ்மானந்தமும் முக்தியும் அளித்தருளும் அபார கருணாஸிந்து.

553) कल्पलता मता—कल्पलता मता—

ஸாதகனின் கோரிக்கைகளை அவன் கோரியவாறே ஈந்தருளும் கல்பவல்லி என்று கால்யாதி - உக்ராதி - ப்ராஹ்மயாதி - காலபைரவ்யாதி - ஜயாதி தேவிகளும் இந்த்ராதி தேவர்களும் ஆன பரிவார தேவதைகளால் எல்லா பக்தர்களுக்கும் உபதே-
சிக்கப்பட்டபடி பக்தனுடைய மனதில் (ஸ்வப்னாவஸ்தையில் கூட) தோன்றும் விருப்பங்களை அப்படியே மழையெனப் பொழியும் ப்ரியவர்ஷினீ.

कल्पलता कल्पमाता कल्पकारो च कल्पभूः ।

कर्पूरामोदरुचिरा कर्पूरामोदधारिणी ॥ १०४ ॥

कर्पूरमालाभरणा कर्पूरवासपूर्त्तिदा ।

कर्पूरमालाजयदा कर्पूरार्णवमध्यगा ॥ १०५ ॥

* कपिला गृहकन्यायाम —वाचस्पत्यम्-1669.

कर्पूरतर्पणरता कटकाम्बरधारिणी ।

कपटेश्वरसम्पूज्या कपटेश्वररूपिणी ॥ १०६ ॥

कटुः कपिध्वजाराध्या कलापपुष्पधारिणी ।

कलापपुष्परुचिरा कलापपुष्पपूजिता ॥ १०७ ॥

கல்பலதா கல்பமாதா கல்பகாரீ ச கல்பபூ: ।

கர்ப்பூராமோதருசிரா கர்ப்பூராமோததாரிணி ॥ 104 ॥

கர்ப்பூரமாலாபரணா கர்ப்பூரவாஸபூர்த்திதா ।

கர்ப்பூரமாலாஜயதா கர்ப்பூரார்ணவமத்யகா ॥ 105 ॥

கர்ப்பூரதர்ப்பணரதா கடகாம்பரதாரிணி ।

கபடேஸ்வரஸம்பூஜ்யா கபடேஸ்வரரூபிணி ॥ 106 ॥

கடு: கபித்வஜாராத்யா கலாபபுஷ்பதாரிணி ।

கலாபபுஷ்பருசிரா கலாபபுஷ்பபூஜிதா ॥ 107 ॥

554) கல்பலதா—கல்பலதா—

சிவதத்துவப்ரதிபாதகமாகிய வ்ருக்ஷத்தின் மீது ஆரோஹணிக்கும் சக்தி தத்துவப்ரதிபாதகமாகிய “லதா” எனப்படும் சக்தி-சிவ தத்துவ ஸ்வரூபினியாக, தன் பக்தனின் புத்தியில் ஆவிர்ப்பவித்து அங்கு தானாகவே ப்ரஹ்மஜ்ஞான ஜ்யோதிஷ்மதியாகவும் மனோல்லாஸ லாஸ்ய லோலினியாகவும் அமர்ந்து அவனுடைய ஸாதனா க்ரமங்களில் தன் வித்யுத் சக்தியை ப்ரஸரிக்கச்செய்து அவனை ஓர் ஆதர்ச உபாஸக தல்லஜனாக ப்ரகாசிக்கச்செய்து மகிழும் பரமாநுக்ரஹமூர்த்தி.*

555) கல்பமாதா—கல்பமாதா—

இந்தப் பரந்த ப்ரபஞ்சத்தில் அடங்கியுள்ள சேதனசேதனமாக உள்ள எல்லாப் பொருள்களின் பஞ்ச க்ருத்ய விதானத்தின் பொறுப்பைத் தானே ஏற்று நிர்வஹித்துக் கொடுக்கும் அருள் வடிவான ஜகன்மாதா.**

• कृपू सामर्थ्यं ॥ लत आघाते-सौत्रो धातुः ॥

•• प्रभुः प्रथमकल्पस्य योऽनुकल्पे प्रवर्तते ॥ மநுஸ்ம்ருதி.

556) कल्पकारी—கல்பகாரீ—

நித்தியம், நைமித்திகம், காம்யம், ஆகிய, அவசியம் கர்த்தவ்யமான, எல்லா-
வித கர்மாக்களின் அநுஷ்டானமும் வைதிகபரமாக நிசுத்தவேண்டும் என்ற விதியின்
கீழ், கர்மாநுஷ்டான பத்ததிகளை நிர்ணயித்து உலகுக்கு உதவும் லோகமாதா.

557) कल्पभूः—கல்பபூ:—

4

தானே க்ரியா சக்தி ஸ்வரூபினீ, மற்றும் கால சக்தி ஸ்வரூபினி ஆதலால்,
சக்ரத்தின் பரிதி நேமியின் ஆவர்த்தம் போல் சுழன்று சுழன்று, மாறி மாறி உருண்டு
வந்து கொண்டே இருக்கும் கல்பம், ப்ரளயம், என்ற செயல்பாட்டு நிகழ்ச்சிகளின்
மாற்றுச் சுழற்சி க்ரமத்தைத் தானே தோற்றுவித்து நிர்வஹித்து மகிழும் ஆதி-
பராசக்தி மூர்த்தி.*

558) कपूरामोदरुचिरा—கர்ப்பூராமோதருசிரா -

3

த்யானயோக முறையில் ப்ரேம பாவத்துடன் தன்னை ஏகாக்ர சித்தத்துடன்
அனன்யமாக ஆழ்ந்து சிந்தனை செய்து மகிழும் தன் பக்தனுக்கு நிரதிசய ஆனந்தமும்
ஜீவன் மூக்தியும் அளித்தருளும் ஆனந்தவல்லி. □

559) कपूरामोदधारिणी—கர்ப்பூராமோததாரினீ -

3 4

தான் நிர்க்குண ப்ரஹ்மமாக இருந்த போதிலும் தன் பக்தன் தீவிர ஆர்வத்-
துடனும் பொங்கும் ஊக்கத்துடனும் ப்ரேம த்யானத்துடனும் தன் மூலமந்த்ரத்தை
ஜபித்துக் கொண்டே ஆழ்ந்த தன்மய பாவ ஸ்திதியில் இருக்குங்கால், எந்த விதமான
இடையூற்றாலும் அவனுடைய தாரணைக்கு ஸ்காலித்யம் ஏற்படாவண்ணம்
அவனுடைய ஜப த்யானங்களைக் காப்பாற்றி அவனுக்குத் துரிய நிலை ஏற்பட்டு
ஆனந்த அநுபவம் நிலைத்துத் தொடர அருளும் அநுக்ரஹ மூர்த்தி.

560) कपूरमालाभरणा—கர்ப்பூரமாலாபரண

4

× ब्राह्मणेन निष्कारणः षडङ्गः सरहस्यो वेदोऽध्येतव्यः ॥ ॐருதி. हस्तौ कल्पोऽथ पठ्यते ॥

— பாணினி சிஷ்யா.

* कृपू सामर्थ्ये ॥ कल्पते समर्थो भवति स्वक्रियायै ॥ कल्पयति सृष्टिं संहारं च ॥ ब्रह्मणो रात्रिरूपः
जगतां चेष्टाराहित्यसम्पादकः कालः प्रलयः । तस्य दिनरूपः जगतां चेष्टासम्पादकः कालः कल्पः ॥ यदा स
देवो जागर्ति तदेदं चेष्टते जगत् । यदा स्वपिति शान्तात्मा तदा सर्वं निमीलति ॥ - மநுஸ்ம்ருதி.

□ कृपि अवकल्कने ॥ —பாணினி தாதுபாடம். अवकल्कनं मिथीकरणं चिन्तनं च ॥
கல்பயத்யவகல்கனே ॥ —தேவர்.

ப்ரேம த்யானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஜப யஜ்ஞத்தில், மந்த்ர ஜப ஆவர்த்த ஸங்க்யையைக் காப்பாற்றிக் கொடுக்கும் உபகரணமாகிய அக்ஷமாலை தங்கும் ஸாதகனது வலது கையில் தானே அமர்ந்து, மந்த்ர பீஜ ஸ்ரேணியின் வரிசைக்ரமமான சுழற்சி முறைப்படி சரிவர கொண்டு செலுத்தி அருளும் பரம காருண்யமூர்த்தி.

561) कर्पूरवासपूतिदा—கர்ப்பூரவாஸபூர்த்திதா—

3

ஜன்ம ஜன்மாந்தரங்களாக பூர்வ கர்மங்களின் விளைவான ஸத்வாஸனைகள் தொன்று தொட்டு வாழையடி வாழையென வழிவழியாகத் தொடர்ந்து வந்து ஸாதகனின் த்யான முயற்சிகளுக்குப் பெரிதும் உபகரிப்பதால் அவற்றின் உதவி கொண்டு அவனது சிந்தனா ப்ரயாஸைகள் வீறு பெறச் செய்து அவனுடைய வித்யோபாஸன க்ரமம் செவ்வனே பூர்த்தியடைந்து, அதன் பூர்ண பலமாகிய ஆனந்தமும் முக்தியும் தடையற அவனுக்கு எளிதில் ஸித்திக்க அருளும் க்ருபைக்கடல்.

562) कर्पूरमालाजयदा—கர்ப்பூரமாலாஜயதா—

3

தன் பக்தன் தன் ஸ்வரூப த்யானத்திலேயே ஆழ்ந்து தன் மூலமந்த்ரத்தையே ஸதா ஜபித்துக் கொண்டே இருக்கையில், இங்ஙனமான ஜபயஜ்ஞத்தில் பேருபகரணமாக அவன் கையாளும் அக்ஷமாலையில் தானே விரைந்தமர்ந்து அதனில் தன் பூர்ண ஸாந்நித்தியம் கொண்டு உறைந்து அவனுடைய உத்தேசங்களுக்கும் முயற்சிகளுக்கும் பூரண வெற்றி உண்டாக அருளும் ஜயசாலினி.

563) कर्पूरार्णवमध्यगा—கர்ப்பூரார்ணவமத்யகா—

4 3

தன் பக்தன் ப்ரேம த்யானமாகிய மஹா ஸாகரத்தில் முழுகி, இஷ்ட தேவதா தன்மயத்வப்ரும்ஹ ஸ்திதியில் மெய்ம்மறந்து சொக்கிப்போய் செயலற்றுக் கிடக்கையில் அவனது மனமே பரிவார சக்திகள் புடைசூழ்ந்த சக்ரமாக இயங்க, அவனது புத்தியே பிந்து ஸ்தானமாக இயங்க, அதன் மத்தியில் தானும், பத்ராத்மஜனும், மஹாகாலரும் ஆகிய த்ரிமூர்த்திகளும் ஒரே ஜ்யோதிஸ் - புஞ்ஜமூர்த்தியாக . ஜ்வலித்துக் கொண்டே அவனையும் ப்ரஹ்ம ஜ்ஞான ஜ்யோதிர்மய கோள ஸ்வரூபவானுக்கி, அங்ஙனமாக அவனுக்கு ஆனந்தமும், முக்தியும் அருளி மகிழும் தேஜோ மூர்த்தி.

564) कर्पूरतपणरता—கர்ப்பூரதர்ப்பணரதா—

தன் பக்தன் தன் வித்யோபாஸன க்ரமத்தினூடே அணுமாத்ர விஸ்வவிலய ப்ரணாலியாகிய பிந்து தர்ப்பண க்ரமத்தை நிகழ்த்துங்கால் அந்த க்ரமத்தில் தானாகவே சென்றமர்ந்து அதன் மூலம் அவன் விஸ்வரூபனாகவும், பரம குருவாகிய விஸ்வநாதனாகவும் பரிணமித்து, பூர்ணானந்த மூர்த்தியாகி ஜீவன் முக்தனாகுமாறு அருளி மகிழும் ஆனந்த மூர்த்தி.

565) कटकाम्बरधारिणी—கடகாம்பரதாரிணி—

3 4

தானே நிர்க்குண ப்ரஹ்மம் ஆதலால் தன் பக்தன் நிகழ்த்தும் ஆராதன க்ரமங்களில் அவன் தன்னை ஆவாஹனம் செய்து பூஜிக்கும் சக்ரத்தின் மத்தியில் உள்ள மஹாகாச ப்ரதிபாதகமான பிந்துவே தனக்கு அவன் அர்ப்பணிக்கும் வஸ்த்ர-பூஷணாதி உபசாரங்களாகக் கொண்டு கடாகாசமாகிய அவனது தஹராகாசத்தி-லேயே தான் வெகு விரைவில் சென்றடைந்து அவனது புத்தியில் தனது வித்யுத் சக்தியை ப்ரஸரிக்கச்செய்து தானே அங்கு பரஞ்ஜ்யோதிஸ் வடிவில் ஜ்வலிக்கத் தொடங்கி அவனையும் ப்ரஹ்ம ஜ்ஞான ஜ்யோதிர்மயனாக ஆக்கி அருளும் ரூபாரூப மஹிஷி.

566) कपटेश्वरसम्पूज्या—கபடேஸ்வரஸம்பூஜ்யா—

ஆற்றிவு படைத்த, மனிதஸரீரம் எடுத்துள்ள தன் பக்தனால் “என் அன்பான தாய் என்னை நிஸ்சயமாக ரக்ஷிப்பாள்” என்ற த்ருட நம்பிக்கையுடனும், சுயேச்சை-யாகவும், பெரு மகிழ்ச்சியுடனும் ஆரதிக்கப்படும் அவ்யாஜ கருணாமூர்த்தி.*

567) कपटेश्वररूपिणी—கபடேஸ்வரரூபிணி—

தான் நிர்க்குண ப்ரஹ்மமே ஆனபோதிலும், ஜீவன் கர்மாநுஷ்டானம் மூலமே முக்தி ஸாதனத்துக்கு அடிப்படைத்தேவையான ஆத்ம ஜ்ஞானம் அடைய ஸாத்திய-மாவதால், ஒவ்வொரு ஜீவனிலும் அந்தர்யாமியாயிருக்கும் ஆத்மாவின் ரூபத்திலேயே இயங்கி, அவனுடைய ஆத்மாவையும் மனஸ்ஸையும் சரீரத்தையும் ஸத்கர்மங்களில் ஊக்குவித்து ஈடுபடுத்தி, அங்ஙனமாக அவனை ஸம்ஸ்கரித்து, அவனுக்கு எளிதில் ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானமும் முக்தியும் ஸித்திக்க அருளும் பரமகாருணிக ஜகதம்பா.

568) कटुः—கடு.-

பரஹிம்ஸை செய்யும் துஷ்கர்மிகளுக்கு மிகக் கடுமையான தண்டனை கொடுப்பவளாகவும் பரோபகாரம் செய்யும் ஸாதுக்களுக்கு மிக்க இன்பம் பயப்பவளு-மான ஜகதீஸ்வரி.*

569) कपिवजाराध्या—கபித்வஜாராத்யா—

4 4

பூர்வத்தில் இந்த்ராதி முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் புடைதழ மஹாகாலரால் பூஜிக்கப்பட்ட ப்ரகாரம், அருகம்புல், அலரிப் புஷ்பம், எருக்கம்பூ முதலிய புனித

* कं-ब्रह्माणमपि-पटति-आच्छादयति-इति कपटम्-क्षेत्रम्-शरीरम् ॥ तस्य ईश्वरः-क्षेत्रज्ञः-देही ॥

× कटुः पश्ये अप्रिये सुगन्धौ च ॥ कटुस्सुरभिः ॥ वासस्वपत्यम्—1622. कटुतिक्तकषायास्तु सौरभ्येऽपि प्रकीर्त्तिताः ॥ — யாதவர்.

த்ரவ்யங்களைக் கொண்டு அர்ச்சனை ஹோமம் தர்ப்பணம் முதலிய க்ரமங்களில் தன்னை விதிமுறைப்படி ஆராதிக்கும் தன் பக்தனை ஆட்கொண்டருள்பவன்.*

570) கலாபபுஷ்பதாரணி—கலாபபுஷ்பதாரணி-

“கலாவதி” தீக்ஷா க்ரமத்தில் குருவினால் சிஷ்யனின் சரீரத்தில் பாதாதி கேசாந்த - கேசாதி பாதாந்தமாக (“நிவ்ருத்தி” முதல் “ஸாந்த்யதீதா” வரை), அநுலோம - விலோமக்ரமமாக ந்யாஸம் செய்யப்படும் வித்யாராஜ்ஞியின் பத்துக் கலைகளிலும், மற்றும் அந்தப் பர வித்யையில் “ரஸம்” முதல் ‘ஆனந்தம்’ வரை ப்ரதிஷ்டையாகியுள்ள நான்கு கோடிகளிலும்** அந்தர்க்கதமாக அந்வயித்துள்ள இருபத்திரண்டு பீஜாக்ஷரங்களையும், குண்டலினீ யோக ஸாதன தசையில் ஸாதகனின் சரீரத்தில் மூலாதாராதி ஆஜ்ஞாந்தமான ஆறு சக்ரங்களில் ப்ரதிஷ்டையாகியுள்ள (4+6+10+12+16+2) ஐம்பது மாத்ருகைகளையும், அவனுடைய ஸஹஸ்ராரத்தின் மத்தியில் மாத்ருகா மணிபீடத்தில் ப்ரதிஷ்டையாகி உள்ள (16+16+16+3) ஐம்பத்தொரு மாத்ருகைகளையும், தன்னுடைய வ்யக்திகளாகவே கொண்டு, அவற்றின் ஒலி ஓட்டத்திலேயே தானாகவே சென்றடைந்து அதனில் பூரண ஸாந்நித்தியத்துடன் உறைந்தருளி, பக்தனுடைய மூச்சுக் காற்றிலும், கண்டத்திலும், நாக்கிலும், பற்களிலும், உதடுகளிலும், அண்ணத்திலும் (தாலு) இவற்றின் கூட்டமைப்புக்கடங்கிய முக குஹரத்திலும் தன் வித்யுத் சக்தியை ப்ரஸரிக்கச்செய்து, மேற்சொன்ன மாத்ருகா புஷ்பங்களுக்கு மலர்ச்சி கொடுத்து, இங்ஙனமாக அவனுடைய மந்த்ர தீக்ஷையின் உபக்ரமண ஸம்ஸ்காரத்தையும், ப்ரயோகத்தையும், அநுஷ்டானத்தையும் பரிபாலித்துக் கொடுத்து அவனை உய்வித்தருளும் கருணை வாரிதி.□

571) கலாபபுஷ்பசிரா—கலாபபுஷ்பருசிரா-

மாத்ருகைகளின் ஒலி ஓட்டத்திலேயே பெரிதும் விருப்பம் கொண்டு, அவற்றுலான மந்த்ரங்களை ப்ரேம த்யானத்துடன் உபாஸிக்கும் தன் பக்தனை ஆட்கொண்டு அருள்பவன்.

572) கலாபபுஷ்பஜிதா—கலாபபுஷ்பபூஜிதா-

சக்ர - மேருவில் ஷட்கோணம் - நவகோணம் - நவகோணபாஹ்யம் - அஷ்டதலம் - கோபுராந்தராலம் - பூபுரம் - பிந்து ஸ்தானம் - கூர்மபீடம் ஆகிய ஸ்தலங்

* கபி: ध्वजे यस्य सः अर्जुनः ॥ अर्जुनः करवीरे तृणे इन्द्रे च ॥ வாசஸ்பத்யம்—366.

••ரச: क्रिया तथा ज्ञानमानन्दः कोटयः क्रमात् ॥ —காலீதந்த்ரம்.

□ देवतावाहन्यासा देहाङ्गेषु कलाः क्रमात् ॥ — ஸாரதா திலகம்.

शरीराङ्गेषु सिष्यस्य न्यसेत्सर्वाः कलाः क्रमात् ॥ — தந்த்ரஸாரம். 27-ம் நாமம் பார்க்க.

களில் முறையே ப்ரதிஷ்டையாகி உள்ள கால்யாதி - உக்ரதி - ப்ரேமஸாராதி—
ப்ராஹ்மயாதி - இந்த்ரதி - காலபைரவ்யாதி - தக்ஷிணகாலிகாதி - ஜயாதி தேவதை-
களின் வ்யக்திகளிலும் அவர்கள் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்தலங்களிலும் ரேகைகளிலும்
கோணங்களிலும் அந்தர ப்ரதேசங்களிலும் ஆங்காங்கு ப்ரதிஷ்டையாகியுள்ள
மாத்ருகைகளே தன் வ்யஷ்டி வ்யக்திகளாக ஆவாஹனம் செய்தும், அதே ப்ரகாரம்
பாத்ரமான ஒரு ஸுவாஸினியின் (ஸாத்யமானால் ஒரு யோகினியின்) சரீரத்தில்
மேற்சொன்ன எல்லா தேவதைகளையும் அதே க்ரமத்தில் ஆவாஹனம் செய்தும்
தன்னை விதிமுறைபடி ஆராதித்துச் சரணமடையும் தன் பக்தனை ஆட்கொண்டு,
அவனுக்கு ப்ரஹ்மஜ்ஞானமும் ஜீவன் முக்தியும் வழங்கி அருளும் அபார கருணை
ஸிந்து.

ऋकचा ऋकचाराध्या कथम्भ्रमकरा लता ।

कथङ्कारविनिर्मुक्ता काली कालक्रिया ऋतुः ॥ १०८ ॥

कामिनी कामिनीपूज्या कामिनीपुष्पधारिणी ।

कामिनीपुष्पनिलया कामिनीपुष्पपूर्णिमा ॥ १०९ ॥

कामिनीपुष्पपूजार्हा कामिनीपुष्पभूषणा ।

कामिनीपुष्पतिलका कामिनीकुण्डचुम्बना ॥ ११० ॥

कामिनीयोगसन्तुष्टा कामिनीयोगभोगदा ।

कामिनीकुण्डसम्मग्ना कामिनीकुण्डमध्यगा ॥ १११ ॥

कामिनीमानसाराध्या कामिनीमानतोषिता ।

कामिनीमानसञ्चारा कालिका कालकालिका ॥ ११२ ॥

ऋकसा $\frac{\text{க்ரகசா}}{4}$ $\frac{\text{க்ரகசாராத்யா}}{2}$ $\frac{\text{கதம்ப்ரமகரா}}{4}$ $\frac{\text{லதா}}{4}$ ।

$\frac{\text{கதங்காரவிநிர்முக்தா}}{2}$ $\frac{\text{காலீ}}{2}$ $\frac{\text{காலக்ரியா}}{4}$ $\frac{\text{க்ரது:}}{4}$ ॥ 108 ॥

காமினீ $\frac{\text{காமினீபூஜ்யா}}{4}$ $\frac{\text{காமினீபுஷ்பதாரிணீ}}{4}$ ।

காமினீபுஷ்பநிலயா $\frac{\text{காமினீபுஷ்பபூர்ணிமா}}{4}$ ॥ 109 ॥

காமினீபுஷ்பபூஜார்ஹா $\frac{\text{காமினீபுஷ்பபூஷணா}}{4}$ ।

காமினீபுஷ்பதிலகா $\frac{\text{காமினீகுண்டசும்பனா}}{3}$ ॥ 110 ॥

காமினீயோகஸந்துஷ்டா காமினீயோகபோகதா ।
 3 3 4 3 3

காமினீகுண்டஸம்மக்ஞ காமினீகுண்டமத்யகா ॥ 111 ॥
 3 3 3 4 3

காமினீமானஸாராத்யா காமினீமானதோஷிதா ।
 4 3

காமினீமானஸஞ்சாரா காலிகா காலகாலிகா ॥ 112 ॥

573) ऋक्चा—க்ரகசா—

அரம் மரத்துண்டை அறுப்பது போல் துஷ்கர்மிகளைக் கடுமையாகத் தண்டிப்பவளாயினும், நாற்புறமும் சிறந்த நறுமணம் வீசும் தாழம்பூவை ஆபரணமாக அணிவதில் பெருமகிழ்ச்சி கொள்பவள்—அதாவது, ஸுவாஸனைகள் (பூர்வத்தில் நற்கருமங்கள் பல புரிந்துள்ளதால் உண்டான நற்பண்புகள்) மலிந்துள்ள ஸாதுக்கள் எல்லோரையும் தன் அநுக்ரஹத்தால் மகிழ்வித்து ஆட்கொண்டருள்பவள். அதாவது துஷ்ட நிக்ரஹ சிஷ்ட பரிபாலனம் செய்து உலகை ஆண்டருள்பவள்.

574) ऋक्चाराध्या—க்ரகசாராத்யா—

ஜன்மாந்தரங்களில் செய்துள்ள ஸத்கர்மங்களின் விளைவாக, பூர்வவாஸனைகளின் நற்பயனாக, நற்குண நற்செய்கைகள் ஏராளமாக மலிந்துள்ள பரமபாகவதர்களான யோகினிகளால் விதி முறைப்படி விஸ்தாரமாக அராதிக்கப்படுவதில் பெருமகிழ்ச்சி கொள்பவள்.

575) कथञ्चमकरा लता—கதம்ப்ரமகரா லதா—

2 4

அஸஹாயமாகவும் அத்யாஸ்சர்யகரமாகவும் ஆன தன் அத்புதச் செயல்பாடுகளைக் கண்டு முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் வியக்கும் ரீதியில் ப்ரபஞ்ச ஜீவஸமுஹங்களின் பஞ்ச க்ருத்யம் செய்து நிர்வஹிப்பதில் பெருமகிழ்வடையும் பரஞ்ஜ்யோதிஷ்மதியான பராசக்தி மூர்த்தி.*

576) कथङ्कारविनिर्मुक्ता—கதங்காரவிநிர்முக்தா—

2

உபாஸகன் தன்னுடைய லௌகிக வாழ்க்கையிலோ அல்லது தேவியின் புரஸ்சரண க்ரமங்களிலோ அல்லது ஸஹயோகினிகளின் வாழ்க்கையிலோ அல்லது தான் அவர்களுடன் பழகும் ஸந்தர்ப்பத்திலேயோ அல்லது ரீதியிலோ ஏதேனும் ஒரு இக்கட்டான ஸந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டு, அந்நிலையில் அவன் “இந்தச் சூழலிலிருந்து எப்படித்தான் நான் தப்பி விடுதலை அடைவேனோ!” என்றபடி கலக்கமடைந்து, இன்னது செய்வது என்று ஒன்றுந்தோன்றாமல் திகைத்துப் பிரமிக்கையில், தன்னிடம் சரணமடைந்த ஒரு பக்தன் இங்ஙனம் கவலைக்காளாகியிருப்பது கண்டு மனமிளகி

ஓடோடியும் வந்து அவனுக்கு அந்நிலையில் எப்படி மாற்றமளித்து உதவினால் அவன் விடுதலை பெறுவானோ அந்த விதத்தில் அவனுக்குத் தக்க தருணத்தில் தக்கபடி உதவி விடுதலை அளித்து அருளும் கருணைக்கடல்.

577) काली—काली—

இந்தப் பரந்த ப்ரபஞ்சத்தின் செயல்பாடுகளினைத்தும் நடந்தேறுவதற்கு மூல-காரணமானவனும், எல்லா ஜீவர்களின் பஞ்ச க்ருத்யம் செய்தருளும் யஜமானியும், ஜிஜ்ஞாஸுக்களின் புத்தி சக்தியைத் தூண்டி அவர்களின் நிலைக்கேற்றபடி ஜ்ஞானம் அருளும் உத்தம ஆசார்ய ஸ்வரூபினியும்*, கருணையே உருவானவளுமான லோக-ஸ்வாமினி.

578) कालक्रिया—कालक्रिया—

க்ரியா சக்தியின் வ்யக்த ஸ்வரூபினியானவளும், எல்லா ஜீவர்களையும் தம் தம் கடமைகளைச் செய்ய ஊக்குவிப்பவளும், அவர்கள் அந்த அந்த கர்மங்களைச் செய்ய வழிகாட்டுவதற்காக உத்தம ஆசானாக வந்து ஆவிர்ப்பவித்து உதவுபவளும், இங்ஙனம் தன் பொறுப்பான செயல்களைச் செய்வது தவிர, மஹாகாலர் செயலற்று இருப்பதால் அவருடைய பொறுப்பான செயல்களையும் தானே மேற்கொண்டு ஏற்றுச் செய்து அருளும் பரம நிர்வாஹ துரீண மூர்த்தி.

579) ऋतुः—ऋतुः—

ப்ரேம த்யானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு மிகுந்த ஸ்ரத்தையும் பக்தியும் வீர்யமும் பொங்கும் பாராயணமும் ஜபமும் ஹோமமும் தர்ப்பணமும், அபிஷேக அர்ச்சனாதி ஆராதன க்ரமங்களும் நிறைந்தவைகளும் ஆஷாட மாஸத்தில் சாதூர்-மாஸ்யாதி வ்ரத ஸங்கல்பத்துடன் தொடங்கி தொடர்ச்சியாகச் செய்யப்படுபவை-களுமான யஜ்ஞ யாக க்ரமங்களைச் சிறப்பாக நிகழ்த்தி த்ரிகரண சக்தியுடன் தனக்கு அர்ப்பணித்துத் தன்னிடம் அனன்யமாகச் சரணமடையும் பக்தனை ஆட்கொண்டு அவனுக்கு முக்தி அருளும் பரம கருணாமூர்த்தி. □

*काल उपदेशे ॥ — பாணினியின் தாதுபாடம்.

□ऋतुः—स्तवनादिकर्मणि च । वासஸ्पत्यम्—2283. पुरुष्टुत ऋतवानस्सस्ति ॥ रुक्-
वेतम्—4-21-10. ससनम् - यज्ञार्थं पशुहने ॥ अमरम् । आषाढमासे—चातुर्मास्यादियागारम्भ-
कत्वात् ॥ वासस्पत्यम्—2284. वाजाय स्वाहा । प्रसवाय स्वाहा । अपिजाय स्वाहा । ऋतवे स्वाहा ।
वसवे स्वाहा । अहर्षतये स्वाहा । अह्ने मुग्धाय स्वाहा । मुग्धाय वैन्शिने स्वाहा । विन्शिने आन्त्यायनाय
स्वाहा । आन्त्याय भौवनाय स्वाहा । भुवनस्य पतये स्वाहा । अधिपतये स्वाहा । प्रजापतये स्वाहा । यज्जुर्वेदम्
-18-28. वाजादीनि चित्रादिमासानां नामानि । तानि गृहीत्वा होतव्यम् । अन्नप्राचुर्यचित्रोऽन्नरूपः । प्रसवाय
अनुज्ञारूपाय । जलक्रीडादौ अभ्यनुज्ञानात् प्रसवो वैशाखः । अपिजाय—जलक्रीडारतत्वादपिजो ज्यैष्ठः । ऋतवे
यागरूपाय । चातुर्मास्यादियागप्राचुर्यात् ऋतुरषाढः ॥ —வேததீபிகா. अप्सु जायते इत्यपिजः । सप्तम्या
अलुक् ॥

580) காமினி- காமினீ-

இஹபர ஸௌக்கியம் அடைய விழையும் எல்லா மனிதர்களும் ப்ரயோகிக்கும் எல்லா மந்த்ரங்களிலும் அமர்ந்துள்ள எல்லா பீஜங்களுக்கும் உத்பத்தி ஸ்தானமாகிய மாத்ருகா மண்டலத்தின் ஸ்வாமினீ தானே ஆவதால் எல்லோருடைய எல்லா மந்த்ர ஜபத்துக்கும் அவரவர்களுடைய முயற்சிக்குத் தக்க பலனளிக்கும் லோகமாதா.

581) காமினிபூஜா- காமினீபூஜ்யா-

மாத்ருகா மண்டலத்தின் பொறுப்பாளிகளும் நிர்வாஹ அதிகாரிகளுமான உக்ராதி பரிவார சக்தி தேவதைகளாலும் வித்யோபாஸகர்களாகிய ஸஹயோகினிகளாலும் பொங்கும் ப்ரேமையுடனும் அனன்ய சரணாகதி பாவத்துடனும் விதிமுறைப்படி எப்பொழுதும் ஆரதிக்கப்படுபவள்-

582) காமினிபூஷணிகா- காமினீபூஷணிகா -

மந்த்ர சாஸ்த்ரமாகிய வ்ருக்ஷத்தின் புஷ்பங்களாகிய மாத்ருகைகளின் நாதம், பிந்து, கலை, சக்தி ஆகிய நான்கு ப்ரணாலிகளைப் பேராற்றலுடன் இயக்கி, வித்யோபாஸகர்களாகிய யோகினிகள் தம் தம் த்யான ஜபாதி யஜ்ஞங்களின் க்ரமங்களை வீர்யவத்தாக நிகழ்த்தி, கோரிய பலன்களை அடைய அருளும் பெருவள்ளல்.

583) காமினிபூஷணிகா- காமினீபூஷணிகா -

குண்டலினீ சக்தியும் மாத்ருகா மண்டலமும் சாக்ஷமாக அமர்ந்துள்ள “அகதாஸனமே” தன் நிரந்தர உறைவிடமாகக் கொண்டு, உபாஸகன் தன் யோகஸாதனையால் அங்கு வந்தடைந்தவுடன் அவனை குருமண்டல ஸ்தானமாகிய பிந்துவில் கொண்டு சேர்த்து, அவனை நித்திய ஸுகமாகிய ப்ரஹ்மானந்தத்தில் மூழ்கச் செய்து அருளும் பராசக்தி.

584) காமினிபூஷணிகா-காமினீபூஷணிகா -

உபாஸகன், குண்டலினீ யோகஸாதனையினூடே, அகுல ஸஹஸ்ரார கமலத்தின் கர்ணிகையாகிய பிந்து ஸ்தானத்தில் லயமாகி விட்டபடியால் குருமந்த்ர-தேவதா தாதாத்மய பாவத்தை தன்னுடைய வித்யுத் சக்தியின் வீர்யத்தால் ஸாதகனுடைய புத்தியில் ப்ரஸரிக்கச்செய்து, அவனை ஜீவ-ப்ரஹ்மைக்கிய ரஸானந்தத்தில் மூழ்கித் திளைக்கவைத்து அருளும் குருஸ்வரூபினீ.

585) காமினிபூஷணிகா-காமினீபூஷணிகா -

அலரி, தாமரை, மல்லிகை, எருக்கு, வாழை செம்பருத்தி முதலிய புஷ்பங்களாலும் அருஹம் புல்லாலும், உபாஸகனால் ஸஹயோகினிகளுடன் அளவு கடந்த ப்ரேமையுடன் ஆராதிக்கப்படுவதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சி கொண்டவன்.*

586) காமினிபுஷ்பஸ்ரணா- காமினிபுஷ்பபூஷண- 4

தன்னுடைய மஹிமைகளின் விஷயமாக உபாஸகர்களின் வாக்கில் கவிதைகளாகவும் ஸ்துதி வாசகங்களாகவும் மலரும் க்ரந்தங்களே தனக்கு உகந்த ஆபரணங்களாக அணிந்து மகிழும் ஆனந்தமூர்த்தி.

587) காமினிபுஷ்பதிலகா- காமினிபுஷ்பதிலகா- 3 3

உபாஸகனின் லலாடத்தில் “ப்ருமத்ய” ப்ரதேசத்தில்—அவனுடைய குறிப்பிட்ட வித்யா ஸம்ப்ரதாய குருவின் ஆஜ்ஞை பிறக்கும் ஸ்தானத்தில்—வித்யா-ப்ரணாலியாகிய மந்த்ரத்தின் பீஜங்களில் அமர்ந்துள்ள மாத்ருகைகளின் ஒலி ஓட்டத்தின் வீர்யத்தில் தானே ஸாக்ஷாத்தகரித்து, அவனுடைய யோக ஸாதனைக்கு ஸித்தி அளித்து அவனை ஒரு ப்ரஹ்மஜ்ஞானியாக்கி மகிழ்பவன்.

588) காமினிகுண்டசூக்ஷ்ம- காமினிகுண்டசூக்ஷ்ம- 3 3

தீவிரமான யோகஸாதனையினூடே, உபாஸகன், குண்டலினியின் ஸஹாயத்துடன் ஸஹஸ்ரதள கமலத்தின் கர்ணிகா ஸ்தானத்தை அடைந்தவுடன், தன் சிசுவான அவனைச் சீராட்டி, மாத்ருகா மண்டலத்தின் வீர்யமான ஒலி ஓட்டத்தை அவனுடைய புத்தியில் ப்ரஸரிக்கச்செய்து, அவன் அந்த ஸ்தானத்திலேயே அசஞ்சலமாக அமர்ந்து சாக்ஷதமான ப்ரஹ்மானந்தத்தை அவிச்சின்னமாக அநுபவித்துக்கொண்டு நித்யஸுகியாகுமாறு அநுக்ரஹிக்கும் ஆனந்தவல்லீ.

589) காமினியோகசந்தூஷ்டா- காமினியோகஸந்தூஷ்டா- 3

உபாஸகன் குண்டலினி யோகத்தை அப்பியஸித்து அதில் ஸித்தி பெற்று இஷ்டதேவதையை ஸாக்ஷாத்தகரித்து தன்மயமாகி, தன் வ்யக்தியாகவே மாறிவிடுவதைக் கண்டு பெரு மகிழ்ச்சி அடைந்து, அவனுக்கு ஜீவன் முக்தி அருளும் ஆனந்தமூர்த்தி.

*पुण्यसंवर्द्धनाच्चापि पापौघपरिहारतः । पुष्पलार्थप्रदानाच्च पुष्पमित्यभिधीयते ॥ कुलार्णव-
தந்த்ரம். கரவீரம் ஜபா தேவி சுவயம் காலி ந சான்யதா ।...கரவீரம் மஹேசானி ஜபாபுஷ்பம் தயீவ ச । சுவயம் காலி
மஹாமாயா சுவயம் த்ரிபுரஸுந்தரி ॥ புரஸ்சரணரஸோல்லாஸம்—படலம் 10. ச கக்ஷேத்காலிகாபுரம் ॥
முண்டமாலாதந்த்ரம். ந துலஸ்யாச்சயேத்காலி நாஸ்தேவிஷ்ணுமச்சயேத் । .. காலிகாயாஸ்வ தாராயா கரவீரமதி-
ப்ரியய் । ஜபாபுஷ்பம் மஹேசானி தவாஷ் ஧ாரயேத்வசித் ॥ ரகதோதயேன தேவசி காலிகா பூஜயேத்குத் । ஶதவ்ஷ்ஸஹ்ஸாஷா
பூஜாயா: ஫லமாப்யுயாத் ॥ - நித்யாதந்த்ரம்

590) காமினியோகபோகதா —

3 4 3 3

குண்டலினீ யோக ஸாதனையில் ஸித்தி அடைந்து அந்த ஆனந்தத்தில் திளைத்து மகிழும் ஸாதகனை ஆட்கொண்டு அவனுக்கு இஹபர ஸுகம் அளித்து அவனுக்கு நிரந்தரமான ப்ரஹ்மானந்தம் அளித்து மகிழும் ஜகன்மாதா.

591) காமினிகுண்டஸம்மக்ஞா —

3 3

குண்டலினீ யோக ஸாதனையில் ஸித்தி அடைந்து அந்த ஸுகத்திலேயே முழுகித் திளைத்திருக்கும் உபாஸகனை ஆட்கொண்டு அந்த நிலையில் தானும் அவனுடனேயே ஸஹஸ்ராரமாகிய ஆகாசத்தில் ஹம்ஸினியாக ஒன்றி ஆனத்திக்கும் ஜீவப்ரஹ்மைக்ய வ்யக்த முர்த்தி.

592) காமினிகுண்டமத்யகா —

3 4 3

ஸாதகனின் ஸஹஸ்ராரமாகிய ஆகாச வெளியில் எல்லை கடத்து பரந்து கொழுந்துவிட்டு ஜ்வலிக்கும் ஜ்யோதிஸ் புஞ்ஜமாகவும், ஸர்வ வ்யாபகமான சுத்த போத பூர்ணானந்தத்தின் வ்யக்த முர்த்தியாகிய பரமஹம்ஸ குருஸ்வரூபியணியாகவும் ஸாக்ஷாத்கரித்து, அவனுக்கு கைவல்ய ஜ்ஞானானந்தம் அளித்து மகிழும் குருமூர்த்தி.

593) காமினிமானஸாராத்யா —

4

ஸாதகனின் மனஸே தான் மகிழ்ந்து உறையும் வாஸஸ்தலமாகவும், அவனுடைய ஸகுண ப்ரஹ்மோபாஸன க்ரமங்களே தனக்கு உகந்த உத்ஸவ க்ரமங்களாகவும் கொண்டு—இங்ஙனமாக அவனுக்கு வசப்பட்டு, அவனுடைய பரம ப்ரேமாஸ்பதமான இஷ்டதேவதா முர்த்தியாக அவனுடைய ஹ்ருதய மாளிகையில் விஹாரமாக விளையாடி மகிழும் ஆனந்தவல்லி.

594) காமினிமானதோஷிதா —

தனக்குப் பரமோபகாரம் செய்யும் ஸகியாகிய குண்டலினீ ஸக்தியினிடத்தில் அனன்ய ப்ரேமை பூண்டு, தன் அநுராகத்தைப் பல விதங்களிலும் தெரிவிக்கும் ஸாதகன்மீது பெருமகிழ்ச்சி கொண்டு அவனை ஆட்கொண்டு அவனுக்கு ப்ரஹ்மானந்தம் அளித்து மகிழும் ஆனந்தமூர்த்தி.

595) காமினிமானஸஞ்சாரா —

குண்டலினீ ஸக்தியின் வ்யக்தியில் தானே ஸாந்நித்தியம் கொண்டு, உபாஸகனுக்கு அந்த ஸக்தி அருளும் ஸஹாயத்தில் தானே ஸாக்ஷாத்கரித்து, அங்ஙனமாக

அவனுக்குக் கிடைக்கும் ஸக்யம் பூராவும் தானே ஸ்வயமாகவே அவனுக்கு மழையாகப் பொழிந்து, அவனை அபாரமான மகிழ்ச்சிக் கடலில் மூழ்கச்செய்து மகிழும் அநுக்ரஹ மூர்த்தி.

596) காலிகா—காலிகா -

எல்லா அண்டங்களும் விரவியுள்ள இந்தப் பரந்த ப்ரபஞ்சத்தின் பஞ்ச க்ருத்யம் நிர்வாஹம் செய்து கொண்டே, தன்னிடம் சரணம் அடைந்த தன் பக்தனுக்கு தன்னுடைய பரமோத்க்ருஷ்டமான காலசக்தியின் ஓட்டத்தின் பரம ரஹஸ்யமான தத்துவங்களை உபதேசித்துத் தெளிவுபடுத்தி, அங்ஙனமாக “ஸக்தி-ஸிவம்” என்ற விசேஷ தத்துவத்தின் உண்மையை அவனுடைய புத்தியில் ஸ்புரிக்கச்செய்து அருளும் பரமஹம்ஸ குருமூர்த்தி*

597) காலகாலிகா—காலகாலிகா -

உலகத்திலுள்ள எல்லோருக்கும் மஹாகுருவாகிய மஹாகாலருக்கும் குருவான ஜ்ஞானும்பிகை.**

காமா ச காமதேவீ ச காமேஸீ காமஸம்பவா ।

காமபாவா காமரதா காமார்த்தா காமமஞ்ஜரீ ॥ 993 ॥

காமமஞ்ஜீரணிதா காமதேவபிரியாந்தரா ।

காமகாலீ காமகலா காலிகா கமலாசிதா ॥ 994 ॥

காடிகா கமலா காலீ காலானலசமபிரா ।

கல்பாந்ததஹா கான்தா கான்தாரபிரியவாசினி ॥ 995 ॥

காலபூஜ்யா காலரதா காலமாநா ச காலினி ।

காலவீரா காலதீரா காலசித்ரா ச காலதா ॥ 996 ॥

காமா ச காமதேவீ ச காமேஸீ காமஸம்பவா ।

காமபாவா காமரதா காமார்த்தா காமமஞ்ஜரீ ॥ 113 ॥

காமமஞ்ஜீரணிதா காமதேவபிரியாந்தரா ।

காமகாலீ காமகலா காலிகா கமலாசித்ரா ॥ 114 ॥

*காலயதி (காலச்ய கலநஸக்தி: தத்வம்) இதி காலிகா । கால உபதே: । இகந் । மஹோபதேசிகா பரம-தத்வானாம் ॥

**காலயதி கால: । காலச்ய காலிகா காலகாலிகா ॥

காதிகா கமலா காலீ காலானலஸமப்ரபா ।
3 4

கல்பாந்ததஹௌ காந்தா காந்தாரப்ரியவாஸினீ ॥ 115 ॥
3

காலபூஜ்யா காலரதா காலமாதா ச காலினீ ।

காலவீரா காலகோரா காலஸித்தா ச காலதா ॥ 116 ॥
4 3 4 3

598) காமா—காமா—

असिता “அஸிதா”—“अनिबद्धा அநிபத்தா” என்ற லக்ஷணம் கொண்டவள்—
அதாவது “கர்மபலம்” (ஊழ்), “வாஸனை”, “ப்ரதிபந்தம்” என்றபடியான எந்த ஒரு
கட்டுப்பாட்டுக்கும் அப்பாற்பட்டவள்; ஸ்வச்சந்தமாக, தன்னிச்சையாக, வேறு எவ்-
ருடைய ஏவலும் இன்றி இயங்குபவள்: வேறு எந்த தேவதையும் மாத்ருகைகளின்
ஒலி ஓட்டத்தின் ஸக்தியை அநுஸரித்தே இயங்க, பராஸக்தி ஆகிய தக்ஷிணகாலிகை
மட்டும் மாத்ருகா மண்டலத்தின் அதிதேவதை ஆதலால் மாத்ருகைகளைத் தன் விருப்-
பப்படியே (स्वैरम्) இயக்குபவள்.

599) कामदेवी—காமதேவீ— 3

மாத்ருகா மண்டலத்தின் ஸ்போடனத்தின் மூலமாக தன் குழந்தைகளாகிய,
ப்ரஹ்ம தேவர் முதல் புழு பூச்சி புல் பூண்டு வரையிலான எல்லா ஜீவர்களையும், அவ்-
ரவர் நிலைக்குத் தகுந்தபடி, சிறிது சிறிதாக, படிப்படியாக, ப்ரபஞ்சத்திலுள்ள ஜீவ
லோகத்தை உய்ய வைக்கவல்லதான, “ஸக்தி-சிவ” தத்துவத்தை அவர்களுக்கு உப-
தேசித்து உணர்த்திக் காட்டி, அவர்கள் அதனை உணர்ந்து தெளிந்து ஈடேற வைக்-
கும் ஆதிபராசக்தியின் வ்யக்த மூர்த்தி*.

600) कामेशी—காமேஸீ—

பஞ்சாக்ஷர மந்த்ரத்தின் அதிதேவதை பரமசிவன், அஷ்டாக்ஷரத்திற்கு நாராய-
ணன், ஷோடசிக்கு ஸுந்தரீ, ஷடக்ஷர மந்த்ரத்திற்கு ஸ்கந்தன்—இங்ஙனம் அந்த அந்த
மந்த்ரத்திற்கு உரிய தேவதைகள் பலர் இருப்பினும், எல்லா மந்த்ரங்களுக்கும் ஆதார
மாகிய மாத்ருகைகள் எல்லாவற்றிற்குமே அதிஷ்டான தேவதை ஆத்யா பராஸக்தி-
யாகிய தானே ஆவதால், ஸர்வ மந்த்ர ஸ்வரூபினியாகவும், ஸர்வ தேவதாமய ஜக-
தம்பாவாகவும், லோகமாதாவாகவும், ஜகத்தை ரக்ஷித்தருளும் விஸ்வேஸ்வரீ.

601) कामसम्भवा—காமஸம்பவா— 4

•देवयति — मातृकामण्डलस्फोटनात्—प्रवृत्तिनिवृत्त्युपदेशेन यथाधिकारं व्यवहारयति सर्वान् इति देवी ॥
दिव्-देव्-णिच्-अच्-डीप् ॥

உலகத்தில் கர்மம் நிகழ்வதற்கு கர்த்தாவின் ஸங்கல்பமே காரணமாவதாலும், அந்த ஸங்கல்பத்திற்கு அவனது இச்சையே ஆதாரமாவதாலும், அந்த இச்சையை ஜீவர்களின் மனத்தில் தோற்றுவிப்பதன் மூலம் உலகத்தில் கர்மங்கள் நிகழ்த்திக் கொண்டே, இடையறாது ப்ரபஞ்சத்தின் பஞ்ச க்ருத்யம் நடத்திக் கொண்டே ஸர்வ ஜகத்தின் நடப்பு கார்யங்களை நிர்வஹித்து மகிழும் க்ரியா ஸக்தி ஸ்வரூபினி.

602) कामभावा—कामभावா—

4

உணர்ச்சிகளின் ஓட்டமே எல்லா க்ரியைகளுக்கும் அடித்தளமாக அமைவதால், அவரவர்களுடைய பூர்வ கர்மங்களுக்குத் தகுந்தவாறு செயல்பாடுகள் அமைவதற்கானபடி உணர்ச்சிகளின் ப்ரவாஹம் அவர்களுடைய மனத்தை உந்தச்செய்து, மேலும் மேலும் கர்மங்களில் தத்பாவமாக ஈடுபடச்செய்து, ஜீவர்கள் ஸோபான க்ரமேண ஜ்ஞானம் அடைய அருள்பவன்.*

603) कामरता—कामरता—

ஸகல மந்த்ரங்களிலும் தன் வித்யுத் ஸக்தி பரவி இருப்பதாலும், மாத்ருகா மண்டலத்தின் ஸகல ஸ்தலங்களிலும் தானே இரண்டற வியாபித்து இயக்கிக் கொண்டிருக்கின்றமையினாலும், தன்னை மந்த்ர விக்ரஹமயமான ரூபத்திலேயே ஸகுண ப்ரஹ்ம ஸாக்ஷாத்கார யோக ஸாதனையின் வாயிலாக தாரண-பாவனை செய்து, சுத்த ஒலி வடிவமாகவே உணர்ந்து ஆனந்திக்கும் தன் பக்தனை ஆட்கொண்டு அருளும் நாத ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபினி.

604) कामार्ता—कामार्ता—

தன் வசமான தன் ப்ராணநாயகராகிய மஹாகாலருடன் ஸதா இணைந்திருப்பதிலேயே தணியாத வேட்கை கொண்டவள்.

605) काममञ्जरी—काममञ्जरी -

பிண்ட மந்த்ரம், கர்த்தரீ மந்த்ரம், மாலா மந்த்ரம் என்றபடியாக மாத்ருகைகளின் பலவகைக் கோவைகளால் அமைந்த நானாவிதமான மந்த்ரங்களின் வ்யக்திகளே தன் வடிவாகக் கொண்டு, அவ்வவற்றின் தேவதைகளாக உரு மாறி அந்த அந்த ரூபத்திலேயே தானாகவே ஆவிர்ப்பவித்து அவ்வவற்றின் உபாஸகர்களை ஆட்கொண்டு ரக்ஷிப்பவள்.

606) काममञ्जीररणिता—काममञ्जीररणिता—

ஸ்த்ரீகள் கணுக்கால்களில் அணியும் சிலம்பினுன் அடங்கிய ரத்னங்களும், அந்த ஆபரண அமைப்பில் இணைக்கப்பட்டுள்ள கிங்கினிகளும், ஸ்த்ரீகள் நடக்கும் பொழுது “கல் கல்” என்று ஒலிப்பது எப்படி கேழ்ப்பதற்கு மிக இனிமையாக இருக்-

*रसो वै सः ॥ தைத்திரிய உபநிஷத்—ப்ரஹ்மானந்தவல்லீ—7

குமோ, அதுபோல மந்த்ரங்களின் மாத்ருகைகளின் இனிய நாதத்தில் தானே ஊடுருவி, அதன் மிக மதுரமான ஒலியின் மூலம் உபாஸகனை நாத ஸுதா வர்ஷத்தில் மூழ்கச் செய்து அவனுக்கு இணையிலா இன்பம் அளிக்கும் ஆனந்த மூர்த்தி.

607) कामदेवप्रियान्तरा—காமதேவப்ரியாந்தரா—

3

மன்மதனாலும் அவனுடைய பத்னியாகிய ரதி தேவியாலும் அத்யந்த ப்ரேமையுடன் சிறப்பாக ஆரதிக்கப்படுபவன்.

608) कामकाली—காமகாலீ—

தன்னுடைய வித்யுத் சக்தி பரிபூர்ணமாக ஊடுருவிப் பாய்ந்துள்ள மாத்ருகா மண்டலத்தின் ஒலி ஓட்டம் மிக்க ஆற்றலுடன் உபாஸகனுடைய புத்தியிலும் மனஸ்ஸிலும் சரீரம் முழுமையிலும் விரைந்து பாய்ந்து பரவி, ஸக்தி-ஸிவ தத்துவத்தின் ஸாக்ஷாத்கார நிதர்சனமும் ஆதம் ஜ்ஞானமும் ஸ்திரமாகப் ப்ரதிஷ்டையாகி அவன் சீக்கிரமே ஜீவன் முக்தனாகி ஆனந்த மூர்த்தியாகவும், ஸாந்த மூர்த்தியாகவும் நிரந்தரமாக ஸுகித்திருக்க அநுக்ரஹிக்கும் பெருவள்ளல்.

609) कामकला—காமகலா—

மஹாகாலரின் அத்யந்த ப்ரேமைக்கு ஏகபோக உரிமை படைத்தவள்.*

இதன் தாத்பர்யமாவது:—

மாத்ருகா மண்டலத்தின் முதலாவதாகிய அ (अ) காரமாக இயங்கும் காமனும் (மஹாகாலரும்) கடைசி மாத்ருகையாகிய ஹ (ह) காரமாக இயங்கும் கலையும் (தக்ஷிணகாலிகையும்) சேர்ந்து “அஹம்” (अहं) என்று உருவாகிய “காமகலை”—அதாவது நிஷ்கல பரஸிவமும், அ(अ)-விமர்ஸ சித்ஸக்தியும் ஹ, (ह)-சேர்ந்து ஸாமரஸ்ய (ஐக்ய) வடிவமாகப் பரிணமித்து, அதன் மூலம் “ஸக்தி-ஸிவ” தத்துவத்தை உணர்ந்த உபாஸகன் தன் ஸாதனையின் வாயிலாக “ஜீவ-ப்ரஹ்மைக்யம்” என்ற மஹத்தான தத்துவத்தை தானே நேரிடையாகவும் பூர்ணமாகவும் அநுபவித்து ஸுகிக்கிறான்: இதனால் “ஸிவம் ஸக்தியின் அதீனமானது” என்ற உண்மை பெறப்படுகிறது.

மேலும் காமகலையின் ஸ்தூலரூபமாகிய “அஹம்” (अहं) காரத்தின் ஸுகூழ்ம ரூபம் “ஈம்” (ई) காரமாகும். மற்றும் பிந்து [०] விஸர்க்கம் [:] என்னும் பிந்து-த்ரயத்தின் ஸமஷ்டி வ்யக்தியான “ஈம்” (ई) காரமானது ப்ரகாஸ-விமர்ஸ (ஸிவ-ஸக்தி) ஸ்வரூபமான அ (अ) கார ஹ (ह) காரங்களின் ஸாமரஸ்யத்தின் வ்யக்தியே ஆகும்:

*कामस्य-महाकालस्य-कला-प्रिया ॥ कः...कामदेवः...कपाली...परमात्मकः...शिवः...महेश्वरः...
कामरूपः ॥ — வர்ணாபிதானம்.

அஹித்யேகமஹேத யத்ப்ரகாசாத்மவிஹ்ரம: ।
 அகாரஸ்சர்வவ்ரணாதி: ப்ரகாச: பரமசிசிவ: ॥
 ஹகாரோ஽ந்த்ய: கலாரூபௌ விமர்ஷஸ்த்ய: ப்ரகீர்தித: ।
 அநயோஸ்சாமரஸ்யம் யத்பரஸ்திந்நஹி ஸ்புடம் ॥

—ஸங்கேத பத்ததி.

அசிர்ஸ்கம் ஹகாராந்தமஸேஷாகாரஸஸ்திதம் ।
 அஜஸ்தமுச்சரந்தம் ஸ்வம் தமாத்மானமுபாஸ்தஹே ॥
 தாமிகாராக்ஷரோஹாரா சாராத்சாரா பராத்பராம் ।
 ப்ரணமாமி மாஹாஹி பரமாநந்தரூபிணிம் ॥
 வந்தே தாமஹக்ஷய்யா க்ஷகாராக்ஷரூபிணிம் ॥

—இகாரஸ்ய பிந்஢ுவிசர்காத்திந: சிவசக்தி: அகாரஹகாரயோ: சாமரஸ்யரூப-
 த்வாத் ॥ —தந்த்ரராஜம்—மனோரமா வ்யாக்யானம்.

610) காலிகா—காலிகா—

தன் சேர்க்கையால் மஹாகாலரை இணையற்ற அழகராக ஆக்கும் அழகுத்
 தெய்வம்.*

611) கமலாசிதா—கமலாச்சிதா —

இந்தப் பரந்த ப்ரபஞ்சம் முழுவதிலுமே உத்தமோத்தம ஸ்த்ரீகளாகிய
 யோகினி கணங்களால் எப்பொழுதும் பரம ப்ரேமையுடன் ஆராதிக்கப்படுபவள்.**

612) காதிசா—காதிசா—

3

க (க) காரம் ஆத்ய மாத்ருகையாக அமைந்த வித்யாராஜ்ஞி மஹாமந்த்ரமே
 தன் வ்யக்தியாகக் கொண்ட ஆதி பராஸக்தி மூர்த்தி.★

613) கமலா—கமலா—

*க-மாஹாகாலம்-அலதி-ஹ்ருயதி-இதி ॥ அல ஹ்ருயணே ஸ்வல் டாப்-அத இத்-இகந் ப்ரத்யயாந்த: ॥

**கமலா—வரநார்யாம் ॥ மேதினி

★க: அ஢ி யஸ்யாஸ்சா காதி: (வித்யாராஜி) ॥ சிலே கப்ரத்யயாந்த: ॥

குலஸாதகர்களாகிய யோகினிகளின் யோக ஸாதன அவஸரத்தில் தாரணியின் லக்ஷ்யமாக அவர்களுடைய புத்தியில் ஸாந்நித்தியம் கொண்டு, வீறுடன் ஆகர்ஷித்து நிர்விகல்ப ஸமாதி நிலையில் இருத்தி, அவர்களைப் பரமானந்த ஸாகரத்தில் முழுகச் செய்தருளும் குல்குண்டலினியாகிய பராஸக்தி மூர்த்தி.*

614) காலி—காலீ—

ப்ருதிவ்யாதி ருப்பத்தாறு தத்துவங்களுள் கடைசியாகக் கணிக்கப்படும் ஸிவ தத்துவம் ஸக்திபரமானது. ஸக்தியின் ஆறு கூறுகளாகிய இச்சா, க்ரியா, ஜ்ஞானம், ஸ்போடம், வ்யஞ்ஜனம், வீத்யுத் ஆகிய ஆறனுள் கடைசியானதான வித்யுத் சக்தியே ஆதிபராஸக்தியாகிய காலிகையின் விசேஷ லக்ஷணமாகும். இக்காரணம் பற்றி “காலீ” என்ற பதத்திற்கு “ஆறு” என்ற எண்ணிக்கையே பரிபாஷைப் பொருளாக ஏற்பட்டுவிட்டது. தவிர, விராட் புருஷனுக்கு ஆருவதாகிய அதோ முகம் ஸக்தி முகமாகும். மேலும் காலியின் பீஜமாகிய க்ரீம் (क्लृ) காரத்திற்கு “ரஸஜ்ஞா” என்று பெயர். “ரஸம்” என்பதற்கு “ஆறு” என்ற எண்ணிக்கை பரிபாஷைப் பொருளாகும்.**

615) காலானலசமப்ரா—காலானலஸம்ப்ரபா—

4

ப்ரலய காலத்தில் இந்த ப்ரபஞ்சத்தை முழுமையாக எரித்து அழிக்கும் காலாக்னியின் ஜ்வலன தேஜஸுக்கு ஒப்பான ஜ்யோதிஸுடன் தன் பக்தர்களின் பாபங்களையும் ஜாட்யத்தையும் பொசுக்கி அவர்களுக்கு ஒப்பற்ற ஜ்ஞான தேஜஸை அளித்தருளும் அபார ஜ்யோதிஷ்மதி.

616) கல்பாந்ததஹு—கல்பாந்ததஹு—

3

ப்ரலய கால அக்னியாக ஆவிர்ப்பவித்து ஜீவலோகத்திற்குப் புதிய கர்ம ப்ரணுலியைக் கல்பித்துப் புதிய சகாப்தம் உண்டாக்கி மகிழ்பவன்.

617) கான்தா—காந்தா—

தன் ப்ராண நாதராகிய மஹாகாலரை வசப்படுத்தி அவரை முழுவதும் தன் ஸ்வாதீனத்தில் வைத்துக்கொண்டு இன்புறும் மோஹனவல்லீ.

*कमु कान्तौ—वृषादि...कलच् प्रत्ययान्तः॥ कुलकुण्डलिनी—कौ पृथिवीतत्वाधारे—मूलाधारे—लीयते इति । तत्र सर्पिणीवत् अवस्थिते शिवशक्तिभेदे ॥

**काल-षट्सङ्ख्यायाम् ॥ वासஸ्पत्यम् - 1991. काली - डीप् ॥

इच्छा क्रिया तथा ज्ञानं स्फोटश्च व्यञ्जनं तथा । विद्युच्च कालिकादेव्याषडैताश्शक्तयस्स्मृताः॥

—காலீதந்த்ரம்

रसज्ञा-रसं-काल्याषट्शक्तिस्वरूपतां-जानाति इति ॥

618) कान्तारप्रियवासिनी—காந்தாரப்ரியவாஸினீ—

மஹாயோகியர்களாகிய தன் உபாஸகர்களின் ஸஹஸ்ரார ப்ரதேசத்திலேயே எப்பொழுதும் விநோதமாக லீலைகள் பல புரிந்துகொண்டு, ஸாதகன் அந்நிலையில் எல்லையற்ற ப்ரஹ்மானந்தாநுபவத்தில் திளைத்திருப்பதைக் கண்டு பெருமகிழ்ச்சி கொள்பவள்.

619) कालपूज्या—காலபூஜ்யா—

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் புடைதழ்ந்து பல விதங்களிலும் பல கைங்கர்யங்கள் செய்ய, ஸ்ரீமஹாகாலரால் வெகு விமரிசையாகவும் வெகு விஸ்தாரமாகவும் ஆராதிக்கப்படுபவள்.

620) कालरता—காலரதா—

பக்தனுக்கு மந்த்ரத்தை உபதேசித்து அவனை ஓர் உத்தம உபாஸகனுக்கும் சிறந்த குருவினிடத்தில் பெருமகிழ்ச்சி கொள்பவள்.*

621) कालमाता—காலமாதா—

ப்ருதிவீ முதல் ஸிவம் ஈருக உள்ள முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும், ஆத்ம - வித்யா - ஸிவ தத்துவங்களையும், ஜீவ-ப்ரஹ்மைக்கிய தத்துவம்—இங்ஙனம் குரு சிஷ்யனுக்கு உபதேசிக்கவேண்டிய பற்பல தத்துவங்களை உலகினுக்குச் சமைத்துத் தந்த பரம கருணாமூர்த்தியான ஜகன்மாதா.**

622) कालिनी—காலினீ—

குரு தத்துவத்தின் வ்யக்த மூர்த்தியாக—அதாவது ஸகுண ப்ரஹ்மத்தின் ஸாக்ஷாத்கார ஸ்வரூபினியாக, ஸாதகனின் ஸ்வகுரு ரூபத்தில், தானே ப்ரத்யக்ஷமாகத் திகழ்வதால், அதீந்த்ரியமான “ஸக்தி - ஸிவ” தத்துவத்தின் ஐந்த்ரிய ஸ்போடன மூர்த்தியாகிய குருஸ்வரூபினி. X

623) कालवीरा—காலவீரா—

*काल उपदेशे । कालयतीति कालः-गुरुः । काले-उ त्तमलक्षणयुक्ते गुरो-रता ॥

**काल्यते-उपदिश्यते-इति कालम् - उपदेश्यतत्त्वम् । तस्य-तत्त्वस्य-माता-स्फोटनकर्त्री ॥

X कालम्-गुरुतत्त्वम्-अस्याः अस्तीति कालिनी । मत्वर्थे इति ॥

प्रत्यक्षं स्यादन्द्रियकमप्रत्यक्षमतीन्द्रियम् ॥ — अमरकोशम् 2182

காலீ வித்யாக்ரமமானது பார்வைக்கு பாஹ்யபூஜா பத்ததி போலத் தோன்றிடினும், ஊன்றிக் கவனித்தால் ஜீவ ப்ரஹ்ம தன்மயத்வ ஸாதனங்களான மனன-நிதித்தியாஸன-ஸமாதி ப்ரயாஸ பத்ததியே ஆகும் என்பது ச்ரத்தாநுவான ஸாதகனுக்கு நன்கு புலப்படும்.

தனக்கும் தன் பரிவார ஸக்தி தேவதைகளுக்கும் தன் அன்புக் கணவ-
ராகிய ஸ்ரீமஹாகாலரால் தன் பரிவாரகண தேவதைகள் புடைதூழ, குலாசார
முறைப்படி விஸ்தாரமாகவும், ஸ்ரத்தா ப்ரேம பக்தி பாவ பூர்ணமாகவும் ஆராதன
க்ரமங்கள் பெருவாரியாக நிகழ்த்தப்படுவதில் பெருமகிழ்ச்சி கொள்பவன்.**

624) காலஹோ—காலகோரா —

4

தத்துவங்களுள் மஹோந்நதமான “ஸக்தி - ஸிவ” தத்துவத்தை உபாஸ-
கர்களுக்கு உபதேசித்து அநுக்ரஹிக்க தன் ப்ராணநாயகரான மஹாகாலரையே
பரமோத்க்ருஷ்டரான ஆசார்யராக உலகினுக்கு ஈந்து அருளிய க்ருபாநிதி.

625) காலசிஹா—காலஸித்தா —

3 4

குருவின் கருணையான உபதேசத்தால் மட்டுமே ஸித்தி அளிச்ச வல்ல
மந்த்ர ஸ்வரூபினீ.

626) காலதா—காலதா —

3

பக்தர்களுையட புத்தியில் அதிஸூக்ஷ்மமான தத்துவங்களின் உள் அர்த்தம்
பளிச்சென்று ஸ்புரிக்கும்படி, அவர்களுக்கு அஸாதாரணமான பேரொளி கொண்ட
உள்ளுணர்வு அளித்தருளும் பெருவள்ளல்.

காலா஽்ஜனஸமாகாரா காலா஽்ஜனநிவாஸினி ।

கால஽்ஹி: கால஽்ஹி: காரா஽்ஹிமோச்சினி ॥ 997 ॥

காதிவிஹா காதிமாதா காதிஸ்தா காதிஸுந்தரி ।

காசி கா஽்வி ச கா஽்விஸா காசிஸவர்தாயினி ॥ 998 ॥

க்ரீ஽்விஜா சைவ க்ரீ஽்விஜ஽்ஹதயாய நமஸ்ச்ருதா ।

காம்யா காம்யகதி: காம்யஸிஹிதாந்ரி ச காம஽்: ॥ 999 ॥

காமா஽்ஹா காமரூபா ச காமசாபவிமோச்சினி ।

காமதேவகலாராமா காமதேவி கலாலயா ॥ 1000 ॥

காலா஽்ஜனஸமாகாரா காலா஽்ஜனநிவாஸினி ।

காலருத்தி: கால஽்ருத்தி: காரா஽்ருஹ விமோச்சினி ॥ 117 ॥

3 4

3 4

3

காதிவித்யா காதிமாதா காதிஸ்தா காதிஸுந்தரீ ।
_{3 3 3 3 3 3}
 காஸீ காஞ்சீ ச காஞ்சீஸா காஸீஸ வரதாயினீ ॥ 118 ॥
₃

க்ரீம்பீஜா சைவ க்ராம்பீஜஹ்ருதயாய நமஸ்ஸம்ருதா ।
_{3 3 3 3}
 காம்யா காம்யகதி: காம்யஸித்திதாத்ரீ ச காமபூ: ॥ 119 ॥
_{3 3 4 3 4}

காமாக்யா காமரூபா ச காமசாபவிமோசினீ ।
₂

காமதேவகலாராமா காமதேவீ கலாலயா ॥ 120 ॥
_{3 3}

627) कालाञ्जनसमाकारा—காலாஞ்ஜனஸமாகாரா—

மைபோல் கரிய உடல் சாயல் கொண்டவள் -- அதாவது, எவ்வளவு அபர-
 மான புத்தி கூர்மை உள்ளவளுக இருந்தபோதிலும் யாவராலும் எளிதில் அறிந்து-
 கொள்ள முடியாதபடி ஒரு பெரும் புதிர் போன்ற ஸ்வரூபம் உள்ளவள்.

628) कालाञ्जननिवासिनी—காலாஞ்ஜனநிவாஸினீ—

தனது இயல்பான நிறம் கொண்ட கரிய மையினில் உறைபவள்.

629) कालऋद्धिः—காலருத்தி:—

_{3 4}

மந்த அதிகாரிகளான ஸாதாரண உபாஸகர்களுக்குக் கூட மஹத்தான நிர்க்-
 குண ப்ரஹ்ம தத்துவம் எளிதில் தெற்றெனத் தெளிவாக ஸ்புரிக்க அருளும்
 கருணாமூர்த்தி.*

630) कालवृद्धिः—காலவ்ருத்தி:—

_{3 4}

ஸத்பாத்திரமான ஒரு ஸிஷ்யனுக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட வித்யாராஜ்ஞியின்
 வீர்யத்தால், முடிவற்ற பரம்பரையாகப் பரவி வளர்ந்து, ஆயிரக்கணக்கான தலை-
 முறையாக நீடித்து நீண்ட காலம் செயல்பட்டு மஹாமங்கலகரமான பலன்களைப்
 பொழிந்துகொண்டு பெருகிக்கொண்டே போகும் வித்யா ஸம்ப்ரதாய குரு
 ஸ்வரூபினீ.

631) कारागृहविमोचिनी—காராக்ருஹவிமோசினீ—

₃

என்றும் முடிவடையாமல் சுழன்றுகொண்டே போய்க்கொண்டிருக்கும்
 ஜனன மரண சங்கிலித் தொடரில் சிக்குண்டு, கோரமான சிறைச்சாலையில் அகப்-

*काल उपदेशे । गुरो । ऋद्धिः खकारः । खं बिन्दुः । आकाशम् । निर्गुणम् ॥ अथाभिधास्ये त्वरितं
 त्वरितं फलदायिनीम् । तारो रमा ब्रह्मबीजम् ऋद्धिरीशस्वरान्विता ॥ —தந்த்ரஸாரம்.

பட்டவன்போல் விடுதலை பெற வழி தெரியாமல் சொல்லொணாத வேதனை கொண்டு அவதிப்படும் ஜீவனைத் தன் கருணை நோக்கினால் விடுவித்து அருளும் காருண்ய மூர்த்தி.

632) कादिविद्या—காதிவித்யா—

3 3

தன்னுடைய மூல மந்த்ரமாகிய வித்யாராஜ்ஞியின் ஆதியில் க (क) கார மாத்ருகை அமர்ந்ததால் “காதி வித்யை” என்று போற்றப்படும் அந்த மந்த்ரத்தின் உபாஸன க்ரமமே தன் வ்யக்த ஸ்வரூபமாகக் கொண்டவன்.*

633) कादिमाता—காதிமாதா—

3

எல்லா அண்டங்களிலும் விரவியுள்ள சேதன - சேதனமான எல்லாப் பொருள்களையும், ஜீவராசிகளையும் படைத்தருளிய ஜகன்மாதா தானே ஆவதால், அவ்வெல்லா உயிர்களும் ஊழ்வினைப் பயனாக துன்பமே மேலிட்ட ஜன்மங்கள் எடுத்து வருந்தி வருவதைக் கண்ணுற்று இரக்கங்கொண்டு, அவர்களைக் கைதூக்கி உய்வித்தருளும் நோக்கத்துடன் அவர்கள் எளிதில் உபாஸித்து சீக்கிரமே விடுதலை பெற ஹேதுவாக “வித்யாராஜ்ஞி” என்று பெயர் கொண்ட உத்தமமானதொரு மந்த்ரத்தைச் சமைத்து, அவர்கள் அதன் மூலம் தன்னை உபாஸித்து நற்கதி பெற அநுக்ரஹிக்கும் பரம கருணாமூர்த்தி,

634) कादिस्था—காதிஸ்தா—

3 2

கைலாஸமே தன் மூலஸ்தானமான இருப்பிடமாகக் கொண்டு, பொதுவாகத் தான் படைத்த எல்லா அண்டங்களிலும் உள்ள எல்லா லோகங்களிலும் உறைந்துகொண்டே, அதே நேரத்தில், குறிப்பாக தன் பக்தர்களின் ஹ்ருதய கமலங்களிலும் மகிழ்ச்சியுடன் விஜயம் செய்துகொண்டே இருப்பவளாயினும், தன் பக்தர்கள் உத்ஸாஹத்துடன் தன்னை உபாஸிக்கும் க்ரமத்தில் ப்ரேமையுடனும் தன்மய பாவத்துடனும் ஐபிக்கும் தன் மூல மந்த்ரமாகிய “வித்யாராஜ்ஞியின்” ஒலி ஓட்டத்தில் வீர்யமான ஸாந்நித்தியம் கொண்டு, அவர்களை ஆட்கொண்டருளும் ஸர்வ வ்யாபினீ.

635) कादिसुन्दरी—காதிஸுந்தரீ—

3 3

இந்தப் பரந்த ப்ரபஞ்சத்துக்கே தானே மஹோந்நதமான ஜகன்மாதா ஆவதால், தன் பக்தர்களுக்கு தான் மழையெனப் பொழியும் தன் ஆதரவைத் தன் கம்பீரமான, இனிய, கொஞ்சம் குரலால் “यूयं किमिच्छथ ब्रूत ददामि—” “உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்? சொல்லுங்கள்—அப்படியே தருகிறேன்” என்று ஆறுதல்

*कं (ककारः) आदौ यस्यास्सा कादिः । कादिविद्यासौ विद्या च कादिविद्या ॥

சொல்லிக்கொண்டே, அவர்களைத் தேற்றிக்கொண்டே, அருளிக்கொண்டு, அவர்கள் தன் மூலமந்த்ரமாகிய வித்யாராஜ்ஞியை ப்ரேமையுடன் ஜபிப்பதைக் கண்டு, களிப்புடன் அவர்களைக் கைதூக்கி அன்புடன் ஆட்கொண்டருளும் தனிப் பாங்கினால் த்ரிலோக ஸுந்தரியாக ஜ்வலிக்கும் அன்பு நாயகி.

636) काशी—काशी —

பூலோக கைலாஸமாகிய காஸீ க்ஷேத்திரமே பூமியாகிய சக்ரத்தின் பிந்து ஸ்தானமாக விளங்குவதுபோல், யோகியர்களான தன் பக்தர்களின் உடலாகிய சக்ரத்தின் பிந்து ஸ்தானமாகிய ப்ரஹ்மரந்த்ர ஸ்தானமே தன் மூலஸ்தானமாகக் கொண்டு அவ்விடத்திலேயே தன் வீர்யமான ஸாந்நித்தியம் கொண்டு அவர்களை ஆட்கொண்டருளும் ஜ்யோதிஸ் ஸ்வரூபினீ.

637) काशी—काशी —

தானே க்ரியா ஸக்தி ஸ்வரூபினீ ஆவதால் ஸாவங்களின் கரங்களைக் கோத்துப் புணைந்த மேகலையை இடுப்பில் தரித்தல் மூலம் ஸாதகன் நிஷ்காம்ய கர்மா-வைச் செய்து ஜ்ஞானம் அடைந்து ஸக்தி -ஸிவ தத்துவத்தின் கௌரவத்தையும் உட்கருத்தையும் ஆழ்ந்து உணர்ந்து சிறந்த யோகியாகி தன்மய பாவம் எய்தி நித்ய ஸுகம் அடைய அருள்பவள்; மற்றும் இந்தப் பூமி லோகத்திற்கே நாபி ஸ்தானமாக விளங்கும் காஞ்சீ க்ஷேத்திரத்தில் தான் விசேஷ ஸாந்நித்தியம் கொள்வது மட்டு-மல்லாமல், அந்தத் தெய்விக ஸ்தலமே தன் வ்யக்த மூர்த்திகளில் ஒன்றாகக் கொண்டு, அங்கு உறைபவர்களையும் அங்கு ப்ரதிஷ்டையாகியுள்ள தேவதா மூர்த்திகளைத் தரிசிக்க வரும் யாத்திரிகர்களையும் ஆட்கொண்டு அருளும் கருணாமூர்த்தி; மேலும் காஞ்சீ க்ஷேத்திரமே “காமபீடம்” —அதாவது அ(ஈ)காராதி க்ஷ(ஈ) காராந்தமான ஐம்பத்தொரு மாத்ருகைகள் ப்ரதிஷ்டையாகி உள்ள “மணிபீட ஸ்தலம்” ஆதலால் அந்த ஸ்தலமே மந்த்ராக்ஷர ஸ்வரூபினியாகிய தன்னுடைய வ்யக்தி மூர்த்தியாம் என்பதும், அதனால் அந்த ஸ்தலமே தன்னுடைய மூலஸ்தானமாகிய கைலாஸமே ஆகும் என்பதுமான உண்மைகளை உள்ளவாறு உணர்ந்த தன் பக்தர்களுக்கு ஆத்ம ஜ்ஞானமும் ஆனந்தமும் முக்தியும் அளித்தருளும் காருண்ய மூர்த்தி.

638) काशी—काशी —

அகத்தியர், துர்வாஸர் முதலிய ஆதிகாலத்திய உத்தம ஸாக்தர்களால் பெரிதும் போஷித்து வளர்த்துப் போற்றப்பட்டதும் ஐம்பத்தொரு ஸக்தி பீடங்களில் ஒன்றாகவும், ஸப்த மோக்ஷ புரிகளில் ஒன்றாகவும், மாத்ருகா மணிபீட ஸ்தலமாகவும்— இங்ஙனமாகப் பல சிறப்புக்கள் கொண்டு விளங்குவதும் ஆன ஸ்ரேஷ்ட நகரமாகிய காஞ்சீபுரத்தின் அதிஷ்டான தேவதா மூர்த்தியாக விளங்கிக்கொண்டு, அங்கு வரும் பக்தர்களை விசேஷமாக அநுக்ரஹிக்கும் ஆனந்தமூர்த்தி.

639) काशीशवरदायिनी—காஸீஸ்வரதாயினி—

3

ரஸங்கள் அனைத்தும் அற்றுப்போய் ஜ்ஞான ஒளியே ஜாஜ்வல்யமாக ப்ரகாசிக்கும் ஸஹஸ்ரார ஸ்தானத்தில், அ(அ)காராதி கூ(அ)காராந்தமான ஐம்பத்-தொரு மாத்ருகைகளால் உருவாகும் ஸகல மந்த்ரங்களையும் உபாஸித்து ப்ரஹ்ம ஸாக்ஷாத்காரம் அடையும் ஸ்ரேஷ்டமான மோக்ஷ மார்க்கமாகிய மந்த்ர யோகத்தின் நாயகராக விளங்கும் ஸ்ரீமஹாகாலருக்கு, அவருடைய செயல்பாடுகள் அனைத்தும் ஸார்த்தகமாகவும் வெற்றிகரமாகவும் ஆனந்தமயமாகவும் திகழ அநுக்ரஹிக்கும் மஹாவரத மூர்த்தி; மற்றும், ஷே தத்துவத்தின் வ்யக்தி ஸ்தலமாகவும் மோக்ஷ புரியாகவும் விளங்கும் காஸீக்ஷேத்திரத்தின் அதிபதியாகிய விஸ்வேஸ்வரருக்கு பிணை இடும் வ்யாஜமாக ப்ரஹ்மானந்தத்தை வாரி வழங்கும் அன்னபூர்ண தேவி-யாக ஆவிர்ப்பவித்து உலகத்தாருக்கு “ஸக்தி-ஸிவ” தத்துவத்தின் மஹோந்நதமான சிறப்பைப் பறை சாற்றும் ஸாக்தானந்த மூர்த்தி; மேலும் காஸீ நகரத்தின் அதி-நாயகரான ஸ்ரீகாலபைரவருக்கு யோகானந்தம் வரையாது வழங்கி அருளும் கால-பைரவியாக ஆவிர்ப்பவித்து, மந்த்ர ஸாதகர்களுக்கு ஹம்ஸ தத்துவத்தின் பரஞ்ஜயோதிஸ்ஸை அளித்தருளும் பரம ஹம்ஸ மூர்த்தி.

640) कीबीजा—கீம்பீஜா—

3

“ரஸஜ்ஞா” என்ற சிறப்புப் பெயர் கொண்டதும், தன் பூர்ண ஸ்வரூபமாக அமைந்ததும் ஆன “கீம்” என்ற பீஜத்தில் அடங்கிய “க் - ஈ - ஈ - ம்” (क् ईं) ஆகிய நான்கு மாத்ருகைகள் தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் ஆகிய நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் உபாஸகனுக்கு வழங்க வல்லவைகளாதலால்* அவற்றின் கூட்டமைப்பாலான “கீம்” (कीं) என்ற ஒரே பீஜத்தைக் கொண்டு உருவாகும் (பிண்ட மந்த்ரம்) ஏகாக்ஷரீ மந்த்ரத்தையோ அல்லது அந்த பீஜத்தைப் பிரதானமான அங்கமாகக் கொண்ட த்ர்யக்ஷரீ, பஞ்சாக்ஷரீ, ஷடக்ஷரீ, ஸப்தாக்ஷரீ, அஷ்டாக்ஷரீ, நவாக்ஷரீ, தஸாக்ஷரீ, பஞ்சதஸாக்ஷரீ—இவைகளில் ஏதேனும் ஒரு மந்த்ரத்தையோ, அல்லது பூர்த்தி வித்யையாகிய த்வாவிம்ஸத்யக்ஷரீ வித்யையாகிய “வித்யா-ராஜ்ஞி”யையோ ப்ரேம த்யானத்துடன் ஜபிக்கும் உபாஸகனுக்கு போக மோக்ஷங்களை வழங்கி அருளும் அநுக்ரஹமூர்த்தி.

641) कांबीजहृदयाय नमस्स्मृता—காம்பீஜஹ்ருதயாய நமஸ்ஸ்மருதா—

3

3

தானே ஆதி பராஸக்தி ஆதலாலும், உபாஸகனின் ஹ்ருதயமே தன் ஸகுண ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபத்தின் வாஸஸ்தானம் ஆவதாலும், கீம் (कीं)காரத்தின் ஆறு அங்க ஸ்தானங்களில் முதலாவதான “ஆம்” (अं) என்ற ஸக்தி ஸ்தானமே ஹ்ருதயமாவ

*இந்தக் கருத்துக்குப் பிரமாணம் பக்கம் 49 அடிக்குறிப்பில் காண்க.

தாலும், அந்த ஸ்தானத்தில் பரதேவதையாகிய தன்னை க்ராம் (क्) காரத்துடன் மானஸிகமாக ஆவாஹனம் செய்து—இதுபோலவே, முறையே ஆம் (अं), ஈம் (ई), ஊம் (ऊं), ஐம் (ऐ), ஓளம் [औ], அ: [अ:] ஆகிய ஷடங்கங்களிலும்—ஆராதிக்கும் உபாஸகனை ஆட்கொண்டு அவனுக்கு ஆத்ம ஜ்ஞானமும் ஆனந்தமும் முக்தியும் அருளும் பெருவள்ளல்.

642) काम्या—काम्या—

தன் ஸ்வய நிலையில் தான் நிர்க்குண ப்ரஹ்மமே ஆயினும், தன்னை ப்ரேம த்யானத்துடன் உபாஸிக்கும் பக்தனின் பால் தன் நிலையை மீறி கருணை மேலிட்டு ஸகுண ப்ரஹ்ம நிலை எய்தி அவன்மீது அநுக்ரஹத்தை வர்ஷிப்பதால், அவன் தன் ஸாந்நித்தியத்தை விட்டு அகல இயலாமல், ஸதா தன்னையே தரிசித்துக்கொண்டு, இடையறாது தனக்கு கைங்கர்யங்கள் செய்துகொண்டே இருக்க ஆசைப்படுவதால், அவனுடைய தாய் அன்புக்குக் கட்டுப்பட்டு, ஒரு தாயார் தன் குழந்தை விரும்பியதை விரும்பியவாறே செய்து கொடுப்பது போலவே, தன் ப்ரேம பக்தனை எவ்விதத்திலும் த்ருப்திப்படுத்திக்கொண்டே அருளும் ஜகன்மாதா.

643) काम्यगतिः—काम्यगतिः—

3

நித்திய கர்மாக்களுக்கும் நைமித்திக கர்மாக்களுக்கும் தானே பரகதி ஆவது போலவே, ஜீவர்களின் காம்ய கர்மாக்களுக்கும் கூட தானே பரகதியானவளாத லால், ஒரு குறிப்பிட்ட பலனை விரும்பி ஓர் உபாஸகன் ஒரு காம்ய கர்மாவைச் செய்யத் தொடங்குங்கால், அந்த பக்தன் அனன்யமாகச் சரணமடைந்து செய்தால் அவர் கோரும் பலனை அவன் விரும்பியவாறே அவனுக்கு அளித்தருளும் பரம கருணாமூர்த்தி.

644) काम्यसिद्धिदात्री—काम्यसिद्धिदात्री—

3 4 3

மோக்ஷ ஸாதனமாகிய நிவ்ருத்தம், ஸரீர சௌக்கியத்தைக் குறிக்கோளாகக் கொண்ட ப்ரவ்ருத்தம்—ஆகிய இவ்விரண்டனுள் எந்த வகையைச் சேர்ந்தவையாயினும், தன் பக்தன் எந்தப் பயனைக் கோரி காம்யகர்மாக்களை ஸங்கல்பித்து அநுஷ்டிக்கிறானோ அந்தப் பயன் அவன் விரும்பியவாறே அவனுக்குப் பூர்ணமாக ஸித்திக்குமாறு அநுக்ரஹித்து, கடைசியில் அவன் முக்தி அடைந்து நித்ய ஸுகம் அடையும்படி அருளும் ஓளதார்ய மூர்த்தி.*

645) काम्यः—काम्यः—

4

*कामनापूर्वकं कर्म शरीरप्रवृत्तिहेतुत्वात् प्रवृत्तम् । तदेव कर्म कामनारहितं पुनर्ब्रह्मज्ञानाभ्यासपूर्वकं संसारनिवृत्तिहेतुत्वात् निवृत्तम् उच्यते ॥ —விஷ்ணுபுராணம்.

ஜீவர்களின் எல்லாச் செயல்களுக்கும் ஸங்கல்பமே மூலம். “இந்தச் செயலால் இந்தப் பயன் ஏற்பட வேண்டும்” என்ற எண்ணமே ஸங்கல்பம்: **अनेन कर्मणा इदम् इष्टं फलं साध्यताम् — इति बुद्धिस्सङ्कल्पः ॥** ஸங்கல்பத்தால் அந்த க்ரியையைச் செய்ய ஊக்கம் ஏற்பட்டு அந்தக் காரியத்தின் செயல் நிறைவேறுகிறது. ஸங்கல்பத்தின் மூலம் இச்சையே. இந்த இச்சை ப்ரக்ருதியின் தர்மம் ஆதலால் ஸர்வ க்ரியைகளுக்கும் காமமே ஹேதுவாம். ஆதலின் க்ரியா ஸக்தியின் வ்யக்த ஸ்வ-ருபினியாகிய காலிகையே ஸர்வ காமனைகளுக்கும் உத்பத்தி ஸ்தானமாம். அதாவது ஜீவர்களைச் செயலில் ஆற்றுவிப்பவன்.*

646) कामाख्या—कामाक्ष्या—

2

தக்ஷ ப்ரஜாபதியின் புத்திரியாகிய ஸதீ தேவீ யஜ்ஞ ஹோமாக்களி குண்டத்தில் தன் ஸரீரத்தை ஆஹுதிவாயிலாக த்யாகம் செய்தபோது அவள் தேஹத்தினின்று ஐம்பத்தொரு துகள்கள் நாற்புறங்களிலும் சிதறிப்போய் விழுந்ததில் “காமருபம்” என்று பழங்காலத்தில் அழைக்கப்பட்ட (தற்காலத்திய அஸ்ஸாம் நாடு) ப்ராந்தியத்தின் நடுவே, ப்ரஹ்மபுத்த்ரா நதிக்கரையில் ஒரு பெரிய மலை ரூபத்தில் உள்ள “காமாக்ஷா” என்ற பெரும் பர்வத வனாந்தரப் பிரதேசத்தின் உச்சியில் அவளுடைய யோனி பாகம் வந்து விழுந்ததாகக் காலிகா புராணம் கூறுகிறது. அந்தப் புண்யக்ஷேத்திரத்தின் அதிஷ்டான தேவதை ஸாக்ஷாத் காலிகையே. அந்தப் பர்வத பாகத்தை ஸபர்ஸித்த மாத்திரத்திலேயே பக்தன் தானாகவே காலீமயமாக மாறி ஆனந்தம் பொங்கி வழிந்து ஜீவன் முக்தனாகி ப்ரஹ்ம-ஸ்வருபியாகிவிடுவான்.**

*सङ्कल्पमूलः कामो वै यज्ञास्सङ्कल्पसम्भवाः । अकामस्य क्रिया काचित् दृश्यते नेह कर्हिचित् ॥ यद्यदि कुरुते किञ्चित् तत्तत् कामस्य चेष्टितम् । इति मनुना सर्वक्रियां प्रति कामस्य हेतुत्वम् उक्तम् ॥

**कामाख्या—सतीदेव्याः योनिपीठरूपे स्थाने तदधिष्ठात्र्यां देव्याञ्च ॥ वासஸंपत्त्यम्—1900. श्रीभगवानुवाच — कामार्थमागता यस्मान्मया सार्द्धं महागिरौ । कामाख्या प्रोच्यते देवी नीलकूटे रहोगता ॥ कामदा कामिनी कामा कान्ता कामाङ्गदायिनी । कामाङ्गनाशिनी यस्मात् कामाख्या तेन चोच्यते ॥.....॥ शिलात्वमगमत् शैले कामाख्या तत्र संस्थिता । संपृश्यतां शिलां मर्त्यो ह्यमर्त्यत्वमवाप्नुयात् ॥ तस्याश्शिलाया माहात्म्यात् यत्र कामेश्वरी स्थिता ॥.....॥ कामाख्या त्रिपुरा चैव तथा कामेश्वरी शिवा । सारदाय महोत्साहा कामरूपगुणैर्युता ॥ मयि लिङ्गत्वमापन्ने शिलायां योनिमण्डले । सर्वे शिलात्वमगमन् शैलरूपाश्च निर्जराः ॥...॥ उपासितुं तदा देवीं कामाख्यां कामरूपिणीम् । नीलशैलस्त्रिकोणस्तु मध्ये निम्नस्सदाशिवः । तन्मध्ये मण्डलं चारु षष्टिशक्तिसमन्वितम् । गुहा मनोभवा तत्र मनोभवविनिर्मिता ॥ योनिस्तस्यां शिलायां तु शिलारूपा मनोहरा ॥... ..॥ सिन्दूरकुङ्कुमारक्ता सर्वकामप्रदायिनी । तस्यां योनी पञ्चरूपा नित्यं तिष्ठति कामिनी ॥ महामाया जगद्धात्री मूलभूता सनातनी । तत्राष्टौ योगिनीर्नित्यं मूलभूतास्सनातनीः ॥.....॥ श्रीमत्त्रिपुरभैरव्याः कामाख्या योनिमण्डलम् ॥.....॥ प्रतिमासं भवेद्देवी यत्र साक्षाद्रजस्वला ॥.....॥ नातः परतरं स्थानं कामाख्यायोनिमण्डलात् ॥

— காலிகாபுராணம்.

647) कामरूपा—कामरूपी—

க (க) கார மாத்ருகையையே தன் ஸ்வரூபமாகக் கொண்டவள்.*

648) कामचापविमोचिनी—कामसापविमोचिनी—

தன் பக்தனை மன்மத பாணங்களின் தாக்குதல்களினின்று விடுவிப்பவள்— அதாவது தன் பக்தன் க்ருஹஸ்தனாக இருந்துகொண்டே தன்னை உபாஸிப்பதன் மூலம் நீண்ட காலம் இவ்வுலகில் பூரண த்ருப்தியுடனும் மன அமைதியுடனும் வாழ்ந்து ஸகல போக ஸௌக்கியங்களையும் அநுபவித்து, கடைசியில் ஜ்ஞான வைராக்கியங்கள் ஸித்தித்து, கைவல்ய முக்தி அடைந்து ப்ரஹ்ம பதவி எய்த அருளும் கருணைக்கடல்.

649) कामदेवकलारामा—कामतेवकलारामा—

3

“காமகலா” என்ற சிறப்புப் பெயர் கொண்ட க்லீம் (क्लीं) காரமாகிய ஒரே பீஜத்தை மட்டும் கொண்ட பிண்ட (ஏகாக்ஷர) மந்த்ரத்தை ப்ரேம த்யானத்துடன் ஜபித்து தன்னை உபாஸிக்கும் தன் பக்தனை ஆட்கொண்டு, தனக்கு அவன் ப்ரேம பக்தியுடன் அர்ப்பணிக்கும் ஆராதன க்ரமங்களை அன்புடன் ஏற்று மகிழ்ந்து அவனுக்கு ஆனந்தமும் முக்தியும் அருளும் பரம அநுக்ரஹ மூர்த்தி.

650) कामदेवी—कामतेवी—

3

ஸக்தி—ஸிவ தத்துவத்தின் ப்ரத்யக்ஷ லக்ஷ்ய மூர்த்தியாகவும், உபாஸகனின் ப்ரஹ்மரந்த்ர கமலத்தின் மத்தியிலுள்ள த்வாதஸ தள கமலத்தின் கர்ணிகையில் ப்ரதிஷ்டையாகியுள்ள ஸாக்ஷாத் மஹாகாலருக்கே குருவாகவும் உபாஸ்ய தேவதா மூர்த்தியாகவும், அவருடைய ஹ்ருதய கமல பீடத்தில் ஆனந்த நடனம் புரிந்துகொண்டு மகிழ்ச்சியாகப் பிரகாசியானின்ற ஜ்ஞான ஜ்யோதிஸ் ஸ்வரூபிணி.

651) कलालया—कलालया—

யோகியின் ஸஹஸ்ராரத்தின் பிந்து ஸ்தானத்தில் அவனுடைய தன்மயமான தாரணியில், ஜீவ ப்ஹ்ம ஐக்கிய ஸ்திதியில் அவிச்சின்னமாக, தானும் தன் உபாஸகனின் மயமாவே மாறி ஆனந்திக்கும் ஏகரஸ மூர்த்தி.

कामरात्रिः कामदात्री कान्ताराचलवासिनी ।

कामरूपा कालगतिः कामयोगपरायणा ॥ १२१ ॥

*कः क्रीडिशो महाकाली कामदेवः प्रकाशकः ॥ —வர்ணூபிதானம்.

कः कामदेवे.....कामग्रन्थौ.....॥ —ஏகாக்ஷரகோஸம்.

ककारे सर्वमुत्पन्नं कामकंवलयदायकम् ॥ —குப்ஜிகா தந்த்ரம்.

காமசம்மஹ்நரதா காமகேஹவிகாசிணி ।
 காலபைரவபார்யா ச காலபைரவகாமினி ॥ 92 ॥
 காலபைரவயோகஸ்தா காலபைரவபோகதா ।
 காமதேநு: காமதோக்தீ காமமாதா ச காமந்திதா ॥ 923 ॥
 காமுகா காமுகாராடியா காமுகானந்தவாதினி ।
 காமதேநு: காமதோக்தீ காமமாதா ச காமந்திதா ॥ 924 ॥

காமராத்ரி: காமதாத்ரி காமதாராசலவாஸினி ।
 காமரூபா காலகதி: காமயோகபராயணா ॥ 121 ॥
 காமஸம்மர்த்தனரதா காமகேஹவிகாஸினி ।
 காலபைரவபார்யா ச காலபைரவகாமினி ॥ 122 ॥
 காலபைரவயோகஸ்தா காலபைரவபோகதா ।
 காமதேநு: காமதோக்தீ காமமாதா ச காமந்திதா ॥ 123 ॥
 காமுகா காமுகாராடியா காமுகானந்தவாதினி ।
 காமதேநு: காமதோக்தீ காமமாதா ச காமந்திதா ॥ 124 ॥

652) காமராத்ரி:—காமராத்ரி:—

பஹுல ச துர்த்தஸீ திதிக்கு அதிஷ்டான தேவதை.

653) காமதாநி—காமதாத்ரி—

தன் ப்ரேம பக்தன் விரும்பியதை விரும்பியவாறே வரையாது வழங்கி அருளும் பெருவள்ளல்.

654) காமதாநி—காமதாத்ரி—

உபாஸகனின் ஸஹஸ்ராரமே அவன் ஆராதிக்கும் சக்ர—மேருவின் பீடமாகவும், அதுவே அவனுடைய இஷ்டதேவதையின் பரிவார தேவதைகள் நெருக்கமாகப் புடைதழ்ந்திருக்கும் ஆலயமாகவும், அங்கு தேவதா ப்ரேம பக்தியைத் தவிர வேறு எந்த உணர்ச்சிகளும் எண்ணங்களும் கிட்ட நெருங்கமுடியாத ஒரு கஹனமான வனம் போலவும் இருப்பதாலும், லௌகிக உணர்ச்சிகள் எல்லாம் வற்றி

வறண்டு பொசுங்கிப் போய் கேவலம் ஸாந்தியே ஓங்கி உலவுவதால் “மஹா ஸ்மஸானம்” என்று சிறப்பிக்கப்பட்டதும் ஆன அந்த ஸ்தலத்தில் அகலாது நிலைத்து நின்று ஆனந்த நடனம் புரிந்து மகிழ்ந்துகொண்டு பக்தனுடைய ப்ரேம த்யானத்துக்கு மாத்திரமே பூரண இலக்காக இலங்கிக்கொண்டு அவ்விடத்திலேயே நித்திய வாஸம் செய்து அகங்களித்து உவகை எய்தும் பரமானந்த மூர்த்தி.

655) कामरूपा—कामरूपा—

ஆர்யயாவர்த்தத்திற்குத் தென் கிழக்கில் உள்ள காலேஸ்வரம், ஸ்வேதகிரி, த்ரைபுரம், நீலபர்வதம், என்ற நான்கு பர்வதங்களின் நடுவே உள்ள கணேசுகிரியின் மேற்பரப்பில் விரிந்து பரவியுள்ள ப்ராக்ஜ்யோதிஷம் என்ற நாட்டின் நடுவே “காம-ரூபம்” என்ற பெயர் கொண்ட ப்ரதேசத்தில் கம்பீரமாக உயர்ந்து அமர்ந்துள்ள தன்னுடைய யோனி பீட ஸ்தானமாகிய “காமாக்யா” என்ற பர்வதமே தன் வ்யக்த ஸ்வரூபமாகக் கொண்டு விளங்கும் கிரி ஸுந்தரீ.*

656) कालगतिः—कालकृतिः—

3

முக்காலத்திலும் [அதாவது எக்காலத்திலும்] ஸ்ரீமஹாகாலருக்கே ஸரண்ய-மான இஷ்ட தேவதை. ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களுக்கும் நாயகரான அவருக்கே அவள்தான் ஸரண்ய தேவதை ஆனதால், கோடாநுகோடி ஜீவர்களாகிய நமக்கும் அவளே தான் கதி.**

657) कामयोगपरायणा—कामयोकपरायणा—

3

க (க) கார மாத்ருகையை ஆதியில் கொண்டதால் “காதிவித்யை” எனப்-படுவதும், “ரஸஜ்ஞா” என்ற சிறப்புப் பெயர் கொண்டதும், தர்மார்த்த காம மோக்ஷங்களை அளிக்க வல்லதும் ஆன க்ரீம் (க்ரீ) என்ற பீஜத்தை ப்ரதானமான அங்கமாகக் கொண்டதும் ஆன “வித்யாராஜ்ஞீ” என்ற மஹோந்நதமான ஸாக்த

*कालेश्वरं श्वेतगिरिं त्रैपुरं नीलपर्वतम् । कामरूपाभिधो देशो गणेशगिरिमूर्धनि ॥

योनिपीठे कामगिरौ कामाख्या तत्र देवता ॥ सर्वत्र विरला चाहं कामरूपे गृहे गृहे ॥

—தந்த்ர சூடாமணி.

**अमुष्य मन्त्रपाठकस्य गतिरस्ति । गतिरस्यास्ति । नान्यस्येह गतिरस्ति ॥ —காலிகோபநிஷத். கால உபதேச ॥ என்ற பாணினி தாது பாடத்தின்படி ஸ்ரீமஹாகாலரே இந்த விச்வத்துக்கே மஹோபதேசகர், அதாவது மஹாகுரு (விஷ்ணு:ய்) ஆவர். அவருக்கே, அந்த குருத்வ நிலைக்கே, உபதேச சக்தியைக் கொடுப்பவளே காலிகைதான்: கால (கால) என்ற சொல்லின் இறுதியில் ஈ (ई) என்ற ஸக்தி பீஜம் ஆரோபணம் ஆகி காலீ (காலீ) என்றாயிற்று.

शरणाय साधुः शरण्या ॥ என்பது வ்யுத்தபத்தி. विषाग्निभयधोरेषु शरणं स्मरणाद्यतः । शरण्या तेन सा देवी पुराणे परिपठ्यते ॥ தேவீ புராணம். गतिः—अभ्युपाये ॥ வாசஸ்பத்யம்-2515. कलौ नास्त्येव नास्त्येव नास्त्येव गतिरन्यथा । —காலிகா புராணம்.

மந்த்ரத்தைப் ப்ரேம த்யானத்துடன் ஜபித்து, உபாஸனா க்ரமத்தில் தன்னைப் பரம பக்தி ஸ்ரத்தையுடன் ஏகாக்ர சித்தமாக ஆராதித்து மகிழ்வதே தலை சிறந்த யோகாப்-பியாஸ முறையாகக் கொண்டு, தன் உடல், பொருள், ஆவி, ஆகிய அனைத்தையும் தனக்கே அர்ப்பணித்து, தன்னையே பரகதியாகப் கொண்டு தன்னை அனன்யமாகச் சரணம் அடையும் தன் பக்தனை ஆட்கொண்டு அவனுக்கு ஆத்ம ஜ்ஞானமும், ஆனந்தமும் முக்தியும் அருளும் பரதேவதை.*

658) कामसम्भृन्नरता—காமஸம்மர்த்தனரதா—

3 3

கேவலம் இந்த்ரிய வேட்கை மட்டும் தன் பக்தனை உல்லாஸ வ்யாபாரங்களில் அழுத்தி அழிக்கவொட்டாமல் அந்த மனப்போக்கைத் திருப்பித் திருத்தி பக்தி மார்க்கத்தில் ஈடுபடுத்தி அருளும் ஓளதார்யமூர்த்தி.

659) कामगेहविकाशिनी—காமகேஹவிகாஸினீ—

3

வித்யோபாஸகனின் ஸஹஸ்ரார ப்ரதேஸத்தில் மானஸிகமாக ப்ரதிஷ்டை-யாகியுள்ள சக்ரத்தில் அந்த அந்த குறிப்பிட்ட உரிய ஸ்தானங்களில் யதாஃக்ரமமாக ஆவாஹனம் செய்யப்பட்டு அமர்ந்துள்ள மாத்ருகா புஷ்பங்கள் அவனுடைய வீர்ய-மான த்யான தாரணையால் பூரண மலர்ச்சி அடைந்து அவனுக்கு ஆனந்தம் பெருக் அநுக்ரஹிக்கும் கருணா கடாஹ மூர்த்தி.

660) कालभैरवभार्या—காலபைரவபார்ய்யா—

4 4

ஸிவ தத்துவ ஜ்ஞான ஸூன்யமான ப்ரஹ்மதேவரின் ஐந்தாவது ஸிரஸ் ஆகிய ஊர்தவ ஸிரஸ்ஸைக் கொய்ய ஸிவனிடமிருந்து ஆவிர்ப்பாவமான கால-பைரவர் ஸாக்ஷாத் ஸிவனே ஆதலால், காலபைரவருடன் கூடவே ப்ராதூர்ப்பாவ-மான அவருடைய ஸக்தியாகிய காலபைரவீ ஸாக்ஷாத் காலிகையே ஆவாள். இது விஷயமாக, காலபைரவரின் அவதார ஸமயத்தில், எப்பொழுதுமே ஒலி வடிவமாகவே இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் ப்ரணவமானது மூர்த்தி வடிவம் தாங்கி, ப்ரஹ்ம விஷ்ணவாதி தேவர்களுக்கு “காலபைரவரின் ப்ராதூர்ப்பாவமானது ஸக்தி - ஸிவ தத்துவத்தின் ஜ்யோதிஷ்மத்தான தோன்றலேயாம்” என்று ப்ரதிஜ்ஞை செய்து மறைந்தது.

*காம: க: । काम एव (कामस्य उपासनमेव) योग: कामयोग: । कामयोग: पर: यस्य स: कामयोगपर:। कामयोगपरस्य अयनं या सा कामयोगपरायणा ॥

அங்ஙனம் கொய்யப்பட்ட ப்ரஹ்மதேவரின் கபாலமானது அது முதற்-
கொண்டு காலபைரவரின் கையை விட்டு அகலவில்லையாம்.*

661) காலமீரவகாமினி—காலபைரவகாமினி—

4

காலீ வித்யா க்ரமத்தின் மூல நிதியாகவும் ஆதி குருநாதராகவும், மந்த்ர
ருஷிஸ்வரராகவும் மஹாகாலரின் ஜ்ஞான ஸக்தியின் வ்யக்த ஸ்போடமாகவும்
ஆவிர்ப்பவித்து உபாஸக மண்டலத்துக்குப் பெரும் தூணாக நின்று அநுக்ரஹித்து
வரும் ஸ்ரீ காலபைரவ மூர்த்தியின் ப்ராதூர்ப்பாவத்திற்கு மூல காரணமான ஆதி
பராஸக்தி.

662) காலமீரவயோகஸ்தா—காலபைரவயோகஸ்தா—

4

3 2

உபாஸகன், தானும் குருவும் ஒன்றே என்ற த்ருட நம்பிக்கையுடன், அவர்
உபதேசித்த மந்த்ரமும் அந்த மந்த்ரத்தின் தேவதையும் தானும்—இவ்வெல்லாமும்
ஒன்றே என்ற உணர்ச்சியுடன், தேவதா - குரு ப்ரேம த்யானத்துடன், — இங்ஙன-
மான தன்மயத்வ பாவ மேலீட்டால், குரு - ஸிஷ்ய தாதாத்மய மன மலர்ச்சி நிறைந்த
குரு பக்தி யோகத்தில் திளைத்து எல்லையில்லாத ஆனந்தத்தில் முழுகியிருக்கும் தன்
பக்தனின் யோக நிலையில் தானும் இரண்டறக் கலந்து அவனை மகிழ்வித்து,
தானும் ஆனந்திக்கும் பராபர யோகானந்த மூர்த்தி.**

663) காலமீரவயோகஸ்தா—காலபைரவயோகஸ்தா—

4

4 3 3

குருவே தேவதை என்ற பாவத்துடன் ஸ்வகுருவிற்கு ஸுஸ்ருஷைகள் பல
செய்து கொண்டு, அவருடைய ஆஜ்ஞைகளைப் பரிபாலித்துக் கொண்டு, அவருக்குச்
செய்யும் கைங்கர்யங்களெல்லாம் தன் இஷ்டதேவதைக்குச் செய்யும் ஆராதனக்ரம-

*மீரவ:—சக்ரே ॥ வாசஸ்பத்யம்-4703. மீரவி - महाविद्यामूर्तिभेदे । तत्र सा शिवस्य पत्नीति
कालीतन्त्रादौ (प्रतिपादितम्) ॥ வாசஸ்பத்யம்-4704.

காலமீரவ:—स च शिवतत्त्वज्ञानविधुरब्रह्मणः पञ्चमशिरश्छेदनाय शिवेन प्रादुर्भावितः ॥ வாசஸ்-
பத்யம் 2001. त्वत्तो भेष्यति कालोऽपि ततस्त्वं कालमैरवः ॥.....॥ तदुदीरितमाकर्ण्य प्रणवात्मा
सनातनः । अमूर्त्तो मूर्त्तिमान् भूत्वा हसमान उवाच तौ ॥ प्रणव उवाच—न ह्येष भगवान् शक्त्या चात्मनो
व्यतिरिक्त्या । कदाचिद्ब्रज्यते रुद्रो लीलारूपधरो हरः ॥ असौ हि भगवानीशस्स्वयं ज्योतिस्सनातनः ।
आनन्दरूपा तस्यैषा शक्तिरगिन्तुका शिवा ॥.....॥ प्रादुरासीत्ततो ज्योतिरुभयोरन्तरे महत् । ज्योतिर्मण्डल-
मध्यस्थो ददृशे पुरुषाकृतिः ॥ प्रज्ज्वालाय कोपेन ब्रह्मणः पञ्चमं शिरः ॥.....॥ स कोपतस्समुत्पाद्य पुरुषं
मैरवाकृतिम् ॥ प्राह पङ्कजजन्मासौ शास्यस्ते कालमैरव ॥.....॥ वामाङ्गुलिनखाग्रेण चकत्तं च शिरो
विधेः ॥.....॥ विधेः कपालं नामुञ्चत् करमत्यन्तदुस्त्यजम् ॥.....॥ मैरवमहादेव योरभेदात् महादेवे
कपालभृत्त्वादिव्यपदेशः ॥ काशीकण्डलम्—31-வது அத்தியாயம்.

**आनन्दसागरे मनो नापश्यमुभयं मुने ॥ பாகவதம்.

மாகவே கொண்டு—இந்த க்ரமத்தில் பூர்ண த்ருப்தியும் மகிழ்ச்சியும் கொண்டு—இங்ஙனமாக குரு ப்ரேம பக்தியுடன் வித்யோபாஸனம் செய்து அர்ப்பணிக்கும் உபாஸகனை ஆட்கொண்டு அவனுக்கு எல்லா இஹபோகங்களையும் ஆத்ம ஜ்ஞானமும், ஆனந்தமும், மோக்ஷமும் அளித்து அருளும் சின்மயானந்த மூர்த்தி.

664) कामधेनुः—காமதேநு:—

4

ஸ்வர்க்க லோகத்தில் இந்த்ரன் விரும்பும் எல்லாப் பொருட்களையும் அவன் விரும்பியவாறே அளித்துக் கொண்டே அவனை மகிழ்வித்துக் கொண்டிருப்பதும், “ஸுரபி” என்ற பெயர் கொண்டதும், “கோமாதா” என்றும், “காமதேநு” என்றும் போற்றிப் பூஜிக்கப்படுவதும் ஆன தைவிகமான பசு எப்படி விரும்பியதெல்லாம் கொடுக்குமோ அதுபோல் தன் பக்தன் விரும்பும் எதையும் அவன் விரும்பியவாறே அளித்து மகிழ்வித்து அருளும் ஜகன்மாதா.*

665) कामदोग्धि—காமதோக்தீ—

3 3 4

உபாஸகன் மாத்ருகைகளிலிருந்து உண்டான மந்த்ரத்தை ஜபித்துக் கொண்டே தன்னை ப்ரேமையுடன் த்யானம் செய்யுங்கால் தன் புத்தியில் அவன் நிருபணம் செய்யும் ஸ்வரூபத்தில் அப்படியே உருவந்தாங்கி அவனுடைய தாரணையில் அகலாது நிலைத்து நின்று அவன் ஜபிக்கும் மந்த்ரத்துக்குரிய பலன்கள் மட்டுமல்லாமல் அவனை ஒரு த்ருட யோகியாக ஆக்கி அவனுக்கு ஜ்ஞானமும் ஆனந்தமும் முக்தியும் அளித்தருளும் ஓளதார்ய மூர்த்தி.

666) काममाता—காமமாதா—

மனித உலக ஸமுஹத்தில் மாத்ருகைகள் தோன்றி புஷ்பங்களாக மலர்ந்து, பாஷையின் லக்ஷண லக்ஷ்யங்களாகவும் ஸக்திமத்தான மஹாமந்த்ரங்களாகவும், உருவாகி, அவற்றில் ஆழ்ந்து லயிக்கும் மனிதனின் புத்தி விகாஸம் அடைந்து வாழ்க்கைப் பயன்களையும், க்ரமேன ஜ்ஞானமும், ஆனந்தமும், முக்தியும் பெற்று உய்யக் காரணமான ஜகன்மாதா.

667) कान्तिदा—காந்திதா—

3

*காமதேநு:—अभीष्टप्रतिपादिकायां स्वर्गधेन्वाम् ॥ —வாசஸ்பத்யம்-1893. दक्षस्य तनया याभूत् सुरभिर्नाम नामतः । गवां माता महाभागा सर्वलोकोपकारिणी ॥.....॥ कामधेनुरिति स्याता सर्वलक्षणसंयुता । सामिताभ्रप्रतीकाशा चतुर्वदचतुष्पदा ॥ स्तनैश्चतुर्भिर्धर्मार्थिकामप्रसवकारिणी ॥ காலிகா புராணம் 91 வது அததியாயம். காமதேநு—அமிர்தமதன காலத்துப் பிறந்த பசு. இதை இருடிகள் விரும்பிக் கொண்டனர். இது வேண்டியவற்றைக் கொடுக்கும் வலியுள்ளது. —அபிதானசிந்தாமணி 408.

கண்டவர் ப்ரமிக்கும்படியான ஸௌந்தர்யம் கொண்டவரும், ஸாஸ்வதமான இளமை கொண்டு இலங்குபவரும், ப்ரணவகலா வடிவமாக வளைந்து நெளிபவைகளும் குண்டலினீ ஸக்தியின் வ்யக்த ஸ்வரூபமானவைகளும், அஸாதாரணமான ப்ரகாசத்துடன் ஜ்வலிக்கும்ர த்னங்களை ஸிரஸ்ஸில் தரிப்பவைகளுமான ஸர்ப்பங்களை ஆபரணங்காக்கத் தரிப்பவரும், தன் பக்தனை மஹாயோகீஸ்வரனான மன்மதனைக் காட்டிலும் மேலான யோகியாக்கி மகிழ்பவரும் ஆன பரம கருணாமூர்த்தி.*

668) காமுகா—காமுகா—

தன்னை ப்ரேம பக்தி பூர்வமாக உபாஸிக்கும் பக்தர்களின் குழாங்களினிடையே ஊடாடி மகிழ்வதிலேயே எப்போதும் தணியாத வேட்கை கொண்ட ஆனந்த மூர்த்தி.**

669) காமுகாராயா—காமுகாராத்யா—

4

ப்ரேம பாவத்துடனும் மனப்பூர்வமாகவும், தன்மய உணர்ச்சியுடனும், மனஸ்ஸாந்தியுடனும் தன்னை உபாஸிக்கும் தன் பக்தர்களின் கோஷ்டிகளுக்கு மட்டும் (யோகினி மண்டலம்) எளிதில் வசப்படுபவன்.★

670) காமுகானந்தவர்த்தினி—காமுகானந்தவர்த்தினி—

3 3 4

அபரிமிதமான ப்ரேம பக்தி பாவத்துடன் தன்னை உபாஸிக்கும் தன் ப்ரிய பக்தர்களுக்கு ஜ்ஞானானந்தத்தை வரையாது வழங்கி அருளும் ஆனந்த மூர்த்தி.

671) கார்த்விர்யா—கார்த்தவீர்ய்யா—

*கமு கान्ती (इच्छायाम्)—कनी दीप्तिकान्तिगतिषु ॥ दीप्तिः प्रकाशः ॥ कान्तिश्शोभा ॥ भावे क्तिन् ॥ रूपयौवनलालित्यं भोगाद्यैरङ्गभूषणम् । शोभा प्रोक्ता सैव कान्तिर्मन्मथाप्यायिता द्युतिः ॥ कान्तिरेवातिविस्तीर्णा दीप्तिरित्यभिधीयते ॥
— ஸாஹித்யதர்ப்பணம் — 130, 131.

तेजोऽप्याग्नेयं क्रमशः पच्यमानानां घातूनाम् अभिनिवृत्तम् अन्तरस्थं स्नेहजातं रसाख्यं स्त्रीणां विशेषतो भवति । तेन मादद्वसौकुमार्यमृद्वल्परोमतोत्साहदृष्टिस्थितिपङ्क्तिरान्तिदीप्तयो भवन्ति ॥

—ஸுலூருத ஸம்ஹிதை.

**कमु कान्ती ॥ उकञ् प्रत्ययान्तः ॥-स्त्रियं टाप् ॥

★उपासनञ्च चिन्तनापरपरपर्यायमननात्मिका मानसी क्रिया । सा च निर्गुणे ब्रह्मणि सगुणत्वाद्यारोपेण प्रागुक्तवचने निर्गुणस्य ब्रह्मणो रूपारोपेणैव उपासनोक्तेः ॥ अत एव “सर्वं खल्विदं ब्रह्म” इति शान्त उपासीत ॥

—வாசஸ்பத்யத்தில் சாந்தோக்ய வாக்க்யவிவரணம் 1356; 1357.

தானே கரியா ஸக்தி ஸ்வரூபிணி ஆவதால், தன் குழந்தைகளாகிய ஜீவர்கள் செய்யும் காரியங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் செயலாற்றலாகிய வீர்யம் கொடுத்தருளி மகிழ்பவள்.*

672) कार्तिकेया—கார்த்திகேயா—

க்ருத்திகா நக்ஷத்திரத்தின் ஆறு தாரைகளை அங்கங்களாகக் கொண்ட அக்னியின் வ்யங்க்ய ஸக்தியாகிய ஜ்ஞானத்தின் வ்யக்த ஸ்வரூபிணி.**

673) कार्तिकेयप्रपूजिता—கார்த்திகேயப்ரபூஜிதா—

ஸ்கந்தனால் விதி முறைப்படி ஆரதிக்கப்பட்ட லோகமாதா.

कार्यं कारणदा कार्यकारिणी कारणान्तरा ।

कान्तिगम्या कान्तिमयी कात्या कात्यायनी च का ॥ १२५ ॥

कामसारा च काश्मीरा काश्मीराचारतत्परा ।

कामरूपाचाररता कामरूपाप्रियंवदा ॥ १२६ ॥

कामरूपाचारसिद्धिः कामरूपामनोमयी ।

कार्तिका कार्तिकाराध्या काञ्चनारप्रसूनभूः ॥ १२७ ॥

काञ्चनारप्रसूनाभा काञ्चनारप्रपूजिता ।

काञ्चरूपा काञ्चभूमिः कांस्यपात्रप्रभोजिनी ॥ १२८ ॥

கார்ய்யா காரணதா கார்ய்யகாரிணி காரணாந்தரா ।

காந்திகம்யா காந்திமயி காத்யா காத்யாயனி ச கா ॥ 125 ॥

காமஸாரா ச காஸ்மீரா காஸ்மீராசாரதத்பரா ।

காமரூபாசாரரதா காமரூபாப்ரியம்வதா ॥ 126 ॥

*कृतमेव कार्तम् । स्वार्थे अण् ॥ कार्तस्य वीर्यमेव यस्यास्स्वरूपम् ॥

**कृन्तति उग्रत्वात् इति कृत्तिका ॥ अश्विन्यादिषु नक्षत्रेषु तृतीयस्य कृत्तिकायाः षट्पारात्मकत्वम् ॥ —वासஸ்பத்யம் 2187 अश्विमदहन... । —ज्योतिषतत्त्वम्. कृत्तिकानाम् अपत्यं पाल्यत्वेन । अग्निनिष्ठरुद्रतेजस उत्पन्नस्य कार्तिकेयस्य कृत्तिकानक्षदेवताभिः कन्यकाभिः पोषणं कृतम् । कृत्तिकाया अग्निरधिष्ठातृदेवः ॥—वासஸ்பத்யम् 1956; 2187. दाक्षिण्यश्च भाद्रेयः कालीः कालेय आग्निकः । कार्तिकः कार्तिकेयश्च कार्तवीर्यात्मजश्शुचिः ॥ —कुमारतन्त्रम्.

காமரூபாசாரஸித்தி: காமரூபாமனோமயீ ।
3 4

கார்த்திகா கார்த்திகாராத்யா காஞ்சனாரப்ரஸனபூ: ॥ 127 ॥
4 4

காஞ்சனாரப்ரஸனபூபா காஞ்சனாரப்ரபூஜிதா ।
4

காஞ்சருபா காஞ்சபூமி: காம்ஸ்யபாத்ரப்ரபோஜினீ ॥ 128 ॥
4 4

674) कार्य्य—कार्य्या—

உபாஸகனால் ஹ்ருதயத்தில் எப்பொழுதுமே த்யானிக்கப்படுவதால் தன் இயல்பான முழு ஸ்வரூபத்துடனேயே அங்கேயே நித்யவாஸம் செய்பவளாகவும், அவன் ஆற்றும் ஆராதன க்ரமங்களில் தானே ஊடுருவி அவற்றிலேயே உறைபவளாகவும், அவன் தன் மந்த்ரத்தையே எப்போதும் ஜபிப்பதால் அவனுடைய புத்தியிலேயே இடையருது லீலா விலாஸமாக ஸாந்நித்தியமாக விளங்குபவளாகவும், இங்ஙனமாக தன் ப்ரிய பக்தனுடைய எல்லாக் காரியங்ஙனிலும் அவனைச் சூழ்ந்தே அன்பு பொங்கி வழிய இன்பமயமாக ஊடாடுபவளான இஷ்ட தேவதை.*

675) कारणदा—कारणता—

பூர்வ கர்மங்களின் விளைவுகளை எளிதிற் கரைக்கவும், உபாஸன கர்மங்களைச் செம்மையாக நிகழ்த்தி மனநிறைவும் சாந்தியும் பெறவும், ஹேதுவான மானவ சரீரத்தையும் நற்குணமும் நல்லறிவும் நற்செய்கைகளும் ஸாதகமான சூழ்நிலையும் சமைத்துக் கொடுத்து தன் பக்தனைக் கைதூக்கி விட்டு அருளும் அநுக்ரஹமூர்த்தி.

676) कार्यकारिणी—कार्य्यकारिणी—

உபாஸகனின் புத்தி பலஹீனமாக இருப்பதைக் கண்டு இரக்கங் கொண்டு, அவன் உபாஸன க்ரமங்களைச் செவ்வையாக நிகழ்த்தி நிறைவு பெறத் தேவையான த்ருட புத்தியும் மனோபலமும் அவனுக்கு அளித்து, அவனுடைய கார்ய க்ரமங்கள் சிறப்பாக நடந்தேறி அவன் கோரிய நற்பயன்கள் கிடைக்கப் பெற்று மனநிறைவு அடைந்து மகிழ் அருளும் பரம கருணாமூர்த்தி.

677) कारणान्तरा—कारणान्तरा—

தன் இயல்பான தேஹ வ்யக்தியை விட்டு சில இக்கட்டான ஸமயங்களில் அந்த அந்த ஸந்தர்ப்பாநுஸாரமாக பொருத்தமானவைகளும் தேவையானவைகளுமான வேறு ஸரீர வ்யக்திகளை ஏற்று தன் பக்தர்களைக் காப்பாற்றுபவள்.

*व्यानसादृदि कार्य्या सा स्वरूपमात्रगोचरा । क्रियाकलापतन्त्रेषु करे कार्य्या क्रमाङ्गशः ॥

बुद्धौ कार्य्या च मन्त्रस्य निरन्तरजपे सदा । श्रेष्णैव कालिका कार्य्या सर्वकार्य्येषु सर्वदा ॥

—காலீதந்த்ரம்

678) कान्तिगम्या—காந்திகம்யா—

3

நெருக்கடியான நேரங்களில் இன்னது செய்வது என்று புரியாமல் தவிக்கும் தன் பக்தனின் இச்சாமாத்திரத்திலேயே அவன் விரும்பிய அக்கணமே அவன் விரும்பியவாறே அவனுடைய அந்தச் சூழலிலேயே தோன்றி அவனுக்குத் தேவையான உதவிகளைச் செய்தருளும் க்ருபானிதி.*

679) कान्तिमयी—காந்திமயீ—

யாவராலும் நினைத்துக்கூடப் பார்க்க முடியாத அளவு ப்ரகாசிக்கும் ஒளிப் படலமே தன் உருவாகக் கொண்டு ஜ்வலிப்பவள்.

680) कात्या—காத்யா—

வெகு காலத்துக்கு முன் கத்யர் என்ற மஹர்ஷியின் குலத்தில் பெண்ணாக அவதரித்தருளியவள்.

681) कात्यायनी—காத்யாயனீ—

பல கல்பங்களுக்கு முன் கத்ய மஹர்ஷியின் கோத்திரத்தில் துர்க்கையாக அவதரித்தருளி பண்டாஸுரன் முதலிய கொடிய அரக்கர்களை ஸம்ஹரித்து உலக மக்களுடைய பெரும் கஷ்டங்களைப் போக்கி அருளிய ஆபத்பாந்தவ மூர்த்தி.**

682) का—கா—

தன்னுடைய அபார சக்தியினால் நிகழும் அதி அத்புதமான அருளிச் செயல்களைக் கண்ணுறும் யாவரும் பிரமித்துப் போய் “ஆகா! இவ்வளவு அரிய அதிசயங்களை நிகழ்த்தி உலக மக்களுக்குப் பேருபகாரம் செய்தருளும் இந்த தேவி உண்மையில் யார்? ப்ரஹ்மாவின் ஸக்தியா? வீஷ்ணுவின் ஸக்தியா? அல்லது பரமஹிவனின் ஸக்தியா? அல்லது நிர்க்குணமான பரப்பிரஹ்மத்தின் ஸக்தியே ஸகுண விராட் ஸ்வரூபினியாக ஆவிர்ப்பவித்தருளியுள்ள மஹாமாயா மூர்த்தியா? இவள் யாராக இருக்கக் கூடும்?” (அதாவது எப்பொழுதுமே கேள்விக்குறியாக இருப்பவள்) என்றெல்லாம் வியந்து மயக்கமுறும் வண்ணம் எல்லோரும் ஆச்சர்யப்படும்படி எங்கணும் எஞ்ஞான்றும் புதுமைச் செயல்களே நிறைந்த பராஸக்தி மூர்த்தி.

683) कामसारा—காமாஸாரா—

*कान्तिरिच्छायाम् ॥ —வாசஸ்பத்யம் 1884.

**कात्यायनी — कल्पभेदे कतगोत्रोत्पत्त्यायाम् । दुर्गायाम् ॥

மனிதன் உச்சரிக்கும் அக்ஷரங்களில் அமர்ந்திருக்கும் எல்லா மாத்ருகைகளுக்கும், குறிப்பாக மந்த்ரங்களின் மாத்ருகைகளுக்குத் தேவையான வலிமையும் வீர்யமும் அளித்து அவற்றின் பொருளானது ஒலி ஓட்டத்தினூடே வீறுடன் பாய்ந்து உலகுக்குப் பயனாகச் செய்தருளும் ஐகதம்பிகை.

684) काश्मोरा—काष्मीरा—

காஸ்மீர தேசத்தில் கிடைக்கும் பரிமளமான குங்குமத்தினால் தன்னை அர்ச்சித்து ஆராதிக்கும் அத்தேச வாஸிகளான ஸாக்தர்களின் உபாஸன க்ரமங்களில் பெரிதும் மகிழ்ச்சி கொண்டருள்பவள்.*

685) काश्मोराचारतत्परा—काष्मीराचारतत्परा —

காஸ்மீர தேச வாஸிகளான ஸாக்தர்களின் உபாஸன ஆசரணிகளில் அளவிலா மகிழ்ச்சி கொண்டு அவர்களின் ஆராதன க்ரம விதி முறை நிகழ்ச்சிகளை அப்படியே ஏற்று அருளும் அநுக்ரஹமூர்த்தி.

686) कामरूपाचाररता—कामरूपाचाररता—

பாரத தேசத்தின் வடகிழக்குப் பகுதியில் ப்ரஹ்மபுத்திரா நதீ தீரத்தில் மிக உயரமான மலைத் தொடர்களை யொட்டிய ப்ராந்தியத்தில் பரவியுள்ள “ப்ராக்-ஜ்யோதிஷம்” என்றும் “காமரூபம்” என்றும் பழங்காலத்தில் அழைக்கப்பட்டதும், தற்காலத்தில் “அஸ்ஸாம்” என்று அழைக்கப்படுவதும் ஆன ப்ரதேசத்தில் வஸிக்கும் சாக்தர்களின் வழிபாட்டு முறைகளில் பூரணமான உவகை கொண்டு அவற்றை அவர்கள் அர்ப்பணிக்கும் வண்ணமே ஏற்றருளி மகிழ்பவள்.

குறிப்பு:—இந்த ப்ரதேசமே “காலேஸ்வரம்” என்றும் “கணேசகிரி” என்றும் “காமாக்யா” என்றும் மிகப்பிரசித்தமாக வழங்கும் யோனிபீடமாம்.□

687) कामरूपाप्रियंवदा—कामरूपाप्रीयंवदा—

3

ஐம்பத்தொரு மாத்ருகைளும் தானே ஆவதால் தன் முழுமையான சக்தியுடன் மாத்ருகா மண்டலத்தில் பூர்ண ஸாந்நித்தியத்துடன் மிக்க வீறுடன் பாய்ந்து, பக்தர்களுடைய கண்டத்தில் தானே ஊடுருவி அவர்களுடைய பேச்சையும் கானத்தையும் மிக்க மதுரமாக்கியருள்பவள்.

*काश्मीरदेशो क्षेत्रे कुङ्कुमं यद्भवेद्दि तत् । सूक्ष्मकेशरमारक्तं पद्मगन्धि तदुत्तमम् ॥ பாவப்ரகாசம். காஷ்மீராகுஹஸ்தூரித்ரிலஹரி காஷிபுராஷிஷ்ரீ ॥ —அன்னதாஸ்தவம்.

□कालेश्वरं श्वेतगिरिं त्रैपुरं नीलपर्वतम् । कामरूपाभिधो देशो गणेशगिरिमूर्धनि ॥—इत्युक्ते प्राग्ज्योतिषाख्ये देशभेदे ॥ — வாசஸ்பத்யம் 1898. யோனிபீடே காமகிரௌ காமாஹ்யா தத்ர டேவதா । சர்வத்ர விரஸா சாஹ் காமரூபே கூஹே கூஹே ॥ —தந்த்ரகூடாமணி.

688) कामरूपाचारसिद्धिः—காமரூபாசாரஸித்தி: —

3 4

தற்காலத்தில் அஸ்ஸாம் என்ற அழைக்கப்படும் காமரூப தேசத்தில் வாழும் பக்தர்களின் வழிபாட்டு முறைகளில் மிக்க மகிழ்ச்சி கொண்டு அவர்களுடைய ஆராதன க்ரமங்களை அப்படியே ஏற்று அவர்களுக்கு பூர்ண ஸித்தி அருள்பவன்.

689) कामरूपामनोमयी—காமரூபாமனோமயீ—

தன்னை மாத்ருகா மண்டல ஸ்வரூபினியாக ஆராதிக்கும் உபாஸகர்களின் மனஸ்ஸைப் பண்படுத்தி அதில் தானே தன்மயமாக நிலைத்து, அவர்களுடைய வித்யோபாஸனத்தை ஸபலமாக்கி அவர்களுக்கு எல்லையில்லாத ஆனந்தப் பெருக்கு அருளி மகிழ்பவன்.

690) कार्तिका—கார்த்திகா—

ஆதி பராஸக்தி முர்த்தியாகிய தக்ஷிண காலிகையின் வீரமும் ரௌத்ரமும் கருணையும் ஜ்ஞானமும் ஒரு முனைப்பாக ஒருங்கே ஒன்றி பக்தர்களின் ஊழ்வினைத் தளையைத் தகர்த்தெறிவதற்காக, அவள் அருளாலே அழகிய பட்டாக்கத்தியின் உருவில் “பத்ராத்த்மஜன்” என்ற பெயரோடு ஆவிர்ப்பவித்தருளி அமர்ந்து பக்தர்களுக்கு அருள்பாலிக்கும் கௌமார ஸக்தி ஸ்வரூபினியாகிய “கௌமாரி”.*

691) कार्तिकाराध्या—கார்த்திகாராத்யா—

4

ஆதிபராஸக்தியாகிய தன்னுடைய ஸர்வ ஸக்திகளின் அபர ஸ்வரூபமாக தன் இடது மேற்கரத்தில் அமர்ந்து விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் “பத்ராத்த்மஜன்” என்ற அழகிய பட்டாக்கத்தியை “கட்கபூஜா” விதான க்ரமத்தில் விதிமுறைப்படி பக்தன் ஆராதித்த மாத்திரத்திலேயே அவனுக்கு ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானமும் சிரஞ்ஜீவித்வமும், பரமானந்தமும், ஜீவன் முக்தியும் அளித்தருளும் பரம கருணாமுர்த்தி.

692) काञ्चनारप्रसूनभूः—காஞ்சனாரப்ரஸூனபூ:—

4

முன்னொரு காலம் ஒரு பக்தன் தவமியற்றிய வனத்தில் ஒரு காட்டாத்தி மரத்தின் பூவிலிருந்து ஒரு பெண் குழந்தை வடிவில் வந்து அவனை ஆட்கொண்டருளிய பெருவள்ளல்.

*कृन्तति उग्रत्वात् इति कृत्तिका ॥ कृत्तिकायाः परिणामः कार्तिकः । कार्तिकस्य इयं कार्तिका ॥ देवीशक्तिभेदे कौमार्याम् ॥ वासुदेवस्य १९५१; २१८७. कृन्तनात्कृत्तिका देवि भक्तानां पूर्वकर्मणाम् । कार्तिकः परिणामेन काल्याणशक्तेरथात्मजः । भद्रायाश्चात्मजस्योऽयं तेन भद्रात्मजाभिधः ॥ —காலீதந்த்ரம்.

693) காசுநாரபுசுநாபா—காஞ்சுநாரப்ரஸுநாபா—

4

“கோவிதாரம்” என்றும் “பாரிஜாதம்” என்றும் “காஞ்சுநாரம்” என்றும் “காஞ்சுநாலம்” என்றும் அழைக்கப்படும் ஒருவகை தெய்விக மரத்தின் மஞ்சள் நிற மாகவும் பொன் நிறமாகவும் உள்ள அழகிய பூவைப்போல் ப்ரகாசமாக ஜ்வலிப்பவன்.*

694) காசுநாரபுஜிதா—காஞ்சுநாரப்ரபூஜிதா—

காஞ்சுநார மலர்கள் கொண்டு பூஜிக்கப்படுவதில் பெருமகிழ்ச்சி கொள்பவன்.

695) காசுநாரபா—காஞ்சுநாரபா—

அண்டங்கள் அனைத்தையும் தன் ப்ரகாசத்தால் ஒரே ஒளிமயமாக விளங்கும்படி ஜ்வலிக்கச் செய்யும் அஸமான காந்திமதி**

696) காசுநாரபூமி:—காஞ்சுநாரபூமி:—

4

இந்தப் பரந்த ப்ரபஞ்சத்தில் எங்கும் சேதனசேதனமாய் உள்ள எல்லாப் பொருள்களிலும் ஜீவன்களிலும் அமையும் எல்லா வகையான ப்ரகாசத்திற்கும் ஆதாரபீடமாகவும், இருப்பிடமாகவும் உள்ள கேவல ஜ்வலன ஸக்தி.

697) காசுநாரபுஜிதா—காமஸ்யபாத்ரப்ரபோஜிதா—

4

பக்தர்கள் வெண்கலப் பாத்திரத்தில் நிரப்பிக் கொடுக்கும் இனிப்பான பான விசேஷங்களையும் மதுரமான நைவேத்தியப் பொருள்களையும் பெருமகிழ்ச்சியுடன் விரும்பி அருந்தி அருளும் ஸௌலப்பிய மூர்த்தி.

காசுநாரபூமிமயி காமசுந்நரி காமசுந்நா ।

காசுநாரபூமிமயி காமசுந்நரி காமசுந்நா ॥ 929 ॥

காமபூமி காமபூமி: காமபூமி: காமபூமி ।

காமபூமி காமபூமி காமபூமி ॥ 930 ॥

*காசுநாரம் தத்புஷ்பம் ஶுக்லம் பூஷ்பேண இதி ॥ பிதபூஷ்பே கோவிதாரே காசுநாரபூஷ்பபே ॥ —பாவப்ரகாசம். காசுநாரம் தத்புஷ்பம் அலதி பூஷ்பேண இதி ॥ பிதபூஷ்பே கோவிதாரே காசுநாரபூஷ்பபே ॥ —ஸந்தரத்னாகரம். கோஷ்யத் தாஸுரத்யாஹுரஜானந்தோ யதோ ஜனா: । கோவிதார இதி த்யாதஸ்தத்வதஸ்ச மஹாதர: ॥ மந்தார: கோவிதாரஸ்ச பாரிஜாதஸ்ச நாமபி: । ச பூஷ்போ ஜாயதே திவ்யோ யஸ்யேதக்ஸுமோத்தமம் ॥ —ஹரிவம்சம்—126

**காசி திப்தி பந்தனயோ: ॥

காமஹ்வயசமாஹா காமஹ்வயசமாஸ்திதா ।

காஸ்யபி காஸ்யபாராஹ்யா காஸ்யபானந்ததாயினி ॥ 939 ॥

காலிந்திஜலசங்காஸா காலிந்திஜலபூஜிதா ।

காஹ்வயபூஜானிரதா காஹ்வயபரமார்த்ததா ॥ 940 ॥

காமஸ்யத்வனிமயீ காமஸுந்தரீ காமசம்பநா

காஸ்யபூஷப்பிரதீகாஸா காமத்ருமஸமாகமா ॥ 129 ॥

காமபூஷபா காமபூமி: காமபூஜ்யா ச காமதா ।

காமதேஹா காமகேஹா காமபூஜபராயணா ॥ 130 ॥

காமத்வஜஸமாருடா காமத்வஜஸமாஸ்திதா ।

காமஸ்யபி காமஸ்யபாராத்யா காமஸ்யபானந்ததாயினி ॥ 131 ॥

காலிந்திஜலஸங்காஸா காலிந்திஜலபூஜிதா ।

காதேவபூஜானிரதா காதேவபரமார்த்ததா ॥ 132 ॥

698) காஸ்யஹ்வயசமாஸ்திதா—காமஸ்யத்வனிமயீ—

வெண்கலத்தின் இனிய நாதத்தில் உறைபவள்.

699) காமஸுந்தரி—காமஸுந்தரீ—

மாத்தருகா மண்டலத்தில் அமர்ந்துள்ள ஐம்பத்தொரு மாத்தருகைகள் யாவற்றிலும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் இனிய நாதமே தன் வடிவாகக் கொண்டு அவற்றிலேயே எப்பொழுதும் ஊடாடி மகிழும் நாதருப ஸுந்தரீ.

700) காமசுபநா—காமசம்பநா—

மாத்தருகா மண்டலத்தில் அமர்ந்துள்ள எல்லா மாத்தருகாக்கூறங்களையும் தன் வாயால் மிக மருதுவாகவும் மிக இனிமையாகவும் உச்சரித்து அந்த மதுர நாதத்தால் ப்ரபஞ்சத்திலுள்ள எல்லா ஜீவர்களுக்கும் பெருமகிழ்ச்சி அளித்தருள்பவள்.

701) காஸ்யபூஷப்பிரதீகாஸா—காஸ்யபூஷப்பிரதீகாஸா—

“காஸம்” என்று அழைக்கப்படும் ஒரு வகைக் கோரைப் புல்லின் புஷ்பம் போன்ற நிறத்தின் சாயல் கொண்டு ப்ரகாசிக்கும் பேரழகி.

702) **कामद्रुमसमागमा—காமத்ருமஸமாகமா -**
3 3

ஐம்பத்தொரு மாத்ருகைகள் யாவுமே தானே ஆவதால் அந்த மாத்ருகா மண்டலமாகிய கல்ப வ்ருக்ஷத்தின் நிழலை அணுகும் பக்தர்கள் (அதாவது மந்த்ரங்-களை அவற்றின் விதி முறைப்படி உபாஸிக்கும் வித்யோபாஸகர்கள்) விரும்புவன-வற்றை பெல்லாம் அவர்கள் விரும்பியவாறே அளித்தருளும் அபார க்ருபா ஜலதி.

703) **कामपुष्पा—காமபுஷ்பா—**

தானே மாத்ருகா புஷ்ப ரூபினீ என்று உலகுக்குப் பறை சாற்றுவாள் போல, காஞ்சியில் காமாக்ஷியாகவும், காமகோடியாகவும், காமபீடமாகவும், காமரூபமாகவும், காமாக்யா ஷ்ஷேத்திரமாகவும், காமகலையாகவும், காமதேநுவாகவும், காமத்ருமமாக-வும், காமபாலினியாகவும், காமயோனிமண்டலமாகவும், காமகோஷ்டமாகவும், வடிவந்தாங்கி ஜீவர்களின் ஸர்வ வாக்குகளுக்கும், சிறப்பாக மந்த்ர ஸாஸ்த்ரத்தின் இயக்கத்திற்கு மாத்ருகைகளே ஸர்வாதாரம் என்ற மஹத்தான தத்துவத்தை பக்தர்-களுக்கு நிரூபித்து, அவர்களுக்கு, மாத்ருகா மண்டலோபாஸனத்தையே தன் வித்யோபாஸனத்தின் ப்ரதானமான செயல்பாட்டுக் கிரமமாக மேற்கொண்டு, அதன் வாயிலாக மிக எளிதாகவும் சீக்கிரமாகவும் பயன் அடைந்து உய்ய வழிகாட்டி அருளும் பரமஹம்ஸ குருமூர்த்தி.*

704) **कामभूमिः—காமபூமி:—**
4

மாத்ருகைகளின் ஒலி ஓட்டத்திற்கு மூல காரணமான நாதத்தின் ஆதார-பீடமாகிய மதுரத்வனி ஸக்தி ஸ்வரூபினீ.

705) **कामपूज्या—காமபூஜ்யா—**

ஸர்வ வித்யோபாஸனத்தின் ஆதாரபீடமாகிய மாத்ருகா ந்யாஸ க்ரமங்களின் அடித்தளமாக, முதற்படியாக, உபாஸகர்களால் விதிமுறைப்படி ஆராதிக்கப்பட-வேண்டிய அதிஷ்டான தேவதையாகிய மாத்ருகா ஸரஸ்வதீ ஸ்வரூபினீ.

706) **कामदा—காமதா—**
3

பக்தர்கள் தன்னை ஆராதிக்குங்கால் அவர்கள் ப்ரயோகிக்கும் வைதிக - தாந்த்ரிக மந்த்ரங்களிலும் உபசார வாசகங்களிலும் அடங்கும் பீஜாக்ஷரங்களெல்-

*ஆசைகூர் பக்த னேன்மனோ பத்ம் மானபூ வைத்து
பானநூ லிட்டு நாவிலே சித்ர மர்கவே கட்டி
வாசம்வீ சிப்ர காசியா நிற்ப மாசிலோர் புத்தி
மாத்ருகா புஷ்ப மாலைகோ லப்ர வாஸபா தத்தி

நடுவேயன்-

யொருருான

யளிபாட

லணிவேனோ.

—அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழ்.

லாம் மாத்ருகாமண்டலத்திலிருந்து எழுந்தவைகளாதலால், அவர்களுக்கு மாத்ருகா ஸரஸ்வதியின் உபாஸனம் விதிவத்தாக ஸித்திக்கச் செய்து அதன் வாயிலாக அவர்கள் கோரும் வரங்களெல்லாம் அவர்கள் கோரியவாறே அளித்து அருளும் வித்யா மூர்த்தி.

707) காமதேஹா—காமதேஹா—

3

ஸர்வ வாக்குகளுக்கும் ஆதாரபீடமாகிய மாத்ருகா மண்டலத்தில் அமர்ந்த ஐம்பத்தொரு மாத்ருகைகளின் ஒலி ஓட்டமே தன் வ்யக்த ஸரீரம் என்ற மஹத்தான தத்துவத்தை நன்கு உணர்ந்து பக்தன் தன்னை மாத்ருகா ஸரஸ்வதியாக ஆவா-
ஹனம் செய்து தனக்கு அர்ப்பணிக்கும் ஆராதன க்ரமங்களில் பூரண த்ருப்தி அடைந்து அவனை ஆட்கொண்டருளும் வித்யாருபிணி.

708) காமதேஹா—காமதேஹா—

3

மாத்ருகைகளின் ஒலி ஓட்டத்திலேயே எப்போதும் ஊடாடி உறைபவன்.

709) காமபீஜபராயணா—காமபீஜபராயணா—

3

மாத்ருகா மண்டலத்தில் அமர்ந்த ஐம்பத்தொரு மாத்ருகைகளில் அந்த அந்த சக்திகளின் சேர்க்கைகளால் அமைந்த மாத்ருகைக் கூட்டுக்களாகிய பீஜங்களே தன் வ்யக்த ஸரீரம் என்ற மஹத்தான உண்மையை உணர்ந்து அவற்றிலேயே தன்னை ஆவாஹனம் செய்து விதிமுறைப்படி ஆரதித்து வழிபடும் பக்தர்களை ஆட்-
கொண்டருளும் வித்யாமூர்த்தி.

710) காமதேவஜஸமாருடா—காமதேவஜஸமாருடா—

4

4

அ-க-ச-ட-த-ப-ய-ஸ என்ற அஷ்டவர்க்கங்களில் அடங்கி விரவியுள்ள அகாராதி ஷுகாராந்தமான ஐம்பத்தொரு மாத்ருகாஷரங்கள் அத்தனை பரிவார ஸக்தி தேவதைகளாக விந்யாஸமாகி, பிந்து ஸ்தானத்தில், தன் வ்யக்தியாக ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட “ரஸஜ்ஞா” என்ற க்ரீம் (ऋ) காரமே தன் சின்னமாகப் பொறிக்கப்பட்ட கொடியாகக் கொண்ட காலீ சக்ரமாகிய ரதத்தில் அமர்ந்து, பக்தனுடைய சித்தத்திலும் ஸஹஸ்ரார வீதியிலும் ஸஞ்சரிக்கும் வீரமாதா.

711) காமதேவஜஸமாஸ்திதா—காமதேவஜஸமாஸ்திதா—

4

2

அ-க-ச-ட-த-ப-ய-ஸ என்ற அஷ்டவர்க்கங்களில் அடங்கியுள்ள ஐம்பத்தொரு மாத்ருகைகளில் ப்ரதிஷ்டையாகியுள்ள பரிவார ஸக்தி தேவதைகளின் வ்யக்தி-
களிலேயே தானே பரிபூரண ஸாந்நித்தியம் கொண்டு விளங்குவதால், சக்ர-மேருவில் தன்னை ஆவாஹனம் செய்து ஆரதிக்கும் பக்தனை ஆட்கொண்டு ஆளும் பராசக்தி மூர்த்தி.

712) काश्यपी—काश्यपी—

சக்ர-மேருவைத் தாங்கும் கூர்ம பீட ஸக்தியாக ஊடாடி இந்தப் பரந்த ப்ரபஞ்சத்திலுள்ள எல்லா அண்டங்களையும் தாங்கிக் காத்தருளும் கருணாமூர்த்தி.*

713) काश्यपाराध्या—काश्यपाराध्या—

4

ப்ரஹ்மாவின் மானஸ புத்திரர் மரிசியின் புத்திரர் கஸ்யபரின் வம்ஸத்தில் தோன்றிய காஸ்யப மஹர்ஷியினால் பூர்வத்தில் மிக விமரிசையாக ஆராதிக்கப்-பட்டவன்.**

714) काश्यपानन्ददायिनी—काश्यपानन्ददायिनी—

3 3

பூர்வத்தில் காஸ்யப மஹர்ஷியினால் வெகு விமரிசையாக ஆராதிக்கப்பட்டு அதனில் பெருமகிழ்ச்சி கொண்டு அவருக்குப் பேரானந்தம் அளித்தருளிய பெருந்-தகை.

715) कालिन्दीजलसङ्काशा—कालिन्दीजलसङ्काशा—

3

யமுனை நதியின் ஜல ப்ரவாஹத்தில் தோன்றும் கரிய சாயலுடன் ப்ரகாசிக்கும் பேரழகி.

716) कालिन्दीजलपूजिता—कालिन्दीजलपूजिता—

3

யமுனா நதி தீர்த்தத்தால் அபிஷேகாதி ஆராதனைகள் செய்து வழிபடும் பக்தர்களை ஆட்கொண்டு அருளும் பெருவள்ளல். X

*कश्यपः कच्छपे ॥ वासஸ्पत्यम्—1838.

अपामुद्रो मासां कश्यपः ॥ यजुर्वेदतलम्हृता—24-27.

कश्यपः कच्छपः ॥ वेदतीपिका.

**कश्यपः—ब्रह्मणो मानसपुत्रस्य मरीचिः पुत्रे ऋषिभेदे ॥ वासஸ्पत्यम्—1836.

ब्रह्मणस्तनयो योऽभून्मरीचिरिति विश्रुतः । कश्यपस्तस्य पुत्रीऽभूत्कश्यपानात्स कश्यपः ॥

—மார்க்கண்டேய புராணம்.

ब्रह्मणो मानसाः पुत्रा विदिताष्णमृष्यः । मरीचिरयज्ञिरसौ पुलस्त्यः पुलहः ऋतुः ॥

मरीचिः कश्यपः पुत्रः कश्यपात्तु इमाः प्रजाः ॥ மஹாபாரதம்—ஆரண்ய பர்வம்-

65-வது அத்தியாயம்.

X யமுனையை மட்டும் குறிப்பிட்டது கங்கை, ஸிந்து, கோதாவரீ, காவேரீ முதலிய இதர புண்ய நதிகளையும் உபலக்ஷணமாக ஸூசித்ததாகும். गङ्गे च यमुने चैव गोदावरि सरस्वति । नमंदे सिन्धुकावेरि जलेऽस्मिन् सन्निधिं कुरु ॥ —கலஸ்பூஜா மந்த்ரம்.

717) कादेवपूजानिरता—காதேவபூஜாநிரதா—

3

தானே நிர்க்குண ப்ரஹ்மம் ஆயினும், கருணாரச ப்ரவாஹ மேலீட்டால் ஸகுண ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபிணி ஆனதாலும் தன்னுடைய ஸக்தி ஸ்போடத்திற்கு ஸிவம் அதீனமாகிவிட்டதாலும், தன்னை அந்த அவஸரத்திலேயே, அதாவது ஸக்தி-ஸிவ தத்துவ வ்யக்தியிலேயே, ஆரதித்து வழிபடும் பக்தர்களை ஆட்கொண்டு அவர்களுக்கு ஜ்ஞானமும், ஆனந்தமும், ஜீவன் முக்தியும் அளித்து அருளும் அவ்யாஜ கருணாமூர்த்தி.

குறிப்பு:—ப்ரஹ்மரந்தரத்தில் ப்ரதிஷ்டிதமான “கம்” (क्) என்ற மாத்ருகை ஸூத்த ப்ரஹ்மத்தைக் குறிக்கும்: அதாவது ப்ரஹ்மம் நிர்க்குணமானதால் நீரஸம் என்பது கருத்து. முகவ்ருத்தத்தில் ப்ரதிஷ்டிதமான “ஆம்” (आ) என்ற மாத்ருகை ஸக்தியைக் குறிக்கும்: அதாவது கருணை முதலிய ரஸங்களின் உத்ஸேகத்தால் ஸகுணமாகிவிடுகிறது, அதனால் ஸக்தி-ப்ராதான்யமாகிவிடுகிறது: அதாவது ஆ (आ) காரத்தின் ஆரோபணத்தால் நிர்க்குண ப்ரஹ்மமானது ஸகுண ப்ரஹ்மமாக மாறிவிடுவதனால், ஸகுண ப்ரதிபாத்யமான ஸக்தி தத்துவம் ஸிவ தத்துவத்தை அதீனமாக்கிக் கொள்கிறது. அதாவது தக்ஷிணகாலிகா வித்யா-ராஜ்ஞீ உபாஸனமானது ஸக்தி-ஸிவ தத்துவத்தை அடித்தளமாகக் கொண்டது என்பது தாத்பர்யம்.*

718) कादेवपरमार्थदा—காதேவபரமார்த்ததா—

3

2 3

ஸக்தி-ஸிவ தத்துவத்தை அடித்தளமாகக் கொண்டு அமைந்த வித்யாராஜ்ஞீ உபாஸன பத்ததி ப்ரகாரம் பூர்ண தீக்ஷை ஏற்று ஸக்தி - ப்ராதான்யமான க்ரமமாக தன்னை ஆரதித்து அனன்ய ஸரணமாக வழிபடும் பக்தர்களே ஆட்கொண்டு அவர்களுக்கு ஸத்த்யோ முக்தி அளித்து, அவர்கள் ஜீவன் முக்தர்களாக சிரகாலம் ஸுகமாகவும் கம்பீரமாகவும் இவ்வுலகில் ஸ்வச்சந்தமாக ஸஞ்சரித்துக் கொண்டும், பல வகைகளிலும் லோகோபகாரம் செய்துகொண்டும், சிறந்த யோகினி மண்டலத்துக்கு வழிகாட்டியாக மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்து, கடைசியில் தன் பதம் அடைய அருளும் பரம கருணாமூர்த்தி.

काम्मणा काम्मणाकारा कामा काम्मणकारिणी ।

काम्मणत्रोटनकरी काकिनी कारणाह्वया ॥ १३३ ॥

*कः क्रोधीशो महाकाली शान्तिमहिष्वरी तथा । कं शिरोब्रह्मणोः केशे सुखे जले प्रजापती । शक्तिः काशी तथा कान्तिराकारो मानदा क्रिया । प्रतिष्ठा भगमालिनी ॥—வர்ண-பிதானம். ப்ராணோ ப்ரஹ் க ५ ப்ரஹ் ஖் ப்ரஹேதி ச ஹோவாஹ் ஜானாம்யஹ் யத்ப்ராணோ ப்ரஹ் கச்ச து ஖ச்ச ந ஜானாமிதி தை ஹோவூ: யதாவ கம் ததேவ ஖் யதேவ ஖் ததேவ கமிதி ॥ —சாந்தோதாஹ்ய உபநிஷத்.

काव्यामृता च कालिङ्गा कालिङ्गमह्नोद्यता ।
 कालागुरुविभूषाढ्या कालागुरुविभूतिदा ॥ १३४ ॥
 कालागुरुसुगन्धा च कालागुरुप्रतर्पणा ।
 कावेरीनीरसम्प्रीता कावेरोतीरवासिनी ॥ १३५ ॥
 कालचक्रभ्रमाकारा कालचक्रनिवासिनी ।
 कानना काननाधारा कारुः कारुणिकामयी ॥ १३६ ॥

கார்ம்மணு கார்ம்மணுகாரா காமா கார்ம்மணகாரினீ ।
 கார்ம்மணத்ரோடனகரீ காகினீ காரணுஹ்வயா ॥ 133 ॥
 காவ்யாம்ருதா ச காலிங்கா காலிங்கமர்த்தனோத்யதா ।
 காலாகுருவிபூஷாட்யா காலாகுருவிபூதிதா ॥ 134 ॥
 காலாகுருஸுகந்தா ச காலாகுருப்ரதர்ப்பணா ।
 காவேரீநீரஸம்ப்ரீதா காவேரீத்ரவாஸினீ ॥ 135 ॥
 காலசக்ரப்ரமாகாரா காலசக்ரநிவாஸினீ ।
 கானனா கானனாதாரா காரு: காருணிகாமயீ ॥ 136 ॥

719) कर्मणा—கார்ம்மணு—

தானே க்ரியா ஸக்தி ஸ்வரூபினி ஆவதால், தன் பக்தர்கள் யாவர்க்கும் புத்தியில் ஸ்புரிக்கும் எந்த எண்ணத்தையும் எந்தக் கருத்தையும் மந்த்ர ப்ரயோகத்தால் செயல்படுத்திப் பயன் காணும் மனப்பாங்கும் திறமையும் அருளும் ஜகன்மாதா.*

720) कर्मणाकारा—கார்ம்மணுகாரா—

கேவலம் புத்தி ஸ்பூர்த்தியால் மட்டுமே செயல்படுத்த ஸாத்தியமான எந்த ஒரு அதி ஸூக்ஷ்மமான காரியத்தையும் மந்த்ர ப்ரயோகத்தால் நிர்வஹித்து செய்து முடிக்கும் அபார ஸக்தியைத் தன் வித்யோபாஸகர்களுக்கு அளித்தருளும் அபார கருணா வாரிதி.

721) कामा—காமா—

*वाचिकं श्रुत्वा क्रियमाने कर्मणि । शिத்தान्त क्लेमुत्ति । मन्त्रादियोगविद्यायाम् ॥
 வாசஸ்பத்யம்—1957. கம்ம்தக்ஷ ॥ —மேதினீ.

தானே மாத்ருகா மண்டல ஸ்வரூபிணி ஆவதாலும், “ரஸஜ்ஞா” என்ற தன்-பீஜமாகிய க்ரீம் (क्नीं) காரத்தின் ஆத்ய மாத்ருகையாகிய க (क) காரமே ஸர்வ பீஜங்களுக்கும் ஆதாரமானதாலும், “காம” (काम) என்ற பரிபாஷா ஸப்தம் அ (अ) காராதி கூடி (अ) காராந்தமான ஸர்வ மாத்ருகைகளையும் குறிப்பதாலும், ஸர்வ மாத்ருகா ஸரஸ்வதீயும் தானே ஆவதாலும், அதனால் தானே ஸர்வ மந்த்ர ஸ்வ-ரூபிணி ஆவதாலும், அதே நேரத்தில் தானே இச்சாதி ஸக்தி த்ரயத்தின் வ்யக்த தேவதை ஆவதாலும், தன் ஸக்தியின் ஓட்டத்தினாலேயே எல்லா அண்டங்களின் இயக்கத்தையும் தானே பூர்த்தியாகவே நடத்திக் கொடுத்து அருளும் ஆதி பராஸக்தி மூர்த்தி*

722) काम्मणकारिणी—கார்ம்மணகாரினீ—

“இதென்ன இந்த்ரஜால மாய வித்யையோ” என்று, பார்ப்பவர்கள் ப்ரமித்துப் போகும்படி, ஆஸ்ரயப்படும் ரீதியில், அதி ஸலக்ஷ்மமான நுணுக்கச் செயல்பாடுகளையும் தன் பக்தர்களைச் செய்யவைத்து மகிழும் உல்லாஸினீ.

723) काम्मणवोटनकरी—கார்ம்மணத்ரோடனகரீ—

தன் பக்தர்களை ஹிம்ஸிக்கும் நோக்கத்துடன் அவர்களுடைய விரோதிகள் ஏதேனும் மந்த்ர ப்ரயோகங்கள் மூலமாகவோ அல்லது வேறு ஏதேனும் இதர வகைகளிலோ ஏதாவது ஊறு விளைவிப்பார்களேயாகில் அவர்களுடைய அத்தகைய செயல்பாடுகள் யாவற்றையும் தவிடு பொடியாக்கி நாசம் செய்துவிடும் பெரிய-நாயகி.

724) काकिनी—காகினீ—

தன் பக்தர்கள், வித்யோபாஸன முறையில், தன் வ்யக்த ஸ்வரூபத்தை த்யானிக்குங்கால், தன் அங்க ப்ரத்யங்கங்களைத் த்ருடமாகத் தம் ஹ்ருதயத்தில் ப்ரேமையுடன் த்யானம் செய்துகொண்டே தன்மயமாக லயித்துப் போகையில், அவர்களுடைய வீறு கொண்ட மனோலய ப்ரணாலியிடலுடே, தன் ஸ்வரூபத்தைச் சிறிது சிறிதாக அவர்களுடைய ப்ரஹ்மரந்த்ர ஸ்தானத்துக்கு ஏற்றிக் கொண்டு போய் அங்கேயே ஸ்திரமாக ப்ரதிஷ்டை செய்து, அந்நிலையிலேயே அவர்களுக்கு ஸமாதி நிலைக்க அருளும் கருணைக் கடலான குருமூர்த்தி.+.

*காம:.....इच्छायाम् ॥ வாசஸ்பத்யம்—1889. कामस्सङ्कल्पो विचिकित्सा श्रद्धा अश्रद्धा धृतिरधृतिर्हीर्षीर्भीरित्येतत्सर्वं मन एव ॥ इति श्रुते: ॥ दश पुंसां स्त्रिया वामे शुक्ले कृष्णे विपर्यय: ॥ —ஸ்மரதீபிகா. काम: ककारे ॥ ककारे सर्वमुत्पन्नं कामे कवत्यदायकम् ॥ —தந்த்ரஸாரம். काम:.....ककाराक्षरे च ॥ வாசஸ்பத்யம்—1891.

+कस्य-शिरसः—आकः-सेधनम्-अस्याः इति काकिनी ॥ उपासकब्रह्मरन्ध्रस्थाने कण्ठारसनित्यक्लिन्ना गुह्यमूर्तिः इति तात्पर्यम् ॥

725) காரணாஹ்யா—காரணாவயா—

இந்தப் பரந்த ப்ரபஞ்சமும் தேவாஸுர மதுஷ்யாதி ஜீவ கணங்களும் தோன்றக் காரணமானவன்.

726) காவ்யாமூலா—காவ்யாமூலா—

காதால் கேட்ட மாத்திரத்திலேயே வியப்புற்று பிரமித்துச் சொக்கிப் போகும் வண்ணம் அதிசயமான அலங்காரச் சுவை பொங்கும் பத வாக்கியப் பிரபந்தம் கேட்பவரைத் தெய்விக உணர்ச்சி மயமாக்க வல்ல காவியமே தன் உருவாகக் கொண்டு ரஸிகர்களின் புத்தியில் ஆனந்த லீலைகள் புரிவதில் மட்டிலா மகிழ்ச்சி கொள்பவன்.

727) காலிங்கா—காலிங்கா—

3

உபாஸகனுடைய ஸஹஸ்ராரத்தில் அமர்ந்துள்ள மாத்ருகைகளே வடிவானவளாகவும், ஸஹஸ்ரதள கமலத்தின் மத்தியிலுள்ள கர்ணிகையின் நடுவே உள்ள ப்ரஹ்மரந்தரத்தில் உள்ள பிந்து ஸ்தானத்தில் நிரந்தரமாக அமர்ந்துள்ள தன் மஹா வித்யையின் மூலமந்த்ரமாகிய வித்யாராஜ்ஞியே வடிவானவளாகவும், அங்ஙனமாக, ஜ்யோதிஸ் ஸ்வரூபினியாகவும், நாத ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபினியாகவும், ஜ்வலிக்கும் ப்ரஞ்ஜ்யோதிஸ் மூர்த்தி.

728) காலிங்கமஹோதயா—காலிங்கமஹோதயா—

3 3 3

தன் பக்தன் யோகாப்பியாஸ ஸாதனைகளில் மெய்ம்மறந்து ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கையில் அவனுடைய ஸஹஸ்ராரத்தின் மத்தியில் ப்ரஹ்மரந்தரத்தின் அருகில் முனைப்பாக ஆடிக்கொண்டிருக்கும் குண்டலினியின் மஸ்தகத்தை (அதாவது மூலாதார சக்ர கமலத்தில் வருத்தாகாரமாகப் படுத்து உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் நிலையிலுள்ள ஒரு நாம ரூபத்தில் உள்ள “மஹாமாயா” என்ற ஸக்தி நாளமானது யோகியின் முயற்சியால் எழுந்து மேரு தண்டத்தைச் சுற்றிப் படர்ந்து மேல் நோக்கி ஏறி நெளிந்து நெளிந்து வந்து சிரஸ்ஸின் மத்தியில் பாம்பு போல் சுழன்று சுழன்று ஆடிக்கொண்டிருக்கையில், அதன் தலையை) அழுத்தி—அதன் வாயிலாக அவனுடைய மனஸ்ஸின் உணர்ச்சிகளின் ஓட்டத்தை நிறுத்தி—அமைதியாக இருக்கச் செய்து, அந்த வகையில் அவனுக்கு ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானமும் சாந்தியும் ஆனந்தமும் ஸித்திக்க அருளும் பெருவள்ளல். □

*கேன-சிரசா-அலிங்கயதே இதி காலிங்கா । யச்ச—க-வ்ஹரந்ரம்-அலிங்கதி இதி காலிங்கா ॥

□ஷ்யேத் குண்டலினி சூக்ஷ்மா மூலாதாரநிவாஸினிம் । தாமிஹேதேவதாரூபா சாஹ்நிவ லயாந்விதாம் ॥

கோடசோதாமனிபாஸா ச்வயம்பூலிங்கவேஹினிம் । தாமுத்யாப்ய மஹாடேவி ப்ராணமந்ரேண சாஹக: ॥

உதஹினகரோத்யோதா யாவஞ்ஞாஸ ட்டாஸன: । அஷோஷுபுஷாந்யதீ சமாஹிதமநாஸ்மிரம் ॥

தத்பாபடலவ்யாப்த் ஶரீரமபி சிந்தயேத் । —தந்த்ரஸாரம்.

729) காலாகுருவிபூஷாடயா—காலாகுருவிபூஷாடயா—

3 4 4

கருஞ்சந்தனப் பூச்சில் பெரிதும் மகிழ்பவள்.

730) காலாகுருவிபூதிதா—காலாகுருவிபூதிதா—

3 4 3

தனக்கு அர்ப்பணிக்கும் ஆராதன க்ரமங்களில் தன் அர்ச்சா மூர்த்திக்கு கஸ்தூரி, கோரோசனை, ஐவ்வாது, பச்சைக் கர்ப்பூரம், பனிநீர், போன்ற பலவகை வாஸனை த்ரவ்யங்கள் கலந்த கருஞ்சந்தனக் காப்பு அமைத்து அர்ப்பணித்துத் தன்னைப் பிரேமையுடன் வழிபடும் தன் பக்தனுக்கு அஷ்ட ஐசவரியங்களும் அளித்து அருளி மகிழும் ஔதார்ய மூர்த்தி.

731) காலாகுருஸுக்ந்தா—காலாகுருஸுக்ந்தா—

3 3 4

தனக்கு உகப்பான கருஞ் சந்தனக் குழம்பு எங்ஙனம் நாற்புறமும் பரிமளம் வீசுகிறதோ, அதுபோலவே தன்னை வழிபடும் பக்தனுடைய நற்குண நற்செய்கைகளைப் பற்றிய கீர்த்தி நாற்றிசைகளிலும் வீசிப் பரவி அவனுக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கச் செய்வதில் பெருங் களிப்புக் கொண்டவள்.

732) காலாகுருப்ரதார்ப்பணா—காலாகுருப்ரதார்ப்பணா—

3

தன் ஆராதன க்ரமங்களில் கருஞ்சந்தனம் கலந்த தீர்த்தத்தால் தனக்கு அர்க்யம், பாத்த்யம், அபிஷேகம் தர்ப்பணம் முதலிய உபசாரங்கள் கல்பித்து அர்ப்பணிக்கும் தன் பக்தனுக்கு மட்டிலா மகிழ்ச்சியும் ஜ்ஞானமும் சாந்தியும் அளித்தருளும் கருணாமூர்த்தி.

733) காவேரிநரசம்ப்ரிதா—காவேரிநரசம்ப்ரிதா—

புண்ய நதியாகிய காவேரியிலிருந்து எடுத்துக் கொண்டு வரப்பட்ட புனித தீர்த்தத்தில் பாம த்ருப்தி அடையும் ஆஸுதோஷி மூர்த்தி.

734) காவேரிநரசாசினி—காவேரிநரசாசினி—

காவேரி நதிக்கரையில் ஆங்காங்கே அமைந்துள்ள புண்ய ஸ்தலங்களில் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளி, க்ஷேத்திராடனமாக அங்கு அங்கு வந்து தன்னை வழிபடும் தன் பக்தர்களை ஆட்கொண்டு அருள்பவள்.

735) காலசக்ரப்ரமாகாரா—காலசக்ரப்ரமாகாரா—

4

இந்த ப்ரபஞ்சம் தோன்றியது முதல் நாடி, விநாடி, நிமிஷம், ஹோரா, அஹஸ், ராத்திரி, தினம், ஸப்தாஹம், பக்ஷம், மாஸம், ருது, அயனம், ஸம்வத்ஸரம், இப்படி-

யாக பலவகையான கால கட்டங்கள் நானு ப்ரகாரம் வரிசைப்படுத்தப்பட்ட க்ரமங்களை அதுஸரித்து, ஓயாத ஆவர்த்த சுழற்சியாக க்ரமேண சுழன்றுகொண்டே, உருண்டு உருண்டு இடையருது ஓடிக்கொண்டே போய்க்கொண்டிருக்கும் காலப் போக்கு, ஒரு சக்கரம் அதிவேகமாகச் சுழலும்போது அதன் உருட்டுப் போக்கு காண்பவர்களை மயக்குவது போல, இதே ப்ரபஞ்சத்தில் நிரந்தரமாகவும், சற்றும் தடைப்படாமலும், தொடர்ச்சியாகவும், சிறிதுகூட இடைவெளி இல்லாமலும் அடுத்து அடுத்து நடந்து சென்றுகொண்டே இருக்கும் பஞ்ச க்ருத்யச் செயல்பாட்டுத் தொடரால், தன்னை த்யானிக்கும் தன் பக்தனுடைய புத்தியை ப்ரமிக்க வைக்கும் பரபரப்பும், சற்றும் நினைத்துக்கூடப் பார்க்க முடியாத தன் செயல்களின் வேகத்தின் அதிசயமும், தன் ஸ்வரூப மாற்றங்களின் வியப்பான தோற்றங்களும் அத்யாச்சர்யமான விநோதங்களும், அவன் நிலை தடுமாறி மயக்கமடையும் வண்ணம் தோன்றி மாறியும், தோன்றி மறைந்தும், — இங்ஙனமாக பலப்பல விந்தையான திருப்பங்களாலும், மின்னல் வேகமான விந்தைக் காட்சிகளாலும், அவன் அறிவு மழுங்கி திகைத்துப் போகுமளவு பெரும் விசித்திரங்களே விரவி உருவான ஒரு ப்ரமையான அப்புத ஸ்வரூபிணி.

736) காலசக்ரநிவாஸினி— காலசக்ரநிவாஸினி —

மாயா ஜால வித்தை போன்ற இந்தப் பரந்த ப்ரபஞ்சத்தின் இயக்கச் செயல்பாட்டுச் சுழற்சியில் ஊடுருவிப் பாய்ந்து, தானே விரைந்து அதன் கதியில் கலந்து அதிலேயே தொடர்ந்து உறைந்து மகிழ்பவள்.

737) கானநாகானா—

பரப்ரஹ்மத்தின் ப்ரக்ருதியானது, தன் குணங்கள் ஆற்றல் கொள்வதன் வாயிலாக விக்ருதியாகி, அதன் மூலம் ப்ரபஞ்சத்தின் இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்து, அது அங்ஙனம் இயங்கிக் கொண்டிருக்குங்கால், உணர்ச்சிப் பெருக்கின் ஒட்டமே தன் உருவாகக் கொண்டு, அந்தப் பரபரப்பான சலனத்தில் தானே ஊடாடி மகிழ்பவள்.*

738) கானநாஸாரா—கானனாதாரா—

4

வேத புருஷனுக்கு எப்படி ஷடங்கங்களுள் வ்யாகரணமே ஸர்வ ப்ரதானமான அங்கமாகிய முகமாக இயங்குகிறதோ,** அங்ஙனமே பரப்ரஹ்மத்துக்கு, ஸர்வ ப்ரதானமான அங்கமாகிய முகமே போன்று ஸர்வ ஸக்திகரமாக இயங்கி அருள்கிறாள் ஆதிபராசக்தி முர்த்தியாகிய ஸ்ரீதக்ஷிணகாலிகை.

*க் ஶ்ஹா ||.....கஸ்ய ஆனந் யா ||.....அனியநேன ||.....முகே முகேன ஹி ப்ராணாடே: ஸிததி: ||

—வாசஸ்பத்யம் 1882.

கஸ்ய ஶ்ஹாண ஆனநம் || ஶ்ஹாணோ முகே || —மேதின்.

**முகம் வ்யாகரணம் ஸ்மரம் || —பாணினி முனிவரின் ஸிஷை—42.

739) காரு:—காரு:—

தன் பக்தனுக்கு நுண் கலைகளில் நுண்ணிய சீர்மையும் ஸுகீக்ஷம் ஜ்ஞான-
மும், அழகிய வேலைப்பாட்டுத் திறமையும், அபார ரஸன சக்தியும் அளித்தருள்பவன்.*

740) காருணிகாமயி—காருணிகாமயீ—

கருணையே உருவான குருமூர்த்தி.**

காம்பியவாசினி காஸ்டா காமபத்னி ச காமபூ: ।
காடம்பரிபானரதா ததா காடம்பரி கலா ॥ 937 ॥
காமவந்த்யா ச காமேஸி காமராஜப்ரபூஜிதா ।
காமராஜேஸ்வரி வித்யா காமா கௌதுகசுந்தரி ॥ 938 ॥
காம்பூஜஜா காஞ்சனதா காஸ்யகாஸ்வனகாரினி ।
காஸ்வனாட்ரிசமாக்காரா காஸ்வனாட்ரிபுரதானதா ॥ 939 ॥
காமா கீர்த்தி: காமகேஸி காரிகா கான்தராஸ்ரயா ।
காமபேதி ச காமார்த்தினாஸினி காமபூமிகா ॥ 940 ॥

காம்பியவாஸினி காஷ்டா காமபத்னி ச காமபூ: ।
2 4

காதம்பரிபானரதா ததா காதம்பரி கலா ॥ 137 ॥
3 3 2 3 3

காமவந்த்யா ச காமேஸி காமராஜப்ரபூஜிதா ।
3

காமராஜேஸ்வரி வித்யா காமா கௌதுகசுந்தரி ॥ 138 ॥
3 3

காம்பூஜஜா காஞ்சனதா காமஸ்யகாஞ்சனகாரினி ।
3 3

காஞ்சனாட்ரிஸமாகாரா காஞ்சனாட்ரிப்ரதானதா ॥ 139 ॥
3 3 3 3

காமா கீர்த்தி: காமகேஸி காரிகா கான்தராஸ்ரயா ।

காமபேதி ச காமார்த்தினாஸினி காமபூமிகா ॥ 140 ॥
4 3 4

*करोतीति कारु: - शिल्पी ॥ इकृब् करणे । उण् प्रत्ययान्तः ॥

**वाचार्या बं कारुणिकाश्च.....॥—மஹாபாரதம்-விராடபர்வம்-47வது அத்தியாயம்
कृणाज्ञानविनयाः प्रयासश्च क्षमा तथा । पञ्चकं शर्मशान्तिप्रदाचार्यलक्षणं स्मृतम् ॥

741) **काम्पित्यवासिनी—காம்பில்யவாஸினீ—**

இந்தர்ப்ரஸ்தத்திற்குக் கிழக்கே பாஞ்சால நாட்டில் கங்கா நதீ தீரத்தில் ஸர்மண்வதீ நதீ தீரம் வரையிலும் பரவியிருந்த காம்பில்ய நகரத்தில் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளி உலக மக்களை ஆட்கொண்டு அருள்பவள்.*

742) **काष्ठा—காஷ்டா—**

2

எந்த ஸந்தர்ப்பத்திலும் தன் பக்தன் பரமோத்க்ருஷ்டமான நிலையை அடைந்து ஸுகிக்க அருள்பவள்.**

743) **कामपत्नी—காமபத்னீ—**

விராட் புருஷனுடைய சக்தி—அதாவது ஆதி பராசக்தி—அதாவது, பரமேஸ்-வரனாகிய மஹாகாலரின் ஸக்தியின் வ்யக்த மூர்த்தி—அதாவது மஹாகாலீ—தக்ஷி-ணகாலிகா.

744) **कामभूः—காமபூ:—**

4

மாத்ருகைகளின் உத்பத்தி ஸ்தானம்.

745) **कादम्बरीपानरता—காதம்பரீபானரதா—**

3 3

த்ராக்ஷாரஸத்தைப் பருகுவதில் பெருமகிழ்ச்சி கொண்டவள்.

746) **कादम्बरी—காதம்பரீ—**

3 3

ஜ்ஞான ஸக்தி ஸ்வரூபினியாகிய ஸரஸ்வதீ தேவதா மூர்த்தி.+

747) **कला—கலா—**

ஓம் (ॐ) என்ற ஸூத்த ப்ரணவத்தின் ஐந்து அங்கங்களாகிய அ (अ) காரம், உ (उ) காரம், ம (म) காரம், நாதம், பிந்து என்பனவற்றில் அடங்கும் ஐம்பது கலைகளில்—முதல் அங்கமாகிய அ (अ) காரத்திலிருந்து ப்ரஹ்மாவினுடைய ஸக்தியுடன் தோன்றிய க (क), ச (च) வர்க்கங்களில் அடங்கும் பத்து மாத்ருகைகளாகிய பத்துக் கலைகள், இரண்டாம் அங்கமாகிய உ (उ) காரத்திலிருந்து விஷ்ணுவினுடைய ஸக்தியுடன் தோன்றிய ட (ट), த (त) வர்க்கங்களில் அடங்கும் பத்து மாத்ருகைகளாகிய

*माकन्दीमथ गङ्गायास्तीरे जनपदायुताम् । सोऽद्यवात्सीदीनमनाः काम्पित्यञ्च पुरोत्तमम् ॥

दक्षिणांश्चापि पाञ्चालान् यावच्छमन्वतीं नदीम् । द्रोणेन चैवं द्रुपदं परिभूयाथ पालितं ॥

—மஹாபாரதம்—ஆரண்யபர்வம்—18.

••काष्ठोत्कर्षे स्थितो दिशि ॥—அமரகோசம்—2416.

+कादम्बरी - सरस्वत्याम् ॥ —வாசஸ்பத்யம்-1882.

பத்துக் கலைகள், முன்றும் அங்கமாகிய ம (ம) காரத்திலிருந்து ருத்ரனுடைய ஸக்தியுடன் தோன்றிய ப (ப), ய (ய) வர்க்கங்களில் அடங்கும், ப-ப-வ-ம-ம-ய-ர-ல-வ-ல ஆகிய பத்துமாத்ருகைகளாகிய பத்துக் கலைகள், நான்காம் அங்கமாகிய பிந்துவி-லிருந்து ஈஸான தேவனுடைய ஸக்தியுடன் தோன்றிய வ-ச-ஹ-வ ஆகிய நான்கு மாத்ருகைகளாகிய நான்கு கலைகள், ஐந்தாம் அங்கமாகிய நாதத்திலிருந்து ஸதாஸிவ தேவனுடைய ஸக்தியுடன் தோன்றிய அ (அ) காராதி விஸர்க்காரந்தமான [:] பதினாறு ஸ்வர மாத்ருகைகளாகிய பதினாறு கலைகள்—ஆக மொத்தம் ஐம்பது கலைகளின் உருவில் ஆவிர்ப்பவித்து, வித்யேகபாஸகனின் வாக்கிலும், ஹ்ருதயத்திலும், புத்தியிலும் ஸாந்நித்தியமாக இருந்து கொண்டு அவனுடைய முயற்சிகள் யாவும் வெற்றி அடைந்து, அவன் ஸக்தியும், ப்ரஹ்மஜ்ஞானமும், ஸாந்நியும், ஆனந்தமும் அடைந்து ஜீவன் முக்தனாக நிரந்தர ஸுகம் பெற அநுக்ரஹிக்கும் பெருவள்ளல்.*

748) कामवन्धा—காமவந்த்யா—

3

மாத்ருகா மண்டலத்தில் அமர்ந்துள்ள ஐம்பத்தொரு மாத்ருகா ஸரஸ்வதீ ஸக்தி தேவதைகளிலும் ஸமஷ்டியாகவும் அவர்களில் ஒவ்வொரு தேவதையாக ப்ரத்யேகமாகவும் ஆவாஹனம் செய்து, முறைப்படி தனித்தனியாகவும் ஆராதிக்கப்படுவதில் பெரிதும் மகிழ்ச்சி கொண்டவள்.

749) कामेशी—காமேஸீ—

க (க) கார மாத்ருகையாகிய ஸிவதத்துவம், ஆ (அ) கார மாத்ருகையாகிய ஸக்திதத்துவம், ல (ல) கார மாத்ருகையாகிய க்ரியா தத்துவ ப்ரதிபாத்யமான ஸகலைஸ்வரயதத்துவம், ஈ (ஈ) கார மாத்ருகையாகிய நித்ய த்ருப்தி—ஸர்வ ஸௌக்கிய தத்துவம்—ஆகிய இவைகளின் கூட்டினால் ஏற்படும் காலீ (காலி) என்ற ஸப்தமே ஒரு மஹோக்ஷத ஸக்திமத்தான மந்த்ரமாக உருவாவதாலும், க (க) காரத்தினின்றே ஸகல மாத்ருகா மந்த்ராக்ஷரங்களும் உற்பத்தியாவதாலும், இது காரணம் பற்றியே மாத்ருகா மண்டலத்துக்கே—அதாவது மந்த்ர—ஸாஸ்த்ரத்துக்கே அதிஷ்டாத்ரீ தேவதையாகத் தானே ஆவதாலும், மந்த்ர - வித்யேகபாஸன பத்ததிக்கே ஸர்வபர அதிதேவதையாக இருந்துகொண்டு ஸர்வ மந்த்ரோபாஸகர்களையும் ஆட்கொண்டருளும் ஜகதீஸ்வரி. □

750) कामराजप्रजिता—காமராஜப்ரஜிதா—

மந்த்ரஸாஸ்த்ரத்தின் அதிநாயகனும், காலீ உபாஸகர்களாகிய யோகினியர்களின் தலைவனும் ஆன குபேரனாலும், பரமேஸ்வரனான மஹாகாலராலும் விதிமுறைப்படி ஆரதிக்கப்பட்ட பரதேவதை.

*तारस्य पञ्चभेदस्य पञ्चाशद्वर्णाः कलाः ।.....इति पञ्चाशदाख्याताः कलास्त्वं समृद्धिदाः ॥

—ஸாரதா திலகம்.

□ ककारे सर्वमुत्पन्नं कामे कैवल्यदायकम् । लकारे सकलैश्वर्यम् ईकारे सर्वसौख्यदम् ॥ —குப்ஜிகாதந்தரம்.

751) कामराजेश्वरी विद्या—कामराजेश्वरी विद्या—
3

பைரவீ தந்த்ரத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட ஜ்ஞான ஸக்தியின் வ்யக்த ஸ்வரூ-
பினியாகிய ஹம்ஸினியாக ஆவிர்ப்பவித்து உபாஸகனுக்கு மந்த்ரத்தின் மூல
தத்துவம் ஸ்பரிக்கச் செய்து அவனை ஜ்ஞான தேஜஸ் ஸ்வரூபியாகத் திகழச்
செய்யும் ஜ்ஞானும்பிகை.*

752) कामा—कामा—

மாத்ருகா மண்டலத்தைத் தோற்றுவித்து, அதனில் தானே ஊடுருவிப்
பாய்ந்து அதன் மூலமாக கோடிக்கணக்கான மந்த்ரங்களை உலகுக்கு உதவி அருளிய
மந்த்ர நாத ஸுத்தரீ-

753) कौतुकसुन्दरी—कौतुकसुन्दरी --
3

நாத ரூப ஸௌந்தர்ய மூர்த்தியாக, எப்பொதுமே பேரானந்தத்தில் முழுகித்
திளைத்து, தன்னை ஆஸ்ரயிக்கும் யாவரையும் ஆனந்த மூர்த்தியாகவே ஆக்கி மகிழும்
நித்ய கல்யாண மூர்த்தி.X

754) काम्बोजजा—काम्बोजजा—
3

புந்நாக வ்ருக்ஷத்தின் (புன்னை மரம்) புஷ்பத்தில் தானாகவே விரும்பி உறைந்து,
அந்தத் தெய்விகப் புஷ்பமே தன் வ்யக்த ஸ்வரூபமாக, அதனில் தன்னை ஆவாஹனம்
செய்து விதிமுறைப்படி ஆராதிக்கும் உபாஸகர்களை ஆட்கொண்டருளும் மந்த்ர-
புஷ்பவல்லீ தேவீ.+

755) काञ्चनदा—काञ्चनदा—
3

அனன்ய ஸரணாகதி பாவத்துடன் தன்னைச் சரணமடைந்து ப்ரேம பக்தி-
யுடன் விதிமுறைப்படி தன்னை ஆராதிக்கும் பக்தனுக்கு ஏராளமான பொன்னும்
பொருளும் வழங்கி மகிழ்விக்கும் பெருவள்ளல்.

756) कांस्यकाञ्चनकारिणी—काम्बोजकाञ्चनकारिणी—

*कामेश्वरी च रुद्राणां पूर्वसिंहासने स्थिता ॥—தந்த்ரஸாரம்.

देव्याश्चापि नरश्रेष्ठ पञ्चरूपाणि भैरव । शृणु वेताल गुह्यानि देवैरपि सदैव हि ॥ कामाख्या त्रिपुरा
चैव तथा कामेश्वरी शिवा । सारदाय महोत्साहा कामरूपगुणैर्युता—காலிகாபுராணம்-அத்தியாயம் 61

X कौतुक-हर्षे ॥ वासस्पत्यम् 2276.

+ पुन्नागपुष्पं मधुरं सुगन्धि शीतलं तथा । मन्त्रप्रसादनकरं पित्तनाशनमेव सत् ॥ —ராஜநிகண்டு.
काम्बोज—पुन्नागवृक्षे ॥ —மேதினீ.

அனன்ய ப்ரேம பக்திக்கு எப்பொழுதுமே வஸப்பட்டவளாக தன் பக்தன் மகிழ்ச்சிக்காக எதையும் செய்து கொடுப்பவளாதலால், அவன் வைத்திருக்கும் வெண்கலப் பொருளைக்கூட பொன்னாக்கி அருளும் பக்த வத்ஸல மூர்த்தி.

757) काञ्चनाद्रिसमाकारा—காஞ்சனாத்ரிஸமாகாரா—

3

பூமியில் கிடைக்கும் பொருள்களில் பொன் எப்படி மிக ஸ்ரேஷ்டமானதோ, அங்ஙனமே மனிதனின் வாக்கில் எழும் ஒலிகளில் மந்த்ரங்களின் ஒலியே மிக்க மதுரமானதும் மிக ஸ்ரேஷ்டமானதுமாம். எனவே ஸர்வ மந்த்ரங்களின் ஸமுஹமே மந்த்ர மஹாமேருவாம். அந்த மந்த்ர மஹாமேருவே மஹாகாலிகையின் அபர ரூபமாதலால் தேவி தக்ஷிண காலிகையானவள் கேவலம் மந்த்ர விக்ரஹ மஹாமேரு மூர்த்தியாம்.

758) काञ्चनाद्रिप्रदानदा—காஞ்சனாத்ரிப்ரதானதா—

3 3 3

தன் பக்தனை ஸர்வ மந்த்ர விக்ரஹ மஹாமேரு மூர்த்தியாக்கி அவனை ஸர்வ வித்யோபாஸகர்களுக்கும் பல பேருதவிகள் புரியவல்ல பரோபகார சிந்தாமணியாக ஆக்கி அருளும் மந்த்ரமூர்த்தி.

759) कामा—காமா—

மாத்ருகாக்ஷரங்கள் ந்யாஸம் பண்ணவேண்டிய கேஸாதி பாதாந்தமான அங்கங்-கள் விரவியுள்ள ஜீவ ஸரீரம், பஞ்ச பூதங்களின் மாற்றுருப் பொருள்களே நிறைந்து மிகப் பெரிதாகப் பரந்து விரிந்துள்ள இந்தப் பெரும் ப்ரபஞ்சம், ஆகிய இவ்வெல்லாப் பொருள்களிலும் பரவலாக அமர்ந்துள்ள பரம் பொருளின் எண்ணற்ற பொறிகள் ஆகிய எல்லாமே தன்னுடைய வ்யக்திகளாக அமைந்திருப்பதாலும்—இவை யாவும் மாத்ருகா ஸ்வரூபினியாகிய தன்னுடைய வ்யக்த மூர்த்திகளாக இயங்குவதாலும்—இங்ஙனமாக இந்த சராசரம் முழுமையையும் மாத்ருகா மண்டலத்தின் ஒலி ஓட்டத்-தின் மூலமாகவே நிர்வஹித்து அருளும் நாத ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபினி.

760) कीर्तिः—கீர்த்திः—

பஞ்ச பூதங்களாலான உடல் அழியும்; ஆனால் ஒருவன் செய்த நற்செயல்-களும் அவனுடைய குணநலன்களும் அழியா. அங்ஙனமாக, தன் பக்தன் நீடித்த நல்வாழ்வு வாழ்ந்து, அவனுடைய நற்செய்கைகளின் கீர்த்தி நாற்றிசையும் பரவி, அவன் என்றும் அழியாத புகழுடம்பு எய்தி, உலகத்தாரின் நன்மதிப்புக்கும் நன்றிக்-கும் பாரத்திரமாகச் செய்து மகிழும் ஆனந்தமூர்த்தி.

761) कामकेशी—कामकेशी—

எவ்வகைக் கட்டிலும் அடங்காமல் நாற்புறமும் வீசிப் பரவி ஸதா சுழன்று ஆடிக்கொண்டே இருக்கும் தேவியின் கூந்தலானது, ஸர்வ பந்த ரஹிதமான பரப்ரஹ்மமானது இந்தப் பிரபஞ்சத்திலுள்ள எந்தப் பொருளின் அசைவுக்கும் உட்படாமல், தானே எல்லாப் பொருள்களின் இயக்கத்துக்கும் மூலகாரணமாக இருந்துகொண்டு, அவற்றிற்கெல்லாம் அப்பாற்பட்ட நிலையில் இருந்துகொண்டு, அவற்றின் ஆதிகாரணமாக இருத்தலின் சின்னமாம். மற்றும், அவளது விரளமான கேசங்கள் அநிபத்தமானவையும் அஸம்போகமானவையுமான மாத்ருகைகளைக் குறிக்கும். தேவி தக்ஷிண காலிகையே மாத்ருகாமண்டலத்துக்கும் அதனை அடித்தளமாகக் கொண்ட மந்திர ஸாஸ்திரத்துக்கும் அதிஷ்டாத்ரீ தேவதை ஆதலால் ஸர்வ மந்திரோபாஸகர்களையும் ஆட்கொண்டு உய்வித்து அருளும் மந்திர மூர்த்தி.

762) कारिका—कारिका—

தானே க்ரியா ஸக்தி ஸ்வரூபினி ஆவதால், தர்ம விஹிதமான லௌகிக—வைதிக க்ரியா கலாபங்களைக் கடமை உணர்ச்சியுடன் செய்து முடித்து, வித்யோபாஸன க்ரமங்களை விதிமுறைப்படி நிர்வர்த்தனம் செய்து, தன்னிடம் சரணம் அடையும் தன் பக்தர்களை ஆட்கொண்டு அருளும் க்ருபாநிதி.*

763) कान्तराश्या—कान्तराश्या—

உபாஸகனுடைய தீவிரமான த்யான-ஜபத்தினூடே, அவனுடைய ப்ரேமையின் விஷயமாக, அதற்கு உரிய ஆஸ்பதமாக உள்ள அவனுடைய ப்ரஹ்மரந்திர ஸ்தானத்தில் பூரண ஸாந்நித்தியம் கொண்டு, அவனுக்கு சீக்கிரமே ஸமாதி—லயம் ஸித்திக்க அருளும் ஆனந்த மூர்த்தி.★

764) कामभेदी—कामभेदी—

4 3

முக்தி ஸாதனத்துக்குப் பேரிடைஞ்சலாக உள்ளவை காம க்ரோதாதி ஆறு உட்பகைவர். இவ்வாறனுள் மிக வலிது, மிகக் கொடிது காமம். இந்தக் காமம் தன் பக்தனைக் கெடுக்காதவண்ணம் அதனை வேறோடு களைந்து அவனுக்கு சீக்கிரமே மோக்ஷம் ஸித்திக்க அருளும் பரம கருணாமூர்த்தி.

765) कामातिनाशिनी—कामातिनाशिनी—

மந்திர ஜபத்தின் வீர்ய ஓட்டத்திற்குப் பெரிய தடையாக உள்ள காமத்தின் ஹிம்ஸையால் விளையும் துன்பங்களால் வருந்தும் தன் பக்தன்பால் இரக்கக்கொண்டு.

*कारिका - क्रियायाम् ॥ —वाचस्पत्यम्—1942. क्रियायोगस्य गतिस्त्वम् । तत्र कारिका क्रिया—कारिका कृत्यम् ॥ —ஸித்தாந்த கௌமுதீ.

★कस्य - शिरसः - अन्तरं कान्तरम् । कान्तरम् आश्रयः यस्यास्सा ॥

அவனுக்குக் காமம் உண்டாவதற்கு ஹேதுவாக உள்ள ஸந்தர்ப்பங்களை அறவே ஒழித்து அருளும் பெருவள்ளல்.

766) காமभूमिका—காமபூமிகா—

4

மந்த்ர ஸாஸ்த்ரத்திற்கு அடித்தளமான மாத்ருகா மண்டலமே தன் வ்யக்த ஸ்வரூபமாகக் கொண்டு ஆவிர்ப்பவித்து, யோகியின் ஸரீரத்தின் எல்லா அங்கங்-களிலும், குறிப்பாக அவனுடைய கண்டத்திலும் மனஸ்ஸிலும் புத்தியிலும் தன் வித்யுத் ஸக்தியை ப்ரஸரிக்கச்செய்து, அவனுடைய வித்யோபாஸன முயற்சிகளை வீர்யவத்தாக இயங்கச் செய்து, அவனுக்கு ஸக்தியும் ஜ்ஞானமும் ஸாந்தியும் ஆனந்தமும் அநுகரஹித்து அருளும் பராஸக்தி மூர்த்தி.

कालनिर्णाशिनी काव्यवनिता कामरूपिणी ।

कायस्था कामसन्दीप्तिः काव्यदा कालसुन्दरी ॥ १४१ ॥

कामेशी कारणवरा कामेशीपूजनोद्यता ।

काञ्चीनूपुरभूषाढ्या कुङ्कुमाभरणान्विता ॥ १४२ ॥

कालचक्रा कालगतिः कालचक्रमनोभवा ।

कुन्दमध्या कुन्दपुष्पा कुन्दपुष्पप्रिया कुजा ॥ १४३ ॥

कुजमाता कुजाराध्या कुठारवरधारिणी ।

कुञ्जरस्था कुशरता कुशेशयविलोचना ॥ १४४ ॥

காலநிர்ணாஸினி காவ்யவனிதா காமரூபினி ।

காயஸ்தா காமஸந்தீப்தி : காவ்யதா காலஸுந்தரி ॥ 141 ॥

காமேஸீ காரணவரா காமேஸீபூஜனோத்யதா ।

காஞ்சீநூபுரபூஷாட்யா குங்குமாபரணாந்விதா ॥ 142 ॥

காலசக்ரா காலகதி: காலசக்ரமனோபவா ।

குந்தமத்யா குந்தபுஷ்பா குந்தபுஷ்பப்ரியா குஜா ॥ 143 ॥

குஜமாதா குஜாராத்யா குடாரவரதாரினி ।

குஞ்ஜரஸ்தா குஸரதா குஸேஸயவிலோசனா ॥ 144 ॥

767) कालनिर्णाशिनी—காலநிர்ணாஸினி—

வித்யோபாஸனமும் ஆராதன க்ரமங்களும் விதிமுறைப்படி ஸாங்கோபாங்க-
மாக நிர்வர்த்தனம் செய்து தனக்கு அர்ப்பணித்து அனன்யமாகத் தன்னிடம்
ஸரணம் அடைந்த தன் பக்தனுக்கு கால கதியால் விளையும் பிறப்பு, இறப்பு, மூப்பு,
முதலான பரிணாமங்கள் எதுவும் நேரிடாவண்ணம் அவை எல்லாவற்றையும் அறவே
ஒழித்து, அவன் சீக்கிரமே முக்தி பெற அநுக்ரஹிக்கும் ஓளதார்ய மூர்த்தி.

768) काव्यनिता—காவ்யவனிதா—

மனிதர்களினுடைய மனதைக் கவரக்கூடிய மிக்க மதுரமான காவ்யங்களில்
பெரிதும் மகிழ்ச்சி கொண்ட நய-அலங்கார கவிஞர்களுக்கும், ஸஹ்ருதய ரஸிகர்-
களுக்கும் தலைவி.

769) कामरूपिणी—காமரூபினி—

வேறு எவர்க்கும் இல்லாத ஆஸ்சர்யமான ஸௌந்தர்யம் கெண்டை பேரழகி;
மற்றும் தன் பக்தர்களை எந்த இக்கட்டான ஸந்தர்ப்பங்களிலும் சென்று காப்பாற்று-
வதற்குத் தேவைப்பட்ட எந்த மாற்று ரூபமும் எடுத்துக் கொண்டு உடனடியாக
அவர்களை ரக்ஷித்தருள்பவள்.

770) कायस्था—காயஸ்தா—

2

எல்லா ஜீவர்களுடைய ஸரீரங்களிலும் மனஸ்ஸின் கட்டுப்பாட்டுக்கு அடங்கி
இயங்கும் இந்த்ரியங்களுக்கு அதீனமாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் தேஹத்தில்
இதற்கெல்லாம் எஜமானியாக வீற்றிருந்து நடத்திச் செலுத்தும் அதிஷ்டாதி-
(தேஹினி தேஹி)யான பரமாத்மஸ்வரூபினி.*

771) कामसन्दीप्ति:—காமஸந்தீப்தி:—

3

மாத்ருகா மண்டலத்தில் அமர்ந்துள்ள மாத்ருகைகளின் கூட்டமைப்பினால்
உருவாகும் மந்த்ரங்களை உபாஸிக்கும் தன் பக்தர்களின் புத்தியைத் தீட்டித் தூண்டி,
அவர்களுடைய மந்த்ர ஜப க்ரமம் வீர்யமடையச் செய்து, சீக்கிரமே அவர்கள் உபா-
ஸிக்கும் மந்த்ரங்கள் ஸித்தித்துப் பலன் அளிக்க அருளும் கருணாமூர்த்தி.

772) काव्यदा—காவ்யதா—

3

அஸாதாரணமான, அத்யாஸ்சர்யமான கவன ஸக்தியைத் தன் பக்தர்களுக்கு
வழங்கி மகிழும் பெருவள்ளல்.

*कायस्थ - परमात्मनि ॥ —மேதினீ. देव्याः दक्षिणकालिकायाः सर्वजीवशरीराणाम् अधिष्ठात्री-
त्वं स्वस्याः सन्निधानमात्रेण तत्तत्पदार्थानां तत्तत्कर्मसु नियन्त्रीत्वरूपम् ॥ अयं विषयः बृहदारण्यकोपनिषद-
न्तर्गते अन्तर्यामिब्राह्मणे विस्तरतस्स्पष्टञ्च विवृतम् ॥

773) காலசுந்நரி—காலஸுந்தரீ—

3

ஆதிநாதரும் சர்யானந்தநாதரும் ஆன ஸ்ரீ மஹாகாலருக்கு ஸ்தா இன்பம் அளிக்கும் [தான் கந்தரீயாகவும் அவர் போக்தாவாகவும் ஆன நிலையில்—அதாவது ஸக்தி - ஸ்வ தத்துவ ப்ரதிபாதகமான ஸ்திதியில்—அவருக்கு என்றும் தணியாத ஆனந்தத்தை மழையெனப் பொழியும்] அவருடைய ப்ராண நாயகி.

774) காமேசி—காமேஸ்—

தானே மாத்ருகா மண்டலத்தில் அமர்ந்துள்ள எல்லா மாத்ருகா ஸக்திகளின் ஸ்வரூபிணி ஆவதாலும், அது காரணம் பற்றி அவர்களின் இயக்கத்தைக் கொண்டு-செலுத்துபவள் தானே ஆவதாலும், ஸர்வ மந்த்ரங்களுக்கும் வீர்யமான கதி உண்டாக்கி, வித்யோபாஸகர்களுக்கு அவைகள் ஸக்திமத்தாக நற்பலன்கள் அளிக்கச்-செய்பவள்—அதாவது ஸர்வ மந்த்ர நாயகி ஆவதாலும், மேலும் ஸர்வ மாத்ருகை-களையும் தன் வ்யக்த ஸரீரத்தின் அங்கங்களில் தரித்துக்கொண்டு, அவற்றில் தன் வித்யுத் ஸக்தியை ப்ரஸரிக்கச்செய்து, தன் நடன அசைவுகள் மூலமே அவற்றை க்ரமேண எல்லா ப்ரயோகங்களிலும் இயக்கி, அவற்றிற்குப் பூரண ஸக்தி அளித்து அருளும் ஐகதீஸ்வரீ.*

775) காரணவரா—காரணவரா—

தானே க்ரியா ஸக்தி ஸ்வரூபம் ஆவதால், ஸர்வ ஜந்துக்களையும் அவற்றிற்குத் தேவையானவையும் அவசியமானவையுமான ஸகல க்ரியா கலாபங்களையும் செவ்வனே செய்து முடிக்கத் தேவையான உத்ஸாஹமும் வீர்யமும் அளித்தருளும் காருண்ய மூர்த்தி.★

776) காமேசிபூஜனோத்தா—காமேஸீபூஜனோத்தா—

3

மாத்ருகா மண்டலத்திற்கு அதிஷ்டாத்ரீ தேவதையாக—அதாவது மாத்ருகா ஸரஸ்வதீ தேவியாக - அதாவது ஸர்வ மந்த்ர வ்யக்த ஸ்வரூப தேவதையாக-தன்னை ஆவாஹனம் செய்து, விதிமுறைப்படி ஆராதனம் செய்து அனன்யமாகத் தன்னைச் சரணம் அடையும் தன் பக்தர்களை ஆட்கொண்டு, அவர்களுக்கு சீக்கிரமே மந்த்ர ஸித்தியும், யோகஸித்தியும், முக்தியும் அளித்தருளும் மந்த்ர மூர்த்தி.

777) காஞ்சிநூபுரஸ்வாடயா—காஞ்சீநூபுரஸ்வாடயா—

4

4

*ईष्टे इति ईशी । ईश ऐश्वर्ये ॥ ईशस्य—महाकालस्य —पत्नी । डीप् ॥

★कारयति - क्रियानिबन्तनाय प्रवर्त्तयति - इति कारणम् । कारणे—सर्वक्रियानिष्पादने—वरा ॥

பழவினைப் பயனுடனேயே ஐந்துக்கள் பிறப்பதாலும், வினைப்பயனுடனேயே அவைகள் இறப்பதாலும், தேஹம் அழிந்த பிறகு தம் ஊழின் தொடர்ச்சியுடனேயே புனர்ஜன்மம் அடைவதாலும், இங்ஙனமாக கர்ம பலத் தொடர்ச்சியே ஜன்மங்களுக்குக் காரணமாவதாலும், காரியங்களைச் செய்யும் அங்கமாகிய கர்மங்களைக் கோத்த மேகலையைத் தன் இடுப்பில் தரிப்பதன் மூலம், கர்ம பலத் தொடர்ச்சி இனி தன் பக்தனுக்குக் கிடையாது என்ற ஸஞ்சனையின் சின்னமாக அத்தகைய மேகலையைத் தான் தரித்தும், ஸஞ்சாரம் செய்யும் அங்கமாகிய பாதத்தில் ஸர்ப்பங்களைத் தரிப்பதன் மூலம் குண்டலினீ யோகாப்பியாஸத்தால் தன் பக்தன் இனி ஸம்ஸாரச் சுழலில் சிக்குண்டு அலைந்து திரிந்து உழல்வது அற்றுப் போய்விட்டது என்றும், யோகிகள் கர்ம பல த்யாகத்தின் மூலம் முக்தி ஸாதனம் மிக்க எளிதாக அடைவதைத் தெரிவித்து, தன் பக்தன் அதன் தெளிவால் சீக்கிரமே முக்தியடைய அருளும் ஜ்ஞானம்பிகை.*

778) குட்குமாபரணாந்விதா—குங்குமாபரணந்விதா—

4

ஸ்வர்னாதி லோஹங்களாலும் முக்தா-ப்ரவாள-வஜ்ர-வைடூர்யாதி ரத்னங்களாலும் அமைக்கப்பட்ட பூஷண வகைகளில் சற்றும் விருப்பமின்றி கேவலம் கரவீராதி புஷ்பங்களாலும் சிறந்த ஹரித்ரா குங்குமத்தாலும் ஆன அலங்கார வகைகளே தனக்கு உகப்பாக ஏற்று மகிழ்பவன்.

779) காலசுக்ரா—காலசுக்ரா—

ஆதியும் அந்தமும் இல்லாமல், காலத்தின் பல கட்டங்களின் பாகுபாடுகள், சக்ரம் சுழலுவது போல் திரும்பித் திரும்பி முடிவில்லாமல் ஸதா சுழன்றுகொண்டே இருக்கும் காலகதி நிலைக்குக் காரணமான கால தேவி.

780) காலகதி:—காலகதி:—

3

எந்தக் காலத்திலும், எந்த நிலையிலும், யாவர்க்கும் கடைசியாகப் புகலிடம் காலியைத் தவிர வேறு எவரும் இல்லை. ஸ்ரீமஹாகாலரே தேவி ஸ்ரீதக்ஷிண காலிகையே தனக்கு ஸரணம் என்று தான் எவ்வித பொறுப்பும் இல்லாமல், அவளே இயங்கி இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் பஞ்ச க்ருத்யம் செய்து நிர்வஹிப்பதையும், அந்தப் பெரு மகிழ்ச்சியில் தொடர்ந்து நடனம் செய்துகொண்டே ஸுகிப்பதையும், கண்டு எல்லையில்லாத ஆனந்தத்தில் முழுகி ஸாந்தமாக இருக்கிறார்.

*कर्मणा जायते जन्तुः कर्मणैव विलीयते । देहे विनष्टे तत्कर्म पुनर्देहे प्रलभ्यते ॥

—மஹா நிர்வாண தந்த்ரம்.

तस्यां कर्माणि जीवानां जीवाः कालाश्च सञ्चरे । अभेदेनाविलीनास्सुसुप्तौ व्यवहारवत् ॥...॥
साहं सर्वजगत्सृष्ट्वा तदन्तः प्रविशाम्यहम् । मायाकर्मादिसहिता गिरे प्राणपुरस्सरा ॥

—தேவிகீதை.

781) காலசக்ரமனோபவா—காலசக்ரமனோபவா—

4

பல கால கட்டங்களை அரங்களாகக் கொண்டு, ஓய்ச்சல் இல்லாமல் சூழன்று-
கொண்டே இருக்கும் கால சக்ரமே தன் வ்யக்த ஸரீரமாகக் கொண்ட ப்ரீமஹா-
காலரின் மனத்தில்—அதாவது ஹ்ருதய ஸ்தானத்தில்—எப்பொழுதுமே நிரந்தர-
மாகத் தன் ஆஸ்தானம் கொண்ட கால ஸக்தி மூர்த்தி.*

782) குந்தமத்யா—குந்தமத்யா—

3 4

மல்லிகைப் புஷ்பத்தின் கர்ணிகையில் உறைந்து மகிழ்பவள்.

783) குந்தபுஷா—குந்தபுஷா—

3

மல்லிகை மலரே தன் வ்யக்த தேஹமாகக் கொண்டு, அம்மலரால் தன்னை
அர்ச்சிக்கும் தன் பக்தனை ஆட்கொண்டு அருள்பவள்.

784) குந்தபுஷ்பரியா—குந்தபுஷ்பரியா—

3

மல்லிகைப் புஷ்பத்தில் அளவு கடந்த ப்ரியம் உள்ளவள்.

785) குஜா—குஜா—

யோகியின் மூலாதார ஸ்தானத்திலிருந்து எழும்பி, ஸுஷும்னா நாடி வழியாக
அந்த உபாஸகனை மேல் நோக்கி ஸ்வாதிஷ்டானம், மணிபூரகம் முதலிய ஆதார சக்ர
தளங்களினூடே அழைத்துக் கொண்டு, பெற்ற தாய் போலும், உற்ற தோழி
போலும், ஆறுதலும், ஊக்கமும், உத்ஸாஹமும், அன்பையும் அவன்மீது வர்ஷித்து,
அங்ஙனமாக ஸஹஸ்ராரம் வரை கடந்து ப்ரஹ்மரந்த்ரம் சென்றடைந்து, அங்கு
சந்த்ரனின் அம்ருத தாரையின் சேர்க்கையால் ஆனந்த அநுபவத் தொடர்ச்சி
பெற்று, அங்கு குரு ஸ்வரூபத்தில் உள்ள இஷ்ட தேவதையின் ஸாந்நித்தியமும்
கடாக்கூழும் கிடைக்கப் பெற்று, ப்ரஹ்மானந்தத்தில் திளைத்து ஸமாதி நிலை எய்தப்-
பெற்று, நித்ய ஸுகம் அடையச் செய்து அருளும் “பரநாரி” என்று சிறப்பித்துக்
கூறப்படும் குண்டலினீ ஸக்தியாகிய பராஸக்தி மூர்த்தி.

786) குஜமாता—குஜமாதா—

யோகாப்பியாஸத்தில் ஆழ்ந்து மெய் மறந்து தன்மயத்துவ நிலையில்
ஊன்றியிருக்கும் உபாஸகனை, பெற்ற தாய்மை பாவத்திலேயே ஆதரித்து, இஷ்ட-
தேவதா விக்ரஹவானாகவே ஆக்கி ஆட்கொண்டு அருளும் ஜகன்மாதா.

787) குஜாராயா—குஜாராத்யா—
4

தன்னைக் குண்டலினி ஸக்தியாகவே உணர்ந்து தன்னை அந்த ரூபத்திலேயே உபாஸித்து மானஸிகமாக ஆராதிக்கும் பக்தனை ஆட்கொண்டு அருள்பவன்.

788) குதாரவரதாரிணி—குடாரவரதாரிணி—
2 4

தன் பக்தன் ஸம்ஸாரமாகிய கஹனமான காட்டில் சிக்குண்டு அவதிப்படுவதைப் பார்த்து அவனை விடுவித்தருளத் திருவுள்ளம் கொண்டு, குருவின் உபதேசம் என்ற பெரும் கோடரியால், அவனை மயக்கி வரும் மாயாவ்ருக்ஷத்தை அடியோடு வெட்டிக் களைந்து அவனுக்கு மோக்ஷம் ஸித்திக்க அருளும் பரம கருணைமூர்த்தி.*

789) குஜரஸ்யா—குஞ்ஜரஸ்தா—
2

உபாஸகனின் ஹ்ருதயத்திலும் ப்ரஹ்மரந்தர ஸ்தானத்திலும் ஸ்திரமாக நின்று அவனுடைய புத்தியின் தார்ட்யத்தையும், யோகத்தின் வலிமையையும் காத்துக் கொடுக்கும் யோக குஞ்ஜரீ மூர்த்தி.**

790) குசரதா—குசாரதா—

(1) ஸமுத்ர நதி ஸரோவர தடாகாதி ஜலாஸ்யங்களில் நிரம்பியுள்ள ஜலத்திலும், அம்ருத ப்ராயமான ஸூத்த ஜலத்தை மழையாக வர்ஷிக்கும் மேக ஜாலங்களில் பூர்ணமாக இருக்கும் பாஷ்பமயமான ஜலத்திலும் உகப்பாக விரும்பி உறைபவன் ஆனதால், தன்னை பூர்ண கும்பத்தில் நிரப்பின ஜலத்திலோ அல்லது ப்ரத்யக்ஷமாக மேற்கூறிய ஜல ஸமுஹங்களிலோ ஆவாஹனம் செய்து விதிமுறைப்படி ஆராதிக்கும் தன் பக்தனை ஆட்கொண்டு அருள்பவன்.

(2) மேலும், குசா (குச) என்ற சொல் அருஹம் புல்லைக் குறிக்கும். காலிகை அருஹம் புல்லில் விரும்பி உறைவதால், அருஹம் புல்லைத் தன் மூல மந்த்ரத்துடன் அக்னியில் ஆஹுதி செய்யும் பக்தனை ஆட்கொண்டருள்பவன்.□

*குதி ப்ரதீக்ஷாதே । அரந் ப்ரத்யயாந்த: ॥ த் த்வா கதாஹ் ஶரண ஶரண்ய் சமூத்யஸ்சாரதரோ: குதாரம் ॥

—பாகவதம்-III-25-112.

**अत्र योगिनो बृद्धो ध्यानधारणायां देव्या दाढ्यस्थिते: श्रेष्ठत्वं गम्यते ॥

□कुश-जले ॥—மேதினி.

.....स्यात्कुशमप्सु च ॥ —அமரகோசம்-2767.

अमृत-जले । देवे । ब्रह्मणि । दूर्वाशाम् ॥ —வாசஸ்பத்யம்-323, 324.

व-बाह्णी । बह्णः । वारि । सागरः ॥ —வர்ணாபிதானம்.

791) कुशेशयविलोचना—कुशेशयविलोचना—

தன் பக்தன் யோகாப்பியாஸத்தினூடே மூலாதாரம் முதலிய கமலங்களில் முழுமையான மனோலயத்துடன் சிறிது சிறிதாக மேலும் மேலும் ஏறிக்கொண்டே சென்று ஸஹஸ்ர தள கமலத்தின் மத்தியில் ப்ரஹ்மரந்த்ர கமலத்தின் கர்ணிகையில் ஸ்திரமாக அமர்ந்து, அசஞ்சலமாக, குரு ஸ்வரூபினியாகிய இஷ்டதேவதையின் கடாஷாம்பருத பானத்தில் திளைத்து தேவதா தாதாதம்ய பீபூஷத்தில் மூழ்கி, குரு-பாதுகையில் இரண்டறக் கலந்து ஸாக்ஷாத் காலீமயமாகும் நிலையை அடைய கண்-காணித்து அருளும் குண்டலினீ ஸக்தியாகிய பராஸக்தி மூர்த்தி.*

कुनटी कुररी कुधा कुरङ्गी कुटजाश्रया ।

कुम्भीनसविभूषा च कुम्भीनसवधोद्यता ॥ १४५ ॥

कुम्भकर्णमनोल्लासा कुलचूडामणिः कुला ।

कुलालगृहकन्या च कुलचूडामणिप्रिया ॥ १४६ ॥

कुलपूज्या कुलाराध्या कुलपूजापरायणा ।

कुण्डपुष्पप्रसन्नास्या कुण्डगोलोद्भवात्मिका ॥ १४७ ॥

குநட குரீ குத்ரா குரங்கீ குடஜாஸ்ரயா ।

கும்பீனஸவிபூஷா ச கும்பீனஸவதோத்யதா ॥ 145 ॥

கும்பகர்ணமனோல்லாஸா குலதூடாமணி: குலா ।

குலாலக்ருஹகன்யா ச குலதூடாமணிப்ரியா ॥ 146 ॥

குலபூஜ்யா குலாராத்யா குலபூஜாபராயணா ।

குண்டபுஷ்பப்ரஸன்னாஸ்யா குண்டகோலோத்பவாத்மிகா ॥ 147 ॥

792) कुनटी—कुण्ड—

தன் பக்தனுடைய குற்றங்களையும் பாபங்களையும் அழித்துக் களைந்து அவனை ஆட்கொண்டருள்பவள்.**

*सहस्रपत्रं कमलं शतपत्रं कुशेशयम् ॥ — अमरकोशम्-546.

**कुत्सितानि कर्माणि पापानि । कुत्सितानि - स्वभक्तानां पापकर्माणि - नष्टि-हिनस्ति ॥ णट हिंसायाम् ॥

793) कुररी—कुरा—

தன் பக்தனுக்கு மதுரமான கண்ட நாதத்தை—அதாவது கந்தர்வனைப் போல் கானம் செய்யும் ஸக்தியை—வழங்கி அருளும் க்ருபாநிதி.*

794) कुधा—कुत्रा—

4

தன்னை உபாஸிக்கும் பக்தன் தன்னை சக்ர-மேருவில் ஆவாஹனம் செய்து விதி முறைப்படி ஆராதிக்குங்கால், அந்த மஹாமேரு பர்வதத்தைத் தாங்கும் கூர்ம பீட ஸக்தி தேவதைகளாக ஆவிர்ப்பவித்து அவன் செய்யும் பீடபூஜையை ஏற்று அவனை ஆட்கொண்டருளும் ஜகன்மாதா.**

795) कुरङ्गी—कुराङ्गी—

3

தன் பக்தன் இந்த்ரியங்களின் ஓட்டங்களுக்கு இரையாவதைப் பார்த்து இரங்கி அவன் அவ்வண்ணம் அவற்றின் மூலம் அழிவதைத் தவிர்க்க, ஒரு மான் ஓடுவது போல் ஓடோடியும் வந்து அவனைத் தடுத்தாட்கொள்ளும் கருணாமூர்த்தி.□

796) कुटजाश्रया—कुटजाश्रया—

மிகச் சிறந்த ஸாக்தோபாஸகரும், “ஸக்தி ஸூத்ரங்கள்” என்ற ஸக்தி வழி-பாட்டு நூலை இயற்றி அருளியுள்ளவரும், தேவீ பக்த சிகாமணியும் மஹோந்த ப்ரஹ்மர்ஷியும், மிக ப்ரதானமான வேத த்ரஷ்டாவும் ஆன அகஸ்திய மஹாமுனி-வரால் விதிமுறைப்படி ஸாங்கோபாங்கமாக ஆரதிக்கப்படுபவள்.★

797) कुम्भीनसविभूषा—कुम्भीनसविभूषा—

4

4

குண்டலினி ஸக்தியின் சின்னமான ஸர்ப்பங்களை உடலைச் சுற்றி யஜ்ஞோப-வீதமாகவும், கழுத்திலும், கரங்களிலும், கால்களிலும், பூஷணங்களாகவும் தரித்து மகிழ்பவள்.

798) कुम्भीनसवधोद्यता—कुम्भीनसवधोद्यता—

4

4

3

தன் பக்தனைக் கெடுக்கும் இந்த்ரியங்களாகிய கொடிய விஷ ஸர்ப்பங்களை அழித்து அருளும் க்ருபாநிதி.

*स गन्धर्वश्रेणीपतिरपि कवित्वामृतनदी..... ॥ कुरं - शब्दं [मधुरगानशक्ति] — राति इति कुररी ॥

**कु-पृथिवी—धारयति इति कुधा ॥ कुध-महीध्रे पर्वते ॥ —ஹலாயுதம்.

□कौ रङ्गति इति कुरङ्गी ॥ कुरङ्गमातङ्गपतङ्गभृङ्गमीना इताः पञ्चभिरेव पञ्च । एकः प्रमादी स कथं न हन्यते यस्सेवते पञ्चभिरेव पञ्च ॥ —பாகவதம்—ஸ்ரீதரர் வ்யாக்யானம்.

★कुटजः—अगस्त्यमुनौ ॥ —வாசஸ்பத்யம்-2096.

799) कुम्भकर्णमनोलासा—கும்பகர்ணமனோல்லாஸா—

4

யோகாப்பியாஸ விதி முறைப்படி ப்ராணாயாமம் செய்யுங்கால் தன் மூல மந்த்ரத்தை ப்ரேம த்யானத்துடன் ஜபிக்கும் தன் பக்தனின் மனதில் உல்லாஸமாக விளையாடி மகிழ்பவன்.*

800) कुलचूडामणिः—குலசூடாமணி:—

3

பரூ, வீரம், குலம் என்று முப்பெரும் பிரிவுகளாக வகுக்கப்பட்டிருக்கும் ஸாக்த ஸாதகர்களில், ப்ரவா उत्तरोत्तरम्—என்ற நியதிப்படி, பரூ பாவத்தில் உள்ள மந்த விவேக ஸாதகர்களான பரூக்களைக் காட்டிலும் வீரம் பலீயஸ்; வீரத்தைக் காட்டிலும் குலஸாதகர்கள் ஸ்ரேஷ்டர்கள்—என்ற ரீதியில், குல ஸாதகர்களுக்கு “சூடாமணி” என்ற ஸ்ரேஷ்டமான ஸிரஸ் ஆபரணம் போல அவர்கள் குழாம் “தங்கள் ஸ்ரோமணி” என்ற முறையில் உத்ஸவம் முதலியன கொண்டாடி வழிபடப்படும் தேவதாரதனம்.

801) कुला—குலா—

(I) தன் பக்தர்களின் குழாமாகிய யோகினி மண்டலத்தில் தானும் ஓர் அங்கத்தினளாகப் பழகிக்கொண்டு, அவர்கள் செய்யும் ஆராதன க்ரமங்களை, ஒரு தாயார் தன் செல்வக் குழந்தைகள் தனக்குச் செய்யும் ஸூக்ருஷைகளை ஏற்பது போல், வெகு ஸௌலப்பியமாக ஏற்று, அவர்களோடு ஸரிஸமனாக தானும் ஒரு யோகினி போலவே நடந்துகொண்டு, அவர்களுடைய பரஸ்பர ஸந்தர்ப்பணைகளில் தானும் ஸர்வ ஸ்வாதீனமாகப் பங்கேற்று அவர்களுக்கு அளவிலா ஆனந்தம் அளிக்கும் அபார ஸௌலப்ய ஸக்ய மூர்த்தி.

(II) மேலும், (1) ஸதாசாரம், (2) விநயம், (3) ஆழ்ந்த உயர் கல்வி, (4) உபாஸன க்ரமத்தில் நிலைத்த, ஒரே சீரான போக்கு, (5) இஷ்ட தேவதை குடி கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் பல ஸ்தலங்களுக்குச் சென்று சேஷத்திராடனம் செய்தல், (6) த்ருட பக்தி, (7) கல்லொழுக்கம், (8) தபஸ், (9) கொடை ஆகிய ஒன்பது சிறப்பிலக்கணங்கள் கொண்ட குல ஸாதகர்களை ஆதரித்து ஆட்கொண்டு அருள்பவன்.**

*कुम्भः-कुम्-भूमिम्-पृथिवीतत्त्वम्-मूलाधारतत्त्वम्-उम्भति-इति ॥ उम्भपूरणे । अच् ॥ उपलक्षणेन मूलाधारसर्वस्वम् ॥ प्राणायामाङ्गे श्वासनिरोधने आकाश-शब्द-दिक्-प्रतिपादिते नादधम्मं ॥

कर्णः—कीर्यते शब्दः-वायुना-अत्र-इति ॥ कृ-नन् ॥ श्रोत्राकाशः ॥ श्रोत्रश्च कर्णश्चकुल्यवच्छिन्नभोरूपम् ॥

**आचारो विनयो विद्या प्रतिष्ठा तीर्थदर्शनम् । निष्ठा वृत्तिस्तपो दानं नवधा कुललक्षणम् ॥

அபியுக்தர்கள்—வாசஸ்பத்யம்-2127

III மேலும், (1) ஜீவன், (2) ப்ரக்ருதி, (3) திக்கு, (4) காலம், (5) ப்ருதிவி, (6) அப்பு, (7) தேஜஸ், (8) வாயு, (9) ஆகாசம் ஆகிய ஒன்பது தத்துவங்களின் கூட்டு "குலம்" எனப்படும்:—அதாவது, "இந்த ஒன்பது தத்துவங்களின் இயக்கமே பராசக்தியின் இயக்கத்தின் நிதர்ஸன ஸ்வரூபமாம்" என்பது ஸாக்தர்களின் ஸித்தாந்தமாம். அங்ஙனமாக, இந்த ஒன்பது தத்துவங்கள் ஸக்திமயமாக இயங்கி, அவற்றின் பரிணாமமாக உள்ள ஜீவ ஸமுஹத்தைச் சேர்ந்த தன் அன்பான பக்தர்களை ஆட்கொண்டு அருளும் ஜகன்மாதா.*

802) குலாலக்ருஹகன்யா—குலாலக்ருஹகன்யா—

ஸ்ரேஷ்டமாக ஒரு குலத்தை அதுக்ரஹிக்க, அந்த வம்சத்தில் உத்தம லக்ஷணங்கள் உள்ள ஒரு பெண்ணை அவதரித்து அந்தக் குலத்தையே அலங்கரித்து அருளும் அபார கருணாமூர்த்தி.

உதாரணம்—காத்யாயனீ.**

803) குலசூடாமணிபிரியா—குலசூடாமணிபிரியா—

ஓர் உத்தம குலத்தில் பிறந்து உத்தமனாக வாழ்ந்து தன்னை ப்ரேமையுடன் உபாஸிக்கும் ஒரு குல ஸ்ரேஷ்டனான தன் பக்தனை ஆட்கொண்டு அருளும் ஆனந்த மூர்த்தி.

804) குலபூஜ்யா—குலபூஜ்யா—

குலாசாரப்படி ஒழுகி வாழும் உத்தம ஸாதகர்களால், திக்கு, காலம், தேசம் என்று எதையும் பொருட்டாகப் பாராமல், எப்பொழுதுமே, எவ்விடத்திலுமே, எந்த நிலையிலுமே தேவீ ஆராதனங்கள், முல மந்த்ர ஜபம், யோகினி ஸந்தர்ப்பணை, குரு ஸூக்ருஷை முதலிய வித்யோபாஸக லக்ஷண கார்யங்களைப் ப்ரேமையுடன் செய்து கொண்டே, ப்ரபஞ்சம் முழுமையையும் இஷ்டதேவதா மயமாகவே பார்த்து மெய் மறந்து ஆனந்திக்கும் குல ஸாதகர்களை ஆட்கொண்டு அவர்களுக்கு ஜீவன் முக்தி அளித்தருளும் ஜகதீஸ்வரி □.

*ஜீவ: ப்ரகூததத்வச் சிவகாலாசாஸமேவ ச । சிவ்யப்தேஜோவாயவச் ச குலமியபிபீயதே ॥ -தந்த்ரஸாரம்.

**குலால—குலமலதிதி ॥

□மந்த்ராஸாதனமாத்ரேண சிவபாவேன தத்ர: । ப்ரஸ்யா தேவதாயா து சர்வகர்மநிவேதக: ॥ ...ஸ்ரீபு ரோப் ப்ரஹ்ம வர்ஜயேந்மதிமானு சதா । ஸ்ரீமயச் ச ஜகத்ஸர்வ ஸ்வயஸ்வூத்ஸதா பவேத் ॥ சர்வச் ச யுவதீஹப் பாவயேந்மதிமானு சதா । குலஜா யுவதீ விக்ஷய நமஸ்குர்யத்ஸமாஹித: ॥.....॥ சிவகாலநியமோ நாத்ர ஸிவ்யாதிநியமோ ந ச । ஜபே ந காலநியமோ நாத்ரவிஷு வலிஹ்வி ॥ ஸ்வேஹ்நியம உக்தச் ச மஹாமந்த்ரஸ்ய சாதனே । வஸ்தாஸ்த்ரஸ்தானதேஹாஸார-புஷ்பாதிவாரிண: । ஸுஹி ந சாசரேத்ர நிவிக்ஷப் மனஸ்ரேத் ॥ காஸீ தந்த்ரம்.

805) குலாராயா—குலாராத்யா—

4

ஸக்தி தத்துவத்தின் மஹிமையை நன்கு உணர்ந்து* இஷ்டதேவதையின் தன்மயத்வமாகவும், ப்ரேம பூர்ண மனோலயத்துடனும், அனன்ய ஸரணுகதி பாவத்-
துடனும், ஸதாசாரத்துடனும், தேவியையும் பரிவார தேவதைகளையும் விதிமுறைப்-
படி ஆவாஹனம் செய்து, பூஜாஹோம தர்ப்பண த்யான ஜபங்களும் யோகினி-
களுக்கு ஸந்தர்ப்பணங்களும் செய்து கொண்டு த்ருட பக்தர்களாக ஒழுகும் குல
ஸாதகர்களை ஆட்கொண்டு அருளும் ஐகன்மங்கல காரினீ.

806) குலபூஜாபராயணா—குலபூஜாபராயண—

பொதுவாக தன் பக்தர்கள் யாவரையும் ஆதரிப்பவளாயினும், சிறப்பு முறை-
களில் தன்னை ஆராதிப்பவர்களை—குறிப்பாக, குல ஸாதகர்களின் ஆராதன க்ரமங்-
களை மிகுந்த திருப்தியுடன் ஏற்று, அவர்களை அன்புடன் ஆட்கொண்டு அவர்கள்
சீக்கிரமே மிக எளிதில் ஜீவன் முக்தி அடைந்து உய்ய அநுக்ரஹிக்கும் கருணைக்-
கடல்.

807) குண்டபுஷ்பப்ரஸன்னஸ்யா—

3

மாத்ருகைகளாலான பீஜங்கள் கோத்த மந்த்ரங்களின் ஒலிகளின் வீர்யமான
ஒட்டத்துடன் ஹோம குண்டத்தில் தன் பக்தனால் ஆஹுதி செய்யப்பட்ட பொருள்-
களை அப்படியே, தான் அக்னி ஸ்வரூபினியாக இருந்துகொண்டு, ஏற்று அவனை
ஆட்கொண்டருளும் மந்த்ரமூர்த்தி.

808) குண்டகோலோஹோத்பவாத்மிகா—

3 3 3 4

தன்னகத்தே அடங்கும் பொருட்சேர்க்கையைத் தாங்கும் ஒரு பெருங்குழி-
போல் ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்கள் பரந்து விரவி அமர்ந்து கிடக்கும் இந்த எல்லை
இல்லாத மாபெரும் ஆகாசப் பரப்பில், தம் தம் பூர்வ கர்மாக்களின் விளைவுகளைக்
கரைத்துக் கொள்வதற்காக, இங்கே ஐன்மம் எடுத்து வாழும் ஜீவர்கள் சொல்லொ-
ணாத துயரமும் வேதனையும் அநுபவித்து வரும் இந்த ஸந்நிவேசத்தில், தன்
குழந்தைகளாகிய அவர்களுடைய துயர் துடைக்க, அவர்களுடைய புத்தியிலும்
மனதிலும் தன் வித்யுத் ஸக்தியைப் பாயச்செய்து, அவர்களது மாயையை அகற்றி,
அவர்களுக்கு ஜ்ஞானமும் ஆனந்தமும் ஸாந்தியும் வழங்கி அவர்களை ஆட்கொண்-
டருளும் அபார கருணைக்கடல்.

*शक्तिश्च विश्वश्च शक्तिश्चक्तिर्ब्रह्मा जनाई नः । शक्तिरिन्द्रो रविश्चक्तिश्चक्तिश्चन्द्रो ग्रहा ध्रुवम् ।
शक्तिर्यं जगत्सर्वं यो न जानाति नारकी ॥—ஸ்ரீவாகமதந்த்ரம்.

*कुण्डं च गोलश्च कुण्डगोलौ । तयोस्समाहारः कुण्डगोलम् ॥

வ்யக்த ஸ்வரூபமாகக் கொண்டு, தன் பக்தனுக்குத் தன் விஸ்வரூபக் காட்சியைக் காட்டி, அதன் தரிசனத்தால் அவன் ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானமும் ஆனந்தமும் அடைந்து மோகமும் அடைய அநுக்ரஹிக்கும் விஸ்வமூர்த்தி.

811) குஹூ:—குஹூ:—

சந்த்ரன் சற்றும் கண்ணுக்குப் புலப்படாத அமாவாஸ்யை திதி “குஹூ” எனப்படும். அன்றைய இரவு வேளையே தன் உருவாகக் கொண்டு அந்த வேளையில் தன்னை விதி முறைப்படி ஆவாஹனம் செய்து ஆராதிக்கும் தன் பக்தனை ஆட்-கொண்டு அருளும் கால பரிபாக மூர்த்தி.*

812) குண்டகோலபிரயாணா—குண்டகோலபிரயாணா—

3 3

நாம ரூப ப்ரபஞ்ச வடிவமாக அளவு கடந்து பெருகியுள்ள இந்த அசேஷ அண்ட ஸாமக்ரிய அமைப்பும், இது அமர்ந்துள்ள ஆகாச மண்டலமும் சேர்ந்து உருவான “ககோளம்” எனப்படும் கூட்டமைப்பே தன் வ்யக்த ஸ்வரூபமாகக் கொண்டு, தன் அருளால் தன் பக்தன் அத்தகைய தன் விஸ்வ ரூபத்தைக் கண்டு தன்னை உணர்ந்து வியந்து, ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானம் ஸித்திக்கப் பெற்று, ஜீவன் முக்தி நிலை அடைந்து நிரதிசய நித்தியானந்தம் அநுபவிக்கும் அவன் மீது தன் அருளை மேலும் மேலும் வர்ஷித்து அவனை ஆனந்த மூர்த்தியாகவே ஆக்கி மகிழும் பக்த வத்ஸல மூர்த்தி.

813) குண்டகோலபூஜிதா—குண்டகோலபூஜிதா —

3 3

ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்கள் விரவி அமர்ந்துள்ள இந்தப் பரந்த ப்ரபஞ்சத்-தினுள்ளே அடங்கி வாழும் அகிலமான ஜீவராசிகளாலும் தெரிந்தும் தெரியாமலும் விதிமுறைப்படியும் முறை இல்லாமலும் அன்புடன் ஆரதிக்கப்படும் ஜகன்மாதா.

814) குண்டகோலமனோலாசா—குண்டகோலமனோலாசா—

3 3

இந்தப் பரந்த ப்ரபஞ்சத்தையும் இதனில் அமர்ந்து வாழும் ஜீவ ஸமுஹங்-களையும் ஈன்றெடுத்த தாய் ஆவதால், இந்தக் கூட்டமைப்பின் இயக்கமும் அதன் நன்மையுமே தன் மனதுக்கு மிக்க ரமணியமான செயல்பாடாக அமைந்திருப்பதால், இவ்வெல்லாவற்றின் க்ஷேமலாபங்களும் ஸௌக்கியமுமே தன் மனதுக்கு உகப்-பாவது பற்றி, அவற்றை ஆண்டு அநுக்ரஹிக்கும் ஜகதீஸ்வரீ.

*६ ह वा अमावास्या या पूर्वासाया सा सिनीवाली योत्तरा सा कुहूरिति ॥

—ஐதரேய ப்ராஹ்மணம்.

या दृष्टेन्दुसिनीवाली सा दृष्टेन्दुकला कुहूः ॥ —அமரகோசம்-232.

815) குண்டகோலபலபரதா—

3 3 3 3

மிக விரிவாகப் பரந்து பெருகியுள்ள இந்தப் ப்ரபஞ்சத்தில் அடங்கி அமர்ந்து வாழும் ஜீவராசி ஸமுஹங்களுக்கு, தம் தம் ஊழைத் துடைத்துக் கரைத்துக் கொள்ள அவர்கள் நிகழ்த்தும் கரியா கலாபங்களுக்கு வீர்யம் அளித்து, அவர்கள் சீக்கிரமே வீடு பெற அநுக்கிரஹிக்கும் ஓளதார்ய மூர்த்தி.

816) குண்டதேவரதா—

3 3

ஹோம குண்டத்தில் ஆவாஹ்யமான எல்லா தேவதைகள் மீதும்—அதாவது தன் பரிவார தேவதைகளாகிய எல்லா தேவதைகளிடத்திலும் தன்னையே அமைத்துக் கொண்டு, எல்லா ஹோமங்களும் தனக்குச் செய்யும் ஆஹுதியாக ஏற்று, யஜமான-னாகிய தன் பக்தனை ஆட்கொண்டு அருளும் ஸர்வ வ்யாபக மூர்த்தி.

817) க்ஷுடா—க்ருத்தா—

3 4

தர்ம விரோதமான முறையில் வாழ்பவர்கள், சிந்திப்பவர்கள், செயல்படுபவர்-கள், பிற ஜீவர்களுக்குத் தீங்கு இழைப்பவர்கள் யாராயினும் அவர்கள் மீது கோபம் கொள்பவன்.

818) குலசிஹிகரா பரா—குலஸித்திகரா பரா—

3 4

குல ஸாதகர்கள் ப்ரேம பக்தி ஸ்ரத்தையுடன் நிகழ்த்தும் ஜப பாராயண ஹோம தர்ப்பணாதி வித்யோபாஸன ஆராதன க்ரமங்கள் சீக்கிரமே எளிதில் பூரண ஸித்தி பெற்று அவர்கள் ஜ்ஞானமும் ஆனந்தமும் பெற்று உய்ய அநுக்ரஹிக்கும் பரமானந்த மூர்த்தி.

819) குலகுண்டசமாகாரா—குலகுண்டஸமாகாரா—

3

குல ஸாதகர்கள் ஹோம குண்டத்தில் வளர்க்கப்பட்ட அக்னியில் ஹோம த்ரவ்யங்களை மந்த்ரவத்தாக ஆஹுதி செய்யுங்கால் தேவி அக்னி ஜ்வாலை ரூபத்தில் மேலெழுந்து ஆஹுதிகளை மனமுவந்து ஏற்கையிலே அக்னியின் ஜ்வாலை மயமாகவே பக்தனுக்கு அவள் காட்சியளிப்பது போல், ப்ரபஞ்சமயமாக இருக்கும் தன்னை வர்ஷ-ருதுவில் மேகங்களின் இடையே தோன்றும் “வித்யுல்லதா” எனப்படும் மின்னற்-கொடியாகப் பார்க்கும் போது காண்பவர் கண்களைப் பொட்டையாக்கக் கூடியது. போன்ற பேரொளி படைத்தவன்.

820) குலகுண்டசமானபூ:—குலகுண்டஸமானபூ:—

3 4

குலஸாதகர்களின் வித்யோபாஸன க்ரமங்களில் பஞ்ச பூதங்களைத் தேவியின் வ்யக்திகளாக ஆவாஹனம் செய்து ஆரதிப்பது ஸம்ப்ரதாயம். அவற்றினுள்,

அதி ஸலக்ஷ்மமான ஆகாஸமே மற்ற எல்லாவற்றிற்கும் உத்பத்தி ஸ்தானமாதலின், ஆகாஸத்திலிருந்து க்ரமேண ஸ்தூலதர—தமமாக மேலும் மேலும் அதிகமாக கனத்வம் அடைந்து கனதமமாக அமைந்துள்ள ப்ருதிவியே ஜீவர்களுக்கு அதி-ஸாலபாஸ்ரயமாதலால், பார்த்திவ வ்யக்திகளுள் கனதம பரிமாணமுள்ள பிண்டா-காரமாகக் கிடைக்கும் பாஷாண ஸிலையில் வடித்த தன் ஸ்வரூப வ்யக்தியில் விதி-முறைப்படி தன்னை ஆவாஹனம் செய்து ஆராதிக்கும் தன் பக்தனை ஆட்கொண்டு அருளும் மஹாபூதமய மூர்த்தி.*

821) குण्डसिद्धिः—குண்டஸித்தி:—

3 3 4

வித்யோபாஸன க்ரமங்களில் ப்ரதானமானதாக, ஹோமகுண்டத்தில் மூல மந்த்ர ஸம்புடிதமாக, மந்த்ரவத்தான விதிமுறைப்படி, ப்ரேம பக்தி ஸ்ரத்தையுடன் ஹோமங்கள் பல நிகழ்த்தி, அனன்யமாகத் தன்னைச் சரணமடையும் தன் பக்தர் களுக்குச் சீக்கிரமே எளிதில் மந்த்ர ஸித்தியும் ஜ்ஞானமும் ஆனந்தமும் ஸாந்தியும் ஜீவன் முக்தி நிலையும் அருளும் அவ்யாஜ கருணாமூர்த்தி.

822) குण्डऋद्धिः—குண்டருத்தி:—

3 3 4

குல ஸாதகர்கள் பக்தி ஸ்ரத்தையுடன் தன்னை உத்தேசித்து பல ஹோமங்-கள் நிகழ்த்த விழையுங்கால் அதற்குத் தேவையான பொருள்களும் மனித ஸஹாய-மும் குறைவில்லாமல் தேவைக்கு மேலாகவே அவர்களுக்குக் கிடைக்க அருள் புரியும் காருண்ய ஸிந்து.

823) कुमारीपूजनोद्यता—குமாரீபூஜனோத்யதா—

3

விவாஹம் ஆகாமலும் புஷ்பவதீ ஆகாமலும் உள்ள கன்னிப் பெண்ணில் தன்னை விதிமுறைப்படி ஆவாஹனம் செய்து ஆராதிக்கும் தன் பக்தனை ஆட்-கொண்டு அருள்பவள்.

குறிப்பு:—பொதுவாக ஒன்பது வயது நிரம்பிய பெண்ணே “குமாரீ” என்று சிறப்பித்துக் கூறப்படுபவளாயினும், ஒரு வயதிலிருந்து பதினாறு வயது வரையில் ஏறுமுகமாக மேலும் மேலும் ஒவ்வொரு வயது நிரம்பிய பெண்ணாக ஆவாஹனம் செய்து ஆராதிக்க விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது: தேவீ ஆராதன க்ரமங்களில் “ப்ரதிபத்” எனப்படும் சாந்த்ரமான மாஸ ஸூத்த பக்ஷத்தின் ப்ரதமை முதல் பெளர்ணமீ வரை ஏறுமுகமாக, மேலும் மேலும், ப்ரதமையில் ஒரு வயது நிரம்பிய பெண், த்விதீயை-யில் இரண்டு வயது நிரம்பிய பெண், த்ருதீயையில் மூன்று வயது நிரம்பிய பெண்— என்ற ரீதியில் ஒவ்வொரு திதியாக அடுத்த அடுத்த வயது பெண்ணாக, பதினாறு

*तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशस्सम्भूतः । आकाशाद्वायुः । वायोरग्निः । अग्नेरापः । अद्भ्यः पृथिवी ॥ —தைத்தீய உபநிஷத் - II-1-2.

வயது பெண் வரையில் பெண்களை தேவியாக ஆவாஹனம் செய்து, விதிமுறைப் படி ஆராதிக்கப்பட வேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.*

824) குமாரிபூசகபாணா—குமாரீபூசகப்ராணா—

தன்னை ஒரு சிறு பெண்ணில் ஆவாஹனம் செய்து விதிமுறைப் படி ஆராதிக்கும் தன் தருட பக்தனிடம் தன் உயிரேபோல் அன்பு கொண்டு அவளை ஆட்கொண்டு அருள்பவள்.

825) குமாரிபூசகாலயா—குமாரீபூசகாலயா—

தன்னை ஒரு பாத்திரமான சிறு பெண்ணில் ஆவாஹனம் செய்து விதிமுறைப் படி குமாரீ பூசை செய்து தன்னிடம் சரணமடையும் தன் பக்தனுடைய வயக்த ஸாரத்தில் தானே ஊடுருவி அமர்ந்து அங்கேயே விருப்பமொடு உறைந்து மகிழ்பவள்.

826) குமாரி—குமாரீ—

ஸுமார் பன்னிரண்டு வயது நிரம்பியவளாக ஸகிகளுடன் விளையாட்டுப் போக்காகவே, கரீடா விநோத ஸுகம் அநுபவித்துக்கொண்டு, தன்னைக் கொண்டாடும் யாவரையும் ஜீவன் முக்தர்களாக்கி மகிழும் லீலாவதி தேவி.**

827) காமஸ்துடா—காமஸந்துஷ்டா—

மந்திர ஸாஸ்திரத்திற்கு அடித்தளமாக உள்ள மாத்ருகா மண்டலத்தில் அமர்ந்துள்ள ஐம்பத்தொரு மாத்ருகைகளையும் பூர்ண தீக்ஷிதராக உள்ள ஒரு தகுந்த ஆசார்யரிடமிருந்து உபதேசவாயிலாக ஸ்வீகரித்துத் கொண்டு, கலாவதி தீக்ஷா-

*होमादिकं तु सकलं कुमारीपूजनं विना । परिपूर्णं न स्यात् पूजया तद्भवेद्भुवम् । कुमारीपूजया देवि फलं कोटिगुणं भवेत् ॥ —தந்த்ரஸாரம்.

एकवर्षा भवेत्सन्ध्या द्विवर्षा च सरस्वती । त्रिवर्षा त्रिविधा मूर्तिश्चतुर्वर्षा च कालिका ॥ सुभग पञ्चवर्षा तु षड्वर्षा च उमा भवेत् । सप्तभिर्मालिनी साक्षादष्टवर्षा च कुब्जिका ॥ नवभिः कालसङ्घर्षा दशभिश्चापराजिता । एकादशे च रुद्राणी द्वादशाब्दे तु भैरवी ॥ त्रयोदशे महालक्ष्मीद्विसप्ता पीठनायिका । शैवज्ञा पञ्चदशभिष्णोडशे चाम्बिका स्मृता ॥ एवं क्रमेण सम्पूज्या यावत् पुष्पं न दृश्यते । प्रतिपदादिपूर्णिमान्तं वृद्धिभेदेन पूजयेत् ॥ महापर्वसु सर्वेषु विशेषान्च पवित्रके । महानवम्यां देवेशि कुमारीञ्च प्रपूजयेत् ॥ कुमारिका ह्यहं नाथ सदा त्वं हि कुमारिका । अष्टोत्तरसत्तं वापि एकां वापि प्रपूजयेत् ।... कुमारी योगिनी साक्षात् कुमारी परदेवता ।... पृथिव्यादीनि सर्वाणि ब्रह्माण्डं सचराचरम् ॥ ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च ईश्वरश्च सदाशिवः । ते तुष्टास्सर्वदेवाश्च यस्तु कन्यां प्रपूजयेत् ॥ —ருத்ரயாமனம்.

*कौ मां राति इति कुमारी ॥ सम्प्राप्ते द्वादशे वर्षे कुमारीत्यभिधीयते । —इति स्मृत्युक्तायां द्वादशवर्षीयकन्यायाम् ॥ —வாசஸ்பத்யம்—2111

க்ரம விதி முறைப்படி அவருடைய கரகமலங்களால் தன்னுடைய ஸரீரத்தில் அடங்கிய பஹிரங்கங்களில் பஹிர்மாத்ருகா ந்யாஸமாகவும், ஸரீரத்தின் உட்புறத்தில் அடங்கிய மூலாதாராதி தள சக்ர கமலங்களில் அந்தர்மாத்ருகா ந்யாஸமாகவும் ந்யாஸம் செய்விக்கப் பெற்று அங்ஙனமாக மாத்ருகா—அதிநாயக ஸக்தி தேவதைகளை த்யான நிஷ்டை மூலம் உபாஸிக்கும் யோகினிகளை ஆட்கொண்டு அருளி மகிழும் மந்த்ர முர்த்தி.

828) குமாரிபூஜனோத்ஸுகா—குமாரீபூஜனோத்ஸுகா—

தன் பக்தன் தன்னை நேரிட ஆராதிக்கும் பூர்ண பாவனையில் ஒரு பாத்திரமான சிறு பெண்ணில் ஆவாஹனம் செய்து விதிமுறைப்படி ஆராதிக்கும் தன் பக்தனை நானாவகைகளிலும் ஊக்குவித்து அவனது வித்யோபாஸன முபற்சிகளுக்கு வீர்யம் அளித்து அவனை ஒரு தகுந்த ஸ்ரேஷ்டமான யோகினியாக ஆக்கி அருளும் பெருவள்ளல்.

குமாரிவ்ரதஸந்தூஷ்டா குமாரிரூபधारिणी ।

குமாரிபூஜனபிரீதா குமாரி ச குமாரதா ॥ 922 ॥

குமாரமாதா குலதா குலயோனி: குலேஸ்வரி ।

குலலிங்கா குலானந்தா குலரம்யா குதர்க்கத்ருக் ॥ 923 ॥

குந்தி ச குலகாந்தா ச குலமார்த்தபராயணா ।

குல்லா ச குலகுல்லா ச குல்லுகா குலகாமதா ॥ 924 ॥

குலிஷாங்கி குப்ஜிகா ச குப்ஜிகானந்தவர்த்தினி ।

குலினா குஞ்ஜரகதி: குஞ்ஜரேஸ்வரகாமினி ॥ 925 ॥

குமாரீவ்ரதஸந்தூஷ்டா குமாரீரூபधारिणी ।

குமாரீபூஜனபிரீதா குமாரீ ச குமாரதா ॥ 152 ॥

குமாரமாதா குலதா குலயோனி: குலேஸ்வரி ।

குலலிங்கா குலானந்தா குலரம்யா குதர்க்கத்ருக் ॥ 153 ॥

குந்தி ச குலகாந்தா ச குலமார்த்தபராயணா ।

குல்லா ச குலகுல்லா ச குல்லுகா குலகாமதா ॥ 154 ॥

குலிஷாங்கி குப்ஜிகா ச குப்ஜிகானந்தவர்த்தினி ।

குலினா குஞ்ஜரகதி: குஞ்ஜரேஸ்வரகாமினி ॥ 155 ॥

829) कुमारीव्रतसन्तुष्टा—कुमारीव्रतஸந்துஷ்டா—

(1) சிறு கன்னிப்பெண்கள் தன்னை உத்தேசித்து அநுஷ்டிக்கும் “காத்யாயனீ வ்ரதம்” முதலிய வ்ரதங்களில் பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைபவள்.

(2) தன் பக்தன் ஒரு சிறு பெண்ணில் தன்னை ஆவாஹனம் செய்து விதிமுறைப்படி ஆராதித்து அதன் அங்கமாகத் தன்னை உத்தேசித்து அநுஷ்டிக்கும் வ்ரதங்களில் பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைபவள்.

830) कुमारीरूपधारिणी—कुमारीरूपதாரिणी—

4

தான் ஸந்தர்ப்பங்களுக்கேற்ப பல்வேறு ரூபங்கள் எடுத்துக் கொள்பவளாயினும், ஒரு சிறு கன்னிப்பெண் உருவம் ஸ்வீகரித்துக் கொள்வதில் பெரிதும் மகிழ்ச்சி கொள்பவள்.

831) कुमारीभोजनप्रीता—कुमारीभोजनप्रीता—

4

சிறு கன்னிப் பெண்ணில் தன்னை ஆவாஹனம் செய்து விதிமுறைப்படி ஆராதித்து அவள் மனதுக்கு த்ருப்தியாக பல்வகை வஸ்திர பூஷணதிகள் கொடுத்து பலவகைத்தான பக்ஷிய போஜ்யங்கள் கொடுத்து ஸந்தர்ப்பனை செய்யும் தன் பக்தனை ஆட்கொண்டு அருள்பவள்.

832) कुमारी—कुमारी—

மனிதனின் மனம், வாக்கு, காயம் ஆகிய த்ரிகரணங்கள் எந்த வகையிலேனும் காம க்ரோதாதிகளின் வருத்தியின் விளைவால் துஷ்க்ருத்யம் ஏற்பட்டு கெட்டு விட்டால், அவனை அந்த கஷ்டத்திலிருந்து காப்பது தேவியால் தான் ஸாத்தியமாகும். அதனால் அவளுக்கு “குமாரீ” என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.*

833) कुमारदा—कुमारदा—

3

பூர்வத்தில் ஸூரபத்மாதி ராக்ஷஸர்களை அழிக்க வேண்டிய அவஸரம் கிரீடபந்தமாக ஏற்பட்ட பொழுது, ஜ்ஞானத்தின் சின்னமாக தன்னுடைய இடது மேற்கரத்தில் தரிக்கும் “பத்ராத்மஜன்” என்ற கட்கத்தின் அம்ஸமாக ஸ்கந்தனைத் தோற்றுவித்து, அவன் மூலமாக லோகங்களை ரக்ஷித்தருளியவள்.

834) कुमारमाता—कुमारमाता—

*कुत्सितं (विकरणदोषं) मारयति इति कुमारी ।

ஸக்தி தத்துவத்தின் ஸ்போடனமாக, ஜ்ஞான ஜ்யோதிஸ்ஸின் வ்யக்த ஸ்வரூபமாக, அக்னியிலிருந்து உதித்த மஹாகுருமூர்த்தியாக ஸ்கந்த ஸ்வாமி ஆவிர்ப்பவித்தருளியமைக்கு மூல காரணமான ஜகன்மாதா.*

835) कुलदा—कुलदा— 3

தன் பக்தர்களை “குலசந்த்ரிகா”, “குலக்ரமதீபிகா”, “குலதுடாமணி”, “குலார்ணவம்” முதலிய ஸாக்த வித்யோபாஸன லக்ஷண க்ரந்தங்களில் விளக்கப் பட்ட லக்ஷணங்களாகிய ஸதாசாரம், விநயம், தீர்த்தயாத்திரை, முதலிய ஒன்பது சிறப்பிலக்கணங்கள் கொண்ட ஸ்ரேஷ்டமான குலஸாதகர்களான யோகினிகளாக ஆக்கி, அவர்கள் நிகழ்த்தும் ஆராதன க்ரமங்களை த்ருப்தியாக ஏற்று, அவர்களை ஆட்கொண்டு அருளும் வித்யாமூர்த்தி.

836) कुलयोनिः—कुलयोनिः—

குல ஸாதகர்களுடைய உபாஸன முறைகளுக்கே மூல காரணமான ஆதிபரா-ஸக்தி மூர்த்தி.

837) कुलेश्वरी—कुलेश्वरी—

குலஸாதன பத்ததிக்கே அதிஷ்டாத்ரீ தேவதை.**

838) कुललिङ्गा—कुललिङ्गा— 3

குலஸாதன பக்ததியின் மூல லக்ஷணம் வ்யக்தமாக அமைந்த பரதேவதை.

839) कुलानन्दा—कुलानन्दा— 3

குல ஸாதகர்கள் குழாமாக நிகழ்த்தும் ஆராதன க்ரமங்களில் பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைபவள்.

840) कुलरम्या—कुलरम्या—

தன் உயிருக்கு உயிராக இருக்கும் குலஸாதகர்களான தன் வித்யோபாஸகர்களிடத்தில் எல்லையற்ற இன்பம் கொண்டவள்.

841) कुतर्कधृक्—कुतर्कधृक्— 4

*कुमारं माता युवतिरसमुष्मम् ॥ —ஸ்கந்தஸூக்தம்-11

**कुलस्य—उत्तमशाक्तविद्योपासनपद्धतेः—ईश्वरी ॥ ईश ॥ शैव्यं । वरच् प्रययान्तः ॥ डीष् ॥ ईष्टे इति ईश्वरी ॥

ந்யாயமான மார்க்கத்துக்குப் புறம்பான வழியில் சிந்திப்பவர்களையும் வாதிப்பவர்களையும் தடுத்து அவர்கள் அங்ஙனம் துர்மார்க்கத்தில் ப்ரவர்த்திப்பதைத் திருப்பி அவர்களுக்கு நற்புத்தி ஏற்பட அருள்பவன்.

842) **குந்தி—குந்தீ—**

அதர்ம மார்க்கத்தில் தீவிரமாக ப்ரவர்த்திப்பவர்கள் மீது அடங்காக் கோபம் கொண்டு அவர்களைத் தக்கப்படி தண்டிப்பவன்.*

843) **குலகாந்தா—குலகாந்தா—**

குல ஸாதகர்கள் மீது தனது எல்லையற்ற அன்பைப் பொழிபவன்.

844) **குலமார்பராணா—குலமார்க்கபராணா—**

2 3

ஸாக்த வித்யோபாஸன மார்க்கங்களில் மிக ம்ரேஷ்டமான கௌல மார்க்க பத்ததிகளை அவலம்பித்து அனன்ய ஸரணுகதி பாவத்துடன் தன்னை ஆராதித்து வழிபடும் தன் பக்தர்களை ஆதரித்து ஆட்கொண்டு அவர்களுக்கு சீக்கிரம் எளிதில் ஜீவன் முக்தி நிலை ஸித்திக்க அருளும் அபார கருணைக்கடல்.

845) **குல்லா—குல்லா—**

இது தக்ஷிணகாலிகையின் ஒரு பரிவாரதேவதையின் பெயர். இவள் காலீ சக்ரத்தில் ஷட்கோணத்தில் அதன் அக்ர கோணத்திலிருந்து முன்றாவது கோணத்தில் ப்ரதிஷ்டையாகி, பிந்துவிற்கு அடுத்தபடியாக, பிந்துவை நேரடியாக நோக்கியவாறு அமர்ந்திருக்கிறாள். அதாவது தேவி தக்ஷிணகாலிகைக்கு மிகவும் நெருக்கமாக வீற்றிருக்கும் ஆறு முக்கியமான தேவதைகளில் ஒருத்தியாக அமர்ந்திருக்கிறாள்.

தானும் தன் பரிவார தேவதைகளும் ஒன்றே — தான் வேறு, தன் பரிவாரதேவதைகள் வேறு—என்று பார்ப்பது தவறு; தன் பரிவார தேவதைகளைத் தன்னைப் பார்ப்பது போலவே கண்டு, தனக்குச் செய்யும் உபசாரங்கள் அனைத்தையும் அப்படியே அவர்களுக்கும் அர்பணிக்கவேண்டும் என்பது தேவியின் திருவுள்ளமாம். அதனால், அந்த தத்துவத்தின் ப்ரதிபாதகமாக, இந்தக் குல்லா தேவியானவள் ஸாக்ஷாத் தக்ஷிண காலிகையே ஆவாள் —வேறு அல்ல—என்று குறிப்பாகச் சுட்டிக் காட்டுவதற்காக, அந்தப் பரிவார தேவதையின் பெயரையே அப்படியே தன்

பெயராக — அதனையே தன் திருநாமமாக — அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறாள் தேவி ஸ்ரீ தக்ஷிணகாலிகை.*

846) कुरुकुला—कुरुकुल्ला—

இவளும் தக்ஷிணகாலிகையின் மற்றொரு பரிவார தேவதை. இவளுடைய இந்த நாமத்தையும் தன் பெயராகவே, அடுத்தபடியாகவே அமைத்திருப்பதானது, தனது எல்லாப் பரிவார தேவதைகளும் சற்றும் பேதமோ தாரதம்யமோ இன்றி, எல்லோரும் தன்னுடைய மாற்றிருவினர்களே என்ற உண்மையை மீண்டும் வலியுறுத்துகிறது.

847) कुल्लुका—कुल्लुका—

காலி சக்ரத்தில் ப்ரதிஷ்டையாகி இருக்கும் பரிவார தேவதைகளைத் தவிர, வேறு பல்லாயிரக்கணக்கான இதர தேவதைகள், தேவி தக்ஷிண காலிகைக்கு உப-சாரங்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்க பல இதர தேவதைகளுள் ஒருத்தி இந்த குல்லுகா தேவி. இவளையும்—இவர்களையும்—உபாஸகன், தேவி காலிகையைப் போலவே ஆராதிக்க வேண்டும்.

848) कुलकामदा—कुलकामता—

குலஸாதகர்கள் விரும்பும் எல்லா வரங்களையும் வரையாது வழங்கும் பர-தேவதை.

849) कुलिशाङ्गी—कुलिशाङ्गी—

“பரநாரி” என்றும் “பராஸக்தி” என்றும் சிறப்புப் பெயர்கள் கொண்ட குண்டலினி ஸக்தியே யோகியின் யோகாப்பியாஸத்திற்கு உறுதுணையாக இருந்து-கொண்டு, அவனது த்யான தாரணைகள் வீறு பெற்று ஸமாதி ஸ்திதி நிலைத்து, ப்ரஹ்மானந்தம் பெருகி, அவன் சிக்கிரமே எனிதில் ஜீவன் முக்தி நிலை அடைந்து நிரந்தர ஸுகம் எய்த உதவுகிறது. இந்தப் பராஸக்தியேதான் ஸாக்ஷாத் தக்ஷிண காலிகையாம். இந்தக் குண்டலினி ஒரு ஸர்ப்பம் போல் இருப்பதால் “வஜ்ராங்கி” என்றும் தேவி தக்ஷிண காலிகைக்கு சிறப்புப் பெயர்களாம்.

[வஜ்ராங்கம் = குலிஸாங்கம் = ஸர்ப்பம்]

850) कुञ्जिका—कुब्जिका—

*காலி கபாலினி குல்லா கुरुकुल्ला विरोधिनी विप्रचिता इति षट्कोणगा: ॥ காலிகோபநிஷத் I-7. सम नामसहस्रं च मया पूर्वं विनिर्मितम् ॥ — தக்ஷிணகாலிகா ஸஹஸ்ரநாமஸ்தோத்ரம்—அவ-தாரிகை—59.

காலீ சக்ர - மேரு பூஜா க்ரம பத்ததி ப்ரகாரம் சக்ரத்தில் ப்ரதிஷ்டை ஆகியிருக்கும் பரிவார தேவதைகளைத் தவிர பல இதர தேவதைகளில் ஒருத்தியான 'குப்ஜிகா' தேவியானவள் ஸாக்ஷாத் தக்ஷிண காலிகா தேவியாகவே பூஜிக்கப்படவேண்டிய ஒரு தேவதையாம்.

851) कुञ्जिकानन्दवर्द्धिनी—குப்ஜிகானந்தவர்த்தினீ—

3 3 3 4

தன்னைக் குப்ஜிகா தேவியாக ஆவாஹனம் செய்து விதிமுறைப்படி தன்னை ஆராதிக்கும் தன் பக்தனை ஆட்கொண்டு அருளும் பரம ஸௌலப்யமூர்த்தி.

852) कुलीना—குலீனா—

குலாசார மார்க்கத்தில் ஒழுகி தன்னை விதிமுறைப்படி ஆராதிக்கும் ஸ்ரேஷ்டமான ஸாதகர்களை ஆட்கொண்டு அருள்பவள்.*

853) कुञ्जरगतिः—குஞ்ஜரகதி:—

3

I. யானையைப் போல் கம்பீரமான நடையுடைய பேரழகி.

II. யோகியானவன் (1) முலாதாரம், (2) ஸ்வாதிஷ்டானம், (3) மணீபூரகம், (4) அநாஹதம், (5) விஸ்வத்தி, (6) ஆஜ்ஞா, (7) ஸஹஸ்ராரம், (8) ப்ரஹ்மரந்த்ரம் ஆகிய எட்டு ஸ்தலங்களில், க்ரமேண யோக ஸாதனை வாயிலாக மேலும் மேலும் ஆரோஹண க்ரமமாகச் சென்றடைந்து கடைசியில் குரு ஸ்வரூபினியாகத் தன்னைக் கண்டு ஆனந்திக்க அருள்பாலிக்கும் யோகானந்த மூர்த்தி.

854) कुञ्जरेश्वरगामिनी—குஞ்ஜரேஸ்வரகாமினீ—

3

பரமேஸ்வரனாகிய ப்ரீமஹாகாலருடைய ஹ்ருதய ஸ்தானத்தில் தன் வலப் பாதத்தை வைத்து, (தன் பாத தீக்ஷயால்) அவருடைய மனஸ்ஸில் ஸக்தி - ஸிவ தத்துவத்தின் த்யானத்தின் வீறுபெற்ற ஓட்டத்தைத் தூண்டிக் கொடுக்கும் ஸாக்தானந்த மூர்த்தி.**

कुलपाली कुलवती तथैव कुलदीपिका ।

कुलयोगेश्वरी कुण्डा कुङ्कुमारुणविग्रहा ॥ १५६ ॥

कुङ्कुमानन्दसन्तोषा कुङ्कुमार्णववासिनी ।

कुसुमा कुसुमप्रीता कुलभूः कुलसुन्दरी ॥ १५७ ॥

*कौ—पृथिव्यां—लीना ॥ कुले (सत्कुले) जाता ॥ ख ॥

**कुञ्जरः ऐरावतः । तस्य ईश्वरः कुञ्जरेश्वरः इन्द्रः ॥ इन्द्रः परमेश्वरः ॥—वाचस्पत्यम्—940. तं गमयितुं शीलम् अस्याः इति कुञ्जरेश्वरगामिनी ॥

குமுத்ரீ குமுதினீ குசலா குலடாலயா ।
 குலடாலயமத்யஸ்தா குலடாசங்குதோஷிதா ॥ 155 ॥
 குலடாபவனோத்யுக்தா குசாவர்த்தி குலார்ணவா ।
 குலார்ணவாச்சாரரதா குண்டலி குண்டலாக்ருதி: ॥ 156 ॥

குலபாலீ குலவதீ ததைவ குலதீபிகா ।
 குலயோகேஸ்வரீ குண்டா குங்குமாருணவிக்ரஹா ॥ 156 ॥
 குங்குமானந்தஸந்தோஷா குங்குமார்ணவவாஸினீ ।
 குஸுமா குஸுமப்ரீதா குலபூ: குலஸுந்தரீ ॥ 157 ॥
 குமுத்வதீ குமுதினீ குசலா குலடாலயா ।
 குலடாலயமத்யஸ்தா குலடாஸங்குதோஷிதா ॥ 158 ॥
 குலடாபவனோத்யுக்தா குசாவர்த்தா குலார்ணவா ।
 குலார்ணவாச்சாரரதா குண்டலீ குண்டலாக்ருதி: ॥ 159 ॥

855) குலபாலி—குலபாலீ -

குலஸாதக ஸமுஹத்தை எல்லா வகைகளிலும் பரிபாலித்து அருளும் அநுக்ரஹ மூர்த்தி.

856) குலவதி—குலவதீ—

மது, சந்தான், குபேரன், மன்மதன், ருத்ரன், லோபாமுத்திரை, அகஸ்த்யர், நந்தி, இந்த்ரன், ஸ்கந்தன், மஹாகாலர், துர்வாஸர், வ்யாஸர், ஸூரியன், வஸிஷ்டர், பராஸ்ரர், ஓளர்வர், அக்னி, யமன், வருணன், வாயு, விஷ்ணு, கணபதி, ப்ராஹ்மர், காலபைரவர், ப்ருகு, பரத்வாஜர் முதலிய பல்லாயிரக் கணக்கான குல ஸாதகர்களின் குழாம் ஸதா தன்னைப் புடைசூழ, எப்பொழுதுமே யோகினி மண்டல ப்ருந்தாரிகையாகவே, தன் பக்தர்களுடனேயே ஸரஸ் ஸல்லாபமாக அளவளாவி ஸம்பாஷித்துக் கொண்டே இருப்பதில் பெரிதும் மகிழ்ச்சி கொள்பவள்.*

*மனுஷ்ய: குபேரஸ் மம்மதஸ்ததனந்தர் । லோபாமுதா முநிந்நி-ஷக்ஸ்கந்நிஷ்வஸ்தயா । ...துர்வாஸா வ்யாஸ-
 சூர்யோ வ வசிஷ்டஸ் பராஸ்ர: । ஓர்யோ வஹ்நிமஸ்ச்வ...வஹஸ்தயா । வாயுவிஷ்ணுஸ்ஸ்வயம்பூஷ—மேரவோ...மரதாஜோ...
 மஹப: குலபஸ்ச்வ வக்மிரீஷா சரஸ்வதி । ... எதேயா வஸ நமாம் விஜ்ஜாவி ஜோபசேவிநாம் । ப்ராஸ: காலே ஸுசிமூத்வா
 ய: பதேத் ப்ரயதாஸ்வான் । பூஜாயா வா ஸுசிமூத்வா ப்ரஸீதாம் குலாவயே ॥ அஸுசிவா நிராலக்ஷ்யாமாலக்ஷ்ய வ குலா-
 ந்திகே । நித்யபூஜாபலம் தஸ்ய ததாம் வரமீபஸிதம் ॥ —தந்த்ரஸாரம்.

857) कुलदीपिका—कुलदीपिका— 3

தரையில் அக்னி சக்ரம் வரைந்து, அதன்மேல் தூய வெண்மையான அரிசி மாவினால் “ஸூர்யன்” “சந்த்ரன்”, ஆகிய இரு வட்டமான ஜ்யோதிர் மண்டலா-காரங்கள் அமைத்து ஸ்தாபித்து, தூய வெண்மையான பருத்தியினால் அவற்றின் மத்தியில் ஊர்தவ முகமான வர்த்திகள் அமைத்து, அவ்விரு வர்த்திகளையும் தீபம் ஏற்றி, ஜ்வாலைகளில் தன்னை ஆவாஹனம் செய்து ஆராதிக்கும் தன் பக்தனையும் அவன் குலத்தையும் ஆட்கொண்டு அருள்பவன்.

குறிப்பு:—இந்த முறையை ஸாதாரணமாக ஜனங்கள் “மாவிளக்கு ஏற்று-வது” என்று கூறுவது வழக்கம்.*

858) कुलयोगेश्वरी—कुलयोगेश्वरी— 3

யோகியின் மூலாதாரத்தில் ஸர்ப்ப குண்டல ரூபத்தில் வட்டமாக வளைந்து உறங்கிக் கொண்டிருப்பது போல் நிச்சலமாக இருந்து கொண்டு அவன் தன்னை த்யானம் செய்யத் தொடங்கியவுடன் “சுரு சுரு” வென்று மேலே எழும்பி மேரு தண்டத்தைச் சுற்றிச் சுழன்று சுழன்று ஸ்வாதிஷ்டானம், மணீபூரகம், அநாஹதம், விசுத்தி, ஆஜ்ஞா, ஆகிய சக்ர தளங்கள் வழியாக ஒவ்வொன்றிலும் நின்று நின்று, மேலே தொடர்ந்து தொடர்ந்து, பிறகு லலாட ப்ரதேசத்தில் உள்ள ஒன்பது உபாதி ஸ்தானங்களைக் கடந்து, ஸஹஸ்ராரம் அடைந்து, அங்கு த்வாதஸ தள கமலத்தின் மத்தியில், ப்ரஹ்மரந்த்ர கமலத்தின் கர்ணிகா ஸ்தானத்தில் வீற்றிருக்கும் தன்னை குரு ஸ்வரூபினியாகக்கண்டு அனன்யமாகச் சரணமடையும் போக்கில், யோகத்தில் ஆழ்ந்-திருக்கும் குல ஸாதகனான தன் பக்தனுக்கு சீக்கிரம் எளிதில் லயயோக ஸித்தி ஏற்-பட்டு, இஷ்டதேவதா தன்மயத்வம் கிடைக்கப் பெற்று, அவன், ஜீவன் முக்தனாக அநுக்ரஹிக்கும் குலகுண்டலினி யோகேஸ்வரி. X

859) कुण्डा—कुण्डा— 3

*अकन्दुसितवाट्यालतूलनिमित्तवर्तिकम् । प्रदीपं तत्र संस्थाप्य अस्त्रैस्तत्र प्रपूजयेत् ॥ हृते तस्मिन् कुलदीपे विद्मैश्च परिभूयते । तदधश्चास्त्रमन्त्रेण निखनेत् कुलदीपकम् ॥ —தந்த்ரஸாரம்.

X परापरविभागेन परशक्तिरियं स्मृता । योगिनां हृदयाभोजे नृत्यन्ती नित्यमञ्जसा ॥ आधारे सर्व-भूतानां स्फुरन्ती विद्युदाकृतिः । ... कुण्डलीभूतसर्पाणामङ्गश्रियमुपेयुषी । गुणिता सर्वगात्रेषु कुण्डली परदेवता ॥ विद्यात्मना प्रबुद्धा सा सूते मन्त्रमयं जगत् । सर्वदेवमयी देवी सर्वमन्त्रमयी शिवा ॥ ...सोमसूर्याग्निरूपिणी । ... पञ्चाशद्वर्णरूपिणी ॥ —ஸாரதாதிலகம்.

குல - கௌ - பூமிவீதத்வாதாரே மூலாதாரே - லியதே इति कुलम् ॥ कुलकुण्डलिनी - कुले-कुण्डलिनीवत्—सर्पिणीवत् - अवस्थिते शिवशक्तिभेदे ॥ —வாசஸ்டத்யம்—2134.

உதாரணங்கள்: 1) கத கேரத்திரத்தில் உதித்தருளிய துர்க்கை 2) காத்யாயன மஹர்ஷியின் பத்னியாகிய காத்யாயனீ தேவி.*

866) कुलसुन्दरी—குலஸுந்தரீ—

குல ஸாதகர்களின் குடும்பங்களில் பரம்பரையாக “குல தெய்வம்” என்று வாலாயமாக வழிபடப்பட்டு வரும் தேவதை ஸ்வரூபத்தில், தன் பக்தனின் வழிபாட்டு க்ரமங்களில், தன் ஸக்தியுடன் தானே ஸாந்நித்தியம் கொண்டு அவனுடைய இஷ்ட தேவதையாகிய தானே அந்த குலதேவதை ரூபத்தில் கோரிய வரங்களை அளித்து அவன் உய்யுமாறு அநுக்ரஹிக்கும் பரதேவதை.

867) कुमुदती—குமுத்வதீ—

ஸாக்த வித்யோபாஸன பத்ததிக் கே ஆசார்யோத்தமனான சந்த்ரனுக்கு இஷ்டமான ஆம்பல் புஷ்பத்தில் எப்பொழுதும் உறைந்துகொண்டு, நக்தஞ்சரனான அவனுக்கு மானஸோல்லாஸத்தை மழையெனப் பொழிந்தருளும் புஷ்பவல்லி தேவி.

868) कुमुदिनी—குமுதினீ—

ஆம்பல் கொடி எப்படி தடாகத்தின் அடியில் மண்ணில் உதித்து ஜலத்தின் வழியாக மேலே ஏறி சந்த்ரோதயத்தால் விகாஸம் அடைகிறதோ அதேபோல் யோகியினுடைய மூலாதாரத்திலிருந்து எழும்பி அவனுடைய எல்லா சக்ர தளங்களினூடே மேலே சென்று ப்ரஹ்மந்தர கமலத்தின் மத்தியில் கின்று, அருகே உதயமாகியிருக்கும் சந்த்ரன் பொழியும் அம்ருத தாரையில் முழுகி, குரு ஸ்வரூபினியாக அங்கு வீற்றிருக்கும் தன்னுடைய தரிசனத்தாலும் கடாஷுத்தாலும் களிப்படையும் அவனுக்கு ஆனந்தவர்ஷம் அளித்தருளும் பராஸக்திமூர்த்தி.**

869) कुशला—குஸலா—

தானே க்ரியா ஸக்தி ஸ்வரூபினீ ஆவதால் தன் பக்தன் எல்லா வகை கர்மாக்களையும் சிறப்புற நிர்வஹிக்கத் தேவைப்படும் எல்லாப் பொருள்களும் எல்லா வஸதிகளும் அமைத்துக் கொடுத்து அவன் மனதில் கவலைகள் இல்லாமலும் ஸந்தோஷமாகவும் செயல்பட்டு, லோகோபகாரமான காரியங்களைப் பயனுள்ளனவாக நிகழ்த்தி ஜன ஸமுஹத்துக்கு ஸேவைகள் பல புரிந்து மகிழ்ச்சியுடன் வாழ அருள் பாலிக்கும் கல்யாண மூர்த்தி.+

*காத்யாயனீ—(१) कतस्य गोत्रापत्यस्त्रियां पत्याम् ॥ (२) कात्यायनमहर्षः पत्याम् ॥ (३) कतगोत्रो-
त्पन्नायां दुर्गायाम् ॥ —வாசஸ்பத்யம்-1881.

**குமுதினீ—कुमुदलतायाम्—भरतः ।

+ कौ-पृथिव्यां-शलति-चलयति-कार्याणि इति कुशला ॥

870) कुलटालया—कुलडालया—

குல ஸாதகர்களின் குழாங்களில் அங்கும் இங்குமாக ஊடாடி அவர்களுடைய ஆராதன க்ரமங்களை ஏற்று மகிழும் ஸௌலப்ய மூர்த்தி.*

871) कुलटालयमध्यस्था—कुलडालयमध्यस्त्या—

4 2

குல ஸாதகர்களின் குழாங்கள் பல வட்டம் போல் தன்னைப்புடைதழ, தான் அவர்களின் நடுவே இருந்துகொண்டு எல்லோருடனும் கூடிக்குலாவி அளவளாவி ஸல்லபித்தும், அவர்களுடைய ஆராதன க்ரமங்களை அன்புடன் ஏற்றும் அவர்களுடன் இன்பமாகக் கலந்து பழகியும் மகிழ்ந்து அவர்களை ஆட்கொண்டு அருளும் ஆனந்தமூர்த்தி.

872) कुलटासङ्गतोषिता—कुलडासङ्गतोषिता—

3

குல ஸாதகர்களின் குழாங்களில் உள்ள உபாஸகர்களுடன் ஸரிஸமானமாக, தானும் அவர்களுடைய குழுக்களில் ஒருத்தி போல், ஸரஸ ஸல்லாபமாகப் பழகுவதில் பெரிதும் மகிழ்ச்சி கொள்பவள்.

873) कुलटाभवनोद्युक्ता—कुलडाभवलोद्युक्ता—

4 3

மிக்க ஆர்வத்துடன் தன்னுடைய ஆராதன க்ரமங்களை நிகழ்த்தி தன்னிடம் அனன்யமாகச் சரணம் அடையும் தன் பகநர்களான குல ஸாதகர்களின் க்ருஹங்களிலேயே நித்திய வாஸம் செய்வதில் பெரிதும் மகிழ்ச்சி கொள்பவள்.

874) कुशावर्ता—कुशावर्तता—

கங்கோத்பத்தி புண்ய தீர்த்தமே தன் வ்யக்தியாகக் கொண்டு அங்கு ஸ்நானம் செய்து பய பக்தியுடன் தன்னை அந்த தீர்த்தத்தில் ஆவாஹனம் செய்து ஆராதிக்கும் தன் பக்தனைப் புனிதமாக்கி ஆட்கொண்டு அருளும் ஐகன்மாதா.**

875) कुलाणवा—कुलाण्णवा—

*कुलात् कुलम् अटति इति कुलटा ॥

**कुशावर्त्त-मङ्गावतारतीयै—वाचस्पत्यम् - 2147.

गङ्गाद्वारे कुशावर्त्तं विवर्त्तके नीलपर्वते । तथा कणखले स्नात्वा घृतपाप्मा दिवं व्रजेत् ॥

—மஹாபாரதம்-ஆநுஷாஸனிகபர்வம் - 1700.

उपगम्य कुशावर्त्तं आसीनं तत्त्ववित्तमम् ॥ — பாகவதம் - III-20-5.

कुशावर्त्तं गङ्गाद्वारे ॥ श्रीतरार.

பெரிய ஸமுத்ரம் போல குல ஸாதகர்களின் குழாங்கள் எப்பொழுதும் தன்னைப் புடை துழந்து இருப்பதில் பெரு மகிழ்ச்சி கொள்பவள்.

876) குலாண்வாசாரதா—குலாண்வாசாரதா—

இந்தப் பரந்த உலகத்தில் குல ஸாதகர்களான தன் வித்யோபாஸகர்களின் குழாங்கள் பெரும் ஸமுத்திரம் போல் பெருகி, உபாஸன ஸாதனைகளின் எழுச்சியால் ஒரு பெரும் ஆனந்த ஸாகரம் போல் பொங்கி எழுந்து பெரும் செல்வாக்கு கொண்டு ப்ரகாசிப்பதைக் கண்டு ஸந்தோஷத்தின் பூரிப்பானது மனதில் பொங்கி வழிய. அவர்களுடைய ஸாதன க்ரமங்களின் ரீதியே தன் மனதில் மிகச் சிறப்பானதாக மலர்ந்து, அவர்களுடைய ஆசரணையின் பத்ததியே மஹோந்நதமானதாகக் கொண்டு பெரு மகிழ்ச்சி கொள்பவள்.*

877) குண்டலி—குண்டலி—

3

யோகியின் மூலாதாரத்தின் கர்ணிகையில் ஸ்வயம்பூ லிங்கம் த்வாரத்தோடு கூட பின்புறமாக திரும்பியிருக்கிறது. அங்கு மின்னல் கொடி போல் குண்டலி ஸக்தி தேவதையானவள் ஸர்ப்பம் போல் முன்றரைச் சுற்றாக வளைந்து கொண்டு, அந்த இடத்தில் தன்னை அந்த நிலையில் த்யானம் செய்யும் தன் பக்தனை அன்புடன் அழைத்துக் கொண்டு மேலே ப்ரஹ்மரந்தரத்துக்குச் சென்று குருவினிடம் கொண்டு சேர்க்கும் யோகேஸ்வரீ.**

*ஜீவ: ப்ரகூததத்வச் சிவகாலாகாசமேவ ச । க்ஷித்யப்தேஜோவாயவச் ச குலமத்யபிதீபதே ॥ ப்ரஹ்மபூத்யா நிவிகல்பமேதேவாசரணச் ச யத் । குலாசாரஸ்ச எவோக்தோ ஸ்ம்காமாஸ்த்மோஷத: ॥ —தந்த்ரஸாரம். அனத்யகம்-ஸந்த்யாதி நத்யானுஸ்தானதத்பர: । மந்த்ராராசனமாத்ரேண சிவபாபேன தத்பர: ॥ பரஸ்யா தேவதாயா து சர்வகம்-நிவேதக: । குலஸ்த்ரீவீரநத்யாச் ச தத்ரவ்யஸ்யாபஹாரணம் । ஸ்த்ரீஸு ரோபம் ப்ரஹாரச் ச வர்ஜயேநமதமானு சதா ॥ ஸ்த்ரீமயச் ச ஜகத்சர்வ் சுவயம்ஹுத் ததா ப்ரவேத் । ப்ரேயச் சவ்ய் ததா சூய்ய் ப்ரக்ய் லேஹ் கூஹ் சுஹம் ॥ சர்வச் ச யுவதீரூபம் பாபயேநமதி-மானு சதா । குலஜா யுக்தீர் விக்ய நமஸ்குர்யாத் சமாஹித: ॥.....ததேவ மானஸீ பூஜா த்ர தாஸா ப்ரகல்பயேத் ॥..... ஜபஸ்தானே மஹாஷ்ணம் நிவேத்யோஷ்வ் ஜபம் சரேத் ।.....குலவாரே குலாஸ்த்மயா சதுர்ஷ்யா விசேஷத: । யோகினிபூஜனம் த்ர ப்ரதானம் குலபூஜனம் ॥—காலீதந்த்ரம்.

*சுவயம்ஹுலிங்கம் தன்மத்யே சரணம் ப்ரஸிமானம் ।..... தேன மாரீண குண்டலினி யாதாயாத் கரோதி சா । பிந்நாபிந்நா புரீ யாதி அயான்தி குண்டலி சதா ॥ த்ர விசுல்தாகாரா குண்டலி பரதேவதா । ப்ரஸுப்தபூஜாகாரா சாஸ்த்ரவிவலயரூபினி ॥.....யேந மாரீண கந்தவ்யம் ப்ரஹ்மதாரம் நிராமயம் ॥ முக்தேநாசுசா தத்ர ப்ரஸுப்தா பரமேஸ்த்ரீ ॥ —ஸாக்தாகம தந்த்ரம்.

குறிப்பு :—சென்னைக்கு மேற்கே உள்ள காரட்டுர் ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்குத் தெற்கே சுமார் அரை மைல் தூரத்தில், “பாடி” என்று வழங்கும் “திருவலிதாயம்” என்ற க்ஷேத்திரத்தில் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் சிவ மூர்த்தத்தின் பெயராகிய “திருவலிதேஸ்வரர்” (விவலிதேவர்) என்ற திருநாமம் இந்தக் கருத்தை (அதாவது மூலாதாரத்தில் குண்டலினி ஸர்ப்ப வடிவில் முன்றரைச் சுற்றாக வளைந்து இருக்கும் தத்துவத்தை) குறிப்பதாகும்.

879) குமதி—குமதி—

புருதிவீ தத்துவத்தின் வ்யக்த மூர்த்தியான மூலாதாரசக்ர-தள கமலத்தையே தன் ஸ்வரூபமாகக் கொண்டு தன் பக்தன் தன்னை அதனிலேயே முழுமையாக உணர்ந்து த்யானித்து இஷ்டதேவதா தன்மயத்வம் எய்தி நித்ய ஸுகம் பெற அருளும் தயாநிதி.*

880) குலசுஷோ—குலஸ்ரேஷ்டா—

2

குலஸாதகர்களின் பரம்பரையில் வேருன்றிய ஸாக்த உபாஸன க்ரமங்களில் ஸர்வோத்தமமான குலதெய்வமாகவும் இயங்கிக் கொண்டு, தன் பூரண ஸாந்நித்திய-மும் தன் பூரண அருளும் பொழிந்து அந்தக் குலத்தையே உத்தாரணம் செய்தருளும் கருணா கடாக்கூ மூர்த்தி.

881) குலசக்ரபராயணா—குலசக்ரபராயண—

தன்னை ஆரதிக்கும் குல ஸாதகர்களின் குழாங்கள் தம் வித்யோபாஸன கார்யக் கிரமங்கள் யாவற்றிலும், பரதேவதையாகத் தன்னை ஆரதிக்கப் புகுமுன் தன் பரிவார தேவதைகளை ஆரதிப்பது அத்யாவஸ்யகம் என்பதை உணர்ந்து, அவர்கள் (அந்த தேவதைகள்) நன்கு ஆரதிக்கப்பட்டு நன்றாக த்ருப்தி அடைந்-ததைக் கண்ட பிறகே தனக்குச் செய்யும் ஆராதன க்ரமங்களை ஏற்று மகிழும் பக்த பராதீன மூர்த்தி.**

882) கூட்சு—கூடஸ்தா—

2

தன் வித்யா மூலமந்த்ரத்தின் யந்த்ரமாகிய சக்ர-மேருவின் உச்ச சிகர ஸ்தான-மாகிய பிந்துவே தன் யதாஸ்தானமாகக் கொண்டு அசஞ்சலமாக அங்கேயே நிரந்தரமாக வாஸம் செய்துகொண்டு அங்கே தன்னை நாடி வந்து அனன்யமாகச் சரண-மடையும் உண்மையான த்ருட பக்தர்களை ஆட்கொண்டருளும் பரதேவதை. X

883) கூடவீர்டி:—கூடத்ருஷ்டி:—

3

தன் பக்தர்களைப் பரிபாலிப்பதில் அசஞ்சலமான போக்கு உள்ள தீன ஸரண்ய பரதேவதை.

*கு:-भूमि:-मूलाधारचक्रम्-अस्या: इति—तत्रैव पूर्णत: द्येया-ध्यानगम्या-इति ॥

**कुलचक्राणाम् आराधनं परम् अयनं यस्या: आराधने ॥

X कूट-पर्वतशृङ्गे ॥—वासஸ्पत्यम्-2163. कूटस्थ—एकरूपतया सर्वकालस्थायिनि परिणाम-शून्ये परमात्मनि ॥—वासஸ्पत्यम्-2164. अविष्टानतया देहद्वयावच्छिन्नचेतन: । कूटवर्तिविकारत्वात् स्थित: कूटस्थ इत्यते ॥

884) कुन्तला—குந்தலா—

“சஷகம்” எனப்படும் பான பாத்திரத்தில் தனக்கென்று திராசைஷப்பழம், பேரிச்சம்பழம், இஞ்சி, தேன், பசும்பால், கற்கண்டு முதலிய பொருள்களின் சேர்க்கையால் தாயரிக்கப்பட்ட பான விசேஷத்தை அடிக்கடி ருசித்துப் பருகுவதில் பெரிதும் மகிழ்ச்சி கொள்பவள்.*

885) कुन्तलाकृतिः—குந்தலாக்ருதி:—

தன் கேசபாஸம் ஒரு கட்டுப்பாடும் இன்றி நாற்புறமும் சுழன்று வீசிப் பரவுவது போல் தானும் எந்தக் கட்டுப்பாடும் இல்லாமல் யதேச்சையாக ஸஞ்சரிக்கும் இயல்பு உள்ளவள்.

886) कुशला—குசலா—

மஹா மங்கல மூர்த்தி.

887) कृतिरूपा—க்ருதிருபா—

க்ரியாஸக்தி ஸ்வரூபினி.

888) कूचंबीजधरा—கூர்ச்சபீஜதரா—

3 4

“வித்யாராஜ்ஞீ” என்ற மந்த்ரத்திலுள்ள இருபத்திரண்டு பீஜங்களில் ஒன்றாக, “கூர்ச்சபீஜம்” எனப்படும் ஹும் (ஃ) காரம் ஒரு பீஜமாக அமைந்த மூலமந்த்ர ஸ்வரூபினி.**

889) कूः—கூ:—

எப்பொழுதும், எங்கும், எதிலும், க்ரீம் (क्नी) காரமாகிய தன் மீஜத்தின் ஒலி ஓட்டத்தில் தன் வித்யுத் ஸக்தியை ப்ரஸரிக்கச் செய்து, அதனை வீர்யவத்தாக ப்ரயோகித்தே பஞ்ச க்ருத்யம் செய்து இந்தப் பரந்த ப்ரபஞ்சத்தை நிர்வஹித்து அருள்பவள்.†

890) कुंकुंकुशदरता—கும்கும்கும்கும்ஸப்தரதா—

3 3

ஸக்தி-ஸ்ரிவ தத்துவத்தின் ப்ரதிபாதகமான க(क) கார-உ (उ) கார இணைப்பின் மீது பிந்து (०)—அதாவது அநுஸ்வாரம்—ஏறி, அங்ஙனமாக அமைந்த அந்த

*कुन्तल—चषके पानपात्रे ॥ —वाचस्पत्यम्-2099.

**तदनु कूचंद्वयम् । कूचंबीजं तद्वयोमण्डलस्वरविन्दुमेलनरूपम् ॥ श्रीकालिकोपनिषत् - I-4; 5.

†कू-पिशाच्याम् ॥ —शपथ मार्तताण्डलम्.

பீஜம்—கும் (க்)—நான்கு முறை மடங்குவதால் உண்டாகும் [அதாவது “கும்கும்-கும்கும்” (க் க் க் க்) என்று உருவாகும்] மொத்தக்கூட்டமைப்பானது காலிகையானவள், சவம் போல் செயலற்றுக் கீழே கிடக்கும் மஹாகாலரின் ஹ்ருதய கமலத்தில் நின்று ஆனந்த நடனம் புரிந்து—அதாவது தன் வித்யுத் ஸக்தியை அவருடைய ஹ்ருதயத்தில் ப்ரஸரிக்கச் செய்து—அவருக்கு மனதில் கரைபுரண்டோடும் ஆனந்தமும் உத்ஸாஹமும் பெருக அருள் புரிந்து மகிழ்வதைக் குறிக்கிறது.*

891) कुंकुंकुंपरायणा—கும்கும்கும்கும்கும்பராயண —

“கும் கும் கும் கும்” (க் க் க் க்) என்ற கூட்டமைப்பில் அடங்கிய ஒவ்வொரு கும் (க்) காரத்தினுடனும் ரேபம் (रेफः) அதாவது ரகார (रकार) வ்யஞ்ஜன மாத்ருகை இணைவதால் உண்டாகும் “க்ரும் க்ரும் க்ரும் க்ரும்” (க் க் க் க்) என்ற கூட்டமைப்பானது ஸக்தி-ஸ்ரிவ தத்துவத்தின் ப்ரதிபாதகமான “கும்” (க்)காரத்தின் ஒலி ஓட்டமானது அக்னி ஸக்தியின் ஆரோபணத்தால் தடையிலா வீறு கொண்டு காலிகையின் வித்யுத் ஸக்தியானது உபாஸகனின் புத்தியில் அமோகமான அதிர்வுடன் மின்னல் வேகமாகப் பாய்ந்து, அவனது வித்யோபாஸன ப்ரயாஸைகள் இலக்குத் தப்பாமல் இஷ்ட தேவதையின் கருணை கடாஷுத்தின் வாயிலாக அதி சீக்கிரமாக மந்த்ர ஸித்தி பெற்று, அவன் நித்திய ஸுகம் அடைந்து ஸாந்த மூர்த்தியாகவும் ஜீவன் முக்தனாகவும் சிரஞ்ஜீவியாகவும் வாழப்பெறுவதைக் குறிக்கிறது.+

892) कुंकुंशब्दनिलया—கும்கும்கும்ஸப்தநிலயா —

3

ஸக்தி-ஸ்ரிவ தத்துவத்தின் ப்ரதிபாதகமான கும் (க்) கார பீஜம் மும்முறை மடங்குவதால் உண்டாகும்—[அதாவது “கும் கும் கும்” (க் க் க்) என்று உருவாகும்] மொத்தக் கூட்டமைப்பானது, காலிகையானவள் தானே அதனில் உறைந்துகொண்டு, ஜீவாத்மா (அதாவது தன் பக்தன்), பரமாத்மா (அதாவது தான்), ப்ர-பஞ்சம் ஆகிய முக்கூட்டின் இணைந்த இயக்கத்தின் மூலமாக, நிர்க்குணமும் நிர்லிப்தமுமான ப்ரப்ரஹ்மம் குணம் ஏற்று, ஸகுணமாக மாறி, தன் பக்தனாகிய ஜீவனைக் கர்மம்—ஜ்ஞானானந்தம்—ஸாந்தி ஆகிய முக்கூட்டின் ப்ரணாலியில் ஈடுபடுத்தி, அவனைச் சிக்கிரமே ஜீவன் முக்தனாக ஆக அருள்வதைக் குறிக்கிறது.

893) कुक्कुरालयवासिनी—குக்குராலயவாஸினீ—

தன் வித்யையாகிய வித்யாராஜ்ஞியின் ருஷியாகிய காலபைரவரே தன் அபரஸ்வரூபமாவதால் அவருடைய வ்யக்தியிலேயே தானே உறைந்துகொண்டு

*कः क्रीडतीशो महाकाली.....॥ वरंणपितामहम्. उशङ्करो वर्तुलाशो.....॥—वरंण-पितामहम्. उकारं परमेशानि अथः कुण्डलिनं स्वयम् ॥ पीतचम्पकसङ्काशं पञ्चदेवमयं सदा । पञ्चप्राणमयं देवि चतुर्वर्गप्रदायकम् ॥—காமதேநுதந்த்ரம்.

+ रेफ-र इफ — रकारात्मके वर्ण-रिफ-अच् ॥

அவரை ஆராதிப்பவர்களைத் தன்னை நேரிட ஆராதித்தவர்களாகக் கொண்டு அவர்களை ஆட்கொண்டருளும் தன்மயத்வ ஸ்வரூபிணி.*

894) कुक्कुरासङ्गसंयुक्ता—குக்குராஸங்கஸம்யுக்தா—

3

காலபைரவருடைய ஸக்தியாகிய காலபைரவியே தன் அபர ஸ்வரூபமாவதால் தன் உபாஸக மண்டலத்திற்கு காலபைரவியாகவே—அதாவது குருபத்னீயாகவே இயங்கி அநுக்ரஹிக்கும் தாதாதம்ய ஸ்வரூபிணி.

895) कुक्कुरानन्तविग्रहा—குக்குரானந்தனிக்ரஹா—

3

தானே நாத ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபிணி ஆவதால் உலகத்தில் எழும்பும் எல்லாத்வனிகளும் தன் ஸ்வரூபமாகக் கொண்டவள்—அதாவது ஸர்வத்னியம்யீ.**

896) कूर्चरम्भा—கூர்ச்சாரம்பா—

4

ஸ்ரீமஹாகாலரின் ஸாந்நித்தியமும் ஸக்தியும் பூரணமாக அமர்ந்ததாகவும், ஸிவ தத்துவ ப்ரதிபாதகமானதாகவும், வித்யாராஜ்ஞியில் 4ஆவது, 5ஆவது, 17ஆவது, 18ஆவது பீஜங்களாகவும் அமர்ந்ததாகவும் உள்ள ஹும் (ஓ) காரத்தின் ஒலி ஒட்டத்தின் மூலமாக தன் வித்யோபாஸகர்களின் புத்தியில் தன் வித்யுத் ஸக்தியை முழுமையான வீர்யத்துடன் ப்ரஸரிக்கச் செய்து அவர்களுடைய முயற்சிகளும் செயல்பாடுகளும் ஸார்த்தகமாகவும், சீக்கிரமாகவும், பூரண பலிதமடையச் செய்து அவர்களை ஆட்கொண்டருளும் பராஸக்தி மூர்த்தி.+

897) कूर्चबीजा—கூர்ச்சபீஜா—

3

பஞ்ச க்ருத்ய கலன செயல்பாடுகளில் ஒரு பாங்காகிய ஸம்ஹாரம் செய்வதில் தேவி ஸ்ரீகாலிகை ப்ரயோகிக்கும் ஒரு பீஜமாகிய “ஹும்” (ஓ) காரம் ஸிவ-ஸக்தி ப்ரதிபாதக பீஜமேயாம். அதனில் தன் ஸம்ஹார ஸக்தி அமர்ந்துள்ளதால் அதன் ஒலி ஒட்டத்தின் மூலமாகவே தன் வித்யோபாஸகர்களின் புத்திக்கு ஊறு விளைவிக்கும் அரிஷ்டவர்க்கங்களை அழித்தருளும் விஸ்வாண்ட ஸம்ஹாரமூர்த்தி.X

*कुक्कुरः आलये यस्य सः कुक्कुरालयः । कुक्कुरालये-कालभैरवे-वासः अस्ति अस्याः इति कुक्कुरालय-वासिनी ॥ इति ॥

**कुरति-शब्दायत्ने ॥ कुर शब्दे ॥

+कालीबीजद्वयं देवि दीर्घं हूङ्कारमेव च । व्यधरी सा महाविद्या चामुण्डा कालिका स्मृता ॥

—பைரவ தந்த்ரம்.

X ईशानस्सेन्दुवामश्रवणपरिगतो बीजमन्यन्महेशि ॥ —கற்பூர ஸ்தோத்திரம்-2.

हूङ्कारेणैव तं भस्म सा चकाराम्बिका ततः ॥ —தேவீ மாஹாத்த்மியம்.

898) कूचजापपरायणा—कूटर्क्षज्जापपरायणा—

“தாரா” என்றும், “கூர்ச்சம்” என்றும், “தீர்க்கவர்ம” என்றும் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் “ஹூம்” (ह्रं) கார பீஜத்தைத் தனித்துப் பிண்ட மந்த்ரமாகவோ, இரட்டித்தோ, முக்கூட்டமாகவோ, வேறு பீஜங்களுடன் இணைந்த இதர மந்த்ரங்களாகவோ, இஷ்ட தேவதையை ப்ரேம பக்தியுடனும் அனன்ய ஸரணுகதி பாவத்துடனும் ஆழ்ந்து த்யானித்துக் கொண்டே லக்ஷக்கணக்கான ஆவ்ருத்தியாக ஜபித்து அர்ப்பணிக்கும் பக்தர்களை ஆட்கொண்டு அவர்களுக்கு ஜீவன் முக்தி அளித்தருளும் மந்த்ரமூர்த்தி.*

899) कुचस्पर्शनसन्तुष्टा—कुसुम्पर्शनसन्तुष्टा—

இந்தப் பரந்தப் பிரபஞ்சத்திலுள்ள எல்லா ஜீவர்களும் தன் குழந்தைகளாவதால், ஒரு சிசு பசி மேலிட்டு ஸ்தன்ய பானத்திற்காகத் தன்னை நோக்கி ஆவலாக ஓடி வந்து தன் மார்பகத்தைத் தொட்ட மாத்திரத்திலேயே ஒரு தாய் தன் தாய்மை உணர்ச்சியின் வேகத்தால் ஆனந்த பரவசம் அடைவது போல, தன் பக்தர்கள் தன் மூல மந்த்ரத்தை உச்சரித்த மாத்திரத்திலேயே தன் சிசுக்களாகிய அவர்கள் மீது எல்லை கடந்த அன்பைப் பொழிந்து அவர்களை ஆட்கொண்டு அருளும் ஜகன்மாதா.

900) कुचालिङ्गनहर्षदा—कुसुमालिङ्गनहर्षदा—

ஒரு சிசு தன் தாயின் மார்பகத்தை ஆலிங்கனம் பண்ணிக்கொண்டே ஸ்தன்யபானம் பண்ணுவதில் எப்படி மிகுந்த ஸந்தோஷம் அடைகிறதோ அதே போல் தன் குழந்தைகளாகிய தன் பக்தர்கள் தன் ஸ்வரூபத்தை த்யானித்துக் கொண்டே தன் மந்த்ரத்தை ப்ரேமபக்தியுடன் ஜபிப்பதைக்கண்டு அளவிலா மகிழ்ச்சி கொண்டு, அவர்களை ஆட்கொண்டு, அவர்களுக்கு ப்ரஹ்மானந்தமும் ஜீவன் முக்தியும் அருளும் ஆனந்த மூர்த்தி.

कुगतिघ्नी कुबेराच्या कुचभूः कुलनायिका ।

कुगायना कुचधरा कुमाता कुन्ददन्तिनी ॥ १६४ ॥

कुगेया कुहराभासा कुगेया कुघ्नदारिका ।

कीर्त्तिः किरातिनी किलन्ना किन्नरो किन्नरी क्रिया ॥ १६५ ॥

कींकारा कींजपासक्ता कींहूस्त्रीमन्त्ररूपिणी ।

किम्मोर्रितदृशापाङ्गी किशोरी च किरीटिनी ॥ १६६ ॥

*காலி தரிசுதீ நாமங்கள் எண்கள் — 51; 52; 56; 61; 63; 226; 228; 229; 231 காண்க.

कीटभाषा कीटयोनिः कीटमाता च कीटदा ।

किंशुका कीरभाषा च क्रियासारा क्रियावती ॥ १६७ ॥

குததிக்னி குபேரார்ச்யா குசபூ: குலநாயிகா ।
3 4 3 4

குதாயன குசதரா குமாதா குந்ததந்தினீ ॥ 164 ॥
3 4 3 3

குதேயா குஹராபாஸா குதேயா குக்னதாரிகா ।
3 4 3 4 3

கீர்த்தி: கிராதினீ க்லின்னா கின்னரீ கின்னரீ க்ரியா ॥ 165 ॥

கீரீம்காரா கீரீம்ஜபாஸக்தா கீரீம்ஹ்ரூம்ஸ்தீம்மந்த்ரருபிணீ ।

கிரீம்மீரிதத்ருஸாபாங்கீ கிஸோரீ ச கிரீடினீ ॥ 166 ॥
3 3

கீடபாஷா கீடயோனி: கீடமாதா ச கீடதா ।
4 3

கிம்ஸாகா கீரபாஷா ச க்ரியாஸாரா க்ரியாவதீ ॥ 167 ॥
4

901) कुगतिष्नी—कुक्षतिकर्णी—
3 4

துர்மார்க்கமான நடத்தை உள்ளவர்களைத் தக்கபடி தண்டித்து அவர்களைத் தூய்மைப் படுத்தும் வேதநாயகி.

902) कुबेराच्यौ—कुपेरारस्यौ—
3

ஸகல அண்டங்களின் ஸமுதாயங்களுக்கும், அவற்றில் அமர்ந்துள்ள எல்லா சேதனசேதன ப்ரக்ருதிகளுக்கும் தாய் தந்தையர்களான பார்வதீ பரமேஸ்வர்களை ஸதாகாலமும் நிரந்தரமாக ப்ரேமையுடன் ஆராதித்துக் கொண்டே இருக்கும் குபேர-தேவன் யக்ஷர்களின் தலைவன். குறிப்பாக, அவனே தக்ஷிண காலிகையின் மிகச் சிறந்த ஓர் உபாஸகன். மேலும், தக்ஷிண காலிகையின் ஒரு தனிச் சிறப்பான மூர்த்தி பேதமாகிய குஹ்ய காலிகையைச் சிறப்பாக அனவரதமும் உபாஸிக்கும் ஸ்ரேஷ்டமான வித்யோபாஸகன். அப்படிப்பட்ட உத்தம உபாஸகனான குபேரனால் தன் பரிவாரங்களான யக்ஷ யக்ஷிணிகள் புடை துழ எப்பொழுதுமே மிக விஸ்தார-மாக ஆராதிக்கப்படுபவன்.*

*कुबेरस्त्वम्बकसखो यक्षराङ्गुलेश्वरः । मनुष्यधर्मा घनदो राजराजो घनाधिपः ॥ किन्नरेशो बंश्रवणः पौलस्त्यो नरवाहनः । यक्षकपिङ्गलविलश्रीदपुण्यजनेश्वरः ॥ अमरकोशम्—135-138. कुम्बति घनम् ॥ कुबि आच्छादने । एरक् ॥ कुतिसत् बेरम् अस्य इति ॥ कुत्सायां विवतिशब्दोऽयं शरीरं बेरमुच्यते । कुबेरः

903) குவஃ—குசு:—

ஒரு சிசு தன் தாயினிடம் ஸ்தன்ய பானம் பண்ணிக் கொண்டே, அம்ருதத்-
துக்கு ஒப்பான தாய்ப்பால் உண்டு ஸௌக்கியம் அடைவது போல தன் பக்தர்கள்
தன் மூல மந்த்ரத்தை ப்ரேம பக்தியுடன் ஜபிக்குங்கால், உடனே மோக்ஷம் அளிக்க
வல்ல ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானத்தை அவர்களுக்கு அளித்து அருளும் ஜகன்மாதா—
உதாரணமாக, திருஞானஸம்பந்தர் பார்வதீ தேவியாரிடம் ஸ்தன்ய பானம் செய்யும்
வ்யாஜத்தில் ஜ்ஞானப் பால் ஊட்டப்பெற்று சிவஜ்ஞானமும் சிவானந்தமும் அருளப்-
பெற்று ஜீவன் முக்தரானார்.

904) குலநாயிகா—குலநாயிகா —

குல ஸாதகர்களால் உபாஸிக்கப்படும் இஷ்ட தேவதையாக மட்டும் இல்லா-
மல், அவர்கள் தோன்றிய குலத்தையே தலைமுறை தலைமுறையாகக் காப்பாற்றி
அருளும் பெருவள்ளல்.

905) குகாயனா—குகாயனா—

தன் வித்யோபாஸகர்களுடைய மூலாதார ஸ்தானத்திலிருந்து உத்பத்தி-
யாகும் “பரா” வாக் ரூபமாக எழும் நாதமானது “பஸ்யந்தி”, “மத்தியமா” நிலை-
களைத் தாண்டி “வைகரி” நிலையில் வெளிக்கிளம்பி கேட்பவர் காதில் பேரானந்தம்
அளிக்கும் மஹாரஸவத்தான கானமாகவே விழும் இசை வடிவில் பரவி யாவரையும்
மகிழ்விக்கும் நாதப்ரஹ்ம ஸ்வரூபினர்.

906) குவதரா—குசுதரா—

தன் குழந்தைகளாகிய ஜீவர்களுக்குத் தன் ஸ்தன்யாம்ருதமாகிய ஸக்தி,
ஜ்ஞானம், ஆனந்தம், ஸாந்தி ஆகியவற்றை வரையாது பொழிந்து, அவர்களுக்கு
தன் அநுக்ரஹப் பயனாகிய ஜீவன் முக்தி நிலையை வழங்கி அருளும் அநுக்ரஹ-
மூர்த்தி.

907) குமாதா—குமாதா—

कुशरीरत्वात् नाम्ना तेनैव सोऽङ्कितः ॥ वायु पुराणम्. कुबेरो भव नाम्ना त्वम्.....॥ —காஸ்
கண்டம். गुह्यकालीं महाविद्यां त्रैलोक्ये चातिदुर्लभाम् । इन्द्राधिरूढं वर्गाद्यं रतिबिन्दुविभूषितम् (की) ॥
त्रिगुणश्च ततः कृत्वा ईशानश्च समुदरेत् । षष्ठस्वरसमायुक्तं बिन्दुनादकलान्वितम् (हं) ॥ द्विगुणश्च ततः कृत्वा
ईशवर्णं समुदरेत् । वामाक्षिवह्निसंयुक्तं नादबिन्दुकलायुतम् (ह्रीं) तद्गुह्ये कालिके चाक्ताश्रायवा दक्षिणे वदेत् ।
सप्तबीजं ततः पश्चात् त्रैलोक्यमोहिनीं स्थियम् ॥ अथवेति गुह्ये कालिके—दक्षिणे कालिके वा ॥

—விஸ்வஸார தந்த்ரம்.

பூமி முதலான எல்லா லோகங்களுக்கும், அதாவது எல்லா அண்டங்களுக்கும் தாயாக இருந்து கொண்டு, எல்லா ஜீவ ஸமுஹங்களும் வாழும் இந்தப் பரந்த ப்ர-பஞ்சத்தையும் பஞ்ச க்ருத்ய கலனம் செய்து அருளும் ஜகன்மாதா.

குறிப்பு:—“கூ” என்று பூமியைக் குறித்ததால் எல்லா லோகங்களையும் குறிப்-பிட்டதாக ஆயிற்று.*

908) कुन्ददन्तिनी—குந்ததந்தினீ—

33

(1) மல்லிகைப் புஷ்பம் போல் அழகிய பற்கள் கொண்ட பேரழகி.

(2) “குந்தம்” என்ற வர்ஷ பர்வதம் போல் மஹா வலிமை கொண்ட பற்கள் கொண்ட பராஸக்தி மூர்த்தி. X

909) कुन्द्या—குகேயா—

3

தன் வித்யோபாஸகனின் மூலாதாரத்திலிருந்து எழுந்து, “பரா”, “பஸ்யந்தி” “மத்தியமா” ஸ்திதிகளைக் கடந்து, அவனது முக குஹரத்திலிருந்து “வைகரி” நிலையில் வெளிக்கிளம்பி, காற்றில் பரவிப் பெருகுகையில், ஸாமவேதம் முதலான பல ரூபங்களான வாசகங்களினூடே விரவி—அதாவது “தாது - மாதா” ஸம்யுக்தமாக உருவாகி - மிக்க இனிமையான ஒலிச்செறிவும், மிக ஆழமான கருத்துச் செறிவும் கொண்டு, கேட்பவர்கள் காதில் மஹோந்தமான இசை வடிவாகப் பாய்ந்து அவர்களுக்குப் பேரானந்தம் அருளும் நாத ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபினி.**

910) कुहराभासा—குஹராபாஸா—

4

குண்டலினீ யோகம் அப்பியஸிக்கும் தன் பக்தனுடைய மூலாதாரம் *முதலிய சக்ர தள ஸ்தலங்களின் மத்தியில், குறிப்பாக அவனுடைய அநாஹதம் விஸூத்தி, ஆஜ்ஞா, ப்ரஹ்மந்த்ரம் ஆகிய சக்ரங்களின் கமலங்களின் கர்ணிகையில் எப்பொழுதும் ஒடுங்கி இருந்து கொண்டு, அவனுடைய குண்டலினீ ஸக்தியின் எழுச்சி ஹ்ருதய குஹையிலிருந்து மேலே எழும்பி கண்டத்தை அடைந்து, அங்கிருந்து இனிய நாத வடிவில் அவனுடைய முக குஹரத்தினூடே வைகரி வாக் ரூபமாக வெளிக்கிளம்பி கேட்பவர் காதில் நாதாம்ருதமாக வந்து விழுந்து ஆனந்தம் அளிக்கும்போது நாதத்தின் ப்ரகாஸ வடிவில் ஒளிரும் நாத ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபினி.+

*अनुक्तमनुवर्तितम् ॥

X माद्यं कुन्दं रक्तकस्तु.....॥ अमरकोशम्-794. तेषु वर्षस्वद्वयो नद्यश्च सप्तैवाभिजातास्सुर-सशतशृङ्गो वामदेवः कुन्दः कुन्दः पुष्पवर्षस्सहस्रसुतिरिति ॥ பாகவதம்—V-20.

**येयो माणवकस्साम्ताम् ॥ —ஸித்ததாந்த கௌமுதீ. वर्णः कतिपर्यरेव ग्रथितस्य स्वरैरिव । अनन्ता वाङ्मयस्येह गेयस्येव विचित्रता ॥ —மாகம்.

+कु हरति—विस्मयने तं राति ॥ आ शक्तिः ॥ कुहरास्वरूपे आभासते ॥ कुहर-गह्वरे । छिद्रे । कण्ठशब्दे । —வாசஸ்பத்யம்-2162. तेषां गद्यानि पद्यानि च मुखकुहरादुल्लसन्त्येव वाचः ॥—கற்பூர ஸ்தோத்ரம்—1.

911) कुगेया—कुकेया—

3

யோகியான தன் வித்யோபாஸகனுடைய மூலாதாராதி சக்ர தள ஸ்தானங்-
களினூடே மேலே எழும்பி, அவனுடைய ஸஹஸ்ரார-ப்ரஹ்மரந்த்ர ஸ்தானம் வரை-
யில் அவனை அழைத்துச் செல்லும் குண்டலினீ ஸக்தி வடிவினளாகவே வந்து, அவன்
உபாஸிக்கும் வித்யாராஜ்ஞியின் பீஜங்களின் ஒலியின் ஓட்டத்தில் ஊடுருவி, அந்த
இனிய நாத ப்ரவாஹத்தில் தன் வித்யுத் ஸக்தியை ப்ரஸரிக்கச் செய்து, அந்த
நாதத்தில் அவன் லயித்து, அவனும் நாத வடிவினனாகவே அவ்விடத்தில்—த்வாத-
ஸார கமலத்தின் மத்தியில்—குரு ஸ்வரூபினியாக வீற்றிருக்கும் தன்னுடைய
பாதுகையில் ஒன்றி லயித்து, நாத லய யோகத்தில் நிலைத்து, அந்த ஆனந்தத்தில்
மூழ்கி, அங்ஙனமாக, குருவாகிய தன்னுடைய கடாஷும் பெற்று அங்கேயே நாத
ப்ரஹ்மானந்த வடிவினனாக நிலை பெற்று நித்திய ஸுகம் பெற அருளும் நாதரூப
ஸுந்தரீ.

912) कुन्दारिका—कुक्कनतारिका—

4 3

தன் பக்தனுடைய பாபங்களையும் கஷ்டங்களையும் அழித்தருளும் மஹா-
மங்கல ஸ்வரூபினியான—பராஸக்தி மூர்த்தி.*

913) कीर्तिः—कीर्ततिः—

தன்னுடைய மூலமந்த்ரமாகிய வித்யா-ராஜ்ஞியில் அடங்கும் பதினாறு
மாத்ருகைகளின் விசேஷ ஸ்வரூப லக்ஷணங்கள், தன்மைகள், ஸக்திகள் ஆகிய
வற்றை ந்யாஸ பூர்வமாகவும், த்யான ஜபங்கள் மூலமாகவும் நன்கு உணர்ந்து
விதி முறைப்படி உபாஸிக்கும் தன் பக்தனுக்கு இஹபர ஸௌக்கியங்களும்,
மட்டிலா மகிழ்ச்சியும், லோகத்தில் நாற்புரமும் வீசிப்பரவும் நற்கீர்த்தியும், மந்த்ர
ஸித்தியும், ஜீவன் முக்தியும் அளித்தருளும் பரமானந்த மூர்த்தி.**

*कु-पापे । निन्दायाम् ॥ —वाचस्पत्यम्-2062. कुत्सितं हन्ति इति कुक्का । कुक्का चासी
दारिका (कुमारिका) च कुन्दारिका ॥

**कीर्तिः प्रसादे ॥ मेमतिनी. शब्दे । दीप्ती ॥ वाचस्पत्यम्-2060. मातृकाविशेषे —सप्त
रत्नोत्तरम्.

வித்யாராஜ்ஞியில் அடங்கும் பதினாறு மாத்ருகைகளாவன:—अ आ इ ई ऊ ए ७
ஆகிய ஏழு ஸ்வரங்களும் क ण द र ल व स ह क्ष ஆகிய ஒன்பது வ்யஞ்ஜனங்களும்
சேர்ந்து பதினாறு மாத்ருகைகளாம்: ஆக, வித்யாராஜ்ஞி மஹா மந்த்ரமானது ஒரு
மாத்ருகா ஷோடஸ் வித்யையாகும்: अमृताकषिणीचैव इन्द्रेशान्युब्बंकेशिनी । एकपादा तथैश्वर्यं-
दायिनी चाम्बिका तथा ॥ कालरात्री णामरी च तथा दाक्षायणी रमा । लम्बोष्ठी वरदा चैव सरस्वती च
हंसिनी ॥ क्षमा च देवताश्चैता मातृकाषोडशात्मिकाः । द्वाविंशत्यक्षरन्यासा विद्याराज्ञीप्रतिष्ठिताः ॥ —काली
தந்த்ரம்.

914) கிராதினி—கிராதினீ—

துஷ்ட நிக்ரஹ ஸிஷ்ட பரிபாலனம் செய்து உலகங்களைக் காக்கும் வாயிலாக, பலவகை ரூபங்கள் கொண்ட பல அவதாரங்கள் எடுத்த வகையான், ஒரு சமயம் துர்க்கையாகவும், ஒரு சில சமயங்களில் வேடிச்சியாகவும் ஆவிர்ப்பத்தருளியவன்.*

915) விலகா—க்லின்னா—

அவ்வப்போது எந்த ஸந்தர்ப்பங்களிலும் ஹ்ருதயத்தில் கருணாதி ரஸங்கள் பொங்கி எழுந்து வழிந்தோட அன்பு ரஸ மயமாகவே இயங்கி ஜீவர்களை ஆதரித்து ஆட்கொண்டு அருள்பவன்.**

916) கிஸ்ரோ கியா—கின்னரீ க்ரியா—

உத்தம யோகீஸ்வரனான குபேரனுடைய பரிசுர வர்கங்களில் சேர்ந்தவர்களும், புலஸ்த்ய மஹர்ஷியின் வம்சத்தில் உதித்தவர்களும் குதிரை முகம் கொண்டவர்களும் ஆன கின்னர ஸ்த்ரீகளுள் ஒருத்தியாக தான் ஆவிர்ப்பவித்து தானும் ஒரு கின்னரியாகவே பழகிக் கொண்டு, அந்த மஹாயோகீஸ்வரனான குபேரனுடைய ஆராதன க்ரமங்களை மனப்பூர்வமாக ஏற்று அவர்களை ஆட்கொண்டு அருளும் ஸௌலப்ய மூர்த்தி. X

குறிப்பு:—ஷு முதல் ஸ்லோகத்தில் உள்ள ऐश्वर्यादिनी (ஐஸ்வர்ய்ய தாயீனீ) என்ற பதமானது ஐ (ஏ) கார அந்தர்மாத்ருகா ஸக்தி தேவதையின் திருநாமமாகிய ऐश्वर्या (ஐஸ்வர்ய்யதா) என்ற பெயரைக் குறிப்பதல்ல; அடுத்து வரும் அநுஸ்வார (ஃ) மாத்ருகையின் ஸக்தி தேவதையின் திருநாமமாகிற अम्बिका (அம்பிகா) என்ற பெயரில் அடங்கிய “ஐகன்மாதா தக்ஷிணகாலிகை உபாஸகனுக்கு யோகஸித்தி அருளும் பராஸக்தி” என்ற மஹத்தான தத்துவத்தைக் குறித்தே ऐश्वर्यादिनी என்ற பத ப்ரயோகம்: குறிப்பாக, ऐश्वर्यम् (ஐஸ்வர்ய்யம்) என்ற சொல் नित्यम् (நித்தியம்) என்றும் योगजम् (யோகஜம்) என்றும் இருவகைப்படும்: नित्यम् என்பது ப்ரபுத்வத்தைக் குறிக்கும். योगजम् என்பது ஜீவ-பரம ஐக்கிய ஸித்தியைக் குறிக்கும்.

*तपस्यदर्जनप्रसादार्थं किरातरूपेण गतत्वात् शिवे । तस्य पत्न्यां तथारूपायां किरात्यां किरातिन्याम् ॥ வாசஸ்பத்யம்-2051. किरातीं चीखसनां चौरसेनानमस्कृताम् । आज्ययां सोमयां सौम्यां सर्ववर्तवासिनीम् ॥ —ஹரிவம்சம்-178—துர்க்காஸ்தவம். ददर्श फाल्गुनस्तत्र सहदेव्या महाबुतिम् ॥ மஹாபாரதம்—வணபர்வம்—அத்தியாயம்-39. विन्ध्ये चैव नमश्छे तव स्थानं हि शाश्वतम् । कालि कालि महाकालि शीघ्रमांसपशुप्रिये ॥ மஹாபாரதம்—விராடபர்வம்—பாண்டவ ப்ரவேஸபர்வம் 6-ஆம் அத்தியாயம்—ஸ்லோகம்-18.

**श्रीमहाकालरमणकिलानन्दे ॥ தக்ஷிண காலிகா ஆத்மார்ப்பனாஹுதி.

X स्यात्किन्नरः किम्पुल्लस्तुरङ्गवदनो मयुः ॥ அமரகோஸம்-141. किन्नरेशो वैश्वर्यः पोलस्यो नरवाहनः अमरकौशम्-137. கிஸ்ர-குத்சிதோ நர: - தரங்ஙவதனத்வாட் ॥ வாசஸ்பத்யம்-2048. किन्नरेश-कुबेरे-तस्य-तदधिपत्वात् ॥ வாசஸ்பத்யம் 2048.

917) किन्नरी क्रिया—கின்னரீ க்ரியா —

குபேரனுடைய பரிசுர வர்க்கங்களில் சேர்ந்த ஒருவகை தேவஜாதிப் பெண்-
மணியாகிய கின்னரீ நிகழ்த்தும் உபாஸன ஆராதன க்ரமங்களில் பெரிதும்
மகிழ்ச்சி கொண்டு அவர்களை ஆட்கொண்டு அருளும் ஸௌலப்ய மூர்த்தி.

918) कीकारा—கீம்காரா—

மாத்ருகா மண்டலத்தில் அமர்ந்துள்ள ஐம்பத்தொரு மாத்ருகளிலிருந்து
ஸக்தி-ஸிவ தத்துவத்தை ப்ரதிபாதிக்கும் சிறப்பான பீஜமாக “கீம்” (கீ) என்ற
பீஜத்தை நமக்கு உருவாக்கிக் கொடுத்த பராஸக்தி மூர்த்தி; மேலும் அந்த பீஜத்-
துக்கு உரியவள் அவள் ஒருத்தியே.*

919) कीजपासक्ता—கீம்ஜபாஸக்தா—

“ரஸஜ்ஞா” என்ற சிறப்புப் பெயர் கொண்ட காலீ பீஜமாகிய “கீம்” (கீ)
காரத்தை ப்ரேம த்யானத்துடனும் தாதாத்மய பாவத்துடனும் ஜபிப்பதிலேயே
கண்ணும் கருத்துமாக உள்ள உத்தம யோகினியாகிய தன் பக்தனுடைய வ்யக்தியி-
லேயே தான் பூர்ண ஸாந்நித்யம் கொண்டு அவளை ஆட்கொண்டு அருளும்
தன்மயத்துவ மூர்த்தி.

920) कीह्रस्वीमन्त्ररूपिणी—கீம்ஹ்ஸும்ஸ்த்ரீம்மந்த்ரரூபினீ—

கீம் (கீ), ஹ்ஸும் (ஹ்), ஸ்த்ரீம் (ஸ்ரீ) ஆகிய இம்முன்று பீஜங்களின் கூட்டாய்
உருவாகும் சிறந்த மந்த்ரமே தன் ஸ்வரூபமாகக் கொண்ட மந்த்ர ரூபினீ.

921) किर्मो रितदृशापाङ्गी—கிர்ம்ரீதத்ருஸாபாங்கீ—

பொதுவாகக் கருணாரஸமே வடிவான ஜகன்மாதாவாயினும், ஜீவர்களுடைய
பல தரப்பட்ட எண்ணங்களையும் நடத்தைகளையும், செயல்களையும் கண்ணுறும்
போது, சில சமயங்களில் இரக்கம், சில சமயங்களில் ஆதரவு, சில சமயங்களில்
“ஆகா இப்படியும் இழிந்து போகிறானே!” என்ற வருத்தம், சில சமயம் அதிகக்
க்டுமையான குற்றம் செய்பவர்களைக் கண்டு கோபம்—இங்ஙனம் பலதரப்பட்ட
கண்ணோக்கு கொண்டு ஜீவ ஸமுஹங்களைக் காண்பவள்.

922) किशोरी—கிசோரீ—

वरं ददामि ते बत्स तपसानेन तोषितः । निधीनामधिनाथस्त्वं गुह्यकानामपोश्वरः ॥ यक्षाणां किन्नराणाञ्च
राजा राजाञ्च सुव्रत । पतिः पुण्ययजनानाञ्च सर्वेषां धनदो भव ॥—காஸீகண்டம்—13-வது அத்தி-
யாயம்.

*सुभगां कामरेफेन्दिरासमष्टिरूपिणीम् ॥ —காலிகோபலிஷத் I-2.

எப்பொழுதும் இளம்பெண் உருவத்திலேயே—அதாவது குமாரியாகவே— இருந்து கொண்டு, எந்த துழ்கிலையிலும் லீலா விநோதமாகவே பழகிக்கொண்டு, தன் குழந்தைகளாகிய எல்லா ஜீவ வர்க்கங்களையும் ஆதரித்து ஆட்கொண்டு அருளும் ஜகன்மாதா.

923) கிரிடினி—கிரீடினி—

யோகியர்களின் ப்ரஹ்மரந்த்ர ஸ்தானங்களாகிய ஸ்ரீரஸ்ஸுகளைக் கோத்த முன்னட மாலையைத் தன் கண்டத்தில் தரித்து, யோகத்தின் மஹோந்நதமான சிறப்பு-பைத் தன் பக்தர்கள் நன்கு உணரச்செய்யும் யோகேஸ்வரீ.

924) கிடமாஷா—கீடபாஷா—

4

ஸாமவேதம் முதலான தெய்விக கானம் செய்யும் காயகர்களின் வாக்கில் எப்பொழுதும் மகழ்ச்சியுடன் உறைந்து ஆட்கொண்டு அருளும் கருணாமூர்த்தி.*

925) கிடயோனி:—கீடயோனி:—

காயகர்களின் குலத்தின் தான் உதித்து அவர்களைப் போல் தானும் ஒரு காயகிவே கானம் செய்து தன் மதுர கானத்தால் எல்லோரையும் மகிழ்விக்கும் ஆனந்தமூர்த்தி.

926) கிடமாநா—கீடமாதா—

ஜீவர்களுக்கு பரமாத்மாவின் குண நலங்களை உணர்த்துவதற்கு, பஞ்ச ஜ்ஞா-னேந்த்ரியங்களுள் மிக்க சக்திமத்தான கருவி செவியே. செவியின் மூலமாக ஜீவனின் புத்தியை எட்டி ஊக்குவிப்பதற்கு கானமே மிக வீர்யம் உள்ளது. கானத்-தில் உத்தமமானது ஸாமகானம். சிறந்த ஸாமகர்களை உலகத்துக்குப் பேருபகார-மாக ஈன்றருளும் வேத மாதா தேவி ஸ்ரீதக்ஷிணாகாலிகையே.**

*கிட—மா஘ஜாதீ || தரணி. ச்யுமீங்஘ாஸ்து ம஘ா வந்நிநஸ்துதிபாநகா: ||—அமரகோசம்-1662.

**செல்வத்துட் செல்வம் செவிச்செல்வம் அச்செல்வம்
செல்வத்து ளெல்லாம் தலை. —திருக்குறள்—411.

செவிக்கு இனிய த்வனி நாதம் எனப்படும். நாதத்தின் ப்ரவாஹத்தில், இனிய சொற்கள் இணைவது அவற்றின் மாதூர்யத்தை அதிகரிக்கும். ஸாம வேதத்தை இசைத்தலே உத்தம கானமாகும். ஆயிரக்கணக்கான ஸாமன்களில் மிக்க ஸாரமாக உள்ளவைகளாக பின்வரும் ஏழு (ஸாம ஸப்தகம்) தொகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன:—
(1) ரதந்தரம், (2) ப்ருஹத்ஸாம, (3) வாமதேவ்யம், (4) வைரூபம், (5) பாவமானம், (6) வைராஜம், (7) சாந்த்ரமஸம்:

927) कीटदा—கீடதா—

3

ஹாஹா, ஹ உஹு, சித்ரஸேனன், சித்ரரதன், விஸ்வாவஸு, நாரதர், தும்புரு கம்பலன், அஸ்வதரன், ஆஞ்ஜனேயர், வால்மீகி முதலிய உத்தம காயகர்களை ஸ்ருஷ் டித்து உலகுக்கு ஈந்தருளிய பெருவள்ளல்.*

928) किशुका—கிம்ஸுகா—

சிவந்த முகத்தைக் கொண்ட கிளி எப்படி இனிக்கப் பேசுகிறதோ அதேபோல் சிவந்த நாக்கு வெளியே நீட்டிக் கொண்டு இருக்கும் காலியின் வாக்கிலிருந்து முத்து முத்தாக உதிரும் மிக்க மதுரமான ஆதரவுச் சொற்கள் பக்தர்கள் காதில் இன்ப நாதமாக விழுந்து அவர்களுக்கு பேரானந்தத்தை மழையென வழங்கி மகிழ்- விக்கிறது.

929) कीरभाषा—கீரபாஷா—

4

தன் பக்தர்கள் பால் உள்ள அன்பின் பெருக்கால் அவர்களை ஆதரித்து அவள் பேசும் பேச்சானது, கிளி கொஞ்சிக் கொஞ்சி மழலையாகப் பேசுவது போல், தனது மிக்க இனிமையான பேச்சால் யாவரையும் மிக மகிழ்விப்பவள்.

930) क्रियासारा—க்ரியாஸாரா—

க்ரியா ஸக்தியின் ல்யக்த ஸ்வரூபமாகவே தோன்றியருளியவள்.

रथन्तरन्तु प्रथमं बृहत्साम द्वितीयकम् । तृतीयं वामदेव्यञ्च वैरूपन्तु चतुर्थकम् ॥ पञ्चमं पावमानञ्च षष्ठं वैराजमेवञ्च । तथा चान्द्रमसं चैव सप्तमं चेति सप्तकम् ॥

रथन्तर-रथेनतरति इति ॥ स्वरादिविशेषानुपूर्वीमात्रस्वरूपे ऋगक्षरव्यतिरिक्तं यद्गानं तद्वथन्तरम् ॥

—ஸாமார்ச்சிக பாஷ்யம்

தவிர, தற்காலத்திய இந்திய ஸங்கீத பத்ததியில் ப்ரயோகத்திலுள்ள ஷட்ஜம் (ஸ), ரிஷபம் (ரி), காந்தாரம் (க), மத்தியமம் (ம), பஞ்சமம் (ப), தைவதம் (த), நிஷாதம் (நி) என்ற ஸப்த ஸ்வரங்கள் ஸாம கான பத்ததியில் க்ருஷ்டம் (ம), ப்ரதமம் (க), த்விதீயம் (ரி), த்ருதீயம் (ஸ), சதுர்த்தம் (நி), மந்த்ரம் (த), அதிஸ்-வார்ய்யம் (ப) என்று வ்யவஹரிக்கப்படுகின்றன: இந்த ஸ்வரத் தொகுப்பும் “ஸாம-ஸப்தகம்” எனப்படும்.

*ततोऽघस्तात् पाताले नागलोकपतयो बासुकिप्रमुखाः शङ्खकलिकमहाशङ्खश्वेतधनञ्जयधृतराष्ट्रशङ्खवड-कम्बलाश्वतरदत्तादयो महाभोगिनो महामर्षा निवसवन्ति ॥ பாகவதம்-V-24-42.

அஸ்வதரன் — ஒரு நாகராஜன். இவனும் கம்பலனும் ஸரஸ்வதியிடம் கானவித்யை பெற்று சிவ மூர்த்தியைப் பாடி ஸித்தி அடைந்தனர்.

—அபிதான சிந்தாமணி—24.

933) **क्लीक्लूक्लौस्वरूपिणी**—க்லீம்க்லூம்க்லைம்க்லௌம்ஸ்வரூபிணி—

மன்மத பீஜமாகிய க்லீம் (क्ली) காரம், அதைத் தொடர்ந்து அதனிலுள்ள ஈ (ई) காரத்தை நீக்கி, அதற்குப் பதிலாக “பரகுண்டலீ” எனப்படும் ஊ (ऊ) காரம் வைத்து, அங்ஙனமாக க்லூம் (क्लू) காரமாக ஆன பீஜத்தை வைத்து, தொடர்ந்து இப்பொழுது ஊ (ऊ) காரத்துக்குப் பதிலாக “ஜ்ஞாஸும்ருதா” எனப்படும் ஐ (ऐ) காரம் வைத்து, அங்ஙனமாக க்லைம் (क्लै) காரமாக ஆன பீஜத்தை வைத்து, கடைசியாக இப்பொழுது ஐ (ऐ) காரத்துக்குப் பதிலாக “ஸாந்தா” எனப்படும் ஒள (औ) காரம் வைத்து, அங்ஙனமாக க்லௌம் (क्लौ) காரமாக ஆன பீஜத்தை வைத்து, இந்தப்படியாக இந்த நான்கு பீஜங்களும் சேர்ந்து “க்லீம்க்லூம்க்லைம்க்லௌம்” (क्लीक्लूक्लैक्लौ) என்று உருவாகும் கூட்டை ப்ரேம த்யானத்துடன் ஜபிக்கும் பக்தர்களை ஆட்கொண்டு அவர்களை ஜீவன் முக்தர்களாக ஆக்கி அநுக்ரஹிக்கும் கருணைகடாசுஷ மூர்த்தி.

934) **कांकीक्कस्वरूपा**—காம்கீம்கூம்கைம்ஸ்வரூபா—

ஸக்தி-ஸிவ தத்துவ ப்ரதிபாதமகான “காம்” (कां) காரத்தின் ஆ (आ) காரஸ்வரத்தை ஈ (ई), ஊ (ऊ), ஐ (ऐ) என்று முறையே பரிவர்த்தனை செய்து, அதாவது “காம்கீம்கூம்கைம்” (कांकीक्क) என்று அமைந்து, அங்ஙனமாக நான்கு பீஜக்கூட்டாக உருவாகும் மந்த்ரத்தை ப்ரேம த்யானத்துடன் ஜபிக்கும் பக்தர்களை ஆட்கொண்டு, அவர்களுக்கு தர்மார்த்த காம மோக்ஷங்களாகிய சதுர்வர்க்கங்களை அளித்தருளும் பரம கல்யாண மூர்த்தி.

935) **कःफट्मन्त्रस्वरूपिणी**—க:பட்மந்த்ரஸ்வரூபிணி—

4

(1) யோகத்தின் அடித்தளமாகிய த்யாக தத்துவத்தின் ப்ரதிபாதமகான ஸவிஸர்க்க ரூபமான (सविसर्गसम्) க (क) கார மாத்ருகையான—அதாவது க: (कः) என்ற—பீஜத்தைத் தொடர்ந்து பட் (फट्) என்ற அஸ்த்ர பீஜத்தை வைத்து, அங்ஙனமாக உருவாகும் இரு பீஜக் கூட்டை ப்ரேம த்யானத்துடன் ஜபிக்கும் பக்தர்களை ஆட்கொண்டு, அவர்களுக்கு ஸாம்ஸாரிகமான தளைகளைக் களைந்தெறிந்து, அவர்கள் சிக்கிரமே ஜீவன் முக்தர்களாக அநுக்கிரஹிக்கும் ஓளதார்யமூர்த்தி.

(2) மேலும், மேற்குறிப்பிடப்பட்ட 932, 933, 934, 935 ஆகிய நான்கு நாமங்களில் ஸூசிசிக்கப்பட்ட நான்கு மந்த்ரங்கள் ஒன்று சேர்ந்து, “கீம்கீம்க்லீம்க்லூம்க்லைம்க்லௌம்காம்கீம்கூம்கைம்க:பட்” (क्लीक्लूक्लैक्लौकांकीक्कःफट्) என்று ஸமஷ்டியாக உருவாகும் த்வாதஸாஷா மஹாமந்த்ரத்தை ப்ரேம த்யானத்துடன் ஜபிக்கும் பக்தர்களை ஆட்கொண்டு, அவர்களுக்கு அநுக்ரஹ நிக்ரஹ பலமும், ராஜயோக ஸித்தியும், ஜீவலோக மஹோபகார ஸக்தியும், ஜீவன் முக்தியும் அருளி மகிழும் மஹா ஓளதார்யமூர்த்தி.

936) கெதகிஸ்ஸநாந்—கேதகீபூஷணனந்தா—

தாமழம்பூக்களாலான அலங்காரத்தில் பெரிதும் ஆனந்தம் அடைபவள்.

937) கெதகிஸ்ஸநாந்—கேதகீபரணந்விதா—

எப்பொழுதுமே தாமழம்பூக்களாலான ஆபரண அலங்காரத்தோடு கூடிப் பரகாசிப்பவள்.

938) கைகரா—கைகரா—

“ரஸஜ்ஞா” எனப்படும் “கரீம்” (கீ), “கூர்ச்சம்” எனப்படும் ஹும் (ஹீ), “புவனேஸ்வரீ” எனப்படும் “ஹரீம்” (ஹீ) ஆகிய இந்த மூன்று பீஜங்களின் கூட்டாகிய “காலீத்ரிதாரி”க்கு [“கரீம்ஹும்ஹரீம்” (கீஹீ)] முன்னால் ஸக்திப்ரணவமாகிய “ஹரீம்” (ஹீ) காரம் வைத்து அமைக்கப்பட்ட “சதுஸ்தாரி”யை அதாவது “ஹரீம்கரீம்ஹும்ஹரீம்” (ஹீகீஹீ) என்ற கூட்டைப் ப்ரேம த்யானத்துடன் ஜபிக்கும் பக்தர்களை ஆட்கொண்டு, அவர்களுக்கு ஸக்தியும், மந்த்ர ஸித்தியும், ஜ்ஞானமும், ஆனந்தமும், ஸாந்தியும் ஜீவன் முக்தியும் அருளும் பராஸக்தி மூர்த்தி.

939) கெசிநி—கேஸினீ—

ஏராளமாக வளர்ந்து பெருகி நாற்புறமும் வீசிப் பரவிக்கொண்டு ஸதா ஆடிக் கொண்டே இருக்கும் கேசுபாரம் கொண்ட அஸாதாரணமான பேரழகி.

940) கெசி—கேஸ்—

மஹா நிர்க்குணரூபினி ஆதலால் பரந்து விரிந்து கட்டிலடங்காது ஸதா ஆடிக்கொண்டே இருக்கும் கேசுபாரமே தனது முக்கியமான லக்ஷணங்களில் ஒன்றாகக் கொண்ட ஆதிபராஸக்தி மூர்த்தி.

941) கெசிஸூதனத்பரா—கேஸிஸூதனதத்பரா—

த்வாபர யுகத்தில், உலகோரை மிகக் கொடுமையாக ஹிம்ஸித்துக் கொண்டிருந்த “கேஸ்” என்ற மிகக்கொடிய ராக்ஷஸனை, தான் க்ருஷ்ணரூபத்தில் ஆவிர்ப்பவித்து, அழித்து அருளிய தம் மூர்த்தி.

942) கெசரூபா—கேசரூபா

யாவராலும் தன் முழு ஸ்வரூபத்தை உள்ளபடி உணர்ந்து கொள்ள முடியாது என்ற தத்துவத்தை, க்ருண்ட மேகம் போல் க்ருமையான தன் உடலே போல், அதே மேகம் போல் கரிய சாயல் கொண்ட தன் கேசுபாரத்தின் பளபளப்பான

காந்தியின் மூலம், தன்னை த்யானிக்கும் தன் பக்தர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டே இருக்கும் நிரதிசய நிர்வாண ஸ்வரூபினீ.

943) केशमुक्ता—கேசமுத்தா—

நிர்க்குணமும் நிர்லிப்தமுமான பரப்ரஹ்மம் எந்தவிதமான கட்டுப்பாடும் அளவையும் கடந்தது (அஸிதம்) என்ற தத்துவத்தை ஸூசிக்கும் வகையில் தேவி ஸ்ரீ தக்ஷிண காலிகையின் கேசுபாரம் ஒருவிதமான கட்டிலும் அடங்காமல் நாற்புறமும் வீசிப்பரந்து சுழன்று சுழன்று ஸதா ஆடிக்கொண்டே இருக்கும் இயல்புகொண்டது.

944) कैकेयी—கைகேயீ—

ஒரு காலத்தில் கேகய நாட்டு மக்களால் வெகு ஆர்வமாக ஆராதிக்கப்பட்டு வந்ததால் அந்நாட்டிலேயே வெகு மகிழ்ச்சியுடன் லீலாவிலாஸமாக ஸாந்தித்தியம் கொண்டு இருந்ததால் தேவிக்கு “கைகேயீ” என்ற சிறப்புப் பெயர் ஏற்பட்டது.

குறிப்பு:—இந்நாடு பஞ்ஜாப் ப்ரதேசத்தில் உள்ள பீயாஸ், ஸட்லெஜ் என்ற நதிகளின் கரைகளிலிருந்து இப்பொழுது “காபூல்” என்று வழங்கும் நகர ப்ராந்தியம் வரையில் பரவியிருந்தது.

945) कौशिकी—கௌஸிகீ—

(1) ஸ்ருங்கார ரஸமே ஒரு தேவதையாக உருவெடுத்து வந்தாற்போல், ரஸராஜாவாகிய அந்த இன்பச் சுவையே காலிகையின் உருவத்தில் தோன்றி, தன் ப்ராணநாயகராகிய ஸ்ரீமஹாகாலருக்குப் பேரின்ப ஆனந்தத்தை மழையெனப் பொழிந்தருளும் ரஸ ப்ரவாஹநாயகி.*

(2) மேலும் தர்ம ஸம்ஸ்தாபனத்திற்காக நாராயணன் க்ருஷ்ணாவதாரம் எடுத்த காலத்தில், அவருக்கு முன், யசோதா கர்ப்பத்தில் உதித்தருளிய யோகமாயா மூர்த்தி.**

946) कैरवा—கைரவா—

*रसो वै सः ॥ தைத்திரீய உபநிஷத்-II-7-6.

**तत्र त्वां शतदृक् शक्रो मत्स्यदिष्टेन कर्मणा । अभियेकेण दिव्येन दैवतैस्सह योऽयसे ॥

तत्रैव त्वां भगिन्यर्थे ग्रहीष्यति स वासवः । कुशिकस्य तु गोत्रेण कौशिकी त्वं भविष्यसि ॥

ஹரிவம்சம்—அத். 48

आर्या कात्यायनी देवी कौशिकी ब्रह्मचारिणी ॥ —பாகவதம். ஹரிவம்சம்—அத்-59

ப்ரேம த்யான பூர்ணமான ஜபம் செய்து லயித்திருக்கும் பக்தனது யோகத்தில் ப்ரீதி கொண்ட பரம ஹம்ஸ முர்த்தி.*

947) கர்வாஹ்லா—கைரவாஹ்லாதா—

3

யோகியாகிய தன் பக்தனின் மனஸ்ஸாகிய குமுதத்திற்கு ப்ரியான சந்த்ரன் போலுள்ள குருஸ்வருபிணி.**

948) கெசரா—கேஸரா—

ஹரிதா குங்குமத்தில் நித்ய ஸாந்நித்தியம் கொண்டு அதனால் தனக்கு அர்ச்சனைகள் பல புரிந்து வழிபடும் தன் பக்தர்களை ஆட்கொண்டு அருள்பவன். □

949) கெதுரூபிணி—கேதுரூபிணி—

ஸர்வ ஜந்துக்களிலும் அவர்களுடைய அறிவு ரூபத்தில் அமர்ந்து, பக்தியாலும், ஜ்ஞானத்தெளிவினாலும் மந்த்ர ஜபத்தாலும், யோகாப்பியாஸத்தாலும் புத்தி மலர்ச்சி அடைந்துள்ள தன் பக்தர்களுக்கு மந்த்ர ஸித்தியும், அதனால் ஏற்படும் ப்ரஹ்ம ஜ்ஞான ப்ரகாசமும் அளித்தருளி மகிழ்பவன் X

950) கெசவாராஹ்லதயா—கேஸவாராத்யஹ்ருதயா—

3

3

1. தான் நிர்க்குணப்ரஹ்ம ஸ்வருபிணி ஆனதால், வீசிப்பரந்து ஸதா சுழன்று ஆடிக்கொண்டே இருக்கும் கேஸபாரமே தன் ப்ரதான் லக்ஷணங்களில் ஒன்று ஆனதால், அந்த நிலையிலேயே ஆரதிக்கப்படுவதில் பெரிதும் மகிழ்ச்சி கொள்பவன்.

2. தன் பரிவார தேவதைகள் புடைதழ, ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவால் வெகு விஸ்தாரமாக ஆரதிக்கப்படுவதில் பெருமகிழ்ச்சி கொள்பவன் +

*क-जले-रोति इति केरवो हंसः - गुरुः । तस्य प्रियः कैरवः - योगः । कैरवः - योगलयः - एव इयं कैरवा - भक्तयोगलीना - योगिनी ॥ कैरविणी - कैरवाः - सन्त्यस्याम् इति । योगिनीपरिषाद ॥

**इन्दीवरं च नीलेऽस्मिन् सिते कुमुदकैरवे ॥ — अमरकोशम्—541.

हिमांशुश्चन्द्रमाश्चन्द्र इन्दुः कुमुदबान्धवः ॥ — अमरकोशम्—171.

□केश (स)र-कुङ्कुमे ॥—वासஸ்பत्यम् - 2246.

Xकेतु-प्रज्ञायाम् ॥ — निरुक्तम्. केतु-दीप्ती ॥ — हेमचन्द्रः.

+(1) केशः प्रशस्ताः सन्त्यस्याः इति केशवा ॥ केशवास्वरूपे आराधनीये हृदयं यस्यास्सा ॥

(2) केश-केशिन-वाति-हन्ति-इति केशवः - विष्णुः ॥ केशवेन आराधनीये हृदयं यस्यास्सा ॥

951) **केशवासक्तमानसा—கேசுவாஸக்தமானஸா —**

தன் பரிவார தேவதைகளில் ஒருவராகிய ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணு, தன் பக்தர்களுக்குச் செய்யும் மஹோபகாரங்களைக் கண்டு களித்து, அவர்மீது அளவுகடந்த அன்பைப் பொழிந்து, எப்பொழுதுமே அவர் தன் ஸந்நிதியிலேயே இருப்பதில் பெரு விருப்பங் கொள்ளும் மஹாவாத்ஸல்ய மூர்த்தி.

952) **क्लेशविनाशिनी—க்லைப்யவிநாஸீனீ —**

3

தன் பக்தர்கள் வம்ச வருத்தியுடன் விளங்கவேண்டும் என்று அவர்களுக்கு தடை இல்லாத ஸந்தான வருத்தியை அநுக்ரஹிக்கும் பெருவள்ளல்.

953) **क्लै—க்லைம்—**

“க்லைம்” க்லே என்ற ஒரே பீஜத்தாலான பிண்ட மந்த்ரத்தை ப்ரேம த்யானத்துடன் ஜபிக்கும் பக்தர்களை ஆட்கொண்டு அருளும் ஜகன்மாதா.

954) **क्लैबीजपतोषिता—க்லைம்பீஜஜபதோஷிதா —**

3

மன்மத பீஜமாகிய “க்லைம்” (क्लै) காரத்தில் உள்ள “ஈ” (ई) காரத்தின் ஸ்தானத்தில் “வாக்பவ” மாத்ருகையாகிய ஐ (ऐ) காரத்தை வைத்து அங்ஙனமாக “க்லைம்” க்லே என்று உருவாகும் ஒரே பீஜத்தாலான பிண்ட மந்த்ரத்தை அனன்ய ஸரணுகதி பாவத்துடனும் ப்ரேம த்யானத்துடனும் ஜபிக்கும் தன் பக்தர்களை ஆட்கொண்டு அபாரமான வாக்ஸக்தி பெருக அருளும் வாக்ஸ்வரீ மூர்த்தி.

कौशल्या कौशलाक्षी च कोशा च कोमला तथा ।

कोलापुरनिवासा च कोलासुरविनाशिनी ॥ १७२ ॥

कोटिरूपा कोटिरता क्रोधिनी क्रोधरूपिणी ।

केका च कोकिला कोटिः कोटिमन्त्रपरायणा ॥ १७३ ॥

कोटचनन्तमन्त्रयुता क्लैरूपा केरलाश्रया ।

केरलाचारनिपुणा केरलेन्द्रगृहस्थिता ॥ १७४ ॥

केदाराश्रमसंस्था च केदारेश्वरपूजिता ।

क्रोधरूपा क्रोधपदा क्रोधमाता च कौशिकी ॥ १७५ ॥

கௌஸல்யா கௌஸலாக்ஷீ ச கோஸா ச கோமலா ததா ।

கோலாபுரநிவாஸா ச கோலாஸுரவிநாஸினீ ॥ 172 ॥

கோடிருபா கோடி⁴ரதா க்ரோ⁴தினீ க்ரோ⁴தருபிணீ ।

கேகா ச கோகிலா கோடி: கோடி⁴மந்த்ரபராயணா || 173 ||

கோட்யனந்தமந்த்ரயுதா க்ரைம்ருபா கேரலலாஸ்ரயா ।

கேரலாசாரநிபுணா கேரலேந்த்ரக்ரு³ஹஸ்தி³தா || 174 ||

கேதாராஸ்ரமஸம்ஸ்தா ச கேதாரே²ஸ்வரபூ³ஜிதா ।

க்ரோ⁴தருபா க்ரோ⁴தபதா க்ரோ³தமாதா ச கௌ⁴ஸிகீ || 175 ||

955) कौशल्या—கௌஸல்யா—

இந்தப் பூலோகத்தில் மனிதன் ஈட்டுவதற்குக் குறிக்கோளாகக் கொள்ளத் தக்க எல்லா உயர் பொருள்களுக்கும் மேலானதாக, மஹோந்நதமாக உள்ளது ஸ்ரீதேவி காலிகையின் அநுக்ரஹ ப்ரஸாதமே: அது ஒன்றால் தான் மனிதனின் ஸம்ஸாரத் தளையைத் தறிக்க இயலும்.*

956) कौशलाक्षी—கௌஸலாக்ஷீ—

தன் கடாக்ஷ மாத்திரத்தாலேயே இந்தப் பரந்த ப்ரபஞ்சத்தையும் அதனில் அடங்கிய ஜீவலோகத்தையும் பஞ்ச க்ருத்யம் செய்து நிர்வஹிக்க வல்ல ஸர்வ ஸக்தி மூர்த்தி.**

957) कोशा—கோஸா—

ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்கள் கொண்ட இந்தப் பரந்த ப்ரபஞ்சம் எவனிடம் அதீனமாக அமர்ந்திருக்கிறதோ அத்தகைய விஸ்வாண்ட மூர்த்தி. □

958) कोमला—கோமலா—

இந்தப் பரந்த பிரபஞ்சத்திலேயே ஈடு இணையற்ற மஹோந்நதமான பேரழகி. X

*கௌ—इह भूलोके—शल्यम्—सीमा - या प्रापणे—मनुष्येण प्रयतनीयः—यस्याः (काल्याः) अनुग्रह-प्रसादः || शल्य सीम्नि || —वासஸ்பத்யம்—5090.

**कुशलस्य भावः कौशलम् । विश्वाण्डस्य पञ्चकृत्यनिर्वहणे कौशलं यस्याः अक्षिणि प्रतिष्ठितं सा कौश-लाक्षी ||

□ कोश - अण्डे || —ஸப்தரத்னாகரம்.

X कोमल—मनोहरे —ஸப்தரத்னாகரம்.

959) கோலாபுரநிவாஸா—கோலாபுரநிவாஸா—

இந்தப் பரந்த ப்ரபஞ்சத்தில் எல்லா இடமுமே அவளுடைய இடமே ஆயினும் சில குறிப்பிட்ட ஸ்தலங்களில் அவள் விசேஷ ஸாந்நித்தியம் கொள்கிறாள். கோலாபுரம் என்ற நகரத்தில் விசேஷ விருப்பத்துடன் உறைந்து அருள்கிறாள்.

960) கோலாசுரவிநாஸினி—கோலாஸுரவிநாஸினி—

முன்னொரு காலத்தில் கோலாஸுரன் என்ற ராக்ஷஸனை அழித்தருளியவள்.

961) கோடிகூபா—கோடிகூபா—

(1) துஷ்ட நிக்ரஹ ஸிஷ்ட பரிபாலனம் செய்து தர்ம ஸம்ஸ்தாபனம் செய்வதற்காக கோடிக்கணக்கான உருவங்கள் தாங்கி பலபடியான செயல்கள் புரிந்து உலக மக்களைக் காத்தருள்பவள்.

(2) மேலும், வித்யாராஜ்ஞி மஹாமந்தத்தில் அடங்கிய (1) ரஸகோடி, (2) க்ரியாகோடி, (3) ஜ்ஞானகோடி, (4) ஆனந்தகோடி ஆகிய நான்கு தளங்களில் தன் வ்யக்தியை விரியோகம் செய்து அவற்றின் உருவத்திலேயே தன்னைத் தோற்றுவித்து அருள்பவள்.*

962) கோடிரதா—கோடிரதா—

(1) வித்யோபாஸகனின் ஸஹஸ்ரரத்தின் மத்தியில் ப்ரதிஷ்டையாகியிருக்கும் மாத்ருகா மணி பீடமாகிய த்ரிகோணத்தின் முன்று கோணங்களில் அமர்ந்துள்ள அ (அ), க (க), த (த) [அகதாஸனம்] ஆகிய முன்று முனைப்பான மாத்ருகைகளில் விசேஷ ஸாந்நித்தியம் கொண்டு அங்கு வரும் உபாஸகனாகிய யோகியை ஆட்கொண்டு, அவனுக்கு மந்த்ர ஸித்தியும், ஸமாதி நிலையும் ஜீவன் முக்தியும் அருளும் மந்த்ர மூர்த்தி.**

*27 ஆம் நாமம் 190; 191 ஆம் பக்கம் பார்க்க :—

மஹாவிஷ்ணுமகாலி ட்வாவிஸ்த்யக்ஷரிமதா । சதுஸ்கோடிகாஸிகா தேவி விஷ்ணுராஸி ஹ்யுதாஹதா ॥
ரஸகோடி: க்ரியாகோடிக்ஷிணிகோடிஸ்தத: பரம் । அநந்நகோடிக்ஷிணிகோடிஸ்தத: ॥
தலே து ப்ரதமே பிஜஸப்தகம் விஹிதம் ததா । தக்ஷிணே காலிகே ஷட்கம் த்விதீயே தேவி சஹிதம் ॥
புநர்தலே த்ரதீயே ச பிஜஸப்தகமாஹிதம் । துரீயே ஷட்யம் சீவ ப்ரதிஸ்திதம் வரானநே ॥

—காலீதந்த்ரம்.

**கோடி - ஸ்தலம் । சக்ரஸ்ய த்ரதீயாஸே ॥ —வாசஸ்பத்யம்—2262; 2263.

(2) வித்யாராஜ்ஞியின் சதுஷ்கோடிகளாகிய (1) ரஸகோடி, (2) க்ரியாகோடி (3) ஜ்ஞானகோடி, (4) ஆனந்தகோடி ஆகிய நான்கு தளங்களில் விசேஷ ஸாந்நித்தியம் கொண்டு உறைபவன்.*

(3) தன் பக்தர்களின் நிலைகள், நடத்தைகள், செயல்கள் ஆகிய எல்லாவற்றிலும் முனைப்பான அம்சங்களிலேயே விசேஷ ஸாந்நித்தியம் கொண்டு அவர்களை ஆட்கொண்டு அருள்பவன்.

963) ஐயுநி—க்ரோதினீ—

4

ரௌத்ரரஸத்தின் அங்கம் கோபம். ரௌத்ரம் ருத்ரனை அதிதேவதையாகக் கொண்டது. உலக மக்களின் நன்மைக்காகப் பயன்படுதலால் தக்க தருணத்தில் அதனை ப்ரயோகிக்கத் தேவையான ஜீவர்களின் மீது ப்ரயோகிக்கும் ஸ்வாதீனம் பூர்ணமாக அமைந்த ருத்ர ஸக்தி தேவதையாதலால், ஸாக்ஷாத் ருத்ரனாலேயே ஆராதிக்கப்படும் ரஸ தேவதையான பராஸக்தி மூர்த்தி.**

964) ஐயுநி—க்ரோதருபினீ—

4

த்ரிபுராஸுரன், கஜமுகாஸுரன், மதுகைடபர்கள், பண்டாஸுரன், மஹிஷாஸுரன், சண்டமுண்டடர்கள், ஸூரபத்மாஸுரன், ஹிரண்யகாஷிபு, ராவணன் முதலிய ராக்ஷஸர்களின் ஸம்ஹாரத்திற்கு ஆதாரமாக இருந்தது பரமாத்மாவின் கோபமே. அந்தக் கோபத்தின் வ்யக்த மூர்த்தியாக இயங்கும் பரதேவதை தேவி ஸ்ரீதக்ஷிணகாலிகையே.

965) கேகா—கேகா—

(1) மயில் ஸந்தோஷமான மனோநிலையில்—அதாவது மழை வரப்போகும் வேளையில்—செய்யும் த்வனி “கேகா” எனப்படும். பர்ஜன்யராஜரின் (மேகத்தின்) வரப்ரஸாதம் மழை. “காதம்பினீ” எனப்படும் மேகஜாலமே தக்ஷிணகாலிகையின் அபர ஸ்வரூபம். மயிலின் ஸந்தோஷ த்வனியாகிய “கேகாவின்” வடிவினள் காலிகை. அதாவது உலகுக்கு அம்ருத ப்ராயமான மழை கிடைக்கப் போவதை அறிந்து மயில் செய்யும் “கேகா” என்ற நாதத்தில் உறைந்தருள்பவன்.

(2) மேலும், மயிலின் ஸந்தோஷத்தைத் தெரிவிக்கும் அதன் இயல்பான த்வனி ஷட்ஜ ஸ்வரத்தில் ஒலிப்பதாகும். அதாவது இதர ஆறு ஸ்வரங்கள் நிலைப்பதற்கு ஆதாரமாக இருப்பது ஷட்ஜ ஸ்வரமாகும். அதனில் ஒலிக்கும் மயூர த்வனியானது ஸ்வரங்களுக்கு ஆதாரமான நாதத்தைக் குறிக்கிறது.

*961 ஆம் நாமம் பார்க்க.

** अहं रुद्राय धनुरातनोमि ब्रह्मद्विषे शरवे हन्त वा उ । अहं जनाय समदं कुणोम्यहं द्यावापृथिवी
आविशे ॥ —காலிஸ்தோத்ரம் - 6.

(3) மேலும், நாஸிகா, கண்டம், மார்பகம், மேல்வாய், நாக்கு, பல், ஆகிய ஆறு ஸ்தானங்களின் மார்க்கமாக எழும் நாதமாகிய ஆதார ஸ்வரம் “ஷட்ஜம்” எனக் கூறப்படுகிறது.*

966) कोकिला—கோகிலா—

(1) பசு, பசுவி ம்ருகங்களுக்குள் மிக்க இனிய நாதமுள்ள குரல் படைத்தது குயில் என்ற கரிய பசுவி. தாய்மையும் கருணையுமே உருவான காலிகை தன் மிக்க மதுர நாதம் கொண்ட இனிய குரலால் தன் குழந்தைகளாகிய ஜீவர்களை ஆதரித்து ஊக்குவித்துத் தேற்றுகிறாள். அதனால் அவளுக்கு “கோகிலா” என்று பெயர்.

(2) மேலும், ஸ்தாயியில் உள்ள எல்லா ஸ்வரங்களும் அதனதன் சரியான ஸ்தானத்தில் அமர்வதற்கு மிகவும் உதவும் ப்ரதானமான ஸ்வரம் பஞ்சமம். வஸந்த காலத்தில் மிக்க ஸந்தோஷத்துடன் மிக்க இனிமையாக பஞ்சமஸ்வர ஸ்தானத்தில் தொடர்ந்து கூவுகிறது “கோகிலம்” என்ற குயில். அதனால் ஸங்கீதக் கலையின் அதிதேவதையாகிய காலிகைக்கு “கோகிலா” என்பது ஒரு சிறப்புப் பெயர்.

(3) மேலும், நாபி, மார்பகம், ஹ்ருதயம், கண்டம், ஸிரஸ் ஆகிய ஸ்தானங்-களில் முறையே எழுந்து இயங்கும் வாயுவின் மேல் நோக்கிய எழுச்சியினின்று உண்டாவதால் அந்த ஸ்வரத்திற்குப் “பஞ்சமம்” என்று பெயர்.

(4) மேலும், ப்ராணன், அபானன், வ்யானன், உதானன், ஸமானன் ஆகிய ஐந்து வாயுக்கள், இணைந்து இயங்குதலால் உண்டாகும் ஸ்வரம் “பஞ்சமம்” எனப்படும்.

(5) மேலும், ஷட்ஜம் முதலாக ஐந்தாவது ஸங்க்யையான ஸ்வரம் பஞ்சம-மாகும்.

(6) மேலும், “வித்யாராஜ்ஞியில் அமர்ந்துள்ள பீஜ ஸப்தகம்—அதாவது க்ரீம் க்ரீம் க்ரீம் ஹும் ஹும் ஹும் ஹிரீம் (கீ கீ கீ ஹ் ஹ் ஹீ ஹீ) என்ற ஏழு பீஜங்-களின் கூட்டு, மொத்தமான ஸமஷ்டியில் 22 பீஜங்களாகப் பெருகுகின்றன” என்ற தத்துவத்தின் ப்ரதிபாதகமான உண்மையை ஸூசிக்கும் வாயிலான், ஸ்தாயியில்

* केका वाणी मयूरस्य ॥ — अमरकोशम्—1049.

षणां स्वराणां जनकषड्भिर्वा जन्यते स्वरैः ।

षड्भ्यो वा जायतेऽङ्गैश्च षड्ज इत्यभिधीयते ॥ —மதங்கரின் “ப்ருஹத்தேஸ்”.

नासां कण्ठमुरस्तालु जिह्वां दन्तांश्च चालयन् ।

षड्भिस्सञ्जायते यस्मात् तस्मात् षड्ज इति स्मृतः ॥

—புருஷோத்தமரின் “ஸங்கீதஸரணி”.

षड्जं रोति मयूरस्तु ॥ —நாரதரின் ஸிகைஷ.

அமர்ந்த நுண்ணிய ஸ்ருதிகளின் எண்ணிக்கை 22 ஆகும் என்ற தத்துவம் அமைகிறது. அந்த ஸ்ருதிகளின் சரியான ஸ்தானங்களை நிர்ணயிப்பதற்கு உதவுவது ஷட்ஜ—பஞ்சம பாவமாகும்—அதாவது ஷட்ஜ பஞ்சமங்களுக்கு இடையே அமர்ந்துள்ள அந்தரமாகும்.

(7) மேலும், மேற்கூறியபடி “ஸப்த ஸ்வரங்கள் 22 ஸ்ருதி ஸ்தானங்களில் விரவுவதற்குக் காரணமாக இருப்பது பஞ்சமம்” என்ற தத்துவத்தின் ப்ரதிபாதகமாக, கேஷத்திர கணிதத்தில், ஸ்ருத்தத்தின் (அதாவது ஸப்தஸ்வர மண்டலத்தின்-Circle) விஷ்கம்பகம் (diameter), வித்யாராஜ்ஞியின் பீஜ ஸப்தகம் 22 பீஜங்களாகப் பெருகுவதற்கு (1) த்ரிதாரி, (2) விஷ்கம்பகத்தின் ஸக்தி அரமாகிய வாமபுஜம் (left radius) தாங்கும் முதல் பீஜஸப்தகம், (3) விஷ்கம்பகத்தின் ஸிவ அரமாகிய தக்ஷிணபுஜம் (right radius) தாங்கும் இரண்டாவது பீஜ ஸப்தகம், (4) தேவியின் திருநாமம், (5) அக்னி ஸக்தி,—ஆகிய இந்த பஞ்ச தத்துவங்களே காரணம் என்றும், இவற்றில் ஐந்தாவது (பஞ்சம) தத்துவமாகிய அக்னி ஸக்தியைக் குறிக்கும் குயிலின் இனிய நாதமே பஞ்சம ஸ்வரம் ஆவதால் இந்த இனிய நாதம் ஏழு என்ற ஸங்க்யையை ஸூசிக்கும் தத்துவமாகவும், இந்தப் பரந்த ப்ரபஞ்சம் 22 என்ற ஸங்க்யையை ஸூசிக்கும் தத்துவமாகவும் அமைந்தது.

இத்தகைய சிறப்புக்கள் வாய்ந்த பஞ்சம ஸ்வரத்தைக் கூவும் குயிலின் குரலின் இனிமை காலிகையின் குரலின் இனிமைக்கு ஒப்பாகின்றமையின், அவளுக்கு “கோகிலா” என்பது ஒரு சிறப்புப் பெயராயிற்று.

திருமணஞ்சேரி என்ற கேஷத்திரத்தில் குடி கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் தேவியின் திருநாமம் “கோகிலாம்பாள்” என்ற விஷயம் இங்கு கவனிக்கத் தக்கது.*

* पञ्च-स्वरविस्तारं-मिमीते इति पञ्चमः ॥

स्वरान्तराणां विस्तारं यो मिमीते स पञ्चमः ।

पाठकमेण गणने सङ्ख्यया पञ्चमोऽथ वा ॥ —மதங்கரின் “ப்ருஹத்தேஸ்”.

पञ्चपञ्चमभावेन श्रुतीर्द्वाविंशति जगुः ॥ —அஹோபலரின் “ஸங்கீத பாரிஜாதம்”.

वायुस्समुद्गतो नाभररोहृत्कण्ठमूर्धसु । बिचरन् पञ्चमस्थानप्राप्त्या पञ्चम उच्यते ॥

—வாசஸ்பத்யம் 4189.

प्राणोऽपानस्समानश्च ह्यदानो व्यान एव च ।

एतेषां समवायेन जायते पञ्चमस्स्वरः ॥ —வாசஸ்பத்யம் 4189.

गुणसाधारणे काले कोकिलः पञ्चमं वदेत् ॥

—கோஹலரின் “கோஹலீயம்” —மஹேஸ்வர-கௌரீ ஸம்வாதம்.

कोकिलो रीति पञ्चमम् ॥ —நாரதரின் “ஸங்கீத மகரந்தம்”

967) कोटिः—कोटिः—

(1) எந்த ஒரு விஷயத்திலும் அதனுடைய மிகச் சிறப்பான அம்சம் எதுவோ அதெல்லாம் காலிகையின் சிறப்பான ஸாந்நித்தியம் கொண்டதாம்.*

குறிப்பாக, தன் இடது மேற்கரத்தில் தான் தரிக்கும் “பத்ராத்மஜன்” என்ற பட்டாக்கத்தியின் மிகச் சிறப்பான அம்சமாகிய அதன் கூரிய முனைப்பிலேயே தான் விசேஷ ஸாந்நித்தியம் கொண்டு, அதனை வழிபடும் தன் பக்தர்களை ஆட்கொண்டு, அவர்களுக்கு புத்தி கூர்மையும் தெள்ளிய ஜ்ஞானமும் அருள்பவன்.

(2) மேலும், கூடிப்ராநதீ தீரத்தில் ப்ரணித்தமாக உள்ள மஹாகால கேஷத்-திரத்திற்கு “கோடி தீர்த்தம்” என்று சிறப்புப் பெயர். அதனில் ஸ்நானம் செய்து மஹா காலரையும் மஹாகாலியையும் தரிசித்து வழிபடுபவர்கள் அஸ்வமேதயாகம் செய்த பலன் பெறுவர் என்று மஹாபாரதம் வனபர்வம் கூறும்.**

968) कोटिमन्त्रपरायणा—கோடிமந்த்ரபராயண—

தன் பக்தர்கள் தக்க ஆசார்யரிடமிருந்து கலாவதீ பூர்ண தீக்ஷையும் கோடி ந்யாஸமும் ஸ்வீகரித்து ஹோமாதிரியஜ்ஞாங்களும் விதிமுறைப் பிரகாரம் நிகழ்த்தி கோடிக் கணக்கான ஸங்க்ஷயாக மூலமந்த்ர ஜப ஆவ்விருத்தி செய்து தனக்கு அர்ப்பணித்து அனன்யமாக ஸரணமடைய, அவர்களை ஆட்கொண்டு அவர்களுக்கு ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானமும் ஆனந்தமும் ஜீவன் முக்தியும் அளித்தருளும் காருண்ய மூர்த்தி.

969) कोट्यनन्तमन्त्रयुता—கோட்யனந்தமந்த்ரயுதா—

தன் ப்ராண நாயகராகிய ஸ்ரீமஹாகாலராலும், தன் வித்யா க்ரமத்திற்கு ருஷீஸ்வரராகிய ஸ்ரீகாலபைரவராலும், இன்னும் அவர்களைப் போன்ற இதர மஹாதி-காரிகளாலும், தன் விஷயமாக எண்ணிக்கையற்ற பல கோடிக்கணக்காக மஹாமந்த்-ரங்கள் அமைக்கப்பட்டு, அந்த மந்த்ரங்களின் விக்ரஹமயமாகவே ப்ரகாசிக்கும் மஹாவித்யாமூர்த்தி.

970) ऋपा—க்ரைம்ரூபா—

* 962-ஆம் நாமம் பார்க்க.

** कोटि - उत्कर्षे ॥ वासुदेवस्य - 2262; 2263.

प्रासस्तु कुन्तः कोणस्तु स्त्रियः पाल्यधिकोटयः ॥ अमरकोशम्-1654.

आर्त्युत्कर्षाश्रयः कोटयो मूले लग्नकचे जटा ॥ अमरकोशम्-2410.

महाकालं ततो गच्छेत् नियतो नियताशनः । कोटितीयं मुपस्पृश्य ह्यमेघफलं लभेत् ॥

மஹாபாரதம்-வனபர்வதம்—அத்-82.

வித்யாராஜ்ஞியின் ப்ரதம பீஜமாகவும் ப்ரதான பீஜமாகவும், “ரஸஜ்ஞா” என்ற சிறப்புப் பெயர் பெற்றதாகவும் உள்ள க்ரீம் (क्ரि) காரத்தில் உள்ள ஈ (ई) காரத்தின் ஸ்தானத்தில் “காமகோடி” எனப்படும் ஐ (ऐ) கார மாத்ருகையை வைத்து, அங்ஙனமாக க்ரைம் (कै) காரமாக உருவாகும் பீஜமே தன் வ்யக்த ஸ்வரூபமாகக் கொண்டு, அதனில் தானாகவே ஸாங்கித்தியம் கொண்டு, அதனை ப்ரேம த்யானத்துடன் ஜபிக்கும் பக்தர்களைக் ஆட்கொண்டு, அவர்களுக்கு ஸாக்தானந்தமும், ஸமாதி நிலையும், ஆத்ம ஜ்ஞானமும், சீக்கிரமே மந்த்ர ஸித்தியும் ஜீவன் முக்தியும் அளித்து மகிழும் ஆனந்த ஸூர்த்தி.

971) கேரலாச்யா—கேரலாஸ்ரயா—

எண்ணிக்கைகளை மாத்ருகா வர்ணங்களால் குறித்து கணனம் வ்யவஹரிக்கும் ஒரு ஸம்ப்ரதாய பத்ததி (வர்ணங்க-ஸங்கேத-ஸங்க்யாமான-ஸூத்ரம்) (वर्णसङ्केतसङ्ख्यामानसूत्रम्) புராதன காலத்திலிருந்து பாரத தேசத்தில் பழக்கத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறது. இந்தப் பத்ததியைக் கர்க்க மஹர்ஷி (அங்கிரஸனின் புத்திரர்) वर्गवर्णप्रमाणञ्च स्वरं ताडितं मिथः। पिण्डसङ्ख्या भवेत्तस्य यथाभागस्तु कल्पना ॥ (கர்க்க ஸம்ஹிதை) என்ற ஸூத்திரத்தால் உபதேசிக்கிறார். இதற்கு “கர்க்க ஸங்க்யாமானம்” என்று பெயர். அதன்படி அ(अ)காராதி விஸர்க்காந்த(:)மான பதினாறு ஸ்வரங்கள் முறையே ஒன்று முதல் பதினாறு வரையிலான (1-16) பதினாறு எண்களைக் குறிக்கும். அ (अ), க (क), ச (च), ட (ट), த (ठ), ப (प), ய (य), ஸ (स) ஆகிய அஷ்டவர்க்கங்கள் ஒன்று முதல் எட்டு வரையிலான (1-8) எட்டு எண்களைக் குறிக்கும். க (क) வர்க்காதி ப (प) வர்க்காந்தமான பஞ்ச வர்க்கங்களில் அடங்கும் ஒவ்வொரு வர்க்கத்தின் ஐந்து அக்ஷரங்களும் ஒன்று முதல் ஐந்து வரையிலான (1-5) ஐந்து எண்களைக் குறிக்கும். இங்ஙனமே ய (य) வர்க்கத்தில் நான்கு (1-4), ஸ (स) வர்க்கத்தில் நான்கு (1-4), எண்களாகும். உ-ம்:- டாடிம—३ (5+3)=8; ட (4+3)=7; ச (6+5)=11; ஆக வ்யஞ்ஜனங்கள் மொத்தம் (8+7+11)=26; அங்ஙனமே ஸ்வரங்கள் ஃ=(1+2)3, ३=(1+3)4, अ (1+1)=2, ஸ்வரங்கள் மொத்தம் (3+4+2)=9, ஆக ஸ்வர வ்யஞ்ஜன ஸமஷ்டி=(26+9)=35.

ஆனால், கர்க்கருக்கு வெகு காலத்துக்குப் பின்னால் வந்த வரூசி மஹர்ஷி வேறொரு முறையைப் பின்வருமாறு உபதேசிக்கிறார் :

कटपयवर्गभवैरिह पिण्डान्त्यैरक्षरैरङ्काः । नेत्रे शून्यं ज्ञेयं तथा स्वरे केवले गदिता ॥

இதற்கு “கடபயாதி ஸங்க்யாமானம்” என்று பெயர். அதாவது, க (क)வில் தொடங்கும் ஒன்பது வ்யஞ்ஜனங்கள் “காதி நவ” (कादिनव) என்றும்; ட (ट) வில் தொடங்கும் ஒன்பது வ்யஞ்ஜனங்கள் “டாதி தவ” (टादिनव) என்றும், ப (प) வில் தொடங்கும் ஐந்து வ்யஞ்ஜனங்கள் “பாதி பஞ்ச” (पादिपञ्च) என்றும், (य) வில் தொடங்கும் எட்டு வ்யஞ்ஜனங்கள் “யாத்யஷ்ட” (याद्यष्ट) என்றும் நான்கு ஸூத்திரங்களால் குறிக்கப்படுகின்றன. அதன்படி, க(क), ட(ट), ப(प), ய(य) என்ற அக்ஷரங்களிலுருந்து

மேலுக்கு மேல் வ்யஞ்ஜனங்களைக் க்ரஹித்துக் கொண்டே போனால்—க=1; ஃ=2; ஂ=3; ஃ=4; ஄=5; அ=6; ஆ=7; இ=8; ஈ=9; ஐ=1; ஃ=2; ஄=3; அ=4; ஆ=5; இ=6; ஈ=7; ஐ=8; ஃ=9; ஂ=1; ஃ=2; ஄=3; அ=4; ஆ=5; இ=6; ஈ=7; ஐ=8 என்று முறையே ஸங்க்யைகள் ஏற்படும்.

अ, न என்ற வ்யஞ்ஜனங்களும், எல்லா ஸ்வரங்களும் துன்யத்தைக் குறிக்கும். தவிர, अङ्कानां वामतो गतिः ॥ என்ற ஸூத்திரப்படி இலக்கங்களைப் பின்புறமாக வரிசைப் படுத்திச் சொல்லவேண்டும்.

உ—ம் :- இந்த பத்ததிப் பிரகாரமான “ஈஸகேரள ஸங்கேதம்” (ईशकेरलसङ्केतः) என்ற கேரள தேசத்து மந்திர ஸாஸ்திர க்ரந்தத்தை அநுஸரித்து நாகோஜி பட்டரால் “ஸப்தஸூத்ரி” (தேவீ மாஹாத்ம்யம்) ஸப்தாஹ பாராயண க்ரமம் “பாடோடியம்² விபகார: ॥” (पाठोऽयं विभक्तारः ॥) என்றவாறு உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்-² படி முதல் நாள் (पा=1) ஒரு தடவை; இரண்டாம் நாள் (वि=2) இரண்டு தடவை; மூன்றாம் நாள் (यं=1) ஒரு தடவை; நான்காம் நாள் (वि=4) நான்கு தடவைகள்; ஐந்தாம் நாள் (फ=2) இரண்டு தடவைகள்; ஆறாம் நாள் (क=1) ஒரு தடவை; ஏழாம் நாள் (रः=2) இரண்டு தடவைகள்; ஆக ஏழு நாட்களிலும் மொத்தம் பதின்மூன்று தடவைகள்.

இங்ஙனமாக, கார்க்க முனிவராலும், வரருசியினாலும் உபதேசிக்கப்பட்ட ஸங்க்யாமான பத்ததியிலும், குறிப்பாக கேரள தேசத்தில் அதனை அநுஸரித்து கணித ஸாஸ்திரத்தை அநுஷ்டிக்கும் முறைகளிலும் மிக்க மகிழ்ச்சி கொண்ட ஸாஸ்த்ரமய முர்த்தி.

972) केरलाचारनिपुणा—கேரலாசாரநிபுண—

கேரள நாட்டில் வாழும் அதிதீவ்ரமான ஸாக்த வித்யோபாஸகர்களால் அநுஷ்டிக்கப்படும் தன் ஆராதன க்ரமங்களின் விதிமுறைகளில் பெரிதும் மகிழ்ச்சி கொண்டு அவர்களை மனமாற ஆட்கொண்டு அருளும் கருணாமுர்த்தி.

973) केरलेन्द्रगृहस्थिता—கேரலேந்த்ரக்ருஹஸ்திதா—

அதி தீவ்ரமான ஸாக்த வித்யோபாஸகர்கள் ஏராளமாகக் குழுமியுள்ள கேரள தேசத்து அரசர்கள் மிகமுனைப்பாகத் தன்னை ஆராதித்து வழிபடுவதைக் கண்டு மிகக் களிப்படைந்து அவர்கள் தன்னை ஸாஸ்வதமாகவே தம் அரண்மனைகளில் ப்ரதிஷ்டை செய்ய, அதனை மிக்க மகிழ்ச்சியாகவே ஏற்று அங்கேயே நிரந்தரமாக நிலைத்த ஸாந்நித்தியம் கொண்டு அவர்களையும் அவர்களது ப்ரஜைகளையும் ஆட்கொண்டு அருளும் ஆனந்த முர்த்தி.

974) केवाराधमसंस्था—கேதாராஸ்ரமஸம்ஸ்தா—

இந்தப் பூவுலகில் “பூகைலாஸம்” என்னும்படியாக விளங்குகும் மஹாபுனித-
மான் சிவஸ்தலங்களில் ஒன்றாகிய கேதாரக்ஷேத்திரத்தில் மஹாதபஸ்விகளாக
வாழும் சிவபக்த சிகாமணிகளின் ஆஸ்ரமங்களில் மிக்க மகிழ்ச்சியாகத் தானே
சென்று அங்கேயே நித்ய வாஸம் செய்து மகிழ்பவன்.

975) கேதாரச்வரபூஜிதா—

ஹிமயமலைமீது அமர்ந்துள்ள மஹாபுண்யமான பர்வதஸிகரம் ஸ்ரீகேதா-
ர்பர்வதம். அதனில் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள கேதாரச்வரர் ஒரு ஸ்வயம்பூ-
லிங்க மூர்த்தியாக அமர்ந்திருக்கிறார். ப்ரதி தினமும் தன் பரிவாரங்களாகிய பூத-
கணங்கள் புடை சூழ ஸ்ரீகேதாரச்வரர் உன்மத்த ருத்ர தாண்டவம் செய்வதாக
மரபு. அவர் தன் பரிவார தேவதைகளுடன் தேவி காலிகையை வெகு விஸ்தாரமாக
ஆராதித்து வழிபடுகிறார். இந்த விவரம் ஸ்ரீஸ்கந்த புராணத்தார்க்குமான கேதார-
கண்டத்திலும் காஸ் கண்டத்திலும் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

976) கோபா—க்ரோதரூபா—

தானே ரௌத்ர ரஸத்தின் அதிதேவதை ஆனதால், சௌரோதிதரோதிதரஸ்ய ஷட்வம் ||
என்ற வேத வாக்கியத்தின்படி, தக்ஷிண காலிகை பரமசிவனின் கோபத்தின் வ்யக்த
ஸக்தி மூர்த்தி ஆகிறாள். மேலும், அஜக்பாதிஹ்ஸ்யோ விரூபாஶ்ஸுரேஷ்ர: | ஜயந்தி பஹுரூபா
கோப்யபராஜித: | ஷட்வஸ்தவ சாவித்ரோ ஷ்ரோ இதி ஸ்மூதா: || (வாசஸ்பத்யம்—4810) என்ற
—அதாவது (1) அஜக்பாத் (2) அஹிரிப்புதன்யர், (3) விருபாஶ்ஷர், (4) ஸுரேஸ்-
வரர், (5) ஜயந்தர், (6) பஹுரூபர், (7) த்ரயக்ஷகர், (8) அபராஜிதர், (9) வைவஸ்வதர்,
(10) ஸாவித்திரர், (11) ஹரர் என்ற பதினொரு ருத்ரர்களாக ஆவிர்ப்பவித்து அவர-
வர்கள் செய்யும் செயல்களுக்கு ஸக்தி அளிப்பவள். [யஜுர்வேதம்—அத். 16]

977) கோபதா—க்ரோதபதா—

ॐ நமஸ்தே ஷட்வஸ்தே.....என்று தொடங்கும் ருத்திராத்தியாயத்தில் அடங்கிய
பதினொரு அநுவாகங்கள் மூலமாக ஸுசிசிக்கப்பட்டுள்ள பதினொரு ருத்ர மூர்த்தி-
களின் ஸ்வரூபத்தால் ஒருவாறு உணரத்தக்க ரௌத்ர ஸக்தி மூர்த்தி.

978) கோபமாதா—க்ரோதமாதா—

ஆர்த்ரா நக்ஷத்திரத்தின் அதிதேவதையாகிய ருத்ரனின் ரௌத்ர ஸக்தி
மூர்த்தி.*

*ஷட்வஸ்தே || வாசஸ்பத்யம்-4810.

ஸ்ரீமஹாகாலரமணகிளந்நாந் || தக்ஷிணகாலீ ஆத்மார்ப்பணாஹுதி மந்த்ரம்.

979) கௌஸிகி—கௌஸிகி—

வ்ரதங்களில் பரமோத்க்ருஷ்டமான பாதிவ்ரத்ய வ்ரத மீட பூர்ண மனோலீன ப்ரதிஷ்டிதையான ஸத்யவதீ, குஸிக மஹாராஜர்ஷியின் பௌத்ரியாக, காதிராஜரின் புத்திரியாக விஸ்வாமித்திரரின் தமக்கையாக அவதரித்து ருசீக மஹர்ஷியை மணந்து உலகத்தவர்க்கு பாதிவ்ரத்யத்தின் மஹோந்நதமான பெருமையை நிதர்ஸனமாக எடுத்துக்காட்டி, கேவலம் பதிஸ்ருஷையால் மட்டும், பூத உடலுடனேயே ஸ்வர்க்கம் சென்றடைந்து லோகோபகாரமாக “கௌஸிகி” என்ற மஹா புண்ய நதியாக ஹிமாலயத்தில் ஆவிர்ப்பவித்து, உலக மக்களைப் பாவனமாக்கிக் கொண்டிருக்கும் பாதிவ்ரதாஸிரோமணி.*

कोदण्डधारिणी कौञ्चा कौशिका कौलमार्गगा ।

कौलिनी कौलिकाराध्या कौलिकागारवासिनी ॥ १७६ ॥

कौतुकी कौमुदी कौला कुमारी कौरवाचिता ।

कौण्डिन्या कौशिकी क्रोधज्वालाभासुररूपिणी ॥ १७७ ॥

कोटिः कालानलज्वाला कोटिमार्त्तण्डविग्रहा ।

कृत्तिका कृष्णवर्णा च कृष्णा कृत्या क्रियातुरा ॥ १७८ ॥

कृशाङ्गी कृतकृत्या च क्रःफट्स्वाहास्वरूपिणी ।

क्रौंक्रौंहंफट्मन्त्रवर्णा क्रौंहौंहंफट्मन्त्रस्वधा ॥ १७९ ॥

क्रौंक्रौंहौंहौं तथा हूंफट्स्वाहामन्त्ररूपिणी ॥ १७९½ ॥

கோதண்டதாரிணி க்ரௌஞ்சா கௌஸிகா கௌலமார்க்ககா ।

கௌலினி கௌலிகாராத்யா கௌலிகாகாரவாஸினி ॥ 176 ॥

கௌதுகி கௌமுதீ கௌலா குமாரீ கௌரவார்ச்சிதா ।

கௌண்டின்யா கௌஸிகி க்ரோதஜ்வாலாபாஸுரருபிணி ॥ 177 ॥

*कुशवंशप्रसूतोऽस्मि कौशिको रघुनन्दन ॥ पूर्वजा भगिनी चापि मम राघव सुव्रता ॥ नाम्ना सत्यवती नाम ऋचीके प्रतिपादिता ॥ सशरीरा गता स्वर्ग भर्तारमनुवर्तिनी । कौशिकी परमोदारा सा प्रवृत्ता महानदी ॥ दिव्या पुण्योदका रम्या हिमवन्तमुपाश्रिता । लोकस्य हितकार्यार्थं प्रवृत्ता भगिनी मम ॥ ततोऽहं हिमवत्पाश्वं वसामि निरतस्सुखम् । भगिन्यां स्नेहसंयुक्तः कौशिक्यां रघुनन्दन ॥ सा तु सत्यवती पुण्या सत्ये धर्म्मं प्रतिष्ठिता । पतिव्रता महाभागा कौशिकी सरिता वरा ॥ — वाल्मीकिरामायणम् - बालकाण्डम् 34-ஆம் ஸர்க்கம் - ஸ்லோகம் 6-11.

கோடி: காலானலஜ்வாலா கோடிமார்த்தண்டவிக்ரஹா ।
3 3

க்ருத்திகா க்ருஷ்ணவர்ணா ச க்ருஷ்ணா க்ருத்யா க்ரியாதுரா ॥ 178 ॥

க்ருஷாங்கீ க்ருதக்ருத்யா ச க்ர:பட்ஸ்வாஹாஸ்வருபிணீ ।
3 2

க்ரௌம்க்ரௌம்ஹம்பட்மந்த்ரவர்ணா க்ரீம்ஹ்ரீம்ஹம்பட்நமஸ்ஸ்வதா ॥ 179 ॥
2 2 4

க்ரீம்க்ரீம்ஹ்ரீம்ஹ்ரீம் ததா ஹம்ஹம்ஹம்பட்ஸ்வாஹாமந்த்ரருபிணீ ॥ 179½ ॥
2 2

980) கோண்டாரிணி—கோதண்டதாரிணீ—
3 3 4

தர்மம் ஸம்ஸ்தாபனத்திற்காக, துஷ்ட நிக்ர ஸிஷ்ட பரிபாலனம் செய்வதற்காக, பண்டாதி அஸுரர்களை ஸம்ஹரிப்பதற்காக துர்க்கையாக ஆவிர்ப்பவித்து கையில் ததுஸ் தரித்து அவர்களுடன் கோர யுத்தம் செய்து அரக்கர்களை அழித்தருளிய ஈடு இணையற்ற வீராங்களை.

981) கௌ—க்ரௌஞ்சா—

பாலும் ஜலமும் கலந்திருக்கும் நிலையில் பாலை மட்டும் க்ரஹித்து நீரை நீக்க வல்ல அன்னப்பறவை போல், எந்த ஒரு சூழ்நிலையிலும் ஸாரமான அம்சத்தை மட்டும் க்ரஹித்து அஸாரமான விஷயங்களைப் புறக்கணித்து, ஸம்பந்தப் பட்டவர்களில் தார்மிகப் போக்கு உள்ளவர்களை ஆதரித்து அவர்களை ஆட்கொண்டு அருளும் பரமஹம்ஸ குருமூர்த்தி.*

982) கௌ—கௌஸிகா—

அபிஷேக அர்ச்சனாதி உபசார வரிவஸ்யா க்ரமங்கள் நிகழ்த்துங்கால், மிக முக்கியமான அங்கமாகத் தயாரித்து அர்ப்பணிக்கப்படும் “சஷகம்” என்ற பான பாத்திரத்தில் விசேஷ விருப்பம் கொண்டவள்.**

983) கௌமார்க்கா—கௌலமார்க்ககா—
3 3 3

(1) உத்தம வித்யோபாஸகர்களின் ஆராதன க்ரம ஆசார விசேஷங்களைப் பெரிதும் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்று அவர்களை ஆட்கொண்டு அருளும் காருண்ய மூர்த்தி.□

*அத்ய: क्षीरं व्यापिबत् ऋद्धाङ्गिरसो धिया । ऋतेन सत्यमिन्द्रियम् ॥ यजुर् वेदम् I-IX-73 आङ्गिरसः अङ्गानां रसः प्राणो यथा ऋद् हंसो भूत्वा धिया प्रज्ञया अद्व्यस्सकाशात् क्षीरं दुग्धमपिबत् पिबति संसृष्टाभ्यां क्षीरोदकाभ्यां क्षीरमेव हंसः पिबतीति जातिस्वभावः ॥ —வேததீபிகை.

**கௌ-பானபாத்திரவிசேஷ சஷகே । வாசஸ்பத்யம்-2268.

□दिव्यभाबरतः कौलस्सर्वत्र समदर्शनः ॥ कुलार्णव तन्त्रम्. पञ्चोक्त्वा लब्धमन्त्रः पशुरेव न संशयः । वीराल्लब्धमनुर्वीरः कौसाच्च ब्रह्मविद्भवेत् ॥ मन्त्रार्णव तन्त्रम्. कुलकुलाचारप्रवर्तनमधिकृत्य कते ग्रन्थे कौलोपनिषदादौ ॥ वासस्पतयम्-2278.

(2) மேலும், குலாசார க்ரமங்களின் ப்ரதிபாதகமான “கௌலோபநிஷத்” முதலான தத்துவ விளக்கமான நூல்களிலும், இதர ஆசார அநுஷ்டான விளக்கமான நூல்களிலும், ஆழ்ந்த விமர்சன விசாரங்கள் செய்து தெளியும் ஸ்ரேஷ்டமான வித்யோபாஸகர்களை ஆட்கொண்டு அருள்பவன்.

984) கௌலினி—கௌலினி—

உத்தம வித்யோபாஸகர்களான குல ஸாதகர்களின் பரம்பரையில் ஒழுகப்பட்டு வந்த அநுஷ்டான ஆசார விசேஷங்கள் ஆதியில் பரமசிவனால் துவக்கப்பட்டு ஆசரிக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றமையினால், அவரே ஆதிகௌலாசார அநுஷ்டாதா ஆவதால், அந்த அநுஷ்டான ஆசார பத்ததியிலேயே பெரிதும் மகிழ்ச்சி கொண்டு அத்தகைய உத்தம அதிகாரிகளை ஆட்கொண்டு அருள்பவன்.*

985) கௌலிகாராயா—கௌலிகாராயா—

4

உத்தம வித்யோபாஸகர்களாகிய குல ஸாதகர்களால், தம் ஸஹயோகினிகள் புடைதழ ஸாஸ்த்ர விதிமுறைப்படி ஆராதிக்கப்படுபவன்.

986) கௌலிகாரவாஸினி—கௌலிகாரவாஸினி—

3

உத்தம வித்யோபாஸகர்களாகிய குல ஸாதகர்கள் நிகழ்த்தி அர்ப்பணிக்கும் ஆராதன க்ரமங்களில் பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைந்து அவர்களுடைய க்ருஹங்களிலேயே தொடர்ந்து ஸாந்நித்தியம் கொண்டு அங்கேயே நித்யவாஸம் செய்து அருள்பவன்.

987) கௌலிகி—கௌலிகி—

கொஞ்சங்கூட இதர உணர்ச்சிகளின் கலப்படமில்லாத, மனத்தில் பெரு வெள்ளம் போல் எப்போதுமே இடையறாது சுரந்து பெருகிக் கொண்டே இருக்கும், ஆனந்தம் பொங்கி வழியும் ஹர்ஷ மூர்த்தி. X

988) கௌமுகி—கௌமுகி—

3

மந்த்ர ஸாஸ்த்ரத்தின் சக்ரவர்த்தியாகிய சந்த்ரனுடைய ஜ்யோதிஷ்கிரண ஜால வீச்சு பரவலாக நிலவி ஜீவ ஸமுஹங்களை எல்லாம் மகிழ்விக்கும் ‘ஜ்யோத்ஸ்னா’ என்ற சிறப்புப் பெயர் கொண்ட சந்த்ரிகா வடிவில் ப்ரகாசிக்கின்ற ஜ்யோதிஸ்

*குலபரம்பராந் குலதர்ம்குலாஸமஸித்வ ஜநூஷாநாசாராடௌ || வாசஸ்பத்யம்-2278. குலதர்ம-
பவர்த்நே சிவே || ஸப்தமார்த்தாண்டம். கௌலே ப்ரஹ்மவிதி || ஶந்ந: கௌலிக: || ஶ்ருதி: ||

Xகௌலிகி ஹ் || வாசஸ்பத்யம்-2276.

ஸ்வருபிணி. அதுவும் ஸரத் ருதுவில், அதாவது ஐப்பசி மாதத்திலும், கார்த்திகை மாதத்திலும், நேரும் பெளர்ணமீ திதியன்று இரவில் ப்ரகாசிக்கும் பூர்ண சந்திரனின் ஈடு இணையற்ற ஒளியான நிலவு ரூபத்தில் ஒளிரும் ஸரச்சந்தரிகா வடிவில் ஜ்வலிக்கும் கார்த்திமதி.*

989) கௌலா—கௌலா—

உத்தம வித்யோபாஸகனான ஒவ்வொரு குலஸாதகனும் தேவதாமயமாகவும் குருதாதாத்மய ஸித்தனாகவும் ஆவதால், அவனே காலிகை, அவனே குரு. அந்த அந்த கௌல உபாஸகன் நிகழ்த்தும் ஆதாரன க்ரமங்களிலெல்லாம் அந்த அந்த உபாஸகனுடைய வ்யக்தியிலேயே ஸாந்நித்தியம் கொண்டு அந்த அந்த யோகினி மயமாகவே மாறிவிடும் தன்மய மூர்த்தி.

990) குமாரி—குமாரீ -

எல்லா ஸாக்த மந்த்ரங்களிலும் தானே ஊடுருவி பூர்ண ஸாத்நித்தியம் கொண்டு அந்த அந்த ஸாக்த மந்த்ரோபாஸகனான யோகினி மயமாகவே தானும் தன்மயத்வமாக மாறி அந்த அந்த உபாஸகனை ஆட்கொண்டு அருளும் தாதாத்மய மூர்த்தி.**

991) கௌரவாசிதா—கௌரவார்ச்சிதா—

மூலோதாரத்திலிருந்து எழும்பி நாதோபாஸகனின் இதர ஆதாரங்களினூடே பரவி அவன் வாக்கிலிருந்து வெளிக்கிளம்பி பெருகும் மஹானாத ரூபத்தில் தானே தன்மயமாக இயங்கிக் கொண்டு, அவனுக்கு யோகமும் ஆனந்தமும் ஸித்திக்க அருளும் ஹம்ஸருபிணி. X

992) கௌண்டியா—கௌண்டியா -

முன்னொரு காலம் குண்டின மஹர்ஷியின் கோத்திரத்தில் ஒரு பெண்ணாக ஆவிர்ப்பவித்தருளியவள்.

*चन्द्रिका कौमुदी ज्योत्स्ना ॥ अमरकोशम्-177. कुशव्देन मही ज्ञेया मुद हर्षे ततो द्वयम् । धातुज्ञानियमैश्वर्यं तेन सा कौमुदी मता ॥ इत्युक्तायां कार्तिकपौर्णमास्याम् ॥ कौ मोदन्ते जना यस्मान्नानाभावं परस्परम् । हृष्टास्तुष्टासुखापन्नास्तेन सा कौमुदी मता । —इत्युक्तायाम् आश्विनपौर्णमास्याम् । लिङ्गक पुराणम्.

**कुमारी-विद्यायाम् ॥ தந்த்ரஸாரம்.

X கௌ-மூலாவரே-ரவ: யா சா காலிகா ॥ மூலதாரஜ நாத மெருகுடே முதமகு மோக்ஷ-மூர... ॥ த்யாகராஜஸ்வாமியின் “ஸ்வரராக ஸ-தாரஸ” என்ற க்ருதியின் சரணம்.

993) कौशिकी—கௌஸிகீ—

பரப்ரஹ்மத்தின் பாரமாத்மிக ஸக்தி மூர்த்தி.*

994) क्रोधज्वालाभासुररूपिणी—க்ரோதஜ்வாலாபாஸுரரூபிணி—

4 4

ரௌத்ர ரஸமே உருவான ஸ்ரீமஹாகாலர் சவம் போல் கிடக்க, அவருடைய ரௌத்ர ரஸ ஸக்தியானது தன்னுடைய வ்யக்தியின் மூலமாக, அக்னி ஜ்வாலை ரூபமாக வெளிக்கிளம்பி இந்த ப்ரபஞ்சத்தில் ஸம்ஹாரத் தொழில் செவ்வனே நடக்க ஹேதுவாக ப்ரகாசிக்கும் கோபாக்னி ஸ்வரூபிணி.**

995) कोटि:—கோடி:—

மாத்ருகா மண்டலமாகிய மணிபீட த்ரிகோணத்தின் த்ருதீயாம்ஸ முனைப்பு-களாகிய அ (அ) கார ஸக்திகளாகிய நிவ்ருத்தி தேவதையும், அம்ருதா தேவதையும் க (க) கார ஸக்திகளாகிய ஸ்ருஷ்டி தேவதையும் காலராத்ரி தேவதையும், த (த) கார ஸக்திகளாகிய புத்தி தேவதையும், ஸ்தானு தேவதையும், மண்டலத்தின் த்ருதீ-யாம்ஸ கோண கோடி தேவதைகளாக ப்ரதிஷ்டையாகி இருப்பதால், அவர்களுடைய வ்யக்திகளில் தானே ஸாந்நித்தியம் கொண்டு அந்த முன்று முனைப்புகளில் விசேஷ-மான மகிழ்ச்சி கொண்டு அங்கேயே எப்பொழுதுமே லீலைகள் பல புரிந்து கொண்டு விலாஸமாக விளங்கும் ஆனந்த மூர்த்தி. X

996) कालानलज्वाला—காலானலஜ்வாலா—

ப்ரளயாக்னியின் ஜ்வாலை போல் ஈடு இணையற்ற அதிஜாஜ்வல்யமான ஜ்யோதிஸ்ஸுடன் ஜ்வலிப்பவள்.

997) कोटिमातृण्डविग्रहा—கோடிமார்த்தண்டவிக்ரஹா—

3 3

கோடிக்கணக்கான ஸூர்யர்கள் ஒரே இடத்தில் ஏக காலத்தில் உதித்தாற்-போல் அபரிமிதமான ஜ்யோதிஸ்ஸுடன் ப்ரகாசிக்கும் பரஞ்ஜ்யோதிஸ் ஸ்வரூபிணி.

998) कृत्तिका—க்ருத்திகா—

*इन्द्र-परमेश्वरे ॥ वाचस्पत्यम्-940. इन्द्रो मायाभिः पुरुरूप ईयते ॥ श्रुतिः ॥

**एकैव शक्तिः परमेश्वरस्य भिन्ना चतुर्धा विनियोगकाले । भोगे भवानी पुरुषे च विष्णुः कोपे च काली समरे च दुर्गा ॥

X मातृकामणिपीठेऽस्मिन् तृतीयांशासु कोटिषु । निवृत्तिश्चामृता चैव सृष्टिः कालनिशोयिनी । बुद्धि-स्थायी च सन्निष्ठाऽसत्तत् मन्त्रपालिकाः । कालैतन्त्रम्.

அக்னியை அதி தேவதையாகக் கொண்டதும், ஆறு தாரைகள் கொண்டதும், கத்தியின் உருவம் கொண்டதும், “ஆறு” என்ற ஸங்க்யையைக் குறிப்பதும் ஆன க்ருத்திகை நக்ஷத்திரத்தைத் தன் வ்யக்தியாகக் கொண்டு அதனிலேயே பூர்ண ஸாந்நித்தியம் கொண்டு ப்ரகாசிப்பவள்: ஆகலின் “ஆறு” என்ற ஸங்க்யைக்கு உரியவள்.

999) कृणवर्णा — க்ருஷ்ணவர்ண —

- (1) சுத்தமான கரிய வர்ணத்துடன் ப்ரகாசிப்பவள்.*
- (2) யாவராலும் எளிதில் உணரமுடியாதவள்.
- (3) தன் மந்த்ரத்தின் மூலம் எல்லா ஜீவர்களையும் தன் பால் ஈர்ப்பவள்.

1000) कृणा — க்ருஷ்ண —

நிர்க்குணத்வம் பரமத்வம் ஆகிய இரு பெரும் லக்ஷணங்கள் படைத்தமையின் பர ப்ரஹ்மத்தின் வ்யக்த ஸ்வரூபினி.**

1001) कृत्या — க்ருத்யா —

க்ரியா ஸக்தியின் ஸாக்ஷாத் வ்யக்தி மூர்த்தி. X

1002) क्रियातुरा — க்ரியாதூரா —

ஆராதன க்ரமங்களாகிய பூஜைகளின் அங்கங்களின் விதிமுறைப்படியான அநுஷ்டானத்திலேயே கண்ணுங் கருத்துமாக இருந்துகொண்டு ஸ்ரத்தையில் சற்றும் சலியாமல் ப்ரேம த்யான பூர்ணமான ஆராதனைகளை நிர்வர்த்தனம் செய்து தனக்கு அர்ப்பணிக்கும் பக்தர்களை ஆட்கொண்டு அருள்பவள்.+

1003) कुशाङ्गी — க்ருசாங்கீ —

3

அவளுடைய உண்மையான ஸ்வரூபம் இன்னதுதான் என்று சற்றும் யாவராலும் கண்டு கொள்ள முடியாதபடியான அதிஸூக்ஷ்ம ஸ்வரூபினி. □

*कृणवर्णं महद्गुणं...॥ ராத்ரிஸூக்தம்-91 कृणवर्णं नमोऽस्तु ते ॥ - ராத்ரிஸூக்தம்-97

**कृषिर्भूवाचकश्शब्दो णश्च निर्वृतिवाचकः । तयोरैक्यं परं ब्रह्म कृण इत्यभिधीयते ॥

—வாசஸ்பத்யம்-2210

X कृत्या क्रियायाम्—வாசஸ்பத்யம்-2189

+क्रिया-पूजायाम्—வாசஸ்பத்யம்-2317 क्रिया-करणे-अनुष्ठाने ॥ ஹேமசந்த்ரன்.

□कुश-सूक्ष्मे ॥—வாசஸ்பத்யம் - 2195

1004) कृतकृत्या—कृतकृत्य—

தனக்கு இனி “கர்த்தவ்யம்” அதாவது அவஸ்யம் செய்தாக வேண்டியது என்ற கார்யங்கள் எதுவும் இல்லாதவள்—அதாவது ஜீவர்களுக்கு கர்மாவின் விதி முறைப்படியான நிர்வர்த்தனமே ஜ்ஞானத்துக்கு அடித்தளம். ஆகையினால் கர்மா-நுஷ்டானத்தை ஒழுங்கான முறையில் நிகழ்த்தாத ஜீவனுக்கு ஜ்ஞானம் ஸித்திக்காது. அத்தகைய நிர்ப்பந்தம் எதுவும் இல்லாத பரமாத்ம ஸ்வரூபினீ.

1005) कःकट्स्वाहास्वरूपिणी—करःपटस्ववाह्रास्वरूपिणी—

2

கம் (க) பர ப்ரஹ்மம், ரம் (ர) அக்னி, விஸர்க்கம் (:) மோக்ஷம் என்றபடி, ஜ்ஞானானுகூலியின் உதவியால் ப்ரஹ்ம ஸாக்ஷாத்காரம் ஏற்பட்டு, அதன் விளைவால் மோக்ஷ ஸித்தியைக் குறிக்கும் க்ர: (க:) என்ற பீஜமும், அஸ்த்ர பீஜமாகிய பட் (ஈ) காரமும் அக்னியின் ஸக்தியாகிய ஸ்வாஹா (स्वाहा) காரமும் இணைந்து, அங்ஙனமாக “க்ர: பட்ஸ்வாஹா” (कःकट्स्वाहा) என்று உருவாகும் மஹாமந்த்ரத்தை ஸக்தி-ஸிவ, தத்துவத்தின் ப்ரேமபூர்ண த்யானத்துடன் ஜபிக்கும் பக்தர்களை ஆட்கொண்டு அருளும் மந்த்ர மூர்த்தி.

1006) कौकौह्मन्त्रवर्णा—करेणम்கरेणमन्त्रोम्पटमन्त्रवर्णा—

2

கம் (க) பரப்ரஹ்மம், ஓளம் (औ) ஸாந்தா என்ற ஸக்தி தேவதையுடனும், ரம் (ர) என்ற அக்னி ஸக்தியுடனும் இணைந்த ஸதாஸிவன், அநுஸ்வாரம் (८) அதாவது பிந்துவாகிய தும், “வ்யோமரூபா” என்ற சிறப்புப் பெயர் கொண்ட சந்த்ரிகையாகிய நாதபிந்து, அதாவது க்ரௌம் (कौ) என்ற பீஜத்தின் “க்ரௌம் க்ரௌம்” (कौ कौ) என்ற இரட்டிப்பு, ஹம் (ह्) காரமாகிய கூர்ச்ச பீஜம், அஸ்த்ரமாகிய பட் (ஈ) காரம், ஆகிய இந்நான்கு பீஜங்களும் சேர்ந்து “க்ரௌம்க்ரௌம்ஹம்பட்” (कौकौह्मन्त्रवर्णा) என்று உருவாகும் சதுரக்ஷரீ மஹாமந்த்ரத்தை ப்ரேம த்யானத்துடன் ஜபிக்கும் பக்தர்களை ஆட்கொண்டருளும் வித்யேஸ்வரீ.*

1007) कौह्मन्त्रवर्णमस्स्वधा—करिम्ह्रिम्होम्पटमस्स्वधा—

2

4

தக்ஷிண காலிகைக்கே உரித்தான “ரஸஜ்ஞா” என்ற பீஜமாகிய க்ரீம் (क्री) காரம், “புவனேஸ்வரீ” என்ற சிறப்புப் பெயர் கொண்ட ஸக்தி ப்ரணவமாகிய ஹ்ரீம் (ह्री) காரம், “கூர்ச்ச பீஜமாகிய ஹம் (ह्) காரம், ஆகிய இந்த மூன்று பீஜங்கள் இந்த க்ரமத்தில், க்ரீம்ஹ்ரீம்ஹம் கீஹீஹ் [அதாவது பரிவர்த்தனமான காலித்ரிதாரீ], அதன்பின் அஸ்த்ர மந்த்ரமாகிய பட் (ஈ) காரம், அதன் மேல் “நம:” (नमः) என்ற

*औकारशक्तिको नादः...सङ्कुर्णस्सदाशिवः ।... शान्ता व्यापिनी प्रकृतिः परा । व्योमा चतुर्दशी रतिप्रियः ॥—வர்ணாபிதானம்.

अथ फलश्रुतिः ॥

அத பலஸ்ருதி :

இந்த தக்ஷிண காலிகா ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தை பக்தி ஸ்ரத்தையுடன் விதிமுறைப்படி பாராயணம் செய்தால் கிடைக்கும் நற்பயன்கள் ப்ரீமஹாகாலரால் பின்வருமாறு விளக்கப்படுகிறது:—

इति श्रीसर्वसाम्राज्यमेघानामसहस्रकम् ।
सुन्दरीशक्तिदानाख्यं स्वरूपाभिधमेव च ॥ १ ॥
कथितं दक्षिणकाल्यास्सुन्दर्यै प्रीतियोगः ।
वरदानप्रसङ्गेन रहस्यमपि दर्शितम् ॥ २ ॥
गोपनीयं सदा भक्त्या पठनीयं परात्परम् ।
प्रातर्मध्याह्नकाले च मध्याह्नरात्रयोरपि ॥ ३ ॥
यज्ञकाले जपान्ते च पठनीयं विशेषतः ।
यः पठेत् साधको धीरः कालीरूपो हि वर्षतः ॥ ४ ॥
पठेद्वा पाठयेद्वापि शृणोति श्रावयेदपि ।
वाचकं तोषयेद्वापि स भवेत्कालिकातनुः ॥ ५ ॥
सहेलं वा सलीलं वा यश्चैनं मानवः पठेत् ।
सर्वदुःखविनिर्मुक्तस्त्रैलोक्यविजयी कविः ॥ ६ ॥

இதி ப்ரீஸர்வஸாம்ராஜ்யமேதாநாமஸஹஸ்ரகம் ।

ஸுந்தரீஸக்திதானாக்யம் ஸ்வரூபாபிதமேவ ச ॥ 1 ॥

கதிதம் தக்ஷிணகால்யாஸ் ஸுந்தர்யயை ப்ரீதியோகத: ।

வரதானப்ரஸங்கேன ரஹஸ்யமபி தர்ஸிதம் ॥ 2 ॥

கோபனீயம் ஸதா பக்த்யா படனீயம் பராத்பரம் ।

ப்ராதர்மத்யாஹ்நகாலே ச மத்யார்த்தராத்ரயோரபி ॥ 3 ॥

யஜ்ஞகாலே ஜபாந்தே ச படனீயம் விசேஷத: ।

ய: படேத் ஸாதகோ தீர: காலீருபோ ஹி வர்ஷத: ॥ 4 ॥

படேத்வா பாடயேத்வாபி ஸ்ருணோதி ஸ்ராவயேதபி ।

வாசகம் தோஷயேத்வாபி ஸ பவேத்காலிகாதது: ॥ 5 ॥

ஸஹேலம் வா ஸலீலம் வா யஸ்சைனம் மானவ: படேத் ।

ஸர்வது:கவி நிர்முக்தஸ்த்ரைலோக்யவிஜயீ கவி: ॥ 6 ॥

இங்ஙனமாக, “ஸர்வஸாம்ராஜ்யமேதா” (எல்லா ஸாம்ராஜ்யங்களையும் தரவல்ல வித்யை) என்றும், “ஸுந்தரீ ஸக்தி தானாக்யம்”, (ஸுந்தரிக்கு ஸக்தி கொடுத்தது) என்றும், “ஸ்வருபாபிதம்” (தக்ஷிண காலிகையின் அபர ஸ்வரூபம்) என்றும் சிறப்புப் பெயர்கள் கொண்ட தேவி ஸ்ரீதக்ஷிணகாலிகா ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரம் ஸ்ரீத்ரிபுரஸுந்தரிக்கு அன்பாக உபதேசிக்கப்பட்டது. இது, ஸ்ரீ ஸுந்தரிக்கு வரமருளும் வாயிலாக வெகு ரஹஸ்யமாகச் சொல்லப்பட்டதாயினும், உனக்காகவே இப்பொழுது வெளிப்படையாக உபதேசிக்கப்பட்டது.

உலக மக்கள் அனைவரும் அடையக்கூடிய எல்லா மஹத்தான விஷயங்களைக் காட்டிலும் மிகவும் மஹோந்நதமான இந்த ஸ்தோத்திரம் எப்பொழுதும் யாவராலும் பக்தியுடன் காப்பாற்றப்பட வேண்டியது. ப்ரதி தினமும் காலை, நண்பகல், ஸாயங்காலம், நள்ளிரவு, ஆகிய வேளைகளிலும், யஜ்ஞ காலத்திலும், விசேஷமாக ஜபத்தின் முடிவிலும், எந்த ஒரு ஸாதகன் நிலைத்த புத்தியுடன் இதனைப் பாராயணம் செய்வானோ அவன் ஒரு வருஷத்தின் முடிவில் ஸாக்ஷாத் காலீ ஸ்வரூபத்தினனாகவே ஆகி விடுவான்; இது திண்ணம். மேலும், தானாகவே பாராயணம் செய்தாலும், பாத்திரமான வேறொரு பக்தரைக் கொண்டு பாராயணம் செய்வித்தாலும், அதனைத் தானே நேரிடக் கேட்டாலும், மற்றவரைக் கொண்டு கேட்கவைத்தாலும், பாராயணம் செய்த பக்தருக்கு ஸன்மான ஸந்தர்ப்பணங்கள் செய்து த்ருப்தி அடையச் செய்தால், அவன் காலீ மயமாகவே ஆகிவிடுவான். எந்த ஒருவனும் இதனை, ஆழ்ந்து முனைப்பான கவனத்துடனோ அல்லது விளையாட்டாகவோ பாராயணம் செய்தாலும், அவன் ஒரு சிறந்த கவியாகி, ஸகல துக்கங்களும் விலகப்பெற்று, முவுலகங்களையும் வெல்ல வல்லவனாவான்.

மृतवन्ध्या काकवन्ध्या कन्यावन्ध्या च वन्ध्याका ।

पुष्पवन्ध्या शूलवन्ध्या शृणुयात्स्तोत्रमुत्तमम् ॥ ७ ॥

सर्वसिद्धिप्रदातारं सत्कवि चिरजीविनम् ।

पाण्डित्यकीर्तिसंयुक्तं लभते नात्र संशयः ॥ ८ ॥

यं यं काममुपस्कृत्य कालीं ध्यात्वा जपेत्स्तवम् ।
तं तं कामं करे कृत्वा मन्त्री भवति नान्यथा ॥ ९ ॥

ம்ருதவந்த்யா₄ காகவந்த்யா₄ கன்யாவந்த்யா₄ ச வந்த்யகா₄ ।
புஷ்பவந்த்யா₄ ஸூலவந்த்யா₄ ஸ்ருணுயாதஸ்தோத்ரமுத்தமம் ॥ 7 ॥
ஸர்வஸித்திப்ரதாதாரம்_{3 4} ஸத்கவிம்₃ சிரஜீவினம் ।
பாண்டித்திகீர்த்திஸம்யுக்தம்₃ லபதே₄ நாத்ர ஸம்ஸய: ॥ 8 ॥
யம்₄ யம்₄ காமமுபஸ்க்ருத்ய₄ காலீம்₄ த்யாத்வா ஜபேத்ஸ்தவம் ।
தம்₄ தம்₄ காமம்₄ கரே₄ க்ருத்வா₄ மந்த்ரீ₄ பவதி₂ நான்யதா ॥ 9 ॥

கர்ப்பமே தரிக்காத மலடியோ, பெற்ற குழந்தைகளெல்லாம் இறந்து போய்க்-
கொண்டே இருக்கும் பெண்மணியோ, ஒரே ஒரு குழந்தை பெற்று அத்துடன்
கர்ப்பதாரணம் நின்றுவிட்ட பெண்மணியோ, எல்லாம் பெண் குழந்தைகளாகவே
பெற்று அத்துடன் நிற்கும் பெண்மணியோ, புஷ்பவதி ஆகாமலே நிற்கும்
பெண்ணோ, மாதவிடாய் சீர்கெட்டுப்போன பெண்மணியோ, ஒவ்வொரு தடவையும்
கர்ப்பம் தரித்து எல்லாத் தடவைகளும் கருச்சிதைவு ஆகிக்கொண்டே இருப்ப-
வளும், இத்தகைய எல்லா விதமான கோளாறுகள் உள்ள எந்த ஒரு பெண்மணியும்
இந்த உத்தம ஸ்தோத்திரத்தின் பாராயணத்தைக் கேட்டால், அவள் எல்லோருக்கும்
எல்லா விதமான ஸித்திகளையும் பிறருக்குக் கொடுக்க வல்லவளுகவும், சிறந்த
கவியாகவும், சிரஞ்ஜீவியாகவும், சிறந்த பாண்டித்தியமும் கீர்த்தியும் வாய்ந்த-
வளுகவும், வாழக்கூடிய ஒரு ஸத்புத்திரனைப் பெறுவாள். இதில் ஸ ம் ஸ ய மே
வேண்டாம்.

இங்ஙனமாக, எந்த எந்த விருப்பத்தை மனதில் கொண்டு, காலியை மனமாற
த்யானித்து, இந்த ஸ்தோத்திரத்தை எந்த ஒரு பக்தனும் பாராயணம் செய்தாலும்,
அந்த அந்த விருப்பம் பூரணமாக ஸித்திக்கப் பெற்று சிறந்த மந்த்ர ஸித்திகளுக்
மதிப்புடன் வாழ்வான். வேறு எந்த முறையான ஸாதனையும் இவ்வளவு பலன்
தராது.

रक्तपुष्पैश्च सम्पूज्य कुण्डगोलोद्भवैरपि ।
करवीरजपापुष्पैः कदल्यकंप्रसूनकैः ॥ १० ॥
कालीपुष्पैश्च कस्तूरीतपणैर्द्वया तथा ।
मृगनाभिजया कञ्जकुङ्कुमैर्गन्धवासितैः ॥ ११ ॥

தூர்கிடம்வகுசுமேநீலோத்பலசுமேஸ்ததா ।
 காலாசுவாதிசௌக்யந்நயத்ஸுமனோஹரே: ॥ 92 ॥
 அஸ்தந்நயத்ஸுமனோஹரே: ॥ 93 ॥
 ரக்தவந்நயத்ஸுமனோஹரே: ॥ 94 ॥
 மஹிப: பாயச: க்ஷிரேஸ்சோத்யத்ஸுமனோஹரே: ॥ 95 ॥
 மஹிப: ரக்தே: நேவேஸ்சுரஸாந்வதே: ॥ 96 ॥
 பூஜயித்வா மஹாகாலி மஹாகாலேந லாலிதாம் ।
 வித்யாராஜி கௌலிகா ச ஜப்த்வா ஸ்தோத்ரம் ஜபேஷ்வே ॥ 97 ॥

ரக்தபுஷ்பைஸ்ச ஸம்பூஜ்ய குண்டகோலோத்பவையரபி ।

கரவீரஜபாபுஷ்பை: கதல்யர்க்கப்ரஸுனகை: ॥ 10 ॥

காலிபுஷ்பைஸ்ச கஸ்தூரீதர்ப்பணீர்த்தூர்வயா ததா ।

ம்ருகநாபிஜயா கஞ்ஜகுங்குமைர்க்கந்தவாஸிதை: ॥ 11 ॥

தூர்வாகதம்பகுஸுமைர்நீலோத்பலஸுமைஸ்ததா ।

காலாகுர்வாதிஸௌகந்த்யத்ரவ்யைஸ்ச ஸுமனோஹரை: ॥ 12 ॥

அஷ்டகந்தைர்த்தூபதீபையவயாவகஸம்யுதை: ।

ரக்தசந்தனஸிந்தூரைர்மதஸ்யமாம்ஸாதிபக்ஷணை: ॥ 13 ॥

மதுபி: பாயஸை: க்ஷிரேஸ்சோதிதைஸ்சோணிதைரபி ।

மஹோபசாரை ரக்தைஸ்ச நைவேத்யைஸ்சுரஸாந்வதை: ॥ 14 ॥

பூஜயித்வா மஹாகாலிம் மஹாகாலேந லாலிதாம் ।

வீத்யாராஜீம் குல்லுகாம் ச ஜப்த்வா ஸ்தோத்ரம் ஜபேஷ்வே ॥ 15 ॥

மங்கல நாயகியே ! பெருங்காடுகளில் மழைநீரால் ஏராளமாக வளர்ந்துள்ள
 மரஞ்செடி கொடிகளிலிருந்தும், க்ராம நகரங்களிலுள்ள உத்தியான வனங்களிலிருந்-
 தும், பக்தர்களால் பயிராக்கி வளர்க்கப்பட்ட சோலைகளிலிருந்தும் கிடைக்கும்
 பல்வகைச் செந்நிறப் பூக்களாலும், குறிப்பாக அலரிப்பூக்களாலும் செம்பருத்திப்
 பூக்களாலும், எருக்கம்பூக்களாலும், வாழைப்பூக்களாலும், தாமரைப் பூக்களாலும்,
 கருநெய்தல், கரும்பு, முதலிய பூக்களாலும், அறுகம் புற்களாலும் கதம்ப

புஷ்பங்களாலும் அர்ச்சனைகள் செய்தும், மாலைகள் அணிவித்தும், மற்றும் அஷ்ட கந்தம் [(1) சந்தனம், (2) கஸ்தூரி, (3) அகரு, (4) பச்சைக்கார்ப்பூரம், (5) இலாமிச்சை வேர், (6) இருவேலிவேர் [வெட்டிவேர்], (7) குங்குமப்பூ, (8) ஜவ்வாது] மற்றும் செஞ்சந்தனம், கருஞ்சந்தனம், ஸிந்தூரம் முதலியன கலந்த க்ஷீரோதக அபிஷேக தர்ப்பணங்களும், தேன், சர்க்கரை, கற்கண்டு, பால், திராக்கை முதலான தித்திப்பு த்ரவ்யங்கள் சேர்ந்த பாயஸங்களும், மற்றும் பல இனிய பக்ஷ்ய போஜ்யங்களும் நிறைந்த நைவேத்யங்களும், சிறப்பாக, ஸச்சிதானந்தத்தின் சின்னமான சஷகமும், அர்ப்பணித்தும், ஸ்ரீமஹாகாலரால் வெகுவாகக் கொண்டாடப்பட்ட ஸ்ரீதக்ஷிண காலிகையைப் பூஜித்து, பூஜாங்கமான அறுபத்து நான்கு உபசாரங்களையும் அர்ப்பணித்து, வித்யாராஜ்ஞீ மஹாமந்த்ரத்தையும் உபநிஷத் ஸாரமான காயத்ரியையும் ஜபித்து, ஸஹஸ்ர நாம ஸ்தோத்திரத்தைப் பாராயணம் செய்து அதையே பல தடவை திருப்ப வேண்டும்.

காலிபக்தஸ்த்வேகசித்தஸ்ஸிந்தூரதிலகாந்வித: ।

தாம்பூலபூரிதமுகோ கரிஷ்ட: பரயா முதா ॥ 16 ॥

யோகினிபாணமத்யஸ்தோ வீரோ மந்த்ரஜபே ரத: ।

ஸ்ந்யாலயே விந்நுபிதே பூஷாபிணீ ஸிவாவநே ॥ 17 ॥

ஸயானோத்ய: ப்ரபூஜான: காலிதர்ஸனமாப்துயாத் ।

தத்ர யத்யத் க்ருதம் கர்மம் ததனந்தபலம் பவேத் ॥ 18 ॥

காலீபக்தஸ்த்வேகசித்தஸ்ஸிந்தூரதிலகாந்வித: ।

தாம்பூலபூரிதமுகோ கரிஷ்ட: பரயா முதா ॥ 16 ॥

யோகினிகணமத்யஸ்தோ வீரோ மந்த்ரஜபே ரத: ।

ஸ்நின்யாலயே பிந்துபீதே புஷ்பாபிணீ ஸிவாவநே ॥ 17 ॥

ஸயானோத்த: ப்ரபூஜான: காலீதர்ஸனமாப்துயாத் ।

தத்ர யத்யத் க்ருதம் கர்மம் ததனந்தபலம் பவேத் ॥ 18 ॥

இங்ஙனமாக, காலீ பக்தன் ஏகாக்ர சித்தமாகவும், ஸிந்தூரதிலகம் தரித்தவனாகவும், திவ்ய பரிமள த்ரவ்யங்கள் சேர்ந்த தாம்பூல சர்வணம் செய்து, எல்லை கடந்த ஆனந்தம் மேலிட்டவனாகவும், ஸஹயோகினீ கணங்கள் புடைதூழ, முனைப்பான தீவிரமான கவன நோக்கத்துடன், மூல மந்த்ரத்தை ஜபிப்பதிலேயே பூர்ணமான மனோலயத்துடன் த்யான யோக ஸம்பன்னனாக, எல்லா தளங்களையும் கடந்து மேல் ஏறி, ஆனந்தவனமாகிய ஸஹஸ்ராரத்தின் மத்தியில், ப்ரஹ்மரந்த்ர-

மாகிய பிந்து ஸ்தானத்தில், மாத்ருகா மண்டலச்சூழலில் முழுகினவனாக, ஸமாதி நிலை எய்தி, அங்கு மந்திர ராஜாவாகிய சந்திரனின் அருளால், அமுதுண்டு, காலியின் ப்ரத்யக்ஷ தர்சனம் கிடைக்கப்பெற்று. மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் தன்மயமானவனாவான். அந்த ஸஹஸ்ரார ஸ்தானத்திவ் எப்பொழுது எந்த நிலையான மானஸிக த்யானாவாஹனாதி ஸபர்யயா க்ரமங்கள் செய்தாலும் அது உடனே அனந்தமான பலனைத்தரும்.

ऐश्वर्यं कमला साक्षात् सिद्धौ श्रीकालिकाम्बिका ।

कवित्वे तारिणीतुल्यस्सौन्दर्यं सुन्दरीसमः ॥ १९ ॥

सिन्धोर्धारासमः कार्य्यं श्रुतौ श्रुतिधरस्तथा ।

वज्रास्त्रमिव दुर्द्धर्षस्त्रैलोक्यविजयास्त्रभृत् ॥ २० ॥

शत्रुहन्ता काव्यकर्त्ता भवेच्छिवसमः कलौ ।

दिग्विदिक्चन्द्रकर्त्ता च दिवारात्रिविपर्य्ययी ॥ २१ ॥

महादेवसमो योगी त्रैलोक्यस्तम्भकः क्षणात् ।

गाने तु तुम्बुरुस्साक्षाद्गाने कल्पद्रुमो भवेत् ॥ २२ ॥

ஐஸ்வர்ய்யே கமலா ஸாக்ஷாத் ஸித்தௌ ஸ்ரீகாலிகாம்பிகா ।

கவித்வே தாரிணீ துல்யஸ்ஸௌந்தர்ய்யே ஸுந்தரீஸம: ॥ 19 ॥

ஸிந்தோர்த்தாராஸம: கார்ய்யே ஸ்ருதௌ ஸ்ருதிதாஸ்ததா ।

வஜ்ராஸ்த்ரமிவ துர்த்தர்ஷஸ்த்ரையோக்யவிஜயாஸ்த்ரப்ருத் ॥ 20 ॥

ஸத்ருஹந்தா காவ்யகர்த்தா பவேச்சிவஸம: கலௌ ।

திக்விதிக்சந்த்ரகர்த்தா ச திவாராத்ரிவிபர்ய்யயீ ॥ 21 ॥

மஹாதேவஸமோ யோகீ த்ரையோக்யஸ்தம்பக: க்ஷணாத் ।

கானே து தும்புருஸ்ஸாக்ஷாத் தானே கல்பத்ருமோ பவேத் ॥ 22 ॥

அந்த பக்தன் ஐஸ்வர்ய்யத்தில் மஹாலக்ஷ்மிக்கு ஒப்பாகவும், ஸித்திகளில் ஸாக்ஷாத் காலிகைக்கு ஒப்பாகவும், கவிதா ஸக்தியில் தாரா தேவிக்கு ஒப்பாகவும், ஸௌந்தர்ய்யத்தில் ஸுந்தரிக்கு ஈடாகவும், எடுத்த காரியத்தைச் செய்து முடிப்பதில் அதிவேகமாகப் பெருகிவரும் ஒரு பெரிய நதியின் தடையற்ற தாரா ப்ரவாஹத்தை ஒத்தவனாகவும், வேத ஜ்ஞானத்தில் ப்ரஹ்மாவைப் போலவும், வஜ்ராயுதம் போல்

யாவராலும் தாக்க முடியாதவனாகவும், முவுலகையும் வெல்ல வல்ல ஸக்தி படைத்-
தவனாகவும், எத்தகைய ஸத்ருவையும் அழிக்க வல்லவனாகவும், மிகச்சிறந்த கவியாக-
வும், இந்தக் கலியுகத்தில் பாமசிவனுக்கு ஸமானமாக இவ்வுலகத்தில் நீடுழி
வாழ்பவனாகவும், அஷ்ட திக்குகளிலும் ப்ரத்யேகமாகச் சந்திரன்களை ஸ்ருஷ்டித்து
ப்ரதிஷ்டை செய்ய வல்லவனாகவும், பகலை இரவாகவும், இரவைப் பகலாகவும்
பரிவர்த்தனம் செய்ய வல்லவனாகவும், பாமசிவனுக்கு ஸமானமான யோகீஸ்வர-
னாகவும், ஒரு நொடிப் பொழுதில் முவுலகையும் அசைவற்றதாக எந்தம்பிக்க வல்லவ-
னாகவும், ஸங்கீதத்தில் தும்புரு என்ற கந்தர்வனுக்கு ஒப்பானவனாகவும், கல்பக-
வ்ருக்ஷத்துக்கு ஒப்பான கொடை வள்ளலாகவும் ஆவான்.

गजाश्वरथपत्तीनामस्त्राणामधिपः कृती ।

आयुष्येषु भुशुण्डी च जरापलितनाशकः ॥ २३ ॥

वर्षषोडशवान् भूयात् सर्वकाले महेश्वरि ।

ब्रह्माण्डगोले देवेशि न तस्य दुर्लभं क्वचित् ॥ २४ ॥

सर्वं हस्तगतं भूयान्नात्र कार्या विचारणां ।

कुलपुष्पयुतां दृष्ट्वा तत्र कालीं विचिन्त्य च ॥ २५ ॥

विद्याराज्ञीं तु सम्पूज्य पठेन्नामसहस्रकम् ।

मनोरथमयी सिद्धिस्तस्य हस्ते सदा भवेत् ॥ २६ ॥

கஜாஸ்வரதபத்தீ₃னாமஸ்த்ராணா₂மதிப₄: க்ருதீ ।

ஆயுஷ்யேஷு₄ புஷு₃ணு₃டி ச ஜராபலிதநாஸக: ॥ 23 ॥

வர்ஷஷோ₃டசவான்₄ பூயாத் ஸர்வகாலே மஹேஸ்வரி ।

ப்ரஹ்மாண்டகோ₃லே தேவேஸி₃ ந தஸ்ய தூர்லபம்₃ க்வசித் ॥ 24 ॥

ஸர்வம் ஹஸ்தகதம்₃ பூயாந்நாத்ர₄ கார்ய்யா விசாரணா₃ ।

குலபுஷ்பயுதாம்₃ த்ருஷ்ட்வா₃ தத்ர காலீம்₃ விசிந்த்ய₄ ச ॥ 25 ॥

வித்யாராஜ்ஞீம்₃ து ஸம்பூஜ்ய₂ படேந்நாமஸஹஸ்ரகம் ।

மனோரதமயீ₂ சித்திஸ்தஸ்ய₃ ஹஸ்தே₄ ஸதா₃ பவேத் ॥ 26 ॥

மேலும், அவன் ரத, கஜ, துரக பதாதி ஸேனைகளுக்குத் தலைவனாகவும், யுத்தங்களில் ப்ரயோகிக்க வேண்டிய எல்லா அஸ்த்ரங்களையும் தன் வசத்தில் உடையவனாகவும், ஆக இந்த யுத்த ரங்க கார்யங்களை வெகு திறமையாக நிர்வஹிக்க

வல்ல உத்தம ஸௌகுந்தியாகவும், தன் நீண்ட ஆயுளில் பல முறை தேவர்கள் கடல் கடைந்ததும், விஷ்ணு பல முறை அவதரித்ததும் எட்டு வளிஷ்டர்களைக் கண்டதும், வளிஷ்டரிடம் கூறின் காக பக்ஷி உருவாகிய மஹா தீர்க்காயுஷ்மாகுதிய புருஷன்ம என்ற ஒரு ப்ரஸித்த ருஷியைப் போல் வெகு நீண்ட ஆயுள் படைத்தவனாகவும், நரை, திரை மூப்பு முதலிய கிழத்தனச் 'சின்னங்கள்' அற்றவனாகவும், எப்போதுமே பதினாறு வயதுள்ள யௌவன புருஷனாகவும் ஆவான். இந்தப் பரந்த ப்ரஹ்மாண்டத்திலேயே அவனால் ஸாதிக்க முடியாத எந்த விஷயமுமே இராது. தேவநாயகியே! எல்லா விஷயமுமே அவனுக்கு வெகு ஸுலபமாகவே கைவரப் பெற்றதாகிவிடும். இந்த விஷயத்தில் விமர்சமே வேண்டாம். ஒரு சிறந்த குல ஸாதகனுடைய குடும்பத்தில் புஷ்பவதியான ஒரு இளம் பெண்ணைக் கண்டதும் அவளை தக்ஷிண காலியாகவே பாவித்து அவளுக்கு பூரண த்ருப்தியாக ஸந்தர்ப்பினை செய்து பூஜித்து அவள் முன்னிலையில் வித்யாராஜ்ஞியை ஜபித்து ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தைப் பாராயணம் செய்வானேயானால் தன் மனத்தில் உள்ள எல்லா விருப்பங்களும் கைகூடும். "மனோரதமயீ" என்ற ஸித்தி உடனே அவனுக்குக் கைவசமாகிவிடும்.

हृदि कालीं समावेश्य सम्पूज्य परमेश्वरीम् ।

हस्ताहस्तकया योगं कृत्वा जप्त्वा स्तवं पठेत् ॥ २७ ॥

मूर्तिं वीक्ष्य जपेत् स्तोत्रं कुबेरादधिको भवेत् ॥ २७½ ॥

ஹ்ருதி காலீம் ஸமாவேச்ய ஸம்பூஜ்ய பரமேஸ்வரீம் ॥

ஹஸ்தாஹஸ்தகயா யோகம் க்ருத்வா ஜப்த்வா ஸ்தவம் படேத் ॥ 27 ॥

மூர்த்திம் வீக்ஷ்ய ஜபேத் ஸ்தோத்ரம் குபேராததிகோ பவேத் ॥ 27½ ॥

மேலும், அவன் ஹ்ருதயத்தில் காலியை த்யான பூர்வமாக மானஸிகமாக ப்ரதிஷ்டை செய்துகொண்டு, மானஸிகமாகவே ஹ்ருதயத்தில் விஸ்தாரமாக பூஜைகள் செய்து தேவியின் மூர்த்தியை த்யானித்துக் கொண்டே ஸ்வரூபலய யோகம் செய்து வித்யாராஜ்ஞியை ப்ரேமையுடன் ஜபித்து ஸஹஸ்ர நாம ஸ்தோத்திரத்தைப் பாராயணம் செய்துகொண்டே ஹ்ருதயத்தில் தேவியின் மூர்த்தியைப் பார்த்துக் கொண்டே மறுபடியும் மூலமந்த்ரத்தை ஜபிப்பானேயானால், அவன் செல்வத்திலும் யோகத்திலும், செல்வாக்கிலும் குபேரனை விஞ்சிவிடுவான்.

कुण्डगोलोद्भूवं गृह्य वर्णोक्तं होमयेन्निशि ॥ २८ ॥

अष्टम्यां च चतुर्दश्यां दिनयोभौमसौरयोः ।

तथा च श्रावणे मासि निशायां च विशेषतः ॥ २९ ॥

तरुणीं सुन्दरीं रम्यां चञ्चलां कामगविताम् ।
समाराध्य प्रयत्नेन सम्मन्त्र्य न्यासयोगतः ॥ ३० ॥
प्रसूनमञ्चं संस्थाप्य पृथिवीं वशमानयेत् ॥ ३०½ ॥

குண்டகோலோத்தபவம் க்ருஹ்ய வர்ணோக்தம் ஹோமயோந்நிலி ॥ 28 ॥

அஷ்டம்யாம் ச சதுர்த்தம்யாம் தினயோர்பெளமஸௌரயோ: ।

ததா ச ஸ்ராவணே மாஸி நிராயாம் ச விஸேஷத: ॥ 29 ॥

தருணீம் ஸுந்தரீம் ரம்யாம் சஞ்சலாம் காமகர்விதாம் ।

ஸமாராத்ய ப்ரயத்தேன ஸம்மந்தர்ய ந்யாஸயோகத: ॥ 30 ॥

ப்ரஸுனமஞ்சம் ஸம்ஸ்தாப்ய ப்ருதிவீம் வஸமானயேத் ॥ 30½ ॥

மேலும், மழை நீரிலோ, ஓடும் ஆற்று நீரிலோ ஸ்நானம் செய்து நள்ளிரவில் மூலமந்திர ஹோமம் செய்து, குறிப்பாக பஹுலாஷ்டமியிலும் பஹுலசதுர்த்தசியிலும் (சிவாராத்ரி), செவ்வாய்க்கிழமையிலும், சனிக்கிழமையிலும், விசேஷமாக ஆவணி மாதத்தில் இரவில் ஸுந்தரியான பருவப் பெண்மணியை எல்லா ந்யாஸங்களோடும் விசேஷமாகப் பூஜைகள் செய்து, அவளுக்கு ஏராளமாகப் புஷ்பார்ச்சனைகள் செய்து ஸந்தர்ப்பணைகள் செய்தால், அவன் இப்பூவுலகனைத்தையும் தன் வசமாக்கிக் கொள்வான்.

मूलचक्रं तु सम्भाव्य देव्याश्वरणसंयुतम् ॥ ३१ ॥
सम्पूज्य परमेशानीं सङ्कल्प्य तु महेश्वरि ।
जप्त्वा स्तुत्वा महेशानीं प्रणवं संस्मरेच्छिवे ॥ ३२ ॥
अष्टोत्तरशतैर्मूर्तिं प्रमन्त्र्याराध्य यत्नतः ।
योगिनीभिर्जपेत्सर्वं सर्वविद्याधिपो भवेत् ॥ ३३ ॥

மூலசக்ரம் து ஸம்பாவ்ய தேவ்யாஸ்வரணஸம்யுதம் ॥ 31 ॥

ஸம்பூஜ்ய பரமேஸானீம் ஸங்கல்ப்ய து மஹேஸ்வரி ।

ஜப்த்வா ஸ்துத்வா மஹேஸானீம் ப்ரணவம் ஸம்ஸ்மரேச்சிவே ॥ 32 ॥

அஷ்டோத்தரஸதைர் மூர்த்திம் ப்ரமந்தர்யாராத்ய யத்னத: ।

யோகினீபிர்ஜபேத்ஸர்வம் ஸர்வவித்யாதிபோ பவேத் ॥ 33 ॥

மேலும், அவன் காலீ சக்ரத்தைப் ப்ரதிஷ்டை செய்து, தன் யோகினிகள் புடைசூழ தேவியினுடைய திவ்ய பாதகமலங்களில் விஸ்தாரமாக த்யானாவாஹனாதி பூஜைகள் செய்து, மூல மந்த்ர ஜபம் செய்து, ஸஹஸ்ர நாம ஸ்தோத்திர பாராயணம் செய்து, ஶக்தி ப்ரணவமாகிய ஹ்ரீம் (ஹ்ரி) காரத்தை ஸாவதானமாக ஆழ்ந்து த்யானம் செய்து, நூற்றெட்டு ஸுவாஸினிகளை நிமந்த்ரித்து, அவர்களைப் பரிவார தேவதைகளாகவும், காலியாகவும் ஆவாஹனம் செய்து அவர்களுக்கு ஸமஸ்த உபசாரங்களும் செய்து, மறுபடியும் அவர்கள் முன்னிலையில் ஜப பாராயணங்கள் செய்து, தேவிக்கு அர்ப்பணம் செய்வானேயாகில், அவன் எல்லா வித்யைகளும் கைவரப் பெற்று இணையற்ற பண்டிதனாகவும் உபாஸக சிரோமணியாகவும் நீடுழி வாழ்வான்.

शून्यागारे शिवारण्ये शिवदेवालये तथा ।

शून्यदेशे तडागे च गङ्गागर्भे चतुष्पथे ॥ ३४ ॥

श्मशाने पर्वतप्रान्ते एकलिङ्गे शिवामुखे ।

गङ्गाम्भसि शुचिस्सनात्वा योगिनीभवने तथा ॥ ३५ ॥

कालिन्दीजलमध्ये च कदलीमण्डपे तथा ।

पठेत् सहस्रनामाख्यं स्तोत्रं सर्वार्थसिद्धये ॥ ३६ ॥

ஸூன்யாகாரே ஸிவாரண்யே ஸிவதேவாலயே ததா ।

ஸூன்யதேஸே தடாகே ச கங்காகர்ப்பே ச துஷ்பதே ॥ 34 ॥

ஸ்மஸானே பர்வதப்ராந்தே ஏகலிங்கே ஸிவாமுகே ।

கங்காம்பஸி ஸூசிஸ்ஸநாத்வா யோகினீபவனே ததா ॥ 35 ॥

காலிந்தீஜலமத்யே ச கதலீமண்டபே ததா ।

படேத் ஸஹஸ்ரநாமாக்யம் ஸ்தோத்ரம் ஸர்வார்த்தஸித்தயே ॥ 36 ॥

மேலும், அவன் கங்கையில் ஸ்நானம் செய்து, ஸூசியானவனாக, இதர தேவதா ப்ரதிஷ்டையோ, மனித வாஸமோ இல்லாத காலியான வீட்டிலோ, ஏதேனும் ஒரு காட்டின் ப்ராந்தத்திலுள்ள சுடலையிலோ, சிவாலயத்திலோ, வேறு ஏதேனும் நிர்மானுஷ்யமான திறந்த வெளியிலோ, குளக்கரையிலோ, கங்கா ப்ரவாஹ மத்தியிலோ, நாற்சந்தியிலோ, மலைப்ராந்தத்திலுள்ள ஸ்மஸானத்திலோ, வேறு எந்த தேவதா மூர்த்தியும் ப்ரதிஷ்டை ஆகாததும், ஏராளமாக நரிக்கூட்டங்கள் சூழ்ந்ததும் தனிமையானதுமான வெட்டை வெளியிலோ, யமுனா ப்ரவாஹ மத்தியிலோ,

வாழைத் தோட்டத்தின் நடுவே அமைந்த மண்டபத்திலோ, வாழை மாங்கள் நாற்புறமும் கட்டப்பட்ட மண்டபத்திலோ, சிறந்த குல ஸாதகனான ஸஹயோகினியின் க்ருஹத்திலோ, காலியை ப்ரதிஷ்டை செய்து பூஜித்து, அவள் ஸக்ரிதியில் ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தை பக்தியுடன் பாராயணம் செய்வானேயாகில், அவன் கோரிய வரம் எதுவாயிருந்தாலும் அதனை தேவியின் அருளால் ஸித்திக்கப் பெறுவான்.

अरण्ये शून्यगर्त्ते च रणे शत्रुसमागमे ।

प्रजपेच्च ततो नाम कात्याश्रयैव सहस्रकम् ॥ ३७ ॥

बालानन्दपरो भूत्वा पठित्वा कालिकास्तवम् ।

कालीं सच्चिन्त्य प्रजपेत् पठेन्नामसहस्रकम् ॥ ३८ ॥

सर्वसिद्धीश्वरो भूयाद्वाञ्छासिद्धीश्वरो भवेत् ।

कुण्डगोलहृदे चैव कर्वटे नगरेऽपि वा ॥ ३९ ॥

विष्टरे शिववस्त्रे वा पुष्पवस्त्रासनेऽपि च ।

मुक्तकेशो रक्तवासा हरिद्राशयने स्थितः ॥ ४० ॥

जप्त्वा कालीं पठेत् स्तोत्रं खेचरीसिद्धिभाग्भवेत् ॥ ४०½ ॥

அரண்யே ஸூன்யகர்த்தே ச ரணே ஸத்ருஸமாகமே ।

ப்ரஜபேச்ச ததோ நாம கால்யாஸ்சைவ ஸஹஸ்ரகம் ॥ 37 ॥

பாலானந்தபரோ பூத்வா படித்வா காலிகாஸ்தவம் ।

காலீம் ஸஞ்சிந்தய ப்ரஜபேத் படேக்நாமஸஹஸ்ரகம் ॥ 38 ॥

ஸர்வஸித்தீஸ்வரோ பூயாத்வாஞ்சாஸித்தீஸ்வரோ பவேத் ।

குண்டகோலஹ்ரதே சைவ கர்வடே நகரே஽பி வா ॥ 39 ॥

விஷ்டரே ஸிவவஸ்த்ரே வா புஷ்பவஸ்த்ராஸனே஽பி ச ।

முக்தகேசோ ரக்தவாஸா ஹரித்ராஸயனே ஸ்தித: ॥ 40 ॥

ஜப்த்வா காலீம் படேத் ஸ்தோத்ரம் கேசரீஸித்திபாக்பவேத் ॥ 40½ ॥

மேலும், அவன் ஏதேனுமொரு காட்டின் நடுவிலோ, ஏதேனுமொரு தனியான இடத்தில் ஒரு குழியினுள்ளேயோ, யுத்தம் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது, அந்த யுத்த களத்திலோ, சத்துரு எதிர்ப்பட்ட ஸந்தர்ப்பத்திலோ, அத்தகைய இக்கட்டுகள்

நீங்க, காலீ ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தைப் பல தடவை பாராயணம் செய்து தேவியைப் பிரார்த்திக்க, அந்த மீன முடியாத கஷ்டங்கள் உடனே விலகும். மேலும், அவன் ஏதேனுமொரு இளம் பெண்ணில் காலியை ஆவாஹனம் செய்து, தேவியை மனப் பூர்ணமாக த்யானித்து இந்த ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தைப் பாராயணம் செய்வானேயாகில் ஸகல ஸித்திகளும் கைவரப் பெறுவான். குறிப்பாக, “வாஞ்சா ஸித்தி” —அதாவது விரும்பிய பொருள் அல்லது நிலை அடையும் சக்தி— உடனே அவனுக்கு ஸித்திக்கும்.

மேலும், அவன் ஏனோமாக மழை நீர் நிரம்பிபுள்ள ஒரு பெரும் பள்ளத்திலோ, பெரிய க்ராமத்திலோ, நகரத்திலோ, தர்ப்பாஸனத்திலோ, சிவப்பு வஸ்திரத்திலோ அமைந்த தன்னுடைய ஆஸனத்திலோ கூர்ம பீட நாயக பீட சக்தி தேவதைகளையும் மாத்ருகா தேவதைகளையும், மானஸிகமாகவோ நேரிடையாகவோ, ப்ரதிஷ்டை செய்துகொண்டு, தன் கூந்தலைக் கட்டாமல் தடையின்றி சுழன்று ஆடவிட்டு, சிவப்பு வஸ்திரம் தரித்து, தன் உடலிலும் வஸ்திரத்திலும் மஞ்சள் கும்பம் தரித்து வித்யாராஜ்ஞியை ஜபித்து இந்த ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரம் பாராயணம் செய்தால், “கேசரீ ஸித்தி” (அதாவது நினைத்த மாத்திரத்தில் நிர்விகல்ப ஸமாதி நிலையும் ப்ரஹ்மீ பாவமும் அடையும் சக்தி) கிடைக்கப் பெற்று ஆத்மாவின் தன்மய ஸ்வரூபி ஆகிவிடுவான்.

चिकुर योगमासाद्य योगिन्यर्चनतत्परः ॥ ४१ ॥

जप्त्वा श्रीदक्षिणां कालीं शक्तिपातशतं भवेत् ।

लतां स्पृशन् जपित्वा च पठित्वा त्वर्चयन्नपि ॥ ४२ ॥

आह्लादयन् क्षौमवासाः पराशक्तिं विशेषतः ।

स्तुत्वा श्रीदक्षिणां कालीं शक्तिं स्वकरणां चरेत् ॥ ४३ ॥

पठेन्नामसहस्रं यस्य शिवादधिको भवेत् ।

लतान्तरेषु जप्तव्यं स्तुत्वा कालीं निराकुलः ॥ ४४ ॥

शतावधानो भवति मासमात्रेण साधकः ।

कालाराध्यां महाराध्यां वीराराध्यामपि प्रिये ॥ ४५ ॥

महाराध्यां चतुर्दश्याम् अष्टम्यां सङ्क्रमेऽपि वा ।

कुहुपूर्णन्दुशुक्रेषु भौमामायां निशामुखे ॥ ४६ ॥

नवम्यां मङ्गलदिने तथा कुलतिथौ शिवे ।

कुलक्षेत्रे प्रयत्नेन पठेन्नामसहस्रकम् ॥ ४७ ॥

सौदर्शनो भवेदाशु किन्नरीसिद्धिभागभवेत् ॥ ४३ ॥

சி³கு³ரம் யோ³க³மா³ஸா³த்ய யோ³கி³ன்யர்³ச்ச³ன³த³த³ப³ர³: ॥ 41 ॥

ஐ³ப்த³வா ஸ்ரீ³த³க்ஷி³ணம் கா³லீம் ஸ⁴க்தி⁴பா⁴த⁴ஸ⁴தம் ப⁴வே⁴த் ।
ல²தாம் ஸ்²ப்ரு²ஸன் ஐ²பி²த்வா ச ப²டி²த்வா த்²வர்²ச்ச²ய²ன்ன²பி ॥ 42 ॥

ஆ³ஹ்³லா³த³யன் செ³ஷ³ள³ம³வா³ஸா: ப³ரா³ஸ³க்தி³ம் வி³ஸே³ஷ³த: ।
ஸ்து³த்வா ஸ்ரீ³த³க்ஷி³ணம் கா³லீம் ஸ³க்தி³ம் ஸ்³வ³க³ர³காம் ச³ரே³த் ॥ 43 ॥

ப²டே²ந்²நாம ஸ²ஹ²ஸ்²ரம் ய²ஸ்²ஸ ஸ்³ரி³வா³த³தி³கோ ப⁴வே⁴த் ।
ல²தா²ந்த²ரே²ஷு ஐ²ப்த²வ்யம் ஸ்து²த்வா கா³லீம் நி⁴ரா⁴கு⁴ல: ॥ 44 ॥

ஸ³தா³வ³தா³னோ ப⁴வ⁴தி மா⁴ஸ⁴மா⁴த்⁴ரே⁴ண ஸா⁴த⁴க: ।
கா³ல³ரா³த்³ர்யாம் ம³ஹா³ரா³த்³ர்யாம் வீ³ர³ரா³த்³ர்யாம³பி ப்³ரி³யே ॥ 45 ॥
ம³ஹா³ரா³த்³ர்யாம் ச³து³ர்த்³த³ஸ்யாம் அ³ஷ்³ட³ம்³யாம் ஸ³ங்³க்³ர³மே³ட³பி வா ।
கு³ஹ³உ³பூ³ர்³ணே³ந்³து³ஸு³க்³ரே³ஷு பெ⁴ள⁴மா⁴மாயாம் நி⁴ஸா⁴மு⁴கே ॥ 46 ॥

ந³வம்³யாம் ம³ங்³க³ல³தி³னே த²தா கு²ல²தி²தெ²ள ஸ்²வே ।
கு²ல²க்ஷே²த்²ரே ப்²ர²யத்²னே²ன ப²டே²ந்²நாம²ஸ²ஹ²ஸ்²ர²கம் ॥ 47 ॥

ஸெ³ள³தர்³ஸ³னோ ப⁴வே⁴தா⁴ஸு⁴ கி³ன்³ன³ரி³ஸி³த்³தி³பா³க்³ப³வே³த் ॥ 47½ ॥

மேலும், அவன் குண்டலினீ யோகாப்பியாஸத்தில்* ஆழ்ந்தவனாக, தேவியை த்யானித்து குலஸாதகனான எவரேனும் ஒரு ஸஹயோகினியில் காலியை ஆவா-
ஹனம் செய்து அர்ச்சனை செய்து, அவன் முன்னிலையில் வித்யாராஜ்ஞியை ஐபித்து
ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திர பாராயணம் செய்தால், “ஸக்தி பாத ஸதம்” அதாவது,
எதிர்ப்பட்ட ஸத்ருவின் மீது “ஸக்தி” என்ற ஆயுதத்தையும், அஸ்த்ரத்தையும்
நூற்றுக்கணக்காக ப்ரயோகம் செய்த பலன் ஸித்திக்கப் பெறுவான்.

மேலும் அவன் சிவப்பு பட்டு வஸ்த்ரம் தரித்து அறுகம் புல்லைக்** கையில்
பிடித்தவனாக மூலமந்த்ரம் ஐபித்து ஸஹஸ்ரநாம பாராயணம் செய்து அர்ச்சனைகள்

*चिकुर—सरीसृपे ॥ —वासस्पत्यम्-2929.

**लता - दूर्वायाम् ॥ —मேदिनी.

செய்து, பராசக்தியான காலிகைக்குத் திருப்தியும் ஸந்தோஷமும் பெருகும்படி பல ஸ்தோத்திரங்கள் பாராயணம் செய்தால், தேவி பூரண அநுக்ரஹத்துடன் அவனுக்கு வசமாகிவிடுவாள்; இன்னும் அவன் பரமசிவனுக்கும் மேலான ஸாக்தனாகி விடுவான்.

மேலும், அவன் த்ராக்ஷ மல்லிகை முதலிய கொடிகள் விதானமாகப் படர்ந்து ஒரு பந்தலாக உருவாகிய ஒரு லதா க்ருஹத்தில்¹ காலியை ஆவாஹனம் செய்து, மனக்கலக்கமில்லாமல், பலவகை ஸ்தோத்திரங்கள் பாராயணம் செய்து, ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரம் பல தடவை பாராயணம் செய்தால், அந்த ஸாதகன் ஒருமாத காலத்திற்குள் ஸதாவதானியாக (ஏக காலத்தில் நூறு தனி விஷயங்களை திடமான கவனத்துடன், செவ்வனே செய்ய வல்லவனாக) ஆவான்.

மஹா மங்கல ரூபினியே! என் அன்பிற்குரியவளே! மேலும், அவன் “நரக சதுர்த்தஸி” என்று ப்ரஸித்தமான ஆஸ்வயுஜ பஹுல சதுர்த்தஸியின் (தீபாவளி) இரவிலும்,² அன்ருடம் நள்ளிரவிற்கு மேல் இரண்டு முஹூர்த்த காலத்திற்குள்ளாகவும்,³ மாக ஸிவாராத்திரி தினத்தின் நள்ளிரவிலும்,⁴ பஹுலாஷ்டமியிலும், ஸூர்ய ராசி ஸங்க்ரமண தினங்களிலும், சந்த்ரன் முழுவதும் மறைந்த அமாவாஸ்யை (குஹு) இரவிலும்⁵ வெள்ளிக்கிழமையில் நேரும் குஹுவினிலும், பெளர்ணமியிலும், அமாவாஸ்யை கலந்த செவ்வாய்க் கிழமையிலும், “குலதிதிகள்” என்று சிறப்பித்துக் கூறப்படும் பஹுலபக்ஷ சதுர்த்தீ, அஷ்டமீ, த்வாதஸீ, சதுர்த்தஸீ திதிகளிலும்,⁶ காலீ, காஞ்சி, உஜ்ஜயினீ, காலிகா, த்வாரகா, விபாஸா நதி தீரத்திலுள்ள காலிகாஸ்ரமக்ஷேத்திரம்⁷ காமாக்யா, கோலாபுரம், கன்யாகுமாரி முதலான ப்ரஸித்தியான ஸக்தி பீடங்களிலும், பக்தி ஸ்ரத்தையுடன் ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தைப் பாராயணம் செய்தால், அவன் மன்மதனுக்கும் மேலான ஸௌந்தர்யவானாக ஆவதுடன் நினைத்த மாத்திரத்தில் நினைத்த உருவம் எடுக்கும் சக்தி கொடுக்கும் “கின்னரீ ஸித்தியும்” கிடைக்கப் பெற்று மகிழ்வான்.

निकुञ्जः कुञ्जः इति लतादिपिहितोऽरे लताद्याच्छादितगर्भे स्थाने ॥ —அமரகோசம்-649.

¹दीपावली तु या प्रोक्ता कालरात्रिश्च सा मता ॥ —காமிகாகமம்.

²अर्द्धरात्रात् परं यत्तु मुहूर्तद्वयमुच्यते । सा महारात्रिरुद्दिष्टा ॥ —தந்த்ரஸாரம்.

³चतुर्दशी च बहुला माघे वीराभिधा निशा ॥ —காலீதந்த்ரம்.

⁴दे ह वा अमावास्या या पूर्वमास्या सा सिनीवाली योत्तरा सा कुहरिति ॥ —ஐதரேய ப்ராஹ்மணம்.

दृष्टचन्द्रा सिनीवाली नष्टचन्द्रा कुहूर्मता ॥ —காலமாதஸீயம்.

⁵*द्वितीया दशमी षष्ठी कुलाकुलमुदाहृतम् । विषमाश्चाकुलास्सर्विशेषाश्च तिथयः कुलाः ॥

—தந்த்ரஸாரம்.

× कालिकाश्रममासाद्य विषाशायां कृतोदयः । ब्रह्मचारी जितक्रोधस्त्रिरात्रं मुच्यते भवात् ॥

—மஹாபாரதம்—ஆநுஸாஸனிக பர்வம்—அத்தியாயம்-25.

பத்ரிமாபிமுகம் லிஜ்ஜம் வுஷஸூன்யம் புராநதனம் || 48 ||
 தத்ர ஸ்தித்வா ஜபேத்ஸ்தோத்ரம் ஸர்வகாமாப்தயே ஸிவே ।
 ப்ஹிமவாரே நிஸிதே வா அமாவாஸ்யாதிநே ஸுபே || 49 ||
 மாஷபக்தபலிம் ஸாகம் க்ருஸரான்னம் ச பாயஸம் ।
 தக்தமீனம் ஸேரணிதம் ச ததிதுக்த குடார்த்ரகம் || 50 ||
 பலிம் தத்வா ஜபேத்தத்ர த்வஷ்டோத்தரஸஹஸ்ரகம் ।
 தேவகந்தர்வஸித்தௌகைஸ்ஸேவிதாம் ஸுரஸுந்தரீம் || 51 ||
 லபேத மாஸமாத்ரேண தஸ்ய சாஸனஸம்ஹதி: ।
 ஹஸ்தத்ரயம் பவேதூர்வம் நாத்ர கார்ய்யா விசாரணா || 52 ||

பஸ்சிமாபிமுகம் லிங்கம் வ்ருஷஸூன்யம் புராநதனம் || 48 ||
 தத்ர ஸ்தித்வா ஜபேத் ஸ்தோத்ரம் ஸர்வகாமாப்தயே ஸிவே ।
 பெளமவாரே நிஸிதே வா அமாவாஸ்யாதிநே ஸுபே || 49 ||
 மாஷபக்தபலிம் சாகம் க்ருஸரான்னம் ச பாயஸம் ।
 தக்தமீனம் ஸேரணிதம் ச ததிதுக்த குடார்த்ரகம் || 50 ||
 பலிம் தத்வா ஜபேத்தத்ர த்வஷ்டோத்தரஸஹஸ்ரகம் ।
 தேவகந்தர்வஸித்தௌகைஸ்ஸேவிதாம் ஸுரஸுந்தரீம் || 51 ||
 லபேத மாஸமாத்ரேண தஸ்ய சாஸனஸம்ஹதி: ।
 ஹஸ்தத்ரயம் பவேதூர்வம் நாத்ர கார்ய்யா விசாரணா || 52 ||

மேலும், அவன் மிகப் பழமையான காலத்தில் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டதும், மேற்கு நோக்கி அமர்ந்திருப்பதும், எதிரில் நந்தி இல்லாததுமான சிவலிங்கத்தின் ஸந்நிதியில் அமர்ந்து ஸஹஸ்ர நாம ஸ்தோத்திரத்தைப் பல தடவை பாராயணம் செய்தால் அவனுடைய எல்லா விருப்பங்களும் கை கூடும், மங்கல நாயகியே!

மேலும், அவன் செவ்வாய்க் கிழமையிலோ மிக மங்கலமான அமாவாஸ்யை தினத்தன்றோ நள்ளிரவில், தன் காமத்தைப் பலியிடும் வகையில், மாமிசத்தின் சின்னமான உருந்து மாவும், அரிசி மாவும் கலந்து வெள்ளாட்டின் உருவம் போல்

அமைக்கப்பட்ட பதுமையைப் பலியிட்டு* “க்ருஸரம்” எனப்படும் என்றும் அரிசியும் கலந்து பக்குவமான இனிப்பும், **பாலும் நெய்யும் சர்க்கரையும் கலந்த பாயஸமும், முள்ளங்கியும் உள்ளிப்பூண்டும், த்ராக்ஷாரஸமும் தேனும் எருமைத் தயிரும் இஞ்சியும் கலந்த சஷகமும் தேவிக்கு அர்ப்பணித்து, அந்த ஸந்நிவேசத்தில் ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தைப் பல தடவை பாராயணம் செய்தால், கந்தர்வர்கள், ஸித்தர்கள் முதலான தேவ கணங்களால் ஸேவிக்கப்பட்ட தேவ லோகத்து ஸுந்தரியை மூன்றுமாத காலத்திற்குள்ளாக கிடைக்கப் பெறுவான் : அந்த தேவகணங்கள் புடைசூழ அவள் அவனது இருப்பிடம் தேடி வருவாள். அந்த நாள் முதற்கொண்டு உலகோர் அவனைப் பார்த்து “ஏதடா! இவன் இவ்வளவு பெரிய ஸாஹஸச் செயல்களை ஸாதிக்கிறானே! இவன் என்ன மூன்று கைகள் படைத்தவனோ!” என்றெல்லாம் வியக்கும்படி அபார ஸக்திமானாக ஆகிவிடுவான். இந்த விஷயத்தை விமர்சிக்க வேண்டாம் : இது உறுதி.

हेलया लीलया भक्त्या कालीं स्तौति नरस्तु यः ।

ब्रह्मादीन् स्तम्भयेद्देवि माहेशीं मोहयेत् क्षणात् ॥ ५३ ॥

आकर्षयेन्महाविद्यां दशपूर्वां त्रियामतः ।

कुर्वीत विष्णुनिर्माणं यमादीनां तु मारणम् ॥ ५४ ॥

ध्रुवमुच्चाटयेन्नूनं सृष्टिन्तनतां नरः ।

मेषमाहिषमार्जारिखरच्छागनरादिकैः ॥ ५५ ॥

खड्गिसूकरकापोतैष्टिट्टिभैश्शशकैः फलैः ।

शोणितैस्सास्थिमांसैश्च कारण्डैर्दुग्धपायसैः ॥ ५६ ॥

कादम्बरीसिन्धुमद्यैस्सुरारिष्टैश्च सासवैः ।

कस्तूरीद्रुतकर्पूरसेचनैस्तर्पणैस्तथा ॥ ५७ ॥

स्वजातकुसुमैः पूज्य जपान्ते तर्पयेच्छिवाम् ।

सर्वसाम्राज्यनाम्ना तु स्तुत्वा नत्वा स्वशक्तितः ॥ ५८ ॥

शक्त्यालपन् पठेत् स्तोत्रं कालीरूपो दिनत्रयात् ।

दक्षिणा कालिका तस्य गेहे तिष्ठति नान्यथा ॥ ५९ ॥

*மாஹ்நாமஸ்தோத்ரம்—மாஹ்நாமஸ்தோத்ரம் எனப் படுகிறது. பூஜோபஹாரஹ்நாமஸ்தோத்ரம்—4752
 பக்த-பிஸ்சா ரத்ரி பக்தமந்ஷோஜமோதனோஃஸ்வரீ ச டீதிவி: ॥—அமரகோஸம்—1803.

**திலகதண்டுகசம்மிக: க்ருஸர: பரிகரித்த: ॥—ஹேமசந்த்ரன்.

ஹேலயா லீலயா பக்த்யா காலீம் ஸ்தௌதி நரஸ்து ய: ।

ப்ரஹ்மாதீன் ஸ்தம்பயேத்தேவி மாஹேஸீம் மோஹயேத் க்ஷணாத் ॥ 53 ॥

ஆகர்ஷயேன்மஹாவித்யாம் தஸபூர்வாம் த்ரியாமத: ।

குர்வீத விஷ்ணுநிர்மாணம் யமாதீனாம் து மாரணம் ॥ 54 ॥

த்ருவமுச்சாடயேந்நானம் ஸ்ருஷ்டிநாதனதாம் நர: ।

மேஷமாஹிஷமார்ஜாரகரச்சாகநராதிகை: ॥ 55 ॥

கட்கிஸுகரகாபோதைஷ்டிபைஸ்ஸஸகை: பலை: ।

ஸோணிதைஸ்ஸாஸ்திமாம்ஸைஸ்ச காரணடைர் துக்தபாயஸை: ॥ 56 ॥

காதம்பரீஸிந்தும்பத்யைஸ்ஸுராரிஷ்டைஸ்ச ஸாஸவை: ।

கஸ்தூரீத்ருதகர்ப்பூரஸேசனைஸ்தர்ப்பணைஸ்ததா ॥ 57 ॥

ஸ்வஜாதகுஸுமை: பூஜ்ய ஜபாந்தே தர்ப்பயேச்சிவாம் ।

ஸர்வஸாம்ராஜ்யநாம்னா து ஸ்துத்வா நத்வா ஸ்வஸக்தித: ॥ 58 ॥

ஸக்த்யாலபன் படேத் ஸ்தோத்ரம் காலீருபோ தினத்ரயாத் ।

தக்ஷிண காலிகா தஸ்ய கேஹே திஷ்டதி நான்யதா ॥ 59 ॥

மேலும், என் ப்ராண நாயகியே! எந்த ஒரு மனிதனும், அலக்ஷியப் போக்காகவோ, வினையாட்டுப் போக்காகவோ, அல்லது ஆழ்ந்த பக்தியிலோ காலியை ஸஹஸ்ர நாம ஸ்தோத்திர பாராயணம் செய்து துதித்து வழிபட்டால், அவன் ப்ரஹ்மா முதலிய எல்லா தேவர்களையும் அடக்குவான். மஹேஸ்வரியை ஒரு கண நேரத்தில் மயக்க வல்லவனாவான்.

இன்னும், அவன் தஸ மஹா வித்யைகள் யாவரையும் முன்று யாம நேரத்திற்குள் (22½ நாழிகை—அதாவது 9மணி நேரம்) தான் இருக்கும் இடத்திற்கு வரவழைக்க வல்லவனாவான்.

மற்றும், அவன் அனாயாஸமாகவே ஒரு புதிய விஷ்ணுவை ஸ்ருஷ்டிக்க வல்லவனாகவும், யமன் முதலிய ஸம்ஹார தேவர்களை ஸம்ஹரிக்க வல்லவனாகவும், தனக்குப் பாதகம் செய்பவரையும் தன்னை எதிர்ப்பவரையும் மயக்கித் துரத்தி விரட்டி அடிக்க வல்லவனாகவும், புதிய புதிய ஸ்ருஷ்டிகள் செய்ய வல்லவனாகவும் ஆவான். இது நிச்சயம்.

மேலும், அவன் காமக்ரோதாதி அரிஷ்டவர்க்கங்களை ஸூசிக்கும் எருமைத் தயிர், முள்ளங்கி, இஞ்சி, உளுந்து, உள்ளிப்பூண்டு, ஆகிய பொருள்களுடன் தேன், கற்கண்டு, த்ராக்ஷை, பசும்பால், பேரிச்சம்பழம், ஆகிய மதுரப் பொருள்களை நன்கு கலந்து தயாரித்த சஷுகம், ப்ரஸித்தியான சிறப்பு மிக்க ஸிந்து தேசத்து உயரிய த்ராக்ஷையின் ஆஸவங்கள் முதலிய மதுர பக்ஷயங்கள், பானங்கள் எல்லாம் தேவிக்கு நிவேதனம் செய்து, கஸ்தூரி, பச்சைக் கர்ப்பூரம் முதலிய வாஸனை த்ரவ்யங்கள் கலந்த பலவகை அபிஷேகங்கள் செய்து, பலவகை தர்ப்பணங்கள் செய்து, தேவிக்குகந்த சிறந்த மலர்களாலும், குங்குமத்தாலும், அர்ச்சனைகள் செய்து, மூல மந்த்ர ஜபங்கள் செய்து, தன் பத்னியுடனும், ஸஹயோகினிகளுடனும் சேர்ந்து இனிக்க ஸல்லபித்துக் கொண்டே ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரம் பல தடவை பாராயணம் செய்து, பலவகை ஸ்தோத்திரங்கள் பாராயணம் செய்து, அஸக்ருத் ப்ரணாமங்கள் செய்து, தேவியை அனன்யசரணமாக வழிபட்டால், அவன் மூன்று நாள் காலத்திற்குள்ளாக, தானே காலீ ரூபவராக ஆகிவிடுவான். தேவி ஸ்ரீதக்ஷிண காலிகை அவனுடைய வீட்டிலேயே நிரந்தரமாக நித்யவாஸம் செய்து மகிழ்வாள், வேறு எந்த ஆராதன க்ரமங்களாலும் இவ்வளவு சீக்கிரமாகவும், நிச்சயமாகவும். தேவியின் ஸாந்நித்தியத்தையும் அருளையும் அடைந்துவிட முடியாது.

सानन्दयोगिनीबृन्दस्समष्टचर्चनतत्परः ।

सर्वतोभद्रषट्कोणनवकोणाष्टकोणके ॥ ६० ॥

प्रतिष्ठितां शिलामूर्तिं प्रतिमां चक्रमव च ।

समर्चयन् योगिनीभिस्सह कालीं निशां प्रति ॥ ६१ ॥

निलिम्पनिर्झरीतोयैरभिषिच्य श्रुतीदितैः ।

तदन्ते नामसाहस्रं पठेद्भक्तिपरायणः ॥ ६२ ॥

कालिकादर्शनं तस्य भवेद्देवि त्रियामतः ।

आवाह्योग्रादिशक्तीश्च योगिनीषु सदा यजेत् ॥ ६३ ॥

प्रसूनमञ्चे संस्थाप्य शक्तिं न्यासपरायणः ।

पात्रोपचारान् सर्वाश्च कृत्वा ताः पूजयेन्मुदा ॥ ६४ ॥

सम्भाव्य चक्रं तन्मूले तत्र सावरणां जपेत् ।

शतं भाले शतं केशे शतं सिन्दूरमण्डले ॥ ६५ ॥

शतत्रयं कुचद्वन्द्वे शत नाभौ महेश्वरि ।

शतं बिन्दौ महेशानि सपर्यायां शतत्रयम् ॥ ६६ ॥

जपेत्तत्र महेशानि तदन्ते प्रपठेत् स्तवम् ।

शतावधानो भवति मासमात्रेण साधकः ॥ ६७ ॥

ஸானந்தயோகினி³ப்ருந்தஸ்ஸமஷ்ட்யர்ச்சனதத்பர: |

ஸர்வதோபத்ரஷ்ட்கோணநவகோணாஷ்டகோணகே || 60 ||

ப்ரதிஷ்டிதாம் ஸிலாமுர்த்திம் ப்ரதிமாம் சக்ரமேவ ச |

ஸமர்ச்சயன் யோகினி³பிஸ்ஸஹ காலீம் நிஸாம் ப்ரதி || 61 ||

நிலிம்பநிர்ஜாதோயைரபிஷிச்ய ஸ்ருதீடிதை: |

ததந்தே நாமஸாஹஸ்ரம் பட்டேத்பக்திபராயண: || 62 ||

காலிகாதர்ஸனம் தஸ்ய பவேத்தேவி த்ரியாமத: |

ஆவாஹ்யோக்ராதிரக்திஸ்ச யோகினிஷு ஸதா யஜேத் || 63 ||

ப்ரஸுனமஞ்சே ஸம்ஸ்தாப்ய ஸக்திம் ந்யாஸபராயண: |

பாத்ரோபசாரான் ஸர்வாம்ஸ்ச க்ருத்வா தா: பூஜயேன்முதா || 64 ||

ஸம்பாவ்ய சக்ரம் தன்முலே தத்ர ஸாவரணம் ஜபேத் |

ஸதம் பாலே ஸதம் கேஸே ஸதம் ஸிந்தூரமண்டலே || 65 ||

ஸதத்ரயம் குசத்வந்த்வே ஸதம் நாபௌ மஹேஸ்வரி |

ஸதம் பிந்தௌ மஹேஸானி ஸபர்யயாயாம் ஸதத்ரயம் || 66 ||

ஜபேத்தத்ர மஹேஸானி ததந்தே ப்ரபட்டேத் ஸ்தவம் |

ஸதாவதானோ பவதி மாஸமாத்த்ரேண ஸாதக: || 67 ||

மேலும், அவன், ஷட்கோணம், நவகோணம், அஷ்டகோணம், த்வாதஸதனம் முதலிய எல்லா தத்துவங்களையும் ஸமஷ்டியாக ஸூசிக்கும் ஸர்வதோபத்ர சக்ரத்தில்* தேவி ஸ்ரீகாலிகையை சிலா முர்த்தியிலோ, ப்ரதிமையிலோ சக்ர - மேருவிலோ

*ஒரு சதுரஸ்ரத்தினுடே மற்றொரு சதுரஸ்ரம் ஸம்ஸ்லிஷ்டமாக வரைந்தால் ஏற்படும் ஸமகேந்த்ர அஷ்டகோணம் "ஸர்வதோபத்ரம்" எனப்படும். காலீ சக்ரத்தில் பூபுரத்தின் ஸ்தானத்தில் ஸர்வதோபத்ரம் வரைந்து மற்ற எல்லா அங்கங்களும் யதா ப்ரகாரம் வரைந்தால் இந்தக் கூட்டமைப்பு "ஸர்வதோபத்ர சக்ரம்" எனப்படும்:

भूपुरस्थानसंक्षिप्तं चतुरस्रद्वयं लिखेत् । यथावदितराङ्गानि सन्तोषद्वयीरितम् ॥ —காலீதந்த்ரம்.

ப்ரதிஷ்டை செய்து இரவு பகலாக தொடர்ச்சியாக, ஆனந்த நிலையிலுள்ள ஸஹ யோகினி கணங்களுடன் கூடினவனாக, கூழ்ப்பா, கங்கா முதலிய புண்ணயநதீ தீர்த்தங் களால், வேத மந்த்ர கோஷங்களுடன் அபிஷேகம், ஸமஷ்டி அர்ச்சனை முதலான உபசாரங்கள் செய்து, அதன் மேல், பக்தி ஸ்ரத்தையுடன், கோஷ்டியாக ஸஹஸ்ர- நாம ஸ்தோத்திர பாராயணம் செய்தால், என் ப்ரிய நாயகியே! மூன்று யாம நேரத் திற்குள்ளாக அவனுக்கு காலியின் ப்ரத்யக்ஷ தர்ஸனம் கிடைக்கும்.

மேலும், மஹாமங்கலரூபினியான என் ப்ராணநாயகியே! அவன் தன் ஸஹயோகினிகளில் கால்யாதி, உக்ராதி, ப்ராஹ்மயாதி, இந்த்ராதி முதலான ஸக்தி தேவதைகளை ஆவாஹனம் செய்து, ஆனந்தத்தில் முழ்கினவனாக, அவர்களை புஷ்ப- மஞ்சங்களில் எழுந்தருளப் பண்ணி, அவர்களது ஸரீரங்களில் ஸகல ந்யாஸங்களை யும் செய்து ஆவரண பூஜா பத்ததி ப்ரகாரம்* அவர்களுக்கு ஸகல உபசாரங்களும் செய்து, அவர்களது ஸரீரங்களில் சக்ரத்தை ப்ரதிஷ்டை செய்து, அவர்களது தேஹத்தில் ப்ரத்யேகமாக எல்லா அங்கங்களிலும்—அதாவது சிரஸ்ஸில் நூறு நாமங்கள், நெற்றியில் நூறு, கேசத்தில் நூறு, ஆஜ்ஞா சக்ரத்தில் நூறு, மார்- பகத்தில் முந்நூறு, நாபியில் நூறு, இங்ஙனமாக அவர்களது எல்லா அங்கங்- களிலும் பத்து நூறு நாமங்களாலும் பல தடவை அர்ச்சனைகள் செய்து, மூலமந்த்ர ஜபம் செய்து, கடைசியில் அவர்களது முன்னிலையில் ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திர பாராயணம் செய்தால், அந்த குல ஸாதகன் மூன்று மாத காலத்திற்குள்ளாக ஸதாவதானியாக ஆகிவிடுவான்.

मातङ्गिनीं समाराध्य किं च कापालिनीं शिवे ।

मुण्डाक्षमालया जप्यं गले धार्याक्षमालिका ॥ ६८ ॥

नेत्रपद्मे योनिचक्रं शक्तिचक्रं स्ववक्त्रके ।

कृत्वा जपेन्महेशानि मुण्डयन्त्रं प्रपूजयेत् ॥ ६९ ॥

*தக்ஷிண காலிகையின் ஸப்தாவரண ஆராதன க்ரமம் பின்வருமாறு:—
காலீஹோமத்திற்குப் பிறகு—

- (1) பூபுரத்தில் காலபைர்வயாதி தேவதைகள் எண்மர்;
- (2) கோபுராந்தராலத்தில் திக்கு விதிக்குகளில் இந்த்ராதி தேவதைகள் எண்மர்;
- (3) அஷ்ட தலத்தில் ப்ராஹ்மயாதி தேவதைகள் எண்மர்;
- (4) நவகோண பாஹ்யத்தில் ப்ரேம ஸாராதி தேவதைகள் மூவர்;
- (5) நவகோணத்தில் உக்ராதி தேவதைகள் ஒன்பதின்மர்;
- (6) ஷட்கோணத்தில் கால்யாதி தேவதைகள் அறுவர்;
- (7) பிந்துவில் தக்ஷிணகாலிகாதி தேவதைகள் மூவர்.

ஆவரண பூஜையின் முடிவில் கூர்மம் பீடத்தில் ஜயாதி தேவதைகள் ஒன்பதின்மர். ஆராதனக்ரமங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் கடைசியில் குரு பூஜையில் குருமார் நூற்றெண்மர். இறுதியில் ஸ்வகுரு, பரமகுரு, பரமேஷ்டிகுரு ஆகிய மூவர்க்கு குருபூஜை.

धरणिनगरदेशे गोपुरस्यान्तराले सुविमलवसुपत्त्रे चाङ्गकोणस्य बाह्ये ।

शुभकरनवकोणान्तरं वै षडक्षे अविरलमसिताया विन्दुपीठे ह्युपासा ॥ — காலீதந்த்ரம்.

புத்ராஸநஸ்திதோ வீரோ யோகினிபிஸ்சமாவுத: ।

தந்மயத்வம் சமாஸ்தாய புரபேந்நாம வு பதேத் ॥ 68 ॥

பிந்஑ுஸ்தானே மனோ ஑த்வா புந:பூர்வ஑ாசரேத் ।

அவ஑ானஸ஑்ஸேபு ஑ஸிபாதஸதேபு ச ॥ 69 ॥

ராஜா பவதி ஑ேவேஸி மாஸபஞ்சகயோகத: ।

ஆரா஑்ய யோகினிபுவந்யா ஑ானஸாஸ்த்ரபராபணாம் ॥ 70 ॥

குலாசாரமதேநைவ தஸ்யாஸ்சேதோ விகாஸயேத் ।

த஑ாரா஑நதஸ்சைவ பபேந்நாமஸ஑்ஸகம் ॥ 71 ॥

காலி கபாலினி குலா கு஑குலா விரோ஑ினிம் ।

விபுரசித்தா ச சம்பூஜ்ய ஑்தோத்ரம் யத்நேந வு பபேத் ॥ 72 ॥

ம஑ாகவிவரோ பூயாந்நாத்ர கார்யா விசாரணா ॥ 73 ॥

மா₃தங்கி₃னீம் ஸமா₄ரா₄த்ய கி₄ம் ச கா₄பா₄லி₄னீம் ஸி₄வே ।

மு₃ண்டா₃க்ஷமா₃லயா ஜ₃ப்யம் க₃லே தா₄ர்ய₄யா₄க்ஷமா₄லிகா ॥ 68 ॥

நே₃த்ரப₃த்மே யோ₃னிச₃க்ரம் ஸ₃க்திச₃க்ரம் ஸ்வ₃வ₃க்த்ரகே ।

க்ரு₃த்வா ஜ₃பே₃ன்ம₃ஹே₃ஸா₃னி மு₃ண்ட₃ய₃ந்த்ரம் ப்ர₃பூ₃ஜ₃யேத் ॥ 69 ॥

ப₄த்ரா₄ஸ₄னஸ்தி₄தோ வீ₄ரோ யோ₃கி₃னீ₄பி₄ஸ்ஸ₄மா₄வ்ரு₄த: ।

த₂ன்ம₂ய₂த்வம் ஸமா₂ஸ்தா₂ய ப்ர₂ஜ₂பே₂ந்நாம வை ப₂டே₂த் ॥ 70 ॥

பி₃ந்₃து₃ஸ்தா₃னே ம₃னோ த₃த்₃த்வா பு₃ன: பூ₃ர்வ₃வ₃தா₃ச₃ரேத் ।

அ₄வ₄தா₄னஸ₄ஹஸ்ரே₄ஷு ஸ₄ஸி₄பா₄தஸ₄தே₄ஷு ச ॥ 71 ॥

ரா₄ஜா ப₄வ₄தி தே₃வே₃ஸி மா₃ஸ₃ப₃ஞ்ச₃க₃யோ₃க₃த: ।

ஆ₄ரா₄த்ய யோ₃கி₃னீ₃ஷ்வ₃ன்யாம் கா₃னஸ₃ஸ்த்ர₃பரா₃ய₃ணம் ॥ 72 ॥

கு₃லா₃சா₃ரம₃தே₃ஜை₃வ த₃ஸ்யா₃ஸ்சே₃தோ விகா₃ஸ₃யேத் ।

த₃தா₃ரா₃த₄ன₄த₄ஸ்சை₄வ ஜ₃பே₃ந்நாம₃ஸ₃ஹஸ்ர₃கம் ॥ 73 ॥

காலீம் கபாலினீம் குல்லாம் குருகுல்லாம் விரோதீனீம் ।

விப்ரசித்தாம் ச ஸம்பூஜ்ய ஸ்தோத்ரம் யத்னேன வை ஜபேத் ॥ 74 ॥

மஹாகவிவரோ பூயாந்நாத்ர கார்ய்யா விசாரணா ॥ 74½ ॥

மஹாமங்கல ரூபினியான என் ப்ராண நாயகியே! மஹேஸ்வரியே! மேலும், அவன் மாதங்கியையும் தாரா தேவியையும்*,—அதாவது தாமஹாவித்யைகளை யும்—விதி முறைப்படி ஆராதித்து, தேவி ஸ்ரீகாலிகையின் கழுத்தில் ப்ரகாசிக்கும் முண்டமாலையை ஸுசிக்கும் ஐம்பத்துநான்கு அக்ஷமணிகள் (ஐம்பத்தொரு மாத்ருகைகளும் பிந்துவிலுள்ள மூன்று தேவதைகளும் சேர்ந்த ஸங்க்யை) கோத்த ருத்ராக்ஷ மாலையைக் கையிற்கொண்டு மூல மந்த்ரம் ஜபித்து, தன் கண்களில் மூல ப்ரக்ருதியை ஸுசிக்கும் யோனி சக்ரமாகிய நவகோணத்தை ப்ரதிஷ்டை செய்து கொண்டு, தன் முக மண்டலத்தில் ஸக்தி—ஸ்ரீவ சக்ரமாகிய ஷட்கோணத்தை ப்ரதிஷ்டை செய்து கொண்டு மூல மந்த்ரத்தை ஜபித்து “முண்டயந்த்ரம்” எனப் படும் மாத்ருகாக்ஷர விந்யஸ்த காலீ சக்ரத்தைத் தன் சிரஸ்ஸில் ப்ரதிஷ்டை செய்து கொண்டு, கூடர்மமபீடநாயக ஸக்தி தேவதைகள் அமர்ந்த பத்ராஸனத்தைத் தன் உடலில் ப்ரதிஷ்டை செய்துகொண்டு, தன் அன்பான ஸஹயோகினிகள் புடைதூழ, நிர்மலமான புத்தியுடன், தான் நிர்மலமாக ஸாக்ஷாத் காலிகையே தான், வேறல்ல என்ற த்ருடமான தன்மயத்துவ பாவத்துடன் தன் உடலிலுள்ள தேவியை விஸ்தாரமாகப் பூஜிக்க வேண்டும். அந்த நிலையில் மூல மந்த்ரத்தை ஜபித்து, தன் ஆத்மாவாகிய தேவியின் ஸந்நிதியில் ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தைப் பாராயணம் செய்ய வேண்டும். அதே நிலையில் தொடர்ச்சியாக பிந்து ஸ்தானமாகிய தன் ப்ரஹ்மரந்த்ரத்தில் உடனே மானஸிகமாக, யோகத்தால் மேலேறி நின்று, இதே க்ரமமாக மறுபடியும் தேவியை ஆராதித்து, மறுபடியும் ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திர பாராயணம் செய்வானேயாகில், அவன் ஒரு சிறந்த ஸஹஸ்ராவதானியாகவும், அதைப் போல், நூறு மடங்கு ஸக்தி வாய்ந்த “ஸ்ரீபாதஸித்தி”—அதாவது தன் கண்ணில் படும் எந்த ஜந்துவும் நினைக்கும் எண்ணங்களையெல்லாம் உள்ளபடியே உணர்ந்து தெரிந்துகொள்ளும் ஸக்தியை ஐந்து மாத காலத்திற்குள்ளாக அடைந்துவிடுவான்.

எல்லா தேவர்களுக்கும் தலைவியே! மேலும், அவன் தன் ஸஹயோகினிகளுக்குள் காண ஸாஸ்த்ரத்தில் அதிக தேர்ச்சி பெற்ற ஒரு சிறந்த குல ஸாதகனை வெகுவாக ஆராதித்து அவனது மனஸ் பூரண த்ருப்தி அடையும் வண்ணம் நன்கு உபசரித்து, அவனையே கால்யாதி தேவதைகளாக ஆவாஹனம் செய்து ஆராதித்து, ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரம் பாராயணம் செய்தால் அவன் உலகத்திலேயே தலைசிறந்த மஹாகவியாக ஆகிவிடுவான். இது விஷயமாக விசாரிக்க வேண்டாம்.

*प्रत्यालीढपदापिताद्घिशवहृद्घोरादुहासा परा खड्गेन्दीवरकत्त्रिखण्डभुजा हुङ्कारबीजोद्भवा ।

खर्वा नीलविशालपिङ्गलजटाजूटैकनागैयुता जाड्यन्यस्यकपालकतृजगता हन्धुयतारा स्वयम् ॥

—ஸாக்தப்ரமோதம்.

कामाख्यां शक्तिमाराध्य बिन्दौ तु मूलचक्रकम् ॥ ७५ ॥

विलिख्य परमेशानि तत्र मन्त्रं लिखेच्छिवे ।

तत्स्पृशन् प्रजपेद्देवि सर्वशास्त्रार्थतत्त्ववित् ॥ ७६ ॥

अश्रुतानि च शास्त्राणि वेदादीन् पाठयेद्ध्रुवम् ।

विना न्यासैर्विना पाठैर्विना ध्यानादिभिः प्रिये ॥ ७७ ॥

चतुर्वेदाधिपो भूत्वा त्रिकालज्ञस्त्रिवर्षतः ।

चतुर्विधं च पाण्डित्यं तस्य हस्तगतं क्षणात् ॥ ७८ ॥

காமாக்₂யாம் ஸக்திமா₄ராத்₃ய பி₃ந்தௌ₃ து மூ₃லசக்₃ரகம் ॥ 75 ॥

விலி₂க்ய பரமே₂ஸானி தத்₂ர ம₂ந்த்ரம் லிகே₂ச்சிவே ।

தத்₃ஸ்ப்ரு₃ஸன் ப்ரஜ₃பேத்₃தேவி ஸர்₂வ₂ஸாஸ்த்ரா₂ர்த்த₂தத்₂வவித் ॥ 76 ॥

அஸ்ரு₃தானி ச ஸாஸ்த்ரா₃ணி வே₃தாதீ₃ன் பா₂டயே₂த்த்ரு₃வம் ।

வி₂னா ந்யா₂ஸைர்வி₂னா பா₂டைர்வி₂னா த்யா₄னாதி₃பி: ப்ரி₃யே ॥ 77 ॥

சதுர்₃வே₄தாதி₄போ பூ₄த்வா த்ரி₄காலஜ்ஞஸ்த்ரி₄வர்ஷ₄த: ।

சதுர்₄விதம் ச பா₃ண்டி₃த்யம் தஸ்ய ஹ₃ஸ்தக₃தம் க்ஷ₃ணா₃த் ॥ 78 ॥

என் அன்பிற்குரிய ப்ராண நாயகியே! மஹேஸ்வரியே! மேலும், அவன் தன் ஸஹயோகினிகளுள் ஒரு சிறந்த குல ஸாதகனைக் காமாக்யாவாக ஆவாஹனம் செய்து, அவனுடைய ஸஹஸ்ராரத்தில் காலி சக்ரத்தை எழுதி, அதனில் அவனுடைய ப்ரஹ்மரந்த்ரமாகிய பிந்து ஸ்தானத்தில் வித்யாராஜ்ஞியை எழுதி, அந்த ஸ்தானத்தை ஸ்பர்சித்துக் கொண்டே மூல மந்த்ரத்தைக் கோடிக்கணக்காக ஜபித்தால், எல்லா ஸாஸ்த்ரங்களின் தத்துவங்களையும் அவற்றின் உட்பொருளையும் நன்கு உள்ளபடி உணர்ந்து அறிந்து தெளிவுற்றவனாகிவிடுவான். மேலும், அவன் அத்தியயனம் செய்யாமலேயே எல்லா வேதங்களையும் அவற்றின் எல்லா விக்ருதிகளையும் எல்லா ஸாஸ்த்ரங்களையும் அறிந்தவனாகி அவற்றைப் பிறருக்கு உபதேசிக்கவல்ல சிறந்த வேத வித்பன்னனாக ஆகிவிடுவான். இது திண்ணம்.

மேலும், அவன் எந்த விதமான ந்யாஸாதிகளும் செய்துகொள்ளாமலும், ஒரு சிறிதும் அத்தியயனமே செய்யாமலும், த்யானம் முதலிய எந்த விதமான க்ரமங்களும் இல்லாமலேயே, முன்று வருஷ காலத்திற்குள்ளாக நான்கு வேதங்-

களிலும் கரைகண்டவனாகவும், முக்காலங்களின் நிகழ்ச்சிகளையும் நுட்பமாக அறிந்தவனாகவும் ஆகி விடுவான். இன்னும், அவன் ஒரு கணநேரத்திற்குள் நான்கு விதமான பாண்டித்தியமும் நன்கு கைவரப் பெற்றவனாகவும் ஆகிவிடுவான். இது உறுதி.

சிவாபலி: ப்ரதாதவ்யஸ்ஸர்வதா ஸூன்யமண்டலே ।

காலித்யானம் மந்த்ரசிந்தா நீலஸாதனமேவ ச ॥ 69 ॥

சஹ்நாமபாடஸ்ச காலினாமப்ரகீர்த்தனம் ।

பக்தஸ்ய கார்யமேதாவதந்யதஹ்யுதயம் விது: ॥ 70 ॥

வீரஸாதனகம் கம்ம சிவாபூஜாபலிஸ்ததா ।

சிந்ரதிலகோ தேவி கால்யாலாபோ நிரந்தரம் ॥ 71 ॥

ஸ்ரீவாதா யோகினிபூஜாபலிஸ்ததா ।

பக்தஸ்ய கார்யமேதாவதந்யதஹ்யுதயம் விது: ॥ 72 ॥

முக்தகேஸோ வீரவேஷ: குலமூர்த்திதரஸ்ஸுகீ ।

காலிபக்தோ பவேத்தேவி நான்யதா க்ஷேமமாபநுயாத் ॥ 73 ॥

மஹாஜ்யபாஸீ பிந்துத்ருஷ்டி: கட்கஹஸ்தோ ஹ்யஹர்நிஸம் ॥ 74 ॥

யோகினிபூஜாபலிஸ்ததா ।

சிவாபலி: ப்ரதாதவ்யஸ்ஸர்வதா ஸூன்யமண்டலே ।

காலீத்யானம் மந்த்ரசிந்தா நீலஸாதனமேவ ச ॥ 79 ॥

ஸஹஸ்ரநாமபாடஸ்ச காலீநாமப்ரகீர்த்தனம் ।

பக்தஸ்ய கார்யமேதாவதந்யதஹ்யுதயம் விது: ॥ 80 ॥

வீரஸாதனகம் கர்மம் சிவாபூஜாபலிஸ்ததா ।

சிந்திரதிலகோ தேவி கால்யாலாபோ நிரந்தரம் ॥ 81 ॥

ஸ்ரீவாதா யோகினிபூஜாபலிஸ்ததா ।

பக்தஸ்ய கார்யமேதாவதந்யதஹ்யுதயம் விது: ॥ 82 ॥

முக்தகேஸோ வீரவேஷ: குலமூர்த்திதரஸ்ஸுகீ ।

காலிபக்தோ பவேத்தேவி நான்யதா க்ஷேமமாபநுயாத் ॥ 83 ॥

மத்வாஜ்ய துத்தபானஸ்ச ஸம்விதாஸவகூர்ணித: ।
4 3 3 4 3 4

யோகினீப்ருந்தஸம்யோகான்மாஸாத்கல்பலதா ஸ்வயம் ॥ 84 ॥
4 3 3 3

மேலும் என் ப்ராணநாயகியே ! அவன் தவருது எப்பொழுதும் நிர்மாதுஷ்-
யமான இடத்தில் நரிக்கூட்டங்களுக்கு உணவு அளிக்கவேண்டும்.— (அதாவது,
சிந்தனைக்கு மூலகாரணமான புத்தியைத் தூண்டிக் கொடுக்கும் நரம்புக் கூட்டமான
மூளையின் இயக்கத்திற்கு ஆழ்ந்த ப்ரேம த்யானம் என்ற உணவளிக்க வேண்டும்—
(அதாவது, தேவியின் ஸகுண ஸ்வரூபத்தை எப்பொழுதும் த்யானித்துக் கொண்டே
இருக்க வேண்டும்.) ஸஹஸ்ராரம் பூராவும் பரவி ஜ்வலித்துக் கொண்டே இருக்கும்
அவளது திருநடனத்தை மட்டும்—அதாவது வேறு எதையும் நினைக்காமல்—தன்
ஹ்ருதயத்தில் நிரந்தரமாக ப்ரதிஷ்டை செய்து, மூல மந்த்ரமே தன் உருவாகவும்,
தன்மய ப்ரேமத்யானம் மூலம் தானும் காலீமயமாக தாதாத்மயம் அடைந்து, அந்த
நிலையில் பூரணமாக லயித்து, தானும் நடன மூர்த்தியாகிவிடவேண்டும். அந்த
நிலையில் ஸஹஸ்ரநாம பாராயணமும், ஸஹயோகினிகளுடன் சேர்ந்து, தனித்தனி-
யாகவும், கோஷ்டியாகவும், வாத்தியங்களின் நாதத்துக்கு இசைய, ஸுஸ்வர மதுர
கானத்துடன், காலியின் நாம ஸங்கீர்த்தனம் செய்யவேண்டும்.

இதுகாறும் கூறப்பட்ட முறைகளுக்கும் மேலாக, காலீ பக்தன் க்ஷேமம்
அடைவதற்கு, வேறொரு முறையும் நமது பூர்வாசார்யர்கள் உபதேசித்திருக்கிறார்கள் :
அதாவது தான் காலீமயமாகிவிட்டபடியால் ஸக்தி-ஸிவ வாழ்க்கையை முறைப்படி
முழுமையாக மேற்கொண்டு, காம க்ரோதாதிகளை காலீ மூல மந்த்ர ஜபத்தில் ஹவிஸ்-
ஸுகளாக பலியிட்டு, ஸிந்தூர திலகம் கம்பீரமாக தரித்து, ஸஹயோகினி கணங்-
களுடனேயே எப்பொழுதும் பழகிக்கொண்டு, இடையருது காலியைப் பற்றியே
ஸல்லபித்துக்கொண்டு, தான் ஸாக்ஷாத் காலியேதான் என்ற பாவத்தில் ஒரு பாத்திர-
மான ஸஹயோகினியை வித்யாராஜனீ மூர்த்தியாக ஆவாஹனம் செய்து அவரையே
பிந்து ஸ்தானத்திலுள்ள ஸக்தி-ஸிவ ஸ்வரூபினியாக அணுகி சரணம் அடைந்து,
இரவு பகலாக, கையில் கட்கம் தரித்தவனாகவே, எப்பொழுதும் விரிந்த கேசத்தின-
னாக, தான் குல ஸாதகனான ஒரு யோகினி மட்டுமல்ல—தான் காலியேதான் என்ற
உணர்வுடன், அவளைப்போலவே தானும் நடனம் செய்து கொண்டே, ஆனந்தம்
பொங்கி வழிய, ரக்த வஸ்த்ரம் உடுத்தி, காலீ பாவ ப்ரஜ்ஞா மூர்த்தியாக, தானும்
அடிக்கடி சஷிகம் ருசித்துக்கொண்டே, தன்னைச் சூழ்ந்துள்ள ஸஹயோகினிகளையும்
காலீரூபினிகளாகக் கண்டுகளித்துக் கொண்டே, மதுர பாவ பிண்டமாக ஆனந்-
திக்க வேண்டும்: வேறு எந்த முறையும் இந்த பலனைத்தராது. ஒரு மாஸத்திற்குள்ளாக
அவன் கல்ப வ்ருக்ஷம் போல் பிறருக்கு ஸ்வயமாகவே வரம் கொடுப்பவனாக ஆகி-
விடுவான். இது நிஸ்சயம்.

காலீசுக்ரமாயோகாட் காலீசுக்ரமஸ்வயம் ।

யோகினிவृந்தசंयोगாட் காலீதேஹரஸ்வயம் ॥ ௮௫ ॥

யோகினிமத்யகம் வீரம் முதா ப்ஷ்யாமி சாஹகம் ।
 एवं वदति सा काली योगिनी कालिकातनुः ॥ ८६ ॥
 யோகினி கன்யகா பீதஜாதிபேதகுலக்ரமாட் ।
 अकुलक्रमभेदेन ज्ञात्वा चापि कुमारिकाम् ॥ ८७ ॥
 குமாரி பூஜயேதூக்தா ஜபாந்தே பவநே ப்ரியே ।
 पठेन्नामसहस्रं यः कालीदर्शनभागभवेत् ॥ ८८ ॥

காலீசக்ரஸமாயோகாத் காலீசக்ரஸமஸ்ஸவயம் ।

யோகினிப்ருந்தஸம்யோகாத் காலீதேஹதரஸ்ஸவயம் ॥ 85 ॥

யோகினிமத்யகம் வீரம் முதா ப்ஷ்யாமி ஸாதகம் ।

ஏவம் வததி ஸா காலீ யோகினி காலிகாதநு: ॥ 86 ॥

யோகினி கன்யகா பீடஜாதிபேதகுலக்ரமாட் ।

அகுலக்ரமபேதேன ஜ்ஞாத்வா சாபி குமாரிகாம் ॥ 87 ॥

குமாரிம் பூஜயேதூக்த்யா ஜபாந்தே பவநே ப்ரியே ।

படேந்நாமஸஹஸ்ரம் ய: காலீதர்ஸனபாக்பவேத் ॥ 88 ॥

என் ப்ராணநாயகியே ! மேலும் அவன் தொடர்ந்து காலீ சக்ரத்தை ஆராதித்-
துக்கொண்டே இருப்பதனால், தானே காலீ சக்ர மயமாகவே ஆகிவிடுவான்.

மற்றும், தன் ஸஹயோகினிகளுடனேயே எப்பொழுதும் பழகிக் கொண்டே இருப்பதனால், அவன் தன் தேஹமே காலியின் தேஹமாகவே மாறிவிடுவதை நிதர்-
சனமாக உணர்வான். "என் வித்யையை உபாஸிக்கும் என் பக்தன் மிகத்தீவிரமான தன்மய உணர்வுடன் தன் ஸஹயோகினி மண்டலத்தில் இரண்டறக் கலந்து தேவதா மயமாகவே இயங்குவதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்." என்று கூறி தன் களிப்பையும் அருளையும் காலிகை தெரிவிக்கிறான். ஆக, ஒவ்வொரு யோகினியும் காலிகையேதான்.

தவிர, அந்த யோகினிகளுள் சிறு பெண்ணாக இருப்பவள் இன்னும் வீர்யமாக காலியின் ஸ்வரூபம் தாங்கும் சிறந்த யோகினி ஆவாள். மேலும், அத்தகைய பாத்திரமான ஓர் இளம் பெண்ணான யோகினியை குல ஸஹஸ்ரார பீடத்தில் வீற்றி-
ருக்கும் மூல குண்டலினியாகவும், அதேபோல் வேறொரு இளம் பெண்ணில் அகுல

ஸஹஸ்ராரத்தில் வீற்றிருக்கும் குல குண்டலினியாகவும், தன் வீட்டில் ஆவாஹனம் செய்து சிறப்பாக குமாரி பூஜை செய்து மூல மந்திரம் ஜபித்து, ஸஹஸ்ர நாம ஸ்தோத்திர பாராயணம் செய்தால், அவன் சீக்கிரமே ஸாக்ஷாத் காலிகையைப் பேரிட வ்யக்தியாகக் கண்டு. ஆனந்தம் அடைவான்.

भक्त्या पूज्य कुमारीं च योगिनीकुलसम्भवाम् ।

वस्त्रहेमादिभिस्तोष्या यत्नात्स्तोत्रं पठेच्छिवे ॥ ८९ ॥

त्रैलोक्यविजयी भूयाद्दिवा चन्द्रप्रकाशकः ।

यद्यदत्तं कुमार्यै तु तदनन्तफलं भवेत् ॥ ९० ॥

कुमारीपूजनफलं मया वक्तुं न शक्यते ।

चाञ्चल्याद्दुरितं किञ्चित् क्षम्यतामयमञ्जलिः ॥ ९१ ॥

एका चेत्पूजिता बाला द्वितीया पूजिता भवेत् ।

कुमार्यंश्शक्तयश्चैव सर्वमेतच्चराचरम् ॥ ९२ ॥

பக்த்யா பூஜ்ய குமாரீம் ச யோகினீகுலஸம்பவாம் ।

வஸ்த்ரஹேமாதிபிஸ்தோஷ்யா யத்னாத்தஸ்தோத்ரம் படேச்சிவே ॥ 89 ॥

த்ரைலோக்யவிஜயீ பூயாத்திவா சந்த்ரப்ரகாஸக: ।

யத்யத்தத்தம் குமார்ய்யை து ததனந்தபலம் பவேத் ॥ 90 ॥

குமாரீபூஜனபலம் மயா வக்தும் ந ஸக்யதே ।

சாஞ்சல்யாத்தூரிதம் கிஞ்சித் க்ஷம்யதாமயமஞ்ஜலி: ॥ 91 ॥

ஏகா சேத்பூஜிதா பாலா த்விதீயா பூஜிதா பவேத் ।

குமார்யஸ்க்தயஸ்சைவ ஸர்வமேதச்சராசரம் ॥ 92 ॥

மஹா மங்கல ரூபினியான என் ப்ராண நாயகியே ! மேலும், அவன் குல ஸாதகனான ஒரு சிறந்த யோகினியின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ப்ராத்திரமாக ஓர் இளம் பெண்ணைக் குமாரியாக ஆவாஹனம் செய்து, வஸ்த்ர பூஷணாதிகள் முதலியன அர்ப்பணித்து, விதிமுறைப்படி எல்லா உபசாரங்களுடன் விஸ்தாரமாக ஆராதித்து, பக்தி ஸ்ரத்தையுடன் ஸஹஸ்ர நாம ஸ்தோத்திரம் பாராயணம் செய்தால், அவன் மூவுலகங்களையும் ஜயித்து, பெரும் ப்ரதாபவான் ஆவான். பக்தர்களுக்கு பகலில் சந்த்ரனைக் காட்ட வல்லவன் ஆவான். குமாரி தேவிக்கு அவன் எதெல்லாம் அர்ப்பணிக்கிறானோ அதெல்லாம் அவனுக்கு அனந்தமான பலன்களை வர்ஷிக்கும். குமாரி

தேவிக்குச் செய்யும் பூஜையின் பலன்கள் இவ்வளவுதான் என்று என்னால் கூற முடியவில்லை. பூஜைகளெல்லாம் செய்து முடித்து, கடைசியில் தேவியின் பாத-
கமலங்களில் சரணம் அடைந்து “தேவீ! என்னுடைய பலஹீனமான மனஸ்ஸின்
சஞ்சலப் போக்கினால் சில தவறுகள் செய்து விட்டேன். அவற்றை மன்னித்தருள்
வேண்டும் என் தாயே!” என்று மன்னிப்புக்கோரி நமஸ்கரிக்க வேண்டும். ஒரு குமாரீ
பூஜை செய்தால் இரண்டு குமாரீ பூஜைகள் செய்த பலன்கள் கிடைக்கும். குமாரியும்
அவளது பரிவார ஸக்தி தேவதைகளும் இந்தப் பிரபஞ்சம் பூராவும் வியாபித்திருக்-
கிறார்கள், என்ற இந்த உண்மையை உணர்ந்து, அதற்கேற்ப பக்தியுடன் ஒழுக-
வேண்டும்.

शक्तिमाराध्य तद्गात्रे न्यासजालं प्रविन्यसेत् ।

योगपीठे च संस्थाप्य जपेन्नामसहस्रकम् ॥ ९३ ॥

सर्वसिद्धीश्वरो भूयान्नात्र कार्य्या विचारणा ।

शिवालयस्थितस्स्वस्थो रतः पारायणे जपे ॥ ९४ ॥

संगीततत्परो नित्यं ध्यायेन्निश्चलमानसः ।

अर्कपुष्पसहस्रेण प्रत्येकं प्रजपन् हुनेत् ॥ ९५ ॥

पूज्य ध्यात्वा महाभक्त्या क्षमापलो नरः पठेत् ।

काल्या रूपं सर्वशब्दो विज्ञेयस्सार्वभाविकः ॥ ९६ ॥

ஸக்திமாராத்ய தத்காத்ரே ந்யாஸஜாலம் ப்ரவிந்யஸேத் ।

யோகபீடே ச ஸம்ஸ்தாப்ய ஜபேந்நாமஸஹஸ்ரகம் ॥ 93 ॥

ஸர்வஸித்திஸ்வரோ பூயான்நாத்ர கார்ய்யா விசாரணா ।

ஸிவாலயஸ்திதஸ்ஸ்வஸ்தோ ரத: பாராயணே ஜபே ॥ 94 ॥

ஸங்கீததத்பரோ நித்யம் த்யாயேந்நிஸ்சலமானஸ: ।

அர்க்கபுஷ்பஸஹஸ்ரேண ப்ரத்யேகம் ப்ரஜபன் ஹுனேத் ॥ 95 ॥

பூஜ்ய த்யாத்வா மஹாபக்த்யா க்ஷமாபலோ நர: படேத் ।

கால்யா ரூபம் ஸர்வஸப்தோ விஜ்ஞேயஸ்ஸார்வபாவிக: ॥ 96 ॥

குல ஸாதகனான ஒரு சிறந்த யோகினியாக உள்ள ஓர் உத்தம காலீ உபாஸ-
கனை அழைத்து வந்து, அவனை ஸாக்ஷாத் காலியாக ஆவாஹனம் செய்து, அவன்
உடலில் மாத்ருகா ந்யாஸங்கள், ஸமஷ்டி, ருஷ்யாதி அங்க ந்யாஸ கர்ந்யாஸங்கள்,

அவன் உடலை நோக்கிய வண்ணம் எல்லா திக்குகளிலும் திங் ந்யாஸங்கள், திக் பந்தன கட்க ந்யாஸங்கள், மூலமந்த்ர ந்யாஸங்கள் முதலான எல்லா ந்யாஸங்களும் செய்து, குண்டலினி யோகாப்பியாஸ முறைப்படி ஸமகாலத்தில் தன் உடலிலும் ஸகல யோகபீட, கூர்ம பீட நாயக ஸக்தி தேவதைகளையும் முறைப்படி ந்யாஸங்கள் செய்து, அவனது முன்னிலையில் ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தைப் பல தடவை பாராயணம் செய்தால், அவன் ஸகல ஸித்திகளும் கைவரப் பெற்றவனாக ஆவான். இது விஷயத்தில் விமர்சிக்க வேண்டாம்.

மேலும், அவன் சிவலிங்கத்தின் முன்னிலையிலோ, காலி கோவிலிலோ மன அமைதியுடன் அமர்ந்து மூல மந்த்ர ஜபம் செய்து, ஸஹஸ்ர நாம ஸ்தோத்திர பாராயணம் செய்து, வாத்திய கோஷ்டிகளுடன் சிறந்த ஸங்கீத வினிகையுடன் காலி நாம ஸங்கீர்த்தனம் செய்து, நிர்மலமான மனஸ்ஸுடன் தொடர்ந்து ஆழ்ந்து காலி த்யானம் செய்து, ஆயிரக்கணக்காக எருக்கம் பூவை மூல மந்த்ர உச்சாரணத்துடன் அக்னியில் ஹோமம் செய்து, ஸாந்தியும் கூடிமையும் நிறைந்த மனத்தினாலும், ஆழ்ந்த த்ருட பக்தியுடன் ஸ்ரத்தையாக, ஒவ்வொரு நாமமும் காலியின் ப்ரத்யக்ஷ ஸ்வரூபம் என்ற பேருண்மையின் உணர்வுடன் தன்மய பாவத்துடன் மறுபடியும் ஸஹஸ்ர நாம ஸ்தோத்திர பாராயணம் செய்யவேண்டும்.

मुक्तकेशो रक्तवासा मूलमन्त्रपुरस्सरः ।

कुजवारे मध्यरात्रे होमं कृत्वा च तन्मयः ॥ ९७ ॥

पठेन्नामसहस्रं यः पृथ्वीशाकर्षणं भवेत् ।

कुहूवेलायुते देवि समाध्यानन्दतत्परः ॥ ९८ ॥

चित्तैकाग्र्यं समासाद्य मूलमन्त्रं जपन् शिवे ।

बिन्दुस्थाने चक्रमध्ये देवीं संस्थाप्य यत्नतः ॥ ९९ ॥

कालिकां पूजयेत्तत्र पठेन्नामसहस्रकम् ।

पृथ्वीशाकर्षणं कुर्यान्नात्र कार्या विचारणा ॥ १०० ॥

முத்தகேசோ ரக்தவாஸா மூலமந்த்ரபுரஸ்ஸர: ।

குஜவாரே ⁴மத்யராத்ரே ஹோமம் க்ருத்வா ச தன்மய: ॥ 97 ॥

படே²ந்நாமஸஹஸ்ரம் ய: ப்ருத்வீ²ஸாகர்ஷணம் பவேத் ।

குஹுவேலாயுதே தேவி ஸமா³த்யானந்ததத்³பர: ॥ 98 ॥

சி³த்தைகாகர்யம் ஸமா³ஸாத்ய மூலமந்த்ரம் ஜபன் ஸிவே ।

பி³ந்துஸ்தானே ச³க்ரமத்யே தே⁴வீம் ஸம்ஸ்தா²ப்ய யத்னத: ॥ 99 ॥

காலிகாம் பூஜயோத் தத்ர பபேந்நாமஸஹஸ்ரகம் ।

2

ப்ருத்வீஸாகர்ஷணம் குர்ய்யாந்நாத்ர கார்ய்யா விசாரணா ॥ 100 ॥

2

ஸகல லோகங்களுக்கும் ஈஸ்வரியே ! என் ப்ராண நாயகியே ! மேலும், அவன் அவிழ்ந்த கேஸத்துடன், சிவப்பு வஸ்த்ரம் தரித்து காலீ பாவ உணர்வு மேலிட்டவாக, செவ்வாய்க்கிழமை அன்று நள்ளிரவில் மூல மந்த்ர ஸம்புடிதமாக, ஆயிரக்கணக்காக நேறாமம் செய்து, ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திர பாராயணம் செய்தால், அவன் அரசர்களைத் தன்பால் ஈர்த்து அவர்களை வசப்படுத்துவான்.

மேலும் அவன் மாஸ சிவாராத்திரி அன்று இரவில் குறைவு வேளையில் குண்டலினீ யோகாப்யாஸம் செய்து, ஸமாதி நிலை அடைந்து, அந்த நிலையில் ஆனந்தம் பொங்கி வழிய, காலீ ஸ்வரூபத் தியானம் மட்டும் சித்தத்தில் ஏகாக்ரமாக நிலைத்திருக்க, தன் ஸஹஸ்ரார சக்ரத்தில் ப்ரஹ்ம ரந்த்ரமாகிய பிந்து ஸ்தானத்தில் பூரண ப்ரேம லயத்தில் ஆழ்ந்து, அந்த ஸ்தானத்தில் மானஸிகமாக ஸிம்ஹாஸனத்தில் கரலியைப் பிரதிஷ்டை செய்து, தேவியைப் பல உபசாரங்களுடன் விஸ்தாரமாக ஆராதித்து ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திர பாராயணம் செய்தால், அவன் அரசர்களை ஆகர்ஷித்து அவர்களை வசப்படுத்துவான். இது விஷயத்தில் விமர்சிக்க வேண்டாம்.

कदलीवनमासाद्य लक्षमात्रं जपेन्नरः ।

मधुमत्या स्वयं देव्या सेव्यमानस्स्वरोपमः ॥ १०१ ॥

क्रीं ह्रीं मधुमतीत्युक्त्वा तथा स्थावरजङ्गमान् ।

आकर्षिणीं समुच्चार्य ठं ठं स्वाहा समुच्चरेत् १०२ ॥

त्रैलोक्याकर्षिणी विद्या तस्य हस्ते सदा भवेन् ।

नदीं पुरीं च रत्नानि हेमस्त्रीशैलभूरुहान् ॥ १०३ ॥

आकर्षयेदम्बुनिधिं सुमेरुं च दिगन्ततः ।

अलभ्यानि च वस्तूनि दूराद्भूमितलादपि ॥ १०४ ॥

वृत्तान्तं च सुरस्थानाद्रहस्यं विदुषामपि ।

राज्ञां च कथयत्येषा सत्यं सत्त्वरमादिशेत् ॥ १०५ ॥

கதலீவனமாஸாத்ய லக்ஷமாத்ரம் ஜபேந்நர : ।

3

மதுமத்யா ஸ்வயம் தேவ்யா ஸேவ்யமானஸ்ஸ்வரோபம : ॥ 101 ॥

3

கீரீம் ஹீரீம் மதுமதீத்யுத்தவா ததா ஸ்தாவரஜங்கமான் ।

ஆகர்ஷணீம் ஸமுச்சார்யய டம் டம் ஸ்வாஹா ஸமுச்சரேத் ॥ 102 ॥

த்ரைலோக்யாகர்ஷணீ வித்யா தஸ்ய ஹஸ்தே ஸதா பவேத் ।

நதீம் புரீம் ச ரத்னானீ ஹேமஸ்தீரீசஸலபூருஹான் ॥ 103 ॥

ஆகர்ஷயேதம்புனிதீம் ஸுமேரும் ச திகந்தத : ।

அலப்யானி ச வஸ்தானி தூராத்தூமிதலாதபி ॥ 104 ॥

வ்ருத்தாந்தம் ச ஸுரஸ்தானாந்தரஹஸ்யம் விதுஷாமபி ।

ராஜ்ஞாம் ச கதயத்யேஷா ஸத்யம் ஸத்வரமாதிரேத் ॥ 105 ॥

மேலும், அவன் ஒரு வாழைத் தோட்டத்தினிடையே அமர்ந்து லக்ஷக்கணக்-
கில் மூலமந்தரம் ஜபித்து தேவிக்கு அர்ப்பணித்தால் அவன் சக்தி ப்ரணவமாகிய
ஹீரீம் (ஹீ) காரத்தின் ஜ்யோதிஸ் ஸ்வருபியாகவே மாறி “கீரீம் ஹீரீம் மதுமதி
ஸ்தாவரஜங்கமான் ஆகர்ஷய ஸ்வாஹா” (கீர் ஹீ மதுமதி ஸ்தாவரஜங்கமான்
ஆகர்ஷய ஸ்வாஹா) என்ற அஷ்டாத்ஷாஷுர “மதுமதி” மஹாமந்தரத்தை ப்ரேம த்யானத்துடன் ஜபித்-
தால் “த்ரைலோக்யாகர்ஷணீ” என்ற ஸித்த வித்யை எப்பொழுதும் அவனுக்கு
வசப்பட்டிருப்பான். அதன் சக்திபிஞால் அவன், பூமியின் வெகு தூரமான ஓரங்களி-
லிருந்து பெரிய நகரத்தையும், பெரிய நதியையும், விலை மதிப்பிடமுடியாத ரத்னங்-
களையும், பெரும் அளவு ஸ்வர்ணத்தையும், த்ரிபுவனஸுந்தரியையும், பெரிய மலை-
யையும் பெரும் ஸமுத்திரத்தையும், மேரு பர்வதத்தையும் இன்னும் வேறொருவராலும்
அடைய முடியாத அரிய வஸ்துக்களையும் தன்னிடம் கொண்டுவந்து சேர்க்க சக்தி
படைத்தவனாவான்.

மேலும், தேவலோகத்தின் மூலை முடுக்கான இடங்களிலிருந்தும், அரசர்-
களுடைய அரண்மனைகளிலிருந்தும், பாசறைகளிலிருந்தும், மஹா வித்வான்களிட-
மிருந்தும், மிக ரஹஸ்யமான வரலாறுகளையும் ஒரு நொடிப் பொழுதில் தெரிந்து-
கொண்டு வந்து தெரிவிக்க வல்லவனாவான். இது திண்ணம்.

द्वितीयवर्षपाठेन भवेत् पद्मावती शुभा ।

ओं ह्रीं पद्मावति पदं ततस्त्रैलोक्यनाम च ॥ १०६ ॥

वार्त्ता च कथय द्वन्द्वं स्वाहान्तो मन्त्र ईरितः ।

ब्रह्मविष्णवादिकानां च त्रैलोक्ये यादृशी भवेत् ॥ १०७ ॥

सर्वं वदति देवेशि त्रिकालज्ञः कविशुभः ॥ १०७½ ॥

த்விதீயவர்ஷபாடேன பவேத் பத்மாவதீ ஸுபா 1
_{3 2 4 3 4}

ஓம் ஹ்ரீம் பத்மாவதி பதம் ததஸ்த்ரைலோக்ய நாம ச || 106 ||
_{3 3}

வார்த்தாம் ச கதய த்வந்த்வம் ஸ்வாஹாந்தோ மந்த்ர ஈரித: 1
_{2 3 3}

ப்ரஹ்மவிஷ்ணுவாதிகாராம் ச த்ரைலோக்யே யாத்ருஸீ பவேத் || 107 ||
_{3 3}

ஸர்வம் வததி தேவேஸி த்ரிகாலஜ்ஞ: கவிஸ்ஸுப: || 107½ ||
_{3 3 4}

மேலும், அவன் ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தை மேற்கூறிய முறைகளை அநுஸரித்து, இரண்டு வருஷ காலம் தொடர்ந்து பாராயணம் செய்து, “ஓம் ஹ்ரீம் பத்மாவதி, த்ரைலோக்யவார்த்தாம் கதய கதய ஸ்வாஹா” (ओं ह्रीं पद्मावति त्रैलोक्यवाती कथय कथय स्वाहा 1) என்ற நவதஸாஷ்டரியான “பத்மாவதீ” மஹா மந்த்ரத்தை ப்ரேம த்யானத்துடன் ஜபித்தால் “பத்மாவதீ” எனப்படும் மஹாமங்கலகரமான ஸித்த வித்யை எப்பொழுதும் அவனுக்கு வசப்பட்டிருப்பாள். அதன் ஸக்தியினால் அவன் ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு முதலிய தேவர்களுடைய பரம ரஹஸ்யமான ம்ருத்தாந்தங்களை யும், மற்றும் த்ரிலோகங்களிலும் உள்ள யாவரைப் பற்றியும் வேறு எந்த விஷயங் களைப் பற்றியும் கூடமான எல்லா வரலாறுகளையும், மற்றும் எல்லா ரஹஸ்ய விவரங்களையும் தெரிந்துகொண்டு வந்து கூற வல்லவனாகவும், முக்காலச் செய்தி களையும் தெரிந்தவனாகவும், பெருங்கவியாகவும் மஹாமங்கல மூர்த்தியாகவும் ஆவான்.

त्रिवर्षं पठतो देवि लभेद्भोगवतीं कलाम् || १०८ ||

महाकालेन दष्टोऽपि चितामध्यगतोऽपि वा ।

तस्य दर्शनमात्रेण चिरञ्जीवी नरो भवेत् || १०९ ||

मृतसञ्जीविनीत्युक्त्वा मृतमुत्थापय द्वयम् ।

स्वाहान्तो मनुराख्यातो मृतसञ्जीवनामकः || ११० ||

த்ரிவர்ஷம் படதோ தேவி லபேத்போகவதீம் கலாம் || 108 ||
_{2 3 4 3 4 3}

மஹாகாலேன தஷ்டோ஽பி சிதாமத்யகதோ஽பி வா 1
_{3 4 3}

தஸ்ய தர்ஸனமாத்ரேண சிரஞ்ஜீவீ நரோ பவேத் || 109 ||
_{3 4}

ம்ருதஸஞ்ஜீவினீ த்யுக்த்வா ம்ருதமுத்தாபய த்வயம் 1
_{2 3}

ஸ்வாஹாந்தோ மநுராக்ஷாதோ ம்ருதஸஞ்ஜீவநாமக: || 110 ||
₂

என் ப்ராணநாயகியே! மேலும், அவன் ஸற்றஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தை மேற்கூறிய முறைகளை அநுஸரித்து மூன்று வருஷ காலம் தொடர்ந்து பாராயணம் செய்து, “ம்ருதஸஞ்ஜீவினி ம்ருதமுத்தாபயோத்தாபய ஸ்வாஹா” (मृतसञ्जीविनि मृतमुत्थापयोत्थापय स्वाहा ॥) என்ற ஸப்தஸாக்ஷரியான “ம்ருதஸஞ்ஜீவினி”, என்றும், “போகவதீ” என்றும் பெயர்கள் கொண்ட மஹாமந்த்ரத்தை ப்ரேம த்யானத்துடன் ஜபித்தால் “போகவதீ” என்ற சிறந்த வித்யை எப்பொழுதும் அவனுக்கு வசப்பட்டிருப்பாள். அதன் ஸக்தியினால், மிகக் கொடிய கால ஸர்ப்பம் தீண்டி, ஒருவன் இறந்துபோய் சிதையில் ஏற்றப்பட்டுவிட்டாலும், அவன் இந்த கால உபாஸகன் பார்த்தமாத்திரத்தில், மீண்டும் உயிர் பெற்று எழுந்து சிரஞ்ஜீவியாக வாழ்வான்.

चतुर्वर्षं पठेद्यस्तु स्वप्नसिद्धस्ततो भवेत् ।

ओंह्रीं स्वप्नवाराहि कालि स्वप्ने कथयोच्चरेत् ॥ १११ ॥

अमुकस्यामुकं देहि क्रीं स्वाहान्तो मनुमतः ।

स्वप्नसिद्धा चतुर्वर्षात्तस्य स्वप्ने सदा स्थिता ॥ ११२ ॥

चतुर्वर्षस्य पाठेन चतुर्वेदाधिपो भवेत् ।

तद्वस्तजलसंयोगान्मूर्खः काव्यं करोति च ॥ ११३ ॥

तस्य वाक्यपरिचयान्मूर्तिविन्दति काव्यताम् ।

मस्तके तु करं कृत्वा वद वाणीमिति ब्रुवन् ॥ ११४ ॥

साधको वाञ्छया कुर्यात्तत्तथैव भविष्यति ।

ब्रह्माण्डगोलके याश्च याः काश्चिज्जगतीतले ॥ ११५ ॥

समस्तास्सिद्धयो देवि करामलकवद्धवाः ।

साधकस्मृतिमात्रेण यावत्यस्सन्ति सिद्धयः ॥ ११६ ॥

स्वयमायान्ति पुरतो जपादीनां तु का कथा ॥ ११६½ ॥

சதுர்வர்ஷம் ப₂டே₃த்யஸ்து ஸ்வப்னஸித்தஸ்ததோ பவேத் ।

ஓம் ஹ்ரீம் ஸ்வப்னவாராஹி காலி ஸ்வப்னே கதயோச்சரேத் ॥ 111 ॥

அமுகஸ்யாமுகம் தேஹி க்ரீம் ஸ்வாஹாந்தோ மநுர்மத: ।

ஸ்வப்னஸித்தா சதுர்வர்ஷாத்தஸ்ய ஸ்வப்னே ஸதா ஸ்திதா ॥ 112 ॥

சதுர்வர்ஷஸ்ய பா²டேன சதுர்வேதாதிபோ^{3 4 4} பவேத் ।

தத்தஸ்தஜலஸம்யோகான^{3 4} மூர்க்க: காவ்யம் கரோதி ச ॥ 113 ॥

தஸ்ய வாக்யபரிசயான் மூர்த்திர்விந்ததி காவ்யதாம் !

மஸ்தகே து கரம் க்ருத்வா வத³ வாணீமிதி ப்ருவன் ॥ 114 ॥

ஸாதகோ வாஞ்சயா குர்ய்யாத் தத்ததைவ பவிஷ்யதி ।

ப்ரஹ்மாண்டகோலகே யா³ஸ்ச யா: கா^{2 4}ஸ்சிஜ்ஜகதீதலே ॥ 115 ॥

ஸமஸ்தாஸ்ஸித்தயோ தேவி கராமலகவத்பவா: ।

ஸாதகஸ்ஸம்ருதிமாத்ரேண யாவத்யஸ்ஸந்தி^{3 4} ஸித்தய: ॥ 116 ॥

ஸ்வயமாயாந்தி புரதோ ஜபாதீ³னாம் து கா கதா² ॥ 116½ ॥

என் ப்ராணநாபகியே ! மேலும் அவன் ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தை மேற்கூறிய முறைகளை அநுஸரித்து நான்கு வருஷ காலம் தொடர்ந்து பாராயணம் செய்து, “ஓம் ஹீம் ஸ்வப்னவாராஹி காலி ஸ்வப்னே கதய ஸ்வாஹா ॥” (ॐ ह्रीं स्वप्नवाराहि कालि स्वप्ने कथय स्वाहा ॥) என்ற ஷோடசாக்ஷரியான மஹாமந்த்ரத்தை ப்ரேம த்யானத்துடன் ஜபித்தால் “ஸ்வப்ன வாராஹி” என்ற சிறந்த ஸித்த வித்யை எப்பொழுதும் அவனுக்கு வசப்பட்டிருப்பாள். அதன் ஸக்தியினால் அவன் அறிய விரும்பும் ரஹஸ்ய வ்ருத்தாந்தத்தையும், அவன் தற்சமயம் செயலாற்ற வேண்டிய கடமை முறைகளையும் தேவி அவனுக்கு ஸ்வப்னத்தில் தோன்றி தெரிவித்தருள்வாள். அங்ஙனமே அவன் அந்த நான்கு வருஷ கால பாராயணத்தின் முடிவில் “ஓம் ஹீம் ஸ்வப்ன வாராஹி காலி அமுகஸ்ய அமுகம் தேஹி கீம் ஸ்வாஹா ॥” (ॐ ह्रीं स्वप्नवाराहि कालि अमुकस्य अमुकं देहि कीं स्वाहा ॥) என்ற மஹாமந்த்ரத்தை ப்ரேம த்யானத்துடன் ஜபித்தால் “ஸ்வப்ன ஸித்தி” என்ற சிறந்த ஸித்த வித்யை எப்பொழுதும் அவனுக்கு வசப்பட்டிருப்பாள். அதன் ஸக்தியினால், அவன் அடைய விரும்பும் எந்தப் பொருளையும் தேவி அவனுடைய ஸ்வப்னத்தில் தோன்றி, அவனுக்கு “தந்தேன்” என்று கூறி மறைந்தருள்வாள். அதன்படி அவன் விரும்பிய எல்லாப் பொருள்களையும் அவன் விரும்பியவாறே அடையப் பெறுவான். மேலும் அவன் விருப்பப்படி தேவி அவனுடைய ஸ்வப்னத்தில் ஸதா ஸாக்ஷித்தியமாக இருப்பாள்.

மேலும், அவன் நான்கு வேதங்களிலும் பாரங்கதனான பூர்ண வித்பன்னனாகவும் எல்லாவித மந்த்ரங்களையும் ப்ரயோகித்து எல்லா வைதிக கர்மாக்களையும் அநுஷ்டிக்க பூர்ண அதிகாரியாகவும் ஸமர்த்தனாகவும் ஆவான்.

மேலும், அந்த உபாஸகன் பூஜித்த கலா ஜலத்தை ஸ்பர்ஸித்துக் கொண்டு தேவியின் மூல மந்தரத்தை ஜபித்து, அந்த ஜலத்தை ஒருவன்மீது அபிஷேகமோ, ப்ரோக்ஷணமோ செய்த மாத்திரத்திலேயே, அவன் எவ்வளவு ஜடமாக இருந்தாலும், அவன் உடனேயே மஹாகவியாகி விடுவான்.

மேலும், அந்த உபாஸகனிடம் உபதேசம் பெறும் எப்படிப்பட்ட மூடனும் ஒரு மஹாகவியாகிவிடுவான்.

மேலும் அந்த உபாஸகன் ஒரு பெரும் மூடனின் சிரஸ் மீது தன் கையை வைத்து மூல மந்தரத்தை ஜபித்து “வத வாணீம்” (वद वाणिम् ॥) என்று தேவியை பக்தியுடன் ப்ரார்த்தித்தால், உடனே அந்த மூடன் அலோகஸாமான்யனான மஹாகவியாகி விடுவான்.

மேலும், அந்த உபாஸகன் இங்ஙனமாக வேறு எந்த எந்த விஷயத்தை விரும்பி மூல மந்தரத்தை ப்ரேம த்யானத்துடன் தீவிரமாக ஜபித்து தேவியை ப்ரார்த்தித்தாலும் அந்த அந்த விஷயம் அப்படி அப்படியே ஸித்திக்கும்.

இங்ஙனமாக இன்னும் இந்த பூலோகத்திலும் மற்றுமுள்ள எல்லா லோகங்களிலும், எல்லா அண்டங்களிலும் பலிதமாகக் கூடிய என்ன என்ன ஸித்திகள் இருக்கின்றனவோ அவை எல்லாமும், காலீ உபாஸகன் நினைத்த மாத்திரத்தில் தன் கைவசமாகக் கிடைக்கப் பெற்று மகிழ்வான்.

ஆக, ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தைத் தொடர்ந்து பலகாலமாகவும் பலதடவை ஆவர்த்தம் செய்தும் பாரயணம் செய்தாலே இவ்வளவு சிறப்பான பலன்கள் ஸித்திக்கும் போது, இன்னும் இத்துடன் தேவியின் மூல மந்தரத்தை ப்ரேம த்யானத்துடன் பலகாலம் அதிதீவிரமாகவும், லக்ஷக்கணக்காகவும், கோடிக்கணக்காகவும் ஜபித்து அர்ப்பணித்தால் கேட்கவேண்டுமா? மேற்கூறிய எல்லா ஸக்திகளும் தாமாகவே அந்த ஸாதகனை நாடி வந்து சேரும்.

विदेशवर्त्तिनो भूत्वा वर्त्तन्ते चेटका इव ॥ ११७ ॥

अमायां चन्द्रसन्दर्शश्चन्द्रग्रहणमेव च ।

अष्टम्यां पूर्णचन्द्रत्वं चन्द्रसूर्याष्टकं तथा ॥ ११८ ॥

अष्टदिक्षु तथाष्टौ च करोत्येव महेश्वरि ।

अणिमा खेचरत्वं च चराचरपुरी गतिः ॥ ११९ ॥

पादुकाखड्गवेतालयाक्षिणीगुह्यकादयः ।

तिलको गुप्ततादृश्यं चराचरकथानकम् ॥ १२० ॥

मृतसञ्जीविनीसिद्धिर्गुटिका च रसायनम् ।

उड्डीनसिद्धिर्देवशि षष्टिसिद्धीश्वरत्वकम् ॥ १२१ ॥

तस्य हस्ते वसेद्देवि नात्र कार्या विचारणा ॥ १२१½ ॥

விதேஸவர்த்திதே₃ பூத்வா₄ வர்த்தந்தே சேடகா இவ ॥ 117 ॥

அமாயாம் சந்த்ரஸந்த்ரஸ்சந்த்ரக்ரஹணமேவ ச ।

அஷ்டம்யாம் பூர்ணசந்த்ரத்வம் சந்த்ரஸுர்ய்யாஷ்டகம் ததா ॥118 ॥

அஷ்டதிக்ஷு₃ ததாஷ்டௌ₂ ச கரோத்யேவ மஹேஸ்வரி ।

அணிமா கேசரத்வம் ச சராசரபுரி₃ கதி: ॥ 119 ॥

பாதுகாகட்கவேதாலயக்ஷிணீகுஹ்யகாதய: ।

திலகோ குப்ததாத்த்ருஸ்சம் சராசரகதானகம் ॥ 120 ॥

ம்ருதஸஞ்ஜீவினீஸித்திர்குடிகா ச ரஸாயனம் ।

உட்டினஸித்தித்தேவேஸி₃ ஷஷ்டிஸித்தீஸ்வரத்வகம் ॥ 121 ॥

தஸ்ய ஹஸ்தே வஸேத்தேவி₃ நாத்ர கார்ய்யா விசாரணா ॥ 121½ ॥

மேலும் காலி பக்தனான அந்த ஸாதகன் விரும்பும் எந்த மனிதர்களும், வெகு தூரத்திற்கப்பால் உள்ள வெளிநாடுகளில் இருப்பவர்களானாலும், அவர்கள் யாவரும் இவனுக்கு வசப்பட்ட அடிமைகளாக இருப்பார்கள்.

உலக நாயகியே! மேலும், அவன் அமாவாஸ்யை அன்றிரவு சந்த்ரனைக் காட்ட வல்லவனாகவும், அஷ்டமீ திதியன்றிரவு பூர்ண சந்த்ரனைக் காட்ட வல்லவனாகவும், அப்பொழுதே அஷ்ட திக்குகளிலும் எட்டு சந்த்ரர்களையும் எட்டு ஸுர்யர்கலையும் புதிதாக ஸ்ருஷ்டித்துக் காட்ட வல்லவனாகவும் ஆவான்.

தேவர்களுக்கெல்லாம் நாயகியே! மேலும் அவன் அணிமா, மஹிமா முதலிய அஷ்ட மஹா ஸித்திகளும் தன் கைவரப் பெற்று, ஆகாசத்தில் இரண்டற ஒன்றிக் கலந்து நாற்புறமும் வீசிப்பறத்து ஸஞ்சரிக்கவும், எல்லா அண்டங்களின் உள்ளும் புறமும் சுழன்றும், ஊடுருவியும் ஸஞ்சரிக்கவும் வல்லவனாவான்.

மேலும் அவன், தான் நினைத்த இடத்திற்கெல்லாம் தடை இன்றி ஸஞ்சரிக்க (பாதுகா (பாதுகா) ஸித்தி) வல்லவனாகவும் தான் விரும்பிய எந்த எந்த ஸாஸ்த்ர கலை-

களிலும் அந்த அந்த ஸாஸ்த்ர கலைகளின் ஸுக்ஷ்மமான தத்துவங்களையும் அறிந்த-
வனாகவும், (அதாவது கட்க (खड्ग) ஸித்தி கைவரப் பெற்றவனாகவும்), தான்
விரும்பிய மனிதர்களின் மனதை வசீகரித்து அவர்கள் தான் விரும்பிய ப்ரகாரம்
நடந்து கொள்ள வைக்க (வேதால (वेताल) ஸித்தி) வல்லவனாகவும், தான் விரும்பிய-
வர்கள் வெளியில் சொல்லாமல் கூடமாக மனதில் மறைந்து வைத்திருக்கும் மர்மங்-
களை உள்ளபடி ஸுக்ஷ்மமாக அறிந்துகொள்ள (யக்ஷிணீ (यक्षिणी) ஸித்தி) வல்ல-
வனாகவும், ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளை வேறு வேறு நிலைக்கு மாற்ற (குஹ்யக (गुह्यक)
ஸித்தி) வல்லவனாகவும், தான் விரும்பியவர்கள் எந்தப் பருவத்தினர்களாக இருந்-
தாலும் அவர்களை ஸுந்தர புருஷர்களாகவோ, ஸ்த்ரீகளாகவோ மாற்ற (திலக (तिलक)
ஸித்தி) வல்லவனாகவும், ஒரு குறிப்பிட்ட மனிதனை தான் விரும்பிய வேறொரு
மனிதனின் ஸ்வரூபத்தைக் கொள்ளவைக்க (குப்த தாத்ருஸ்ய (गुप्तादृश्य) ஸித்தி)
வல்லவனாகவும், இந்தப் பரந்த ப்ரபஞ்சத்தின் எந்த முடுக்கான இடத்திலுமுள்ள
ரஹஸ்யமான வ்ருத்தாந்தங்களையும் அறிந்துகொண்டு வந்து அனாயாஸமாக எடுத்-
துரைக்க (சராசரகதானக (चराचरकथानक) ஸித்தி) வல்லவனாகவும், திறந்த ஒருவனைப்
பிழைப்பிக்க (ம்ருதஸஞ்ஜீவினீ (मृतसञ्जीविनी) ஸித்தி) வல்லவனாகவும், அபிமந்த்ரிதா
மாத்திரையை ஒருவனை உட்கொள்ளச் செய்தோ, அல்லது அபிமந்த்ரித்த ஒரு
மைபை ஒருவனைத் திலகமாகத் தரிக்கச் செய்தோ, அவன் தான் நெருங்கிப் பேசிப்
பழகும் எவரையும் தனக்கு வசப்படச் செய்ய (குடிகா (गुटिका) ஸித்தி) வல்லவனா-
கவும், ஒரு உலோஹத்தை விரும்பிய வேறொரு உலோஹமாக மாற்ற (ரஸாயன
(रसायन) ஸித்தி) வல்லவனாகவும், தான் நினைத்த மாத்திரத்தில் நினைத்த இடத்திற்கு
ஆகாஸ மார்க்கமாகப் பறந்து செல்ல (உட்மன (उद्मन) ஸித்தி) வல்லவனாகவும்,
இங்ஙனமாக இன்னும் பல ஸித்திகள், அதாவது அறுபத்துநான்கு ஸித்திகள்,
கைவரப் பெற்றவனாக மகிழ்வான். இது விஷயம் விமர்சிக்க வேண்டாம்.

केतौ वा दुन्दुभौ वस्त्रे विताने वेष्टने गृहे १२२ ॥

भित्तौ च फलके देवि लेख्यं पूज्यं च यत्नतः ।

मध्ये चक्रं दशाङ्गोक्तं परितो नामलेखनम् ॥ १२३ ॥

तद्धारणान्महेशानि त्रैलोक्यकविजयी भवेत् ।

एको हि शतसाहस्रं निजित्य च रणाङ्गणे ॥ १२४ ॥

पुनरायाति च सुखं स्वगृहं प्रति पार्वति ।

कलशं स्थाप्य यत्नेन नामसाहस्रकं पठेत् ॥ १२५ ॥

एको हि शतसन्दर्शी लोकानां भवति ध्रुवम् ।

सेकः कार्यो महेशानि सर्वापत्तिनिवारणे ॥ १२६ ॥

भूतप्रेतग्रहादीनां रक्षसां ब्रह्मरक्षसाम् ।
 वेतालानां भैरवाणां स्कन्दवैनायकादिकान् ॥ १२७ ॥
 नाशयेत् क्षणमात्रेण नात्र कार्या विचारणा ॥ १२७½ ॥

கேடெ... ஸ்கந்தவெயினாயகாதிக்கானு ॥ 122 ॥

பித்தெள ச பலகேதேவி லேக்யம் பூஜ்யம் ச யத்னத: ।
 மத்யே சக்ரம் தஸாங்கோக்தம் பரிதோ நாமலேகனம் ॥ 123 ॥

தத்தாரணன்மஹேஸானி த்ரைலோக்யவிஜயீ பவேத் ।
 ஏகோ ஹி ஸதஸாஹஸ்ரம் நிர்ஜித்ய ச ரணங்கணே ॥ 124 ॥

புனராயாதி ச ஸுகம் ஸ்வக்ருஹம் ப்ரதி பார்வதி ।
 கவசம் ஸ்தாப்ய யத்னேன நாம ஸாஹஸ்ரகம் பட்டேத் ॥ 125 ॥

ஏகோ ஹி ஸதஸந்தர்ஸீ லோகானாம் பவதி த்ருவம் ।
 லேக: கார்ய்யோ மஹேஸானி ஸர்வாபத்திநிவாரணே ॥ 126 ॥

பூதப்ரேதக்ரஹாதீனாம் ரக்ஷஸாம் ப்ரஹ்மரக்ஷஸாம் ।
 வேதாலானாம் பைராவானாம் ஸ்காந்தவைநாயகாதிகான் ॥ 127 ॥

நாஸ்யேத் க்ஷணமாத்ரேண நாத்ர கார்ய்யா விசாரணா ॥ 127½ ॥

மஹாதேவியே ! ஈஸ்வரியே ! மேலும் அவன் கொடியிலோ, முரசிலோ, வஸ்த்ரத்திலோ, மேற்கூரையிலோ, வேலியிலோ, வீட்டிலோ, சுவரிலோ, பலகையிலோ, தாயித்திலோ, தஸாங்க காலீசக்ரம்* வரைந்து, அதன் எல்லா ஸ்தலங்களிலும் அதன்தன் அதிஷ்டான தேவதைகளின் பெயர்களையும் எழுதி, விசேஷமாகப் பூஜித்து, அதை உடலில் கழுத்திலோ, கையிலோ தரித்துக் கொண்டு இதனைப் பாராயணம் செய்தால், அவன் முவுலகங்களையும் வெல்ல வல்லவனாவான். மேலும், அவன் லக்ஷம் வீரர்களைக் கொண்ட ஸேனையை, தான் தனியொருவனாகவே, யுத்தகளத்தில் எதிர்த்துச் சண்டையிட்டு அவர்களை வென்று ஸௌக்கியமாகத் தன் வீடு திரும்புவான். மேலும், பார்வதியே ! கலஸம் ஸ்தாபித்து அதனில் காலியை ப்ரதிஷ்டை செய்து அபிமந்தரித்து, த்யானாவாஹனாதி பூஜைகள் செய்து, ஸஹஸ்ர நாம ஸ்தோத்திரத்தைப் பக்தி ப்ரத்தையுடன் பாராயணம் செய்தால், நூற்றுக்கணக்கான அண்டங்களைப் பார்க்க வல்லவனாவான். இது நிச்சயம்.

*இதன் விளக்கம் அடுத்த பக்கம் அடிக்குறிப்பில் காண்க.

மேலும் மஜேஸ்வரியே! இந்த ஸஹஸ்ர நாம ஸ்தோத்திர க்ரந்தத்தைப் பக்தி ஸ்ரத்தையுடன் பாராயணம் செய்து அபிமந்தரித்த கலஸோதகத்தால் பக்தனுக்கு அபிஷேகம் செய்வித்தால் அவனுக்கு நேர்ந்துள்ள எல்லாவிதமான ஆபத்துகளும் கிவாரணமாகிவிடும். அது மட்டுமல்ல: பூத, ப்ரேத க்ரஹங்கள், ப்ரஹ்மராக்ஷஸர்கள் முதலிய பலவித துர்த்தேவதைகளால் ஏற்படும் பலவிதமான உபத்ரவ வேதனைகளையும் வேதாலங்கள், பைரவர்கள், ஸ்கந்தன், விநாயகர் முதலிய தேவதைகளின் சிற்றத்தால் ஏற்படக்கூடிய கஷ்டங்கள் முதலியவற்றையும் க்ஷணமாத்திரத்தில் பரிஹரித்துவிடும். இது விஷயம் விசாரிக்கவேண்டாம்.

भस्माभिमन्त्रितं कृत्वा ग्रहग्रस्ते विलेपयेत् ॥ १२८ ॥

भस्मसंक्षेपणादेव सर्वग्रहविनाशनम् ।

नवनीतं चाभिमन्त्र्य स्त्रीणां दद्यान्महेश्वरि ॥ १२९ ॥

वन्ध्यापुत्रप्रदो देवि नात्र कार्या विचारणा ।

कण्ठे वा वामबाहौ वा बिन्दौ वा धारणाच्छिवे ॥ १३० ॥

*விந்து: காலாரமங்காசம் நாஸ்பத்ரமிலாபுரம் । சக்ரேஸ்மிந் பூஜயேன்மத்ரி தேவீ! தக்ஷிணகாலிகாம் ॥

—காலிதந்த்ரம்.

दक्षिणकालिकाया दशाङ्गचक्रम् सप्तावरणान्तर्गतम् ॥

आवरण- सङ्ख्या	आवरणनामम् ॥	आवरणस्वरूपम् ॥	अङ्ग सङ्ख्या	अङ्गनाम ॥
७	बिन्दुः ॥	बिन्दुः ॥	१	बिन्दुः ॥
६	षट्कोणम् ॥	संश्लिष्टत्रिकोणयुग्मम् ॥	२	अधोमुखकोष्ठम् ॥
			३	ऊर्ध्वमुखकोष्ठम् ॥
५	नवकोणम् ॥	समान्तरत्रिकोणत्रितयम् ॥	४	अन्तर्हितकोष्ठम् ॥
			५	अवान्तरकोष्ठम् ॥
			६	प्रकटकोष्ठम् ॥
४	नवकोणबाह्यम् ॥	नवकोणबाह्यम् ॥	७	नवकोणबाह्यम् ॥
३	अष्टदलम् ॥	अष्टदलम् ॥	८	अष्टदलम् ॥
२	गोपुरान्तरालम् ॥	गोपुरान्तरालम् ॥	९	गोपुरान्तरालम् ॥
१	भूपुरम् ॥	भूपुरम् ॥	१०	भूपुरम् ॥

बिन्दुस्त्रिकोणयुग्मं संश्लिष्टं त्रिकोणत्रितयम् । नवास्त्रबाह्याष्टदलं गोपुरान्तरालं भूपुरम् ॥

इत्थं दक्षिणकाल्या निरूपितं दशाङ्गं चक्रम् । तत्तत्स्थलेषु यस्मिन्नाराध्या सा सपरिवारा ॥

—காலிதந்த்ரம்.

बहुपुत्रवती नारी सुभगा जायते ध्रुवम् ।
 पुरुषो दक्षिणाङ्गे तु धारयेत् सर्वसिद्धये ॥ १३१ ॥
 बलवान् कीर्तिमान् धन्यो धार्मिकस्साधकः कृती ।
 बहुपुत्रो रथानां च गजानामधिपस्सुधीः ॥ १३२ ॥

பஸ்மாபிமந்த்ரிதம் க்ருத்வா க்ரஹக்ரஸ்தே விலேபயேத் ॥ 128 ॥
 4 4 3 3

பஸ்மஸம்சேஷபணாதேவ ஸர்வக்ரஹவிகாஸனம் ।
 4 3 3

நவனீதம் சாபிமந்த்ரிய ஸ்த்ரீணாம் தத்யான்மஹேஸ்வரி ॥ 129 ॥
 4 3 3

வந்த்யாபுத்த்ரப்ரதோ தேவி நாத்ர கார்ய்யா விசாரணா ।
 4 3 3

கண்டே வா வாமபாஹௌ வா பிந்தௌ வா தாரணாச்சிவே ॥ 130 ॥
 2 3 3 3 4 2

பஹுபுத்த்ரவதீ நாரீ ஸுபகா ஜாயதே த்ருவம் ।
 3 4 3 4

புருஷோ தக்ஷிணங்கே து தாரயேத் ஸர்வஸித்தயே ॥ 131 ॥
 3 3 4 3 4

பலவான் கீர்த்திமான் தன்யோ தார்மிகஸ்ஸாதக: க்ருதீ ।
 3 4 4 4

பஹுபுத்த்ரோ ரதானாம் ச கஜானாமதிபஸ்ஸுத: ॥ 132 ॥
 3 2 3 4 4

மஹேஸ்வரியே! காலிகையின் மூல மந்த்ரத்தால் அபிமந்தரிக்கப்பட்ட பஸ்-
 மத்தை க்ரஹ பீடையால் வருந்தும் ஒருவருடைய உடலில் பூசி, மந்த்ரத்தை உச்-
 சரித்துக் கொண்டே அவனைச் சுற்றிலும் பரக்கத் தெளித்தால், க்ரஹங்கள் துஸ்ஸ-
 தானத்தில் இருப்பதால் ஏற்படும் தொல்லைகள் அறவே நீங்கிவிடும். மேலும் மஹா-
 மங்கல ருபினியே! அங்ஙனமே அம்மந்த்ரத்தால் அபிமந்தரிக்கப்பட்ட
 வெண்ணையை ஒரு மலடியை உண்ணச் செய்து அவளை அந்த மந்த்ரத்தை
 வரைந்த தாயித்தைக் கழுத்திலோ இடது கரத்திலோ, பிந்துவிலோ தரிக்கச் செய்-
 தால், அம்மங்கை பல புத்திரர்களைப் பெற்றெடுத்து, எல்லாவிதமான ஸௌபாக்-
 கியங்களையும் அடைந்து ஸுகித்து வாழ்வாள். இது நிச்சயம். இதனைப்பற்றி
 விசாரிக்கவேண்டாம்.

அங்ஙனமே அதனை ஓர் ஆடவன் தனது வலது கரத்தில் தரித்தால், அவன்
 ஸகல ஸித்திகளையும் அடையப்பெற்று பலவானாகவும் கீர்த்திமானாகவும்
 பாக்கியவானாகவும் தார்மிகனாகவும், தேவியின் வழிபாட்டுக் கிரமத்தில் த்ருடமாக
 நிலைத்து நினைத்தவனாகவும், தான் எடுக்கும் எந்தக் காரியங்களையும் மிகத்திறமை-
 யாகச் செய்து முடித்து பூரண த்ருப்தி அடைபவனாகவும், அநேக ஸத்புத்திரர்களைப்

பெற்று மகிழ்பவனாகவும், பல ரதங்களும், கஜங்களும் படைத்தவனாகவும், உலகத்திலேயே தலைசிறந்த புத்திசாலியாகவும் விளங்கி வாழ்ந்து மகிழ்வான்.

कामिनीकर्षणोद्युक्तः कीं च दक्षिणकालिके ।

कीं स्वाहा प्रजपेन्मन्त्रम् अयुतं नामपाठकः ॥ १३३ ॥

आकर्षणं चरद्देवि जलखेचरभूगतान् ।

वशीकरणकामो हि हूँ हूँ ह्रीं ह्रीं च दक्षिणे ॥ १३४ ॥

कालिके पूर्वबीजानि पूर्ववत् प्रजपन् पठेत् ।

उर्वशीमपि वशयेन्नात्र कार्य्या विचारणा ॥ १३५ ॥

कीं च दक्षिणकालिके स्वाहायुक्तं जपेन्नरः ।

पठेन्नामासहस्रं तु त्रैलोक्यं मारयेद्ध्रुवम् ॥ १३६ ॥

காமினீகர்ஷணோத்யுக்த: கீம் ச தக்ஷிணகாலிகே ।

கீம் ஸ்வாஹா ப்ரஜபேன்மந்த்ரம் அயுதம் நாமபாடக: ॥ 133 ॥

ஆகர்ஷணம் சரேத்தேவி ஜலகேசரபூகதான் ।

வசீகரணகாமோ ஹி ஹும் ஹும் ஹும் ஹும் ச தக்ஷிணே ॥ 134 ॥

காலிகே பூர்வபீஜானி பூர்வவத் ப்ரஜபன் படேத் ।

உர்வசீமபி வசயேந்நாத்ர கார்ய்யா விசாரணா ॥ 135 ॥

கீம் ச தக்ஷிணகாலிகே ஸ்வாஹாயுக்தம் ஜபேந்நர: ।

படேந்நாமஸஹஸ்ரம் து த்ரைலோக்யம் மாரயேத்த்ருவம் ॥ 136 ॥

மேலும், மஹா தேவியே ! ஒரு ஸ்த்ரீயைத் தன்பால் ஆகர்ஷிக்கும் நோக்கமுள்ள ஒருவன் 'கீம் தக்ஷிணே காலிகே கீம் ஸ்வாஹா ॥' (கீ் दक्षिणे कालिके कीं स्वाहा॥) என்ற மந்த்ரத்தைப் பதினாயிரம் தடவை ஜபித்து ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தைப் பாராயணம் செய்வானேயாகில், அந்தப் பெண்மணி ஜலத்தில் மறைந்திருந்தாலும், பூமியின் பரப்பில் எவ்வளவு தூரத்திலும், எந்த இடத்திலும் மறைந்திருந்தாலும், ஆகாச வீதியில் எங்க இடத்தில் இருந்தாலும், அவளைத் தன்பால் ஈர்த்துவிடுவான்.

அங்ஙனமே ஏதேனும் ஒரு பெண்மணியைத் தன் வசப்படுத்தும் நோக்கமுள்ள ஒருவன் "ஹும் ஹும் ஹும் ஹும் தக்ஷிணே காலிகே ஹும் ஹும்

ஹ்ரீம் ஹ்ரீம் ||” (ஹ்ரீ ஹ்ரீ ஹ்ரீ ஹ்ரீ ஹ்ரீ ஹ்ரீ ஹ்ரீ ஹ்ரீ ஹ்ரீ ஹ்ரீ ||) என்ற மந்த்ரத்தைப் பதினாயிரம் தடவை ஜபித்து ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தைப் பாராயணம் செய்வானேயாகில், அவன் உர்வரீயாக இருந்தாலுங்கூட அவனைத் தன் வரமாக்கி மகிழ்வான். இது விஷயம் விசாரிக்கவேண்டாம்.

மேலும், சத்ரு ஸம்ஹாரத்தில் தீவிர கோக்கமுள்ள ஒரு மனிதன் “க்ரீம் தக்ஷிணே காலிகே ஸ்வாஹா ||” (க்ரீ ஹ்ரீ ஹ்ரீ ஹ்ரீ ஹ்ரீ ஹ்ரீ ஹ்ரீ ஹ்ரீ ஹ்ரீ ஹ்ரீ ||) என்ற மந்த்ரத்தைப் பதினாயிரம் தடவை ஜபித்து ஸஹஸ்ர நாம ஸ்தோத்திரத்தைப் பாராயணம் செய்வானேயாகில், அவன் முவுலகையும் அழித்து விடுவான். இது நிச்சயம்.

सद्धक्ताय प्रदातव्या विद्याराज्ञी शुभे दिने ।

सद्विनीताय शान्ताय दान्तायातिगुणाय च ॥ १३७ ॥

भक्ताय ज्येष्ठपुत्राय गुरुभक्तिपराय च ।

वैष्णवाय प्रशुद्धाय शिवावलिरताय च ॥ १३८ ॥

कालीपूजनयुक्ताय कुमारीपूजकाय च ।

दुर्गाभक्ताय रौद्राय महाकालप्रजापिने ॥ १३९ ॥

अद्वैतभावयुक्ताय कालीभक्तिपराय च ।

देयं सहस्रनामाख्यं स्वयं काल्या प्रकाशितम् ॥ १४० ॥

ஸத்பக்தாய ப்ரதாதவ்யா வித்யாராஜ்ஞீ ஸாபே தினே ।

ஸத்விநீதாய ஸாந்தாய தாந்தாயாதிகுணாய ச ॥ 137 ॥

பத்தாய ஜ்யேஷ்டபுத்தாய குருபக்திபராய ச ।

வைஷ்ணவாய ப்ரஸுத்தாய ஸிவாபலிரதாய ச ॥ 138 ॥

காலீபூஜனயுக்தாய குமாரீபூஜகாய ச ।

துர்க்காபக்தாய ரௌத்ராய மஹாகாலப்ரஜாபினே ॥ 139 ॥

அத்வைதபாவயுக்தாய காலீபக்திபராய ச ।

தேயம் ஸஹஸ்ரநாமாக்யம் ஸ்வயம் கால்யா ப்ரகாஸிதம் ॥ 140 ॥

மந்த்ர ஸித்தியும் அநுபவமும் உள்ள ஒரு ஸத்குரு ஸர்வ மங்கலகரமாகப் பொறுக்கி எடுக்கப்பட்ட ஒரு ஸாப தினத்தில் தக்ஷிண காலிகா வித்யா க்ரமத்தின் மூலமந்த்ரமாகிய ஸ்ரீவித்யாராஜ்ஞியை நல்ல பக்தனுக்கும், நல்ல விநயமுள்ளவனுக்-

கும், மனஸ்ஸாந்தி உள்ளவனுக்கும், தன்னடக்கமுள்ளவனுக்கும், நற்குண நற்-
செய்கைகள் பரிபூரணமாக அமைந்தவனுக்கும், தன்னிடத்தில் பக்தி உள்ளவனுக்-
கும், தன் முத்த குமாரனுக்கும், குரு பக்தி மேலிட்டவனுக்கும், விஷ்ணு பக்தி உள்ள-
வனுக்கும், பரிசுத்தமான மனஸ்ஸும் வாழ்க்கையும் உள்ளவனுக்கும், காமக்ரோ-
தாதிகளைப் பலியிடும் பூரண நோக்கு உள்ளவனுக்கும், காலி பூஜையில் நிலைத்துத்
திளைத்தவனுக்கும், குமாரி பூஜையில் தீவிர ஈடுபாடு உள்ளவனுக்கும், ருத்ர
உபாஸனையில் தீவிர ஈடுபாடு உள்ளவனுக்கும், ஸ்ரீமஹாகாலரின் பூஜையிலும்,
அவருடைய மஹாமந்த்ரத்தின் ஜபத்திலும் தீவிர ஈடுபாடு உள்ளவனுக்கும்,
அத்வைதபாவம் பரிபூரணமாக அமைந்தவனுக்கும், தக்ஷிண காலி பக்தியில்
நிலைத்துத் திளைத்தவனுக்கும் உபதேசித்து, ஆதிகாலத்தில் காலியினால் தானே
நிர்மாணம் செய்து ப்ரகாஸம் செய்து அருளப்பட்ட இந்த ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திர
க்ரந்தத்தையும் உபதேசிக்கவேண்டும்.

गुरुदैवतमन्त्राणां महेशस्यापि पार्वति ।

अभेदेन स्मरेन्मन्त्रं स शिवस्स गणाधिपः ॥ १४१ ॥

यो मन्त्रं भावयेन्मन्त्री स शिवो नात्र संशयः ।

स शाक्तो वैष्णवस्सौरस्स एव पूर्णदोक्षितः ॥ १४२ ॥

अयोग्याय न दातव्यं सिद्धिरोधः प्रजायते ।

बालास्त्रीनिन्दकायाथ सुरासंवित्प्रनिन्दके ॥ १४३ ॥

सुरामुरखीमनुं स्मृत्वा सुराचारो भविष्यति ॥ १४३½ ॥

குருதைவதமந்த்ராணாம் மஹேஸ்ஸயாபி பார்வதி ।

அபேதேன ஸ்மரேன்மந்த்ரம் ஸ ஸிவஸ்ஸ கணாதிப: ॥ 141 ॥

யோ மந்த்ரம் பாவயேன்மந்த்ரி ஸ ஸிவோ நாத்ர ஸம்ஸய: ।

ஸ ஸாக்தோ வைஷ்ணவஸ்ஸௌரஸ்ஸ ஏவ பூர்ணதீக்ஷித: 142 ॥

அயோக்யாய ந தாதவ்யம் ஸித்திரோத: ப்ரஜாயதே ।

பாலாஸ்த்ரிநிந்தகாயாத ஸுராஸம்வித்ப்ரநிந்தகே ॥ 143 ॥

ஸுராமுகீமநும் ஸ்ம்ருத்வா ஸுராசாரோ பவிஷ்யதி ॥ 143½ ॥

ஹே பார்வதி தேவியே! குரு மஹாமந்த்ரத்தையும் இதர பல தேவதைகளின்
மந்த்ரங்களையும், குறிப்பாக பரமசிவனின் பஞ்சாக்ஷர மஹா மந்த்ரத்தையும் கூட,

வாக்தேவதாகோரே ஆஸாபரகோரே ச ஹும் வதேத் || 144 ||

கோரருபே மஹாகோரே முகீமீமபதம் வதேத் |

பீஷண்யமுபஷஷ்ட்யந்தம் ஹேதுர்வாமயுகே ஸீவே || 145 ||

ஸிவவஹ்னியுகாஸ்த்ரம் ஹும் ஹும் கவசமதுர்ப்பவேத் |

ஏதஸ்ய ஸ்மரணாதேவ துஷ்டானாம் ச முகே ஸுரா || 146 ||

அவதீர்ண பவேத்தேவி துஷ்டானாம் பத்ராஹ்னி |

கலாய பரதந்த்ராய பரநிந்தாபராய ச || 147 ||

ப்ரஷ்டாய துஷ்டஸத்த்வாய பரவாதாதாய ச |

ஸிவாபக்தாய துஷ்டாய பரதாராதாய ச || 148 ||

ந ஸ்தோத்ரம் தர்ஸயேத்தேவி ஸிவாஹத்யாகரோ பவேத் || 148½ ||

“வாக்தேவதாகோரே ஆஸாபரகோரே *ஹும் கோரருபே மஹாகோரே பீமமுகி பீஷண்யஸ்ய ஹேதும் கண்டய கண்டய ஸீவே ஹ்ரீம் ஹ்ரீம் ஹும் ஹும் பட் ||” என்ற காலீ கவச மஹாமந்த்ரத்தை ஸ்மரித்த மாத்திரத்திலேயே காலிகையானவள் தன் பக்தனின் கொடிய சத்ருக்கள் குழாங்களின் முகப்பின் மேல் தாக்கி அவர்களின் கேஷம லாபங்களையெல்லாம் அழித்துவிடுவாள்.

மேலும், மஹாதேவியே ! துஷ்டனுக்கும், ஸத்ருவிற்கும், பிறரைத் தூஷிப்பதிலேயே கண்ணுங் கருத்துமாய் உள்ளவனுக்கும், நன்னெறியான வாழ்க்கை முறையினின்று இழிந்தவனுக்கும், கொடுமான ஸ்வபாவமுள்ளவனுக்கும், சிவபக்தி இல்லாதவனுக்கும், த்வேஷமுள்ளவனுக்கும், பிறர் மனைவிகளை விரும்புவவனுக்கும் இந்த திவ்ய ஸஹஸ்ர நாம ஸ்தோத்திரத்தை உபதேசிக்கலாகாது. அப்படி உபதேசித்தால் ஒரு ஸுமங்கலியைக் கொன்ற மஹாபாதகம் ஸம்பவிக்கும்.

कालिकानन्दहृदयः कालिकाभक्तिमानसः || १४९ ||

कालीभक्तो भवत्सोऽपि धन्यरूपस्स एव तु ।

*आसा-अन्तिके || वासஸ्पत्त्यम्-889. पर-श्री—वासस्पत्त्यम्-4237.

अभिघातिपरारातिप्रत्यर्थिपरिपन्थिनः || —अमरकोशम्-1490.

கலौ காலி கலौ காலி கலौ காலி வரப்ரதா ॥ १५० ॥

கலौ காலி கலौ காலி கலौ காலி து கெவலா ।

बिल्वपत्रसहस्राणि करवीराणि वै तथा ॥ १५१ ॥

प्रतिनाम्ना पूजयेद्धि तेन काली वरपदा ।

कमलानां सहस्रं तु प्रतिनाम्ना समर्पयेत् ॥ १५२ ॥

चक्रं सम्पूज्य देवेशि कालिकावरमाप्नुयात् ।

मन्त्रक्षोभयुतो नैव कलशस्थजलेन च ॥ १५३ ॥

नाम्ना प्रसेचयेद्देवि सर्वक्षोभविनाशकृत् ।

तथा मदनकं देवि सहस्रमाहरेद्ब्रती ॥ १५४ ॥

सहस्रनाम्ना सम्पूज्य कालीवरमवाप्नुयात् ॥ १५४½ ॥

காலிகா₃னந்த₃ஹ்ரு₃தய: காலிகா₄பக்தி₄மானஸ: ॥ 149 ॥

காலி₄பக்தோ₄ பவேத்ஸோ₄பி₄ தன்ய₄ரூபஸ்ஸ₄ ஏவ து ।

கலெள₃ காலி₃ கலெள₃ காலி₃ கலெள₃ காலி₃ வரப்ரதா ॥ 150 ॥

கலெள₃ காலி₃ கலெள₃ காலி₃ கலெள₃ காலி₃ து கேவலா ।

பில்வபத்₃த்ரஸஹஸ்ராணி₂ கரவீராணி₂ வை ததா ॥ 151 ॥

ப்ரதிநாம்னா₃ பூஜயேத்தி₄ தேன₃ காலி₃ வரப்ரதா ।

கமலா₃னாம்₃ ஸஹஸ்ரம்₃ து ப்ரதிநாம்னா₃ ஸமர்ப்பயேத் ॥ 152 ॥

சக்ரம்₃ ஸம்பூஜ்ய₃ தேவேஸி₃ காலிகாவரமாப்நுயாத் ।

மந்த்ரக்ஷோபயுதோ₄ கைவ₂ கலஸஸ்தஜலேன₂ ச ॥ 153 ॥

நாம்னா₃ ப்ரஸேசயேத்தேவி₃ ஸர்வக்ஷோபவிநா₄ஸக்ருத் ।

ததா₂ மதனகம்₃ தேவி₃ ஸஹஸ்ரமாஹரேத்வ்ரதீ ॥ 154 ॥

ஸஹஸ்ரநாம்னா₃ ஸம்பூஜ்ய₃ காலி₃வரமவாப்நுயாத் ॥ 154½ ॥

ஆனால் ஸத்பாத்திரமான ஒரு ஸ்ரத்தாளுவிற்கு வித்யாராஜ்ஞியையும் ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தையும் உபதேசித்து அவனை நல்வழிப்படுத்திய ஒரு காலி பக்தன் காலி வித்யா உபாஸனத்தால் உண்டாகும் ஸாக்தானந்தம் நிரம்பிப் பொங்கி

வழியும் மனத்தினனாகவும், காலி பக்தி ஒன்றே வாழ்க்கையின் தலையாய குறிக்கோளாகக் கொண்டவனாகவும், ஜன்ம ஸாபல்யம் பூர்ணமாக அடையப் பெற்ற பாக்கியஸாலியாகவும் ஆகி மகிழ்வான். கோரமான இந்தக் கலியுகத்தில் காலி தேவி ஒருத்தியே ஜீவர்களைக் காத்துக் கைதூக்கிவிடும் பரகதியாவாள். கலியில் காலி ஒருத்தியே தான் புகலிடம்! கலியில் காலி ஒருத்தியேதான் வரங்கொடுக்கும் ஸக்தி உள்ளவள்! கலியில் காலி ஒருத்தியேதான் ஸரண்யதேவதை! கலியில் காலி ஒருத்தியேதான் அடைக்கலம்! கலியில் காலி ஒருத்தியேதான் ஈடு இணையற்ற தனிப்பெரும் கருணை வடிவான பெருவள்ளல்!

தேவர்களுக்கெல்லாம் பெருந்தலைவியே! மேலும், ஆயிரக்கணக்கான பில்வ தளங்களை நாமத்துக்கு ஒரு தளம் வீதம் தேவியின் சக்ரத்தில் ஸஹஸ்ரநாம அர்ச்சனை செய்தும், அங்ஙனமே ஆயிரக்கணக்கான அலரிப் புஷ்பங்களைக் கொண்டும், அதே போலவே ஆயிரக்கணக்கான தாமரைப் புஷ்பங்களைக் கொண்டும் அர்ச்சனை செய்தும் பூஜித்தால் தேவி காலிகை மனங்குளிர்ந்து கோரிய வரங்களை அளித்தருள்வாள்.

மேலும், வேத மந்த்ரங்களையும் ஸ்லோகங்களையும் தேவியின் திருநாமங்களையும் உச்சரித்துக் கொண்டே, கலசத்தில் ஆவாஹனம் செய்து அபிமந்தரிக்கப்பட்ட தீர்த்தத்தை ஸாதகனுக்கு அபிஷேகம் செய்வித்தால், மஹாகாலிகை ஸந்தோஷம் அடைந்து அவனுடைய கஷ்டங்களைப் போக்கி அவன் கோரிய வரங்களை அளித்தருள்வாள்: ஆனால் அபஸப்தம், அபஸ்வரம் முதலான குற்றங்களுடன் உச்சரித்தால் எல்லாம் நிஷ்பலமாகி விடுவதுடன் தேவியின் அத்ருப்திக்கு ஆளாவான். அங்ஙனமே, “மதனகம்” என்றும் “தமனகம்” என்றும் பெயர் கொண்ட (ஆனால் உலக வழக்கில் “தவனம்” என்று வழங்கும்) செடியின் பத்திரங்களைக் கொண்டு தேவிக்கு ஸஹஸ்ர நாம அர்ச்சனை செய்து பூஜித்து, ஸாதகன் வரதம் அபுஷ்டித்தால் காலிகை ஸந்தோஷம் அடைந்து அவன் கோரிய வரங்களை அளித்தருள்வாள்.

चक्रं विलिख्य देहस्थं धारयेत् कालिकातनुः ॥ १५५ ॥

काल्यं निवेदितं यद्यत्तदंशं भक्षयेच्छिवे ।

दिव्यदेहधरो भूत्वा कालीदेहे स्थिरो भवेत् ॥ १५६ ॥

नैवेद्यनिन्दकान् दुष्टान् दृष्ट्वा नृत्यन्ति भैरवाः ।

योगिन्यश्च महावीरा रक्तपानोद्यताः प्रिये ॥ १५७ ॥

मांसास्थिचर्वणोद्युक्ता भक्षयन्ति न संशयः ।

तस्मान्न निन्दयेद्देवि मनसा कर्मणा गिरा ॥ १५८ ॥

अन्यथा कुरुते यस्तु तस्य नाशो भविष्यति ।

क्रमदोक्षायुतानां च सिद्धिर्भवति नान्यथा ॥ १५९ ॥

மந்த்ரஸோபஸ்த்ர வா ஹ்யாந் க்ஷிணாயுர்வா ஹவேத்ஸுவம் ।
 புத்ரஹரி ஸ்திரயோ ஹரி ராஜ்யஹரி ஹவேத்ஸுவம் ॥ 154 ॥
 க்ரமதீக்ஷாயுதோ தேவி க்ரமாத்ராஜ்யமவாபந்யாந் ॥ 155 ॥

சக்ரம் விலிக்ய தேஹஸ்தம் தாரயேத் காலிகாதநு: ॥ 155 ॥
 காலயை நிவேதிதம் யத்யத்ததம்ஸம் பக்ஷயேச்சிவே ।
 திவ்யதேஹதரோ பூத்வா காலீதேஹே ஸ்திரோ பவேத் ॥ 156 ॥
 கைவேத்யநிந்தகான் துஷ்டான் த்ருஷ்ட்வா ந்ருத்யந்தி பைரவா: ।
 யோகின்யஸ்ச மஹாவீரா ரக்தபாநோத்யதா: ப்ரியே ॥ 157 ॥
 மாம்ஸாஸ்திசர்வநோத்யுக்தா பக்ஷயந்தி ந ஸம்ஸய: ।
 தஸ்மாந்ந நிந்தயேத்தேவி மனஸா கர்மமநா கிரா ॥ 158 ॥
 அந்யதா குருதே யஸ்து தஸ்ய நாரோ பவிஷ்யதி ।
 க்ரமதீக்ஷாயுதானாம் ச ஸித்திர்பவதி நான்யதா ॥ 159 ॥
 மந்த்ரக்ஷோபஸ்ச வா பூயாத் க்ஷீணயுர்வா பவேத்த்ருவம் ।
 புத்த்ரஹாரீ ஸ்த்ரியோ ஹாரீ ராஜ்யஹாரீ பவேத்த்ருவம் ॥ 160 ॥
 க்ரமதீக்ஷாயுதோ தேவி க்ரமாத்ராஜ்யமவாபந்யாந் ॥ 160½ ॥

முறைப்படி காலீசக்ரம் வரைந்து அதனில் விதி ப்ரகாரம் பூஜைகள் செய்து, அந்த சக்ரத்தை அப்படியே யதா ப்ரகாரம் உடம்பில் மானஸிகமாகப் ப்ரதிஷ்டை செய்து, அதனைத் தான் நிரந்தரமாகத் தன் உடம்பில் எப்பொழுதும் தரித்திருப்பதாக மனதில் பாவித்து, அங்ஙனமாகத் தன் உடம்பில் ப்ரதிஷ்டிக்கப்பட்ட சக்ரத்துக்கு மானஸிகமாகப் பூஜைகள் செய்து, தன் ஆத்மாவாகிய தேவிக்கு அர்ப்பணம் செய்து சரணமடைந்தால் தக்ஷிணகாலிகை அவன் உடலிலேயே ஸ்திரமாகத் தங்கி மகிழ்வாள்; மகிழ்விப்பாள்.

மேலும், மஹாமங்கல ரூபினியே! தேவி காலிகைக்கு எதெல்லாம் ஸாதகன் நிவேதனம் செய்கிறானோ அதெல்லாவற்றையும் தேவி ஸ்வீகரித்தருள்கிறாளாதலால், அந்த கைவேத்ய ஸேஷத்தை ப்ரஸாதமாக அவன் உண்ண வேண்டும். அப்படி அவன் அதனை உண்டால், அவன் திவ்ய ஸரீரவாகாக ஆகி, தன் தேஹமே காலிகையின் தேஹமாகப் பரிணமித்துத் தானே காலீ ஸ்வரூபியாகத் திகழ்வான்.

என் பரிய நாயகியே ! மேலும், தேவிக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்ட பொருளை நிந்திப்பவர்களைக் கண்டால், அவர்கள் மீது கடும் கோபம் கொண்டு, மஹாபயங்கரமான வீரர்களும், தேவியின் அங்குப்திக்கு ஆளானவர்களைக் கொன்று அவர்கள் மாம்ஸத்தையும் எலும்பையும் மென்று தின்னத் தீவிரமாக விழைபவர்களுமான பைரவர்களும், சக்ரத்தில் ப்ரதிஷ்டையாகி இருக்கும் இதர தேவதைகளாகிய யோகி-
னிகளும் கோப வெறியில் நர்த்தனம் செய்து கொண்டே அவர்களைத் தின்றுவிடு-
வார்கள். இதில் ஸம்ஸ்யமே வேண்டாம். அதனால், தேவியே ! எவனும் தேவியின்
கைவேத்யப் பொருளை, மனம் வரக்கு கரயம் ஆகிய த்ரிகரணங்களாலும் நிந்திக்க
வேண்டாம். அப்படி ஒருவன் இந்தக் கட்டளையை மீறி அந்யதா நடந்து கொள்வா-
னேயாகில், அவன் நாஸமடைவான்.

தேவியே! மேலும், ஒருவன் விதிமுறைப்படி க்ரம தீக்ஷை ஸ்வீகரித்து, பத்ததி
ப்ரகாரம் ஆவாண பூஜா விதியில் ஆராதன க்ரமங்கள் நிகழ்த்தி தேவியைப்
பூஜித்துச் சரணம் அடைவானேயாகில், நிச்சயமாக அவனுக்கு மந்த்ர ஸித்தி ஏற்-
படும். வேறு எந்த முறையிலும் ஸித்தி கிடைக்காது. அப்படி க்ரம தீக்ஷை
ஏற்காமல் ஒருவன் தேவிக்கு ஆவாண பூஜை செய்வானேயாகில், அவனுக்கு மந்த்ர
ஸித்தி ஏற்படாமல் போவது மட்டுமல்லாமல், அவனுடைய ஆயுள் குறைந்து விடும்;
மேலும், அவனுடைய மனைவி மக்கள் அழிவார்கள்; அவனுடைய ராஜ்யமும் செல்வ-
மும் அழியும்: இது நிச்சயம். ஆனால் அவன் விதிமுறைப்படி க்ரமதீக்ஷை ஸ்வீ-
கரித்து தேவிக்கு விஸ்தாரமான ஆவரண பூஜை செய்வானேயாகில், அவன் செல்வ-
மும் ராஜ்யமும் மனைவி மக்களும் திரும்பப் பெறுவான்.

एकवारं पठेद्देवि सर्वपापविनाशनम् ॥ १६१ ॥

द्विवारं तु पठेद्यो हि वाञ्छां विन्दति नित्यशः ।

त्रिवारं च पठेद्यस्तु वागीशसमतां व्रजेत् ॥ १६२ ॥

चतुर्वारं पठेद्देवि चतुर्वर्णाधिपो भवेत् ।

पञ्चवारं पठेद्देवि पञ्चकामाधिपो भवेत् ॥ १६३ ॥

षड्वारं च पठेद्देवि षड्वैश्वर्याधिपो भवेत् ।

सप्तवारं पठेत् सप्तकामानां चिन्तितं लभेत् ॥ १६४ ॥

वसुवारं पठेद्देवि दिगीशो भवति ध्रुवम् ।

नववारं पठेद्देवि नवनाथसमो भवेत् ॥ १६५ ॥

दशवारं कीर्तयेद्यो दशार्हः खचरेश्वरः ।

विंशद्वारं कीर्तयेद्यस्सर्वैश्वर्यमयो भवेत् ॥ १६६ ॥

பञ்சவிंशதிவாரேஸ்து सर्वचिन्ताविनाशकः ।
 पञ्चाशद्वारमावर्त्य पञ्चभूतेश्वरो भवेत् ॥ १६७ ॥
 शतवारं कीर्तयेद्यशताननसमानधीः ।
 शतपञ्चकमावर्त्य राजराजेश्वरो भवेत् ॥ १६८ ॥
 सहस्रावर्त्तनोद्देवि लक्ष्मीरावृणुते स्वयम् ।
 त्रिसहस्रं समावर्त्य त्रिनेत्रसदृशो भवेत् ॥ १६९ ॥
 पञ्चसाहस्रमावर्त्य कामकोटिविमोहनः ।
 दशसहस्रावर्त्तनाद्भुवेद्देशमुखेश्वरः ॥ १७० ॥
 पञ्चविंशतिसहस्रैश्चतुर्विंशतिसिद्धिधृक् ।
 लक्षावर्त्तनमात्रेण लक्ष्मीपतिसमो भवेत् ॥ १७१ ॥
 लक्षत्रयावर्त्तनात्तु महादेवं विजेष्यति ।
 लक्षपञ्चकमावर्त्य कलापञ्चकसंयुतः ॥ १७२ ॥
 दशलक्षावर्त्तनात्तु दशविद्याप्तिरुत्तमा ।
 पञ्चविंशतिलक्षैस्तु दशविद्येश्वरो भवेत् ॥ १७३ ॥
 पञ्चाशलक्षमावर्त्य महाकालसमो भवेत् ।
 कोटिमावर्त्तयेद्यस्तु कालीं पश्यति चक्षुषा ॥ १७४ ॥

ஏகவாரம் பட்டேத்தேவி ஸர்வபாபவிநாஸனம் ॥ 161 ॥

த்ரிவாரம் து பட்டேத்தேயா ஹி வாஞ்சாம் விந்ததி நித்யஸ: ।

த்ரிவாரம் ச பட்டேத்யஸ்து வாகீஸஸமதாம் வ்ரஜேத் ॥ 162 ॥

சதுர்வாரம் பட்டேத்தேவி சதுர்வர்ணாதிபோ பவேத் ।

பஞ்சவாரம் பட்டேத்தேவி பஞ்சகாமாதிபோ பவேத் ॥ 163 ॥

ஷட்வாரம் ச பட்டேத்தேவி ஷடைஸ்வர்ப்யாதிபோ பவேத் ।

ஸப்தவாரம் பட்டேத்ஸப்தகாமானாம் சிந்திதம் லபேத் ॥ 164 ॥

வஸுவாரம் பட்டேத்தேவி திகீஸா பவதி த்ருவம் ।

நவவாரம் பட்டேத்தேவி நவநாதஸமோ பவேத் ॥ 165 ॥

தஸ்வாரம் கீர்த்தயேத்யோ தஸ்வாரஹ: கேசரேஸ்வர: ।
3 3 2

விம்ஸத்வாரம் கீர்த்தயேத்யஸ்ஸர்வைஸ்வர்யமயோ பவேத் ॥ 166 ॥
3 3 4

பஞ்சவிம்ஸதிவாரைஸ்து ஸர்வசிந்தாவிநாஸக: ।

பஞ்சாஸத்வாரமாவர்த்த்ய பஞ்சபூதேஸ்வரோ பவேத் ॥ 167 ॥
3 4 4

ஸாத்வாரம் கீர்த்தயேத்யஸ்ஸாதானஸமாநதீ: ।
3 3

ஸதபஞ்சகமாவர்த்த்ய ராஜராஜேஸ்வரோ பவேத் ॥ 168 ॥
4

ஸஹஸ்ராவர்த்தனோத்தேவி லக்ஷ்மீராவ்ருணுதே ஸ்வயம் ।
3 3

த்ரிஸஹஸ்ரம் ஸமாவர்த்த்ய த்ரிநேத்ரஸத்ருஸோ பவேத் ॥ 169 ॥
3 4

பஞ்சஸாஹஸ்ரமாவர்த்த்ய காமகோடிவிமோஹன: ।

தஸ்ஸஹஸ்ராவர்த்தனோத்பவேத்தேஸாமுகேஸ்வர: ॥ 170 ॥
3 3 4 3 3 2

பஞ்சவிம்ஸதிஸாஹஸ்ரைஸ்ச த்ர்விம்ஸதிஸித்தித்ருக் ।
3 4 4

லக்ஷாவர்த்தனமாத்ரேண லக்ஷ்மீபதிஸமோ பவேத் ॥ 171 ॥
4

லக்ஷத்ரயாவர்த்தனாத்து மஹாதேவம் விஜேஷ்யதி ।
3

லக்ஷபஞ்சகமாவர்த்த்ய கலாபஞ்சகஸம்யுத: ॥ 172 ॥

தஸ்ஸலக்ஷாவர்த்தனாத்து தஸ்வித்யாப்திருத்தமா ।
3 3 3

பஞ்சவிம்ஸதிலக்ஷஸ்து தஸ்வித்யேஸ்வரோ பவேத் ॥ 173 ॥
3 3 4

பஞ்சாஸல்லக்ஷமாவர்த்த்ய மஹாகாலஸமோ பவேத் ।
4

கோடிமாவர்த்தயேத்யஸ்து காலீம் பஸ்யதிசக்ஷுஷா ॥ 174 ॥
3

தேவியே! மேலும், ஸாதகன் இந்த ஸஹஸ்ர நாம ஸ்தேத்திரத்தை முறைப்படி ஒரு தடவை முழுவதும் பாராயணம் செய்வானேயாகில், அவனுடைய எல்லாப் பாபங்களும் அழிந்துபோகும். இரு முறை பாராயணம் செய்தால், அவன் கோரிய விருப்பத்தை அடையப் பெற்று அதன் பலனை நிரந்தரமாக அனுபவிப்பான். மும்முறை பாராயணம் செய்தால், தேவகுருவாகிய ப்ருஹஸ்பதிக்கு ஸமரணமான பதவி அடைவான். நான்கு முறை ஆவ்ருத்தி செய்தால், நான்கு வர்ணத்தவர்க்கும் அதிபதி ஆவான். ஐந்து தடவை பாராயணம் செய்தால், "பஞ்சகாமர்கள்" எனப் படும் ஐந்து காமதேவ முர்த்திகளுக்கும் அதிபதி ஆவான்.* அறு முறை திருப்பி-

*पञ्चकामा इमे देवि नामानि शृणु पाक्षि । काममन्मथकन्दपंमकरखजसंज्ञका: ।

मीनकेतुमंहेशानि पञ्चमः परिकीर्तितः ॥ —தந்த்ரஸாரம்.

யவன் வாழ்க்கையின் அறுமுனைப்புகளையும் வளர்ப்படுத்தியவனாவான்.¹ எழுமுறை திருப்பியவன் மனிதனின் எழுவகை ஆசைகளில் தான் நினைத்ததெல்லாம் கைகூடப் பெற்று மகிழ்வான்.² எட்டு முறை திரும்பியவன் எட்டு திக்பாலகர்களில் ஒருவனாவான். ஒன்பது முறை திருப்பியவன், ஸஹஸ்ராரத்தின் மத்தியிலுள்ள த்வாதஸதள கமலத்தில் வீற்றிருக்கும் “கவநாதர்கள்” என்ற ஒன்பது குருமார்களுக்கு ஒப்பான குரு ஆவான்.³ பத்து முறை திருப்பியவன் ககோளத்தில் ஸுதர ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கும் ஒன்பது க்ரஹங்களுக்கு ஈடாகப் பத்தாவது க்ரஹ பதவி பெறுவான். இருபது முறை திருப்பியவன் ஸர்வ ஸித்திகளும் தன் வசமரனவனாவான். இருபத்தைந்து முறை திருப்பியவன் எல்லா வித கவலைகளும் நீங்கப்பெற்றவனாவான். ஐம்பது முறை திருப்பியவன் பஞ்ச பூதங்களின் நாயகனாவான். நூறு முறை திருப்பியவன் பல முனைகளிலும் ஈடிணையற்ற வலிமையும் கூர்மையும் கொண்ட வஜ்ராயுதத்துக்கு ஒப்பான புத்தி ஸக்தி படைத்தவனாவான்.⁴ ஐந்துநூறு முறை திருப்பியவன் ஒரு பெரும் சக்ரவர்த்தி ஆவான்.

மேலும், தேவியே! ஆயிரம் முறை திருப்பியவனை மஹாலக்ஷ்மி தானாகவே தழிந்து மகிழ்விப்பாள். முவாயிரமுறை திருப்பியவன் பரமசிவனுக்கொப்பானவனாவான். ஐயாயிர முறை திருப்பியவன் கோடிக்கணக்கான மன்மதர்கள் ஒருங்கே சேர்ந்தது போலப் பேரழகனாகிக் காண்பவரை மயக்குபவனாவான். பதினாயிர முறை திருப்பியவன் பூகோளாந்தர்க்கதமான எல்ல நாடுகளுக்கும் அரசனாவான். இருபத்தையாயிர முறை திருப்பியவன் இருபத்து நான்கு ஸித்திகளையும் வசப்படுத்தியவனாவான். லக்ஷம் முறை திருப்பியவன் மஹாவிஷ்ணுவுக்கு ஒப்பானவனாவான். முன்று லக்ஷம் முறை திருப்பியவன் மஹாதேவரான பரமசிவனையே தனக்கு அதீனமாக்கிவிடுவான். ஐந்து லக்ஷம் முறை திருப்பியவன் கலாவதி தீக்ஷையில் அடங்கிய ஐந்து கலைகளும் தன்னிடத்தில் நிரந்தரமாகப் பிரதிஷ்டை ஆனவனாவான்.⁵ பத்து லக்ஷம் முறை திருப்பியவன் நான்கு வேதங்கள், அவற்றின் அங்கங்களாகிய ஆறு ஸாஸ்திரங்கள்—ஆகிய இவற்றின் கூட்டாகிய பத்து வித்யைகளும் தன்

धर्माधिकाममोक्षेषु लोकस्वार्थयोरपि । षट्सु प्रज्ञा तु यस्यासौ प्रदप्रज्ञः परिकीर्तितः ॥

வாசஸ்பத்யம்-5165.

²काञ्चनं स्त्री चिरायुषं वीर्यमारोग्यमेव च । यशो लोकाधिपत्यं च सप्तैताः कामनास्मृताः ॥

—நீதிஸ்லோகம்.

³பக்கம் 7 பார்க்க.

⁴ह्लादिनी वज्रमस्त्री स्यात्कुलिशं भिदुरं पविः ।

शतकोटिस्वरश्शम्भो दम्भोलिरशनिर्द्वयोः ॥ —அமரகோசம்-93-94.

⁵பக்கம் 187; ஆறாம் நாமத்தின் விளக்கமும் அடிக்குறிப்பும் பார்க்க.

கைவசம் வரப்பெற்றவனாவான்.* இருபத்தைந்து லக்ஷம் முறை திருப்பியவன், மேற்கூறிய பத்து வித்யைகளுக்கும் அதிஷ்டாதாவாகிவிடுவான். ஐம்பது லக்ஷம் முறை திருப்பியவன் ஸ்ரீமஹாகாலருக்கு ஒப்பானவனாவான். ஒரு கோடி ஸங்க்யை ஆவ்ருத்தி செய்தவன் ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீதக்ஷிண காலிகையைத் தன் கண்ணால் தரிசனம் செய்து ஆனந்தமூர்த்தியாகி நீடுழி வாழ்வான்.

वरदानोद्युक्तकरां महाकालसमन्विताम् ।

प्रत्यक्षं पश्यति शिवे तस्या देहो भवेद्भुवम् ॥ १७५ ॥

श्रीविद्याकालिकातारात्रिशक्तिविजयी भवेत् ।

विधौलिपिं च सम्मार्ज्यं किङ्करत्वं विसृज्य च ॥ १७६ ॥

महाराज्यमवाप्नोति नात्र कार्य्या विचारणा ।

त्रिशक्तिविषये देवि क्रमदीक्षा प्रकीर्त्तिता ॥ १७७ ॥

क्रमदीक्षायुतो देवि राजा भवति निश्चितम् ।

क्रमदीक्षाविहीनस्य फलं पूर्वमिहेरितम् ॥ १७८ ॥

क्रमदीक्षायुतो देवि शिव एव न चापरः ।

क्रमदीक्षासमायुक्तः काल्योक्तसिद्धिभागभवेत् ॥ १७९ ॥

क्रमदीक्षाविहीनस्य सिद्धिहानिः पदे पदे ।

अहो जन्मवतां मध्ये धन्यः क्रमयुतः कलौ ॥ १८० ॥

வரதானோத்யுக்தகராம் மஹாகாலஸமன்விதாம் ।

ப்ரத்யக்ஷம் பஸ்யதி ஸிவே தஸ்யா தேஹோ பவேத்த்ருவம் ॥ 175 ॥

ஸ்ரீ வித்யாகாலிகாதாராத்ரிஸக்திவிஜயீ பவேத் ।

விதேர்லிபிம் ச ஸம்மார்ஜ்ய கிங்கரத்வம் விஸ்ருஜ்ய ச ॥ 176 ॥

*अस्य महतो भूतस्य निश्चसितम् एतद् यद्वेदो यजुर्वेदस्सामवेदोऽथर्वाङ्गिरसः ॥

—ப்ருஹதாரண்யக உபநிஷத்-II-4-10

शिक्षा कल्पो व्याकरणं निरुक्तं छन्दसां चितिः । ज्योतिषामयनञ्चैव षडङ्गो वेद उच्यते ॥

—வாசஸ்பத்யம்-5165

छन्दः पादौ तु वेदस्य हस्तौ कल्पोऽथ पठ्यते । ज्योतिषामयनं चक्षुर्निरुक्तं श्रौत्रमुच्यते ।

शिक्षा घ्राणं तु वेदस्य मुखं व्याकरणं स्मृतम् ॥ —பாணினி ஸிகை-41; 42

மஹாராஜ்யமவாப்னோதி நாத்ர கார்ய்யா விசாரணா ।
த்ரிஸக்திவிஷயே தேவி க்ரமதீக்ஷா ப்ரகீர்த்திதா ॥ 177 ॥

க்ரமதீக்ஷாயுதோ தேவி ராஜா பவதி நிஸ்சிதம் ।
க்ரமதீக்ஷாவிஹ்நஸ்ய பலம் பூர்வமிஹேரிதம் ॥ 178 ॥

க்ரமதீக்ஷாயுதோ தேவி ஸிவ ஏவ ந சாபர: ।
க்ரமதீக்ஷாஸமாயுக்த: கால்யோக்தஸித்திபாக்பவேத் ॥ 179 ॥

க்ரமதீக்ஷாவிஹ்நஸ்ய ஸித்திஹ்நாஸி: பதே பதே ।
அஹோ ஜன்மவதாம் மத்யே தன்ய: க்ரமயுத: கலௌ ॥ 180 ॥

மேலும், மஹாமங்கல ரூபினியே! மேற்கூறிய முறைகளில் ஐப ஹோம பாராயண பூஜாதிகள் க்ரமேண நிகழ்த்தி தேவிக்கு அர்ப்பணம் செய்து சரணம் அடையும் பாக்கியவான், மஹாகாலரோடு கூடியவனும் பக்தன் கோரிய வரங்களை மழையெனப் பொழியும் கரத்தினனும் ஆகிய ஸ்ரீதக்ஷிணகாலிகையை ப்ரத்யக்ஷமாகத் தரிசனம் செய்து, அந்தத் தேவி தன் உடலிலேயே விரவி, தானே காலீமயமாவதை உணர்ந்து மகிழ்ச்சியின் பூரிப்பைப் பெறுவான். இது நிஸ்சயம்.

தேவியே! இன்னும், த்ரிபுாஸுந்தரீ, காலீ, தாரா ஆகிய மூன்று தேவிமார்க்களையும் தன் வசப்படுத்திவிடுவான். அவன் ஊழின் நியதியையும் அகற்றி,* தான் வேலை செய்து பிறைக்கும் நிலையை நீத்து, சக்ரவர்த்தி பதவியையும் அனாயாஸமாக அடைவான். இது நிஸ்சயம்.

என் அன்பு நாயகியே! மேலும், தக்க ஆசார்யனிடம் விதிமுறைப்படி க்ரமதீக்ஷை பெற்று காலியை உபாஸிக்கிறவன் இச்சா, க்ரியா, ஜ்ஞானம் ஆகிய மூன்று ஸக்திகளும் தன் வசம் கைவரப்பெற்று மகிழ்வான். க்ரம தீக்ஷை பெற்றவன் அரசனாகி விடுவான். இது நிஸ்சயம். க்ரம தீக்ஷை பெருதவன் மேற்கூறிய பலன் அடைவது அரிது. க்ரமதீக்ஷை பெற்றவன் ஸாக்ஷாத் பரமஸிவனாகவே ஆகிவிடுவான்: தீக்ஷை பெருதவன் ஒருகாலும் அம்மாதிரியான சிறப்பு அடையமாட்டான். க்ரமதீக்ஷை பெற்றவன் தேவியின் அருளால் காலீ வித்யா உபாஸன பத்ததியில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட எல்லாவிதமான ஸித்திகளையும் அடைந்து மகிழ்வான். க்ரம தீக்ஷை பெறாமல் மேற்கூறிய ஸித்திகளை அடைய முயற்சிப்பவனுடைய ப்ரயாஸை-

*ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் உலைவின்றித்
தாழாது உருற்றுபவர்.

களினூடே அடிக்கடி இடையிடையே இடையூறுகள் நேரிட்டு அவனுடைய ப்ரயத்-
தனங்கள் எல்லாம் வீணாக அழிந்துபோகும். இந்தக் கலியுகத்தில் ஜன்மமெடுத்து
வாழும் மனிதர்களிடையே க்ராம தீகைஷ பெற்று விதிமுறைப்படி கால வித்யையை
உபாஸிக்கும் ஸாதகர்கள் அடையும் பாக்கியங்கள், யாவரும் கண்டு ஆச்சர்யப்-
படும்படி பெருகி வளரும்.

तत्रापि धन्यो देवेशि नामसाहस्रपाठकः ।

दशकालीविधौ देवि स्तोत्रमेतत् सदा पठेत् ॥ १८१ ॥

सिद्धिं विन्दति देवेशि नात्र कार्य्या विचारणा ।

कलौ काली महाविद्या कलौ काली च सिद्धिदा ॥ १८२ ॥

कलौ काली च सिद्धा च कलौ काली वरप्रदा ।

कलौ काली साधकस्य दर्शनार्थं समुद्यता ॥ १८३ ॥

कलौ काली केवला स्यान्नात्र कार्य्या विचारणा ।

नान्यविद्या नान्यविद्या नान्यविद्या कलौ भवेत् ॥ १८४ ॥

कलौ कालीं विहायाथ यः कश्चित्सिद्धिकामुकः ।

स तु शक्तिं विना देवि रतिसम्भोगमिच्छति ॥ १८५ ॥

कलौ कालीं विना देवि यः कश्चित्सिद्धिमिच्छति ।

स नीलसाधनं त्यक्त्वा परिभ्रमति सर्वतः ॥ १८६ ॥

कलौ कालीं विहायाथ यः कश्चिन्मोक्षमिच्छति ।

गुरुध्यानं परित्यज्य सिद्धिमिच्छति साधकः ॥ १८७ ॥

कलौ कालीं विहायाथ यः कश्चिद्राज्यमिच्छति ।

स भोजनं परित्यज्य भिक्षुवृत्तिमभीप्सति ॥ १८८ ॥

தத்ராபி தன்யோ தேவேஸி நாமஸாஹஸ்ரபாடக: ।

தசகாலவிதௌ தேவி ஸ்தோத்ரமேதத் ஸதா படேத் ॥ 181 ॥

ஸித்திம் விந்ததி தேவேஸி நாத்ர கார்ய்யா விசாரணா ।

கலௌ காலீ மஹாவித்யா கலௌ காலீ ச ஸித்திதா ॥ 182 ॥

சுலௌ காலீ ச ஸித்தா ச சுலௌ காலீ வரப்ரதா ।
3 4 3

சுலௌ காலீ ஸாதகஸ்ய தர்ஸனாந்தம் ஸமுத்யதா ॥ 183 ॥
4 3 2 3

சுலௌ காலீ கேவலா ஸ்யாங்காத்ர கார்ய்யா விசாரணா ।

நான்யவித்யா நான்யவித்யா நான்யவித்யா சுலௌ பவேத் ॥ 184 ॥
3 3 3 4

சுலௌ காலீம் விஹாயாத ய: கஸ்சித்ஸித்திகாமுக: ।
2 3 4

ஸ து ஸக்திம் வினா தேவி ரதிஸம்போகமிச்சதி ॥ 185 ॥
3 4 3 2

சுலௌ காலீம் வினா தேவி ய: கஸ்சித்ஸித்திமிச்சதி ।
3 3 4 2

ஸ நீலஸாதனம் த்யக்த்வா பாப்ரமதி ஸர்வத: ॥ 186 ॥
4 4

சுலௌ காலீம் விஹாயாத ய: கஸ்சின்மோக்ஷமிச்சதி ।
2 2

குருத்யானம் பரித்யஜ்ய ஸித்திமிச்சதி ஸாதக: ॥ 187 ॥
3 4 3 4 2 4

சுலௌ காலீம் விஹாயாத ய: கஸ்சித்ராஜ்யமிச்சதி ।
2 3 2

ஸ போஜனம் பரித்யஜ்ய பிஷு-வ்ருத்திமபீபஸதி ॥ 188 ॥
4 4 4

தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவியே ! மேற்கூறிய நிலைகளிலெல்லாம் ஸஹஸ்ர-
நாம ஸ்தோத்திரத்தைத் தொடர்ச்சியாக விதிமுறைப்படி பாராயணம் செய்து-
கொண்டே வித்யோபாஸன க்ரமங்களை நிகழ்த்துபவன் மஹாபாக்கியசாலி ஆவான்.
மேலும் தேவர்களின் ஈஸ்வரியே ! என் ப்ரிய நாயகியே ! காலீ வித்யோபாஸன
பத்ததியில் விதிக்கப்பட்டுள்ள “தஸகாலீ விதி” எனப்படும் பத்து வகை ஆராதன
க்ரமங்களில்* எப்பொழுதும் இந்த ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தை நியமப்படி
ஒருவன் பாராயணம் செய்வானேயாகில், அவன் பரிபூரணமாக மந்த்ர ஸித்தி பெறு-
வான். இது விஷயம் விசாரிக்க வேண்டாம். இந்தக் கலியுகத்தில் தஸமஹாவித்யை-

*தக்ஷிண காலீ உபாஸன பத்ததியில் பின்வரும் பத்து க்ரமங்கள் விதிக்கப்-
பட்டுள்ளன. அவற்றிற்கு “தஸ காலீ விதி” எனப்பெயர். அவையாவன:—
(1) ஜபம்; (2) பாராயணம்; (3) ஹோமம்; (4) உபசாரங்கள்; (5) க்ரம ஆவரண
பூஜை; (6) தம்பதி பூஜை; (7) கட்க பூஜை; (8) வடு பூஜை; (9) குமாரீ பூஜை;
(10) குரு பூஜை:

जपः पारायणञ्चैव सहोमाश्रोपचारकाः । क्रमावरणपूजा च दम्पत्यैः पूजनं तथा ॥

खड्गस्य बरिवस्या च बटुपूजा ततः परम् । कुमारीपूजनञ्चैव गुरोराराधनं तथा ।

इतिरितोऽयं नियमो दशकालीविधौ क्रमात् ॥ —காலீ தந்த்ரம்

களில் காலீ வித்யைதான் வீர்ப் பக்தி படைத்தவளாக இயங்குகிறாள். கலியுகத்தில் காலீதான் ஸித்திகள் அளித்தருள்பவள். கலியில் காலீ ஒருத்தியேதான் மந்தரத்தில் பூர்ண ஸாந்நித்தியம் கொண்டு இயங்குகிறாள். அவள் ஒருத்தியேதான் பக்தன் கோரிய வரங்களை அவன் கோரியபடி வரையாது வழங்கி அருளும் இஷ்ட தேவதை. கலியில் காலீ ஒருத்தியேதான், தன்னைக் கண்டு களிக்க ஆவலாக ஆர்வப்படும் ஸாதகனுக்கு தன் ஸாக்ஷாத் தரிசனத்தை அளித்தருளும் அவ்யாஜ கருணாமூர்த்தி. கலியில் காலீ ஒருத்தியேதான் தனிப்பெரும் கருணைக்கடல். இது விஷயம் விசாரிக்க வேண்டாம். இவ்வளவு விரைவாகத் தன் வரப் பிரஸாதத்தைப் பொழிந்தருளும் ப்ரிய தேவதை இந்தக் கலியில் வேறு யாரும் இல்லை! யாவரும் இல்லை!! எவருமே இல்லை!!! இந்தக் கலியில் காலியைத் தவிர்த்து வேறு ஒரு தேவதையை ஆராதித்து, தான் உபாஸனத்திற்கு பூர்ண ஸித்தி அடைய விழைபவன் மனைவி இல்லாமல் இன்ப வாழ்க்கை அநுபவிக்க விரும்புவன் போல் ஆவான். கலியில் காலியைத் தவிர வேறு தேவதைகளை வழிபட்டு ஸித்திகள் அடைய விரும்புவது “நீலஸாதனம்” என்ற ரக்ஷாக்ரமம் செய்யாமல் பூமியில் வீணாக அலைவதை ஒக்கும். X

X “நீலஸாதனம்” எனப்படும் நக்ஷிண காலீ மூலமந்தர ரக்ஷா க்ரமமாவது:—

“ஸ்ரீஜகன்மங்கலம்” எனப்படும் ஸ்ரீநக்ஷிண காலிகா கவசத்தை முறைப்படி ஆறு தடவை பாராயணம் செய்து வித்யா ராஜ்ஞியை நூற்று முப்பத்திரண்டு தடவைக்குக் குறையாமல் ஐபித்து, எழுந்து கையில் சஷிகம் எந்தி, ப்ரதக்ஷிணக்ரமமாக, கிழக்கு முதலிய திக்குகளில் பின்வரும் மந்தரங்களை உச்சரித்துக்கொண்டே, தன்னை ரக்ஷிக்கும்படி, காலியைப் பிரார்த்திக்க வேண்டும்—

श्रीजगन्मङ्गलाद्यस्य कवचस्य सुनिष्ठया । पद्मारावर्त्तनात्सद्यो रक्षा सिद्धयति नान्यथा ॥
वर्ष्मरक्षां सामाधाय मन्त्ररक्षा समाचरेत् । विद्याराज्ञीं महाविद्यां कालीप्रत्यक्षविग्रहाम् ॥
द्वाविंशदुत्तरशतान्यूनसङ्ख्यां जपेत्सुधीः । कालिकां दक्षिणां देवीं ध्यायेदेकाग्रमानसः ॥
तिष्ठन् निवेदयन् हस्ते चषकं प्रीतिवर्द्धनम् । प्रादक्षिण्येन पूर्वादिदिक्षु याचेत् रक्षणम् ॥

यथा—

अं कं हं हूं ऐन्द्र्यां दिशि दक्षिणे कालिके मां रक्ष रक्ष हुं फट् स्वाहा ।
आं कां हां हां आग्नेय्यां दिशि दक्षिणे कालिके मां रक्ष रक्ष हुं फट् स्वाहा ।
इं किं हिं हिं याम्यायां दिशि दक्षिणे कालिके मां रक्ष रक्ष हुं फट् स्वाहा ।
ईं कीं हीं ह्रीं नैऋत्यां दिशि दक्षिणे कालिके मां रक्ष रक्ष हुं फट् स्वाहा ।
उं कुं हुं हुं वास्यां दिशि दक्षिणे कालिके मां रक्ष रक्ष हुं फट् स्वाहा ।
ऊं कूं हूं हूं वायव्यां दिशि दक्षिणे कालिके मां रक्ष रक्ष हुं फट् स्वाहा ।
एं कें हें हें कौबर्ष्यां दिशि दक्षिणे कालिके मां रक्ष रक्ष हुं फट् स्वाहा ।
ऐं कैं हैं हैं ऐशान्यां दिशि दक्षिणे कालिके मां रक्ष रक्ष हुं फट् स्वाहा ।
ओं कों हों हों ऊर्वायां दिशि दक्षिणे कालिके मां रक्ष रक्ष हुं फट् स्वाहा ।
औं कौं हौं हौं अघरस्यां दिशि दक्षिणे कालिके मां रक्ष रक्ष हुं फट् स्वाहा ।

अः कः हः ह्रः अन्तरिक्षे दक्षिणे कालिके मां रक्ष रक्ष हुं फट् स्वाहा ॥

एतत्क्रमञ्च षड्वारमावर्त्तयतु साधकः । पुनर्मन्त्रं जपेत्कालीरक्षाप्राप्त्यै समाहितः ॥

—காலீ தந்த்ரம்

ஸ்ரீ ஜகன்மங்கலாக்யஸ்ய கவசஸ்ய ஸுநிஷ்டயா ।

ஷட்வாராவர்த்தனாத்தஸ்த்யோ ரக்ஷா ஸித்த்யதி நான்யதா ॥

வர்ஷ்மரக்ஷாம் ஸமாதாய மந்தாரக்ஷாம் ஸமாசரேத் ।

வித்யாராஜ்ஞீம் மஹாவித்யாம் காலீப்ரத்யக்ஷவிக்ரஹாம் ॥

த்வாத்ரிம்ஸதுத்தரஸ்தாந்யூனஸங்க்யாம் ஜபேத்ஸுதி: ।

காலிகாம் தக்ஷிணாம் தேவீம் த்யாயேதேகாக்ரமானஸ: ॥

திஷ்டன் நிவேதயன் ஹஸ்தே சஷகம் ப்ரீதிவர்த்தனம் ।

ப்ராதக்ஷிண்யேன பூர்வாதிதிக்ஷு யாசேத ரக்ஷணம் ॥

யதா—

அம் க்ரம் ஹம் ஹ்ரம் ஐந்தர்யாம் திலி தக்ஷிணே காலிகே மாம் ரக்ஷ ரக்ஷ

ஹும் பட் ஸ்வாஹா ।

ஆம் க்ராம் ஹாம் ஹ்ராம் ஆக்னேய்யாம் திலி தக்ஷிணே காலிகே மாம் ரக்ஷ

ரக்ஷ ஹும் பட் ஸ்வாஹா ।

இம் க்ரீம் ஹிம் ஹ்ரிம் யாம்யாம் திலி தக்ஷிணே காலிகே மாம் ரக்ஷ ரக்ஷ

ஹும் பட் ஸ்வாஹா ।

ஈம் க்ரீம் ஹிம் ஹ்ரீம் கைர்ருத்யாம் திலி தக்ஷிணே காலிகே மாம் ரக்ஷ ரக்ஷ

ஹும் பட் ஸ்வாஹா ।

உம் க்ரூம் ஹும் ஹ்ரூம் வாருண்யாம் திலி தக்ஷிணே காலிகே மாம் ரக்ஷ ரக்ஷ

ஹும் பட் ஸ்வாஹா ।

ஊம் க்ரூம் ஹூம் ஹ்ரூம் வாயவ்யாம் திலி தக்ஷிணே காலிகே மாம் ரக்ஷ

ரக்ஷ ஹும் பட் ஸ்வாஹா ।

இந்தக் கலியுகத்தில் காலீ வழிபாடு செய்யாமல் எவனொருவன் மோக்ஷமடைய விரும்புகிறானோ அவன் எந்த ஒரு உபாஸனா பத்ததியிலும் குரு பூஜை செய்யாமல் அந்த உபாஸனம் நிர்விக்னமாக நிறைவேறி பூர்ண் பலன் அடைய விதழுவனா-வான். கலியில் காலீ வழிபாடு செய்யாமல் எவனொருவன் ராஜ்யம் அடைய விரும்-பினாலும் அவன் தனக்குக் கிடைத்த போஜனத்தை விலக்கி பிச்சையெடுக்கும் வாழ்க்-கையை மேற்கொள்பவனாவான்.

विद्याराज्ञीं च हुत्वा यः कोट्या साहस्रकं जपेत् ।

स धन्यस्स च विज्ञानी स एव सुरपूजितः ॥ १८९ ॥

स दीक्षितस्सुखी साधुस्सत्यवादी जितेन्द्रियः ।

स वेदवक्ता स्वाध्यायी नात्र कार्या विचारणा ॥ १९० ॥

स्वस्मिन् कालीं तु सम्भाव्य पूजयेज्जगदम्बिकाम् ।

त्रैलोक्यविजयी भूयान्नात्र कार्या विचारणा ॥ १९१ ॥

गोपनीयं गोपनीयं गोपनीयं प्रयत्नतः

रहस्यादिरहस्यं च रहस्यातिरहस्यकम् ॥ १९२ ॥

ஏம் க்ரேம் ஹேம் ஹ்ரேம் கௌபேர்ய்யாம் திஸ்ரி தக்ஷிணே காலிகே மாம் ரக்ஷ₃
₃

ரக்ஷ ஹும் பட் ஸ்வாஹா₂ ।

ஐம் க்ரைம் ஹைம் ஹ்ரைம் ஐஸான்யாம் திஸ்ரி தக்ஷிணே காலிகே மாம் ரக்ஷ₃
₃

ரக்ஷ ஹும் பட் ஸ்வாஹா₂ ।

ஓம் க்ரோம் ஹோம் ஹ்ரோம் ஊர்த்வாயாம் திஸ்ரி தக்ஷிணே காலிகே மாம்
₄ ₃ ₃

ரக்ஷ ரக்ஷ ஹும் பட் ஸ்வாஹா₂ ।

ஔம் க்ரௌம் ஹௌம் ஹ்ரௌம் அதரஸ்யாம் திஸ்ரி தக்ஷிணே காலிகே மாம்
₄ ₃ ₃

ரக்ஷ ரக்ஷ ஹும் பட் ஸ்வாஹா₂ ।

அ: க்ர: ஹ: ஹ்ர: அந்தரிக்ஷே தக்ஷிணே காலிகே மாம் ரக்ஷ ரக்ஷ ஹும் பட்
₃ ₂

ஸ்வாஹா ।

ஏதத்க்ரமஞ்ச ஷட்வாரமாவர்த்தயது ஸாதக: ।
₃ ₄

புனர்மந்த்ரம் ஜபேத்காலீரக்ஷாப்ராப்த்யை ஸமாஹித: ॥

—காலீதந்த்ரம்.

வித்யா³ராஜ்ஞிம் ச ஹ³உத்வா ய: கோ³ட்யா ஸா³ஹஸ்ரகம் ஜபேத் ।

ஸ தன்யஸ்ஸ ச விஜ்ஞானீ ஸ ஏவ ஸு⁴ரபூஜித: ॥ 189 ॥

ஸ தீக்ஷிதஸ்ஸ³கீ ஸா²துஸ்ஸத்யவாதீ ஜிதே⁴ந்த்ரிய: ।

ஸ வேதவக்தா ஸ்வாத்யாயீ நாத்ர கார்ய்யா விசாரணா ॥ 190 ॥

ஸ்வஸ்மின் காலீம் து ஸம்பாவ்ய பூஜயேஜ்ஜகதம்பிகாம் ।

ந்ரைலோக்யவிஜயீ பூயாந்நாத்ர கார்ய்யா விசாரணா ॥ 191 ॥

கோபனீயம் கோபனீயம் கோபனீயம் ப்ரயத்னத: ।

ரஹஸ்யாதிரஹஸ்யம் ச ரஹஸ்யாதிரஹஸ்யகம் ॥ 192 ॥

மேலும் எவ்ஹெருவன் விதி முறைப்படி காலீ ஹேமம் செய்து இந்த ஸஹஸ்ரகம் ஸ்தோத்திரத்தை ஒரு கோடி தடவை பாராயணம் செய்வானே அந்த மஹாபாக்கியஸாஸீ ஒரு பெரும் ப்ரஹ்மஜ்ஞானி ஆகி எல்லாத் தேவர்களாலும் பூஜிக்கப்படுவான். அவனே பெரிய தீக்ஷிதன். அந்த ஸாது எல்லாவித ஸௌக்கியங்களையும் அநுபவித்துக் கொண்டு இந்த்ரியங்களை ஜயித்தவனாகவும் ஸத்திய ஸந்தனாகவும் எல்லா வேதங்களிலும் கரை கண்டவனாகவும் எப்பொழுதும் வேதபாராயணம் செய்து கொண்டு வேதங்களின் உட்பொருளாகிய மறைபொருளை எடுத்து விளக்கும் மேதையாகவும், விதி முறைப்படி வைதிக கர்மாநுஷ்டானம் செய்து கொண்டு சிரகாலம் ஸுகித்து வாழ்வான். இது விஷயம் விசரிக்கவேண்டாம். மேலும் அவன் தன் ஸாரத்திலேயே தக்ஷிண காலிகையை ஆவாஹனம் செய்து அந்த ஜகதம்பிகையை விதிமுறைப்படி ஆரதித்து சரணம் அடைவானேயாகில், அவன் முவுலகங்களையும் ஜெயித்தவனாவான்.

श्लोकार्द्धं पादमात्रं वा पादार्द्धं च तदद्धकम् ।

नामार्द्धं यः पठेद्वि न वन्द्यदिवसं न्यसेत् ॥ १९३ ॥

पुस्तकं पूजयेद्धक्त्या त्वरितं फलसिद्धये ।

न च मारीभयं तत्र न चाग्निर्वायुसम्भवम् ॥ १९४ ॥

न भूतादिभयं तत्र सर्वत्र सुखमेधते ।

कुङ्कुमालक्तकेनैव रोचनागुर्योगतः ॥ १९५ ॥

भूर्जपत्रे लिखेत् पुस्तं सर्वकामार्थसिद्धये ।

इति संक्षेपतः प्रोक्तं किमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ १९६ ॥

इति गदितमशेषं कालिकावर्णरूपं

प्रपठति यदि भक्त्या सर्वसिद्धीश्वरस्स्यात् ।

अभिनवसुखकामस्सर्वविद्याभिरामो

भवति सकलसिद्धिस्सर्ववीरासमृद्धिः ॥ १९७ ॥

इति श्रीकालीतन्त्रे देवीशङ्करसंवादे श्रीसर्वसाम्राज्यमेघा नाम

श्रीदक्षिणकालिकासहस्रनामस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

पारायणान्ते उत्तरन्यासादि स्वात्मार्पणाहुतिमन्त्रजपपर्यन्तं

निर्वर्त्य आचम्य समापयेदिति

शिवम् ॥

ஸ்லோகார்த்தம் பாதமாத்ரம் வா பாதார்த்தம் ச ததர்த்தகம் ।
3 4 3 3 4 3 3 4

நாமார்த்தம் ய: பட்டேந்தேவி ந வந்த்யதிவஸம் ந்யஸேத் ॥ 193 ॥
3 4 2 3 3 4 3

புஸ்தகம் பூஜயேத்பக்த்யா த்வரிதம் பலஸித்தயே ।
3 4 2 3 4

ந ச மார்பயம் தத்ர ந சாக்னிர்வாயுஸம்பவம் ॥ 194 ॥
4 3 4

ந பூதாதிபயம் தத்ர ஸர்வத்ர ஸுகமேததே ।
3 4 2 4

குங்குமாலக்தகேனைவ ரோசனாகுருயோகத: ॥ 195 ॥
3 3

பூர்ஜபத்ரே லிகேத் புஸ்தம் ஸர்வகாமார்த்தஸித்தயே ।
4 2 2 3 4

இதி ஸம்க்ஷேபத: ப்ரோக்தம் கிமன்யச்ச்ரோதுமிச்சஸி ॥ 196 ॥
2 2

இதி கதிதமஸேஷம் காலிகாவர்ணரூபம்
3 3

ப்ரபடதி யதி பக்த்யா ஸர்வஸித்தீஸ்வரஸ்ஸ்யாத் ।
2 3 4 3 4

அபிநவஸுககாமஸ்ஸர்வவித்யாபிராமோ
2 2 3 4

பவதி ஸகலஸித்திஸ்ஸர்வவீராஸம்ருத்தி: ॥ 197 ॥
4 3 4 3 4

இதி ஸ்ரீகாலீதந்த்ரே தேவீஸங்கரஸம்வாதே ஸ்ரீஸர்வஸாம்ராஜ்யமேதா நாம
3 3 4

ஸ்ரீதக்ஷிணகாலிகாஸஹஸ்ரநாமஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம் ॥
3

பாராயணந்தே உத்தரந்யாஸாதி ஸ்வாத்மார்ப்பணாஹுதிமந்த்ரஜபபர்யயந்-
3

தம் நிர்வர்த்ய ஆசம்ய ஸமாபயோதிதி
3

ஸ்ரீவம் ॥

மேலும், என் ப்ராணநாயகியே ! எந்த ஒரு காலீ பக்தனும் எந்த ஒரு நாள் பொழுதையும் ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தின் ஒரு ஸ்லோகத்தின் பாதியாவது, அல்லது ஒரு பாதமாவது, அல்லது ஒரு பாதார்த்தமாவது, அல்லது அதன் பாதியாவது—அதாவது ஒரு நாமாவைக் கொண்ட ஒரு பகுதியாவது படிக்காமல் கழித்து விட்டானேயானால், அவன் தன் வாழ்நாளில் அந்த ஒரு நாள் பொழுதை வீண்போக்கினவனாக ஆவான்.

மேலும், இந்த ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தைப் பாராயணம் செய்த பலனைச் சீக்கிரமே அடைய விரும்பும் எவனொருவனும் அந்தப் புஸ்தகத்தைப் பக்தியுடன் பூஜிக்கவேண்டும். அப்படிப் பூஜை செய்து வரும் அவனுடைய வீட்டில் மாரீ பயம் ஏற்படாது; நெருப்பினால் சேதமோ, பேய்க்காற்றில் சேதமோ, பூத பிராச பீடைகளோ ஒரு நாளும் ஏற்படாது. அவன் எவ்விடத்தும், எஞ்ஞான்றும் ஸகல ஸௌக்கியங்களையும் அடைந்து ஸுகிப்பான். மேலும், தான் விரும்பும் எந்த ஒரு பலனையும் அடைய விரும்புவன் பூர்ஜ மரப் பட்டையில் கோரோசனம், அகுரு சந்தனம் இவற்றுடன் கலந்த குங்குமத்தாலோ, "அலக்தகம்" என்ற செம்மெழுகுப் பசையினாலோ, நாமங்களை எழுதிப் பூஜிப்பானேயாகில், அவன் கோரிய பலனை நிச்சயம் அடையப் பெற்று ஸுகிப்பான். இங்ஙனமாக காலீ ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரப் படலம் உனக்குச் சுருக்கமாக உபதேசித்து விட்டேன். இன்னும் வேறு என்ன கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறாய்?

இது காறும், காலியின் திரு நாமத்தின் ப்ரதமாக்ஷரமாகிய க(क)காரத்தை ஆதியாகக் கொண்ட ஆயிரம் நாமங்கள் அடங்கிய திவ்ய ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரம் முழுவதும் உபதேசிக்கப்பட்ட ப்ரகாரம் இதனை எந்த ஒரு காலீ பக்தனும் முறைப்படி பாராயணம் செய்வானேயாகில், அவன் எல்லா ஸித்திகளும் தன் வசமாகக் கை வரப் பெற்றவனாவான். அவன் தன் விருப்பங்களெல்லாம் கை கூடி உத்தரோத்தரமாக ஸகல ஸௌக்கியங்களையும் அநுபவித்துக்கொண்டு எல்லா வித்யைகளிலும் பூர்ண பாண்டித்தியம் அடைந்து அதனால் ஏற்படும் எல்லா வித ஸௌக்கியங்களையும் அடைந்து அநுபவித்துக்கொண்டு, கலத்திர புத்திராதி ஸகல ஸௌக்கியங்களையும் ஏராளமாக அடைந்து, சிரகாலம் ஸுகித்து வாழ்வான்.

இங்ஙனமாக ஸ்ரீகாலீதந்தரத்தில் உபதேசிக்கப்பட்ட ப்ரகாரமானதும் "ஸ்ரீஸர்வஸாம்ராஜ்யமேதா" என்ற திரு நாமம் கொண்டதும் ஆன ஸ்ரீதக்ஷிண காலிகா ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரம் முற்றுப் பெற்றது.

பாராயணத்தின் முடிவில் உத்தரந்யாஸங்கள் முதலிய அங்கங்கள் ஸ்வாத்மார்ப்பண்ணாஹுதி மந்த்ர ஜபம் முடிய நிகழ்த்தி ஆசமனம் செய்து பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்.

சுபம்.

अथ श्रीदक्षिणकालिकासहस्रनामावलिः—

उपचारवरिवस्यान्तर्गता—

न्यासाद्यनन्तरम्—

सर्वत्रादौ ह्रीं क्रीं हूं ह्रीं इति चतुस्तारीसंयोजनम् । डेऽन्तप्रतिनामोच्चारणान्ते नमःपूर्वप्रणवपल्लवितार्चनम् ॥

१	ह्रीं क्रीं हूं ह्रीं क्रीं काल्यै नमः ॐ	२४	ह्रीं क्रीं हूं ह्रीं कवये नमः ॐ ३
२	” ” कूं कराल्यै ”	२५	” ” ककारवर्णसर्वाङ्ग्यै ”
३	” ” कल्याण्यै	२६	” ” कलायै
४	” ” कमलायै	२७	” ” कोटिप्रभूषितायै
५	” ” कलायै	२८	” ” ककारकोटिगुणितायै
६	” ” कलावत्यै	२९	” ” ककारकोटिभूषणायै ४
७	” ” कलाढ्यायै	३०	” ” ककारवर्णहृदयायै ”
८	” ” कलापूज्यायै	३१	” ” ककारमनुमण्डितायै
९	” ” कलात्मिकायै १	३२	” ” ककारवर्णनिलयायै
१०	” ” कलाहृष्टायै ”	३३	” ” काकशब्दपरायणायै ५
११	” ” कलापुष्टायै	३४	” ” ककारवर्णमुकुटायै
१२	” ” कलामस्तायै	३५	” ” ककारवर्णभूषणायै
१३	” ” कलाकरायै	३६	” ” ककारवर्णरूपायै
१४	” ” कलाकोटिसमाभासायै	३७	” ” ककशब्दपरायणायै ६
१५	” ” कलाकोटिप्रपूजितायै २	३८	” ” ककवीरास्फालरतायै
१६	” ” कलाकर्मणे	३९	” ” कमलाकरपूजितायै
१७	” ” कलाधारायै	४०	” ” कमलाकरनाथायै ”
१८	” ” कलापारायै	४१	” ” कमलाकररूपधृजे ७
१९	” ” कलागमायै	४२	” ” कमलाकरसिद्धिस्थायै
२०	” ” कलाधारायै ”	४३	” ” कमलाकरपारदायै
२१	” ” कमलिन्यै	४४	” ” कमलाकरमध्यस्थायै
२२	” ” ककारायै	४५	” ” कमलाकरतोषितायै ८
२३	” ” करुणायै	४६	” ” कथङ्कारपरालापायै

४७	ह्रीं क्रीं हूं ह्रीं कथङ्कारपरायणायै नमः	७७	ह्रीं क्रीं हूं ह्रीं करकाचलरक्षिण्यै नमः
४८	„ „ कथङ्कारपदान्तस्थायै „	७८	„ „ करकाचलसम्मन्यायै „
४९	कथङ्कारपदार्थभुवे ९	७९	करकायै
५०	„ „ कमलाक्ष्यै	८०	„ „ ककारिण्यै „ १४
५१	कमलजायै	८१	करकाचलवर्षाढ्यायै
५२	कमलाक्षप्रपूजितायै	८२	करकाचलरञ्जितायै
५३	कमलाक्षवरोद्युक्तायै	८३	करकाचलायै
५४	ककारायै	८४	कान्तारायै
५५	कर्बुराक्षरायै १०	८५	करकाचलमालिन्यै १५
५६	करतारायै	८६	करकाचलभोज्यायै
५७	करच्छिन्नायै	८७	करकाचलरूपिण्यै
५८	करश्यामायै	८८	करामलकसंस्थायै
५९	करार्णवायै	८९	करामलकसिद्धिदायै १६
६०	„ „ करपूज्यायै „	९०	„ „ करामलकसम्पूज्यायै „
६१	कररतायै	९१	करामलकतारिण्यै
६२	करदायै	९२	करामलकायै
६३	करपूजितायै ११	९३	काल्यै
६४	करतोयायै	९४	करामलकरोचिन्यै १७
६५	करामर्षायै	९५	करामलकमात्रे
६६	कर्म्मनाशायै	९६	करामलकसेविन्यै
६७	करप्रियायै	९७	करामलकवद्धचेयायै
६८	करप्राणायै	९८	करामलकदायिन्यै १८
६९	करकजायै	९९	कञ्जनेत्रायै
७०	„ „ करकायै „	१००	„ „ कञ्जगत्यै „
७१	करकान्तरायै १२	१०१	कञ्जस्थायै
७२	करकाचलरूपायै	१०२	कञ्जधारिण्यै
७३	करकाचलशोभिन्यै	१०३	कञ्जमालाप्रियकर्यै
७४	करकाचलपुत्र्यै	१०४	कञ्जरूपायै
७५	करकाचलतोषितायै १३	१०५	कञ्जनायै १९
७६	करकाचलगेहस्थायै	१०६	कञ्जजात्यै

१०७	ह्रीं कीं हूं ह्रीं कञ्जगत्यै नमः ॐ	१३७	ह्रीं कीं हूं ह्रीं कबन्धवनवासिन्यै नमः
१०८	,, ,, कञ्जहोमपरायणायै ,,	१३८	,, ,, कबन्धायै ,,
१०९	कञ्जमण्डलमध्यस्थायै	१३९	काञ्चीकरण्यै
११०	,, कञ्जाभरणभूषितायै ,, २०	१४०	,, ,, कबन्धराशिभूषणायै ,,
१११	कञ्जसम्माननिरतायै	१४१	कबन्धमालाजयदायै
११२	कञ्जोत्पत्तिपरायणायै	१४२	कबन्धदेहवासिन्यै २७
११३	कञ्जराशिसमाकारायै	१४३	कबन्धासनमान्यायै
११४	कञ्जारण्यनिवासिन्यै २१	१४४	कपालमाल्यधारिण्यै
११५	करञ्जवृक्षमध्यस्थायै	१४५	कपालमालामध्यस्थायै
११६	करञ्जवृक्षवासिन्यै	१४६	कपालव्रततोषितायै २८
११७	करञ्जफलभूषाढ्यायै	१४७	कपालदीपसन्तुष्टायै
११८	करञ्जारण्यवासिन्यै २२	१४८	कपालदीपरूपिण्यै
११९	करञ्जमालाभरणायै	१४९	कपालदीपवरदायै
१२०	,, ,, करवालपरायणायै ,,	१५०	,, ,, कपाल्यै ,,
१२१	करवालप्रहृष्टात्मने	१५१	कञ्जलस्थितायै २९
१२२	करवालप्रियायै गत्यै २३	१५२	कपालमालाजयदायै
१२३	करवालप्रियायै	१५३	कपालजपतोषिण्यै
१२४	कन्यायै	१५४	कपालसिद्धिसंहृष्टायै
१२५	करवालविहारिण्यै	१५५	कपालभोजनोद्यतायै ३०
१२६	करवालमय्यै	१५६	कपालव्रतसंस्थानायै
१२७	कर्मणे	१५७	कपाल्यै
१२८	करवालप्रियङ्गुयै २४	१५८	कमलालयायै
१२९	कबन्धमालाभरणायै	१५९	कवित्वामृतसारायै
१३०	,, ,, कबन्धराशिमध्यगायै ,,	१६०	,, ,, कवित्वामृतसागरायै ,, ३१
१३१	कबन्धायै	१६१	कवित्वसिद्धिसंहृष्टायै
१३२	कूटसंस्थानायै	१६२	कवित्वादानकारिण्यै
१३३	कबन्धानन्तभूषणायै २५	१६३	कविपूज्यायै
१३४	कबन्धनादसन्तुष्टायै	१६४	कविगत्यै
१३५	कबन्धासनधारिण्यै	१६५	कविरूपायै
१३६	कबन्धगृहमध्यस्थायै	१६६	कविप्रियायै ३२

१६७	हीं क्रीं हूं ह्रीं कविव्रह्मानन्द- रूपायै नमः ॐ	१९६	हीं क्रीं हूं ह्रीं कपालार्घ्यपरा- यणायै नमः ॐ ३८
१६८	„ „ कवित्वव्रततोषितायै „	१९७	„ „ कपालार्घ्यप्रियप्राणायै „
१६९	कविमानससंस्थानायै	१९८	कपालार्घ्यवरप्रदायै
१७०	„ कविवाञ्छाप्रपूरिण्यै „ ३३	१९९	कपालचक्ररूपायै
१७१	कवये	२००	„ „ कपालरूपमात्रगायै ३९
१७२	कण्ठस्थितायै	२०१	कदल्यै
१७३	कं ह्रीं	२०२	कदलीरूपायै
१७४	कं कं कं	२०३	कदलीवनवासिन्यै
१७५	कविपूर्तिदायै	२०४	कदलीपुष्पसम्प्रीतायै
१७६	कज्जलायै	२०५	कदलीफलमानसायै ४०
१७७	कज्जलादानमानसायै	२०६	कदलीहोमसन्तुष्टायै
१७८	कज्जलप्रियायै ३४	२०७	कदलीदर्शनोद्यतायै
१७९	कपाल्यै	२०८	कदलीगर्भमध्यस्थायै
१८०	„ „ कज्जलसमायै „	२०९	कदलीवनसुन्दर्यै ४१
१८१	कज्जलेशप्रपूजितायै	२१०	„ „ कदम्बपुष्पनिलयायै „
१८२	कज्जलार्णवमध्यस्थायै	२११	कदम्बवनमध्यगायै
१८३	कज्जलानन्दरूपिण्यै ३५	२१२	कदम्बकुसुमामोदायै
१८४	कज्जलप्रियसन्तुष्टायै	२१३	कदम्बवेनतोषिण्यै ४२
१८५	कज्जलप्रियतोषिण्यै	२१४	कदम्बपुष्पसम्पूज्यायै
१८६	कपालमालाभरणायै	२१५	कदम्बपुष्पहोमदायै
१८७	कपालकरभूषणायै ३६	२१६	कदम्बपुष्पमध्यस्थायै
१८८	कपाल्यै	२१७	कदम्बफलभोजिन्यै ४३
१८९	करभूषाढ्यायै	२१८	कदम्बकाननान्तस्थायै
१९०	„ „ कपालचक्रमण्डितायै „	२१९	कदम्बाचलवासिन्यै
१९१	कपालकोटिनिलयायै	२२०	„ „ कक्षपायै „
१९२	कपालदुर्गकारिण्यै ३७	२२१	कक्षपाराध्यायै
१९३	कपालगिरिसंस्थानायै	२२२	कक्षपासनसंस्थितायै ४४
१९४	कपालचक्रवासिन्यै	२२३	कर्णपूरायै
१९५	कपालपात्रसन्तुष्टायै	२२४	कर्णनासायै

२२५	हीं क्रीं हूं ह्रीं कर्णाढ्यायै नमः ॐ	२५५	हीं क्रीं हूं ह्रीं कस्तूरीतिलक-
२२६	,, ,, कालभैरव्यै ,,		प्रियायै नमः ॐ
२२७	कलप्रीतायै	२५६	,, ,, कस्तूरीहोमसन्तुष्टायै,,
२२८	कलहृदायै	२५७	कस्तूरीतर्पणोद्यतायै ५१
२२९	कलहायै	२५८	कस्तूरीमार्जनोद्युक्तायै
२३०	,, ,, कलहातुरायै ४५	२५९	कस्तूरीचक्रपूजितायै
२३१	कर्णयक्ष्यै	२६०	,, ,, कस्तूरीपुष्पसम्पूज्यायै
२३२	कर्णवात्तायै	२६१	कस्तूरीचर्वणोद्यतायै ५२
२३३	कथिन्यै	२६२	कस्तूरीगर्भमध्यस्थायै
२३४	कर्णसुन्दर्यै	२६३	कस्तूरीवस्त्रधारिण्यै
२३५	कर्णपिशाचिन्यै	२६४	कस्तूरिकामोदरतायै
२३६	कर्णमञ्जयै	२६५	कस्तूरीवनवासिन्यै ५३
२३७	कपिकक्षदायै ४६	२६६	कस्तूरीवनसंरक्षायै
२३८	कविकक्षविरूपाढ्यायै	२६७	कस्तूरीप्रेमधारिण्यै
२३९	कविकक्षस्वरूपिण्यै	२६८	कस्तूरीशक्तिनिलयायै
२४०	,, ,, कस्तूरीमृगसंस्थानायै	२६९	कस्तूरीशक्तिकुण्डगायै ५४
२४१	कस्तूरीमृगरूपिण्यै ४७	२७०	,, ,, कस्तूरीकुण्डसंस्नातायै
२४२	कस्तूरीमृगसन्तोषायै	२७१	कस्तूरीकुण्डमञ्जनायै
२४३	कस्तूरीमृगमध्यगायै	२७२	कस्तूरीजीवसन्तुष्टायै
२४४	कस्तूरीरसनोलाङ्ग्यै	२७३	कस्तूरीजीवधारिण्यै ५५
२४५	कस्तूरीगन्धतोषितायै ४८	२७४	कस्तूरीपरमामोदायै
२४६	कस्तूरीपूजकप्राणायै	२७५	कस्तूरीजीवनक्षमायै
२४७	कस्तूरीपूजकप्रियायै	२७६	कस्तूरीजातिभावस्थायै
२४८	कस्तूरीप्रेमसन्तुष्टायै	२७७	कस्तूरीगन्धचुम्बनायै ५६
२४९	कस्तूरीप्राणधारिण्यै ४९	२७८	कस्तूरीगन्धसंशोभा-
२५०	,, ,, कस्तूरीपूजकानन्दायै		विराजितकपोलभुवे
२५१	कस्तूरीगन्धरूपिण्यै	२७९	कस्तूरीमदनान्तस्थायै
२५२	कस्तूरीमालिकारूपायै	२८०	,, ,, कस्तूरीमदहर्षदायै ५७
२५३	कस्तूरीभोजनप्रियायै ५०	२८१	कस्तूरीयै
२५४	कस्तूरीतिलकानन्दायै	२८२	कवितानाढ्यायै

२८३	ह्रीं कीं हूं ह्रीं कस्तूरीगृह-	३१२	ह्रीं कीं हूं ह्रीं कहहेतवे	नमः ॐ
	मध्यगायै नमः ॐ	३१३	,, ,, कहानन्दायै	,,
२८४	,, ,, कस्तूरीस्पर्शकप्राणायै ,,	३१४	कहनादपरायणायै	
२८५	कस्तूरीविन्दकान्तकायै ५८	३१५	कहमात्रे	
२८६	कस्तूर्यमोदरसिकायै	३१६	कहान्तस्थायै	
२८७	कस्तूरीक्रीडनोद्यतायै	३१७	कहमन्त्रायै	
२८८	कस्तूरीदाननिरतायै	३१८	कहेश्वर्यै	६४
२८९	कस्तूरीवरदायिन्यै ५९	३१९	कहगेयायै	
२९०	,, ,, कस्तूरीस्थापनासक्तायै	३२०	,, ,, कहाराध्यायै	,,
२९१	कस्तूरीस्थानरञ्जिन्यै	३२१	कहध्यानपरायणायै	
२९२	कस्तूरीकुशलप्रश्नायै	३२२	कहतन्त्रायै	
२९३	कस्तूरीस्तुतिवन्दितायै ६०	३२३	कहकहायै	
२९४	कस्तूरीवन्दकाराध्यायै	३२४	कहचर्यापरायणायै	६५
२९५	कस्तूरीस्थानवासिन्यै	३२५	कहाचारायै	
२९६	कहरूपायै	३२६	कहगत्यै	
२९७	कहाढ्यायै	३२७	कहताण्डवकारिण्यै	
२९८	कहानन्दायै	३२८	कहारण्यायै	
२९९	कहात्मभुवे ६१	३२९	कहगत्यै	
३००	,, ,, कहपूज्यायै ,,	३३०	,, कहशक्तिपरायणायै ,,	६६
३०१	कहात्याख्यायै	३३१	कहराज्यनतायै	
३०२	कहहेयायै	३३२	कर्मसाक्षिण्यै	
३०३	कहात्मिकायै	३३३	कर्मसुन्दर्यै	
३०४	कहमालायै	३३४	कर्मविद्यायै	
३०५	कण्ठभूषायै	३३५	कर्मगत्यै	
३०६	कहमन्त्रजपोद्यतायै ६२	३३६	कर्मतन्त्रपरायणायै	६७
३०७	कहनामस्मृतिपरायै	३३७	कर्ममात्रायै	
३०८	कहनामपरायणायै	३३८	कर्मगात्रायै	
३०९	कहपरायणरतायै	३३९	कर्मधर्मपरायणायै	
३१०	,, ,, कहदेव्यै ,,	३४०	,, ,, कर्मरेखानाशकृत्यै ,,	
३११	कहेश्वर्यै ६३	३४१	कर्मरेखाविनोदिन्यै ६८	

३४२	हीं कीं हूं हीं कर्मरेखा-	३७१	हीं कीं हूं हीं करकान्तायै नमः ॐ
	मोहकर्यै नमः ॐ	३७२	,, ,, करुणायै ,,
३४३	,, ,, कर्मकीर्त्तिपरायणायै,,	३७३	करवन्दितायै ७३
३४४	कर्मविद्यायै	३७४	कठोरायै
३४५	कर्मसारायै	३७५	करमालायै
३४६	कर्मधारायै	३७६	कठोरकुचधारिण्यै
३४७	कर्मभुवे ६९	३७७	कपटिन्यै
३४८	कर्मकार्यै	३७८	कपटिन्यै
३४९	कर्महार्यै	३७९	कठिन्यै
३५०	,, ,, कर्मणे ,,	३८०	,, ,, कङ्कभूषणायै ,, ७४
३५१	कौतुकसुन्दर्यै	३८१	करभोर्वै
३५२	कर्मकाल्यै	३८२	कठिनदायै
३५३	कर्मतारायै	३८३	करभायै
३५४	कर्मच्छिन्नायै	३८४	करभालयायै
३५५	कर्मदायै ७०	३८५	कलभाषामय्यै
३५६	कर्मचाण्डालिन्यै	३८६	कल्पायै
३५७	कर्मवेदमात्रे	३८७	कल्पनायै
३५८	कर्मभुवे	३८८	कल्पदायिन्यै ७५
३५९	कर्मकाण्डरतानन्तायै	३८९	कमलस्थायै
३६०	,, कर्मकाण्डानुमानितायै ७१	३९०	,, ,, कलामालायै ,,
३६१	कर्मकाण्डपरीणाहायै	३९१	कमलास्यायै
३६२	कमठयै	३९२	क्वणत्प्रभायै
३६३	कमठाकृत्यै	३९३	ककुब्धिन्यै
३६४	कमठाराध्यहृदयायै	३९४	कष्टवत्यै
३६५	कमठायै	३९५	करणीयकथार्चितायै ७६
३६६	कण्ठसुन्दर्यै ७२	३९६	कचार्चितायै
३६७	कमठासनसंसेव्यायै	३९७	कचतन्वै
३६८	कमठयै	३९८	कचसुन्दरधारिण्यै
३६९	कर्मतत्परायै	३९९	कठोरायै
३७०	,, ,, करुणायै ,,	४००	,, ,, कुचसंलग्नायै ,,

४०१	ह्रीं क्रीं हूं ह्रीं कटिसूत्रविरा- जितायै नमः ॐ	७७	४३०	ह्रीं क्रीं हूं ह्रीं कन्यकायै नमः ॐ
४०२	” ” कर्णभक्षप्रियायै	”	४३१	” ” कन्यकाप्रियभाषिण्यै ” ८१
४०३	कन्दायै		४३२	कन्यकादानसन्तुष्टायै
४०४	कथायै		४३३	कन्यकादानतोषिण्यै
४०५	कन्दगत्यै		४३४	कन्यादानायै
४०६	कलये		४३५	करानन्दायै
४०७	कलिधन्यै		४३६	कन्यादानगृहेष्टदायै ८२
४०८	कलिदूत्यै		४३७	कर्षणायै
४०९	कविनायकपूजितायै	७८	४३८	कक्षदहनायै
४१०	” ” कणकक्षानियन्त्र्यै ”	”	४३९	कामितायै
४११	कस्यैचित्		४४०	” ” कमलासनायै ”
४१२	कविवरार्चितायै		४४१	करमालानन्दकट्यै
४१३	कट्यै		४४२	करमालाप्रपोषितायै ८३
४१४	कर्तृकाभूषायै		४४३	करमालाशयानन्दायै
४१५	करिण्यै		४४४	करमालासमागमायै
४१६	कर्णशत्रुपायै	७९	४४५	करमालासिद्धिदायै
४१७	करणेश्यै		४४६	करमालाकरप्रियायै ८४
४१८	करणपायै		४४७	करप्रियायै
४१९	कलवाचायै		४४८	कररतायै
४२०	” ” कलानिधये ”	”	४४९	करदानपरायणायै
४२१	कलनायै		४५०	” ” कलानन्दायै ”
४२२	कलनाधारायै		४५१	कलिगत्यै
४२३	कलनायै		४५२	कलपूज्यायै
४२४	कारिकायै		४५३	कलप्रसुवे ८५
४२५	करायै	८०	४५४	कलनादनिनादस्थायै
४२६	कलगेयायै		४५५	कलनादवरप्रदायै
४२७	कर्कराशये		४५६	कलनादसमाजस्थायै
४२८	कलगेयाप्रपूजितायै		४५७	कहोलायै
४२९	कन्याराशये		४५८	कहोलदायै ८६
			४५९	कहोलगेहमध्यस्थायै

४६०	ह्रीं क्रीं हूं ह्रीं कहोलवरदायिन्यै नमः ॐ	४८९	ह्रीं क्रीं हूं ह्रीं कमनीयसमाज- स्थायै नमः ॐ
४६१	” ” कहोलायै ”	४९०	” ” कमनीयव्रतप्रियायै ”
४६२	कविताधाराय	४९१	कमनीयगुणाराध्यायै
४६३	कहोलऋषिमानितायै ८७	४९२	कपिलायै
४६४	कहोलमानसाराध्यायै	४९३	कपिलेश्वर्यै ९२
४६५	कहोलवाक्यकारिण्यै	४९४	कपिलाराध्यहृदयायै
४६६	कर्तृरूपायै	४९५	कपिलाप्रियवादिन्यै
४६७	कर्तृमय्यै	४९६	कहचक्रमन्त्रवर्णायै
४६८	कर्तृमात्रे	४९७	कहचक्रप्रसूनकायै ९३
४६९	कर्तृय्यै ८८	४९८	कएईलह्रींस्वरूपायै
४७०	” ” कनीनायै ”	४९९	कएईलह्रींवरप्रदायै
४७१	कनकाराध्यायै	५००	” कएईलह्रींसिद्धिदात्र्यै ”
४७२	कनीनकामय्यै	५०१	कएईलह्रींस्वरूपिण्यै ९४
४७३	कनीनानन्दनिलयायै	५०२	कएईलह्रींमन्त्रवर्णायै
४७४	कनकानन्दतोषितायै ८९	५०३	कएईलह्रींप्रसुवे
४७५	कनीनकायै	५०४	कलायै
४७६	करायै	५०५	कवर्गायै
४७७	काष्ठायै	५०६	कपाटस्थायै
४७८	कथार्णवकय्यै	५०७	कपाटोद्घाटनक्षमायै ९५
४७९	कय्यै	५०८	कङ्काल्यै
४८०	” ” करिगम्यायै ”	५०९	कपाल्यै
४८१	करिगत्यै	५१०	” ” कङ्कालप्रियभाषिण्यै ”
४८२	करिध्वजपरायणायै ९०	५११	कङ्कालभैरवाराध्यायै
४८३	करिनाथप्रियायै	५१२	कङ्कालमानसस्थितायै ९६
४८४	कण्ठायै	५१३	कङ्कालमोहनिरतायै
४८५	कथानकप्रतोषितायै	५१४	कङ्कालमोहदायिन्यै
४८६	कमनीयायै	५१५	कलुषघ्न्यै
४८७	कमनकायै	५१६	कलुषहायै
४८८	कमनीयविभूषणायै ९१	५१७	कलुषार्तिविनाशिन्यै ९७

५१८	ह्रीं क्रीं हूं ह्रीं कलिपुष्पायै नमः ॐ	५४८	ह्रीं क्रीं हूं ह्रीं कषायायै नमः ॐ
५१९	„ „ कलादानायै „	५४९	करिगानदायै
५२०	„ „ कशिपवे	५५०	„ „ कपिलायै „
५२१	कश्यपाचितायै	५५१	कलकण्ठ्यै
५२२	कश्यपायै	५५२	कलयै
५२३	कश्यपाराध्यायै	५५३	कल्पलतामतायै १०३
५२४	कलिपूर्णायै	५५४	कल्पलतायै
५२५	कलेवरायै ९८	५५५	कल्पमात्रे
५२६	कलेवरकर्यै	५५६	कल्पकार्यै
५२७	काञ्च्यै	५५७	कल्पभुवे
५२८	कवर्गायै	५५८	कर्पूरामोदरुचिरायै
५२९	करालकायै	५५९	कर्पूरामोदधारिण्यै १०४
५३०	„ „ करालभैरवाराध्यायै „	५६०	„ „ कर्पूरमालाभरणायै „
५३१	करालभैरवेश्वर्यै ९९	५६१	कर्पूरवासपूतिदायै
५३२	करालायै	५६२	कर्पूरमालाजयदायै
५३३	कलनाधारायै	५६३	कर्पूरार्णवमध्यगायै १०५
५३४	कपर्दीशवरप्रदायै	५६४	कर्पूरतर्पणरतायै
५३५	कपर्दीशप्रेमलतायै	५६५	कटकाम्बरधारिण्यै
५३६	कपर्दिमालिकायुतायै १००	५६६	कपटेश्वरसम्पूज्यायै
५३७	कपर्दिजपमालाढ्यायै	५६७	कपटेश्वररूपिण्यै १०६
५३८	करवीरप्रसूनदायै	५६८	कटवे
५३९	करवीरप्रियप्राणायै	५६९	कपिध्वजाराध्यायै
५४०	„ करवीरप्रपूजितायै १०१	५७०	„ „ कलापपुष्पधारिण्यै „
५४१	कर्णिकारसमाकारायै	५७१	कलापपुष्परुचिरायै
५४२	कर्णिकारप्रपूजितायै	५७२	कलापपुष्पपूजितायै १०७
५४३	करीषाग्निस्थितायै	५७३	क्रकचार्यै
५४४	कर्षायै	५७४	क्रकचाराध्यायै
५४५	कषमात्रसुवर्णदायै १०२	५७५	कथम्भ्रमकरायै लतायै
५४६	कलशायै	५७६	कथङ्कारविनिर्मुक्तायै
५४७	कलशाराध्यायै	५७७	काल्यै
		५७८	कालक्रियायै
		५७९	क्रतवे १०८

५८०	ह्रीं क्रीं हूं ह्रीं कामिन्यै नमः ॐ	६१०	ह्रीं क्रीं हूं ह्रीं कालिकायै नमः ॐ
५८१	„ „ कामिनीपूज्यायै „	६११	„ „ कमलाचितायै ११४ „
५८२	कामिनीपुष्पधारिण्यै	६१२	कादिकायै
५८३	कामिनोपुष्पनिलयायै	६१३	कमलायै
५८४	कामिनीपुष्पपूर्णिमायै १०९	६१४	काल्यै
५८५	कामिनीपुष्पपूजाह्रियै	६१५	कालानलसमप्रभायै
५८६	कामिनीपुष्पभूषणायै	६१६	कल्पान्तदहनायै
५८७	कामिनीपुष्पतिलकायै	६१७	कान्तायै
५८८	कामिनीकुण्डचुम्बनायै ११०	६१८	कान्तारप्रियवासिन्यै ११५
५८९	कामिनीयोगसन्तुष्टायै	६१९	कालपूज्यायै
५९०	„ „ कामिनीयोगभोगदायै „	६२०	„ „ कालरतायै „
५९१	कामिनीकुण्डसम्मगनायै	६२१	कालमात्रे
५९२	कामिनीकुण्डमध्यगायै १११	६२२	कालिन्यै
५९३	कामिनीमानसाराध्यायै	६२३	कालवीरायै
५९४	कामिनीमानतोषितायै	६२४	कालघोरायै
५९५	कामिनीमानसञ्चारायै	६२५	कालसिद्धायै
५९६	कालिकायै	६२६	कालदायै ११६
५९७	कालकालिकायै ११२	६२७	कालाञ्जनसमाकारायै
५९८	कामायै	६२८	कालाञ्जननिवासिन्यै
५९९	कामदेव्यै	६२९	कालकृद्ध्यै
६००	„ „ कामेश्यै „	६३०	„ „ कालवृद्ध्यै „
६०१	कामसम्भवायै	६३१	कारावृहविमोचिन्यै ११७
६०२	कामभावायै	६३२	कादिविद्यायै
६०३	कामरतायै	६३३	कादिमात्रे
६०४	कामार्त्तायै	६३४	कादिस्थायै
६०५	काममञ्जय्यै ११३	६३५	कादिसुन्दय्यै
६०६	काममञ्जीररणितायै	६३६	काश्यै
६०७	कामदेवप्रियान्तरायै	६३७	काञ्च्यै
६०८	कामकाल्यै	६३८	काञ्चीशायै
६०९	कामकलायै	६३९	काशीशवरदायिन्यै ११८

६४०	ह्रीं क्रीं हूं ह्रीं क्रीं बीजायै नमः ॐ	६६९	ह्रीं क्रीं हूं ह्रीं कामुकाराध्यायै
६४१	„ „ क्रीं बीजहृदयाय		नमः ॐ
	नमस्स्मृतायै „	६७०	„ „ कामुकानन्दवर्द्धिन्यै „
६४२	काम्यायै	६७१	कार्तवीर्यायै
६४३	काम्यागत्यै	६७२	कार्तिकेयायै
६४४	काम्यसिद्धिदात्र्यै	६७३	कार्तिकेयप्रपूजितायै १२४
६४५	कामभुवे ११९	६७४	कार्य्यायै
६४६	कामाख्यायै	६७५	कारणदायै
६४७	कामरूपायै	६७६	कार्य्यकारिण्यै
६४८	कामचापविमोचिन्यै	६७७	कारणान्तरायै
६४९	कामदेवकलारामायै	६७८	कान्तिगम्यायै
६५०	„ „ कामदेव्यै „	६७९	कान्तिमय्यै
६५१	कलालयायै १२०	६८०	„ „ कात्यायै „
६५२	कामरात्र्यै	६८१	कात्यायन्यै
६५३	कामदात्र्यै	६८२	कस्यै १२५
६५४	कान्ताराचलवासिन्यै	६८३	कामसारायै
६५५	कामरूपायै	६८४	काश्मीरायै
६५६	कालगत्यै	६८५	काश्मीराचारतत्परायै
६५७	कामयोगपरायणायै १२१	६८६	कामरूपाचाररतायै
६५८	कामसम्मर्दनरतायै	६८७	कामरूपाप्रियंवदायै १२६
६५९	कामगेहविकाशिन्यै	६८८	कामरूपाचारसिद्धयै
६६०	„ „ कालभैरवभार्यायै „	६८९	कामरूपामनोमय्यै
६६१	कालभैरवकामिन्यै १२२	६९०	„ „ कार्तिकायै „
६६२	कालभैरवयोगस्थायै	६९१	कार्तिकाराध्यायै
६६३	कालभैरवभोगदायै	६९२	काञ्चनारप्रसूनभुवे १२७
६६४	कामधेन्वै	६९३	काञ्चनारप्रसूनाभायै
६६५	कामदोग्ध्र्यै	६९४	काञ्चनारप्रपूजितायै
६६६	काममात्रे	६९५	काञ्चरूपायै
६६७	कान्तिदायै १२३	६९६	काञ्चभूम्यै
६६८	कामुकायै	६९७	कांस्यपात्रप्रभोजिन्यै १२८

६९८	ह्रीं क्रीं हूं ह्रीं कांस्यध्वनिमयै	७२७	ह्रीं क्रीं हूं ह्रीं कालिङ्गायै नमः ॐ
	नमः ॐ	७२८	,, ,, कालिङ्गमर्दनोद्यतायै ,,
६९९	,, ,, कामसुन्दर्यै ,,	७२९	कालागुरुविभूषाढ्यायै
७००	कामचुम्बनायै	७३०	,, कालागुरुविभूतिदायै १३४
७०१	काशपुष्पप्रतीकाशायै	७३१	कालागुरुसुगन्धायै
७०२	कामद्रुमसमागमायै १२९	७३२	कालगुरुप्रतर्पणायै
७०३	कामपुष्पायै	७३३	कावेरीनीरसम्प्रीतायै
७०४	कामभूम्यै	७३४	कावेरीतीरवासिन्यै १३५
७०५	कामपूज्यायै	७३५	कालचक्रभमाकरायै
७०६	कामादायै	७३६	कालचक्रनिवासिन्यै
७०७	कामदेहायै	७३७	कानतायै
७०८	कामगेहायै	७३८	काननाधारायै
७०९	कामबीजपरायणायै १३०	७३९	कावे
७१०	,, ,, कामध्वजसमारूढायै ,,	७४०	,, ,, कारुणिकामय्यै १३६
७११	कामध्वजसमास्थितायै	७४१	काम्पित्यवासिन्यै
७१२	काश्यप्यै	७४२	काष्ठायै
७१३	काश्यपाराध्यायै	७४३	कामपत्न्यै
७१४	काश्यपानन्ददायिन्यै १३१	७४४	कामभुवे
७१५	कालिन्दीजलसङ्काशायै	७४५	कादम्बरीपानरतायै
७१६	कालिन्दीजलपूजितायै	७४६	कादम्बर्यै
७१७	कादेवपूजानिरतायै	७४७	कलायै १३७
७१८	कादेवपरमार्थदायै १३२	७४८	कामवन्द्यायै
७१९	कामर्मणायै	७४९	कामेश्यै
७२०	,, ,, कामर्मणाकारायै ,,	७५०	,, ,, कामराजप्रपूजितायै ,,
७२१	कामायै	७५१	कामराजेश्वर्यै विद्यायै
७२२	कामर्मणकारिण्यै	७५२	कामायै
७२३	कामर्मणत्रोटनकर्यै	७५३	कौतुकसुन्दर्यै १३८
७२४	काकिन्यै	७५४	काम्बोजजायै
७२५	कारणाह्वयायै १३३	७५५	काञ्चनदायै
७२६	काव्यामृतायै	७५६	कांस्यकाञ्चनकारिण्यै

७५७	ह्रीं क्रीं हूं ह्रीं काञ्चनाद्रिसमा- कारायै नमः ॐ	७८६	ह्रीं क्रीं हूं ह्रीं कुजमात्रे नमः ॐ
७५८	,, ,, काञ्चनाद्रिप्रदानदायै १३९ ,,	७८७	,, ,, कुजाराध्यायै ,,
७५९	कामायै	७८८	कुठारवरधारिण्यै
७६०	,, ,, कोट्यै ,,	७८९	कुञ्जरस्थायै
७६१	कामकेश्यै	७९०	,, ,, कुशरतायै ,,
७६२	कारिकायै	७९१	कुशेशयविलोचनायै १४४
७६३	कान्तराश्रयायै	७९२	कुनट्यै
७६४	कामभेद्यै	७९३	कुरय्यै
७६५	कामार्त्तिनाशिन्यै	७९४	कुधायै
७६६	कामभूमिकायै १४०	७९५	कुरङ्ग्यै
७६७	कालनिर्णाशिन्यै	७९६	कुटजाश्रयायै
७६८	काव्यवनितायै	७९७	कुम्भोनसविभूषायै
७६९	कामरूपिण्यै	७९८	कुम्भीनसवधोद्यतायै १४५
७७०	,, ,, कायस्थायै ,,	७९९	कुम्भकर्णमनोत्लासायै
७७१	कामसन्दीप्त्यै	८००	,, ,, कुलचूडामणये ,,
७७२	काव्यदायै	८०१	कुलायै
७७३	कालसुन्दर्यै १४२	८०२	कुलालगृहकन्यायै
७७४	कामेश्यै	८०३	कुलचूडामणिप्रियायै १४६
७७५	कारणवरायै	८०४	कुलपूज्यायै
७७६	कामेशीपूजनोद्यतायै	८०५	कुलाराध्यायै
७७७	काञ्चीनूपुरभूषाढ्यायै	८०६	कुलपूजापरायणायै
७७८	कुङ्कुमाभरणान्वितायै १४२	८०७	कुण्डपुष्पप्रसन्नास्यायै
७७९	कालचक्रायै	८०८	कुण्डगोलोद्भवात्मिकायै १४७
७८०	,, ,, कालगत्यै ,,	८०९	कुण्डगोलोद्भवाधारायै
७८१	कालचक्रमनोभवायै	८१०	,, ,, कुण्डगोलमय्यै ,,
७८२	कुन्दमध्यायै	८११	कुह्यै
७८३	कुन्दपुष्पायै	८१२	कुण्डगोलप्रियप्राणायै
७८४	कुन्दपुष्पप्रियायै	८१३	कुण्डगोलप्रपूजितायै १४८
७८५	कुजायै १४३	८१४	कुण्डगोलमनोत्लासायै
		८१५	कुण्डगोलबलप्रदायै

८१६	ह्रीं कीं हूं ह्रींकुण्डदेवरतायै नमः ॐ	८४६	ह्रीं कीं हूं ह्रींकुरुकुल्लायै नमः ॐ
८१७	” ” क्रुद्धायै ”	८४७	कुल्लुकायै
८१८	कुलसिद्धिकरायै परस्यै १४९	८४८	कुलकामदायै १५४
८१९	कुलकुण्डसमाकारायै	८४९	कुलिशाङ्गयै
८२०	” ” कुलकुण्डसमानभुवे ”	८५०	” ” कुब्जिकायै ”
८२१	कुण्डसिद्धयै	८५१	कुब्जिकानन्दवर्द्धिन्यै
८२२	कुण्डऋद्धयै	८५२	कुलीनायै
८२३	कुमारीपूजनोद्यतायै १५०	८५३	कुञ्जरगत्यै
८२४	कुमारीपूजकप्राणायै	८५४	कुञ्जरेश्वरगामिन्यै १५५
८२५	कुमारीपूजकालयायै	८५५	कुलपाल्यै
८२६	कुमार्यै	८५६	कुलवत्यै
८२७	कामसन्तुष्टायै	८५७	कुलदीपिकायै
८२८	कुमारीपूजनोत्सुकायै १५१	८५८	कुलयोगेश्वर्यै
८२९	कुमारीव्रतसन्तुष्टायै	८५९	कुण्डायै
८३०	” ” कुमारीरूपधारिण्यै ”	८६०	” कुङ्कुमारुणविग्रहायै १५६
८३१	कुमारीभोजनप्रीतायै	८६१	कुङ्कुमानन्दसन्तोषायै
८३२	कुमार्यै	८६२	कुङ्कुमार्णववासिन्यै
८३३	कुमारदायै १५२	८६३	कुसुमायै
८३४	कुमारमात्रे	८६४	कुसुमप्रीतायै
८३५	कुलदायै	८६५	कुलभुवे
८३६	कुलयोनये	८६६	कुलसुन्दर्यै १५५
८३७	कुलेश्वर्यै	८६७	कुमुद्वत्यै
८३८	कुललिङ्गायै	८६८	कुमुदिन्यै
८३९	कुलानन्दायै	८६९	कुशलायै
८४०	” ” कुलरम्यायै ”	८७०	” ” कुलटालयायै ”
८४१	कुतर्कधृजे १५३	८७१	कुलटालयमध्यस्थायै
८४२	कुन्त्यै	८७२	कुलटासङ्गतोषितायै १५८
८४३	कुलकान्तायै	८७३	कुलटाभवनोद्युक्तायै
८४४	कुलमार्गपरायणायै	८७४	कुशावर्त्तायै
८४५	कुल्लायै	८७५	कुलार्णवायै

८७६	ह्रीं क्रीं हूं ह्रीं कुलार्णवाचार-	१०५	ह्रीं क्रीं हूं ह्रीं कुगायनायै नमः ॐ
	रतायै नमः ॐ	१०६	,, ,, कुचधरारै ,,
८७७	,, ,, कुण्डल्यै ,,	१०७	कृमात्रे
८७८	कुण्डलाकृत्यै १५९	१०८	कुन्ददन्तिन्यै १६४
८७९	कुमत्यै	१०९	कुगेयायै
८८०	,, ,, कुलश्रेष्ठायै ,,	११०	,, ,, कुहराभासायै
८८१	कुलचक्रपरायणायै	१११	कुगेयायै
८८२	कूटस्थायै	११२	कुघ्नदारिकायै
८८३	कूटदृष्ट्यै	११३	कीर्त्यै
८८४	कुन्तलायै	११४	किरातिन्यै
८८५	कुन्तलाकृत्यै १६०	११५	क्लिन्नयै
८८६	कुशलायै	११६	क्लिन्नय्यै
८८७	कृतिरूपायै	११७	क्लिन्नय्यै क्रियायै १६५
८८८	कूर्चबीजधरायै	११८	क्रींकारायै
८८९	कुवे	११९	क्रींजपासक्तायै
८९०	,, ,, कुंकुंकुंशब्दरतायै ,,	१२०	,, ,, क्रींहंस्त्रीमन्त्ररूपिण्यै ,,
८९१	कुंकुंकुंशब्दरतायै १६१	१२१	किंमूर्तिरितदृशापाङ्गयै
८९२	कुंकुंकुंशब्दनिलयायै	१२२	किशोर्यै
८९३	कुक्कुरालयवासिन्यै	१२३	किरीटिन्यै १६६
८९४	कुक्कुरासङ्गसंयुक्तायै	१२४	कीटभाषायै
८९५	कुक्कुरानन्तविग्रहायै १६२	१२५	कीटयोनये
८९६	कूर्चरिम्भायै	१२६	कीटमात्रे
८९७	कूर्चबीजायै	१२७	कीटदायै
८९८	कूर्चजापपरायणायै	१२८	किशुकायै
८९९	कुचस्पर्शनसन्तुष्टायै	१२९	कीरभाषायै
९००	,, कुचालिङ्गनहर्षदायै १६३	१३०	,, ,, क्रियासारायै ,,
९०१	कुगतिघ्न्यै	१३१	क्रियावत्यै १६७
९०२	कुबंराचार्यै	१३२	कींकींशब्दपरायै
९०३	कुचभुवे	१३३	क्लींक्लूंक्लैंक्लींस्वरूपिण्यै
९०४	कुलनायिकायै	१३४	कांकींकूंकैस्वरूपायै

९३५	ह्रीं क्रीं हूं ह्रीं कःफट्मन्त्रस्व-	९६३	ह्रीं क्रीं हूं ह्रीं क्रोधिन्यै नमः ॐ
	रूपिण्यै नमः ॐ १६८	९६४	,, ,, क्रोधरूपिण्यै
९३६	,, ,, केतकीभूषणानन्दायै ,,	९६५	केकायै
९३७	केतकीभरणान्वितायै	९६६	कोकिलायै
९३८	कैकरायै	९६७	कोटयै
९३९	केशिन्यै	९६८	कोटिमन्त्रपरायणायै १७३
९४०	केश्यै	९६९	कोटचनन्तमन्त्रयुतायै
९४१	केशिसूदनतत्परायै १६९	९७०	,, ,, कैंरूपायै ,,
९४२	केशरूपायै	९७१	केरलाश्रयायै
९४३	केशमुक्तायै	९७२	केरलाचारनिपुणायै
९४४	कैकेय्यै	९७३	केरलेन्द्रगृहस्थितायै १७४
९४५	कौशिक्यै	९७४	केदाराश्रमसंस्थायै
९४६	कैरवायै	९७५	केदारेश्वरपूजितायै
९४७	कैरवाह्लादायै	९७६	क्रोधरूपायै
९४८	केशरायै	९७७	क्रोधपदायै
९४९	केतुरूपिण्यै १७०	९७८	क्रोधमात्रे
९५०	,, ,, केशवाराध्यहृदयायै ,,	९७९	कौशिक्ये १७५
९५१	केशवासक्तमानसायै	९८०	,, ,, कोदण्डधारिण्यै ,,
९५२	क्लैब्यविनाशिन्यै	९८१	कौश्यायै
९५३	क्लै	९८२	कौशिकायै
९५४	क्लैबीजजपतोषितायै १७१	९८३	कौलमार्गगायै
९५५	कौशल्यायै	९८४	कौलिन्यै
९५६	कौशलाक्ष्यै	९८५	कौलिकाराध्यायै
९५७	कोशायै	९८६	कौलिकागारवासिन्यै १७६
९५८	कोमलायै	९८७	कौतुक्यै
९५९	कोलापुरनिवासायै	९८८	कौमुद्यै
९६०	,, कोलासुरविनाशिन्यै १७२	९८९	कौलायै
९६१	कोटिरूपायै	९९०	,, ,, कुमार्यै ,,
९६२	कोटिरतायै	९९१	कौरवार्चितायै

௧௧௨	ह्रीं क्रीं हूं ह्रीं कौण्डिन्यायै नमः ॐ	१००१	ह्रीं क्रीं हूं ह्रीं कृत्यायै नमः ॐ
௧௧௩	,, ,, कौशिक्यै ,,	१००२	,, ,, क्रियातुरायै ,, १७८
௧௧௪	क्रोधज्वालाभासुर- रूपिण्यै १७७	१००३	कृशाङ्ग्यै
௧௧௫	कोट्यै	१००४	कृतकृत्यायै
௧௧௬	कालानलज्वालायै	१००५	क्रः फट् स्वाहास्वरूपिण्यै
௧௧௭	कोटिमार्त्तण्डविग्रहायै	१००६	क्रीं क्रीं हूं फट् मन्त्रवर्णायै
௧௧௮	कृत्तिकायै	१००७	क्रीं ह्रीं हूं फट् नमस्स्व- धायै १७९
௧௧௯	कृष्णवर्णायै	१००८	क्रीं क्रीं ह्रीं ह्रीं हूं हूं फट्
१०००	,, ,, कृष्णायै ,,		स्वाहा मन्त्ररूपिण्यै १७९½

इति श्रीदक्षिणकालिकासहस्रनामावलिस्समाप्ता ॥

अर्चनान्ते धूपदीपनैवेद्यताम्बूलनीराजनमन्त्रपुष्पाञ्जलिप्रदक्षिणनमस्काराद्युप-
चारानन्तरम् अर्घ्यप्रदानोत्तरन्यासादि निर्वर्त्य आचम्य समापयेदिति शिवम् ॥

विद्याराज्ञीप्रपत्तिचतुष्कम् ॥

माता मे श्रीकाली पिता महाकालश्शमशानशायी ।
स्वजनाः कालिम्मन्या माता विद्याराज्ञी मे शरणम् ॥ १ ॥
बलवद्भिरतिक्रूरैर्दृष्टोऽहं कामादिकालसर्पैः ।
जन्मान्तरानुबद्धैर्माता विद्याराज्ञी मे शरणम् ॥ २ ॥
अहो अहो विषयिशयुभिरतिचपलमनोऽनुगतैर्गिलितोऽहम् ।
का वा गतिरितः परं माता विद्याराज्ञी मे शरणम् ॥ ३ ॥
गलितं मे कलेवरं तथैव च समग्रं शीर्णं मे मनः ।
कथं वाहं निर्वहे माता विद्याराज्ञी मे शरणम् ॥ ४ ॥
चतुष्कमेतद्विहरेन्मधुरं रसनायां मे मुदा सदा ।
मातृकाषोडशाङ्गी माता विद्याराज्ञी मे शरणम् ॥ ५ ॥

—காலிகாணந்த ராஜகோபாலன்.

அத₂ ஸ்ரீதக்ஷிணகாலிகாஸஹஸ்ரநாமாவலி:—

உபசாரவரிவஸ்யாந்தர்க்கதா—
3 3

ந்யாஸாத்யனந்தரம்—
3

ஒவ்வொரு நாமத்தின் முன்னும் ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹும் ஹ்ரீம் என்ற நான்கு பீஜங்களை உச்சரித்து நாமத்திற்குப் பின் நம: ஓம் என்று அர்ச்சனை செய்யவும்.

1.	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹும் ஹ்ரீம் க்ரீம் கால்யை நம: ஓம்	27	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹும் ஹ்ரீம் கோடிப்ரபூஷிதாயை நம: ஓம்
2	,, க்ரூம் கரால்யை ,,	28	ககாரகோடிகுணிதாயை 4
3	கல்யாண்யை	29	ககாரகோடிபூஷணாயை 4 4
4	கமலாயை	30	,, ககாரவர்ணஹ்ருதயாயை ,, 3
5	கலாயை	31	ககாரமநுமண்டிதாயை 3
6	கலாவத்யை	32	ககாரவர்ணநிலயாயை
7	கலாட்யாயை 4	33	காகஸப்தபராயணாயை 5 3 3
8	கலாபூஜ்யாயை	34	ககாரவர்ணமுகுடாயை
9	கலாத்திகாயை 1	35	ககாரவர்ணபூஷணாயை 4
10	,, கலாஹ்ருஷ்டாயை ,,	36	ககாரவர்ணரூபாயை
11	கலாபுஷ்டாயை	37	ககஸப்தபராயணாயை 6 3 3
12	கலாமஸ்தாயை	38	ககவீராஸ்பாலரதாயை 2
13	கலாகராயை	39	கமலாகரபூஜிதாயை
14	கலாகோடிஸமாபாஸாயை 4	40	,, கமலாகரநாதாயை ,, 2
15	கலாகோடிப்ரபூஜிதாயை 2	41	கமலாகரரூபத்ருஜை 7 4
16	கலாகர்ம்மணை	42	கமலாகரஸித்திஸ்தாயை 3 4 2
17	கலாதாராயை 4	43	கமலாகரபாரதாயை 3
18	கலாபாராயை	44	கமலாகரமத்யஸ்தாயை 4 2
19	கலாகமாயை 3	45	கமலாகரதோஷிதாயை 8
20	,, கலாதாராயை ,, 4	46	கதங்காரபராலாபாயை 2
21	கமலின்யை	47	கதங்காரபராயணாயை 2
22	ககாராயை	48	கதங்காரபதாந்தஸ்தாயை 2 3 2
23	கருணாயை		
24	கவயே 3		
25	ககாரவர்ணஸர்வாங்க்யை 3		
26	கலாயை		

49	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹும் ஹ்ரீம் கதங்காரபதார்த்தபுவே நம: ஓம் 9 2 3 2 4	83	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹும் ஹ்ரீம் கரகாசலாயை நம: ஓம்
50	,, கமலாக்ஷயை ,,	84	,, காந்தாராயை
51	கமலஜாயை	85	கரகாசலமாலின்யை 15
52	கமலாக்ஷப்ரபூஜிதாயை	86	கரகாசலபோஜ்யாயை 4
53	கமலாக்ஷவரோத்யுக்தாயை 3	87	கரகாசலரூபின்யை
54	ககாராயை	88	கராமலகஸம்ஸ்தாயை 2
55	கர்ப்புராக்ஷராயை 10 3 3	89	கராமலகஸித்திதாயை 16 3 4 3
56	கரதாராயை	90	,, கராமலகஸம்பூஜ்யாயை ,,
57	கரச்சின்னாயை 2	91	கராமலகதாரின்யை
58	கரஸ்யாமாயை	92	கராமலகாயை
59	கரார்ணவாயை	93	கால்யை
60	,, கரபூஜ்யாயை ,,	94	கராமலகரோசின்யை 17
61	கரரதாயை	95	கராமலகமாத்ரே
62	கரதாயை 3	96	கராமலகஸேவின்யை
63	கரபூஜிதாயை 11	97	கராமலகவத்த்யேயாயை 3 4
64	கரதோயாயை	98	கராமலகதாயின்யை 18 3
65	கராமர்ஷாயை	99	கஞ்ஜநேத்ராயை
66	கர்ம்மநாஸாயை	100	,, கஞ்ஜகத்யை ,, 3
67	கரப்ரியாயை	101	கஞ்ஜஸ்தாயை 2
68	கரப்ராணாயை	102	கஞ்ஜதாரின்யை 4
69	கரகஜாயை	103	கஞ்ஜமாலாப்ரியகர்ய்யை
70	கரகாயை ,,	104	கஞ்ஜரூபாயை
71	கரகாந்தராயை 12	105	கஞ்ஜனாயை 19
72	கரகாசலரூபாயை	106	கஞ்ஜஜாத்யை
73	கரகாசலஸோபின்யை 4	107	கஞ்ஜகத்யை 3
74	கரகாசலபுத்த்ரயை	108	கஞ்ஜஹோமபராயணாயை
75	கரகாசலதோஷிதாயை 13	109	கஞ்ஜமண்டலமத்யஸ்தாயை 3 4 2
76	கரகாசலகேஹஸ்தாயை 3 2	110	,, கஞ்ஜாபரணபூஷிதாயை ,, 20 4 4
77	கரகாசலரக்ஷின்யை	111	கஞ்ஜஸம்மானநிரதாயை
78	கரகாசலஸம்மான்யாயை	112	கஞ்ஜோத்பத்திபராயணாயை
79	கரகாயை	113	கஞ்ஜராஸிஸமாகாராயை
80	,, ககாரின்யை ,, 14	114	கஞ்ஜாரண்யநிவாஸின்யை 21
81	கரகாசலவர்ஷாட்யாயை 4		
82	கரகாசலரஞ்ஜிதாயை		

- 115 ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹூம் ஹ்ரீம்
கரஞ்ஜவ்ருக்ஷமத்யஸ்தாயை நம: ஓம்
4 2
- 116 ,, கரஞ்ஜவ்ருக்ஷவாஸின்யை
2 4 4
- 117 கரஞ்ஜபலபூஷாட்யாயை
2 4 4
- 118 கரஞ்ஜாரண்யவாஸின்யை 22
- 119 கரஞ்ஜமாலாபரணாயை
4
- 120 ,, கரவாலபராயணாயை ,,
- 121 கரவாலப்ரஹ்ருஷ்டாத்மனே
- 122 கரவாலப்ரியாயை கத்யை 23
3
- 123 கரவாலப்ரியாயை
- 124 கன்யாயை
- 125 கரவாலவிஹாரின்யை
- 126 கரவாலமய்யை
- 127 கர்ம்மனே
- 128 கரவாலப்ரியங்கர்ய்யை 24
- 129 கபந்தமாலாபரணாயை
3 4 4
- 130 ,, கபந்தராஸிமத்யகாயை ,,
3 4 4 3
- 131 கபந்தாயை
3 4
- 132 கூடஸம்ஸ்தானாயை
2
- 133 கபந்தானந்தபூஷணாயை 25
3 4 4
- 134 கபந்தநாதஸந்தூஷ்டாயை
3 4 3
- 135 கபந்தாஸனதாரின்யை
3 4 4
- 136 கபந்தக்ருஹமத்யஸ்தாயை
3 4 4 2
- 137 கபந்தவனவாஸின்யை 26
3 4
- 138 கபந்தாயை
3 4
- 139 காஞ்சீகரண்யை
- 140 ,, கபந்தராஸிபூஷணாயை ,,
3 4 4
- 141 கபந்தமாலாஜயதாயை
3 4 3
- 142 கபந்ததேஹவாஸின்யை 27
3 4 3
- 143 கபந்தாஸனமான்யாயை
3 4

- 144 ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹூம் ஹ்ரீம்
கபாலமால்யதாரின்யை நம: ஓம்
4
- 145 ,, கபாலமாலாமத்யஸ்தாயை
4 2
- 146 கபாலவ்ரததோஷிதாயை 28
- 147 கபாலதீபஸந்தூஷ்டாயை
3
- 148 கபாலதீபருபின்யை
3
- 149 கபாலதீபவரதாயை
3 3
- 150 ,, கபால்யை ,,
- 151 கஜ்ஜலஸ்திதாயை 29
2
- 152 கபாலமாலாஜயதாயை
3
- 153 கபாலஜபதோஷின்யை
- 154 கபாலஸித்திஸம்ஹ்ருஷ்டாயை
3 4
- 155 கபாலபோஜனோத்யதாயை 30
4 3
- 156 கபாலவ்ரதஸம்ஸ்தானாயை
2
- 157 கபால்யை
- 158 கமலாலயாயை
- 159 கவித்வாம்ருதஸாராயை
- 160 ,, கவித்வாம்ருதஸாகராயை ,, 31
3
- 161 கவித்வஸித்திஸம்ஹ்ருஷ்டாயை
3 4
- 162 கவித்வாதானகாரின்யை
3
- 163 கவிபூஜ்யாயை
- 164 கவிகத்யை
3
- 165 கவிருபாயை
- 166 கவிப்ரியாயை 32
- 167 கவிப்ரஹ்மானந்தருபாயை
3 3
- 168 கவித்வவ்ரததோஷிதாயை
- 169 கவிமானஸஸம்ஸ்தானாயை
2
- 170 ,, கவிவாஞ்சாப்ரபூரிண்யை ,, 33
2
- 171 கவயே
- 172 கண்டஸ்திதாயை
2 2

173	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹ்ரீம் ஹ்ரீம் கம் ஹ்ரீம் நம: ஓம்	203	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹ்ரீம் ஹ்ரீம் கதலீவனவாஸின்யை நம: ஓம்
174	,, கம் கம் கம்	204	3 கதலீபுஷ்பஸம்ப்ரீதாயை
175	கவிபூர்த்திதாயை 3	205	3 2 கதலீபலமானஸாயை 40
176	கஜ்ஜலாயை	206	3 கதலீஹோமஸந்துஷ்டாயை
177	கஜ்ஜலாதானமானஸாயை 3	207	3 3 3 கதலீதர்ஸனோத்யதாயை
178	கஜ்ஜலப்ரியாயை 34	208	3 3 3 4 4 2 கதலீகர்ப்பமத்யஸ்தாயை
179	கபால்யை	209	3 3 கதலீவனஸுந்தர்ய்யை 41
180	,, கஜ்ஜலஸமாயை	210	3 3 ,, கதம்பபுஷ்பநிலயாயை ,,
181	கஜ்ஜலேஸப்ரபூஜிதாயை	211	3 3 4 3 கதம்பவனமத்யகாயை
182	கஜ்ஜலார்ணவமத்யஸ்தாயை 4 2	212	3 3 3 கதம்பகுஸுமாமோதாயை
183	கஜ்ஜலானந்தரூபின்யை 35 3	213	3 3 கதம்பவனதோஷின்யை 42
184	கஜ்ஜலப்ரியஸந்துஷ்டாயை	214	3 3 கதம்பபுஷ்பஸம்பூஜ்யாயை
185	கஜ்ஜலப்ரியதோஷின்யை	215	3 3 3 கதம்பபுஷ்பஹோமதாயை
186	கபாலமாலாபரணாயை 4	216	3 3 4 2 கதம்பபுஷ்பமத்யஸ்தாயை
187	கபாலகரபூஷணாயை 36 4	217	3 3 2 4 கதம்பபலபோஜின்யை 43
188	கபால்யை	218	3 3 2 கதர்ப்பகாஸனாந்தஸ்தாயை
189	கரபூஷாட்யாயை 4 4	219	3 3 கதம்பாசலவாஸின்யை
190	,, கபாலசக்ரமண்டிதாயை ,, 3	220	3 3 ,, கக்ஷபாயை ,,
191	கபாலகோடிநிலயாயை	221	4 ,, கக்ஷபாராத்யாயை
192	கபாலதுர்க்ககாரின்யை 37 3 3 3	222	2 கக்ஷபாஸனஸம்ஸ்திதாயை 44
193	கபாலகிரிஸம்ஸ்தாநாயை 3 2	223	கர்ணபூராயை
194	கபாலசக்ரவாஸின்யை	224	கர்ணநாலாயை
195	கபாலபாத்ரஸந்துஷ்டாயை	225	4 கர்ணாட்யாயை
196	கபாலார்க்யபராயணாயை 38 4	226	4 காலபைரவ்யை
197	கபாலார்க்யப்ரியப்ராணாயை 4	227	கலப்ரீதாயை
198	கபாலார்க்யவரப்ரதாயை 4 3	228	3 கலஹதாயை
199	கபாலசக்ரரூபாயை	229	கலஹாயை
200	,, கபாலரூபமாத்ரகாயை ,, 39 3	230	,, கலஹாதூராயை ,, 45
201	கதல்யை 3		
202	கதலீரூபாயை 3		

231	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹ்ரீம் ஹ்ரீம் கர்ணயக்ஷயை நம: ஓம்	261	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹ்ரீம் ஹ்ரீம் கஸ்தூரீசர்வஜ்ஞாதாயை 3
232	,, கர்ணாவார்த்தாயை ,,		நம: ஓம் 52
233	கதின்யை 4	262	கஸ்தூரீகர்ப்பமத்யஸ்தாயை 3 4 4 2
234	கர்ணஸுந்தர்ய்யை 3	263	கஸ்தூரீவஸ்த்ரதாரின்யை 4
235	கர்ணபிஸாசின்யை	264	கஸ்தூரிகாமோதரதாயை 3
236	கர்ணமஞ்ஜர்ய்யை	265	கஸ்தூரீவனவாஸின்யை 53
237	கபிகக்ஷதாயை 46 3	266	கஸ்தூரீவனஸம்ரக்ஷாயை
238	கவிகக்ஷவிருபாட்யாயை 4	267	கஸ்தூரீப்ரேமதாரின்யை 4
239	கவிகக்ஷஸ்வருபின்யை	268	கஸ்தூரீஸக்தினிலயாயை
240	,, கஸ்தூரீமருகஸம்ஸ்தானாயை ,, 3 2	269	கஸ்தூரீஸக்திகுண்டகாயை 54 3 3
241	கஸ்தூரீமருகருபின்யை 47 3	270	,, கஸ்தூரீகுண்டஸம்ஸ- 3 நாதாயை ,,
242	கஸ்தூரீமருகஸந்தோஷாயை 3	271	கஸ்தூரீகுண்டமஜ்ஜனாயை 3
243	கஸ்தூரீமருகமத்யகாயை 3 4 3	272	கஸ்தூரீஜீவஸந்துஷ்டாயை
244	கஸ்தூரீஸநீலாங்க்யை 3	273	கஸ்தூரீஜீவதாரின்யை 55 4
245	கஸ்தூரீகந்ததோஷிதாயை 48 3 4	274	கஸ்தூரீபரமாமோதாயை 3
246	கஸ்தூரீபூஜகப்ராணாயை	275	கஸ்தூரீஜீவனக்ஷமாயை
247	கஸ்தூரீபூஜகப்ரியாயை	276	கஸ்தூரீஜாதிபாவஸ்தாயை 4 2
248	கஸ்தூரீப்ரேமஸந்துஷ்டாயை	277	கஸ்தூரீகந்தசம்பநாயை 56 3 4 3
249	கஸ்தூரீப்ராணதாரின்யை 49 4	278	கஸ்தூரீகந்தஸம்ஸோபா- 3 4 4 விராஜிதகபோலபுவே 4
250	,, கஸ்தூரீபூஜகானந்தாயை ,, 3	279	கஸ்தூரீமதனந்தஸஸ்தாயை 3 2
251	கஸ்தூரீகந்தருபின்யை 3 4	280	,, கஸ்தூரீமதஹர்ஷதாயை ,, 57 3 3
252	கஸ்தூரீமாஸிகாருபாயை	281	கஸ்தூர்ய்யை
253	கஸ்தூரீபோஜனப்ரியாயை 50 4	282	கவிதானுட்யாயை 4
254	கஸ்தூரீதிலகானந்தாயை 3	283	கஸ்தூரீக்ருஹமத்யகாயை 3 4 3
255	கஸ்தூரீதிலகப்ரியாயை	284	கஸ்தூரீஸ்பர்ஸகப்ராணாயை
256	கஸ்தூரீஹோமஸந்துஷ்டாயை	285	கஸ்தூரீவிந்தகாந்தகாயை 58 3
257	கஸ்தூரீதர்ப்பஜ்ஞாதாயை 51 3	286	கஸ்தூர்ய்யாமோதரஸிகாயை 3
258	கஸ்தூரீமார்ஜஜ்ஞாத்யுக்தாயை 3		
259	கஸ்தூரீசக்ரபூஜிதாயை		
260	,, கஸ்தூரீபுஷ்பஸம்பூஜ்யாயை ,,		

287	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹ்ரீம் ஹ்ரீம் கஸ்தூரீக்ரீடனோத்- 3 3 யதாயை நம: ஓம்	316	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹ்ரீம் ஹ்ரீம் கஹாந்தஸ்ஸ்தாயை நம: ஓம் 4
288	கஸ்தூரீதானநிரதாயை ,,	317	,, கஹமந்த்ராயை ,,
289	கஸ்தூரீவரதாயின்யை 59	318	கஹேஸ்வர்ய்யை 64
290	,, கஸ்தூரீஸ்தாபனாஸக்தாயை	319	கஹகேயாயை
291	கஸ்தூரீஸ்தானரஞ்ஜின்யை	320	கஹாராத்யாயை
292	கஸ்தூரீகுஸலப்ரஸ்ஸூயை	321	கஹத்யானபராயனாயை
293	கஸ்தூரீஸ்துதிவந்திதாயை 60	322	கஹதந்த்ராயை
294	கஸ்தூரீவந்தகாராத்யாயை	323	கஹகஹாயை
295	கஸ்தூரீஸ்தானவாஸின்யை	324	கஹசர்ய்யாபராயனாயை 65
296	கஹரூபாயை	325	கஹாசாராயை
297	கஹாட்யாயை	326	கஹகத்யை
298	கஹானந்தாயை	327	கஹதாண்டவகாரின்யை
299	கஹாத்மபுவே 61	328	கஹாரண்யாயை
300	,, கஹபூஜ்யாயை ,,	329	கஹகத்யை
301	கஹாத்யாக்யாயை	330	கஹஸக்திபராயனாயை 66
302	கஹஹேயாயை	331	கஹராஜ்யந்தாயை
303	கஹாத்மிகாயை	332	கர்ம்மஸாக்ஷின்யை
304	கஹமாலாயை	333	கர்ம்மஸுந்தர்ய்யை
305	கண்டபூஷாயை	334	கர்ம்மவித்யாயை
306	கஹமந்த்ரஜபோத்யதாயை 62	335	கர்ம்மகத்யை
307	கஹநாமஸ்மஞ்ஜிபராயை	336	கர்ம்மதந்த்ரபராயனாயை 67
308	கஹநாமபராயனாயை	337	கர்ம்மமாத்ராயை
309	கஹபராயணரதாயை	338	கர்ம்மகாத்ராயை
310	,, கஹதேவ்யை ,,	339	கர்ம்மதர்ம்மபராயனாயை
311	கஹேஸ்வர்ய்யை 63	340	கர்ம்மரேகாநாஸகர்த்தர்ய்யை
312	கஹஹேதவே	341	கர்ம்மரேகாவிநோதின்யை 68
313	கஹானந்தாயை	342	கர்ம்மரேகாமோஹகர்ய்யை
314	கஹநாதபராயனாயை	343	கர்ம்மகீர்த்திபராயனாயை
315	கஹமாத்ரே	344	கர்ம்மவித்யாயை
		345	கர்ம்மஸாராயை

346	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹூம் ஹ்ரீம் கர்ம்மாதாராயை நம: ஓம் ⁴	375	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹூம் ஹ்ரீம் கரமாலாயை நம: ஓம்
347	கர்ம்மபுவே ⁴ 69	376	கடோரகுசதாரிண்யை ^{2 4}
348	கர்ம்மகார்ய்யை	377	கபர்த்தின்யை ^{3 3}
349	கர்ம்மஹார்ய்யை	378	கபடின்யை
350	கர்ம்மணை	379	கடின்யை
351	கௌதுகஸுந்தர்ய்யை ³	380	கங்கபூஷணாயை ⁴ 74
352	கர்ம்மகால்யை	381	கரபோர்வை ⁴
353	கர்ம்மதாராயை	382	கடினதாயை ^{2 3}
354	கர்ம்மச்சின்னாயை ²	383	கரபாயை ⁴
355	கர்ம்மதாயை ³ 70	384	கரபாலயாயை ⁴
356	கர்ம்மசாண்டாலின்யை ³	385	கலபாஷாமய்யை ⁴
357	கர்ம்மவேதமாத்ரே ³	386	கல்பாயை
358	கர்ம்மபுவே ⁴	387	கல்பஞாயை
359	கர்ம்மகாண்டரதானந்தாயை ³	388	கல்பநாயின்யை ³ 75
360	கர்ம்மகாண்டாநுமானிதாயை ³ 71	389	கமலஸ்தாயை ²
361	கர்ம்மகாண்டபரிணாஹாயை ³	390	கலாமாலாயை
362	கமட்யை ²	391	கமலாஸ்யாயை
363	கமடாக்ருத்யை ²	392	க்வணத்ப்ரபாயை ⁴
364	கமடாராத்யஹ்ருதயாயை ^{2 4 3}	393	ககுத்மின்யை ³
365	கமடாயை ²	394	கஷ்டவத்யை
366	கண்டஸுந்தர்ய்யை ^{2 3} 72	395	கரணீயகதார்ச்சிதாயை ² 76
367	கமடாஸனஸம்ஸேவ்யாயை ²	396	கசார்ச்சிதாயை
368	கமட்யை ²	397	கசதன்வை
369	கர்ம்மதத்பராயை	398	கசஸுந்தரதாரிண்யை ^{3 4}
370	கருணாயை	399	கடோராயை ²
371	கரகாந்தாயை	400	,, குசஸம்லக்னாயை ³ ,,
372	கருணாயை	401	கடிஸுத்திரவிராஜிதாயை 77
373	கரவந்திதாயை ³ 73	402	கர்ணபக்ஷப்ரியாயை ⁴
374	கடோராயை ²	403	கந்தாயை ³

404	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹூம் ஹ்ரீம் கதாயை நம: ஓம் 2	435	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹூம் ஹ்ரீம் கரானந்தாயை நம: ஓம் 3
405	கந்தகத்யை 3 3	436	கன்யாதானக்ருஹேஷ்ட- 3 3 தாயை 82
406	கலயே		
407	கலிக்ன்யை 4	437	கர்ஷ்ணாயை
408	கலித்ராத்யை	438	கக்ஷதஹ்ராயை 3
409	கவிநாயகபூஜிதாயை 78	439	காமிதாயை
410	கணகக்ஷாநியந்த்ரீயை	440	கமலாஸ்ராயை
411	கஸ்யைசித்	441	கரமாலானந்தகர்த்த்ரீயை 3
412	கவிவரார்ச்சிதாயை	442	கரமாலாப்ரபோஷிதாயை 83
413	கர்த்த்ரீயை	443	கரமாலாஸ்யானந்தாயை 3
414	கர்த்த்ருகாபூஷாயை 4	444	கரமாலாஸமாகமாயை 3
415	கரிண்யை	445	கரமாலாஸித்திதாத்த்ரீயை 3 4 3
416	கர்ணஸத்ருபாயை 79	446	கரமாலாகரப்ரியாயை 84
417	கரணேஸ்யை	447	கரப்ரியாயை
418	கரணபாயை	448	கரரதாயை
419	கலவாசாயை	449	கரதானபராய்ணாயை 3
420	கலாநிதயே 4	450	கலானந்தாயை 3
421	கல்ராயை	451	கலிகத்யை 3
422	கலத்ராதாராயை 4	452	கலபூஜ்யாயை
423	கல்ராயை	453	கலப்ரஸுவே 85
424	காரிகாயை	454	கலநாதநிநாதஸ்தாயை 2 3 2
425	கராயை 80	455	கலநாதவர்ப்ரதாயை 3 3
426	கலகேயாயை 3	456	கலநாதஸமாஜஸ்தாயை 3 2
427	கர்க்கராஸ்யே	457	கஹேராலாயை
428	கலகேயப்ரபூஜிதாயை 3	458	கஹேராலதாயை 86
429	கன்யாராஸ்யே	459	கஹேராலகேஹமத்யஸ்த்- 3 4 தாயை 2
430	கன்யகாயை		
431	கன்யகாப்ரியபாஷிண்யை 81 4	460	கஹேராலவர்தாயின்யை 3
432	கன்யகாதானஸந்த்ருஷ்டாயை 3	461	கஹேராலாயை
433	கன்யகாதானதோஷிண்யை 3	462	கவிதாதாராயை 4
434	கன்யாதா்ராயை 3		

463	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹூம் ஹ்ரீம் கஹோ- லருஷிமானிதாயை நம: ஓம் 87	492	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹூம் ஹ்ரீம் கபிலாயை நம: ஓம்
464	கஹோலமானஸாராத்யாயை 4	493	கபிலேஸ்வரீய்யை 92
465	கஹோலவாக்யகாரின்யை	494	கபிலாராத்யஹ்ருத்யாயை 4 3
466	கர்த்த்ருபாயை	495	கபிலாப்ரியவாதின்யை 3
467	கர்த்த்ருமய்யை	496	கஹசக்ரமந்த்ரவரணாயை
468	கர்த்த்ருமாத்ரே	497	கஹசக்ரப்ரஸூனகாயை 93
469	கர்த்தர்ய்யை 88	498	கௌலஹ்ரீம்ஸ்வரூபாயை
470	கனீனாயை	499	கௌலஹ்ரீம்வரப்ரதாயை 3
471	கனகாராத்யாயை 4	500	,, கௌலஹ்ரீம்ஸித்தித்தாத்ரயை 3 4 3
472	கனீனகாமய்யை	501	கௌலஹ்ரீம்ஸ்வரூபின்யை 94
473	கனீனானந்தநிலயாயை 3	502	கௌலஹ்ரீம் மந்த்ரவரணாயை
474	கனகானந்ததோஷிதாயை 3 89	503	கௌலஹ்ரீம்ப்ரஸுவே
475	கனீனகாயை	504	கலாயை
476	கராயை	505	கவர்க்காயை
477	காஷ்டாயை 2	506	கபாடஸ்தாயை 2
478	கதாரணவகர்ய்யை 2	507	கபாடோத்தகாடனக்ஷமாயை 3 4 95
479	கர்ய்யை	508	கங்கால்யை
480	,, கரிகம்யாயை 3 ,,	509	கபால்யை
481	கரிகத்யை 3	510	,, கங்காலப்ரியபாஷின்யை ,, 4
482	கரித்வஜபராயணாயை 4 90	511	கங்காலபைரவாராத்யாயை 4 4
483	கரிநாதப்ரியாயை 4	512	கங்காலமானஸஸ்திதாயை 2 96
484	கண்டாயை 2	513	கங்காலமோஹநிரதாயை
485	கதானகப்ரதோஷிதாயை 2	514	கங்காலமோஹதாயின்யை 3
486	கமனீயாயை	515	கலுஷக்ன்யை 4
487	கமனகாயை	516	கலுஷஹாயை
488	கமனீயவிபூஷணாயை 4 91	517	கலுஷார்த்திவிநாஸின்யை 97
489	கமனீயஸமாஜஸ்தாயை 2	518	கலிபுஷ்பாயை
490	,, கமனீயவ்ரதப்ரியாயை ,,	519	கலாதாணாயை 3
491	கமனீயகுணாராத்யாயை 3 4	520	,, கஸிபவே ,,
		521	கஸ்யபார்ச்சிதாயை
		522	கஸ்யபாயை
		523	கஸ்யபாராத்யாயை 4

524	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹும் ஹ்ரீம் கலிபூர்ணையை நம: ஓம்	555	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹும் ஹ்ரீம் கல்பமாத்ரே நம: ஓம்
525	கலேவராயை 98	556	கல்பகார்ய்யை
526	கலேவரகர்ய்யை	557	கல்பபுவே 4
527	காஞ்ச்யை	558	கர்ப்பூராமோதருசிராயை 3
528	கவர்க்காயை 3	559	கர்ப்பூராமோததாரிண்யை 104 3 4
529	கராலகாயை	560	„ கர்ப்பூரமாலாபரணாயை „ 4
530	„ கராலபைரவாராத்யாயை „ 4 4	561	கர்ப்பூரவாலபூர்த்திதாயை • 3
531	கராலபைரவேஸ்வர்ய்யை 99 4	562	கர்ப்பூரமாலாஜயதாயை 3
532	கராலாயை	563	கர்ப்பூரார்ணவமத்யகாயை 105 4
533	கலனாதாராயை 4	564	கர்ப்பூரதர்ப்பணரதாயை
534	கபர்த்தஸ்வரப்ரதாயை 3 3	565	கடகாம்பரதாரிண்யை 3 4
535	கபர்த்தஸ்வரப்ரேமலதாயை 3 3	566	கபடேஸ்வரஸம்பூஜ்யாயை
536	கபர்த்திமாலிகாயுதாயை 100 3 2	567	கபடேஸ்வரருபிண்யை 106
537	கபர்த்திஜபமாலாட்யாயை 3 3 4	568	கடவே
538	கரவீரப்ரஸூனதாயை 3	569	கபித்வஜாராத்யாயை 4
539	கரவீரப்ரியப்ராணாயை	570	„ கலாபபுஷ்பதாரிண்யை 4
540	„ கரவீரப்ரபூஜிதாயை „ 101	571	கலாபபுஷ்பருசிராயை
541	கர்ணிகாரஸமாகாராயை	572	கலாபபுஷ்பபூஜிதாயை 107
542	கர்ணிகாரப்ரபூஜிதாயை	573	க்ரகசாயை
543	கரீஷாக்னிஸ்திதாயை 3 2	574	க்ரகசாராத்யாயை 4
544	கர்ஷாயை	575	கதம்ப்ரமகராயை லதாயை 2 3
545	கர்ஷமாத்ரஸுவர்ணதாயை 102 3	576	கதங்காரவிநிர்முத்தாயை 2
546	கலஸாயை	577	கால்யை
547	கலஸாராத்யாயை 4	578	காலக்ரியாயை
548	கஷாயாயை	579	க்ரதவே 108
549	கரிகானதாயை 3 3	580	„ காமிண்யை „
550	„ கபிலாயை „	581	காமினிபூஜ்யாயை
551	கல்கண்ட்யை 2	582	காமினிபுஷ்பதாரிண்யை 4
552	கலயே	583	காமினிபுஷ்பநிலயாயை
553	கல்பலதாமதாயை 103	584	காமினிபுஷ்பபூர்ணிமாயை 109
554	கல்பலதாயை	585	காமினிபுஷ்பபூஜார்ஹாயை
		586	காமினிபுஷ்பபூஷணாயை 4

587	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹூம் ஹ்ரீம் காமினீபுஷ்பதிலகாயை நம: ஓம்	620	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹூம் ஹ்ரீம் காலரதாயை நம: ஓம்
588	காமினீகுண்டசும்பனாயை 110 3 3	621	காலமாத்திரே
589	காமினீயோகஸந்துஷ்டாயை 3	622	காலின்யை
590	காமினீயோகபோகதாயை ,, 3 4 3 3	623	காலவீராயை
591	காமினீகுண்டஸம்மக்னாயை 3 3	624	காலகோராயை 4
592	காமினீகுண்டமத்யகாயை 111 3 4 3	625	காலஸித்தாயை 3 4
593	காமினீமானஸாராத்யாயை 4	626	காலதாயை 113 3
594	காமினீமானதோஷிதாயை	627	காலாஞ்ஜனஸமாகாராயை
595	காமினீமானஸஞ்சாராயை	628	காலாஞ்ஜனநிவாஸின்யை
596	காலிகாயை	629	காலருத்த்யை 3 4
597	காலகாலிகாயை 112	630	காலவ்ருத்த்யை ,, 3 4
598	காமாயை	631	காராக்ருஹவிமேர்சின்யை 117 3
599	காமதேவ்யை 3	632	காதிவித்யாயை 3
600	காமேஸ்யை ,,	633	காதிமாத்திரே 3
601	காமஸம்பவாயை 4	634	காதிஸ்தாயை 3 2
602	காமபாவாயை 4	635	காதிஸுந்தர்ய்யை 3 3
603	காமரதாயை	636	காஸ்யை
604	காமார்த்தாயை	637	காஞ்ச்யை
605	காமமஞ்ஜர்ய்யை 113	638	காஞ்சீஸாயை
606	காமமஞ்ஜீரணிதாயை	639	காஸ்ஸவரதாயின்யை 118 3
607	காமதேவப்ரியாந்தராயை 3	640	க்ரீம்பீஜாயை ,, 3
608	காமகால்யை	641	க்ராம்பீஜஹ்ருதயாய நமஸ்- 3 3
609	காமகலாயை		ஸ்ம்ருதாயை
610	காலிகாயை ,,	642	காம்யாயை
611	கமலார்ச்சிதாயை 114	643	காம்யகத்த்யை 3
612	காதிகாயை	644	காம்யஸித்திதாத்ரயை 3 4 3
613	கமலாயை	645	காமபுவே 119 4
614	கால்யை	646	காமாக்யாயை 2
615	காலானஸம்ப்ரபாயை 4	647	காமரூபாயை
616	கல்பாந்ததஹ்நாயை 3	648	காமசாபவிமோசின்யை
617	காந்தாயை	649	காமதேவகலாராமாயை 3
618	காந்தாரப்ரியவாஸின்யை 115		
619	காலபூஜ்யாயை		

650	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹூம் ஹ்ரீம் காமதேவ்யை நம: ஓம் 3	680	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹூம் ஹ்ரீம் காத்யாயை நம: ஓம்
651	கலாலயாயை 120	681	காத்யாயன்யை
652	காமராத்ர்யை	682	கஸ்யை 125
653	காமதாத்ர்யை 3	683	காமஸாராயை
654	காந்தாராசலவாஸின்யை	684	காஸ்மீராயை
655	காமரூபாயை	685	காஸ்மீராசாரதத்பராயை
656	காலகத்யை 3	686	காமரூபாசாரதாயை
657	காமயோகபராயணாயை 121 3	687	காமரூபாப்ரியம்வதாயை 126 3
658	காமஸம்மர்த்தனரதாயை 3	688	காமரூபாசாரஸித்த்யை 3 4
659	காமகேஹவிகாஸின்யை 3	689	காமரூபாமனோமய்யை
660	„ காலபைரவபார்ய்யாயை „ 4 4	690	„ கார்த்திகாயை „
661	காலபைரவகாமின்யை 122 4	691	„ கார்த்திகாராத்யாயை 4
662	காலபைரவயோகஸ்தாயை 4 3 2	692	காஞ்சனாப்ரஸினபுவே 127 4
663	காலபைரவபோகதாயை 4 4 3 3	693	காஞ்சனாப்ரஸிபூபாயை 4
664	காமதேன்வை 4	694	காஞ்சனாப்ரபூஜிதாயை
665	காமதோக்த்ர்யை 3 3 4	695	காஞ்சருபாயை
666	காமமாத்ரே	696	காஞ்சபூம்யை 4
667	காந்திதாயை 123 3	697	காம்ஸ்யபாத்ரப்ரபோஜின்யை 128 4
668	காமுகாயை	698	காம்ஸ்யத்வனிமய்யை 4
669	காமுகாராத்யாயை 4	699	காமஸுந்தர்ய்யை 3
670	„ காமுகானந்தவர்த்தின்யை „ 3 3 3	700	„ காமசும்பனாயை „ 3
671	கார்த்தவீர்ய்யாயை	701	காஸ்புஷ்பப்ரதீகாஸாயை
672	கார்த்திகேயாயை	702	காமத்ருமஸமாகமாயை 129 3
673	கார்த்திகேயப்ரபூஜிதாயை 124	703	காமபுஷ்பாயை
674	கார்ய்யாயை	704	காமபூம்யை 4
675	காரணதாயை 3	705	காமபூஜ்யாயை
676	கார்ய்யகாரின்யை	706	காமாதாயை 3
677	காரணாத்ராயை	707	காமதேஹாயை 3
678	காந்திகம்யாயை 3	708	காமகேஹாயை 3
679	காந்திமய்யை	709	காமபீஜபராயணாயை 130 3
		710	„ காமத்வஜஸமாருடாயை „ 4 4

711	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹூம் ஹ்ரீம் காமத்வஜஸமாஸ்திதாயை நம: ஓம் 4 2	741	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹூம் ஹ்ரீம் காம்பில்யவாஸின்யை நம: ஓம்
712	காஸ்யப்யை	742	காஷ்டாயை 2
713	காஸ்யபாராத்யாயை 4	743	காமபத்ன்யை
714	காஸ்யபானந்ததாயின்யை 131 3 3	744	காமபுவே 4
715	காலிந்தீஜலஸங்காஸாயை 3	745	காதம்பரீபானரதாயை 3 3
716	காலிந்தீஜலபூஜிதாயை 3	746	காதம்பர்ய்யை 3 3
717	காதேவபூஜானிரதாயை 3	747	கலாயை 137
718	காதேவபரமார்த்ததாயை 132 3 2 3	748	காமவந்த்யாயை 3
719	கார்ம்மனூயை	749	காமேஸ்யை
720	,, கார்ம்மனூகாராயை ,,	750	,, காமராஜப்ரபூஜிதாயை ,,
721	காமாயை	751	காமராஜேஸ்வர்ய்யை வித்யாயை 3
722	கார்ம்மணகாரின்யை	752	காமாயை
723	கார்ம்மணத்ரோடனகர்ய்யை	753	கௌதுகஸுந்தர்ய்யை 138 3
724	காகின்யை	754	காம்போஜஜாயை 3
725	காரணஹ்வயாயை 133	755	காஞ்சனதாயை 3
726	காவ்யாம்ருதாயை	756	காம்ஸ்யகாஞ்சனகாரின்யை
727	காலிங்காயை 3	757	காஞ்சனாத்திரிஸமாகாராயை 3
728	காலிங்கமர்த்தனோத்யதாயை 3 3 3 3	758	காஞ்சனாத்திரிப்ரதானதாயை 139 3 3 3
729	காலாகுருவிபூஷாட்யாயை 3 4 4	759	காமாயை
730	,, காலாகுருவிபூதிதாயை ,, 134 3 4 3	760	,, கீர்த்த்யை ,,
731	காலாகுருஸுகந்தாயை 3 3 4	761	காமகேஸ்யை
732	காலாகுருப்ரதர்ப்பனூயை 3	762	காரிகாயை
733	காவேரீநீரஸம்பீரதாயை	763	காந்தராஸ்ரயாயை
734	காவேரீத்ரவாஸின்யை 135	764	காமபேத்யை 4 3
735	காலசக்ரப்ரமாகாராயை 4	765	காமார்த்திநாஸின்யை
736	காலசக்ரநிவாஸின்யை	766	காமபூமிகாயை 140 4
737	கானனூயை	767	காலநிர்ணாஸின்யை
738	கானனாதுாராயை 4	768	காவ்யவனிதாயை
739	கார்வை	769	காமருபின்யை
740	,, காருணிகாமய்யை ,, 136	770	,, காயஸ்தாயை ,, 2
		771	காமஸந்தீப்த்யை 3

772	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹூம் ஹ்ரீம் காவ்யதாயை நம: ஓம் 3	801	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹூம் ஹ்ரீம் குலாயை நம: ஓம்
773	காலஸுந்தர்ய்யை 141 3	802	குலாலக்ருஹகன்யாயை 3
774	காமேஸ்யை	803	குலதுடாமணிப்ரியாயை 146 3
775	காரணவராயை	804	குலபூஜ்யாயை
776	காமேஸ்ரீபூஜனோத்யதாயை 3	805	குலாராத்யாயை 4
777	காஞ்சீநூபுரபூஷாட்யாயை 4 4	806	குலபூஜாபராயணாயை
778	குங்குமாபரணன்விதாயை 142 4	807	குண்டபுஷ்பப்ரஸன்னாஸ்யாயை 3
779	காலசக்ராயை	808	குண்டகோலோத்பவாத்மி- 3 3 3 4
780	„ காலகத்யை „ 3	809	குண்டகோலோத்பவாதாராயை 3 3 3 4 4
781	காலசக்ரமனோபவாயை 4	810	„ குண்டகோலமய்யை „ 3 3
782	குந்தமத்யாயை 3 4	811	குஹ்வை
783	குந்தபுஷ்பாயை 3	812	குண்டகோலப்ரியப்ராணாயை 3 3
784	குந்தபுஷ்பப்ரியாயை 3	813	குண்டகோலப்ரபூஜிதாயை 148 3 4
785	குஜாயை 143	814	குண்டகோலமனோல்லாஸாயை 3 3
786	குஜமாத்ரே	815	குண்டகோலபலப்ரதாயை 3 3 3 3
787	குஜாராத்யாயை 4	816	குண்டதேவரதாயை 3 3
788	குடாரவரதாரிண்யை 4	817	க்ருத்தாயை 3 4
789	குஞ்ஜரஸ்தாயை 2	818	குலஸித்திகராயை பரஸ்யை 149 3 4
790	„ குஸரதாயை „	819	குலகுண்டஸமாகாராயை 3
791	குஸேஸ்யவிலோசனாயை 144	820	„ குலகுண்டஸமானபுவே „ 3 4
792	குகட்யை	821	குண்டஸித்த்யை 3 3 4
793	குரர்ய்யை	822	குண்டருத்த்யை 3 3 4
794	குத்ராயை 4	823	குமாரீபூஜனோத்யதாயை 150 3
795	குரங்க்யை 3	824	குமாரீபூஜகப்ராணாயை
796	குடஜாஸ்ரயாயை	825	குமாரீபூஜகாலயாயை
797	கும்பீனஸவிபூஷாயை 4 4	826	குமாரீய்யை
798	கும்பீனஸவதோத்யதாயை 145 4 4 3	827	காமஸந்திஷ்டாயை
799	கும்பகர்ணமனோல்லாஸாயை 4	828	குமாரீபூஜனோதஸுகாயை 151
800	„ குலதுடாமணயே „ 3		

829	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹும் ஹ்ரீம் குமாரீவ்ரதஸந்துஷ்டாயை நம: ஓம்	
830	„ குமாரீருபதாரிண்யை „	
831	குமாரீபோஜனப்ரீதாயை	
832	குமாரீய்யை	
833	குமாரதாயை	152
834	குமாரமாத்ரே	
835	குலதாயை	
836	குலயோனயே	
837	குலேஸ்வரீய்யை	
838	குலலிங்காயை	
839	குலானந்தாயை	
840	„ குலரம்யாயை „	
841	குதர்க்கத்ருஜே	153
842	குந்த்யை	
843	குலகாந்தாயை	
844	குலமார்க்கபராயணாயை	
845	குல்லாயை	
846	குருகுல்லாயை	
847	குல்லுகாயை	
848	குலகாமதாயை	154
849	குலிஸாங்க்யை	
850	„ குப்ஜிகாயை „	
851	குப்ஜிகானந்தவர்த்தின்யை	
852	குலீனாயை	
853	குஞ்ஜரகத்யை	
854	குஞ்ஜரேஸ்வரகாமின்யை	155
855	குலபால்யை	
856	குலவத்யை	
857	குலதீபிகாயை	

858	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹும் ஹ்ரீம் குலயோகேஸ்வரீய்யை நம: ஓம்	
859	குண்டாயை	
860	„ குங்குமாருணவிக்ரஹாயை „	156
861	குங்குமானந்தஸந்தோஷாயை	
862	குங்குமார்ணவவாஸின்யை	
863	குஸுமாயை	
864	குஸுமப்ரீதாயை	
865	குலபுவே	
866	குலஸுந்தரீய்யை	157
867	குமுத்வத்யை	
868	குமுதின்யை	
869	குஸலாயை	
870	„ குலடாலயாயை „	
871	குலடாலயமத்யஸ்தாயை	
872	குலடாஸங்கதோஷிதாயை	158
873	குலடாபவனோத்யுக்தாயை	
874	குஸாவர்த்தாயை	
875	குலார்ணவாயை	
876	குலார்ணவாசாரதாயை	
877	குண்டல்யை	
878	குண்டலாக்ருத்யை	159
879	குமத்யை	
880	„ குலஸ்ரேஷ்டாயை „	
881	குலசக்ரபராயணாயை	
882	கூடஸ்தாயை	
883	கூடத்ருஷ்ட்யை	
884	குந்தலாயை	
885	குந்தலாக்ருத்யை	160
886	குஸலாயை	

887	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹூம் ஹ்ரீம் க்ருதிருபாயை நம: ஓம்	915	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹூம் ஹ்ரீம் க்லின்னூயை நம: ஓம்
888	கூர்ச்சபீஜதராயை 3 4	916	கின்னார்ய்யை
889	குவே	917	கின்னார்ய்யை க்ரியாயை 165
890	,, கும்கும்கும்கும்ஸப்தரதாயை 3 3	918	க்ரீம்காராயை
891	க்ரும்க்ரும் க்ரும்க்ரும்- பராயனூயை 161	919	க்ரீம்ஜபாஸக்தாயை
892	கும்கும்கும்ஸப்தநிலயாயை 3 3	920	,, க்ரீம்ஹ்ரும்ஸ்த்ரீம்மந்த்ர- ருபிண்யை ,,
893	குக்குராலயவாஸின்யை	921	கிரீம்மீரிதத்ருஸாபாங்க்யை 3 3
894	குக்குராஸங்கஸம்யுக்தாயை 3	922	கிஸூார்ய்யை
895	குக்குரானந்தவிக்ரஹாயை 162 3 3	923	கிரீடின்யை 165
896	கூர்ச்சாரம்பாயை 4	924	கீடபாஷாயை 4
897	கூர்ச்சபீஜாயை 3	925	கீடயோனயே
898	கூர்ச்சஜாபபராயனூயை	926	கீடமாத்திரே
899	குசஸ்பர்ஸனஸந்துஷ்டாயை	927	கீடதாயை 3
900	,, குசாலிங்கனஹர்ஷதாயை ,, 163 3 3	928	கிம்ஸுகாயை
901	குததிக்ன்யை 3 4	929	கிரபாஷாயை 4
902	குபேரார்ச்சயாயை 3	930	,, க்ரியாஸாராயை ,,
903	குசபுவே 4	931	,, க்ரியாவத்யை 167
904	குலநாயிகாயை	932	கீம்கீம்ஸப்தபராயை 3 3
905	குகாயனூயை 3	933	க்லீம்க்லுரம்க்லைம்க்லௌம்- ஸ்வருபிண்யை
906	குசதராயை 4	934	காம்கீம்கூம்கைம்ஸ்வருபாயை
907	குமாத்திரே	935	க:பட்மந்த்ரஸ்வருபிண்யை 168 2
908	குந்ததந்தின்யை 164 3 3	936	கேதகீபூஷணானந்தாயை 4 3
909	குதேயாயை 3	937	கேதகீபரணன்விதாயை 4
910	,, குஹராபாஸாயை ,, 4	938	கைகராயை
911	குதேயாயை 3	939	கேஸின்யை
912	குக்னதாரிகாயை 4 3	940	,, கேஸ்யை ,,
913	கீர்த்த்யை	941	கேஸிஸுதனதத்பராயை 169 3
914	கிராதின்யை	942	கேஸருபாயை
		943	கேஸமுத்தாயை
		944	கைகேய்யை
		945	கௌஸிக்யை
		946	கைரவாயை

947	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹ்ரீம் ஹ்ரீம் கைரவாஹ்லாதாயை நம: ஓம் 3	976	ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹ்ரீம் ஹ்ரீம் க்ரோதருபாயை 4
948	கேஸராயை	977	க்ரோதபதாயை 4 3
949	கேதுருபிண்யை 170	978	க்ரோதமாத்ரே 4
950	„ கேஸவாராத்யஹ்ருதயாயை „ 4 3	979	கௌஸிக்யை 175
951	கேஸவாஸக்தமானஸாயை	980	„ கோதண்டதாரிண்யை „ 3 3 4
952	க்லைப்யவிநாஸிண்யை 3	981	க்ரௌஞ்சாயை
953	க்லைம்	982	கௌஸிகாயை
954	க்லைம்பீஜஜபதோஷிதாயை 171 3	983	கௌலமார்க்ககாயை 3 3 3
955	கௌஸல்யாயை	984	கௌலிண்யை
956	கௌஸலாச்ஷ்யை	985	கௌலிகாராத்யாயை 4
957	கோஸாயை	986	கௌலிகாகாரவாஸிண்யை 176 3
958	கோமலாயை	987	கௌதுக்யை
959	கோலாபுரநிவாஸாயை	988	கௌமுத்யை 3
960	„ கோலாஸுரவிநாஸிண்யை 172	989	கௌலாயை
961	கோடிருபாயை	990	„ குமார்ய்யை „
962	கோடிதாயை	991	கௌரவார்ச்சிதாயை
963	க்ரோதிண்யை 4	992	கௌண்டிண்யாயை 3
964	க்ரோதருபிண்யை 4	993	கௌஸிக்யை
965	கேகாயை	994	க்ரோதஜ்வாலாபாஸுர- 4 4 ருபிண்யை 177
966	கோகிலாயை	995	கோட்யை
967	கோட்யை	996	காலானலஜ்வாலாயை
968	கோடிமந்த்ரபராயணாயை 173	997	கோடிமார்த்தண்டவிக்ரஹாயை 3 3
969	கோட்யனந்தமந்த்ரயுதாயை	998	க்ருத்திகாயை
970	„ க்ரைம்ருபாயை „	999	க்ருஷ்ணவர்ணாயை
971	கேரலாஸ்ரயாயை	1000	„ க்ருஷ்ணாயை „
972	கேரலாசாரநிபுணாயை		
973	கேரலேந்த்ரக்ருஹஸ்திதாயை 174 3 3 2		
974	கேதாராஸ்ரமஸம்ஸ்தாயை 3 2		
975	கேதாரேஸ்வரபூஜிதாவை 3		

நாமங்களின் முதற்குறிப்பகராதி—

அகராதி வரிசை எண்	நாமம்	நாமத்தின் எண்	அகராதி வரிசை எண்	நாமம்	நாமத்தின் எண்
1	கௌலஹ்ரீம்ப்ரஸூ:	503	27	கக்ஷபாராத்யா ⁴	221
2	கௌலஹ்ரீம்மந்த்ரவரணா	502	28	கக்ஷபாஸனஸம்ஸ்திதா ⁴	222
3	கௌலஹ்ரீம்வரப்ரதா ³	499	29	கங்கபூஷணா ⁴	380
4	கௌலஹ்ரீம்ஸித்திதாத்ரீ ^{3 4 3}	500	30	கங்காலப்ரியபாஷிணீ ⁴	510
5	கௌலஹ்ரீம்ஸ்வரூபா	498	31	கங்காலபைரவாராத்யா ^{4 4}	511
6	கௌலஹ்ரீம்ஸ்வரூபிணீ	501	32	கங்காலமானஸஸ்திதா ²	512
7	கம்கம்கம்	174	33	கங்காலமோஹதாயிணீ ⁵	514
8	கம்ஹ்ரீம்	173	34	கங்காலமோஹநிரதா	513
9	க:பட்மந்த்ரஸ்வரூபிணீ ²	935	35	கங்காலீ	508
10	ககவீராஸ்பாலரதா ²	38	36	கசதநு:	397
11	ககஸப்தபராயணா ^{3 3}	37	37	கசஸுந்தரதாரிணீ ^{3 4}	398
12	ககாரகோடிகுணிதா ³	28	38	கசார்ச்சிதா	396
13	ககாரகோடிகூஷணா ⁴	29	39	கஜ்ஜலப்ரியதோஷிணீ	185
14	ககாரமநுமண்டிதா ³	31	40	கஜ்ஜலப்ரியஸந்தூஷ்டா	184
15	ககாரவர்ணநிலயா	32	41	கஜ்ஜலப்ரியா	178
16	ககாரவர்ணபூஷணா ⁴	35	42	கஜ்ஜலஸமா	180
17	ககாரவர்ணமுகுடா	34	43	கஜ்ஜலஸ்திதா ²	151
18	ககாரவர்ணரூபா	36	44	கஜ்ஜலா	176
19	ககாரவர்ணஸர்வாங்கீ ³	25	45	கஜ்ஜலானந்தரூபிணீ ³	183
20	ககாரவர்ணஹ்ருதயா ³	30	46	கஜ்ஜலாதானமானஸா ³	177
21	ககாரா	22	47	கஜ்ஜலார்ணவமத்யஸ்தா ^{4 2}	182
22	ககாரா	54	48	கஜ்ஜலேஸப்ரபூஜிதா	181
23	ககாரிணீ	80	49	கஞ்ஜகதி: ³	100
24	ககுத்மிணீ ³	393	50	கஞ்ஜகதி: ³	107
25	கக்ஷதஹா ³	438	51	கஞ்ஜஜாதி:	106
26	கக்ஷபா	220			

அ. வ. எண்	நாமம்	நாம எண்	அ. வ. எண்	நாமம்	நாம எண்
52	கஞ்ஜதாரிணி ₄	102	82	கதங்காரவிநிர்முக்தா ₂	576
53	கஞ்ஜனா	105	83	கதம்ப்ரமகரா லதா _{2 4}	575
54	கஞ்ஜநேத்ரா	99	84	கதா ₂	404
55	கஞ்ஜமண்டலமத்யஸ்தா _{3 4 2}	109	85	கதானகப்ரதோஷிதா ₂	485
56	கஞ்ஜமாலாப்ரியகீ	103	86	கதார்ணவகீ ₂	478
57	கஞ்ஜராஸிஸமாகாரா	113	87	கதினீ ₂	233
58	கஞ்ஜரூபா	104	88	கதம்பகானனாந்தஸ்ஸ்தா _{3 3 2}	218
59	கஞ்ஜஸ்ம்மானநிரதா	111	89	கதம்பகுஸுமாமோதா _{3 3 3}	212
60	கஞ்ஜஸ்தா ₂	101	90	கதம்பபுஷ்பநிலயா _{3 3}	210
61	கஞ்ஜஹோமபராயணா	108	91	கதம்பபுஷ்பமத்யஸ்தா _{3 3 4 2}	216
62	கஞ்ஜாபரணபூஷிதா _{4 4}	110	92	கதம்பபுஷ்பஸம்பூஜ்யா _{3 3}	214
63	கஞ்ஜாரண்யநிவாஸினி	114	93	கதம்பபுஷ்பஹோமதா _{3 3 3}	215
64	கஞ்ஜோத்பத்திபராயணா	112	94	கதம்பபலபோஜினி _{3 3 2 4}	217
65	கடகாம்பரதாரிணி _{3 4}	565	95	கதம்பவனதோஷினி _{3 3}	213
66	கடிஸுத்ரவிராஜிதா	401	96	கதம்பவனமத்யகா _{3 3 4 3}	211
67	கடு:	568	97	கதம்பாசலவாஸினி _{3 3}	219
68	கடினதா _{2 3}	382	98	கதலீ ₃	201
69	கடினீ ₄	379	99	கதலீகர்ப்பமத்யஸ்தா _{3 3 3 4 4 2}	208
70	கடோரகுசுதாரிணி _{2 4}	376	100	கதலீதர்ஸனோத்யதா _{3 3 3}	207
71	கடோரா ₂	374	101	கதலீபுஷ்பஸம்பீதா ₃	204
72	கடோரா ₂	399	102	கதலீபலமானஸா _{3 2}	205
73	கணகக்ஷாநியந்தீ	410	103	கதலீரூபா ₃	202
74	கண்டபூஷா _{2 4}	305	104	கதலீவனவாஸினி ₃	203
75	கண்டஸுந்தீ _{2 3}	366	105	கதலீவனஸுந்தீ _{3 3}	209
76	கண்டஸ்திதா _{2 2}	172	106	கதலீஹோமஸந்தூஷ்டா ₃	206
77	கண்டா ₂	484	107	கனகானந்ததோஷிதா ₃	474
78	கதங்காரபதாந்தஸ்ஸ்தா _{2 3 2}	48			
79	கதங்காரபதார்த்தபூ: _{2 3 2 4}	49			
80	கதங்காரபராயணா ₂	47			
81	கதங்காரபராலாபா ₂	46			

அ. வ. எண்	நாமம்	நாம எண்	அ. வ. எண்	நாமம்	நாம எண்
108	கனகாராத்யா ₄	471	137	கபாலசக்ரமண்டிதா ₃	190
109	கனீனகா	475	138	கபாலசக்ரவாஸினி	194
110	கனீனகாமயி	472	139	கபாலஜபதோஷினி	153
111	கனீனா	470	140	கபாலதிபருபினி ₃	148
112	கனீனானந்தநிலயா ₃	473	141	கபாலதிபவரதா _{3 3}	149
113	கந்தகதி: _{3 3}	405	142	கபால்தீபஸந்துஷ்டா ₃	147
114	கந்தா ₃	403	143	கபாலதுர்க்ககாரினி _{3 3 3}	192
115	கன்யகா	430	144	கபாலமராத்ரஸந்துஷ்டா	195
116	கன்யகாதானதோஷினி ₃	433	145	கபாலபோஜனோத்தயதா _{4 3}	155
117	கன்யகாதானஸந்துஷ்டா ₃	432	146	கபாலமாலாஜயதா ₃	152
118	கன்யகாப்ரியபாஷினி ₄	431	147	கபாலமாலாபரணா ₄	186
119	கன்யா	124	148	கபாலமாலாமத்யஸ்தா _{4 2}	145
120	கன்யாதானக்ருஹேஷ்டதா _{3 3 3}	436	149	கபாலமால்யதாரினி ₄	144
121	கன்யாதானா ₃	434	150	கபாலருபமாத்ரகா ₃	200
122	கன்யாராஸி:	429	151	கபாலவ்ரததோஷிதா	146
123	கபடினி	378	152	கபாலவ்ரதஸம்ஸ்தானா ₂	156
124	கபடேஸ்வரருபினி	567	153	கபாலஸித்திஸம்ஹ்ருஷ்டா _{3 4}	154
125	கபடேஸ்வரஸம்பூஜ்யா	566	154	கபாலார்க்யபராயணா ₄	196
126	கபர்த்தி ஜபமாலாட்யா _{3 3 4}	537	155	கபாலார்க்யப்ரியப்ராணா ₄	197
127	கபர்த்தினி _{3 3}	317	156	கபாலார்க்யவரப்ரதா _{4 3}	198
128	கபர்த்திமாலிகாயுதா _{3 3}	536	157	கபாலி	150
129	கபர்த்திஸப்ரேமலதா _{3 3}	535	158	கபாலி	157
130	கபர்த்திஸவரப்ரதா _{3 3 3}	534	159	கபாலி	179
131	கபாடஸ்தா ₃	506	160	கபாலி	188
132	கபாடோத்தகாடனக்ஷமா _{3 4}	507	161	கபாலி	509
133	கபாலகரபூஷணா ₄	187	162	கபிகக்ஷதா ₃	237
134	கபாலகோடிநிலயா	191	163	கபித்வஜாராத்யா _{4 4}	569
135	கபாலகிரிஸம்ஸ்தானா _{3 2}	193	164	கபிலா	492
136	கபாலசக்ரரூபா	199	165	கபிலா	550

அ. வ. எண்	நாமம்	நாம எண்	அ. வ. எண்	நாமம்	நாம எண்
166	கபிலாப்ரியவாதினீ ³	495	193	கனீயா	486
167	கபிலாராத்யஹ்ருதயா ^{4 3}	494	194	கமலஜா	51
168	கபிலேஸ்வரீ	493	195	கமலஸ்தா ²	389
169	கபந்தக்ருஹமத்யஸ்தா ^{3 4 3 4 2}	136	196	கமலா	4
170	கபந்ததேஹவாஸினீ ^{3 4 3}	142	197	கமலா	613
171	கபந்தநாதஸந்துஷ்டா ^{3 4 3}	134	198	கமலாகரதோஷிதா	45
172	கபந்தமாலாஜயதா ^{3 4 3}	141	199	கமலாகரநாதா ²	40
173	கபந்தமாலாபரணா ^{3 4 4}	129	200	கமலாகரபாரதா ³	43
174	கபந்தராஸிபூஷணா ^{3 4 4}	140	201	கமலாகரபூஜிதா	39
175	கபந்தராஸிமத்யகா ^{3 4 4 3}	130	202	கமலாகரமத்யஸ்தா ^{4 2}	44
176	கபந்தவனவாஸினீ ^{3 4}	137	203	கமலாகரரூபத்ருக் ⁴	41
177	கபந்தா ^{3 4}	131	204	கமலாகரஸித்திஸ்தா ^{3 4 2}	42
178	கபந்தா ^{3 4}	138	205	கமலாக்ஷப்ரபூஜிதா	52
179	கபந்தானந்தபூஷணா ^{3 4 4}	133	206	கமலாக்ஷவரோத்யுத்தா ³	53
180	கபந்தாஸனதாரினீ ^{3 4 4}	135	207	கமலாக்ஷீ	50
181	கபந்தாஸனமான்யா ^{3 4}	143	208	கமலாட்சிதா	611
182	கமடா ²	365	209	கமலாலயா	158
183	கமடாக்குதி: ²	363	210	கமலாஸனா	440
184	கமடாராத்யஹ்ருதயா ^{2 4 3}	364	211	கமலாஸ்யா	391
185	கமடாஸனஸம்ஸேவ்யா ²	367	212	கமலினீ	21
186	கமட ²	362	213	கரகஜா	69
187	கமட ²	368	214	கரகா	70
188	கமனகா	487	215	கரகா	79
189	கமனீயகுணராத்யா ^{3 4}	491	216	கரகாசலகேஹஸ்தா ^{3 2}	76
190	கமனீயவிபூஷணா ⁴	488	217	கரகாசலதோஷிதா	75
191	கமனீயவ்ரதப்ரியா	490	218	கரகாசலபுத்தீ	74
192	கமனீயஸமாஜஸ்தா ²	489	219	கரகாசலபோஜ்யா ⁴	86
			220	கரகாசலமாலினீ	85
			221	கரகாசலரக்ஷினீ	77
			222	கரகாசலரஞ்ஜிதா	82
			223	கரகாசலரூபா	72
			224	கரகாசலரூபினீ	87
			225	கரகாசலவர்ஷாட்யா ⁴	81

அ. வ. எண்	நாமம்	நாம எண்	அ. வ. எண்	நாமம்	நாம எண்
226	கரகாசலஸோபினி ⁴	73	258	கரமாலாஸமாகமா ³	444
227	கரகாசலஸம்மான்யா	78	259	கரமாலாஸித்திதாத்ரி ^{3 4 3}	445
228	கரகாசலா	83	260	கரரதா	61
229	கரகாந்தரா	71	261	கரரதா	448
230	கரகாந்தா	371	262	கரவந்திதா ³	373
231	கரச்சின்னா ²	57	263	கரவாலபராயணா	120
232	கரஞ்ஜபலபூஷாட்யா ^{2 4 4}	117	264	கரவாலபரஹ்ருஷ்டாத்மா	121
233	கரஞ்ஜமாலாபரணா ⁴	119	265	கரவாலப்ரியங்கரி	128
234	கரஞ்ஜவ்ருக்ஷமத்யஸ்தா ^{4 2}	115	266	கரவாலப்ரியா	123
235	கரஞ்ஜவ்ருக்ஷவாஸினி	116	267	கரவாலப்ரியா கதி: ³	122
236	கரஞ்ஜாரண்யவாஸினி	118	268	கரவாலமயி	126
237	கரணபா	418	269	கரவாலவிஹாரினி	125
238	கரணீயகதாச்சிதா ²	395	270	கரவீரப்ரபூஜிதா	540
239	கரணேஸ்ரி	417	271	கரவீரப்ரஸூனதா ³	538
240	கரதாரா	56	272	கரவீரப்ரியப்ராணா	539
241	கரதோயா	64	273	கரஸ்யாமா	58
242	கரதா ³	62	274	கரா	425
243	கரதானபராயணா ³	449	275	கரா	476
244	கரபூஜிதா	63	276	கரானந்தா ³	435
245	கரபூஜ்யா	60	277	கராமர்ஷா	65
246	கரப்ராணா	68	278	கராமலகதாரினி	91
247	கரப்ரியா	67	279	கராமலகதாயினி ³	98
248	கரப்ரியா	447	280	கராமலகமாதா	95
249	கரபா ⁴	383	281	கராமலகரோசினி	94
250	கரபாலயா ⁴	384	282	கராமலகவத்த்யேயா ^{3 4}	97
251	கரபூஷாட்யா ^{4 4}	189	283	கராமலகஸம்பூஜ்யா	90
252	கரபோரு: ⁴	381	284	கராமலகஸம்ஸ்தா ²	88
253	கரமாலா	375	285	கராமலகஸித்திதா ^{3 4 3}	89
254	கரமாலாகரப்ரியா	446	286	கராமலகஸேவினி	96
255	கரமாலானந்தகர்த்தி ³	441	287	கராமலகா	92
256	காமாலாப்ரபோஷிதா	442	288	கரார்ணவா	59
257	கரமாலாஸ்யானந்தா ³	443	289	கராலகா	529
			290	கராலபைரவாராத்யா ^{4 4}	530

அ. வ. எண்	நாமம்	நாம எண்	அ. வ. எண்	நாமம்	நாம எண்
291	கராலபைரவேஸ்வரீ ⁴	531	322	கர்த்தரீ	413
292	கராலா	532	323	கர்ப்பூரதர்ப்பணரதா	564
293	கரிகதி: ³	481	324	கர்ப்பூரமாலாஜயதா ³	562
294	கரிகம்பா ³	480	325	கர்ப்பூரமாலாபரண ⁴	560
295	கரிகானதா ³	549	326	கர்ப்பூரவாஸபூர்த்திதா ³	561
296	கரிணி ³	415	327	கர்ப்பூராமோததாரீணி ^{3 4}	559
297	கரித்வஜபராயண ⁴	482	328	கர்ப்பூராமோதருசிரா ³	558
298	கரிநாதப்ரியா ²	483	329	கர்ப்பூரார்ணவமத்யகா ^{4 3}	563
299	கருணா	23	330	கர்ப்பூராக்ஷரா ^{3 3}	55
300	கருணா	370	331	கர்ம்ம	127
301	கருணா	372	332	கர்ம்ம	350
302	கரீ	479	333	கர்ம்மகாண்டபரீணஹா ³	361
303	கரீஷாக்னிஸ்திதா ^{3 2}	543	334	கர்ம்மகாண்டரதானந்தா ³	359
304	கர்க்கராஸி:	427	335	கர்ம்மகாண்டாநுமானிதா ³	360
305	கர்ணநாஸா	224	336	கர்ம்மகாரீ	348
306	கர்ணபிஸாசினீ	306	337	கர்ம்மகாலீ	352
307	கர்ணபூரா	223	338	கர்ம்மகீர்த்திபராயண	343
308	கர்ணபக்ஷப்ரியா ⁴	402	339	கர்ம்மகதி: ³	335
309	கர்ணமஞ்ஜரீ	236	340	கர்ம்மகாத்ரா ³	338
310	கர்ணயக்ஷீ	231	341	கர்ம்மசாண்டாலினீ ³	356
311	கர்ணவார்த்தா	232	342	கர்ம்மச்சின்ன ²	354
312	கர்ணஸத்ருபா	416	343	கர்ம்மதத்பரா	369
313	கர்ணஸுந்தரீ ³	234	344	கர்ம்மதந்தர்பராயண	336
314	கர்ணாட்யா ⁴	225	345	கர்ம்மதாரா	353
315	கர்ணிகாரப்ரபூஜிதா	542	346	கர்ம்மதா ³	355
316	கர்ணிகாரஸமாகாரா	541	347	கர்ம்மதர்ம்மபராயண ⁴	339
317	கர்த்தருகாபூஷா ⁴	414	348	கர்ம்மநாஸா	66
318	கர்த்தருமயீ	467	349	கர்ம்மபூ: ⁴	347
319	கர்த்தருமாதா	468	350	கர்ம்மபூ: ⁴	358
320	கர்த்தருபா	466			
321	கர்த்தரீ	469			

அ. வ. எண்	நாமம்	நாம எண்	வரிசை	எண்
351	கர்ம்மகாத்ரா ₃	337	380 கலவாசா	419
352	கர்ம்மரேகாமோஹகரி ₂	342	381 கலஸா	546
353	கர்ம்மரேகா நாஸகர்த்தரி ₂	340	382 கலஸாராத்யா ₄	547
354	கர்ம்மரேகாவிநோதினி ₂ ₃	341	383 கலஹதா ₃	228
355	கர்ம்மவித்யா ₃	334	384 கலஹா	229
356	கர்ம்மவித்யா ₃	344	385 கலஹா துரா	230
357	கர்ம்மவேதமாதா ₃	357	386 கலா	5
358	கர்ம்மஸாக்ஷினி	332	387 கலா	26
359	கர்ம்மஸாரா	345	388 கலா	504
360	கர்ம்மஸுந்தரி ₃	333	389 கலா	747
361	கர்ம்மஹாரி	349	390 கலாகரா	13
362	கர்ம்மாதாரா ₄	346	391 கலாகர்ம்ம	16
363	கர்ஷ்ணா	437	392 கலாகோடிப்ரபூஜிதா	15
364	கர்ஷ்ணாத்ரஸுவர்ணதா	545	393 கலாகோடிஸமாபாஸா ₄	14
365	கர்ஷா	544	394 கலாகமா ₃	19
366	கலகண்ட ₂	551	395 கலாட்யா ₄	7
367	கலகேயப்ரபூஜிதா ₃	428	496 கலாத்மிகா	9
368	கலகேயா ₃	426	397 கலாதானு ₃	519
369	கலனா	421	398 கலாதாரா ₄	17
370	கலனா	423	399 கலாதாரா ₄	20
371	கலநாதநிநாதஸ்தா ₃ ₃ ₂	454	400 கலானந்தா ₃	450
372	கலநாதவரப்ரதா ₃ ₃	455	401 கலாநிதி: ₄	420
373	கலநாதஸமாஜஸ்தா ₃ ₂	456	402 கலாபபுஷ்பதாரினி ₄	570
374	கலனாதாரா ₄	422	403 கலாபபுஷ்பபூஜிதா	572
375	கலனாதாரா ₄	533	404 கலாபபுஷ்பருசிரா	571
376	கலபூஜ்யா	452	405 கலாபாரா	18
377	கலப்ரஸுதி:	453	406 கலாபுஷ்டா	11
378	கலப்ரீதா	227	407 கலாபூஜ்யா	8
379	கலபாஷாமயி ₄	385	408 கலிபூர்ணா	524
			409 கலாமஸ்தா	12
			410 கலாமாலா	390
			411 கலாலயா	651
			412 கலாவதி	6

அ. வ. எண்	நாமம்	நாம எண்	அ. வ. எண்	நாமம்	நாம எண்
413	கலாஹ்ருஷ்டா	10	445	கவித்வஸித்திஸம்ஹ்ருஷ்டா ^{3 4}	161
414	கலி:	406	446	கவித்வாதானகாரினி ³	162
415	கலி:	552	447	கவித்வாம்ருதஸாகரா ³	160
416	கலிகதி:	451	448	கவித்வாம்ருதஸாரா	159
417	கலிக்னி ³	407	449	கவிநாயகபூஜிதா	409
418	கலிதூதீ ⁴	408	450	கவிபூஜ்யா	163
419	கலிபுஷ்பா	518	451	கவிபூர்த்திதா ³	175
420	கலுஷக்னி ⁴	515	452	கவிப்ரியா	166
421	கலுஷஹா	516	453	கவிப்ரஹ்மானந்தரூபா ³	167
422	கலுஷார்த்திவிநாஸினி	517	454	கவிமானஸஸம்ஸ்தானா ²	169
423	கலேவரகரி	526	455	கவிருபா	165
424	கலேவரா	525	456	கவிவரார்ச்சிதா	412
425	கல்பகாரி	556	457	கவிவாஞ்சாப்ரபூரினி ²	170
426	கல்பபூ:	557	458	கஸிபு:	520
427	கல்பதாயினி ³	388	459	கஸ்யபா	522
428	கல்பனா	387	460	கஸ்யபாராத்யா ⁴	523
429	கல்பமாதா	555	461	கஸ்யபார்ச்சிதா	521
430	கல்பலதா	554	462	கஷாயா	548
431	கல்பலதாமதா	553	463	கஷ்டவதீ	394
432	கல்பா	386	464	கஸ்தூரிகாமோதரதா ³	264
433	கல்பாந்ததஹனா ³	616	465	கஸ்தூரி	281
434	கல்யாணி	3	466	கஸ்தூரி குண்டமஜ்ஜனா ³	271
435	கவர்க்கா ^{3 3}	505	467	கஸ்தூரி குண்டஸம்ஸ்காதா ³	270
436	கவர்க்கா ^{3 3}	528	468	கஸ்தூரி குஸலப்ரஸ்னா	292
437	கவி:	24	469	கஸ்தூரீக்ரிடனோத்யதா ^{3 3}	287
438	கவி:	171	470	கஸ்தூரீகந்தசும்பனா ^{3 4 3}	277
439	கவிகக்ஷவிருபாட்யா ⁴	238	471	கஸ்தூரீகந்ததோஷிதா ^{3 4}	245
440	கவிகக்ஷஸ்வருபினி	239	472	கஸ்தூரீகந்தரூபினி ^{3 4}	251
441	கவிகதி:	164	473	கஸ்தூரீகந்தஸம்ஸோபா- ^{3 4 4}	
442	கவிதாதாரா ⁴	462		விராஜிதகபோலபூ: ⁴	278
443	கவிதாநாட்யா ⁴	282			
444	கவித்வவ்ரததோஷிதா	168			

அ. வ. எண்	நாமம்	நாம எண்	அ. வ. எண்	நாமம்	நாம எண்
474	கஸ்தூரீகர்ப்பமத்யஸ்தா _{3 3 4 4 2}	262	503	கஸ்தூரீரஸநீலாங்கீ ₃	244
475	கஸ்தூரீக்ருஹமத்யகா _{3 4 3}	283	504	கஸ்தூரீவனவானினீ	265
476	கஸ்தூரீசக்ரபூஜிதா	259	505	கஸ்தூரீவனஸம்ரக்ஷா	266
477	கஸ்தூரீசர்வணோத்யதா ₃	261	506	கஸ்தூரீவந்தகாராத்யா _{3 4}	294
478	கஸ்தூரீஜாதிபாவஸ்தா ₄	276	507	கஸ்தூரீவரதாயினீ ₃	289
479	கஸ்தூரீஜீவதாரினீ ₄	273	508	கஸ்தூரீவஸ்த்ரதாரினீ ₄	263
480	கஸ்தூரீஜீவனக்ஷமா	275	509	கஸ்தூரீவிந்தகாந்தகா ₃	285
481	கஸ்தூரீஜீவஸந்துஷ்டா	272	510	கஸ்தூரீஸக்திகுண்டகா _{3 3}	269
482	கஸ்தூரீதர்ப்பணோத்யதா ₃	257	511	கஸ்தூரீஸக்திநிலயா	268
483	கஸ்தூரீதிலகப்ரியா	255	512	கஸ்தூரீஸ்துதிவந்திதா ₃	293
484	கஸ்தூரீதிலகானந்தா ₃	254	513	கஸ்தூரீஸ்தானரஞ்ஜினீ ₂	291
485	கஸ்தூரீபரமாமோதா ₃	274	514	கஸ்தூரீஸ்தானவானினீ ₂	295
486	கஸ்தூரீதானநிரதா ₃	288	515	கஸ்தூரீஸ்தாபருஸக்தா ₂	290
487	கஸ்தூரீபுஷ்பஸம்பூஜ்யா	260	516	கஸ்தூரீஸ்பர்ஸகப்ராணா	284
488	கஸ்தூரீபூஜகப்ராணா	246	517	கஸ்தூரீஹோமஸந்துஷ்டா	256
489	கஸ்தூரீபூஜகப்ரியா	489	518	கஸ்தூர்ய்யாமோதரஸிகா ₃	286
490	கஸ்தூரீபூஜகானந்தா ₃	250	519	கஹகஹா	323
491	கஸ்தூரீப்ராணதாரினீ ₄	249	520	கஹகதி: ₃	326
492	கஸ்தூரீப்ரேமதாரினீ ₄	267	521	கஹகதி: ₃	329
493	கஸ்தூரீப்ரேமஸந்துஷ்டா	248	522	கஹகேயா ₃	319
494	கஸ்தூரீபோஜனப்ரியா ₄	253	523	கஹசக்ரப்ரஸூனகா	497
495	கஸ்தூரீமதனந்தஸ்ஸ்தா _{3 2}	279	524	கஹசக்ரமந்த்ரவ்ணா	496
496	கஸ்தூரீமதஹர்ஷதா _{3 3}	280	525	கஹசர்ய்யாபராயணா	324
497	கஸ்தூரீமார்ஜணோத்யக்தா ₃	258	526	கஹதந்த்ரா	322
498	கஸ்தூரீமாலிகாருபா	252	527	கஹதாண்டவகாரினீ ₃	327
499	கஸ்தூரீம்ருகமத்யகா _{3 4 3}	243	528	கஹதேவீ ₃	310
500	கஸ்தூரீம்ருகருபினீ ₃	241	529	கஹத்யானபராயணா ₄	321
501	கஸ்தூரீம்ருகஸந்தோஷா ₃	242	530	கஹநாதபராயணா ₃	314
502	கஸ்தூரீம்ருகஸம்ஸ்தா _{3 2}	240	531	கஹநாமபராயணா	308
			532	கஹநாமஸ்ம்ருதிபரா	307

அ. வ. எண்	நாமம்	நாம எண்	அ. வ. எண்	நாமம்	நாம எண்
533	கஹபரராயணரதா	309	565	காசித்	411
534	கஹபூஜ்யா	300	566	காம்கீம்கூம்கைம்ஸ்வரூபா	934
535	கஹமந்த்ரா	317	567	காம்ஸ்யகாஞ்சனகாரிணி	756
536	கஹமந்த்ரஜபோத்யதா ₃	306	568	காம்ஸ்யத்வனிமயீ ₄	698
537	கஹமரதா	315	569	காம்ஸ்யபாத்ரப்ரபோஜினீ ₄	697
538	கஹமாலா	304	570	காகஸப்தபராயண _{3 3}	33
539	கஹராஜ்யந்தா	331	571	காகினீ	724
540	கஹரூபா	296	572	காஞ்சனதா ₃	755
541	கஹஸக்திபராயண	330	573	காஞ்சனாத்திரிப்ரதானதா _{3 3 3}	758
542	கஹவேறுது:	312	574	காஞ்சனாத்திரிஸமாகாரா ₃	757
543	கஹவேறுயா	302	575	காஞ்சனாரப்ரபூஜிதா	694
544	கஹாசாரா	325	576	காஞ்சனாரப்ரஸுனபூ ₄	692
545	கஹாட்யா ₄	297	577	காஞ்சனாரப்ரஸுனபூ ₄	693
546	கஹாத்மபூ ₄	299	578	காஞ்சபூமி ₄	696
547	கஹாத்மிகா	303	579	காஞ்சரூபா	695
548	கஹாத்யாக்யா ₂	301	580	காஞ்சீ	527
549	கஹானந்தா ₃	298	581	காஞ்சீ	637
550	கஹானந்தா ₃	313	582	காஞ்சீகரணி	139
551	கஹாந்தஸ்ஸ்தா ₂	316	583	காஞ்சீநாபுரபூஷாட்யா _{4 4}	777
552	கஹாரண்யா	328	584	காஞ்சீஸா	638
553	கஹாராத்யா ₄	320	585	காத்யா	680
554	கஹேஸ்வரீ	311	586	காத்யாயனீ	681
555	கஹேஸ்வரீ	318	587	காதம்பரீ _{3 3}	746
556	கஹோலருஷிமானிதா	463	588	காதம்பரீபானரதா _{3 3}	745
557	கஹோலகேஹமத்யஸ்தா _{3 4 2}	459	589	காதிகா ₃	612
558	கஹோலதா ₃	458	590	காதிமாதா ₃	633
559	கஹோலமானஸாராத்யா ₄	464	591	காதிவித்யா _{3 3}	632
560	கஹோலவரதாயினீ ₃	460	592	காதிஸுந்தரீ _{3 3}	635
561	கஹோலவாக்யகாரிணி	465	593	காதிஸ்தா _{3 2}	634
562	கஹோலா	461			
563	கஹோலா	457			
564	கா	682			

அ. வ. எண்	நாமம்	நாம எண்	அ. வ. எண்	நாமம்	நாம எண்
594	காதேவபரமார்த்ததா ₃	718	623	காமத்வஜஸமாருடா ₄	710
595	காதேவபூஜாநிரதா ₃	717	624	காமத்வஜஸமாஸ்திதா ₄	711
596	கானனா	737	625	காமபத்னீ	743
597	கானனாதாரா ₄	738	626	காமபுஷ்பா	703
598	காந்தராஸ்ரயா	763	627	காமபூஜ்யா	705
599	காந்தா	617	628	காமபீஜபராயணா ₃	709
600	காந்தாரப்ரியவாஸினீ	618	629	காமபாவா ₄	602
601	காந்தாரா	84	630	காமபூ:	645
602	காந்தாராசலவாஸினீ	654	631	காமபூ:	744
603	காந்திகம்பா ₃	678	632	காமபூமி:	704
604	காந்திதா ₃	667	633	காமபூமிகா ₄	766
605	காந்திமயீ	679	634	காமபேதீ ₄	764
606	காமகலா	609	635	காமமஞ்ஜரீ	605
607	காமகாலீ	608	636	காமமஞ்ஜீரணிதா	606
608	காமகேஸ்	761	637	காமமாதா	666
609	காமகேஹவிகாஸினீ ₃	659	638	காமயோகபராயணா ₃	657
610	காமகேஹா ₃	708	639	காமரதா	603
611	காமசாபவிமோசினீ	648	640	காமராஜப்ரபூஜிதா	750
612	காமசும்பனா ₃	700	641	காமராஜேஸ்வரீ வித்யா ₃	751
613	காமதா ₃	706	642	காமராத்ரி:	652
614	காமதாத்ரி ₃	653	643	காமரூபா	647
615	காமதேவகலாராமா ₃	649	644	காமரூபா	655
616	காமதேவப்ரியாந்தரா ₃	607	645	காமரூபாசாரதா	686
617	காமதேவீ ₃	599	646	காமரூபாசாரஸித்தி: ₃	688
618	காமதேவி ₃	650	647	காமரூபாப்ரியம்வதா ₃	687
619	காமதேஹா ₃	707	648	காமரூபாமனோமயீ	689
620	காமதோக்த்ரி ₃	665	649	காமரூபினீ	769
621	காமத்ருமஸமாகமா ₃	702	650	காமவந்த்யா ₃	748
622	காமதேநு: ₃	664	651	காமஸந்திஷ்டா	827
			652	காமஸந்தீப்தி: ₃	771

அ. வ. எண்	நாமம்	நாம எண்	அ. வ. எண்	நாமம்	நாம எண்
653	காமஸம்பவா ⁴	601	684	காமேஸ்	600
654	காமஸம்மர்த்தனரதா ^{3 3}	658	685	காமேஸ்	749
655	காமஸாரா	683	686	காமேஸ்	774
656	காமஸுந்தரீ ³	687	687	காமேஸ் பூஜனோத்தயதா ³	776
657	காமா	598	688	காம்பில்யவாஸினீ	741
658	காமா	721	689	காம்போஜஜா ³	754
659	காமா	752	690	காம்ப்யகதி: ³	643
660	காமா	759	691	காம்ப்யஸித்திதாத்ரீ ^{3 4 3}	644
661	காமாக்யா ²	646	692	காம்ப்யா	642
662	காமார்த்தா	604	693	காயஸ்தா ²	770
663	காமார்த்தினாஸினீ	765	694	காரணதா ³	675
664	காமிதா	439	695	காரணவரா	775
665	காமினீ	580	696	காரணந்தரா	677
666	காமினீகுண்டசும்பனா ^{3 3}	588	697	காரணஹவயா	725
667	காமினீகுண்டமத்யகா ^{3 4 3}	592	698	காராக்ருஹவிமோசினீ	631
668	காமினீகுண்டஸம்மக்னா ^{3 3}	591	699	காரிகா	424
669	காமினீபுஷ்பதிலகா	587	700	காரிகா	762
670	காமினீபுஷ்பதாரினீ ³	582	701	காரு:	739
671	காமினீபுஷ்பநிலயா	583	702	காருணிகாமயீ	740
672	காமினீபுஷ்பபூஜார்ஹா	585	703	கார்த்தவீர்ய்யா	671
673	காமினீபுஷ்பபூர்ணிமா	584	704	கார்த்திகா	690
674	காமினீபுஷ்பபூஷணா ⁴	586	705	கார்த்திகாராத்யா ⁴	691
675	காமினீபூஜ்யா	581	706	கார்த்திகேயப்ரபூஜிதா	673
676	காமினீமானதோஷிதா	594	707	கார்த்திகேயா	672
677	காமினீமானஸஞ்சாரா	595	708	கார்த்தமணகாரினீ	722
678	காமினீமானஸாராத்யா ⁴	593	709	கார்த்தமணத்ரோடனகரீ	723
679	காமினீயோகபோகதா ^{3 4 3 4}	590	710	கார்த்தமணா	719
680	காமினீயோகஸந்துஷ்டா ³	589	711	கார்த்தமணாகாரா	720
681	காமுகா	668	712	கார்த்த்யகாரினீ	676
682	காமுகானந்தவர்த்தினீ ^{3 3 4}	670	713	கார்த்த்யா	674
683	காமுகாராத்யா ⁴	669	714	காலருத்தி: ^{3 4}	629
			715	காலகாலிகா	597
			716	காலக்ரியா	578

அ. வ. எண்	நாமம்	நாம எண்	அ. வ. எண்	நாமம்	நாம எண்
717	காலகதி: 3	656	746	காலிகா	596
718	காலகதி: 3	780	747	காலிகா	610
719	காலகோரா 4	624	748	காலிங்கமர்த்தனோத்யதா 3 3 3 3	728
720	காலசக்ரநிவாஸினி	736	749	காலிங்கா 3	727
721	காலசக்ரப்ரமாகாரா 4	735	750	காலினி	622
722	காலசக்ரமனோபவா 4	781	751	காலிந்தீஜலபூஜிதா 3	716
723	காலசக்ரா	779	752	காலிந்தீஜலஸங்காஸா 3	715
724	காலதா 3	626	753	காலீ	93
725	காலநிர்ணயினி	767	754	காலீ	577
726	காலபூஜ்யா	619	755	காலீ	614
727	காலபைரவகாமினி 4	661	756	காவேரீ தீரவாஸினி	734
728	காலபைரவபார்ப்யா 4 4	660	757	காவேரீ நீரஸம்பீதா	733
729	காலபைரவபோகதா 4 4 3 3	663	758	காவ்யதா 3	772
730	காலபைரவயோகஸ்தா 4 3 2	662	759	காவ்யவனிதா	768
731	காலபைரவீ 4	226	760	காவ்யாம்ருதா	726
732	காலமாதா	621	761	காஸ்புஷ்பப்ரதீகாஸா	701
733	காலரதா	620	762	காஸீ	636
734	காலவீரா	623	763	காஸீ ஸுவரதாயினி 3	639
735	காலவ்ருத்தி: 3 4	630	764	காஸ்மீரா	684
736	காலஸித்தா 3 4	625	765	காஸ்மீராசாரதத்பரா	685
737	காலஸுந்தரீ 3	773	766	காஸ்யபானந்ததாயினி 3 3	714
738	காலாகுருப்ரதர்ப்பனா 3	732	767	காஸ்யபாராத்யா 4	713
739	காலாகுருவிபூதிதா 3 4 3	730	768	காஸ்யபீ	712
740	காலாகுருவிபூஷாட்யா 3 4 3	729	769	காஷ்டா 2	477
741	காலாகுருஸுகந்தா 3 3 4	731	770	காஷ்டா 2	742
742	காலாஞ்ஜனநிவாஸினி	628	771	கிம்ஸுகா	928
743	காலாஞ்ஜனஸமாகாரா	627	772	கின்னரீ	916
744	காலானலஜ்வாலா	996	773	கின்னரீக்ரியா	917
745	காலானலஸம்பரபா 4	615	774	கிராதினி	914
			775	கிரீடினி	923
			776	கிரீம்மீரிதத்ருஸாபாங்கீ 3 3	921
			777	கிரோரீ	922

அ. வ. எண்	நாமம்	நாம எண்	அ. வ. எண்	நாமம்	நாம எண்
778	கீம்கீம்ஸப்தபரா _{3 3}	932	807	குஜாராத்யா ₄	787
779	கீடதா ₃	927	808	குஞ்ஜரகதி: ₃	853
780	கீடபாஷா ₄	924	809	குஞ்ஜரஸ்தா ₂	789
781	கீடமாதா	926	810	குஞ்ஜரேஸ்வரகாமினி ₃	854
782	கீடயோனி:	925	811	குடஜாஸ்ரயா	796
783	கீரபாஷா ₄	929	812	குடாரவரதாரிணி _{2 4}	788
784	கீர்த்தி:	760	813	குண்டருத்தி: _{3 4}	822
785	கீர்த்தி:	913	814	குண்டகோலப்ரபூஜிதா _{3 3}	813
786	கும்பகும்பகும்பஸப்தரதா _{3 3}	890	815	குண்டகோலப்ரியப்ராணா _{3 3}	812
787	கும்பகும்பகும்பஸப்தநிலயா _{3 3}	892	816	குண்டகோலபலப்ரதா _{3 3}	815
788	குக்குரானந்தவிக்ரஹா ₃	895	817	குண்டகோலமனோல்லாஸா _{3 3}	814
789	குக்குராலயவாஸினி	893	818	குண்டகோலமயி _{3 3}	810
790	குக்குராலங்கஸம்யுக்தா ₃	894	819	குண்டகோலோத்பவாத்மிகா _{3 4}	808
791	குததிக்னி _{3 4}	901	820	குண்டகோலோத்பவாதாரா _{3 3}	809
792	குதாயனா ₃	905	821	குண்டதேவரதா _{3 3}	816
793	குதேயா ₃	909	822	குண்டபுஷ்பப்ரஸன்னாஸ்யா ₃	807
794	குதேயா ₃	911	823	குண்டலாக்ருதி: ₃	878
795	குக்னதாரிகா _{4 3}	912	824	குண்டலி ₃	877
796	குங்குமானந்தஸந்தோஷா ₃	861	825	குண்டஸித்தி: _{3 3 4}	821
797	குங்குமாபரணன்விதா ₄	778	826	குண்டா ₃	859
798	குங்குமாருணவிக்ரஹா ₃	860	827	குதர்க்கத்ருக் ₄	841
799	குங்குமார்ணவவாஸினி	862	828	குத்ரா ₄	794
800	குசதரா ₄	906	829	குநடி	792
801	குசபூ: ₄	903	830	குந்தலா	884
802	குசஸம்லக்னா ₃	400	831	குந்தலாக்ருதி:	885
803	குசஸ்பர்ஸனஸந்துஷ்டா	899	832	குந்தி	842
804	குசாலிங்கனஹர்ஷதா _{3 3}	900	833	குந்ததந்தினி _{3 3}	908
805	குஜமாதா	786			
806	குஜா	785			

அ. வ. எண்	நாமம்	நாம எண்	அ. வ. எண்	நாமம்	நாம எண்
834	குந்தபுஷ்பப்ரியா ₃	784	864	குலகுண்டஸமாகாரா ₃	819
835	குந்தபுஷ்பா ₃	783	865	குலகுண்டஸமானபூ: _{3 4}	820
836	குந்தமத்யா _{3 4}	782	866	குலசக்ரபராயண	881
837	குபேரார்ச்சயா ₃	902	867	குலதூடாமணி: ₃	800
838	குப்ஜிகா ₃	850	868	குலதூடாமணிப்ரியா	803
839	குப்ஜிகானந்தவர்த்தினி _{3 3 3 4}	851	869	குலடாபவனோத்யுக்தா ₄	873
840	குமதி	879	870	குலடாலயமத்யஸ்தா _{4 2}	871
841	குமாதா	907	871	குலடாலயா	870
842	குமாரதா ₃	833	872	குலடாஸங்கதோஷிதா ₃	872
843	குமாரமாதா	834	873	குலதா ₃	835
844	குமாரி	826	874	குலதீபிகா ₃	857
845	குமாரி	832	875	குலநாயிகா	904
846	குமாரி	990	876	குலபாலீ	855
847	குமாரிபூஜகப்ராண	824	877	குலபூஜாபராயண	806
848	குமாரிபூஜகாலயா	825	878	குலபூஜ்யா	804
849	குமாரிபூஜனோத்ஸுகா	828	879	குலபூ: ₄	865
850	குமாரிபூஜனோத்யதா ₃	823	880	குலமார்க்கபராயண _{3 3}	844
851	குமாரிபோஜனப்ரிதா ₃	831	881	குலயோகேஸ்வரி ₃	858
852	குமாரிபுபதாரினி ₄	830	882	குலயோனி:	836
853	குமாரிவ்ரதஸந்துஷ்டா	829	883	குலவதீ	856
854	குமுதினி ₃	868	884	குலரம்யா	840
855	குமுத்வதி ₃	867	885	குலலிங்கா ₃	838
856	கும்பகர்ணமனோல்லாஸா ₄	799	886	குலஸ்ரேஷ்டா ₂	880
857	கும்பினஸவனோத்யதா _{4 4 3}	798	887	குலஸித்திகரா பரா _{3 4}	818
858	கும்பினஸவிபூஷா _{4 4}	797	888	குலஸுந்தரி ₃	866
859	குரங்கி ₃	795	889	குலா	801
860	குரரி	793	890	குலானந்தா ₃	839
861	குருகுல்லா	846	891	குலாராத்யா ₄	805
862	குலகாந்தா	843	892	குலார்ணவா	875
863	குலகாமதா ₃	848	893	குலார்ணவாசாரரதா	876

அ. வ. எண்	நாமம்	நாம எண்	அ. வ. எண்	நாமம்	நாம எண்
894	குலாலக்ருஹகன்யா ³	802	925	கேதகீபர ⁴ னான்விதா	937
895	குலி ³ யாங்கீ	849	926	கேதகீபூ ⁴ ஷ ³ னனந்தா	936
896	குலீ ³ னா	852	927	கேதுருபிணீ	949
897	குலேஸ்வரீ	837	928	கேதாரா ³ ஸ்ரமஸம்ஸ்தா ²	974
898	குல்லா	845	929	கேதாரேஸ்வரபூஜிதா	975
899	குல்லுகா	847	930	கேரலாசாரநிபு ³ னா	972
900	குஸரதா	790	931	கேரலாஸ்ரயா	971
901	குஸலா	869	932	கேரலேந்தரக்ருஹஸ்திதா ^{3 3 2}	973
902	குஸலா	886	933	கேஸமுக்தா	943
903	குஸாவர்த்தா	874	934	கேஸரா	948
904	குஸேஸயவிலோசனா	791	935	கேஸரூபா	942
905	குஸுமப்ரீதா	864	936	கேஸவாராத்யஹ்ருதயா ^{4 3}	950
906	குஸுமா	863	937	கேஸவாஸக்தமானஸா	951
907	குஹராபாஸா ⁴	910	938	கேஸினீ	939
908	குஹலி:	811	939	கேஸிஸலிதனதத்பரா ³	941
909	கூ:	889	940	கேஸ்	940
910	கூடத்ருஷ்டி: ³	883	941	கைகரா	938
911	கூடஸம்ஸ்தானா ²	132	942	கைகேயீ	944
912	கூடஸ்தா ²	882	943	கைரவா	946
913	கூர்ச்சஜாபபராயனா	898	944	கைரவாஹ்லாதா ³	947
914	கூர்ச்சபீஜதரா ^{3 4}	888	945	கோகிலா	966
915	கூர்ச்சபீஜா ³	897	946	கோடி:	967
916	கூர்ச்சாரம்பா ⁴	896	947	கோடி:	995
917	க்ருதக்ருத்யா	1004	948	கோடிப்ரபூஷிதா ⁴	27
918	க்ருதிருபா	887	949	கோடிமந்த்ரபராயனா	968
919	க்ருத்திகா	998	950	கோடிமார்த்தண்டவிக்ரஹா ^{3 3}	997
920	க்ருத்யா	1001	951	கோடிரதா	962
921	க்ருயாங்கீ ³	1003	952	கோடிருபா	961
922	க்ருஷ்ணவர்ணா	999	953	கோடியனந்தமந்த்ரயுதா	969
923	க்ருஷ்ணா	1000	954	கோதண்டதாரினீ ^{3 4}	980
924	கேகா	965	955	கோமலா	958
			956	கோலரபுரநிவாஸா	959
			957	கோலாஸுரவிநாஸினீ	960

அ. வ. எண்	நாமம்	நாம எண்	அ. வ. எண்	நாமம்	நாம எண்
958	கோயா	957	986	க்ரீம்ஜபாஸக்தா	919
959	கௌண்டியா	992	987	க்ரீம்பீஜஹ்ருதயாய	
	³			³	
960	கௌதுகஸுந்தரீ	351		நமஸ்ஸம்ருதா	641
	³				
961	கௌதுகஸுந்தரீ	753	988	க்ரீம்பீஜா	640
	³			³	
962	கௌதுகீ	987	989	க்ரீம்ஹ்ரீம்ஹுமும்பட்-	
963	கௌமுதீ	988		²	
	³			நமஸ்ஸவதா	1007
964	கௌரவார்ச்சிதா	991		⁴	
965	கௌலமார்க்ககா	983	990	க்ரீம்ஹ்ருமும்ஸ்தீம்மந்த்ரருபிணி	920
	^{3 3 3}		991	க்ரும்க்ரும்க்ரும்க்ரும்பராயண	891
966	கௌலா	989	992	க்ருத்தா	817
967	கௌலிகாகாரவாஸினீ	986		^{3 4}	
	³		993	க்ரும்கராலீ	2
968	கௌலிகாராத்யா	985	994	க்ரைம்ருபா	970
	⁴		995	க்ரோதஜ்வாலாபாஸுரருபிணி	994
969	கௌலினீ	984		^{4 4}	
970	கௌஸலாக்ஷீ	956	996	க்ரோதபதா	977
971	கௌஸல்யா	955		^{4 3}	
972	கௌஸிகா	982	997	க்ரோதமாதா	978
973	கௌஸிகீ	945	998	க்ரோதருபா	976
974	கௌஸிகீ	979		⁴	
975	கௌஸிகீ	993	999	க்ரோதருபிணி	964
976	க்ர:பட்ஸ்வாஹாஸ்ருபிணி	1005	1000	க்ரோதினீ	963
	²			⁴	
977	க்ரகசா	573	1001	க்ரௌம்க்ரௌம்ஹுமும்பட்-	
978	க்ரகசாராத்யா	574		²	
	⁴			மந்த்ரவரண	1006
979	க்ரது:	579	1002	க்ரௌஞ்சா	981
980	க்ரியாதுரா	1002	1003	க்லின்னா	915
981	க்ரியாவதி	931	1004	க்லீம்க்லூம்க்லீம்க்லௌம்	
982	க்ரியாஸாரா	930		ஸ்வருபிணி	933
983	க்ரீம்காரா	918	1005	க்லீமம்	953
984	க்ரீம்காலீ	1	1006	க்லீமம்பீஜஜபதோஷிதா	954
985	க்ரீம்க்ரீம்ஹ்ரீம்ஹ்ரீம்ஹுமும்பட்-		1007	க்லீமப்பயவிநாஸினீ	952
	பட்ஸ்வாஹாமந்த்ரருபிணி	1008		³	
	²		1008	க்வணத்ப்ரபா	392
				⁴	

பிழையும் திருத்தமும்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
v	18	விளங்குகிறது	விளக்குகிறது
viii	6	மடா	மூடா
xiv	6	ப்ரெமபூர்ணீ	ப்ரெமபூர்ணீ
	24	காமாக்ரோதாதி	காமக்ரோதாதி
xv	9	காக்ரமேண	காலக்ரமேண
	10	சாபயேந்நிஸ்சஸ்யம்	சாபயேந்நிஸ்சஸ்யம்
	15	ப்ரஹ்நோதோதி	ப்ரஹ்நோதீதி
xvi	36	பெரிய தத்துவங்களை	பெரிய தத்துவங்களை
xvii	2	மான மிருகம்	மான மிருகம்
	3	யம் பார்த்தவுடன்	யும் பார்த்தவுடன்
	4	பார்த்திருக்கிறோமா ?	பார்த்திருக்கிறோமா ?
	24	ந்ருத்யானந்தை	ந்ருத்யானந்தத்தை
xix	10	நிலீன:	நிலீன:
	11	மகலா	மேகலா
	12	லாஸ்யலீலா	லாஸ்யலீலா
	19	மவதோதி	மவதீதி
xxiv	5	புரத்தை	பூபுரத்தை
1	10	அஸ்தாடாசார்ய்	அஸ்தாடாசார்ய்
2	3	குருமார்களின்	குருமார்களின்
3	6	யதா	யதா ₂
	21	கீ	கீ
5	2	மூலம க	மூலமாக
	17	பகவானிடத்தில்	பகவானிடத்தில்
	31	வீக்ஷமாமாணோ	வீக்ஷமாணோ
10	2	உத்தேசித்திற	உத்தேசித்திற
10	30	என்றால்	என்றால்
12	9	ஸ்வரூபம்	ஸ்வரூபம்
12	21-22	குறிக்கி து	குறிக்கிறது
13	10	இந்திரியங்களின்	இந்திரியங்களின்
16	„	லாபத்திற்கு	லாபத்திற்கு
18	2	ஹ்ஸுஃ	ஹ்ஸுஃ
22	4	ஹ்ஸுஃ	ஹ்ஸுஃ
23	15	அபினவமதூபாண:	அபினவமதூபாண:
25	1	தூதோதஸோஃ	தூதோதஸோஃ
27	9	ஹ்ஸானந்தகமூதா	ஹ்ஸானந்தகமூதா

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
28	16	हवामहै	हवामहे
41	10	अर्घ्यप्रदानोत्तरन्यासादि	अर्घ्यप्रदानोत्तरन्यासादि
42	5	ஹும்	ஹும்
47	24	जपे	जपे
53	13	कालभैरवर्षये	आनन्दभैरवर्षये
54	4	खर्परं	खर्परं
56	13	२२	२१
58	14	காலபைரவர்ஷயே	ஆனந்தபைரவர்ஷயே
60	21	பிந்து ₃	பிந்து _{3 3}
61	24	காலபர்யயாய	காலபர்யயாய
67	25	शुद्र	भद्र
69	21	„ 9	„
69	22	„	„ 9
73	5	ஸ்வாமி	ஸ்வாமி
75	13	ஆனந்தம்	அனந்தம்
80	13	கொண்டவா	கொண்டவர்
82	20	அதர்வண	அதர்வண
84	26	निरूपितम्।:	निरूपितम् ॥
85	17	तन्मयि	तन्मयि
86	9	शकं॑रा	शकं॑रा
	15	मोदाः॑	मोदाः॑
	19	सूक्तं॑	सूक्तं॑
87	2	ஸ்ரீமதுச்சிஷ்ட _{3 3}	ஸ்ரீமதுச்சிஷ்ட _{3 2}
	12	ததத்வர:॑ _{3 4}	ததத்வர:॑ _{3 4}
	18	ஜஜ்ஞிரே	ஜஜ்ஞிரே
88	14	ததிஷ்டய:॑ ₃	ததிஷ்டய:॑ ₃
	17	ராத்தி:॑ _{3 4}	ராத்தி:॑ _{3 4}
89	6	ப்ரமுதோ॑ ₃	ப்ரமுதோ॑ ₃
91	12	मिनञ्जनासः॑	मिनञ्जनासः॑
95	11	மக்னே॑	மக்னே॑

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
97	10	सदा॒॑सि	सदा॒॑सि
	11	नवति॑नं॒व	नवति॑नं॒व
	17	वेदः॑	वेदः॑
98	9	जपे॑न्नित्यं	जपे॑न्नित्यं
99	8	राष्ट्र॑स्य	राष्ट्र॑स्य
99	9	मामिन्द्र॑	मामिन्द्र॑
99	10	बिभ॑त्ति	बिभ॑त्ति
99	18	वि॒राज॑ति	वि॒राज॑ति
100	2	कल्प॑यन्ति	कल्प॑यन्ति
100	7	च॒कोर॑ह	च॒कोर॑ह
„	„	पुन॑र्नवे	पुन॑र्नवे
„	12	भृ॒गव॑श्चाप॑से॒घिरे	भृ॒गव॑श्चाप॑से॒घिरे
„	13	प॒रु॒षि	प॒रु॒षि
„	14	त॒नू॒मृ॒च्छ॑स्व	त॒नू॒मृ॒च्छ॑स्व
101	2	द्वि॒प॒द्य॑स्मान्	द्वि॒प॒द्य॑स्मान्
„	2	यदि॑	यदि॑
„	4	न॒श्श॑पा॒त्	न॒श्श॑पा॒त्
„	7	तत्छि॑रः	तत्छि॑रः
„	8	यु॒क्ता	यु॒क्ता
„	13	नी॒क॑र्तु॒म॒र्ह॑ति	नी॒क॑र्तु॒म॒र्ह॑ति
102	5	नोऽ॑स॒यो	नोऽ॑स॒यो
„	„	जी॒व॒य॒स्व॒री॒न्	जी॒व॒य॒स्व॒री॒न्

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
9	9	ஆமூ ¹ லா ¹ த ¹ நு	ஆமூ ¹ லா ¹ த ¹ நு
102	19	தே ¹ வி	தே ¹ வி
103	2	சோ ¹ ணி ¹ த ¹ ம்	சோ ¹ ணி ¹ த ¹ ம்
	16	மூ ¹ த்யு: 1	மூ ¹ த்யு:
104	3	தே ¹ வ்ய ₃	தே ¹ வ்ய ₃
	5	ஸ் ¹ வஸா ¹ ர	ஸ் ¹ வஸா ¹ ர
	7-8	சி ¹ தா ¹ ர்த் ¹ தி ¹ ன: ₂	சி ¹ தா ¹ ர்த் ¹ தி ¹ ன: _{3 2}
	9	வ்ய ¹ க்த ¹ மஸ்தி ¹ த: ₂	வ்ய ¹ க்த ¹ மஸ்தி ¹ த: ₂
	10	இ ¹ வா ¹ கர ¹ ம்	இ ¹ வா ¹ கர ¹ ம்
	11	தா ¹ ம ¹ பி: _{4 4}	தா ¹ ம ¹ பி: _{4 4}
	12	ஸ ¹ தா ¹ ரீ ¹ ஸி ₃	ஸ ¹ தா ¹ ரீ ¹ ஸி ₃
	15	ஸ ¹ ம் ¹ வே ¹ ஸி ¹ னீ ¹ ம்	ஸ ¹ ம் ¹ வே ¹ ஸி ¹ னீ ¹ ம்
106	13	மு ¹ ச்யே ¹ த	மு ¹ ச்யே ¹ த
108	11	க் ¹ ரு ¹ ஹா ¹ ன் ₃	க் ¹ ரு ¹ ஹா ¹ ன்
	17	வா ¹ ன் ¹ யோ	வா ¹ ன் ¹ யோ
109	7	க் ¹ ரு ¹ ஹா ¹ ன்	க் ¹ ரு ¹ ஹா ¹ ன் ₃
112	5	மா ¹ ம்—	மா ¹ ம்
118	10-11	நா ¹ ந்ய ¹ ஸ்யே ¹ ஹ ¹ தி ¹ ர ¹ ஸ்தி	நா ¹ ந்ய ¹ ஸ்யே ¹ ஹ ¹ ர ¹ தி ¹ ர ¹ ஸ்தி
121	1	அ ¹ ஸ்ட ¹ வி ¹ சோ ¹ ஸ்யா ¹ ய:	அ ¹ ஸ்ட ¹ வி ¹ சோ ¹ ஸ்யா ¹ ய:
123	1	அ ¹ ஸ்ட ¹ வி ¹ சோ ¹ ஸ்யா ¹ ய:	அ ¹ ஸ்ட ¹ வி ¹ சோ ¹ ஸ்யா ¹ ய:
	11	ह्रीं दक्षिणकालिके	ह्रीं ह्रीं दक्षिणे कालिके
	34	ऊ ए ७ व	ऊ ए ७
125	1	அ ¹ ஸ்ட ¹ வி ¹ சோ ¹ ஸ்யா ¹ ய:	அ ¹ ஸ்ட ¹ வி ¹ சோ ¹ ஸ்யா ¹ ய:
127	1	அ ¹ ஸ்ட ¹ வி ¹ சோ ¹ ஸ்யா ¹ ய:	அ ¹ ஸ்ட ¹ வி ¹ சோ ¹ ஸ்யா ¹ ய:
133	8	क्षम्	भम्
136	2	पुत्री	पुत्री

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
„	7	புத்தர்	புத்தர்
144	28	नमोनाभौ ।	என்பதற்கு மேல் விநியோக नमस्सर्वाङ्गे ॥ என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும்
149	13	ஸ்வரூபமாக	ஸ்வரூபமாக
150	8	கந்தம் 3	கந்தம் 3 4
151	3	ஹ்ருதயா	ஹ்ருதயா 3
„	24	ஜீவண்முக்தனாவான்	ஜீவண்முக்தனாவான்
159	10	ஸந்தரம்	ஸந்தரம் 3
160	8	पूजयन्त्यास्रोगणाः	பூஜயந்த்யாசரோணா:
„	25	सूर्यवर्चा	சூர்யவர்தா
173	14	வேவதை	தேவதை
177	30	संश्लिष्टे	சங்ஷ்லிஸ்டே
187	30	चः	ச ।
189	27	विज्ञानया	விஞானயா
194	22	कथङ्कार	கதங்கார
241	2	கஸ்தாசர்வணோத்யதா	கஸ்தாரீசர்வணோத்யதா
246	10	பெய்ம்மறந்து	மெய்ம்மறந்து
249	29	ஸாந்நித்தயம்	ஸாந்நித்தியம்
250	28	मतौ	மதௌ
281	26	तिस्रो	திஸ்ரோ
286	25	வயக்த	வ்யக்த
288	14	உள்ள	உள்ள
290	23	मत्वं	மத்வம்
299	17	ஸோமஸூர்யா	ஸோமஸூர்யா
310	17	யஞ்ஞத்தில்	யஜ்ஞத்தில்
315	2	அந்நிலையில்	அந்நிலையில்
	23	சக்தியுடன்	சுத்தியுடன்
320	29	निवृत्त्युपदेशेन	நிவ்ருத்தியுபதேசன
324	5	குல்குண்டலினி	குல்குண்டலினி
332	27	संपृश्य	சம்ப்ருச்ய
340	25	नक्षत्रदेवताभिः	நக்சத்ரதேவதாभि:
353	16	ஜ்யோதிஸ் மூர்த்தி	ஜ்யோதிஸ் மூர்த்தி*
361	30	இரக்கக்கொண்டு	இரக்கங்கொண்டு
377	23	सुभगा	சுபகா
380	27	ईश्वरी	இசுவரீ

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
381	25	அர்பணிக்க	அர்ப்பணிக்க
382	23	எளிதில்	எளிதில்
384	26	वह्नियमश्चैव	वह्नियमश्चैव
387	29	कात्यायनमहर्षः	कात्यायनमहर्षः
400	10	किन्नरी क्रिया	किन्नरी
		கின்னரீ க்ரியா	கின்னரீ
	11	வர்கங்களில்	வர்க்கங்களில்
	26	तपस्यदर्जुन	तपस्यदर्जुन
	27	चीखसनां	चीखसनां
401	18	(हं)	(हं)
„	29	सर्वेषां	सर्वेषां
403	28	शङ्खचड	शङ्खचूड
„	29	निवसवन्ति	निवसन्ति
405	11	क्लीक्लूक्लक्ली	क्लीक्लूक्लक्ली
405	17	அமைந்து	அமைத்து
411	12	மஹாமந்தத்தில்	மஹாமந்தரத்தில்
413	24	ஹிரீம்	ஹீம்
418	12	புராணந்தார்க்கதமான	புராணந்தர்க்கதமான
426	20	घ यति	घयति
438	27	कालाराध्यां	कालाराध्यां
444	14	रूपवराणक	रूपवराणक
„	20	चक्रमेव	चक्रमेव
447	22	கானஸாஸ்த்ர	கானஸாஸ்த்ர
448	1	348	448 (பக்க எண்)
„	10	‘கையிற்கொண்டு’ என்பதற்கு அடுத்தபடி ‘அத்தகைய மற்றொரு அக்ஷமாலையைக் கழுத்திலும் தரித்துக்கொண்டு’ என்று சேர்த்துக் கொள்ளவும்.	
459	5	ஸப்தஸாஷ்டரியான	ஸப்ததஸாஷ்டரியான
„	13	मनुमतः	मनुमतः
462	20-21	ஸுரீயர்கலையும்	ஸுரீயர்கலையும்
462	24	பறந்து	பறந்து
463	26	भित्तो	भित्तो
464	3	स्कन्द	स्कान्द
465	17	आवरणनामम्	आवरणनाम
467	6	चरेद्देवि	चरेद्देवि
468	2	हं हं ह्रीं ह्रीं	हं हं ह्रीं ह्रीं
469	20	सुरामुखीमनुं	सुरामुखीमनुं

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
476	6	सहस्रावत्तनोद्दे वि	सहस्रावत्तनाद्दे वि
477	8	ஸஹஸ்ராவர்த்தனோத்	ஸஹஸ்ராவர்த்தனாத்
	20	ஸ்தேத்திரத்தை	ஸ்தோத்திரத்தை
480	11	पुजातிகள்	पुजातிகள்
483	28	आं कां हां हां	आं कां हां हां
	29	दिशि	दिशि
	33	कौबय्यां	कौबय्यां
484	18	இம் க்ரீம் ஹிம் ஹ்ரிம்	இம் க்ரீம் ஹிம் ஹ்ரிம்
487	26	நிர்வர்த்தய	நிர்வர்த்தய
498	6	कलये	कलये
499	23	कारागृह	कारागृह
499	27	सुन्दर्यं	सुन्दर्यं
500	3	वर्द्धिन्यै	वर्द्धिन्यै
„	6	काम्यागत्यै	काम्यागत्यै
501	10	भ्रमाकारायै	भ्रमाकारायै
	11	कामदायै	कामदायै
504	29	कुबेराच्यायै	कुबेराच्यायै
523	31	பூஜிதாவை	பூஜிதாயை
530	18	கர்ணபிஸாசினீ 306	கர்ணபிஸாசினீ 235

—:O:—

த்யானம் செய்யும்போது ஸாதகன் தானே தன் இஷ்ட தேவதையாகிய துக்ஷிணகாலிகாமயமாகிவிட்டதாக பாவித்து தன் ப்ரஹ்மரந்த்ர ஸ்தானத்தில், மஹாகாலருடன் இணைந்த நிலையில் அவனை மானஸிகமாக ப்ரதிஷ்டை செய்து, இந்த ப்ரபஞ்சத்தின் எல்லாப் பொருள்களும் அவளது அம்சங்களாகவே இயங்கிக் கொண்டிருப்பதை உணர்ந்து, தான் அவளது ஸாயுஜ்ய பதவியாகிய பேரீன்பம் அடைந்துள்ள பரமானந்த நிலையை உன்னிப்பாக நினைந்து நினைந்து மகிழவேண்டும்:

जीवेन संहितां शक्तिसमुत्थाप्य शिरोम्बुजे ।

शक्तिमयस्स्वयंभूत्वा परशिवेन सङ्गमम् ।

नानामुखं विहारश्च चिन्तयेत् परमं पदम् ॥

—கோரகூஸம்ஹிதா